NAJVEĆA TAJNA

David Icke

TELEdisk, 2007.

Biblioteka
TEORIJE ZAVJERE

Nakladnik
TELEdisk d.o.o.

Naslov originala
The Biggest Secret

Copyright © David Icke

Copyright za Hrvatsku © TELEdisk d.o.o.

Urednik biblioteke
Darko Imenjak

Prijevod
Goran Bosnić (Uvod, I-XVI poglavlje)
Krešimir Jukić (XVII- XXI poglavlje)

Lektura
Kristijan Jelinčić

Grafička obrada
TELEdisk d.o.o.

Design naslovnice
Grafički mozaik d.o.o.

Tisak
Denona d.o.o.

CIP - *Katalogizacija u publikaciji*
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

ISBN 953-7039-50-1
ISBN 978-953-7039-50-9

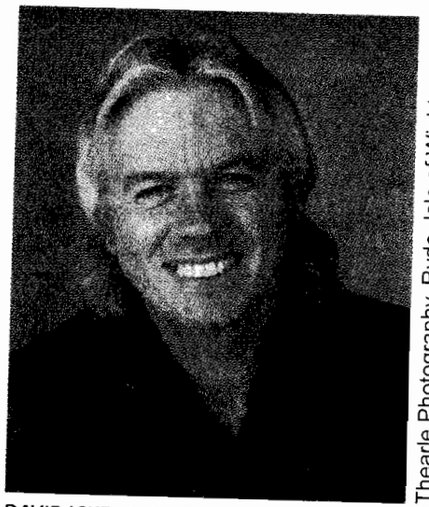
Zahvale

Lindi za nepokolebljivu potporu koju mi je pružala bez obzira na sve.
Izuzetna žena.

Alice, mojoj »sestrici«, za svu njezinu predanost i potporu kada sam je najviše trebao.

Royalu za izuzetan rad koji je obavio u Americi

Zahvaljujem se i Brianu Desboroughu i Ivanu Fraseru na čitanju rukopisa i pružanju dodatnih informacija; Jean na korekturi; Garyju na indeksiranju; i Sam na grafičkom prijelomu i ilustracijama.

Thearle Photography, Ryde, Isle of Wight

DAVID ICKE - *Jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali jedan čovjek može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet*

Sadržaj

	Slobodan svijet?	ix
O autoru	*Kontroverza zvana David Icke*	xi
Uvod	*Dani odluke*	xiii
Prvo poglavlje	*Marsovci su sletjeli?*	1
Drugo poglavlje	*Ne spominji gmazove*	20
Treće poglavlje	*Babilonsko Bratstvo*	54
Četvrto poglavlje	*Sinovi Sunca*	83
Peto poglavlje	*Pobijeđeni po križu*	109
Šesto poglavlje	*Vladaj Britanijo*	129
Sedmo poglavlje	*Vitezovi Sunca*	141
Osmo poglavlje	*Isto lice, drugačija krinka*	166
Deveto poglavlje	*Zemlja "slobodnih"*	190
Sekcija slika		211
Deseto poglavlje	*Novac iz ničega*	221
Jedanaesto poglavlje	*Globalni Babilon*	232
Dvanaesto poglavlje	*Crno sunce*	255
Trinaesto poglavlje	*Mreža danas*	278
Četrnaesto poglavlje	*Pod utjecajem*	301
Petnaesto poglavlje	*Djeca Sotone*	310
Šesnaesto poglavlje	*Gdje su nestala sva ta djeca ?*	336
Sedamnaesto poglavlje	*Tajni jezik*	379
Osamnaesto poglavlje	*Sve kraljičine snage i svi kraljičini ljudi*	397
Devetnaesto poglavlje	*Božica i kralj*	435
Dvadeseto poglavlje	*Bacanje čini*	499
Dvadesetprvo poglavlje	*Oslobađanje od čini*	523
Dodatak I		533
Dodatak II		536
Bibliografija		541

Lud?

Mnogo ih je koji će me nazvati »luđakom« zato što sam napisao ovu knjigu. Moj odgovor je sljedeći:

I današnji moćni hrast
jučer je bio samo žir.

Slobodan svijet?

»Jesam li ja svemirac? Pripadam li novoj vrsti na Zemlji koja se rodila iz zagrljaja vanzemaljaca i Zemljanki? Jesu li moja djeca potomci prve međuplanetarne vrste? Jesu li se pripadnici međuplanetarnog društva već asimilirali na Zemlji, kao što su se prije 190 godina u Sjedinjenim Državama asimilirale sve nacije svijeta?«

»Ili se pak ova misao odnosi na stvari koje će se tek dogoditi? Zahtijevam svoje pravo i povlasticu da tako razmišljam i postavljam takva pitanja, bez da mi se od strane bilo koje administrativne agencije društva prijeti da ću biti zatvoren ... S obzirom na rigidnu, dogmatičnu, samozvanu i agresivnu hijerarhiju znanstvene cenzure čini se da je nerazborito objavljivati takve misli. Svatko dovoljno zloban mogao bi ih iskoristiti kako želi. Ipak, pravo da se bude u krivu mora se očuvati. Ne smijemo se bojati otići u šumu zato što je puna divljih mačaka. Ne smijemo se odreći svojeg prava na dobro usmjerene spekulacije. Upravitelji priznate znanosti pribojavaju se upravo nekih pitanja koja proizlaze iz takvih spekulacija... Pa ipak, sada kad ulazimo u svemirsko doba svakako trebamo ustrajati pri svojem pravu da postavljamo nova pitanja, pa čak i ako su budalasta, bez da nas se zbog toga zlostavlja.«

Znanstvenik **Wilchelm Reich** u svojoj knjizi *Contact With Space (Dodir sa svemirom)*. Reich je dana 3. studenog 1957. godine preminuo u zatvoru Sjedinjenih Američkih Država.

O AUTORU

Kontroverza zvana David Icke

David Icke je tvorac možda najnevjerojatnije i najsloženije teorije zavjere, u kojoj ima svega – od gmazolikih vanzemaljaca koji se križaju s ljudima do upravljanja čovječanstvom iz drugih dimenzija.

Odmah nakon što je početkom devedesetih počeo javno iznositi svoje ideje, David je postao predmetom neviđenog podsmijeha. To nije nimalo čudno, jer se radi o vrlo izravnom čovjeku, a njegove su teorije takve da i najotvorenijim ljudima moraju u prvi mah zvučati nerazumno, i lako ih je otpisati kao besmislice. Međutim, u njima ima više od onoga što se otkriva na prvi pogled, i sigurno je da vas neće ostaviti ravnodušnima, na ovaj ili onaj način.

David Icke rođen je 1952. u siromašnoj radničkoj obitelji u engleskom gradu Leicesteru. Od malih nogu želio je postati profesionalni nogometaš, i želja mu se ostvarila. Međutim, čim je zaigrao u engleskoj ligi, počeli su zdravstveni problemi. David je pet godina trenirao usprkos strašnim bolovima uzrokovanim reumatoidnim artritisom. Kasnije će reći da su to bile godine u kojima se čeličio njegov karakter i testirala njegova upornost.

Na kraju je ipak bio prisiljen odustati od nogometa, i odlučio je postati najavljivač na BBC-ju. Uspio je i u tome, premda uz velike poteškoće, budući da je zbog nogometa rano odustao od školovanja. «Hvala Bogu, 'obrazovni' sustav me jedva dodirnuo... odbacivao sam ga s unutarnjim znanjem da on za mene nema važnosti.»

Nakon nekog vremena, David se zainteresirao za ekologiju, i postao je nacionalni glasnogovornik Britanske stranke zelenih. Krajem osamdesetih, sve više razočaran politikom i televizijom, okreće se pisanju knjiga. Istovremeno počinje doživljavati mistična iskustva.

Jednom prilikom, «nevidljiva prisutnost» ga je dovela do male knjižare u kojoj je našao knjigu jedne gospođe koja je bila iscjelitelj i medij. Stupio je u kontakt s njom, i ona je postala «kanal» za njegove bestjelesne vodiče. Od njih je primio mnoga proročanstva o vlastitom životu, koja su se uglavnom već obistinila, i neka koja se odnose na budućnost svijeta.

Za Davida je ovo bio tek početak niza zapanjujućih događaja, koji traje do danas. Također, bio je to i početak njegovog duhovnog buđenja. Jaki zov intuicije

odveo ga je u Peru, gdje je na vrhu jednog brežuljka, u krugu od uspravnog kamenja, doživio iskustvo koje će promijeniti tijek njegovog života.

«Iznenada, osjetio sam da su mi stopala zalijepljena za zemlju kao da ih privlači magnet. Ruke su mi poletjele iznad glave, bez moje volje. Podignite ruke iznad glave, blago raširene prema vani pod kutom od približno 45 stupnjeva, i vidjet ćete da će vas početi boljeti za manje od minute. Ja sam tako stajao više od sat vremena i nisam osjećao ništa sve dok nije bilo gotovo, a nakon toga ruke su mi bile u agoniji.

Struja snažne energije počela je ulaziti u vrh moje glave poput bušilice, i mogao sam osjetiti drugi tok koji se iz zemlje počeo dizati kroz moje noge... Stajao sam tako dok se energija sve više pojačavala, do točke kad se moje tijelo treslo kao da je priključeno na elektranu...

Energija je tekla iz mojih ruku s fantastičnom snagom, spustio sam se do autobusa kako bih uzeo kristal i pokušao ju djelomično prenijeti na njega. Stopala su mi nastavila gorjeti i vibrirati narednih 24 sata. Tu noć nisam gotovo ni oka sklopio zbog toga.»

Kao posljedica toga, u Davidovoj svijesti srušila se brana, i on je započeo svoju misiju oslobađanja svijeta od vlasti gmazova širenjem istine i poticanjem duhovne preobrazbe čovječanstva.

Danas je David Icke u cijelom svijetu vrlo traženi predavač. Vlasnik je nekoliko web-lokacija, e-magazina i izdavačke kuće. Objavio je desetak knjiga i pet videokazeta. Neprestano je na turnejama po Sjevernoj Americi, Europi, Australiji, Južnoj Africi i drugdje. Postigao je planetarnu popularnost, i vidljivo je da uživa u slavi. Njegovi protivnici su se prestali podsmjehivati, i sada u njemu vide opasnog poremećenog antisemita koji je prijetnja demokraciji!

Istina je da bi se iz njegove biografije mogla dijagnosticirati shizofrenija, mesijanski kompleks i paranoja. Međutim, mnoge njegove tvrdnje imaju smisla i duboko su uznemirujuće.

Velika vrijednost njegovih djela je u tome što razbijaju ljušturu od ustaljenih obrazaca razmišljanja u kojoj je zatvoren prosječan čovjek. Pozivamo čitatelje da pročitaju do kraja sve što nam ovaj neobičan čovjek ima za reći i sami prosude koliko je u njegovim riječima ludila, a koliko lucidnosti. Ako ste se ikada zapitali – «Što ako je slika svijeta koju nam nameću mediji i školstvo lažna?», u ovoj knjizi mogli biste naći potvrdu da su vaše najcrnje slutnje istinite!

Krešimir Jukić

UVOD

Dani Odluke

Nalazimo se na vrhuncu nevjerojatne globalne promjene. Na raskrižju smo na kojem moramo donijeti odluke čiji će se utjecaj na život na Zemlji protezati daleko u takozvanu budućnost. Možemo, ili srušiti vrata svojih mentalnih i emocionalnih zatvora koji su ograničavali čovječanstvo tisućama godina, ili ćemo dopustiti provoditeljima tog nadzora da dovrše svoj plan mentalnog, emocionalnog, duhovnog i fizičkog utamničenja svakog muškarca, žene i djeteta na ovom planetu, i stvaranje svijeta sa središnjom svjetskom vladom, vojskom, bankom i valutom te stanovništvom s ugrađenim mikročipovima.

Znam, zvuči nevjerojatno. Međutim, da čovječanstvo skrene pogled s najnovije »sapunice« ili zabavne emisije na dovoljno dugo vremena da uključi vlastiti mozak, uvidjelo bi da ti događaji ne samo da će se dogoditi – nego da se *već* događaju. Centralizirana kontrola svjetske politike, poslovanja, bankarstva, vojske i medija iz sata u sat postaje sve snažnija. Ugrađivanje mikročipova u ljude već je predloženo i u mnogim primjerima već se i provodi. Svaki puta kad se bliži trenutak ostvarenja nekog tajnog plana, uvijek postoji i razdoblje kada ono što je tajno mora izbiti na površinu, kao konačan poticaj za prelazak u fizičku stvarnost. Upravo to je ono čemu sada svjedočimo u pravoj eksploziji udruživanja svjetskih bankarskih i poslovnih carstava, te u brzini kojom se preko Europske zajednice, Ujedinjenih naroda, Svjetske trgovinske organizacije, Multilateralnog sporazuma o ulaganjima i cijelog niza drugih globalizacijskih tijela, kao što su Međunarodni monetarni fond i summiti G7/G8, centralizira politički i ekonomski nadzor. Iza te neprekidne i koordinirane centralizacije stoji pleme međusobno miješanih krvnih loza čije se podrijetlo može pratiti sve do drevnog Srednjeg i Bliskog istoka. Tamo se pojavilo, a njegovi su pripadnici tijekom vremena postali članovi kraljevskih obitelji, aristokracija i svećenstva Europe, da bi zatim proširili svoju moć širom svijeta, uglavnom preko "Velikog" britanskog carstva. To je tom plemenu omogućilo da izveze svoje loze u sve zemlje koje su britanska i druge europske sile zaposjele, uključujući Sjedinjene Države, gdje nastavljaju voditi glavnu riječ sve do danas. Sjedinjene Američke Države dosada su imale jedva nešto više od četrdeset predsjednika, a čak trideset i trojica od njih bili su genetski povezani s dva čovjeka: Alfredom, kraljem Engleske, te Karlom Velikim, slavnim francuskim monarhom

Slika 1: *Znanje je u rukama nekolicine, a ostali se drže u neznanju. Klasična struktura za manipulaciju i kontrolu*

iz devetog stoljeća. Tijekom cijelog tog razdoblja program te loze postupno se ostvarivao do današnjeg stupnja, kada je centralizirani nadzor svijeta moguć.

Želite li saznati kako će nam život izgledati ukoliko se uskoro ne probudimo prisjetite se nacističke Njemačke. *To* je svijet koji očekuje čovječanstvo kada plan koji ja nazivam *Program Bratstva* prođe 2000. i uđe u prvih dvanaest godina dvadeset i prvog stoljeća. Naime, kasnije ću obrazložiti zašto je 2012. godina posebno važna. Ljudi ne znaju ništa o ponoru pred kojim stojimo, odnosno prirodi svijeta koji ostavljamo svojoj djeci, a većina, čini se, i ne mari. Draže im je ignorirati očito i poricati neporecivo. Osobno se osjećam kao krava koja dotrči na livadu vičući: »Hej, sjećate li se onog kamiona koji svakog mjeseca odvozi nekoliko naših prijatelja? Pa, ne odvode ih na drugu livadu kao što smo mislili. Pucaju im u glavu, ispuste krv, razrežu ih, a njihove komade stavljaju u pakete. Zatim ih ti ljudi kupuju i jedu!« Zamislite kakva bi bila reakcija ostatka stada: »Ti si lud! Nije istina da to rade. Bilo kako bilo, imam dionice te prijevozničke tvrtke i dobivam dobru dividendu. Zašuti, talasaš!«

Program koji ovdje razotkrivam odvijao se tijekom mnogo tisuća godina, a sada se nalazi u stadiju blizu dovršenja, što mu je omogućilo samo čovječanstvo jer se odreklo svog razuma i svoje odgovornosti. Ljudi radije čine ono što misle da je za njih trenutno dobro, nego da razmotre šire učinke svojih postupaka na ljudsko postojanje. Volimo reći da je neznanje blaženstvo, i to je točno – ali samo na neko vrijeme. Kada ne znate da dolazi uragan to može biti blagoslov zato što se ne trebate brinuti, odnosno poduzeti nešto. Ali, dok je vaša glava u pijesku, stražnjica vam je u zraku, a uragan svejedno dolazi.

Da ste podigli glavu i suočili se sa stvarnošću katastrofa bi se mogla izbjeći. Međutim, neznanje i poricanje uvijek se pobrinu da vas najekstremnije posljedice - jer dolaze kad ih najmanje očekujete i najmanje ste spremni - pogode punom snagom. Kao što sam rekao, neznanje je blaženstvo – ali samo nakratko. Mi sami, vlastitim mislima i djelima, stvaramo svoju stvarnost. Kada se odreknemo svog

razuma i odgovornosti odričemo se svojih života. Ako nas dovoljan broj to učini tada se odričemo svijeta, a upravo to smo činili tijekom čitave poznate povijesti čovječanstva. Upravo zato je nekolicina uvijek vladala mnoštvima. Danas je jedina razlika u tome što imamo globalizirano poslovanje, bankarstvo i komunikacije, pa nekolicina upravlja cijelim planetom. Njihova vlast uvijek se zasnivala na istome: držati ljude u neznanju, strahu i u međusobnom ratu. Podijeli, osvoji i vladaj, i pri tome najvažnija znanja zadrži za sebe *(Vidi **sliku 1**)*. A kao što ćemo vidjeti u ovoj knjizi, oni koji su te metode upotrebljavali da bi držali čovječanstvo u vlasti tisućama godina članovi su *iste* sile, istog plemena povezanog krvnim vezama koje djeluje u skladu s dugoročnim programom koji sada dolazi do svoje važne točke. Globalna fašistička država nam je pred vratima.

Međutim, to ne mora biti tako. Istinska moć je kod većine, a ne manjine. Štoviše, beskonačna moć nalazi se u svakom pojedincu. Razlog zbog kojeg smo toliko kontrolirani nije u tome što nemamo dovoljno moći da bi upravljali vlastitom sudbinom nego u tome da svake minute naših života prepuštamo tu moć. Kada se dogodi nešto što nam nije po volji, pokušavamo za to okriviti nekog drugog. Kada imamo problem u svijetu, kažemo: »Što *oni* misle poduzeti u vezi s tim«. I tada *oni*, koji su prikriveno i stvorili problem, odgovaraju na taj naš zahtjev uvodeći »rješenje« – još veću centralizaciju moći i smanjivanje slobode. Ako želite dati veće ovlasti policiji, sigurnosnim službama i vojsci, i ako želite da javnost zahtijeva da upravo to učinite, tada se samo pobrinite da dođe do porasta kriminala, nasilja i terorizma, i bez po muke ćete ostvariti svoj naum. Jednom kada su ljudi u strahu od provale, pljačke ili terorističkih napada, sami će od vas tražiti da im smanjite slobode kako bi ih zaštitili od onoga čega se, uslijed vaše manipulacije, boje. Kao što je opisano u knjizi *And The Truth Shall Set You Free (I istina će vas osloboditi)*, eksplozija u Oklahomi klasičan je primjer te vrste. Ja tu tehniku nazivam »problem-reakcija-rješenje«. Stvorite problem, potaknete reakciju »nešto se mora učiniti«, i zatim ponudite rješenje. To je sažeto sročeno u krilatici slobodnih zidara »ordo ab chao« – red iz kaosa. Stvorite kaos, i onda ponudite način da se ponovno uspostavi red. Vaš red.

Mnoštva se pretvaraju u stado kojim se potom manipulira različitim oblicima emocionalne i mentalne kontrole. Jedino tako se to može izvesti. Nekolicina ne može fizički upravljati milijardama ljudi baš kao što se životinjama na farmi ne može fizički upravljati osim ako nije uključen veliki broj ljudi. Dvije svinje pobjegle su iz klaonice u Engleskoj i izbjegavale hvatanje toliko dugo, usprkos naporima mnogo ljudi da ih se uhvati, da su postale slavne diljem države. Fizičko upravljanje svjetskim stanovništvom nije izvedivo. No, to nije ni potrebno, kada ljudima, njihovim mislima i osjećajima, možete manipulirati do točke da »odluče« učiniti ono što vi želite i zahtijevaju od vas da donesete zakone koje želite donijeti. To je u skladu s jednom vrlo starom poslovicom: ako od nekoga želite da nešto učini, navedite ga da povjeruje da je to njegova zamisao. Umom čovječanstva se upravlja – on je tek malo svjesniji od prosječnog zombija. Prenategnuto? Ne, glavna

definicija kontrole uma je da je to manipulacija nečijim umom tako da misli, a stoga i čini, ono što vi želite. Prema toj definiciji, pitanje nije kolikom broju ljudi se upravlja umom, nego čijim umom se ne upravlja. Svima nama se, u većoj ili manjoj mjeri, kontrolira um. Kada vas reklame uvjere da kupite nešto što zapravo ne želite, upravlja vam se umom. Pogledajte vojnu obuku. To je čisto kontroliranje uma. Iz dana u dan govori vam se da bespogovorno slušate zapovijedi, i ako vam neka budala u generalskoj kapi kaže da pucate u ljude koje nikad prije niste sreli i ne znate ništa o njima, morate pucati bez pogovora. To je ono što ja nazivam »da gospodine!« mentalitet, a on prožima i građanski svijet, ne samo vojni. »Pa, znam da to nije u redu, ali šef mi je rekao da to učinim i nisam imao izbora.« Niste imali izbora? Mi nikad nemamo izbora. Imamo izbore koji su nam po volji, i one koji su nam mnogo manje po volji. Ali, *nikada* nismo u situaciji da nemamo izbora. Kada kažemo da nemamo izbora samo se izvlačimo.

Popis metoda manipulacije umom beskonačan je. Njega oni žele, vaš um, jer kada imaju njega, imaju vas. Rješenje je da vratimo svoje umove, mislimo svojom glavom i dopustimo drugima da čine isto bez straha od ismijavanja ili osuđivanja zbog »zločina« što su drukčiji. Ako to ne učinimo, Program koji ću vam opisati će se ostvariti. S druge strane, ako ponovno zadobijemo nadzor nad vlastitim umovima i postignemo mentalnu suverenost, Program se neće moći ostvariti jer će nestati temelj na kojem počiva njegova egzistencija. Držao sam govore i istraživao u preko dvadeset država i u svakoj od njih sam uočio isti proces. U skladu s Globalnim Programom uvode se identične politike i uređenja, no istovremeno se, ipak, jasno može vidjeti globalno buđenje, sve više ljudi čuje duhovnu budilicu i izlazi iz svog mentalnog i emocionalnog drijemeža, zemaljskog sna. Koje sile će prevladati u ovim milenijskim godinama do 2012.? To ovisi o nama. Mi, svojim mislima i djelima, stvaramo vlastitu stvarnost. Ako promijenimo svoje misli i djela, promijenit ćemo svijet. Tako je jednostavno.

U ovoj knjizi zorno ću vam prikazati povijest tog plemena međusobno izmiješanih loza koje upravlja današnjim svijetom i otkriti vam pravu prirodu njihovog Globalnog Programa. Također, naglasio bih da razotkrivam Program, a ne zavjeru kao takvu. Zavjera se sastoji u manipuliranju ljudima i događajima da bi se osiguralo ostvarivanje Programa. Te zavjere imaju tri glavna oblika: zavjere da se uklone ljudi i organizacije koje su prijetnja Programu; zavjere da se na moćne položaje postave ljudi koji će raditi prema ostvarenju Programa (George Bush, Henry Kissinger, Tony Blair, i drugi); te zavjere povezane s kreiranjem događaja (ratova, terorističkih napada, ekonomskih slomova) koji će preko metode problem-reakcija-rješenje dovesti javnog traženja da se Program ostvari. Na taj način svi ti prividno nepovezani događaji i manipulacije postaju različiti vidovi *iste* zavjere da se ostvari Program. U narednim mjesecima i godinama svaki put kada u ruke uzmete novine, uključite televiziju ili čujete govor nekog političkog ili poslovnog vođe, vidjet ćete da se ovdje predstavljene informacije ostvaruju. To možete već i sada ako razumijete mehanizam prijevare. Pogledajte moje prijašnje

knjige *And The Truth Shall Set You Free (I istina će vas osloboditi), I Am Me I Am Free (Ja sam ja, ja sam slobodan) i The Robots' Rebellion (Pobuna robota),* videosnimku *Turning Of The Tide (Preokret)* te djela drugih istraživača nastala tijekom više desetljeća i vidjet ćete da se ono što je pretkazano događa. Ovo nije proročanstvo, ovo je samo ranije poznavanje Programa. Dakle, hoćemo li za nekoliko godina živjeti u globalnoj fašističkoj državi? Na ovo pitanje moguće je odgovoriti samo drugim pitanjem: hoćemo li postati ljudi, ili ćemo nastaviti biti ovce?

O potonjem ovisi hoće li se taj zlonamjerni Program ostvariti ili ne.

UPOZORENJE

U ovoj knjizi nalazi se ogromna količina provokativnih informacija. Molim vas, nemojte nastaviti s čitanjem ukoliko ste ovisni o vašem sadašnjem sustavu uvjerenja ili ako smatrate da se ne možete emocionalno nositi s onime što se doista zbiva u ovom svijetu.

Ukoliko ipak odlučite nastaviti, zapamtite da se nemate čega bojati. Život je vječan i sve što postoji je samo iskustvo na putu do prosvjetljenja. Gledano s najviše razine percepcije, dobro i zlo ne postoji, postoji samo svijest koja donosi odluke da bi iskusila sve što postoji za iskusiti.
Zapanjujući događaji koje ova knjiga razotkriva su u svom završnom stadiju dok se na svjetlu slobode nazire najveća preobrazba svijesti koju je ovaj planet vidio u posljednjih 26.000 godina. Ovo je, usprkos nekim od informacija koje ćete uskoro pročitati, prekrasno vrijeme za živjeti.

David Icke

PRVO POGLAVLJE

Marsovci su sletjeli?

Ovu knjigu mogao sam napisati na dva načina. Podatke koji su zaprepašćujuće bizarni, ali ipak istiniti, mogao sam zadržati za sebe. To bi bio lakši način – zadržao bih se u ugodnoj zoni prenošenja samo onoga što ne bi prkosilo osjećaju za vjerojatnost najvećeg broja ljudi.

S druge strane, mogao sam se prema čitateljima odnositi kao prema dokraja oblikovanim, dokraja artikuliranim, multidimenzionalnim, odraslim ljudskim bićima i prenijeti sve relevantne podatke, uključujući i neke koji će nečiji osjećaj za stvarnost rastegnuti do točke pucanja. Kao i uvijek, izabrao sam potonje. Nije na meni da uređujem podatke za čitatelje, na čitateljima je da ih uređuju sami. Bilo bi previše arogantno i pokroviteljski zauzeti stajalište da neke podatke ljudima trebam zatajiti jer »nisu spremni za njih«. Tko sam ja da odlučujem o tome? I, kako mogu znati jesu li »spremni za njih« osim ako ih ne saslušaju i tako sami to otkriju? Neki moji prijatelji savjetovali su mi da ljudima predstavim osnove priče, ali da »za Boga miloga, ne spominjem gmazove«. Vrlo brzo ćete otkriti na što su mislili. Razumijem njihovu zabrinutost, no ja mogu biti samo ono što jesam. Dužnost mi je ispričati sve što znam, a ne samo ono što se nalazi u ugodnoj zoni. Jednostavno sam takav. Naravno, tema ove knjige potaknut će ismijavanje od strane onih kojima je uvid u mogućnosti veličine zrna graška i - razumljivo - od onih koji znaju da je istinita i ne žele da javnost povjeruje u nju. No, što onda? Koga je briga? Mene nije. Kao što je Gandhi rekao: »Pa i ako si u manjini koju činiš samo ti, istina je istina.« Dakle, evo priče, bez ustezanja.

Ukratko, vrsta miješanih krvnih loza, koja je u stvari vrsta unutar vrste, u davnim je vremenima imala središte na Srednjem i Bliskom istoku i od tada je, tijekom tisuća godina, svoju moć proširila diljem zemaljske kugle. Pritom je ključan aspekt to da je stvorila mrežu škola misterija i tajnih društava sa zadatkom tajnog ostvarivanja njihovog Programa, dok su istovremeno stvarali institucije kao što su religije kako bi mentalno i emocionalno porobili mnoštva i poticali ih na ratove. Hijerarhija tog plemena krvnih veza nije isključivo muška, štoviše na nekim od njezinih ključnih položaja nalaze se žene. Međutim, govorimo li o brojkama, golemom većinom je muška i stoga ću tu skupinu zvati Bratstvo. S obzirom na veliku važnost drevnog Babilona za ovu priču još preciznije ću je zvati babilonsko bratstvo. Plan što ga oni nazivaju »Veliko djelo vjekova« nazivat ću Program Bratstva.

Opseg moći koju Bratstvo danas posjeduje nije se razvio u nekoliko godina, čak ni u nekoliko desetljeća ili stoljeća: njezini počeci sežu tisućama godina unatrag. Ta se skupina u strukture današnjih ustanova državne uprave, bankarstva, vojske i medija nije infiltrirala - ona ih je stvorila. Program Bratstva u stvari je program koji se odvija već mnogo tisućljeća. Radi se o postupnom razvijanju plana za centraliziranu vlast nad planetom.

Hijerarhija krvnih veza što se nalazi na vrhu ljudske piramide vlasti i prešućivanja prenosi svoju palicu s generacije na generaciju, obično s oca na sina. Djeca tih obiteljskih loza nasljeđuju palicu i od rođenja ih se odgaja na način da razumiju Program i manipulativne metode za provođenje "Velikog djela" u stvarnost. Napredovanje Programa postaje njihovo indoktrinirano poslanstvo od najranije mladosti. Do vremena kada na njih dođe red da se pridruže hijerarhiji Bratstva i predaju palicu drugoj generaciji, njihov odgoj oblikovao ih je u krajnje neuravnotežene ljude. Naime, intelektualno su vrlo bistri, međutim imuni su na suosjećanje i arogantni do mjere da smatraju kako imaju pravo vladati svijetom i nadzirati neuke mase koje smatraju inferiornima. Svako dijete Bratstva koje zaprijeti da će se usprotiviti ili odbaciti kalup u koji je ugurano biva udaljeno, ili se s njim izađe na kraj na druge načine - sve kako bi se osiguralo da samo »pouzdani« ljudi mogu doći do viših razina piramide, kao i vrlo tajnog i naprednog znanja koje se tamo čuva. Neke od tih loza mogu se imenovati. Britanska kuća Windsor jedna je od njih, isto tako i Rothschildi, europske kraljevske i aristokratske obitelji, Rockefelleri i ostatak takozvanog Istočnog ogranka koji rađa američke predsjednike, poslovne magnate, bankare i visoke dužnosnike u državnoj upravi. Ipak, na samom vrhu nalazi se tajno društvo koje upravlja ljudskom vrstom iz sjene, izvan javne domene. Svaka skupina koja je toliko neuravnotežena da gramzivo želi apsolutnu vlast nad svijetom imat će unutar sebe frakcije koje će se međusobno boriti za nadzor. To je itekako točno za Bratstvo. Tu skupinu izjedaju ogromne unutarnje napetosti, sukobi i natjecanje. Jedan istraživač ih je opisao kao bandu pljačkaša koji se mogu dogovoriti u vezi posla, ali će se svađati oko podjele plijena. To je izvrstan opis budući da su tijekom povijesti različite frakcije ratovale jedna s drugom za prevlast. Pa ipak, u konačnici su ujedinjeni u svojoj želji da ostvare svoj plan, a u ključnim trenucima, kada njihov Program zapadne u teškoće, maksimalno udružuju snage kako bi te teškoće prevladali.

Da biste otkrili početak ove priče o manipulaciji ljudima, te korijene obiteljskih loza koje upravljaju »velikim djelom« vjerojatno biste se morali vratiti stotine tisuća godina u prošlost. Što sam više tijekom godina istraživao ovo pitanje, to mi je više postajalo očigledno da podrijetlo tih loza i plana za preuzimanje Zemlje seže izvan planeta i ide do vrste ili vrsta iz drugih sfera ili dimenzija evolucije. Dakle, govorim o onima koje nazivamo vanzemaljci. Sumnjate li u postojanje izvanzemaljskog života promislite na trenutak o sljedećem. Naše Sunce tek je jedna od sto milijardi zvijezda koje se nalaze samo u ovoj galaksiji. Sir Francis Crick, dobitnik Nobelove nagrade, kaže da se u našem svemiru nalazi otprilike

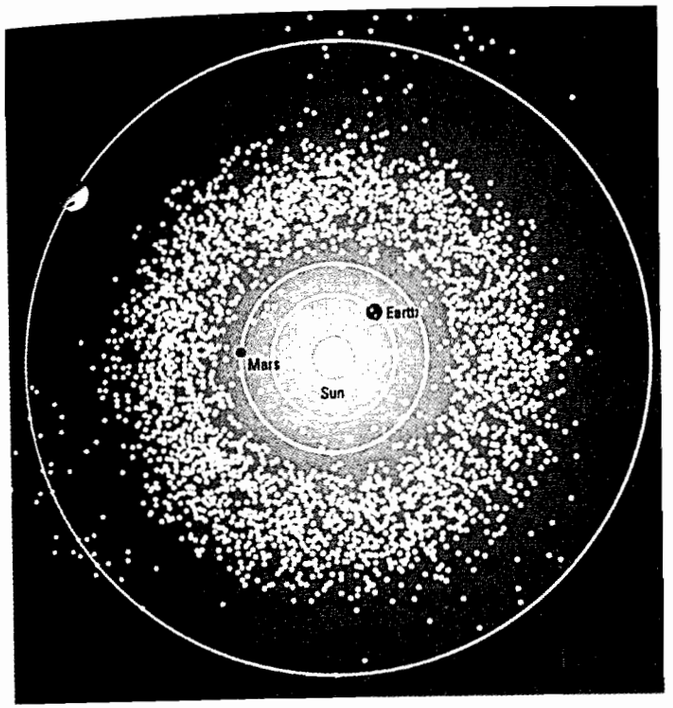
sto milijardi galaktika, te smatra da bi barem jedan od milijuna planeta u našoj galaktici mogao podržavati život kakav poznajemo. Razmislite o tome koji bi to broj bio za čitav svemir, čak i ako zanemarimo druge dimenzije postojanja koje su izvan frekvencijskog raspona naših osjeta. Pod uvjetom da putujete brzinom svjetlosti, 300.000 kilometara u sekundi, trebat će vam četiri godine i četiri mjeseca da stignete do najbližeg sunčevog sustava. To što se uglavnom smatra šašavim raspravljati o izvanzemaljskom životu mnogo govori o stupnju indoktriniranosti čovječanstva. S druge strane, odbaciti takve rasprave i sugerirati da je život nastao samo na ovom planetu smatra se vjerodostojnim! Da samo promotrite fascinantne građevine kojima je Zemlja obilovala u pradavnim vremenima uvidjeli biste da je tada postojala napredna rasa. Rečeno nam je da su u tim vremenima živjeli ljudi koji su bili primitivni u odnosu na suvremenog čovjeka, ali to je bjelodani apsurd. Kao i većina oficijelnog »mnijenja«, povijesni i arheološki establišment izmišlja vlastite priče, naziva ih dokazanim činjenicama, i jednostavno ignorira obilje dokaza koji ih opovrgavaju. Cilj nije obrazovati nego indoktrinirati. Svatko tko se ne prikloni njihovoj službenoj verziji povijesti biva izoliran od svojih kolega povjesničara i arheologa koji ili su svjesni da je za njihovo zaposlenje, osobni ugled i priliv novčanih sredstava sigurnije da se drže službene verzije ili, da budem iskren, ne vide dalje od vlastita nosa. Isto vrijedi i za većinu ljudi u obrazovanju i »intelektualnim« zanimanjima.

Diljem planeta postoje fantastične građevine koje su izgrađene tehnologijama koje su podjednako dobre, često čak i bolje, od onih kojima danas raspolažemo. U Baalbeku, sjeveroistočno od Beiruta u Libanonu, tri golema kamena bloka od kojih svaki teži *osam stotina* tona premješteni su najmanje za petsto metara i postavljeni visoko na zid. Tisućama godina prije Krista! Jedan drugi blok u blizini teži tisuću tona – to je težina tri *jumbo jeta*. Kako je to bilo moguće? Službena povijest ne želi se pozabaviti takvim pitanjima zbog onoga kamo bi ju ona mogla odvesti. Možete li zamisliti da danas nazovete nekog građevinara i zamolite ga da to učini? »Želite da učinim - ŠTO?«, odgovorio bi vam. »Vi ste ludi.« U Peruu se nalaze tajnovite Nazca linije. Ljudi iz davnina ostrugali su gornji sloj tla i razotkrili bijeli donji sloj; pomoću te metode proizveli su nevjerojatne crteže životinja, riba, kukaca i ptica. Neki od njih toliko su veliki da se u cijelosti mogu vidjeti jedino s visine od tristo metara! Znanja koja su omogućila da se čudesa poput Nazce, Baalbeka, velike piramide u Gizi i drugih zapanjujućih tvorevina izgrade s takvom preciznošću i takvih dimenzija potekla su od napredne vrste koja je u drevnim vremenima živjela među daleko primitivnijom općom populacijom. Tu se vrstu u Starozavjetnim tekstovima i drugim djelima te drevnim usmenim predajama nazivalo »bogovima«. Već čujem sljedbenike Biblije kako poriču da njihova knjiga govori o »bogovima«. Ali govori. Kada se riječ »Bog« upotrebljava u Starom zavjetu često je prevedena riječju koja označava bogove, množinu: dva su primjera Elohim i Adonai. Posve je razumljivo da vrstu koja izvodi takve tehnološke majstorije ljudi koji ne mogu razumjeti takve sposobnosti mogu smatrati

»bogovima«. Tridesetih godina prošlog stoljeća pripadnici američkih i australskih vojnih snaga prizemljili su svoje zrakoplove u zabačenim predjelima Nove Gvineje i ostavili svojim trupama zalihe. Mjesno stanovništvo koje nikada nije vidjelo zrakoplov smatralo je da su vojnici bogovi, i oni su postali središte njihovih vjerskih vjerovanja. U starodavnom svijetu, ako su pripadnici njihove napredne vrste bili bića s drugih planeta, zvijezda ili dimenzija i imali letjelice daleko naprednije od ičega što posjeduje (barem službeno!) današnja vojska, to bi vjerojatno bilo još ekstremnije. Dotok znanja koje potječe izvan ovog planeta ili iz nekog drugog izvora objasnio bi tolike »tajne« koje službena povijest pozdravlja zaglušujućom tišinom. Time bi se mogla objasniti i nevjerojatna vještina gradnje, kao i tajna ranih civilizacija koje su se, na primjer civilizacije Egipta i Sumera (zemlja Šinar u Bibliji), pojavile na vrhuncu svog razvoja i zatim propale, dok je normalni tijek razvoj započeti na nižoj razini i zatim polako napredovati kroz učenje i iskustva. Očito je došlo do unosa visoko-naprednog znanja koje je kasnije za većinu čovječanstva postalo izgubljeno. U svim kulturama širom svijeta postoje drevne priče i zapisi koji opisuju »bogove« koji su im donijeli to napredno znanje. To bi ujedno objasnilo tajnu izvanredno naprednog poznavanja astronomije kod drevnih naroda. Postoji bezbroj legendi iz cijeloga svijeta o razdoblju koje nazivaju »Zlatno doba«, a koje je uništeno kataklizmom i »padom Čovjeka«. Starogrčki pjesnik Heslod opisao je svijet prije »pada«:

> »Ljudi su živjeli kao Bogovi, bez poroka i strasti, jada i muke. U radosnoj slozi s božanskim bićima *(vanzemaljcima?)* provodili su svoje dane u miru i sreći, živeći zajedno potpuno jednaki i ravnopravni, ujedinjeni uzajamnim povjerenjem i ljubavlju. Zemlja je bila ljepša nego danas, prepuna raznih samorodnih vrsta voća. Ljudi i životinje govorili su istim jezikom i međusobno razgovarali *(telepatija)*. Muškarci stari stotinu godina smatrali su se tek dječacima. Nisu imali nikakve staračke bolesti koje bi ih mučile, a u viši život prelazili su nježno kao u lagani drijemež."[1]

Koliko god utopijski moglo zvučati, u svakoj antičkoj kulturi postoje nebrojene priče koje na taj način opisuju svijet daleke prošlosti. Kada bismo samo promijenili način na koji mislimo i osjećamo, mogli bismo ponovno stvoriti tu viziju. Izuzetno opširni opisi napredne vrste nalaze se na desecima tisuća glinenih pločica koje je 1850. godine četiristo kilometara od Bagdada tijekom iskapanja na lokalitetu Ninevah, mjestu glavnog grada Asirije, pronašao Englez, Sir Austen Henry Layard. Nalazište se nalazi u blizini sadašnjeg iračkog grada Mosula. U toj regiji, koja se nekoć zvala Mezopotamija, bilo je i drugih otkrića. Budući da pravi izvor tog znanja nisu bili Asirci nego Sumerani, koji su na istom tom području živjeli, procjenjuje se, od 4000. do 2000. godine prije Krista, te ću glinene pločice nazivati sumerski zapisi ili pločice. One predstavljaju jedan od najvećih svjetskih pronalazaka. Pa ipak, stotinu i pedeset godina nakon što su otkrivene, službena povijest

Slika 2: *Na slici Sunčevog sustava prikazan je položaj asteroidnog pojasa između Marsa i Jupitera za koji, premda se pojedinosti razlikuju, mnogi drevni i suvremeni izvještaji upućuju da je ostatak planeta ili dijela planeta.*

i obrazovanje i dalje ih zanemaruju. Zašto? Zato što ruše službenu verziju događaja. Najpoznatiji prevoditelj tih pločica je znanstvenik i pisac Zecharia Sitchin koji poznaje sumerski, aramejski, hebrejski i druge jezike Bliskog i Srednjeg istoka.[2] Sitchin je temeljito proučio i preveo sumerske pločice, te smatra da nema nikakve dvojbe da opisuju vanzemaljce. Neki istraživači tvrde da je za prevođenje ranije verzije sumerskog jezika koristio kasniju verziju, te da stoga njegovi prijevodi možda nisu stopostotno točni. Osobno smatram da su njegovi materijali uglavnom točni, jer ih potvrđuju i drugi opisi i dokazi, no ipak sumnjam u neke pojedinosti. Iako mislim da je određeni broj Sitchinovih tumačenja krajnje upitan, s osnovnim se postavkama generalno slažem. Prema njegovim prijevodima (i drugima) tekstovi govore da je sumerska civilizacija, iz koje su potekle brojne značajke suvremenog društva, bila »dar bogova«. Ne mitskih, nego tjelesnih bogova koji su živjeli među njima. Pločice te bogove nazivaju AN.UNNAK.KI (Oni koji su s nebesa došli na Zemlju) i DIN.GIR (Pravednici s letećih buktinja). Naziv samog Sumera je KI.EN.GIR (Zemlja Gospodara Letećih buktinja, kao i Zemlja Čuvara, prema Sitchinu). Drevni spis poznat kao *Knjiga Henokova* također bogove naziva »Čuvarima«, a tako su ih nazivali i Egipćani. Egipatski naziv za njihove bogove, Neteru, doslovce se prevodi kao Čuvari. Egipćani su za njih govorili da su došli u nebeskim brodovima.

Po Zechariji Sitchinu, pločice opisuju kako su Anunnaki došli s planeta zvanog Nibiru (Planet križanja) za koji vjeruje da ima eliptičnu orbitu od tri tisuće i šesto godina koja prolazi između Marsa i Jupitera te zatim izlazi daleko u svemir iza Plutona. Suvremena znanost identificirala je nebesko tijelo koje naziva Planet X. Smješteno je iza Plutona, i smatra se da je dio našeg Sunčevog sustava.

Međutim, eliptična putanja bila bi izuzetno nestabilna i teško održiva. Znanstvenici kojima vjerujem smatraju da su Sitchinove glavne postavke o Anunnakijima točne, no da je pogriješio u svojoj teoriji o planetu Nibiru. Prema Sitchinovim prijevodima, sumerske pločice opisuju kako je u vrijeme nastajanja Sunčevog sustava Nibiru zamalo prouzročio uništenje planeta koji je jednom postojao između Jupitera i Marsa. Sumerani su ga zvali Tiamat odnosno Vodeno čudovište. Zapisi kažu da su ostaci Tiamatova sudara s mjesecom Nibirua stvorili Veliku narukvicu – asteroidni pojas smješten između Marsa i Jupitera. Ono što je ostalo od Tiamata izbačeno je u drugu orbitu i, tvrde zapisi, naposljetku postalo Zemlja *(vidi sliku 2)*. Sumerski naziv za Zemlju znači »rascijepljen« jer je uslijed sudara, kažu, nastao golemi rascjep. Zanimljivo; naime, kad bi se iscrpila sva voda iz Tihog oceana ostala bi divovska brazda.

Na pločicama su opisane brojne usmene predaje stare tisućama godina, pa je potreban oprez zbog mogućnosti da su određene pojedinosti dodavane ili izgubljene, kao i da se simbolizam ili parabole ne uzimaju za doslovne istine. Uvjeren sam da je na taj način došlo do određene zbrke. I sam sumnjam u scenarij sudara Nibirua i Tiamata kao i u njegov pretpostavljeni vremenski okvir. Međutim, u zapisima ima mnogo dokazive istine, osobito kod njihovog poznavanja astronomije. Pločice opisuju Sunčev sustav s planetima na ispravnim položajima, putanjama i u točnim razmjernim veličinama, pri čemu je njihova točnost potvrđena tek u posljednjih 150 godina, kada su neki od tih planeta otkriveni. Pločice opisuju karakter i boju Neptuna i Urana na način koji je potvrđen tek u posljednjih nekoliko godina! Štoviše, suvremeni »stručnjaci« nisu čak ni očekivali da ti planeti izgledaju onako kako izgledaju, a Sumerani su ipak tisućama godina prije Krista znali ono što je naša »napredna« znanost tek nedavno otkrila.

Ono što kod sumerskih pločica najviše zaprepašćuje je činjenica da opisuju nastanak Homo sapiensa. Sitchin tvrdi da su Annunaki došli na Zemlju prije otprilike 450.000 godina kako bi iskapali zlato na području današnje Afrike. Glavno rudarsko središte bio je današnji Zimbabve, područje koje su Sumerani nazivali AB.ZU (duboko ležište), tvrdi Sitcin. Istraživanja koje je provela angloamerička tvrtka otkrila su mnoštvo dokaza o iskapanju zlata u Africi prije najmanje 60.000, a najvjerojatnije 100.000 godina.[3] Prema Sitchinu, na pločicama piše da se zlato koje su iskapali Anunnaki prevozilo iz baza na Bliskom istoku natrag na njihov matični planet. Smatram da je još mnogo toga nepoznatog o tom poslu »iskapanja zlata«, i ne vjerujem da je to bio glavni razlog zbog kojeg su došli ovamo, ukoliko je uopće postojao neki poseban razlog. Isprva je zlato iskapala anunnakijska inačica radničke klase, kaže Sitchin, no kasnije je došlo do pobune rudara pa je kraljevska elita Anunnakija odlučila stvoriti novu, robovsku vrstu predviđenu za obavljanje tog posla. Pločice opisuju da je miješanjem gena Anunnakija i gena ondašnjih domorodačkih ljudi u epruveti proizveden »osuvremenjeni« čovjek sposoban za izvođenje zadataka koje su Anunnakiji tražili. Godine 1850. kada su pločice otkrivene zamisao o djeci iz epruvete zvučala bi smiješno, međutim znanstvenici danas rade upravo to. Suvremena istraživanja uvijek iznova potkrjepljuju informacije sa sumerskih pločica. Na primjer, prije otprilike 200.000 godina došlo je do iznenadnog i dosad neobjašnjenog skoka u razvoju fizičkog oblika Čovjeka. Službena znanost šuti o njegovim uzrocima, odnosno mrmlja izraze kao što je, na primjer, »karika koja nedostaje«. Međutim, nekim činjenicama koje je nemoguće izbjeći mora se posvetiti dužna pozornost. Prijašnji fizički oblik poznat kao Homo erectus odjednom je ono što danas nazivamo Homo sapiens. Novi Homo sapiens otpočetka je imao sposobnost govora složenog jezika, a veličina ljudskog mozga se enormno povećala. Biolog Thomas Huxley ustvrdio je da tako velike promjene mogu trajati desetke milijuna godina. Njegovo stajalište podupiru dokazi o Homo erectusu koji se izgleda pojavio u Africi prije 1,5 milijuna godina. Više od milijun godina njegov je fizički izgled ostao jednak da bi zatim niotkuda došlo do dramatične promjene u Homo sapiensa. Prije oko 35.000 godina došlo je do još jednog iznenadnog skoka i pojave Homo sapiensa sapiensa, fizičkog oblika koji imamo danas. Sumerske pločice imenima navode dva »čovjeka« koja su sudjelovala u stvaranju te robovske rase. Bili su to glavni znanstvenik po imenu Enki, Gospodar Zemlje (Ki = Zemlja), i Ninkharsag, zbog svoje stručnosti u medicini poznata i kao Ninti (Gospa koja daje život). Kasnije ju se nazivalo Mammi, odakle potječu izrazi mama i majka. Ninkharsag je u sumerskim crtežima simbolički prikazana kao oruđe koje se koristi za rezanje pupčane vrpce. Ima oblik potkove i koristilo se u antičkim vremenima. Osim toga, na temelju brojnih legendi o tim događajima što su nastale širom svijeta postala je božica majka niza religija, i to pod imenima kraljica Semiramis, Isis, Barazi, Diana, Marija i mnogim drugima. Često je prikazivana kao trudnica. Zapisi o vodstvu Anunnakija kažu:

> Okupili su se i zamolili božicu,
> primalju bogova, mudru roditeljicu,*(i rekli joj)*
> »Stvorenju podari život, stvori radnike!
> Stvori primitivnog radnika, da bi mogao nositi jaram!
> Neka nosi jaram koji mu je dodijelio Enlil,
> Neka radnik obavlja težak posao za bogove!"[4]

Enlil je bio zapovjednik Anunnakija, a Enki je bio njegov polubrat. Enki i Ninkharsag dugo su neuspješno pokušavali dobiti pravu genetsku kombinaciju, govore nam pločice. Postoje navodi o tome da su stvorili ljude s velikim nedostacima, kao i ljudsko-životinjske hibride. Dakle, grozne stvari, i točno ono za što se tvrdi da se danas događa u podzemnim bazama diljem svijeta. Priča o Frankensteinu, čovjeku stvorenom na laboratorijskom stolu, mogla bi biti simbolički prikaz tih događaja. Napisala ju je Mary Shelley, žena slavnog pjesnika Shelleyja. Oboje su bili visoki posvećenici mreže tajnih društava koja je skrivala to znanje još od pradavnih vremena. Pločice kažu da su Enki i Ninkharsag na kraju pronašli pravu kombinaciju iz koje je nastao prvi Homo sapiens, biće koje su Sumerani

zvali LU.LU (onaj koji je miješan). To je biblijski »Adam«. LU.LU je bio genetski hibrid nastao usađivanjem gena »bogova« u Homo erectusa kako bi se, prije oko 200 do 300 tisuća godina, stvorio rob, ljudska radilica. Stvorena je i inačica ženskog spola. Sumerski naziv za čovjeka bio je LU. Korijen te riječi označava radnika ili slugu, a odnosio se i na domaće životinje. To je ono što je ljudska rasa bila sve odonda. Anunnaki su otvoreno vladali planetom tisućama godina, a sada to čine prikriveno. Pogrešan prijevod Biblije i doslovno razumijevanje simboličkog jezika uništili su njezino izvorno značenje i ostavili nam tlapnju. Postanak i Izlazak (Prva i Druga knjiga Mojsijeva; op. prev.) napisali su pripadnici hebrejskog svećeničkog staleža, Leviti, nakon što su oko 586. godine prije Krista odvedeni u Babilon. Babilon je bio dio prijašnjih sumerskih zemalja pa su Babilonci, a odatle i Leviti, bili upoznati sa sumerskim pričama i opisima. Leviti su upravo na temelju tih zapisa sastavili Postanak i Izlazak. Podrijetlo je očigledno. Sumerske pločice govore o E.DIN-u (Utočištu Pravednika). To je povezano sa sumerskim imenom za njihove bogove - DIN.GIR (Pravednici iz letećih buktinja). Dakle, Sumerani govore o Edinu, a Postanak o Edenu. Bilo je to središte bogova, Anunnakija. Sumerske pločice govore o kralju Sargonu Starijem koji je kao dijete pronađen u košari na rijeci i odgojen u kraljevskoj obitelji. Knjiga Izlaska govori da je Mojsija kao dijete u košari koja je plutala rijekom pronašla princeza, te da je odgojen u egipatskoj kraljevskoj obitelji. Popis takvih »podudarnosti« je beskonačan.

Stari je zavjet klasičan primjer vjerskog »recikliranja« kojim su nastale sve religije. Tražite li, stoga, izvorno značenje Postanka i priče o Adamu morate se vratiti sumerskim opisima da bi vidjeli kako je priča frizirana. Knjiga Postanka kaže da je »Bog« (bogovi) najprije »od praha zemaljskog« stvorio muškarca, Adama, i zatim upotrijebio Adamovo rebro da bi stvorio Evu, prvu ženu. Zecharia Sitchin ističe da prijevod »od praha zemaljskog« potječe od hebrejske riječi »tit« (žalosna majka), koja je pak dobivena od sumerskog izraza TI.IT što znači »ono što je sa životom«. Adam nije stvoren od praha zemaljskog, nego od onoga što je sa životom – od živih stanica. Sumerski izraz TI označava i rebro i život, a prevoditelji su ponovno pogrešno izabrali. Eva (Ona koja ima život) nije stvorena od rebra, nego od onoga što ima život – živih stanica. Po Sumeranima, ljudsko jaje za stvaranje Lulua/Adama došlo je od žene u Abzuu u Africi, a suvremena otkrića fosila i antropološka istraživanja upućuju da je Homo sapiens doista potekao iz Afrike. Osamdesetih godina dvadesetog stoljeća Douglas Wallace sa Sveučilišta Emory u Georgiji usporedio je DNK (nacrt fizičkog života) osam stotina žena, te zaključio da je DNK svih njih potekao od jednog jedinog ženskog pretka.[5] Wesley Brown s University of Michigan nakon ispitivanja DNK dvadeset i jedne žene različitih genetskih pozadina otkrio je da sve potječu iz jednog izvora koji je prije 180.000 – 300.000 godina živio u Africi.[6] Rebecca Cann sa Sveučilišta Kalifornija u Berkeleyju učinila je isto sa sto četrdeset i sedam žena različitog rasnog i geografskog podrijetla, pri čemu je utvrdila da njihovo zajedničko genetsko naslijeđe potječe od jednog jedinog pretka od prije 150.000 do 300.000 godina.[7] Još jedno istraživanje provedeno na stotinu i pedeset Amerikanki s genetskim vezama koje sežu u Europu, Afriku i Srednji istok te na domorotkinjama iz Australije i Nove Gvineje pokazalo je da sve imaju istog ženskog pretka koji je živio prije 140.000 – 290.000 godina.[8] Osobno, mišljenja sam da je ljudsku rasu zasijalo mnogo izvora, a ne isključivo Annunakiji.

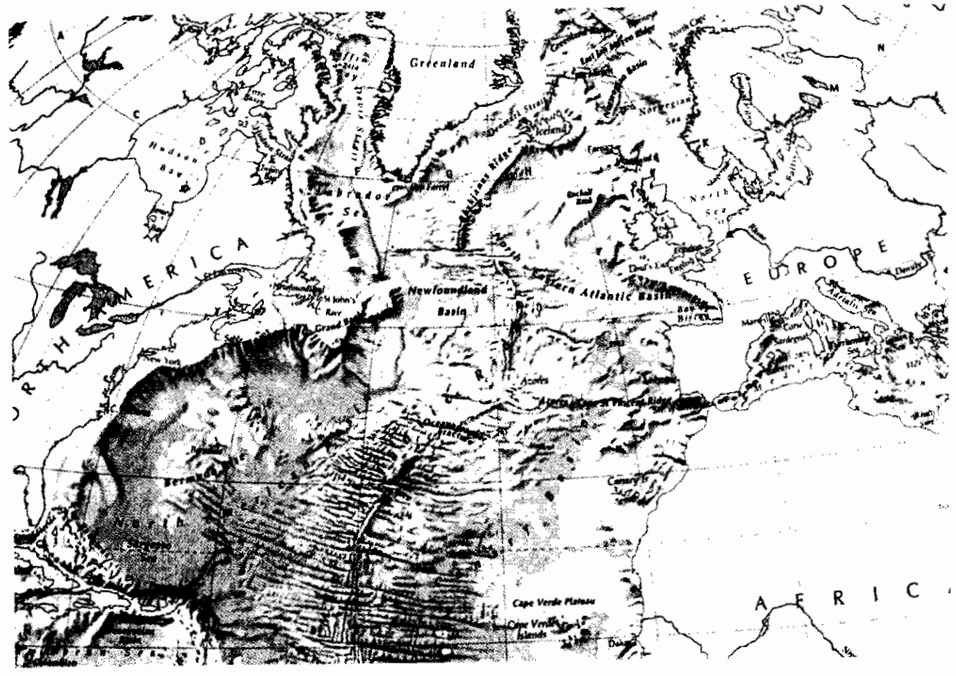
Sumerske pločice i kasnije akadske priče hijerarhiji Anunakija dali su imena. »Oca« bogova nazivaju AN, što je riječ koja označava nebesa. 'Oče naš, koji jesi na nebesima'? AN - odnosno Anu za Akađane - prebivao je uglavnom u nebesima sa svojom ženom Antu, i samo u rijetkim prilikama posjećivao je planet koji su zvali E.RI.DU (Dom izgrađen u daljini), što je izraz koji se razvio u riječ »Earth« (engl. Zemlja; op. p.) Odnosno, takav je barem prijevod Zecharije Sitchina. Opisi bi mogli implicirati i da je Anu boravio uglavnom u visokim planinama Bliskog istoka u kojima je, kao što se prema pouzdanim dokazima smatra, bio smješten »Edenski vrt«, prebivalište bogova, te da se sâm rijetko spuštao u ravnice Sumera. Sumerski grad zvao se Eridu. Anu je poslao dva sina da razviju Zemlju i vladaju njome, kažu pločice. Oni su bili Enki, momak koji je navodno napravio Homo sapiensa, i njegov polubrat Enlil. Njih će dvojica kasnije postati veliki suparnici zbog potpune prevlasti nad planetom. Anuov prvorođenac Enki zbog opsjednutosti Anunnakija genetskom čistoćom bio je podređen Enlilu. Enlilova majka bila je Anuova polusestra, pa je to sjedinjenje prenijelo muške gene djelotvornije nego kod Enkija, koji je rođen od druge majke. Pločice opisuju kako su Anunnaki kasnije stvorili krvne loze da u njihovo ime vladaju čovječanstvom, a te obitelji – riječ je o mojoj sugestiji - i dan danas vladaju svijetom. Sumerske pločice opisuju kako su Anunnaki čovječanstvu podarili kraljevsko pravo i da se ono izvorno zvalo pravo Anua, prema An-u odnosno Anuu, vladaru »bogova«. Obitelji Bratstva opsjednute su krvnim vezama i genetskim naslijeđem, i stoga imaju djecu isključivo međusobno, unutar Bratstva, bez obzira na ljubav. Očit primjer toga su kraljevske obitelji (obitelj!) i aristokracije Europe, kao i obitelji takozvanog Istočnog ogranka u Sjedinjenim Državama. Svi su iz istog plemena i međusobno genetski povezani. Zato su obitelji Bratstva uvijek bile opsjednute međusobnim miješanjem, baš kao što sumerske pločice opisuju Anunnakije. Međutim, oni se ne miješaju zbog snobizma nego da održe genetsku strukturu koja im pruža određene sposobnosti, posebno sposobnost da »mijenjaju oblike«, odnosno da se manifestiraju u drugim oblicima. Malo kasnije time ću se detaljnije pozabaviti.

Pločice opisuju kako je Enki ljudima dao mogućnost da se razmnožavaju što je dovelo do eksplozije svjetskog stanovništva koje je zaprijetilo da će progutati Anunnakije koji nikada nisu bili mnogobrojni. Anunnakiji su imali mnogo unutarnjih sukoba i međusobnih visokotehnoloških ratova jer su se Enlilove i Enkijeve frakcije borile za vlast. Većina istraživača Anunnakija slaže se da je Enki bio na strani čovječanstva, no moj je dojam da obje skupine žele vladati ovim planetom i da je to njihova temeljni motiv. Kao što Zecharija Sitchin dokumentira u svojim prijevodima, a čitatelji indijskih svetih knjiga *Veda* to će potvrditi, postoje brojni

izvještaji o bogovima koji ratuju među sobom zbog prevlasti. Sumerski tekstovi opisuju kako su sinovi »bogova« Anunnakija u najvećoj mjeri bili uključeni u te ratove. Oni su bili potomci Enkija i Enlila, polubraće koji su postali gorljivi suparnici, pa su i njihovi sinovi bojevali jedni protiv drugih u visokotehnološkom sukobu, kažu pločice. Čini se da je jedna od bitaka u kojoj su se borili bilo biblijsko uništenje Sodome i Gomore. Ti gradovi najvjerojatnije su se nalazili na južnom kraju Mrtvog mora, gdje su danas očitanja radioaktivnosti viša od uobičajenih. Prema Bibliji, to se dogodilo kada se Lotova žena osvrnula i bila pretvorena u stup soli. Provjerivši izvorni zapis na sumerskom jeziku, Zecharia Sitchin tvrdi da pravi prijevod tog odlomka glasi da je Lotova žena pretvorena u stup pare, što je, sve u svemu, mnogo vjerojatnije!

Posvuda u svijetu, u svakoj domorodačkoj kulturi pronaći ćete priče o velikoj poplavi. Ni sa sumerskim pločicama nije drukčije. Sitchin kaže da govore o tome da su Anunnakiji napustili planet u letjelici kada je jedan ogroman vodeni val izbrisao većinu čovječanstva. Nema sumnje da je Zemlju između približno 11.000 i 4.000 godina prije Krista pogodila nezamisliva katastrofa odnosno, vjerojatnije je, više njih. Ogroman broj geoloških i bioloških dokaza podupire nebrojene priče i predaje koje opisuju te događaje. Ima ih u Europi, Skandinaviji, Rusiji i Africi, mogu se pronaći diljem američkog kontinenta, u Australiji, Novom Zelandu, Aziji, Kini, Japanu i na Srednjem istoku – posvuda. Neke od njih govore o velikom usijanju koje je zakuhalo oceane; nestanku Sunca i Mjeseca koji su uslijedili nakon toga; kišama krvi, leda i kamenja; Zemlji koja se preokreće; nebu koje pada; dizanju i potonuću kopna; nestanku velikog kontinenta; dolasku leda; praktički sve od njih opisuju nadnaravnu poplavu, vodeni zid koji je poharao cjelokupnu zemaljsku kuglu. Plimni val nastao uslijed udara kometa iz filma *Dan poslije (Deep Impact)* mogao bi vam dočarati kako bi to moglo izgledati. Stari kineski spisi govore o tome da su se srušili stupovi koji podupiru nebo; da su se Sunce, Mjesec i zvijezde slili na sjeverozapad gdje je nebo postalo nisko; da su rijeke, mora i oceani jurnuli na jugoistok gdje je Zemlja potonula, a veliki je požar bio ugašen strašnom poplavom. Indijanci Pawnee u Americi pripovijedaju istu priču, o dobu kada su sjeverne i južne zvijezde zamijenile položaje i pošle ususret jedne drugima. Sjevernoameričke predaje govore o pojavi velikog oblaka i toliko jakoj toplini da su sve vode prokuhale. Grenlandski su Eskimi starim misionarima ispričali da se prije mnogo vremena Zemlja preokrenula. Peruanska legenda kaže da su se, kada je nebo zaratilo sa Zemljom, Ande raspolovile. Brazilski mit opisuje kako su nebesa prsnula, a njihovi dijelovi pali i pobili sve i sva, kada su nebesa zamijenila mjesto sa Zemljom. Nadalje, sjevernoamerički Hopi Indijanci bilježe: »...Zemlja se raspukla i nastale su velike provalije, a voda je prekrila sve osim uskog grebena od blata«.[9]

Sve ovo tijesno je povezano s legendama o Atlantidi i Muu odnosno Lemuriji: dva golema kontinenta, jedan na Atlantiku a drugi na Pacifiku, za koje mnogi smatraju da su bili pod vlašću visokonaprednih rasa. Govori se da su ti kontinenti

Slika 3: Srednjoatlantski greben, središte potresne i vulkanske aktivnosti na području Atlantskog oceana gdje je Platon smjestio Atlantidu.

nestali u moru pod gore opisanim okolnostima te da su iza sebe, kao ostatke svoje bivše veličine i slave, ostavili samo otoke kao što su, na primjer, Azori. Atlantidu je opisao Platon (427. - 347. pr. Kr.), starogrčki filozof i visoki posvećenik tajne mreže škola misterija. Do današnjeg dana ta je tajna mreža prenijela velika znanja odabranoj nekolicini, dok je najširim slojevima tu povlasticu uskratila. Službena povijest odbacuje Platonove tvrdnje da je takav kontinent postojao, i tvrdi da u njegovim navodima postoje krupne povijesne nedosljednosti. Ipak, postoje geološki dokazi koji podupiru upravo njegovu tvrdnju. Azorsko otočje, za koje neki smatraju da je bilo dio Atlantide, leži na srednjoatlantskom grebenu koji se spaja na liniju loma koja okružuje planet *(vidi **sliku** 3)*. Ta linija proteže se još 64.000 kilometara. Srednjoatlantski greben jedno je od područja s najvećom aktivnošću potresa i vulkana. Sve četiri goleme tektonske ploče - euroazijska, afrička, sjevernoamerička i karipska - susreću se i sudaraju na tom području, čineći ga time geološki vrlo nestabilnim. I Azorsko te Kanarsko otočje (nazvano po psima, "canine", a ne po kanarincima!) bili su podvrgnuti snažnoj vulkanskoj aktivnosti, a Platon je u to vremensko razdoblje smjestio potonuće Atlantide. Staklasta lava u morskoj se vodi raspada u vremenu od najviše 15.000 godina, pa ipak ju je moguće pronaći

na morskom dnu oko Azora, što potvrđuje po geološkim mjerilima nedavne potrese.[10] Drugi dokazi, uključujući pijesak koji se obično nalazi na plažama, izvađen s dubina od 3.100 do 5.500 metara, otkrivaju da je morsko dno na tom području moralo, opet u geološko nedavnoj povijesti, biti iznad morske razine.[11] Oceanograf Maurice Ewing u časopisu *National Geographic* napisao je sljedeće: »Ili je kopno potonulo tri do četiri kilometra, ili je more bilo tri do četiri kilometra više nego što je danas – treće opcije nema. Obje mogućnosti su podjednako zapanjujuće.«[12]

Geološki i biološki dokazi također sugeriraju da se jaka vulkanska aktivnost koja je prouzročila potapanje kopna na području Azora dogodila u isto vrijeme kad i lomljenje i potonuće kopnene mase poznate kao Apalačija, a koja je povezivala današnju Europu, Sjevernu Ameriku, Island i Grenland.[13] Čini se da je čak i njihova dubina potonuća tijesno povezana. Slični se dokazi mogu pronaći i za tezu da se kontinent poznat kao Mu odnosno Lemurija sada nalazi na dnu Pacifika.[14] Takozvani 'bermudski trokut' između Bermuda, južne Floride i točke u blizini Antila dugo se povezuje s Atlantidom. To je područje, k tomu, prožeto brojnim legendama o nestancima brodova i zrakoplova. U blizini Biminija, u vodama ispod sprudova Bahama i unutar »trokuta«, pronađene su potopljene zgrade, zidovi, ceste i stijene poput Stonehenga, čak i nešto nalik piramidama.[15] Štoviše, pronađeni su zidovi odnosno ceste koje se međusobno križaju.[16] Navest ću još neke podatke koji većini ljudi nisu poznate: Himalaja, Alpe i Ande visinu približnu sadašnjoj dosegle su tek prije 11.000 godina.[17] Jezero Titicaca na peruansko-bolivijskoj granici danas je sa svojih 3.750 metara nadmorske visine najviše plovno jezero na svijetu. Prije otprilike 11.000 godina veliki dio tog područja nalazio se u razini mora! Zašto se tako velik broj ribljih i drugih oceanskih fosila pronalazi visoko u planinskim lancima? Zato što su te planine jednom bile na razini mora. I to nedavno, gledajući u geološkim razmjerima. Sve je šire prihvaćeno da je Zemlja pretrpjela neke velike geološke katastrofe. Rasprava (a često i neprijateljstvo) nastaje kada se postave pitanja 'kako' i 'zašto'. Ti golemi geološki prevrati očito su zahvatili čitav Sunčev sustav, budući da na svakom planetu postoje tragovi određenih kataklizmičkih događaja koji su pogodili bilo njihovu površinu, atmosferu ili brzinu i kut putanje odnosno vrtnje. Moje je mišljenje da su postavke sumerskih pločica točne, no sumnjam u neke njihove pojedinosti, ponajviše zbog golemog razdoblja od 450.000 godina koje je prošlo između vremena kada su Anunnakiji navodno došli i vremena od prije svega nekoliko tisuća godina kada su pločice napisane. Zacijelo je točno da se na Zemlji 11.000 godina prije Krista dogodila velika kataklizma koja je uništila napredne civilizacije tehnološki razvijenog Zlatnog doba, te da je datum od prije 13.000 godina iznimno važan i krajnje relevantan za vrijeme koje sada proživljavamo. Baš kao što planeti Sunčevog sustava kruže oko Sunca, tako i Sunčev sustav kruži oko središta galaktike, ili barem središta ovog dijela galaktike. To »središnje sunce« ili galaktičko sunce ponekad se naziva i Crno sunce. Sunčevom sustavu treba 26.000 godina da završi svoj krug oko galaktičkog središta, a to je razdoblje u indijskoj tradiciji poznato kao *yuga*. Pola tog razdoblja Zemlja je

nagnuta prema Crnom suncu, izvoru svjetlosti, a drugih 13.000 godina od njega, smatraju neki istraživači. Ti su ciklusi stoga vrlo različiti jer je Zemlja 13.000 izložena »pozitivnom« svjetlu, a zatim na sljedećih 13.000 godina prelazi u »tamu«. To bitno utječe na energiju u kojoj svi živimo. Zanimljivo je da je prije 13.000 godina Zlatno doba, kako se čini, završilo kataklizmom i ratom, a sada, kada se 13.000 godina dugo razdoblje »tame« privodi kraju, dolazi do brzog i globalnog duhovnog buđenja, te nas u sljedećih nekoliko godina očekuju izuzetni događaji. Ponovno ulazimo u svjetlost. Dakle, prije otprilike 13.000 godina dogodila se nevjerojatna kataklizma koja je uništila visokotehnološke civilizacije Zlatnog doba. No, je li se dogodila samo jedna kataklizma? Dokazi upućuju da nije.

Jedan moj prijatelj iz Kalifornije, Brian Desborough, istraživač je i znanstvenik kojeg iznimno cijenim. Sudjelovao je u različitim aviokozmičkim istraživanjima; na tom i drugim područjima znanstvenog istraživanja radio je za mnoge tvrtke. Brian je momak koji čvrsto stoji na zemlji, proučava dostupne podatke i ide kuda ga oni, a ne ustaljena pravila, odvedu. Prikupio je neke vrlo iscrpne i neobično zanimljive informacije o drevnom svijetu i njegovoj povezanosti s današnjim manipulacijama Bratstva. Dok je 60-ih godina radio za jednu veliku američku korporaciju njezini fizičari dovršili su vlastita nezavisna istraživanja koja su sugerirala da je oko 4.800 godina prije Krista u naš Sunčev sustav uletjelo golemo tijelo, danas poznato kao planet Jupiter. Putanje vanjskih planeta su se poremetile i Jupiter se naposljetku sudario s planetom koji je oko Sunca kružio na putanji koja se nalazila između sadašnje Jupiterove putanje i putanje Marsa. Fizičari su objasnili da su ostaci tog planeta postali asteroidni pojas, te da se dio Jupitera odlomio i postao planet koji danas nazivamo Venera. Kada je Venera, tada golema masa materije, izbačena u svemir, prije nego ju je zahvatilo Zemljino gravitacijsko polje, uništila je atmosferu i život na Marsu – navodi se u istraživanju. Venera je napravila nekoliko krugova oko Zemlje i zatim ju je vlastita sila zamaha izbacila na njezin sadašnji položaj u Sunčevom sustavu. Te su putanje, ustvrdili su fizičari, oko 4.800 godina prije Krista prouzročile razaranje i plimni val na Zemlji. Jednako kao i Brian Desborough, smatrali su da je prije toga Mars kružio putanjom na kojoj je danas Zemlja, te da je Zemlja bila mnogo bliže Suncu. Možda je blistava svjetlost Venere dok je prolazila blizu Zemlje potakla ideju o Luciferu, »donositelju svjetlosti«. Najdrevniji mezopotamski i srednjoamerički tekstovi u svojim opisima planeta ne spominju Veneru, ona se u njima pojavljuje tek kasnije. U brojnim kulturama postojala je opsjednutost Venerom – prinosile su joj se i ljudske žrtve.

Neslužbeno istraživanje tih fizičara nikad nije objavljeno, no razmotrimo dokazni materijal na kojem se temelje neki od njegovih navoda. Posipate li čestice na ploču koja vibrira, možete rekonstruirati putanje planeta našeg Sunčevog sustava. Kada se titrajni valovi koji se kreću od središta ploče prema njezinim rubovima sretnu s valovima koji se kreću suprotnim smjerom oblikuje se takozvani stojni val koji nastaje kada se dva vala sudare. To dovodi do toga da se čestice rasporede u niz koncentričnih kružnica. Ukoliko se sudaraju valovi jednakih frekvencija

te kružnice bit će jednako udaljene, no ako je, kao što je to slučaj u Sunčevom sustavu, prisutan cijeli spektar frekvencija kružnice će biti nejednako raspoređene, sukladno vibracijskim pritiscima. Postavite li predmet na te kružnice koje vibriraju on će, nošen tokom energije nastalog uslijed titrajnih međudjelovanja, početi kružiti prema središtu ploče. Teži predmeti postavljeni bilo gdje na ploči bit će privučeni jednoj od tih koncentričnih kružnica, pri čemu će sami ti predmeti oblikovati valne uzorke oko sebe koji će k sebi privući lakše čestice. U našem Sunčevom sustavu najsnažniji valovi emitiraju se iz središta Sunca, što je očito, jer ono predstavlja 99% materije Sunčevog sustava. Ti valovi koji dolaze od Sunca sudaraju se s drugim kozmičkim valovima i na taj način oblikuju koncentrične kružnice ili vibracijska polja koja kruže oko Sunca. Najteža tijela - planeti - bivaju uhvaćeni u te kružnice i zato kruže oko Sunca. Nadalje, planeti oko sebe stvaraju slabije valne kružnice, a one mogu privući manja tijela koja zatim po njima kruže oko planeta. Zemljin mjesec je primjer za to. Dakle, bilo što što bi narušilo tu ravnotežu vibracijskog međudjelovanja utjecalo bi na te koncentrične kružnice energije i, ukoliko bi utjecaj bio dovoljno snažan, promijenilo putanje planeta. Ono za što fizičari kažu da se dogodilo s Jupiterom i Venerom svakako bi bilo dovoljno snažno. Ti krugovi stojnih valova egzistiraju oko Sunca u odnosu na prisutne vibracijske pritiske, i za njihovu egzistenciju nisu nužni planeti. Oni postoje bez obzira na to, a planetarna se tijela samo »zakvače« na njih. Tako u Sunčevom sustavu postoji mnogo više tih vibracijskih »kolnika« nego planeta, i ako se planetarno tijelo izbaci iz njegove putanje naposljetku će se, kada mu sila zamaha postane dovoljno mala za to, prikvačiti na drugi val, drugu putanju. Desborough smatra da se upravo to dogodilo kada su nevjerojatno snažni vibracijski pritisci Venerinog »kometa« prošli blizu Marsa i Zemlje i izbacili ih u druge putanje.

Venera je bila »komet« prekriven ledom, kaže Desborough, koji se dezintegrirao kada se približio Zemlji i dosegao točku poznatu kao Rocheova granica.[18] Mogli bismo reći da je Rocheova granica vibracijski sigurnosni uređaj. Kada manje od dva tijela koja su na putanji sudara dođe do Rocheove granice, počne se raspadati. U ovom slučaju, led s Venerine površine izbačen je prema Zemlji. Nadalje, kada je Venera ušla u takozvani Van Allenov pojas, koji apsorbira veliki dio opasnog Sunčevog zračenja, led se ionizirao – magnetizirao – i stoga bio privučen na Zemljine magnetske polove.[19] Milijarde tona leda ohlađenog na temperaturu od -273° Celzijevih palo je na polarna područja i u trenutku zamrznulo sve što se tamo nalazilo.[20] Mamut, suprotno općem vjerovanju, nije bio životinja hladnog podneblja; živio je na travnjacima umjerene klime. Ta područja blage klime nekako su se u trenutku zamrznula. Neki mamuti pronađeni su zamrznuti usred jela! Zamislite samo, u jednom trenutku lijepo pasete, a već u drugom ste ledena lizalica. Da je taj ionizirani led doista pao s Venere, najveća nakupina bila bi najbliže magnetskim polovima, budući da oni imaju najveću privlačnu silu. Ponovno, to se i dogodilo. I ponovno, to se dogodilo. Ledena masa na polarnim područjima deblja je na samim polovima nego na rubovima iako je na polovima manje snijega i

kiše koji bi mogli stvoriti takvu nakupinu.[21] Scenarij s Venerom objašnjava tu prividnu nelogičnost. U Knjizi o Jobu - za koju se smatra da je arapsko djelo mnogo starije od ostatka Biblije - postavlja se pitanje: »Otkuda je došao led?«. Rekao bih da imamo odgovor. Nadalje, objašnjenje je to karata antičkih naroda sa Sjevernim i Južnim polom prikazanima kako su izgledali prije nego što ih je prekrio led. Na polovima nije bilo leda sve do prije otprilike 7.000 godina. Nije bilo ledenog doba, kao što tvrdi službena znanost. To je još jedna tlapnja. Pogledate li »dokaze« koje službena znanost podastire u korist konvencionalne ideje o ledenom dobu i način na koji tim »dokazima« u temelju proturječe provjerljive činjenice, zapanjujuće je da je takva besmislica uopće mogla postati općeprihvaćenom »istinom«.[22] Prije te nevjerojatne kataklizme, ili jedne od kataklizmi, Zemlja je posvuda imala tropsku klimu, kao što su pokazale fosilizirane biljke. Promjena se dogodila ne samo zbog dolaska leda već i zbog uništenja kupole od vodene pare oko Zemlje, što je opisano u Postanku i drugim drevnim zapisima. Kupola je osiguravala jednoobraznu tropsku klimu svugdje na Zemlji, no iznenada je nestala.

Dramatična promjena temperature na polovima sudarila se s toplim zrakom i prouzročila razorne vjetrove, baš kao što je opisano u kineskim predajama. Fizičari objašnjavaju da bi pritisci nastali uslijed »Venerine« putanje oko Zemlje u oceanima proizveli plimni val visok tri kilometra, a to se opet uklapa u dokaze da je poljoprivreda postojala samo na nadmorskim visinama većim od tri tisuće metara. Platon je u svom djelu *Zakoni* zapisao da se poljoprivreda preselila na više nadmorske visine nakon što je sve nizine prekrila velika poplava. Botaničar Nikolaj Ivanovič Vavilov proučio je više od 50.000 divljih biljaka skupljenih širom svijeta, te je otkrio da potječu iz samo osam različitih područja – od kojih su sva planinska.[23] Plimni val proizveo je pritisak od trinaest tona po kvadratnom centimetru Zemljine površine, stvorio nove planinske lance, i u roku od nekoliko sati fosilizirao sve što mu se našlo na putu.[24] Danas se umjetno kamenje proizvodi pomoću pritisaka upravo te jačine. Pronađeni su fosili nedirnutog drveća, a to je moguće jedino u slučaju kada se fosilizacija dogodi u vrlo kratkom vremenu. Kada se fosilizacija odvija tijekom duljeg vremenskog razdoblja drvo se obično raspadne.[25] U stvari, danas fosili te vrste ne nastaju.[26] Oni su posljedica ovdje opisanih kataklizmičkih događaja, tvrdi Desborough. Rusko-židovski psihijatar i pisac Immanuel Velikovsky prouzročio je skandal u znanstvenom establišmentu kada je 50-ih godina sugerirao da je Zemlja prošla kroz teške katastrofe kada je Venera, tada komet, prije nego što se smirila na svojoj sadašnjoj putanji, projurila kroz ovaj dio Sunčevog sustava. Kada su stigle fotografije Venere koje je napravio Mariner 10, mnoge tvrdnje Velikovskog pokazale su se ispravnima. Na primjer, na fotografijama se moglo vidjeti nešto što nalikuje ostacima repa kakve imaju kometi. Fotografije Marinera 9 također su potvrdile neke od njegovih teorija. Ustvrdio je da se »komet« Venera sudario s Marsom i projurio kroz Sunčev sustav. Velikovsky je te događaje smjestio oko 1.500 godina prije Krista. Različiti istraživači međusobno odbacuju pronalaske onih drugih obzirom da veliku kataklizmu

smještaju u vrlo različita vremenska razdoblja, dok se u vremenskom okviru od 11.000 do 1.500 godina Krista, a možda i kasnije, u stvari gotovo sigurno dogodio cijeli niz kataklizmi. Istraživanja fizičara također su pokazala da su Mars opustošili ti događaji povezani s Venerom. Smatrali su da je Mars bio izbačen iz svoje putanje te da je zauzeo vrlo nestabilnu eliptičnu putanju koja ga je svakih pedeset i šest godina dovodila između Zemlje i Mjeseca.[27] Čini se da su se posljednji od tih prolazaka dogodili oko 1.500 godine prije Krista kada je na grčkom otoku Santorini eksplodirao veliki vulkan i bacio u zaborav minojsku civilizaciju na Kreti. U istom razdoblju od 1.600.-1.500. godine prije Krista razine oceana pale su za oko dvadeset posto, u Kaliforniji su se formirala ledenjačka jezera, a to je najvjerojatnije bilo i vrijeme kada se golemo jezero u plodnoj Sahari ispraznilo, uslijed čega se počela oblikovati današnja pustinja.[28] Naposljetku se Mars smjestio u svoju sadašnju putanju, no dotada je život na njegovoj površini bio izbrisan. I ovoga puta imamo dokaze na Marsu koji sve to potvrđuju. Misija Pathfinder je otkrila da intenzitet erozije na stijenama Marsa pokazuje da one nisu mogle biti na površini dulje od 10.000 godina.[29]

Brian Desborough, kao i fizičari s kojima je radio, smatraju da je Zemlja nekoć bila mnogo bliže Suncu nego što je to danas, te da je putanja Marsa oko Sunca prolazila mjestom na kojem se sada nalazi Zemlja. Ako su, kao što se tvrdi, duboki kanjoni na Marsu nastali uslijed djelovanja golemih vodenih bujica, na Marsu je morala biti toplija klima. Naime, danas je tamo toliko hladno da bi se voda trenutačno smrznula, a atmosfera koja je rijetka gotovo kao vakuum učinila bi da voda trenutno ispari.[30] Desborough kaže da je manja udaljenost Zemlje od Sunca razlog tome da su prvi ljudi na Zemlji bili crne rase, s pigmentacijom koja se mogla nositi s mnogo žešćim sunčevim zrakama. Prastari kosturi pronađeni u blizini Stonehenga u Engleskoj kao i duž francuske obale imaju nosne i hrpteničke osobine koje su karakteristične za mnoge Afrikanke.[31] Desborough kaže da je Mars prije kataklizme s Venerom imao klimu vrlo sličnu našoj, te da ga je nastavala bijela rasa. Njegova istraživanja dovela su ga do uvjerenja da su bijeli Marsijanci izgradili piramide snimljene na Marsu, ali i da su zaratili s naprednom crnom rasom želeći osvojiti Zemlju. Ti ratovi su, kaže, ratovi »bogova« opisani u nebrojenim drevnim tekstovima kao, na primjer, hinduskim *Vedama*. Desborough dodaje da su Marsijanci koji su se naselili na Zemlju poslije kataklizme bez svoje tehnologije ostali zarobljeni na Zemlji, jer je njihov matični planet bio uništen. Od tih bijelih Marsijanaca su, kaže, nastali bjelački narodi Zemlje. Upravo fascinantna je činjenica što neki znanstvenici tvrde da bijelcima pri uranjanju u bazene za osjetilnu deprivaciju cirkadijani ritam ima period od dvadeset i četiri sata i četrdeset minuta, što odgovara vremenu vrtnje Marsa, a ne Zemlje![32] Ostale rase su usklađene s vrtnjom Zemlje. Desborough smatra da su ti bijeli Marsijanci bili visokonapredna rasa, iz davnina poznata kao Feničani ili Arijci, te da su započeli dugotrajan proces povratka svojoj prijašnjoj tehnološkoj moći, kakvu su imali prije katastrofa koje su uništile površinu njihovog matičnog planeta i poharale ovaj.

Premda moje vlastito istraživanje podupire tu tezu, poput svih koji pokušavaju otkriti istinu o onome što se dogodilo, imam mnogo pitanja. Bijela rasa, poznata kao Feničani i pod drugim imenima, svakako je bila »mozak« iza egipatske civilizacije, barem u razdoblju oko 3.000. godine prije Krista, a visoravan Giza, na kojoj je izgrađena Velika piramida, prije je bila poznata kao El-Kahira, što je izvedenica od El-Kahir, arapskog imena za – Mars![33] Drevni tekstovi otkrivaju da je tadašnje mjerenje vremena bilo mnogo više povezano s Marsom, a 15. ožujka (eng. March; op. prev.), martovske (marsovske) ide, su, kao i 26. listopada, bile glavni datum u njihovom uz Mars vezanom kalendaru. Prvi datum je označavao početak proljeća, a drugi je predstavljao svršetak godine u keltskom kalendaru.[34] S tim su povezane i priče o Svetom Gralu kralja Arthura. Izgleda da ime Camelot znači 'Marsovski grad' ili 'grad Mars'.[35]

Osobno smatram da u svim tezama iznesenim u ovom poglavlju o kataklizmičkim potresima koje je Zemlja pretrpjela između 11.000. i 1.500. godine prije Krista ima istine. Prva je kataklizma označila kraj Zlatnog doba i uništila tadašnje visokotehnološke civilizacije. Izvanzemaljske rase su ili napustile planet prije, ili preživjele na visokim nadmorskim visinama, odnosno duboko u unutrašnjosti Zemlje. Isto se dogodilo i prilikom sljedeće kataklizme. Mnogi vanzemaljci kao i većina ljudi sa Zemlje nisu preživjeli te događaje. Preživjeli su se našli pred zadatkom da započnu iznova bez, barem ispočetka, tehnologije koja im je prije bila na raspolaganju. Može ih se podijeliti na dvije glavne kategorije: na one, većinom izvanzemaljskog podrijetla, koji su sačuvali napredno znanje, te na ljude, općenito robovsku rasu, kojima to nije uspjelo. Ovi prvi su se također podijelili u dva tabora: na one koji su svoje znanje željeli upotrijebiti na pozitivan način i prenijeti ga čovječanstvu, te na one koji su željeli tajno gomilati znanje i koristiti ga za manipulaciju i nadzor. Borba tih dviju skupina oko načina primjene istog znanja traje sve do danas. Kada su se društva oporavila od kataklizmi koje su se dogodile oko 11.000 godina prije Krista, došle su nove kataklizme i donijele daljnja razaranja, tako da je u narednim tisućama godina čovječanstvo bilo suočeno s mnogobrojnim novim počecima.

Međutim, jedna zajednička nit koja se proteže cijelom pričom je manipulacija čovječanstvom od strane intelektualno, iako ne i duhovno, naprednije vrste ili vrsta izvanzemaljskog podrijetla. S tim u vezi, vrijeme je da ovoj priči dodamo novu dimenziju koja će vašu sposobnost vjerovanja rastegnuti do točke pucanja.

■ IZVORI

1 T. W. Doane, *Bible Myths, And Their Parallels In Other Religions* (Health Research, PO
Box 850, Pomeroy, WA, USA 99347, prvi put objavljeno 1882.), stranica 10.

2 Podaci o Anunnakijima i sumerskim pločicama dolaze iz niza knjiga Zecharije Sitchina poznatih pod zajedničkim nazivom *Zemaljska kronika.* Pojedinačni naslovi su im: *Dvanaesti planet (12th Planet), Stepenište do neba (The Stairway To Heaven), Ratovi bogova i ljudi (The Wars Of Gods And Men), Izgubljena kraljevstva (The Lost Realms)* i *Kada je vrijeme počelo (When Time Began).* Još jedno Sitchinovo djelo je *Revizija postanka* (*Genesis Revisited).* Objavio ih je Avon Books, 1350 Avenue of the Americas, New York. (Sitchinove knjige *Dvanaesti planet, Stepenište do neba, Izgubljena kraljevstva* i *Revizija postanka* prevedene su na hrvatski i izdao ih je Teledisk d.o.o. iz Zagreba)

3 *Revisited Genesis,* str. 22.

4 Na istom mjestu, str. 161.

5 Na istom mjestu, str. 198.

6 Na istom mjestu, str. 199.

7 Na istom mjestu.

8 Na istom mjestu, str. 200.

9 Za opširniju dokumentaciju o tim svjetskim legendama vidi odličnu knjigu autora D. S. Allena i J. B. Delaira pod naslovom *When The Earth Nearly Died.* (Gateway Books, Wellow, Bath, England, 1995).

10 Na istom mjestu, str. 31.

11 Na istom mjestu, str. 32.

12 Maurice Ewing, "New Discoveries On The Mid-Atlantic Ridge", *National Geographic* magazine, November 1949, stranice 614 i 616.

13 *When The Earth Nearly Died,* stranice 32 i 33.

14 Na istom mjestu, str. 34.

15 Charles Berlitz, *Atlantis, The Eighth Continent,* (Fawcett Books, New York, 1984), stranice 96-101.

16 Na istom mjestu.

17 *When The Earth Nearly Died,* stranice 25-28.

18 Brian Desborough, "The Great Pyramid Mystery, Tomb, Occult Initiation Center, Or What?", dokument dostavljen autoru, također objavljen u listu *The California Sun,* Los Angeles.

19 Na istom mjestu.

20 Na istom mjestu.

21 Na istom mjestu.

22 *When the Earth Nearly Died* sadrži vrlo zanimljive podatke koji ukazuju na to da je ledeno doba mit.

23 "The Great Pyramid Mystery."

24 Na istom mjestu.

25 Na istom mjestu.

26 Na istom mjestu.

27 Na istom mjestu.

28 Na istom mjestu.

29 Na istom mjestu.

30 Na istom mjestu.

31 Na istom mjestu.

32 Na istom mjestu.

33 Na istom mjestu.

34 Preston B. Nichols i Peter Moon, *Pyramids Of Montauk,* (Sky Books, New York, 1995), str.125.

35 Na istom mjestu, str. 129.

DRUGO POGLAVLJE

"Ne spominji gmazove"

Jeste li spremni za ovo? Bilo bi mi draže da vas nisam morao upoznati sa sljedećim informacijama stoga što dodatno kompliciraju priču i izlažu me masovnom podsmjehu. Ali neka im. Ukoliko me dokazi nekamo vode, tamo ću i ići.

Ne vjerujem da su Anunnakiji sa sumerskih pločica i bijeli Marsijanci iz scenarija Briana Desborougha jedna te ista vrsta, no posve je moguće da su genetski povezani. Proanaliziravši gomilu podataka, motrišta, istraživanja i mišljenja koje sam u prošle tri godine čitao i slušao gotovo svakog dana, vjerujem da su Anunnakiji vrsta koja pripada gmazovskoj genetskoj liniji. Među istraživačima NLO-a pripadnici te linije postali su poznati kao gmazovi. U svom stajalištu nisam usamljen. Osobno sam bio zaprepašten kada sam otkrio koliko je velik broj ljudi danas otvoren za tu mogućnost i koliko ih, štoviše, vlastitim istraživanjem dolazi do istih zaključaka. Među njima su mnogi koji bi ne tako davno ismijali samu pomisao na nešto slično. Dr. Arthur David Horn, bivši profesor biološke antropologije na Colorado State University u Fort Collinsu nekada je kategorički vjerovao u darvinističku verziju evolucije čovjeka, polagani razvoj ljudske vrste po načelu preživljavanja najsposobnijih. Isključivo na temelju dokaza i vlastitog iskustva danas je uvjeren da su čovječanstvu temelje udarili vanzemaljci, te da je gmazovska vrsta upravljala Zemljom tisućama godina, što nastavlja činiti i danas. Dijelim njegovo mišljenje iako me do istih zaključaka doveo posve različit životni put. Istraživački rad dr. Horna detaljno je predstavljen u njegovoj izvrsnoj knjizi pod naslovom *Izvanzemaljsko podrijetlo čovječanstva (Humanity's Extraterrestrial Origins)*[1] u kojoj iznosi tvrdnju da su oni koje se na sumerskim pločicama naziva Anunnakijima u stvari ta gmazovska vrsta, što je još jedna stvar u kojoj se slažemo. Slavni britanski astrofizičar Fred Hoyle na tiskovnoj konferenciji u Londonu održanoj daleke 1971. godine objavio je da svijetom upravlja sila koja se može manifestirati u mnogo oblika. »Oni su svugdje« - poručio je zapanjenim novinarima - »na nebu, u moru i na Zemlji...«. Rekao je da »oni« upravljaju čovječanstvom preko naših umova. Znam da zvuči krajnje bizarno, međutim trebate pročitati cijelu *Najveću tajnu* da biste se uvjerili u količinu dokaza koji podržavaju njegove navode. Odlučite li se povući sada, ili nakon još nekoliko poglavlja, zato što vam je sustav preopterećen - to je vaš izbor, ali propustit ćete priliku da otkrijete da je gotovo nevjerojatno u stvari istinito.

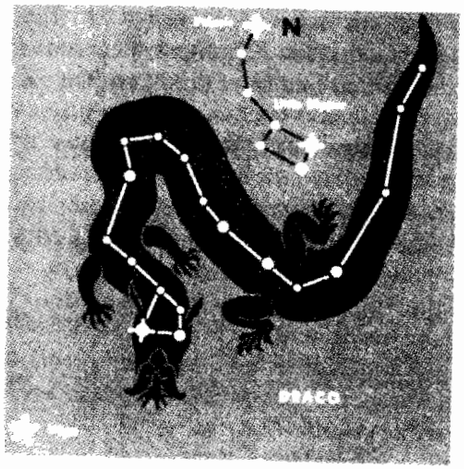
Što više međusobno povezujem golemu količinu informacija, to mi se više čini da govorimo o dvije različite situacije koje se odvijaju usporedo jedna s drugom. Osim vrste koju su Sumerani nazivali Anunnaki, a drugi drevni zapisi Zmijska vrsta, na Zemlji je u velikom broju bilo, i još uvijek ih ima, i drugih izvanzemaljskih vrsti. Sasvim je moguće da su neke od drugih vrsta ratovale s tim gmazovskim Anunnakijima. Drevni spisi iz cijelog svijeta spominju »ratove bogova«, i moguće je da se radilo o sukobima između različitih izvanzemaljskih vrsta, kao i onima opisanim na sumerskim pločicama, koji su, izgleda, uključivali međusobno zaraćene frakcije Anunnakija. Danas smo u posjedu brojnih suvremenih izvještaja od ljudi koji tvrde da su vidjeli humanoidna bića čija koža i lice nalikuju onima u gmazova i žaba, s velikim ispupčenim očima. Istraživač izvanzemaljskih fenomena Jason Bishop III. (pseudonim) objašnjava da su gmazovi uglavnom mnogo viši od ljudi te da su hladne krvi, kao i zemaljski gmazovi.[2] Premda se stječe dojam da imaju daleko nižu razinu emocionalne osjetljivosti od ljudi i da ih većina ima velikih teškoća s izražavanjem ljubavi, vrlo su inteligentni i raspolažu vrlo naprednom tehnologijom. Moram naglasiti da je to izvrstan opis Bratstva što danas upravlja svijetom. Suvremeni opisi gmazova slažu se s opisima mnogih »bogova« iz drevnih spisa i legendi. Ubaidska kultura postojala je na području današnjeg Iraka između 5.000 i 4.000 godina prije Krista, dakle prije Sumerana, a figurice njezinih bogova očigledan su prikazi gmazolikih, gušterolikih humanoida. U dijelu knjige s ilustracijama možete vidjeti ubaidski gušterski kipić koji drži guštersko dijete. Područje na kojem su se pojavile ubaidska i sumerska kultura od ključne je važnosti za cijelu ovu priču. Ubaidske figurice fizički su prikazi opisa »bogova« koji su dominirali mnogim drevnim društvima. Kulture Središnje Amerike imale su svog boga poznatog pod imenom Quetzalcoatl, a prikazivali su ga kao krilatu zmiju; Hopi Indijanci za boga imaju Baholinkongu, pernatu zmiju. Kultura američkih domorodaca preplavljena je zmijskom ikonografijom, uključujući misteriozni zmijoliki humak u Ohiju. Istočni Indijci govore o gmazovskim bogovima zvanima Nagas (oni su, po indijskoj legendi, bili rasa »demona« i njihovo ime znači »Oni koji ne hodaju, nego se prikradaju«); Egipćani su imali svog zmijskog boga Knepha, a faraoni su često prikazivani zajedno sa zmijama; Feničani su imali Agathodemona, još jedan zmijski lik; vudu narodi imaju boga kojeg nazivaju Damballah Vedo i prikazuju ga kao zmiju, dok Židovi imaju Nakhustana, brončanu zmiju. Starobritanskog boga poznatog kao Zmaj-vladar svijeta nazivalo se HU, odakle, rekao bih vrlo prikladno, dobivamo izraz Hu-man (eng.»human« – čovjek; op. prev.) Disk s krilima, simbol Sumerana, što se može pronaći diljem svijeta, obično se predstavljao s dvije zmije. Simbolizam zmije i njezine povezanosti s drevnim »bogovima« u velikoj je mjeri prisutan po cijelom svijetu. Velečasni John Bathurst Deane u svojoj knjizi *The Worship Of The Serpent (Štovanje zmije)*[3] piše:

»Jedan od pet graditelja Tebe *(u Egiptu)* nazvan je po feničkom zmijskom bogu Ofionu... Prvi oltar podignut u čast Kiklopima u Ateni bio je posvećen »Ops«, zmijskom božanstvu... Simbolično obožavanje zmije bilo je toliko uobičajeno u Grčkoj da Justin Mučenik optužuje Grke da su je uveli u crkvena prikazanja svih njihovih bogova. Govorilo se da su Kinezi bili praznovjerni pri biranju mjesta za izgradnju stambenih kuća i grobnica: usklađivali su njihov položaj s glavom, repom i nogama različitih zmajeva koji žive pod zemljom.«

Lako je moguće da ideje o zmajevima koji rigaju vatru i zlim zmijama koje se pojavljuju u legendama i drevnim tekstovima iz cijelog svijeta vuku svoje podrijetlo od gmazovskih »bogova« koji su nekada, prije više tisuća godina, djelovali otvoreno. To su bili Zmijski ljudi iz drevnih spisa, uključujući i Bibliju, u kojoj je zmija česta tema. Naravno, zmija se upotrebljavala za simboličko prikazivanje mnogih stvari i ne govori svaki navod o zmiji doslovno o gmazovima - svakako ne. No, mnogi govore. Osim toga, mnogi drevni tekstovi dijele zajedničku temu svetog mjesta koje čuva zmija ili zmaj. Zmiju srećemo u Edenskom vrtu; tema zmije/zmaja globalno je rasprostranjena. Perzijanci su govorili o mjestu blaženstva i zadovoljstva zvanom Heden koje je bilo ljepše od svega na svijetu. Izvorno je to bilo boravište prvih ljudi - tvrdili su - prije nego ih je zli duh u obliku zmije doveo u iskušenje da kušaju plod sa zabranjenog drveta. Tu je i drvo Banyan pod kojim je hinduski »Isus«, poznat kao Krishna, sjedio na sklupčanoj zmiji i podario duhovno znanje čovječanstvu. Postoji starogrčka predaja o Otocima Blagoslovljenih i vrtu Hesperida u kojem je raslo drvo što je rodilo zlatnim jabukama besmrtnosti. Te je jabuke čuvao zmaj.[4] U kineskim svetim knjigama spominje se vrt u kojem je drveće rodilo plodovima besmrtnosti; i taj je vrt čuvala krilata zmija zvana zmaj. Inačica priče o Evi u starim meksičkim tekstovima uključuje veliku mušku zmiju.[5] Jedna druga hinduska legenda govori o svetoj planini Meru koju čuva strašni zmaj.[6] Opetovano se pojavljuje ista tema svetih mjesta koja čuvaju strašni zmajevi, kao i tema gmazovskih ili polugmazovskih ljudi koji ljudima predaju duhovno znanje.

Gmazovska vrsta ima dugu, doista dugu povijest povezanosti sa Zemljom koja datira još iz vremena dinosaurusa prije sto pedeset milijuna godina, pa i prije tog vremena. Da bi razumjeli pravu prirodu života moramo svoj um osloboditi okova uvjetovanosti i shvatiti da je ono što vidimo oko sebe, na Zemlji, tek neznatan dio mogućnosti. Gmazovske vrste poput guštera i zmija samo su jedan oblik gmazovske genetske linije u ovom svemiru. Iako suvremena istraživanja pokazuju da dinosaurusi nisu bili gmazovi hladne krvi, gmazovi i dinosaurusi tijesno su povezani već i fizičkim izgledom, pri čemu su se i jedni i drugi razvili u izvanredno raznolik niz različitih oblika. Dinosaurusi su se manifestirali u cijelom rasponu oblika, od velikih i malih letećih stvorenja pa do osamtonskog Tyranosaurus Rexa. Zar doista tvrdimo da se gmazovsko-dinosaurska genetska

linija koja je proizvela takvu raznovrsnost nije mogla manifestirati i u obliku s dvije noge i ruke, te razvijenim mozgom prikladnim za razvoj naprednih tehnologija? Najnovije spoznaje o dinosaurusima potvrđuju da su mnogi od onih koji su živjeli prije stotinu milijuna godina bili vrlo inteligentni. Saurornitoidi su - nazvani tako jer su gmazovi što nalikuju pticama - imali velik mozak, široko postavljene oči koje su im omogućavale stereoskopski vid i palčeve postavljene nasuprot ostalim prstima, što im je dopuštalo da love i jedu male sisavce.[7] Adrian J. Desmond, jedan od vodećih istraživača dinosaurusa na svijetu, pojašnjava da je između stvorenja poput saurornitoida i drugih dinosaurusa postojao »jaz sličan onome između ljudi i krava«.[8] Ujedno, Desmond pita: »Tko zna koje bi vrhunce njihova sofisticirana 'ptičja mimikrija' dosegla da su preživjeli?«[9] Provedena istraživanja daju naslutiti da bi se dinosaurusi u slučaju da nisu bili izbrisani u kataklizmi od prije oko šezdeset i pet milijuna godina do danas razvili u gmazovske humanoide.[10] Dalea Russela, višeg paleontologa na Northern California University, američka svemirska agencija NASA zamolila je da napravi izvještaj o tome kako bi mogli izgledati izvanzemaljski životni oblici.[11] On je dinosaurusa po imenu troodon evoluirao u skladu s prirodnim genetskim promjenama kakve bi se dogodile tijekom milijuna godina i dobio model bića kojem je nadjenuo ime dino-sauroid. To stvorenje iznimno sliči gmazovskom humanoidu i identično je opisima gmazovskih vanzemaljaca iz suvremenih izvještaja. Tko može tvrditi da se taj evolucijski skok od klasičnih dinosaurusa do gmazovskih humanoida nije dogodio na nekoj drugoj dimenziji ili na drugom planetu, a možda i na Zemlji prije nego što su dinosaurusi nestali? I doista, jesu li svi dinosaurusi nestali? Suvremena paleontologija (znanost koja proučava fosile) danas sugerira da udarom meteorita prije šezdeset i pet milijuna godina nisu ubijeni svi dinosaurusi, te da su neki nastavili živjeti sve do danas. Sve je više dokaza da su ptice potomci dinosaurusa. Nadalje, iako su tijela većine dinosaurusa mogla biti uništena, njihova svijest bi preživjela, budući da je svijest energija, a energija je neuništiva; može se jedino pretvoriti u drugi oblik. Što se dogodilo toj dinosaurskoj svijesti koja je dominirala zemljom *sto pedeset milijuna* godina? Kao što smo vidjeli, u najranijim izvještajima iz asirske, babilonske i Starozavjetne povijesti, u opisima iz Kine, Rima, Amerike, Afrike, Indije i drugih dijelova svijeta postoje priče o zmajevima. Simbol zmije je, k tomu, pronađen u staroj Britaniji, Grčkoj, Malti, Egiptu, Novom Meksiku, Peruu i širom pacifičkog otočja. Postoji nedvojbena sličnost između nekih dinosaurusa i drevnih opisa zmajeva. Nekoliko vrsta malih indo-malajskih guštera s opnastim krilima toliko nalikuju zmajevima da su ih nazvali Draco po konstelaciji zvijezda odakle, navodno, potječe gmazovska hijerarhija. Osobno, još mi je zanimljiviji bodljikavi gušter Moloch horridus koji također izgleda poput zmaja. Moloch je staro božanstvo kojem su se prije nekoliko tisuća godina žrtvovala djeca, što se u golemoj mreži sotonističkih obreda radi još i danas. Djeca se žrtvuju gmazovima u drugim svjetovima jer, kao što će se kasnije razjasniti, mnogi sotonistički »demoni« su gmazovi koji tisućama godina nastoje preuzeti planet. Charles Gould,

Slika 4: Sazviježđe »zmaja« Draco s kojim su, kako se čini, poravnati mnogi drevni spomenici.

koji je mnogo pisao o zmajevima i gmazovima, kaže:

»Postoji izgubljena vrsta guštera koji spava zimski san, mesožder je, ima krila slična Dracovim i zaštićen je oklopom i bodljama«.[12] Gould smatra da je njegovo stanište bilo u brdovitim predjelima središnje Azije, te da se njegov nestanak podudara s Velikom poplavom.[13] No, unatoč tomu, još uvijek ima izvještaja o viđenjima golemih »letećih guštera«, posebno u Meksiku, Novom Meksiku i Arizoni.

Tko su i odakle dolaze?

Govori se o tri moguća izvora upletanja gmazovskih Anunnakija u ljudske odnose: 1) Oni su vanzemaljci; 2) Oni su »unutar-zemaljci« što žive u unutrašnjosti Zemlje; 3) Manipuliraju čovječanstvom iz druge dimenzije »opsjedanjem« ljudskih tijela. Ja smatram da su sva tri navedena podrijetla točna.

Vanzemaljci?

Istraživači gmazovskog fenomena tvrde da barem dio tih gmazova potječe iz sazviježđa Draco *(vidi sliku 4)*. Sustav Draco obuhvaća zvijezdu Thurban, nekada zvijezdu Sjevernjaču, u skladu s kojom su usmjerene egipatske piramide.[14] Prema istraživanjima pisca Grahama Hancocka, drevni hramski kompleks na Angkor Watu u Kambodži replika je konstelacije Draco kakva je bila 10.500 godina prije Krista.[15] To je vrijeme kada su se Zemlja i njezini stanovnici, kako ljudski tako i izvanzemaljski, oporavljali od kataklizme koja ih je zadesila otprilike 11.000 godina prije Krista, i ponovno izgrađivali civilizaciju. Pisac i istraživač Robert Bauval tumači da su piramide kod Gize usklađene s položajem zvijezda na »pojasu« Orion na kojem su bile 10.500 godina prije Krista, kada je Orion bio na najnižoj točki svog ciklusa (Orionci su, navodno, još jedna izvanzemaljska rasa koja djeluje na našem planetu). Hancock i drugi istraživači ujedno tvrde da bi Sfinga lavljeg tijela u Gizi, za koju se smatra da je daleko starija od onoga što je prvobitno utvrđeno, u isto vrijeme, dakle 10.500 godina prije Krista, gledala ravno prema sazviježđu Lava. Provode se istraživanja fantastične građevine u oceanu kod Japana čija je starost također procijenjena na barem 10.500 godina prije Krista. Mnogo ih je koji osporavaju te pronalaske, osobito tvrdnje o usklađenosti

piramida u Gizi s Orionom, međutim oni su u najmanju ruku pokrenuli važno područje istraživanja, čak i ukoliko se dokaže da nisu točni u svakoj pojedinosti. Naposljetku, otkrivanje istine, posebno iz tako davne prošlosti, nije nimalo lagan zadatak. U svakom slučaju je zapanjujuće da su neke drevne građevine u naizgled nepovezanim društvima diljem svijeta međusobno poravnate nevjerojatnom astronomskom, matematičkom i geometrijskom preciznošću. Dakako, ta društva *nisu* bila nepovezana. Kao što ćemo vidjeti, povezuje ih zajedničko podrijetlo. Hramovi na Angkor Watu prekriveni su slikama reptila, što je značajka svih drevnih kultura, uključujući egipatsku, srednjoameričku i indijsku. Profesor Phillip Calahan u svojoj studiji o tajnovitim kružnim tornjevima u Irskoj naveo je da se smještaj tih tornjeva nevjerojatno precizno podudara sa sazviježđima sjevernog neba u vrijeme zimskog solsticija. I opet je većina tornjeva savršeno poravnata sa sazviježđem – Draco. Prema Calahanu, glava i oči formacije Draco onako kako je »nacrtana« na tlu Irske smješteni su s obje strane Lough Neagha (Donje jezero, najveće jezero u Središnjoj irskoj ravnici; op. prev.), točno u središtu Sjeverne Irske. Istočna strana Lough Neagha nalazi se u blizini glavnog grada Irske, Belfasta.[16] Dakle, glava sazviježđa Draco usmjerena je na područje u Sjevernoj Irskoj, a ta mala država bila je poprište doista mnogih previranja, ubijanja i patnje. Čitatelji kojima su ova načela nova do kraja ove knjige će početi uvažavati moć simbolizma kod privlačenja energije, bilo pozitivne ili negativne, na neko mjesto. John Rodes,[17] jedan od najistaknutijih istraživača gmazovske prisutnosti na Zemlji, objašnjava da bi ti gmazovi mogli biti osvajači svemira koji prelaze s planeta na planet, tajno se infiltriraju u domaće društvo i naposljetku ga preuzmu. Postoje suvremeni izvještaji o tome da gmazovska vojska vrši otmice životnih oblika, dok gmazovski znanstvenici proučavaju njihovu biologiju, pri čemu u vrste kojima žele manipulirati unose dio gmazovskog genetskog koda. To uključuje program miješanja vrsta, a upravo to je ono što se u sumerskim zapisima govori o Anunnakijima. Rhodes dodaje sljedeće:

> »Iz svojih podzemnih baza gmazovska vojska vanzemaljaca ... *(uspostavlja)*... mrežu ljudsko-gmazovskih križanaca koji se ubacuju u površinsku kulturu na različite razine u vojsci i industriji, državnim tijelima, u NLO/paranormalne skupine, vjerske *(svećeničke)* redove, bratstva, i tako dalje. Ti križanci, od kojih su neki nesvjesni svojih genetskih naputaka za »kontrolu uma«, provode subverzivne zadatke koji su im zadani i pripremaju teren za izvanzemaljsku invaziju pod vodstvom gmazova.«[18]

Na rad Johna Rhodesa naišao sam svega nekoliko dana prije završetka ove knjige, ali sam prije toga, kao što ćete vidjeti kasnije u knjizi, već došao do potpuno istih zaključaka. Rhodes kaže da se nakon gmazovskog napada na planet iz svemira i iz njihovih podzemnih baza površinsko stanovništvo brzo predalo pred nadmoćnim oružjem. Gmazovi su zatim ogolili planet od njegovih izvora,

kao što su, na primjer, voda, minerali i DNK-informacije. Kasnije ću potanko opisati kako je uvlačenje u ljudsko društvo putem tajnih društava glavna metoda gmazovskog nadzora. Američki pisac i istraživač William Bramley u svojoj je knjizi *Gods of Eden (Bogovi Edena)* ustvrdio da su Anunnaki stvorili tajno društvo zvano 'Bratstvo zmije', te da su preko njega upravljali čovječanstvom na način koji ću opisati u poglavljima koja slijede.[19] To Bratstvo zmije jezgra je današnje svjetske mreže tajnih društava kojom upravljaju gmazovi.

Unutar-zemaljci?

U svom fizičkom obliku Anunnaki su jedna od brojnih unutar-zemaljskih vrsta koje žive u podzemlju, u velikim katakombama, špiljama i tunelima. Legenda Indijanaca Hopi govori o tome da se ispod područja Los Angelesa nalazi vrlo drevni kompleks tunela koji je, kažu Hopiji, prije otprilike pet tisuća godina naselila »gušterska« rasa. Godine 1933. inženjer rudarstva G. Warren Shufelt ustvrdio je da ga je pronašao.[20] Danas se u tom tunelskom kompleksu navodno održavaju određeni zlonamjerni slobodnozidarski obredi. Postojanje tih podzemnih rasa i mjesta gdje žive vlast je masovno zataškavala. Godine 1909. G.E. Kincaid pronašao je u blizini Grand Canyona u Arizoni podzemni grad izgrađen preciznošću Velike piramide. Bio je dovoljno velik da primi 50.000 duša; tu su pronađena mumificirana tijela, prema riječima vođe ekspedicije profesora S. A. Jordana, orijentalnog ili možda egipatskog podrijetla.[21] Pronađeni su brojni artefakti među kojima su bila i bakrena oruđa tvrda kao čelik. Smithsonian Institution iz Washingtona se pobrinuo da ovi nalazi ostanu nepoznati javnosti (to im je posao!), i nitko ne bi ni saznao za to otkriće da u travnju 1909. godine o njemu nisu objavljena dva članka u lokalnom listu *Arizona Gazette*. Istraživač i pisac John Rhodes tvrdi da je ponovno otkrio to mjesto i dovodi ga u vezu sa Sipapunijem, podzemnim svijetom odakle su, prema vlastitim pričama, potekli Indijanci plemena Hopi. Prema legendama, Hopiji su nekoć živjeli unutar Zemlje gdje su ih hranili i odijevali »ljudi-mravi«. To su mogli biti vanzemaljci poznati kao Sivi. Hopiji svoje pretke nazivaju svojom »zmijskom braćom«, a najsvetiji od njihovih podzemnih obreda je takozvani 'zmijski ples'. Kao što ću i nastaviti isticati, nisu svi gmazovi zlonamjerni i nije mi namjera demonizirati gmazovsku liniju. Ovdje govorimo o samo jednoj njihovoj skupini. Hopiji kažu da su se jednog dana, po naredbi svoje božice Žene-pauka, popeli do površine Zemlje i izašli kroz svoju špilju koju nazivaju Sipapuni. Jednom kada su se našli vani, kažu Hopiji, došla je ptica drozd (op.p. – američki drozd, koji oponaša pjev drugih ptica) kako bi pobrkala njihov jezik i dovela do toga da različita plemena govore različitim jezicima. Riječ je o čistoj kopiji biblijske priče o Kuli babilonskoj – veza je očigledna. Hopiji do dana današnjeg iz straha od smrti ne žele svoje zmijske pretke prikazivati na slikama. Temelje podzemnog grada otkrivenog u Arizoni G. E. Kincaid opisao je kao »...divovsku komoru iz koje radijalno, poput žbica na kotaču, izlazi mnoštvo prolaza«. Na isti je način opisana i suvremena gmazovska

baza u Dulceu u Novom Meksiku, a koncentrični krugovi ljudi, pri čemu svaki krug ima različitu razinu znanja, struktura su pomoću koje globalno Bratstvo upravlja svijetom. Arizona, Novi Meksiko i područje »četiri ugla« na kojem se susreću četiri američke savezne države - Arizona, Utah, Kolorado i Novi Meksiko - jedna su od najvažnijih područja za gmazovske podzemne baze na svijetu. Pa ipak, njihovi podzemni gradovi, kako drevni tako i suvremeni, u velikom su broju razasuti po cijelom planetu. Postoje izvještaji očevidaca iz tridesetih godina prošlog stoljeća o divovskim humanoidima viđenima u katakombama Hal Saflini na Malti, a koje su zatvorene nakon nestanka skupine školske djece i njihovog vodiča. Više od trideset ogromnih drevnih tunelskih kompleksa i podzemnih gradova otkriveno je u blizini Derinkuye u Turskoj. Popis je neiscrpan. Tajnovito stvorenje poznato pod imenom Bigfoot (eng. »bigfoot« – veliko stopalo), veliko i dlakavo majmunoliko biće, navodno živi u unutrašnjosti Zemlje. Među istraživačima NLO-a široko je rasprostranjeno uvjerenje da postoje gmazovske podzemne baze u kojima gmazovi rade sa svojom elitom gmazovsko-ljudskih križanaca. Bivši zaposlenici CIA-e s kojima sam razgovarao to su i potvrdili. Gmazovska rasa sasvim sigurno u fizičkom obliku živi unutar ovog planeta i pitanje je samo jesu li oni domoroci na Zemlji ili potječu od drugud? I ovoga puta, najvjerojatnije je točno oboje, to jest kombinacija oba odgovora.

Iz druge dimenzije?

Vlastito istraživanje navodi me na zaključak da gmazovi svojim nadzorom i manipulacijama orkestriraju uglavnom iz jedne druge dimenzije - niže četvrte dimenzije. Bez razumijevanja višedimenzionalne prirode života i svemira nemoguće je slijediti njihovu manipulaciju čovječanstvom. Sve što postoji sastoji se od beskonačnog broja frekvencija odnosno dimenzija života koje dijeli jedan te isti prostor, jednako kao što to čine radijske i televizijske frekvencije. Sada ste ugođeni na trodimenzionalni svijet odnosno treću dimenziju i stoga je to ono što opažate kao svoju stvarnost. Drugim riječima, podešeni ste na tu postaju. No, jednako kao kod radija i televizije, u isto vrijeme emitiraju se i sve druge postaje i ako pomaknete skalu na svom radio-aparatu ili promijenite kanal na televizoru, možete se spojiti na njih. Kada to učinite, radio-postaja ili TV-program na koji ste bili podešeni ne prestaje postojati, nastavlja se emitirati, no više ju ne možete čuti ili vidjeti jer se više ne nalazite na njezinoj valnoj dužini. Tako je i s ljudskom sviješću. Neki ljudi (svi, ako ćemo biti iskreni) mogu podesiti svoju svijest na druge valne dužine i povezati se s podacima i sviješću koji djeluju na toj frekvenciji. To nazivamo paranormalnim ili vidovnjačkim moćima, međutim riječ je samo o sposobnosti da premjestite svoju »skalu« na drugu »postaju«. Zmijska vrsta, Anunnakiji, s jedne od tih postaja upravljaju ovim svijetom preko »opsjedanja« određenih krvnih loza. Međutim, kako moje istraživanje napreduje, postaje jasno da samim gmazovskim manipulatorima s četvrte dimenzije upravljaju entiteti s pete dimenzije. Gdje je tome kraj, pitate se? Tko bi ga znao. Da, da, da - znam da

zvuči ludo, no istina je obično takva. Ukoliko vam je to previše, možete odložiti knjigu sada, no želite li se upoznati s golemom količinom dokaza da to *jest* istinito trebate ju pročitati do kraja. »Postaja« s koje gmazovi djeluju niža je razina četvrte dimenzije, razina koja je najbliža fizičkom svijetu. Drugi je nazivaju niža astralna dimenzija - legendarno prebivalište demona i zlonamjernih entiteta poznatih još iz drevnih vremena. Na tom mjestu prebivaju demonski entiteti što ih današnji sotonisti prizivaju za vrijeme svojih crnomagijskih obreda. Oni, u stvari, prizivaju gmazove s niže četvrte dimenzije. Neki istraživači na temelju dobrih razloga sugeriraju da se nefizički gmazovi mogu »uliti« u ovu dimenziju kroz otvore ili vrata u prostorno-vremenskom tkanju koji su nastali uslijed nuklearnih pokusa i eksplozija koji su početkom 1940-ih godina započeli u Novom Meksiku. S druge strane, osobno smatram da su ti otvori počeli nastajati mnogo prije, prije kataklizmi, kada je svijet bio na stupnju tehnološkog razvoja još naprednijem od današnjeg.

Gmazovska vlast nad planetom Zemljom uključuje sve tri gore navedene teme. Mislim da gmazovska genetska linija djeluje u cjelokupnom svemiru i da nisu svi njezini pripadnici zlonamjerni, dapače. Jednako kao i kod čovječanstva, obuhvaćaju čitav raspon ponašanja, od ljubavi do mržnje, od slobode do nadzora. Ovdje govorim o jednoj posebnoj skupini, a ne svim gmazovskim vrstama – ne mogu to dovoljno naglasiti. Ta vlastohlepna skupina ovamo je došla iz sazviježđa Draco i od drugdje, i upravo odatle potječe izraz »drakonski« koji izvrsno opisuje njihovo ponašanje i program rada. Oni vole konzumirati ljudsku krv, oni su krvopijski demoni iz legendi. Priče o vampirima simbolički su prikaz toga. Kako se zove najpoznatiji vampir? Grof Drakula! »Grof« simbolizira aristokratske gmazovsko-ljudske krvne loze kojima gmazovi vladaju s niže četvrte dimenzije, a Drakula je ponovno očigledna referenca na Draco. Noviji izvještaji o krvopijskoj Chupacabri iz Puerto Rica, Meksika, Floride i pacifičkog sjeverozapada odgovaraju opisu gmazova. Chupacabre su viđene kako sišu krv domaćem blagu kao, na primjer, kozama, a njihovo ime znači kozodoj. Gmazovi čovječanstvo »hvataju u kliješta«. Manifestirani na fizičkoj razini žive pod zemljom i u podzemnim bazama surađuju s ljudskim i križanim ljudsko-gmazovskim znanstvenicima i vojnim vođama. Usto povremeno izlaze na površinu da bi otimali ljude. Do glavnog oblika kontrole, ipak, dolaze preko opsjedanja tuđih tijela. Program miješanja vrsta (putem seksa i u epruvetama) opisan je na sumerskim pločicama i u Starom zavjetu (Sinovi Božji koji se miješaju s kćerima ljudi). Te hibridne ljudsko-gmazovske loze nose gmazovski genetski kod pa ih gmazovi s niže četvrte dimenzije mogu daleko lakše opsjesti. Kao što ćemo otkriti, te krvne loze postale su britanska i europska aristokracija i kraljevske obitelji te su, zahvaljujući »Velikom« Britanskom carstvu, bile izvezene širom svijeta kako bi vladale objema Amerikama, Afrikom, Azijom, Australijom, Novim Zelandom i tako dalje. Ove genetske loze manipulacijama su dovedene na položaje od političke, vojne, medijske, bankarske i poslovne moći; tako te položaje drže gmazovi s niže četvrte dimenzije što se skrivaju iza ljudskog

oblika, ili pak marionete tih istih stvorenja koja njima upravljaju putem kontrole uma. Na taj način djeluju preko svih rasa, no najviše preko bijele rase.

Kao što je dobro poznato, u ljudskom mozgu postoji područje koje je i dan danas poznato kao 'reptilski mozak'. To je izvorni segment unutar mozga, a svi ostali dijelovi njegovi su dodaci. I, prema neuroanatomu Paulu MacLeanu, to prastaro područje mozga pokretano je od jednog drugog pretpovijesnog segmenta koji neki neuroanatomi nazivaju R-kompleks.[22] R je kratica od reptilski, budući da taj dio dijelimo s gmazovima. MacLean tumači da taj R-kompleks ima važnu ulogu u »agresivnom ponašanju, teritorijalnosti, ritualizmu i uspostavi društvenih hijerarhija«.[23] Kao što ćete vidjeti u ovoj knjizi, upravo to su obrasci ponašanja gmazova i njihovih gmazovsko-ljudskih križanaca. Astronom Carl Sagan znao je mnogo više nego što je ikada obznanio, i u stvari je velik dio svoje karijere posvetio udaljavanju ljudi od istine. No, njegovo poznavanje pravog stanja stvari ponekad se probilo na svjetlo dana, kao na primjer kada je rekao da »...nema nikakvog smisla zanemarivati gmazovske sastavnice ljudske prirode, posebice naše ritualističko i hijerarhijsko ponašanje. Upravo suprotno, taj bi nam model mogao pomoći da shvatimo tko su zapravo ljudska bića.«[24] U svojoj knjizi *The Dragons of Eden (Edenski zmajevi)* dodaje da se čak i negativna strana ljudskog ponašanja izražava izrazima povezanim s gmazovima, na primjer, kao kod hladnokrvnog ubojice. Sagan (ako čitamo obrnuto, dobivamo ime gmazovskog boga istočnih Indijaca - Nagas) je očito znao odakle vjetar puše, međutim odlučio je to što zna zadržati za sebe. Kada se ljudski fetus razvija u dijete prolazi kroz brojne stadije koji su povezani s glavnim evolucijskim točkama u razvoju sadašnjeg fizičkog oblika. Ti stadiji uključuju veze s neprimatskim sisavcima, gmazovima i ribama. U jednoj točki razvoja, na primjer, svaki embrij razvija škrge. Ljudski embrij je do osmog tjedna, kada polazi vlastitim, ljudskim putem, vrlo sličan embrijima ptica, ovaca i svinja. S vremena na vrijeme genske upute zaborave upamtiti posljednji zapis u nizu pa se neka djeca rode s repovima. To se naziva repni dodatak i formira se na donjem lumbalnom dijelu. Većinu takvih repova liječnici odmah odstrane, međutim u nekim siromašnijim državama gdje takva medicinska skrb nije dostupna postoje ljudi koji cijeli svoj život prožive s repovima.[25] Feromoni predstavljaju tvar koju životinje izlučuju i otpuštaju da bi ih mogli prepoznati pripadnici iste vrste. Feromoni žena i iguana imaju identičan kemijski sastav.[26]

Pogledajte ponovno ilustracije na početku prvog poglavlja što prikazuju broj planeta i zvijezda koje postoje u djeliću svemira koji poznajemo. Broj životnih oblika samo u ovoj galaktici izvan je svakog poimanja, a i to je tek na trodimenzionalnoj razini postojanja. Procjenjujemo li mogućnosti, a upravo to činimo, isključivo na temelju onoga što vidimo na jednom malom planetu u jednom malom sunčevom sustavu, tada će naš raspon percepcije, predodžbe i shvaćanja biti tako mikroskopski sitan da će nam razumijevanje onoga što se doista zbiva u ovom svijetu biti izvan svakog dosega. Za tu razinu mišljenja ideja da gmazovska vrsta upravlja našim planetom bit će daleka do neshvatljivosti. Golema većina

isprva će na taj način primiti informacije iznesene u ovoj knjizi, međutim među onima koje zanima istina - a ne samo obrana postojećeg sustava vjerovanja ili javno odobravanje - sve je više raširenо prihvaćanje »gmazovske veze«.

Kada sam 1988. godine putovao po Sjedinjenim Američkim Državama, tijekom nevjerojatnih petnaest dana upoznao sam više od deset različitih ljudi koji su mi - svi redom - ponovili istu priču: da su vidjeli ljude kako se pred njihovim očima pretvaraju u gmazove, i potom ponovno u ljude. Dva televizijska voditelja imala su isto takvo iskustvo dok su intervjuirala čovjeka koji se zalaže za globalnu centralizaciju moći poznatu kao Novi svjetski poredak. Poslije intervjua koji je išao uživo muški voditelj emisije svojoj je kolegici rekao da je tijekom intervjua vidio nešto nevjerojatno: vidio je kako je lice čovjeka kojeg su intervjuirali poprimilo gušteroliki oblik, a zatim se vratilo u ljudski. Njegova kolegica, suvoditeljica emisije, bila je zaprepaštena – ona je vidjela kako se sugovornikove ruke pretvaraju u gmazovske. Voditelj mi je prepričao i doživljaj koji je imao njegov prijatelj policajac tijekom rutinskog obilaska jednog uredskog bloka u gradu Aurora, blizu Denvera u Koloradu. Policajac je direktorici jednog od poduzeća u prizemlju uputio komentar o ekstremno jakom osiguranju u zgradi. Ona mu je predložila da ode na više katove, pa će vidjeti što je doista jako osiguranje. Pokazala mu je i na lift koji je vodio samo do nekoliko katova na vrhu zgrade i, dok su ćaskali, ispričala mu što je vidjela nekoliko tjedana ranije. Dizalo se bilo otvorilo i iz njega je izašao vrlo neobičan lik. Bio je bijel poput albina, no lice mu je izgledalo kao u guštera, a zjenice su mu bile okomite, kao kod gmazova. Gušterolika spodoba išetala je iz dizala i ušla u službeni automobil koji je čekao ispred zgrade. Policajac je bio toliko zaintrigiran da je uzeo prekovremeno kako bi provjerio poduzeća na vrhu zgrade do kojih vodi tajanstveno dizalo. Otkrio je da su sva poduzeća u stvari paravani za Centralnu obavještajnu agenciju - CIA-u.

Vrijedi spomenuti i iskustva Cathy O'Brien, robinje čijim je umom više od dvadeset i pet godina upravljala Vlada Sjedinjenih Država, što je potanko opisala u svojoj zapanjujućoj knjizi *Trans Formation Of Amerika (Oblikovanje Amerike u transu)* koju je napisala zajedno s Markom Phillipsom.[27] I kao dijete i kao odraslu ženu zlostavljale su je poznate javne osobe pobrojane u knjizi. Među njima su bili predsjednici SAD-a Gerald Ford, Bill Clinton i, što je najužasnije, George Bush, jedan od glavnih igrača u Bratstvu, kao što je u mojim i drugim knjigama odavno razotkriveno. Upravo je Bush, pedofil i serijski ubojica, redovito zlostavljao i silovao Cathynu kćer Kelly O' Brien dok je još bila malo dijete, prije nego što je njezina majka hrabro razotkrila te zaprepašćujuće događaje i prisilila vlasti da isključe Kelly iz programa kontrole uma poznatog kao projekt 'Monarh'. Cathy u knjizi *Trance Formation Of America* opisuje kako je George Bush sjedio ispred nje u svom uredu u Washingtonu kada je otvorio knjigu na stranici koja je prikazivala »gušterima slične vanzemaljce iz dalekog mjesta duboko u svemiru.«[28] Bush joj je tada rekao da je on sam vanzemaljac i pred njezinim se očima, »kao kameleon«, preobrazio u gmaza. Cathy je tada mislila da je to izvedeno pomoću neke vrste

holograma, a budući da je to iskustvo tada bilo daleko izvan njezina poimanja, mogu shvatiti zašto ga je na taj način racionalizirala. Svatko bi to učinio, jer istina je previše nevjerojatna da bi je se pojmilo, sve dok ne vidite gomilu dokaza. Nema dvojbe da su dio tih projekata kontrole uma predstavljali programi za um s vanzemaljcima, te da se cijelom scenom koja se bavi NLO-ima i vanzemaljcima vrše velike manipulacije, osobito pomoću holivudskih filmova osmišljenih da oblikuju javno mnijenje. Cathy u svojoj knjizi piše da George Lucas, producent *Ratova zvijezda,* radi za NASA-u i Državnu sigurnosnu agenciju (NSA), krovno tijelo CIA-e.[29] Međutim, obzirom na dokaze što su ih predstavili mnogi, ne vjerujem da je ono što je Bush rekao i što je Cathy vidjela bio samo program kontrole uma. Mislim da joj je Bush tada otkrio Najveću tajnu – da gmazovska rasa iz druge dimenzije upravlja ovim planetom već tisućama godina. Poznajem i druge ljude koji su vidjeli Busha kako se pretvara u gmaza.

Predsjednik Meksika tijekom osamdesetih godina, Miguel De La Madrid, također je iskorištavao Cathy za vrijeme dok je bila u programu kontrole uma. Cathy je rekla da joj je on ispričao o legendi iguane i objasnio da su se gušteroliki vanzemaljci spustili među Maje u Meksiku. Majanske piramide, njihova napredna astronomska tehnologija i žrtvovanje djevica nadahnuli su gušteroliki vanzemaljci, ispričao joj je.[30] Dodao je da su se gmazovi miješali s Majama kako bi stvorili životne oblike koje će moći opsjesti. De La Madrid je rekao Cathy da pripadnici tih miješanih gmazovsko-ljudskih loza mogu mijenjati svoj oblik iz onog ljudskog u oblik iguane i obrnuto pomoću svojih kameleonskih sposobnosti – »savršenog sredstva za preobražaj u svjetske vođe«. De La Madrid je tvrdio da ima majansko-gušterske gene koji mu omogućuju da se po volji preobrazi u iguanu. Tada se, kao i Bush, preobrazio pred njom i dobio gušterski jezik i oči.[31] Razumljivo, Cathy je mislila da se radi o još jednoj holografskoj projekciji, no je li doista bila riječ o hologramu? Ili je De La Madrid govorio nešto što je vrlo blizu istini? »Kameleonske sposobnosti« su samo još jedan izraz za sposobnost »mijenjanja oblika«, temu koju možete pronaći u brojnim drevnim kulturama kao i, među slobodoumnim ljudima, u suvremenom svijetu. Mijenjanje oblika je sposobnost mentalnog projiciranja posebne fizičke slike koju će vidjeti drugi ljudi. Sve što postoji je energija koja titra različitim brzinama tako da se - kada pomoću snage vlastitog uma promijenite titrajnu brzinu toj energiji i dovedete ju na drugu rezonanciju - možete pojaviti u kojem god obliku želite. Brojni svjedoci su opisali kako se takozvani »ljudi u crnom« - kada dolaze prijetiti ljudima koji iznose informacije o vanzemaljcima i NLO-ima - materijaliziraju i dematerijaliziraju. Mogu to činiti jer su međudimenzionalna bića što se mogu pojaviti u bilo kojem obliku. To predstavlja glavni razlog opsesije s međusobnim miješanjem kod obitelji elitnih krvnih loza. Naime, žele očuvati genetsku strukturu koja im omogućava da prelaze s jedne dimenzije na drugu i mijenjaju oblik iz ljudskog u gmazovski i obratno. Jednom kada se genetska struktura previše udalji od gmazovskog podrijetla gube sposobnost mijenjanja oblika. Cathy kaže da su ju u laboratoriju za kontrolu uma

NASA-inog Centra za svemirske letove Goddard u blizini Washingtona, Bill i Bob Bennett, dvije poznate ličnosti u američkoj politici i ljudi tijesno povezani s tajnim mrežama Bratstva, proveli kroz jednu drugu izvanzemaljsku temu. Tvrdi da je, nakon što su joj dali psihoaktivne droge, doživjela sljedeće:

> »U tami koja me okruživala mogla sam čuti riječi Billa Bennetta: 'Ovo je moj brat, Bob. On i ja funkcioniramo kao jedna jedinica. Mi smo tuđinci u ovoj dimenziji – dva bića s druge ravni postojanja.'«
>
> »Fantastična parada svjetala koja su jurila oko mene uvjerila me da me vode kroz različite dimenzije. Svjetlosni laser pogodio je crni zid ispred mene i zid kao da je eksplodirao u panoramski pogled na koktel-zabavu u Bijeloj kući – kao da sam promijenila dimenziju i stajala ispred uzvanika na zabavi. Ne prepoznajući nikoga, nervozno sam upitala: 'Tko su ti ljudi?'«
>
> »'Oni nisu ljudi, i ovo nije svemirski brod', odgovorio mi je Bennett. Dok je govorio, holografska scena polagano se mijenjala sve dok se nije ispostavilo da su ljudi u stvari gušteroliki vanzemaljci. 'Dobrodošla na drugu razinu podzemlja. Ona je samo odraz prve, izvanzemaljske dimenzije. Mi potječemo iz međudimenzionalne ravni koja se proteže kroz sve dimenzije i obuhvaća sve dimenzije...'«
>
> »'Proveo sam te kroz svoju dimenziju kako bi uspostavio snažniju vlast nad tvojim umom no što je to moguće na zemaljskoj ravni.' bile su riječi Billa Bennetta. 'Budući da sam vanzemaljac jednostavno svoje misli učinim tvojim mislima tako što ih projiciram u tvoj um. Moje misli su tvoje misli.'«[32]

Dakako, moglo bi se raditi jednostavno o uređaju za programiranje, no s obzirom na druge dokaze koje vam predstavljam, nije li vjerojatnije da je pod utjecajem droge i drugih metoda Cathyn um prebačen na drugu dimenziju u kojoj djeluju gmazovi? Gmazovi dolaze s niže četvrte dimenzije i fizička tijela koriste samo kao sredstva za manipuliranje ovom dimenzijom. Nije, dakle, bez smisla reći da ćete ih, podesite li svoj um na njihovu pravu dimenziju, moći vidjeti onakve kakvi doista jesu. Cathyni opisi jednaki su izvještajima nekih od »otetih« koji se sjećaju da su njihovi izvanzemaljski otmičari isprva izgledali sasvim ljudski, a zatim su se preobrazili u humanoidne guštere. Jesu li te ljude doista oteli vanzemaljci iz svemirskih brodova, ili su bili podvrgnuti tehnikama kontrole uma poput onih kojima je bila podvrgnuta Cathy O'Brien, tehnikama koje su ih spojile na nižu četvrtu dimenziju? Hunter S. Thompson u svojoj knjizi *Fear and Loathing in Las Vegas (Strah i prezir u Las Vegasu)*[33] opisuje da je vidio gmazove dok je bio u drogiranom stanju. Sličnu priču ispričao mi je momak kojeg sam upoznao u Sjedinjenim Državama (za vrijeme onih petnaest dana koje sam

spomenuo ranije). Šezdesetih je godina uslijed konzumacije velikih količina LSD-a znao biti na »tripu« (stanje omamljenosti, haluciniranja i transa koje nastupa nakon uzimanja psihodeličnih droga; eng. »trip« – putovanje) i kaže da je u tom visoko-psihodeličnom stanju neke ljude vidio kao ljude, a druge kao humanoidne guštere i ostale gmazove. Neko je vrijeme vjerovao da su to tek halucinacije, međutim kao redoviti korisnik LSD-a, iskusan u »putovanjima« prouzročenim velikim količinama te droge, počeo je shvaćati da ono što je opažao, obično nakon trećeg dana petodnevnog »putovanja«, uopće nije halucinacija nego podizanje frekvencijskih zavjesa što mu je omogućilo viđenje iza fizičkog oblika, viđenje sile koja upravlja osobom. U tim su trenucima određeni ljudi uvijek imali gušterske značajke, a drugi su uvijek imali ljudski izgled. Nikad se nisu mijenjali. Osim toga, počeo je primjećivati da su oni oko njega koji su nalikovali gušterima uvijek bili skloni reagirati na iste filmove, televizijske programe i tako dalje. »Smijali smo se i govorili 'evo guštera'.« - rekao mi je. On je smatrao da postoji, njegovim riječima, »morfogenetsko polje« koje se odašilje u DNK gušterolikih ljudi i usklađuje staničnu strukturu s gmazovskim genetičkim nacrtom. Što više gmazovskih gena osoba nosi to je lakše uspostaviti takvu komunikaciju odnosno, točnije rečeno - vlast. Nadalje, oni čija je stanična struktura najviše usklađena s gmazovskim genetičkim nacrtom pripadnici su elitnih obitelji koje upravljaju ovim svijetom sve do danas. Dijana, princeza od Walesa, nije bez razloga Windsore nazivala »gušterima« i »gmazovima«, te s punom ozbiljnošću izjavila: »Oni nisu ljudi«. To mi je povjerila jedna Dijanina osoba od povjerenja koja ju je poznavala devet godina i koju ću opsežnije citirati kasnije u knjizi.

Na kraju tih petnaest dana kada sam jednog za drugim upoznavao ljude koji su mi svi ispričali istu priču, priču o ljudima koji se pretvaraju u gmazove, sjedio sam u govorničkoj prostoriji na manifestaciji *Whole Life Expo* u Minneapolisu gdje sam trebao nastupiti. Dok sam ćaskao o tim iskustvima jedna nadarena vidovnjakinja rekla mi je da zna o čemu govorim jer, naime, može vidjeti gmazove u tijelima i oko tijela vodećih svjetskih političara ali i ljudi iz poslovne, bankarske i vojne elite. To joj je bilo moguće zbog njenih vidovnjačkih sposobnosti pomoću kojih može gledati onkraj fizičke razine i u nižu četvrtu dimenziju na kojoj ti gmazovi prebivaju. Što je Miguel De La Madrid rekao Cathy O'Brien? Gmazovsko-ljudske krvne loze mogu promijeniti izgled iz onog ljudskog u izgled iguane pomoću svojih kameleonskih sposobnosti – »savršenog sredstva za preobrazbu u svjetske vođe«. Ova je vidovnjakinja ustvrdila da izgleda da su većina ljudi na moćnim položajima gmazovi, no da ima i drugih koji su i dalje ljudi, te da njih, rekla je, gmazovi »zasjenjuju i kontroliraju«, ali da oni sami u stvari nisu gmazovi. Mi bi to nazvali opsjednutošću. To je važna razlika. Postoje »punokrvni« gmazovi koji koriste privid ljudskog oblika ne bi li prikrili svoju pravu prirodu, i »hibridi«, križanci reptila i ljudi koji su opsjednuti gmazovima s četvrte dimenzije. Treći tip su gmazovi koji se na ovoj razini manifestiraju izravno, ali ne uspijevaju zadržati to stanje na neograničeno vrijeme. Neki od »ljudi u crnom« primjeri su tog trećeg

tipa. Mnogi opsjednuti ljudi neće imati pojma da su opsjednuti, no njihove misli su gmazovske misli, i pritom oni rade na ostvarivanju Programa bez da razumiju pozadinu toga kako i zašto su iskorišteni. Vodeće obitelji Bratstva kao, na primjer, Rotschildi i Windsori su punokrvni gmazovi koji su poput kaputa odjenuli ljudska tijela, pri čemu posjeduju potpuno znanje o tome tko su kao i o Programu koji nastoje ostvariti. Vidovnjakinja je još rekla da je u promijenjenom stanju svijesti Hillary Clinton vidjela kao gmaza, dok je njezin muž, predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Bill Clinton bio samo zasjenjen i kontroliran od strane gmazova. To je zanimljivo jer su moja vlastita istraživanja kao i istraživanja drugih pokazala da je Hillary Clinton u Hijerarhiji smještena mnogo više od Billa koji je, premda iz miješane loze, samo pijun u igri kojeg se po potrebi može iskoristiti i odbaciti. Nije uvijek slučaj da su najmoćniji ljudi na pozicijama koje se čine najmoćnijima. Često nije tako. Najmoćniji vuku konce onih koji *prividno* imaju moć.

Postoji još jedna bitna razlika između punokrvnih i križanaca. Sve što postoji stvoreno je zvukom. Kada mislite ili osjećate, odašiljete energetski uzorak koji mijenja energiju oko vas na način da rezonira na istoj vibracijskoj razini. Taj val je u stvari zvuk čija je frekvencija izvan spektra ljudskog sluha. Oblik ne može postojati bez zvuka. Kao što možete pratiti u izvanrednom serijalu video-snimki pod naslovom *Cymatics (Kimatika),*[34] upravo je zvuk taj koji materiju pretvara u oblik. Na tim snimkama pijesak i druge čestice postavljene su na metalnu ploču, a ona se stavlja u titranje pomoću različitih zvukova koji preuređuju pijesak u zapanjujuće, često geometrijske uzorke. Uzorci se mijenjaju u skladu sa svakom promjenom zvuka. Vratite li se na početni zvuk, odmah se vraća prvotni uzorak. Poput valova koji oblikuju koncentrične kružnice planetarnih orbita oko Sunca spomenutih u prošlom poglavlju. I Sunčev sustav je nastao djelovanjem zvuka. Sve je tako nastalo. U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše – zvuk. U video-serijalu *Kimatika* možete vidjeti kako se čestice isključivo pomoću zvučnih vibracija oblikuju u mini-planete, sunčeve sustave i galaktike. K tomu, zvuk je divna metoda liječenja budući se tijelo i tjelesni organi mogu izliječiti usklađivanjem sa svojom pravom vibracijom. Bolest je nesklad prirodnih vibracijskih stanja tijela, a obzirom da su naše misli i osjećaji u biti zvučni valovi, neuravnoteženost naših misli i osjećaja remete vibracijski sklad i na taj način dovode do nesklada odnosno bolesti. Vrlo jednostavno. Bilo kako bilo, još jedan nevjerojatan primjer nalazi se u video-serijalu *Kimatika* kada se pri emitiranju određenih zvukova može vidjeti kako čestice oblikuju gotovo čovjekolike oblike. I naša su tijela rezultat djelovanja zvuka koji je energiju uskladio u oblik, a ako su naši umovi dovoljno snažni da promijene zvučni raspon tijela, tada ono prelazi u drugi oblik ili posve nestaje iz ove dimenzije. To je, u svari, ono što nazivamo mijenjanjem oblika. Ne radi se o čudu – to je znanost, prirodni zakon stvaranja. Punokrvni gmazovi s niže četvrte dimenzije mogu, dakle, učiniti da njihov »ljudski« fizički oblik nestane i otkrije njihovu gmazovsku razinu postojanja. Mijenjaju oblik. Nama na ovoj razini izgledaju kao ljudi, međutim to je samo vibracijski premaz.

Kad sam već dovršio prvi nacrt ovog poglavlja upoznao sam još jednu ženu, ovaj put iz Engleske, koja je bila u braku s muškarcem upletenim u sotonističke obrede i tajne mreže Bratstva. Bio je glavni čuvar zemljišta zvanog Burnham Beeches (burnhamski bukvik) u blizini granice Buckinghamshira i Berkshira, nekoliko kilometara od Slougha, zapadno od Londona. To se drevno mjesto spominje u knjizi *Domesday Book* (prva engleska zemljišnoposjedna knjiga) iz vremena Vilima Osvajača u jedanaestom stoljeću, a povezuje ga se sa sotonizmom. Gospođa u ranim sedamdesetim, s kojom sam razgovarao, jednog je dana u sumrak šetala svog psa tim područjem i opazila figuru u dugačkom crvenom plaštu. Kada je figura podigla glavu, vidjela je da ima lice guštera. Dakako, najprije je pomislila da je poludjela, međutim to nije bila iluzija, rekla mi je. »Gušter« je bio vrlo stvaran i vrlo tjelesan, nipošto prikaza. Budući da posjeduje prilično izražene vidovnjačke sposobnosti kasnije je počela viđati ljude koji ili su se preobražavali u guštere pred njezinim očima, ili su bili zasjenjeni od guštera točno onako kako je opisala američka vidovnjakinja. Pogledate li poglavlje s ilustracijama vidjet ćete crtež onoga što ona vidi pomoću svoje vidovitosti, kao i to da su mnogi drugi opisali potpuno ista iskustva. Dana 20. srpnja 1988. godine nekoliko je ljudi u Bishopsvilleu, u američkoj saveznoj državi Sjevernoj Karolini, prijavilo da ih terorizira »dvometarski čovjek-gušter bez kose, obrva i usana, s tri prsta na svakoj ruci i velikim kosim očima koje sjaje crvenom bojom«. Prijavljeno je pet viđenja tog »čovjeka-guštera« i o priči su izvijestili *Los Angeles Times* i *Herald Examiner.*[35]

Kada se ne opirete toku života i slušate svoju intuiciju, nevjerojatni sinkronicitet koji vas svakodnevno okružuje otkriva vam sve što trebate znati i vodi kroz dimne zavjese i dvorane s ogledalima. Jednog dana u veljači 1998. godine u Johannesburgu u Južnoj Africi, proveo sam gotovo pet sati u razgovoru sa Zulu šamanom po imenu Credo Mutwa. Riječ Zulu znači Ljudi sa zvijezda. Naime, Zului vjeruju da su oni kraljevska rasa koja ne potječe s ovog planeta. Razgovarali smo o globalnoj manipulaciji i njegovom uvjerenju da iza svjetskog Bratstva monarha, političara, bankara i vlasnika medija stoji izvanzemaljska vrsta. Nakon razgovora vratio sam se u kuću u kojoj sam bio odsjeo da na svom prijenosnom računalu zapišem glavne misli onoga što mi je ispričao, a zatim sam se spustio dolje u salon da tamo provedem večer. Baš kada sam sjeo, započinjao je film. Zvao se *Dolazak (The Arrival)*[36] a govorio je o gmazolikoj izvanzemaljskoj vrsti koja je preuzela planet djelujući preko ljudskih tijela i pretvarajući se da su ljudi. Netko mi je pokušavao nešto reći! A to nešto je istina. Jedan drugi, manje poznat film koji sam pogledao negdje u to vrijeme zvao se *Oni žive (They Live)*[37] i ponovno je tema govorila o izvanzemaljskoj vrsti koja preuzima planet djelujući preko fizičkih tijela ljudi. *Izvanzemaljsko uskrsnuće (Alien Resurrection)*[38] je još jedan film koji se bavi gmazovskom temom i ima zaplet s vanzemaljcima koji okupiraju tijela ljudi. Pa ipak, istini se više nego ijedan drugi filmski uradak približila američka televizijska serija iz 1980-ih pod naslovom *V*[39]. Ona govori

o gmazovskoj izvanzemaljskoj rasi koja je prekrivena nekom vrstom kože od lateksa, što nije istina u stvarnosti, međutim tema serijala je pogodila točno u srž i nagovještava ono što će se dogoditi – ukoliko se ubrzo ne probudimo. Toplo vam preporučam da razmislite o gledanju video-snimke serijala *V* kako biste stekli vizualni dojam o onome što iznosim u ovoj knjizi.

Jedan od vodećih istraživača ovog fenomena bila je Amerikanka Alex Cristopher, autorica knjiga *Pandorina kutija I* i *II*,[40] koje jednim dijelom razotkrivaju gmazovsku prisutnost na ovom planetu. Alex je vidjela gmazove i vanzemaljce koje naziva Sivi krupnih očiju. Kaže da su je jedne noći u Panama Cityju na Floridi susjedi, žena i njezin partner, pilot na komercijalnim letovima, u 2.30 ujutro posve izbezumljeni nazvali telefonom. Kada je dotrčala do njihove kuće, pronašla je ženu kako pada u nesvijest klizeći niz zid, s očnim jabučicama izvrnutim prema gore. Alex objašnjava da je tada osjetila jednu nevjerojatnu energiju koja kao da joj je pokušavala prodrijeti u glavu. Sigurno se radilo o radijaciji, kaže, jer sutradan su se sve biljke u prostoriji osušile. Zgrabila je par i izvela ih van gdje su neko vrijeme razgovarali. Ispričali su joj da je incident započeo kada su vodili ljubav, što je vrlo znakovito budući da se gmazovi hrane ljudskom emocionalnom i seksualnom energijom. Jedan je to od razloga zašto je seks toliko važan u sotonističkim obredima koji se izvode za »demone« – ovu skupinu gmazova. Par je ispričao da su vidjeli bljesak nakon čega su bili izvučeni iz kreveta. Muškarcu je na boku još uvijek bio vidljiv otisak prstiju koji su morali biti dugi dvadeset i pet centimetara, s pandžama koje su se zarile u njegovu kožu. Sutradan ga je to mjesto toliko boljelo da ga nije mogao dodirnuti, a Alex Cristopher ima to zabilježeno na video-snimci. Kada se par donekle smirio Alex se vratila kući, u svoj krevet, i tada se sama našla oči u oči s gmazom:

> »Probudila sam se, a kraj mog kreveta je stajao taj 'stvor'. Imao je žute oči ovijene oko lica sa zmijskim zjenicama, šiljate uši i široko iskežena usta. Bio je odjeven u srebrnasto odijelo i nasmrt me prestrašio. Bacila sam pokrivač preko glave i počela vrištati... Mislim, tu je bio taj stvor široko nacerenog lica i s tim čudno žarećim očima ...to je bilo previše. Tu vrstu bića vidjela sam još nekoliko puta... Imao je kukast nos, izgled mu je bio dosta sličan ljudskom, izuzev očiju i pomalo sivkaste kože...«
>
> »...Kasnije 1991. godine radila sam u uredskoj zgradi u jednom velikom gradu. Oko šest sati poslijepodne bila sam uzela pauzu, a onda je odjednom bilo deset sati i trideset minuta, dok sam ja mislila da sam bila uzela kratku pauzu. Počela sam se prisjećati da sam kroz četiri kata uredske zgrade i kroz krov bila odvedena na *(svemirski)* brod. Tamo na brodu sam vidjela Nijemce i Amerikance koji su zajedno radili, kao i sive vanzemaljce, a zatim su nas odveli u neki vrstu postrojenja i tamo sam ponovno vidjela gmazove... one koje zovem »mali godzile«, koji imaju kratke zube i žute, kose oči... Stvorovi koji su mi se urezali u sjećanje bića su koja izgledaju kao gmazovi, odnosno kao »velociraptori«. To su najokrutnija bića na svijetu, čak i zaudaraju stravično.«[41]

Sjeća se da je na »brodu« vidjela Nijemce i Amerikance koji su na sebi imali posebnu insigniju, plavi trokut s crvenookim zmajem u krugu. Izvor joj je kasnije rekao da je jednaki simbol vidio u vojnoj bazi Fort Walden u Sjedinjenim Američkim Državama. Simbol krilate zmije mogao se vidjeti i na rukavu izraelskog vojnika koji je tješio kćerku ubijenog izraelskog premijera Yitzhaka Rabina na sprovodu njezina oca 1995. godine. (Vidi *Newsweek* od 20. studenog 1995.). Jedna od specijalnosti Alex Cristopher je zračna luka Denver za koju se smatra da je paravan za duboku podzemnu gmazovsko-ljudsku bazu. U svakom slučaju, riječ je o neobičnom mjestu. Svoj prvi govor u SAD-u na temu tih zavjera održao sam u kolovozu 1996. upravo u Denveru, i tom sam prilikom sletio u denversku zračnu luku bez ikakva saznanja o njezinoj pozadini. Unatoč tome, čim je zrakoplov sletio osjetio sam vrlo čudnu energiju, krajnje sablasnu i neugodnu. Zračna luka je uz ogromne troškove izgrađena na čistini, na priličnoj udaljenosti od Denvera i prepuna je masonskih simbola. Tamo ima i garguja, krilatih gmazovskih kipova kakvi se mogu pronaći na impozantnim kućama gmazovske aristokracije u Britaniji te na crkvama i velikim katedralama koje je izgradilo Bratstvo u Europi. Garguji se nalaze i na zgradi u Dealey Plazi u središtu Dallasa gdje je ubijen predsjednik Kennedy, a sada su se ponovno pojavili na modernoj aerodromskoj zgradi koja se navodno nalazi na podzemnoj gmazovskoj bazi. Garguji su simboli gmazova i zato ćete ih pronaći u zrakoplovnoj luci Denver. Vršni kamen odnosno kamen posvete na aerodromu označen je klasičnim slobodnozidarskim simbolom kompasa i ugrađen je u terminal koji se zove Velika dvorana, što je još jedan slobodnozidarski izraz. Na zidu se nalazi groteskni mural prepun zlokobnog simbolizma, uključujući tri lijesa s mrtvim ženama: u jednom je mlada Židovka, u drugom Indijanka, a u trećem crnkinja. Četvrta djevojka drži majansku pločicu koja govori o uništenju civilizacije. Golemi lik, što ga je Alex Cristopher nazvala »zeleni Darth Vader«, stoji nad uništenim gradom s mačem u ruci, a cestom hodaju žene s mrtvom djecom na rukama. Sva djeca svijeta prikazana su kako uzimaju oružje iz svake države i predaju ga njemačkom dječaku koji ima željeznu šaku i u ruci drži nakovanj. Čini se da je Denver predviđen da bude glavni stožer Zapadnog sektora Sjedinjenih Država u globalnoj fašističkoj državi zvanoj Novi svjetski poredak, a čija se uspostava planira poslije 2000. godine. Spominje se da je Atlanta središte Istočnog sektora, a sjećam se da sam prije nekoliko godina zamijetio da su zrakoplovne luke Denvera i Atlante slično uređene – sada znam i zašto.

Colorado je glavno središte Novog svjetskog poretka; engleska kraljica je, pod drugim imenom, tamo kupovala zemlju. Kao što ćete kasnije otkriti, britanska kraljevska obitelj čini ogroman dio ove priče, a isto vrijedi i za ubojstvo Dijane,

princeze od Walesa. Jedna od glavnih veza Alex Cristopher bio je čovjek po imenu Phil Schneider, inače sin zapovjednika njemačke podmornice u Drugom svjetskom ratu, kojem je bila povjerena izgradnja niza podzemnih vojnih baza u SAD-u. Vidio sam neka od njegovih predavanja na video-snimci kada je počeo javno progovarati o podzemnoj mreži vojnih baza, gradova i tunela diljem Sjedinjenih Američkih Država. Kasnije je preminuo u vrlo sumnjivim okolnostima koje su trebale nalikovati na samoubojstvo. Schneider je spomenuo da je denverski aerodrom povezan s dubokom podzemnom bazom s najmanje osam podzemnih razina. Sastoji se od podzemnog grada površine trinaest kvadratnih kilometara i goleme bazu, rekao je. Drugi izvori koji su bili u kompleksima ispod denverskog aerodroma tvrde da je tamo mnogo ljudskih robova, od koji su mnogi djeca, koji rade pod nadzorom gmazova. Dvije od baza za koje Phil Shneider tvrdi da ih je pomagao graditi nalaze se u ozloglašenom »Području 51«, u Nevadi i Dulceu u Novom Meksiku, koji je mrežom tunela povezan s Državnim laboratorijem u Los Alamosu. Bio sam u Los Alamosu i tamošnje vibracije su upravo strašne. Nakon što sam u radijskoj emisiji *Sightings (Viđenja)* u Sjedinjenim Državama govorio o umiješanosti gmazova u ljudske odnose, jedan pripadnik američke kopnene vojske stacioniran u površinskoj bazi Dulce poslao mi je pismo. Shvatio je da je na tom mjestu nešto »jako čudno«, no nije mogao objasniti što. Evo što mi je napisao:

> Obavljao sam svoj svakodnevni posao kada je ušao jedan od novaka, mehaničar, kojem sam trebao nešto na brzinu zavariti. Imao je nacrt i pokazao mi što točno želi. Dok smo obojica bili nagnuti preko klupe ispred aparata za zavarivanje, slučajno sam ga pogledao ravno u lice. Izgledalo je kao da ga je iznenada prekrila nekakva poluprozirna kožica ili maglica. Njegove crte lica polako su nestajale i otkrile lice »stvora« izbuljenih očiju, bez kose i s krljuštima umjesto kože.«

Kasnije je vidio kako se ista stvar dogodila čuvaru na ulazu u bazu Dulce. Drugi svjedoci govorili su da su gmazovske kameleone vidjeli zaposlene u Vojnoj bolnici Madigan u blizini Fort Lewisa, južno od Seattla, u saveznoj državi Washington. Kada sam drugi put držao predavanje u tom širem području ponovno sam otkrio da je tamo nešto krajnje čudnovato, ne samo zbog postojanja »new age« centra u blizini vojne baze Fort Lewis. Jason Bishop III proveo je opsežna istraživanja o operacijama oko vojne baze Dulce i otkrio da je u njih upleten kartel o kojemu sam pisao u knjizi *And The Truth Shall Set You Free (I istina će vas osloboditi)* a koji obuhvaća organizacije kao što su tvrtke *Rand Corporation, General Electric, AT & T, Hughes Aircraft* te *Northrop Corporation, Istraživački institut Sveučilišta Stanford, Walsh Construction, Bechtel*, Fakultet rudarstva u Coloradu, i tako dalje. Bechtel (Beck-tul) je glavna spona u mreži gmazovskog Bratstva. U Dulceu je najmanje sedam podzemnih razina, najvjerojatnije i više, a Bishop je prikupio iskaze radnika koji su opisali što su tamo vidjeli. Njihovi iskazi identični su zapisima o

Anunnakijima na sumerskim pločicama kada su ovi miješanjem vrsta dobivali različite vrste grozomornih hibrida. Evo što su radnici rekli o vojnoj bazi Dulce:

> »Razinu šest su zvali "Dvorana noćnih mora", u njoj se nalaze genetički laboratoriji. Iskazi radnika koji su vidjeli bizarne pokuse su sljedeći: "Vidio sam 'ljude' s mnogo nogu koji su izgledali napola ljudi napola hobotnice. Vidio sam i ljude-gmazove te dlakava stvorenja koja su imala ljudske ruke i vrištala kao mala djeca što pokušavaju izgovoriti neku riječ... i goleme ljude-guštere u kavezima." Tamo ima riba, tuljana, ptica i miševa koji imaju vrlo malo veze s vrstama koje poznajemo pod tim nazivima. Nekoliko je kaveza (i velikih bačava) s krilatim humanoidima, groteskním stvorenjima nalik šišmišu... visine između jednog i dva metra. Bića nalik gargujima i Draco-reptoidi.«

> »Razina broj sedam još je strašnija, red za redom tisuće ljudi i ljudskih hibrida u hladnjacima. Tu su, osim toga, bačve za skladištenje humanoidnih embrija u različitim stupnjevima razvoja. *(Jedan radnik je rekao:)* '...Često sam nailazio na ljude u kavezima, obično omamljene i drogirane, ponekad bi, međutim, vikali i molili za pomoć. Rečeno nam je da su nepopravljivo ludi i da se na njima vrše ispitivanja lijekova za liječenje ludila. Rečeno nam je da nipošto ne pokušavamo s njima razgovarati. Ispočetka smo vjerovali u tu priču. Godine 1978. jedna skupina radnika napokon je otkrila istinu.'«[42]

Čini se da je to otkriće dovelo do »ratova u Dulceu«, bitke između ljudi i vanzemaljaca 1979. godine kada je ubijen velik broj znanstvenika i vojnog osoblja. Phil Schneider je tvrdio da je sudjelovao u oružanom obračunu s vanzemaljcima u Dulceu, te da je tom prilikom pogođen hicem iz laserske puške koji mu je rasporio prsni koš. Schneider je, bez svake dvojbe, imao iznimno neobičan ožiljak na prsima, naime - pokazao ga je javno. Spomenuti je sukob rezultirao zatvaranjem baze na određeno vrijeme, no kasnije je ona ponovno proradila. Još jedna podzemna gmazovska baza nalazi se ispod kanjona Boynton u Sedoni, u saveznoj državi Arizoni. Pretpostavlja se da joj je središte u, prikladno nazvanom, Tajnom kanjonu. Slične baze i podzemni gradovi razasuti su diljem svijeta, povezani tunelima kojima prometuju nevjerojatno brzi »podzemni šatlovi«. Tuneli su izgrađeni u vrlo kratkom roku pomoću tehnologija kao što je Subterrene, stroj na nuklearni pogon koji tali stijene i automatski ih oblikuje u zidove tunela. Taj je stroj razvijen u Los Alamosu. Znakovito je da su se podzemni nuklearni pokusi izvodili u Arizoni i Novom Meksiku, državama s brojnim podzemnim instalacijama povezanim s gmazovima. Obavljaju li se ti »pokusi« tamo kako bi se otvorile goleme podzemne špilje? Još nešto za što sam saznao od brojnih izvora: gmazovi se mogu hraniti nuklearnom energijom.

Njihov izgled

Kada rezimiram sva istraživanja koja sam pročitao, mišljenja ljudi koje sam upoznao i izvještaje onih koji tvrde da su vidjeli te gmazovske humanoide ili gmazove nameću mi se sljedeći zaključci. Postoji mnogo podvrsta i miješanih vrsta gmazova. Njihova elita istraživačima NLO-a poznata je pod imenom Draco. Draco su, bez dvojbe, »veliki momci«, obično visoki između dva i tri i pol metra, i imaju krila od kože razapete između dugačkih rebara.[43] Krila im se mogu sklopiti uz tijelo, a izraz »krilata zmija« potječe upravo od njih, kao i izraz »pali anđeli«. Garguji su simbolički prikaz tih Dracoa. Plašt koji je nosio grof Drakula simbolizira njihova krila, a za lik Dracule u pričama Brama Stokera kaže se da je pali anđeo. Krilati Draco poznat je i kao Zmajevska rasa. I neka stara božanstva bila su opisivana i prikazivana kao ljudi-ptice. Tu bi se, također, mogli pronaći korijeni feniksa i orla iz simbolizma Bratstva, kao i neka ezoteričnija značenja. Biblijski Sotona također je prikazan kao gmaz.

Izgleda da neki pripadnici gmazovske hijerarhije Draco nisu uobičajeno zeleni ili smeđi već bijeli odnosno albino-bijeli, a to se može povezati s opisom neobičnog »albino« gušterskog humanoida viđenog u zgradi u Aurori blizu Denvera. Draco su gmazovska »aristokracija«, a najviša kasta su albino-bijeli koji, kako se čini, imaju stožaste rogove koji se nalaze na pola puta između obrva i vrha glave. Odmah mi je to upalo u oči budući da su stari »bogovi« i kraljevi bili prikazivani s ukrasima za glavu na kojima su bili rogovi, što, uvjeren sam, simbolizira te »kraljevske« gmazove. Druge vrste, kao što su vojnički stalež i znanstvenici, poznate su kao reptoidi. Oni nemaju krila, međutim svi su hladne krvi.[44] Krljušti na leđima mnogo su im veće i imaju tri prsta s nasuprotno postavljenim palcem. Na stopalima imaju po tri prsta s četvrtim prema vanjskoj strani gležnja, a kandže su im kratke i tupe. Imaju velike oči nalik mačjima koje se sjaje crveno, dok im usta više nalikuju prorezu. Neki imaju oči opisane kao crne, a drugi bijele s žarko-crvenim vertikalnim zjenicama. To se ponovno podudara s opisom gospođe iz slučaja u Aurori. Gmazovi su visoki od metar i pol do dva i pol metra, i u mnogim starim legendama i izvještajima opisuje ih se kao »divove«. Neki imaju repove, drugi nemaju. Smatra se da je još jedan planet kojeg su davno okupirali bio Mars, tako da su gmazovski križanci bili među bijelim Marsijancima čak i prije negoli su stigli na Zemlju. I Zecharia Sitchin spekulira da su Anunnakiji prije dolaska na Zemlju bili na Marsu. To se svakako uklapa u sliku i sasvim je moguće da su bijeli Marsijanci iz scenarija Briana Desborougha i Anunnakiji genetski dugo povezani. Jedna visoka svećenica hijerarhije Bratstva koja se uspjela istrgnuti iz njihovih kandži, barem je tako bilo kada sam posljednji put razgovarao s njom, kaže da su gmazovski Anunnakiji napali Mars prije mnogo vremena i da je bijela rasa Marsijanaca naposljetku napustila taj planet i otišla na Zemlju. Anunnakiji na Marsu pošli su za njima, rekla je, premda ne sumnjam da ih i sada ima u podzemnim bazama na Marsu. Svaki puta kad postoji opasnost da NASA-ine sonde

na Marsu otkriju nešto što javnost ne bi trebala znati, veza se tajanstveno prekine ili nestane čitava sonda. Ono u što nema sumnje je da je bijela vrsta, koje god bilo njezino podrijetlo, bila glavni nositelj anunnakijskog programa miješanja vrsta u svrhu preuzimanja planeta Zemlje. Istraživači smatraju da gmazovi upravljaju takozvanim Sivima, klasičnim izvanzemaljskim likovima suvremenog vremena s velikim crnim očima. Sivi se spominju u većini izvještaja o otmicama. Jason Bishop III u svojim tekstovima na tu temu piše da hijerarhija vlasti ide sljedećim redoslijedom: Draco (krilati gmazovi); Draco (bez krila); Sivi; Ljudi. Također, čini se da postoji »savez« između gmazova i nekih drugih izvanzemaljskih skupina.

Sugerira se da su se drevna žrtvovanja ljudi »bogovima«, posebno žrtvovanja djece, izvodila za gmazove koji su tražili takve obrede (značajka reptilskog mozga je ritualizam). Uvjeren sam da je to točno, i to će biti od iznimne važnosti za ono što ću kasnije iznijeti u ovoj knjizi. Kada se nekoga žrtvuje, njegovo tijelo u trenutku smrti preplavljuje jedna vrsta adrenalina i akumulira se u donjem dijelu mozga, a izgleda da je taj adrenalin najsnažniji kod djece.[45] To je ono što gmazovi i njihovi križanci žele, rečeno je, tako da izgleda da se oni nedvojbeno hrane ljudskom krvlju i mesom. Ta drevna žrtvovanja izvodila su se doslovno za bogove, gmazovske Anunnakije, a izvode se još i danas. Kroz sva istraživanja o gmazovima provlači se uvjerenje da oni nemaju osjećaja i suosjećanja te da se, s razine četvrte dimenzije, hrane energijom nisko-vibracijskih ljudskih osjećaja kao što su strah, krivnja i agresija. Kada odašiljemo takve osjećaje, njihova se energija ne može vidjeti u ovom svijetu zato što rezonira s frekvencijom niže četvrte dimenzije gdje je apsorbiraju gmazovi. Što je više takvih osjećaja, to više energije gmazovi imaju na raspolaganju. Zato nas potiču na ratove, genocide, masovne pokolje životinja, seksualne perverzije koje stvaraju vrlo negativnu energiju te crnomagijske rituale i žrtvovanja čija bi raširenost zaprepastila one koji nisu upućeni u temu.

Sinovi bogova

Čini se da je gmazovski program miješanja vrsta prije otprilike 200.000 - 300.000 godina proizveo križanca (Adama?) između Anunnakija i čovjeka. Siguran sam da su se i druge izvanzemaljske vrste križale s čovječanstvom i da je to uzrok veličanstvene raznovrsnosti naroda na Zemlji, međutim ovdje se usredotočujem na gmazovsku skupinu zbog njezine želje da vlada i manipulira ljudskim odnosima. Dakako, što se ide dalje u povijest to priča postaje sve manje jasna, međutim postoji dovoljno dokaza i međusobno povezanih podataka da se oblikuju glavne crte onoga što se dogodilo. Što se više time bavim, to mi je jasnije da su gmazovi na Zemlji učinili isto što su prije toga učinili na Marsu: infiltrirali su se u matično stanovništvo pomoću genetskog miješanja i preuzeli planet. Čini mi se da je među Marsijancima kada su došli na Zemlju već bilo gmazovsko-arijskih krvnih loza. Jedno od glavnih središta Anunnakija i Marsijanaca odnosno Arijaca - posebice za vrijeme kataklizme s Venerom oko 4.800 godina prije Krista kao i nakon nje - bile su planine Turske, Irana i Kurdistana, područje na kojem su se oni i njihovi

hibridi ponovno pojavili nakon što su se vode povukle. Oni su stvorili »instant«-napredne civilizacije u nizinama Sumera, Egipta, Babilona i u dolini Inda. Izgleda da su posebno središte gmazovskih Anunnakija bile planine Kavkaza, naime to je mjesto koje će se uvijek iznova pojavljivati u ovoj priči. Mislim da se na tom području, najvjerojatnije pod zemljom, odvijao opširan program miješanja vrsti koji je proizveo vrlo velik broj mješanaca između reptila i ljudi. Od velike je važnosti za ovu temu da na tom području proučavanja živi mnogo ljudi s Rh-negativnom odnosno rhesus-negativnom krvi. Rhesus-negativna djeca često neposredno nakon rođenja poplave. Otuda potječe izraz »plava krv« čije se posjedovanje pripisuje kraljevskim lozama kao i drugi izrazi, na primjer, »prava plava« (eng. »true blue«). Spekulira se da bi »plave« krvne loze mogle potjecati od Marsijanaca odnosno odakle su god marsovske krvne loze potekle prije toga. Daleko je više Rh-negativnih bijelaca nego crnaca ili Azijaca.

Čini se da su geni albino-bijelih »kraljevskih« Dracoa upotrijebljeni za stvaranje »kraljevskih« gmazovsko-ljudskih hibridnih loza koje su od pradavnih vremena korištene za vladanje svijetom. Njih su stari narodi nazivali polubogovima kojima je povjeren zadatak posrednika, nadziranja stanovništva i vladanja svijetom u skladu s Programom njihovih gmazovskih gospodara. Jasno je, međutim, da je bijela rasa, premda su se Anunnakiji miješali s mnogim zemaljskim rasama, bila glavni nositelj njihova preuzimanja planeta. Kada proučavate te drevne opise, znakovito je da su mnoga hibridna bića imala plavu kosu i plave oči. Čini se da je do velike promjene u tom pogledu došlo nedugo nakon kataklizmi što ih je prouzročila Venera, budući je ubaidska kultura (5.000 - 4.000 prije Krista) na području današnjeg Iraka obožavala bogove koje su prikazivali kao gušterske humanoide, dok su sumerski opisi bogova - a Sumerani su živjeli na tom istom području između 4.000 i 2.000 godina prije Krista - bili vrlo slični ljudima. Ta promjena, kao i program miješanja vrsta na području Kavkaza, fundamentalno su povezani, siguran sam u to. Elitu hibrida Anunnakija i ljudi opisali su Sumerani, a bilo je i mnogih drugih izvještaja o miješanju vanzemaljaca i ljudi, odnosno o »bogovima« i »nebeskim ljudima« koji su se množili s čovječanstvom. Najglasovitiji spomen toga nalazi se u Knjizi postanka, gdje piše:

> »Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile, opaze sinovi Božji da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje su god htjeli... U ona su vremena – a i kasnije – na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su oni heroji od starine, ljudi znameniti.«
> **Postanak 6:1-4**

Prema prijevodima Zecharije Sitchina, riječ »Nefili« odnosi se na »One Koji Su Se Spustili«, dok drugi smatraju da se radi o »palima« odnosno »onima koji su pali«. Riječ »znameniti« u tom dijelu Postanka prijevod je sumerske riječi *shem*. To

je u Bibliji prevedeno kao da se odnosi na »ugled«, na primjer, kao kada netko ima ugled znamenitog, glasovitog čovjeka. Međutim, Sitchin tvrdi da je pravo značenje riječi *shem* »nebesko vozilo«. Kaže da korijen te riječi glasi *shu-mu* što znači »ono što je MU«, a MU je letjelica, objašnjava Sitchin. Dakle, »ljudi znameniti« postaje »ljudi ili narod iz nebeskih vozila«. Oni su se razmnažali s ljudskim ženama. Pretpostavljam da taj dio Postanka govori o miješanju vanzemaljaca ili unutarzemaljaca s ljudima u cilju stvaranja hibrida reptila i ljudi. Izraz »sinovi Božji«, u stvari, dolazi od hebrejskog *bene-ha-elohim*, što bi se zapravo trebalo prevoditi »sinovi bogova«. Rani potomci tih genetskih susreta bili su divovi iz legendi, a postoje i brojni zapisi o rađanju takvih hibrida. Širom svijeta, na svim kontinentima, pronađeni su mnogi opisi divovske vrste, a biblijski Golijat sasvim bi lako mogao biti simbolički prikaz tih ljudi. Domorodački Amerikanci čuvaju brojne priče o Zvjezdanim ljudima što su se spustili s nebesa i množili s ljudskim ženama, a Alex Cristopher objašnjava da je zajednički nazivnik svih gmazovskih otmica ljudi u Sjedinjenim Američkim Državama, kako se čini, povezan s krvnim podrijetlom osobe, te da češće bivaju oteti ljudi čije genetsko podrijetlo ide sve do domorodačkih Amerikanaca ili drevnih Indijanaca. Prisjetite se da Hopiji govore da su podrijetlom iz unutrašnjosti Zemlje. Etiopski spis po imenu *Kebra Nagast* (Nagas su bili indijski »zmijski bogovi« koji su mogli mijenjati oblik) star je tisućama godina, a govori o golemosti djece rođene iz seksualnih ili genetičkih saveza ljudi i »bogova«. Navodi da su »...kćeri Kainove koje su zanijele s anđelima (vanzemaljcima) umrle jer nisu mogle poroditi svoju djecu.« Opisuje i kako su neka od te djece porođena carskim rezom: »Nakon što su rasporili trbuhe njihovih majki, izašli su kroz njihove pupke.«[46] U drevnom hebrejskom tekstu, *Knjizi Noinoj* i njezinoj izvedenici *Knjizi Henokovoj* opisano je čudnovato rođenje ne-ljudskog djeteta koje je naposljetku postalo slavni Noa iz priče o Potopu. Navodi o tome pojavljuju se i u *Svicima sa Mrtvog mora*, zapisima esenske zajednice u Palestini od prije 2.000 godina, a koji obuhvaćaju brojne sadržaje iz *Knjige Henokove*. Neobično dijete koje ovi tekstovi opisuju sin je Lamehov. Za njega se kaže da nije poput ljudskog bića nego je više nalikovao »djeci anđela s nebesa.« Za Lamehovo dijete, Nou, rečeno je da je imao plavu kožu, plave kosu i oči koje su činile da čitava kuća »blješti poput Sunca«. Plavooka i plavokosa bića s očima nalik laserima - opis je to tajanstvenih ljudi ili »bogova« prisutan tisućama godina, sve do današnjih dana, a pojavljuje se u različitim kulturama diljem svijeta. Lameh ispituje svoju ženu o ocu djeteta:

> »I gle, pomislih tada u svom srcu da je do začeća došlo uslijed Čuvara i Svetih.. ..i Nefila ... i srce mi bijaše uznemireno zbog ovog djeteta.«[47]

U *Šahnami* ili *Knjizi kraljeva*, legendarnoj povijesti Irana koju je 1010. godine dovršio arapski pjesnik Firdusi, Firdusi opisuje rođenje djeteta po imenu Zal, sina kralja zvanog Sam. Ponovno, kralj je užasnut nezemaljskim izgledom djeteta koje

ima vrlo krupno tijelo, »svijetlo poput srebra«, kosu bijelu kao u starca, »poput snijega«, te lice koje se uspoređuje sa Suncem. Sam svog sina naziva »demonskim djetetom«, djetetom »daeva« – Čuvara. Čini se da su Iranci kao i patrijarsi u Starom zavjetu imali averziju prema djeci rođenoj s krajnje bijelim osobinama. A za koga je rečeno da je ekstremno bijel, albino bijel? Za kraljevsku hijerarhiju Draka.

Knjiga Šahnama o Zalu govori sljedeće:

»Nijedno ljudsko biće ove Zemlje
ne bi moglo poroditi takvo čudovište.
On mora da je demonske rase,
premda ima ljudski oblik i lice.
Ako i nije demon, onda je u najmanju ruku
šarolika zvijer.«[48]

Zal se kasnije ženi stranom princezom po imenu Rudebah koja je kći Mehraba, kralja Karbula i nasljednika zmijskog kralja Zahaka, za kojega se kaže da je vladao Iranom tisućama godina. To je bila jedna od gmazovskih loza, pa je u skladu s tim o Rudabeh zapisano da je bila visoka kao stablo tika, bijela kao bjelokost i tako dalje, što su obiteljske značajke potomstva Čuvara i ljudi. Mnogo je takvih opisa kraljevskih loza Irana i Bliskog istoka, kao i usporedbi s drvećem zbog njihove natprosječne visine. Na temelju njihovih tekstova može se naslutiti da su fizičke osobine Nefila/Čuvara bile preduvjet za obnašanje kraljevske časti. Odatle, nema sumnje, svoje korijene vuče »božansko pravo kraljeva na kraljevsku krunu«, pravo da vladaju po obiteljskom krvnom podrijetlu, što je sustav koji je preživio kada su se te loze proširile u Europu. Čak i britanski naslov Sir, koji kraljica dodjeljuje svojim odabranim podanicima, potječe od drevne zmijske božice (gmaza) koja se zvala Sir, što se odnosi na anunnakijsku božicu Ninlil ili Ninkharsag na sumerskim pločicama. Njezinog muža Enlila zbog blistavih su očiju zvali Sjajna Zmija. Njegov brat Enki također je bio poznat kao zmija, a na njegovom grbu su se nalazile dvije isprepletene zmije, simbol središta njegovog kulta u gradu Eriduu ali i suvremene medicinske profesije. Taj je simbol poznat i kao kaducej (vidi ***sliku 5.***). Ovi podaci potječu iz Sitchinovih prijevoda sumerskih pločica koje je objavio u svojim knjigama. Zbog svega toga smatram zapanjujućim što mi je Zecharia Sitchin osobno rekao da nema dokaza o postojanju zmijske rase, te mi je savjetovao da prekinem s istraživanjem ove teme. Izjava da nema dokaza naprosto je smiješna, ali zašto bi mi onda Sitchin to rekao? Uporno je ponavljao da trebam prekinuti istraživati u tom smjeru. Što se mene tiče, nemam ni zrnca sumnje da su Anunnakiji i Čuvari jedna te ista gmazovska vrsta – »zmije s blistavim očima« - kako ih nazivaju Christian i Barbara O'Brian u svojoj knjizi *Genius Of The Few (Genij nekolicine).*[49]

Slika 5: *Drevni kaducej, simbol suvremenog liječničkog zvanja i simbolički prikaz mnogih stvari, uključujući, najvjerojatnije, dvostruku spiralu DNK, a može predstavljati i određenu valnu duljinu ili frekvenciju.*

Pisac i istraživač Andrew Collins tvrdi da posjeduje kanaansku bakrenu figuricu jednog od kanaanskih bogova koja datira iz razdoblja oko dvije tisuće godina prije Krista.[50] Ima zmijski vrat i glavu oblikovanu kao klobuk kobre koja se uvija tako da tvori ukras za glavu.[51] Tijekom tisuća godina otkada su stvorene, te kraljevske gmazovsko-ljudske loze postale su mnogo više integrirane u opću populaciju i manje fizički očigledne, no temeljna genetska struktura ostala je ista, a Bratstvo čuva vrlo detaljne genetske popise onih koji tu strukturu imaju i onih koji je nemaju. Christian i Barbara O'Brian u knjizi *Genij nekolicine* kažu da bi - ukoliko su se Anunnakiji križali s ljudima prije više stotina tisuća godina, a zatim ponovno prije 30.000 godina - rezultat drugog križanja bila genetska struktura koja je sedamdeset i pet posto anunnakijska te dvadeset i pet posto ljudska. Osobno smatram da je mnogo kasnije, nakon Venerine poplave prije otprilike 7.000 godina, proveden još jedan program križanja. Dakako, te kasnije loze morale su imati više anunnakijskih gena od prethodnih verzija. To su gmazovski križanci koji danas upravljaju svijetom, i upravo to obilje gmazovskih gena takvim ljudima omogućava da se pretvaraju u gmazove i onda ponovno poprime naizgled ljudski oblik. Te loze, osim toga, imaju sposobnost uputiti ekstremno snažan hipnotički pogled, baš kao zmija kada hipnotizira svoj plijen. Od te njihove sposobnosti potječe izraz »pogledati nekoga urokljivim okom«. Upravo sve navedeno predstavlja pravi razlog opsjednutosti kako krvnim podrijetlom tako i miješanja obitelji »plave krvi« i njihovih potomaka. Zbog toga su se još od najranijih vremena poznate povijesti baštinici plave krvi ženili svojim polusestrama i rođakinjama, baš kao što su to, naime, prema sumerskim pločicama, činili Anunnakiji. Najvažniji gen u tom slijedu prenosio se preko ženske linije, pa im je izbor ženskog seksualnog partnera bio od iznimne važnosti.

Vrlo je znakovito da loza »zmijskog kralja« mora potjecati iz Irana, budući da su se te gmazovsko-ljudske loze pojavile upravo na području Irana, Kurdistana, Armenije, Turske i Kavkaza odakle su se proširile svijetom. Jedan član bratstva, po nacionalnosti Rus, rekao je da se u kavkaskim planinama nalazio golemi vrtlog - trodimenzionalni prolaz - kroz koji su vanzemaljci ušli u ovu dimenziju. Time bi se, svakako, mnogo toga objasnilo. Ime 'Iran' potječe od starijeg naziva Airy-ana ili Air-an, što znači Zemlja Arijasa ili Arijaca.[52] U Kurdistanu još i danas postoje dvije različite rase: jedna maslinaste puti, tamnih očiju i srednje visine, i druga

mnogo viša, često s plavim očima. Prisjetit ćete se da su takve značajke nacisti pripisivali »rasi nadljudi«, a tomu je tako zato što su nacisti poznavali pravu povijest čovječanstva kao i njegovu povezanost s gmazovima. Andrew Collins u svojoj knjizi *From The Ashes Of Angels (Iz anđeoskog pepela)* predstavlja čvrste dokaze o tome da se biblijski vrt Eden nalazio visoko u kurdistanskim planinama i da je, naravno, tema zmije srž priče o Rajskom vrtu. Kraljevi u susjednoj Mediji (drevna zemlja na sjeverozapadu današnjeg Irana; op. prev.) Irancima su bili poznati pod imenom Mâr, što na perzijskom znači zmija.[53] Mars = zmija? Zvali su ih »zmajevska dinastija Medije« i »nasljednici zmaja«[54]. Osobno nemam nikakvih dvojbi da su se gmazovski Drakoi križali s ljudima kako bi proizveli križance unutar bijele rase; i danas, doista, postoji velik broj ljudi širom svijeta koji tvrde da su imali seksualne odnose s gmazovima. U Egiptu su svećenici Mendesa do 2.200. godine prije Krista utemeljili Kraljevski dvor zmaja a on djeluje sve do današnjeg dana – 4.000 godina poslije, ali mu je sada sjedište u Britaniji. Neki ljudi ga nazivaju Bratstvo Zmije. Stari kraljevi Sumera, Egipta, i kasnije Izraela na svojoj su krunidbi bivali pomazani »mašću Zmaja«, a to je u stvari bila mast svetog krokodila. Krokodil je u Egiptu bio poznat kao »messeh« iz čega potječe židovski izraz »Mesija« što znači Pomazanik. Kraljevi tog slijeda bili su poznati i kao »Zmajevi«, a sav taj simbolizam povezan je sa znanjem da su te kraljevske obitelji bile loze gmazo-ljudskih križanaca. Kada bi se mnoga kraljevstva ujedinila u jednoj bitci, imenovali su kralja kraljeva, a on je bio poznat kao Veliki Zmaj ili... Drako. Glasovita keltska titula Pendragon (eng. »dragon« – zmaj, op. prev.) inačica je tog imena. Kraljevska čast (eng. kingship) u stvari potječe od riječi rod (eng. »kin«) odnosno »krvni rođak«, a od riječi »kin-ship« (srodstvo) je kasnije nastalo »kingship« (eng. kraljevska čast). Dopustite mi da naglasim jednu stvar o gmazovskim lozama: ime koje su Egipćani davali svojim svetim krokodilima bilo je – Drako. Nadalje, to ime postalo je simbol egipatskih »Terapeuta« (Therapeutae) i njihovog ogranka u Izraelu pod imenom Eseni, a »kraljevska« obitelj Merovinga i njihovi nasljednici u Francuskoj predstavljali su ga kao morsku zmiju ili Bistea Neptunis. Svi oni isto su pleme. Ako pogledate dio knjige s ilustracijama, vidjet ćete drevni egipatski prikaz »boga« na zidu hrama u Saqquari – to je neljudska, gmazovska figura s nečim nalik krilima.

Izvještaja o viđenju plavokosih, plavookih bića s očima poput lasera ima i danas. Jedan prijatelj iz Amerike prepričao mi je doživljaj svojeg oca iz ranih 1970-ih. U to vrijeme živjeli su u Turskoj gdje mu je otac radio u centru za prisluškivanje za američku vojnu obavještajnu službu. Jedne večeri došao je kući u groznom stanju. Kada su ga upitali što nije u redu samo je promrmljao: »Svijet nije onakav kakav mislimo da jest«. Premda je rijetko pio alkohol tražio je čašu viskija, a potom još jednu. Kada se opustio, ispričao je kćeri o poruci koju je tog dana primio od pilota zrakoplova stacioniranog u jednoj turskoj bazi. Pilot je javio da je letio u blizini Sjevernog pola kada su mu iznenada otkazala oba motora i prestali raditi svi električni sustavi. Zrakoplov se zatim počeo spuštati okomito

prema tlu i, na njegovo zaprepaštenje, vrh planine se otvorio a zrakoplov je sletio unutra. Bila je to prava »bondovska« scena. Izašao je iz zrakoplova pitajući se što se to dovraga događa. Dočekali su ga visoki, plavokosi ljudi s kožom boje »sedefa« i »plavkasto-ružičastim« očima koje su izgledale kao da su električki nabijene - poput laserskih očiju. Svi su bili odjeveni u duge bijele halje, pri čemu je - možda je važno napomenuti - tako opisivan bog u srednjoj Južnoj Americi poznat kao Quetzalcoatl. Osim toga, na sebi su imali ogrlice s malteškim križevima. Sjećanje pilota o onome što mu se dogodilo nakon što se prvi put susreo s »metalnim plavim očima« je nejasno, međutim sjeća se da je ušao u sobu u kojoj je skupina tih bića sjedila za konferencijskim stolom. Naposljetku je vraćen u svoj zrakoplov, i kada se digao iz planine, njegovi motori i elektronika ponovno su proradili. Sada kada ste upoznati s time kako ta bića opisuje suvremeni američki pilot, pogledajmo na koji su način Čuvari opisani u *Knjizi Henokovoj*.

> I pojave se tamo dva čovjeka vrlo visoka, kakva još nisam vidio na ovoj zemlji. Njihova lica sjala su kao Sunce, a oči kao užarene lampe... Ruke su im bile bjelje od snijega.«[55]

To se može povezati i s drevnim opisima »bogova« kao »onih koji sjaje«. Naša povijest svakako obuhvaća mnogo više od onoga što nam se govori, a u današnjem svijetu se, isto tako, zbiva mnogo više nego što ljudi uopće mogu zamisliti. Mnoge izvanzemaljske vrste, ne samo gmazovi, djeluju na Zemlji i oko nje, na ovoj ili drugim, višim dimenzijama. Bića s Oriona i Plejada tek su jedna od brojnih rasa za koje »oteti« i istraživači izvještavaju da su u dodiru s ljudima. Na temelju onoga što čujem od ljudi koji iznutra poznaju situaciju u Bratstvu i koji su vidjeli neke od tih vanzemaljaca, Orionci (okrutna, ali prelijepa rasa, po mojim izvorima) su u nekoj vrsti saveza s gmazovima. Siguran sam da su biblijski anđeli bili Čuvari, gmazovi, oni krilati i drugi. Sam izraz »sinovi bogova« u Septuaginti, grčkom prijevodu Starog zavjeta, preveden je kao angelos – anđeli. Moja istraživanja me navode na slutnju da postoje različite gmazovske frakcije: oni koji su pozitivnije nastrojeni prema čovječanstvu te oni koji žele dominirati i upravljati čovječanstvom. Obje su frakcije postale poznate kao Promatrači ili anđeli, a ova potonja kao pali anđeli. Lako je moguće da se legende o sv. Mihaelu - koji je zbacio zmaja na Zemlju za odlučujuće bitke te sv. Jurju koji je pobijedio zmaja - odnose na dugovječni sukob između izvornih bijelih Marsovaca i gmazovskih Anunnakija. Sv. Mihael i sv. Juraj drevni su fenički heroji baš iz područja svijeta u kojem su Anunnakiji započeli svoj program miješanja vrsta, i dugo vremena otvoreno su djelovali kao gmazovi. U posljednjoj knjizi Biblije, Otkrivenju, uočavamo tijesnu vezu između bića poznatog kao Sotona i zmije odnosno gmaza:

> »Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi.

...Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. Baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina.«[57]

U fragmentu *Svitaka sa Mrtvog mora* što ga je preveo židovski znanstvenik Robert Eisenman nalazi se opis čuvara zvanog Belial (Bel?), koji je opisan kao Princ tame i Kralj zla. Navodi da je bio zastrašujućeg izgleda – nalik zmiji otrovnici. Jedna od glavnih anđeoskih skupina u hebrejskoj predaji su Serafimi ili »vatrene zmije«, a Čuvari su vrlo često opisivani kao zmije. I u perzijskim se učenjima govori o biću koje Perzijanci opisuju kao »staru zmiju s dvije noge«, upravo kao što *Knjiga Henokova* opisuje zmije koje hodaju. Uzmete li u obzir da je za kraljevsko vodstvo Drakoa rečeno da je visoko do tri i pol metra te da ima bijelu kožu, dapače albino bijelu, »bjelju od snijega«, to je ponovno neobično slično vrlo bijeloj koži divovske djece križanaca između Čuvara i ljudi što su opisana u *Knjizi Henokovoj* i drugdje. Pri čemu je, istaknuo bih, rođenje djeteta ljudske žene i promatrača bilo rođenje Noe. Ukoliko je tome tako, Noa je u stvari gmazo-ljudski hibrid, a brojni narodi koji svoje podrijetlo povezuju s Noom u stvari potječu od gmazovskih Čuvara odnosno Anunnakija. U hebrejskom mitu Nefile se opisuje kao 'awwim' što znači razaratelji ili zmije. U *Svicima sa Mrtvog mora* za Nou je zapisano da izgleda kao »djeca *(palih)* anđela s nebesa« koje su »začeli Čuvari i... Nefili«. U židovskoj predaji Evu se smatra praroditeljskom majkom Nefila i povezuje s hebrejskim riječima za život i zmiju. Eva je, naravno, prema Starozavjetnom mitu i drugim izvorima, podlegla kušnji zmije. U šezdeset i devetoj glavi *Knjige Henokove* nalazimo da je među Čuvarima koji su ljudima otkrili tajne bio Gadril, pali anđeo za kojega se tvrdi da je Evu podvrgao kušnji. *Knjigu Henokovu* Rimokatolička crkva je zabranila u nastojanju da potisne ranije kršćansko vjerovanje u postojanje anđela od krvi i mesa, te palih anđela u fizičkim tijelima koji su se razmnožavali s ljudima. Time se željelo spriječiti mase da steknu uvid u pravu sliku. Bez obzira na to, Slobodni zidari koji danas zajedno s drugim izdancima Bratstva kontroliraju Rimokatoličku crkvu uvijek su na Henoka gledali kao na jednog od svojih legendarnih utemeljitelja. Samo ime Henok znači »inicirani«.

Tema palih anđela koji čovječanstvu predaju zabranjene tajne može se pronaći u *Knjizi Henokovoj* i drugim djelima. Među te pripovjedače tajni ubrajaju se Azazel, koji je poučavao vještinu proizvodnje metala, i Šemjaz, koji je poučavao magijske vještine. Te su priče porodile mnoge kasnije heroje čija se slava temelji na toj temi, a najslavniji od njih je grčki bog Prometej za kojeg se kaže da je ukrao vatru (znanje) od bogova i predao ju ljudima (izabranim ljudima). Zlatni kip Prometeja nalazi se u Rockefellerovom centru u New Yorku. Rockefelleri su gmazovski »punokrvni« tako da znaju sve o pravom značenju i pozadini legende o Prometeju. Usput budi rečeno, od Promatrača zvanog Azazel potječe glava jarca u sotonističkim obredima i izraz »žrtveni jarac«. Po Levitskom zakoniku, Židovi su na Jom Kipur, Dan pokajanja, imali običaj žrtvovati dva jarca. Jedan su nudili Bogu, a drugi Azazelu. Svećenik bi položio obje ruke na glavu Azazeolovog jarca i priznao grijehe ljudi. Jarac bi potom bio odveden u divljinu i bačen s litice, simbolizirajući tako palog anđela Azazela za kojeg se smatra da je vezan i okovan u divljini – biblijskim rječnikom: u »bezdanu« – što je po mom mišljenju zatvor niže četvrte dimenzije. Odatle potječe drevna tema žrtvenog jarca koja se u jednom obliku manifestirala i kao simbolična priča o »Isusu«. Jarčeva glava Azazela, palog anđela-gmaza, simbolički je prikazana sotonističkim obrnutim pentagramom.

O pojedinostima se može i treba raspravljati jer golema količina podataka i dalje je neotkrivena. I sâm si postavljam beskonačan niz pitanja. Međutim, nekoliko tema se nazire: izvanzemaljske rase posjećivale su Zemlju s različitim namjerama, najvjerojatnije milijunima godina a miješanjem s čovječanstvom stvorene su mnoge rase. U dalekoj su prošlosti postojale izuzetno napredne tehnološke civilizacije zasnovane na tom izvanzemaljskom znanju: bilo je to Zlatno doba, kako su ga u prošlosti nazivali. Prije otprilike 450.000 godina došli su Anunnakiji, gmazovska rasa predvođena krilatim, albino-bijelim Drakom, želeći zavladati planetom. Najvjerojatnije je da su dotada već bili naselili i zaposjeli Mars. Dugo vremena Anunnakiji su živjeli otvoreno kao gmazovi, međutim, iz kojeg god razloga, a najvjerojatnije zbog neprijateljstva od strane drugih izvanzemaljskih rasa i čovječanstva, doslovno su otišli u podzemlje. Odatle su planirali preuzeti planet pretvarajući se da su ljudi. Plan je obuhvaćao program križanja koji je proizveo hibridne ljudsko-gmazovske loze preko kojih su mogli djelovati s niže četvrte dimenzije. Gmazovi s četvrte dimenzije odijevaju svoja ljudska tijela kao neku vrstu genetskog premaza, a kada tijelo umre isti gmaz samo »promijeni kuću« – preseli se u drugo tijelo i tako prenese ostvarivanje Programa u drugu generaciju. Možete si to predočiti kao odijevanje i odbacivanje svemirskih skafandera. Te stvorove vidovnjaci vide kao gmazove u ljudskim fizičkim tijelima. Da bi to mogli činiti, izgleda da moraju naseliti tijelo s vrlo dominantnim gmazovskim genetskim slijedom – zato određene loze uvijek završe na moćnim položajima. Drugi, manje čisti križanci ljudi i gmazova su ona tijela koja su opsjednuta gmazovskom svijesti s četvrte dimenzije; njih vidovnjaci u osnovi vide kao ljude, ali »zasjenjene« gmazovima. Križanje u svrhu infuzije gmazovskog genetskog koda u te loze čini takvo opsjedanje mnogo lakšim od opsjedanja onih koji imaju manje gmazovskih gena. Zato Bratstvo čuva tako detaljne bilješke o genetskim linijama. Na taj način znaju koje se ljude može opsjesti lakše od drugih. Bez obzira na to, gmazovi pokušavaju utjecati na svakoga tako što potiču obrasce ponašanja kojima upravlja gmazovski dio našeg mozga: hijerarhijsko razmišljanje, agresiju, sukobe, podjele, nedostatak suosjećanja i potrebu za ritualima. Pod ritualima ne mislim samo na priređivanje sotonističkih ceremonija. Postoje brojni primjeri ljudske opsjednutosti obredima, što podrazumijeva i činjenje istih stvari u isto vrijeme dan za danom, tjedan za tjednom. Gmazovi su kao svoj glavni put do globalne kontrole

upotrijebili bijelu rasu, miješali su se, međutim, sa svim rasama, uključujući Kineze, Japance, Arape i one koji su poznati kao Židovi. Sve to gmazovima omogućava nadziranje naizgled nepovezanih skupina ljudi i organizacija. To je izvanzemaljska inačica članova jednog te istog tajnog društva koji djeluju na mnogim utjecajnim položajima na različitim područjima, a ostatak populacije ne zna da su povezani. Pogledajte, na primjer, niz naizgled različitih pojedinaca na različitim položajima moći koji dolaze do istih zaključaka i zastupaju istu politiku. Čovjeku bi se učinilo da je to politika koja se rodila iz demokracije i otvorene rasprave. Međutim, što ako svima njima vlada ista sila? U tom slučaju bila bi riječ o diktaturi, no - osim ako ne poznajete pravo stanje stvari - kako možete znati? Upravo se to događa s gmazovima koji djeluju preko ljudskih tijela i mreže tajnih društava što su ih te gmazo-ljudske obiteljske loze stvorile ili se u njih ubacile.

Knjiga Henokova kaže da je onima koji su rođeni od krvi Nefila (gmazo-ljudskih hibrida) zbog duha njihovih praroditelja suđeno da »nanose bol, ugnjetavaju, uništavaju, napadaju, ratuju i uzrokuju razaranje na Zemlji«.[58] Drugim riječima, ta tijela mogu biti opsjednuta »duhom svojih praroditelja« – gmazovima s niže četvrte dimenzije. U SAD-u djeluje organizacija po imenu 'Jaredovi Sinovi' nazvana po Henokovom ocu. Njezini članovi polažu zakletvu na »nesmiljen rat« s potomcima Čuvara koji su »kao ozloglašeni faraoni, kraljevi i diktatori tijekom cijele povijest dominirali čovječanstvom.« U svojoj publikaciji *Jaredit Advocate* osuđuju Čuvare kao »super-kriminalce, nebesku zločinačku organizaciju koja vlada svijetom«.[59] Mnogi me ljudi pitaju kako to da današnja elita Bratstva može uzrokovati toliko smrti, razaranja i patnje bez da osjeti ikakve emocionalne posljedice. Čini se da barem neke od gmazovskih genetskih linija nemaju emocije kakve imaju ljudi i da su daleko bezobzirniji od drugih. Upravo sam opisao Georga Busha, Henryja Kissingera i neke druge, a to nije neobično jer oni su primjeri gmazovske vrste na djelu u čovječanstvu.

Ono što sam iznio u ovom poglavlju zapanjit će čak i većinu onih koji su pratili moj rad i godinama ga podupirali, što mogu razumjeti. Međutim, iz golemog i s vremena na vrijeme krajnje intenzivnog iskustva naučio sam slijediti tok života i ići kamo me on odvede. Kada osjetim ritam života, plešem. Kada čujem da mi se obraća, slušam. Idem onamo kuda me glazba odvede, bez obzira koliko bi nevjerojatno moglo biti i kakve bi posljedice moglo imati za moj život. One koji to još nisu isprobali zapanjit će avantura u koju će se njihov život odjednom preobraziti i znanje koje će im postati dostupno i shvatljivo kada prestanu ići nasuprot toka života i ratovati s njim iz straha da budu različiti. Naime, većina ljudi sama sebe ograničava jer se boje odmaknuti od onoga što je općeprihvaćeno. Boje se onoga što će drugi ljudi o njima misliti ili govoriti. No, kako možete razotkriti nezamislivo ne razmišljate li na nezamisliv način? Tvrdimo li možda da sve znamo? Zar nema više ničega za spoznati? Naravno da ima. Poznat nam je tek manji djelić cjeline. A koja je to bila sila koja nas je dovela do našeg sadašnjeg stupnja znanja? Bili su to oni koji su se drznuli misliti na nezamisliv način i prenositi nezamislivo.

Bez takvih ljudi razvoj čovječanstva nije moguć; bez njih ljudska bi se vrsta vrtjela na jednom mjestu, živjela bi u beskonačnom zatvoru uma. Što su ono rekli? Ljudi će letjeti? Smiješno! Da možemo putovati brže od zvuka? Ludost! Da možemo stvarati djecu iz epruveta i klonirati čovjeka i životinjske vrste? Nemoguće! Pa ipak, oni koji su mislili nezamislivo, dok su ih mnoštva ismijavala, ostvarili su sve to pa i više od toga. Prije nego što zaboravite kako to činiti barem pokušajte. Mislite onkraj granica onoga za što vam se govori da je stvarnost.

Odbiti to učiniti krajnje je utamničenje, krajnja mentalna i emocionalna stagnacija – krajnja kontrola. Doista, tako nas nadziru od samog početka čitave te prljave rabote.

■ IZVORI

1 Dr Arthur David Horn, *Humanity's Extraterrestrial Origins, ET Influences On Humankind's Biological And Cultural Evolution* (A and L Horn, PD Box 1632, Mount Shasta, California, 96067, 1994.).

2 Jason Bishop III, *Matrix II*, sastavio Valdamar Valerian (Arcturus Book Service, USA, 1990.), str. 96.

3 Rev. John Bathhurst Deane, *The Worship Of The Serpent* (J. G. and F. Rivington, London, 1833.).

4 *Bible Myths, str.* 11.

5 Na istom mjestu, str. 15.

6 Na istom mjestu, str. 12.

7 Francis Hitching, *The Wodd Atlas Of Mysteries* (Pan Books, London, 1981.), str. 10, odlomak pod naslovom »Death of the Dinosaurs«.

8 Na istom mjestu.

9 Na istom mjestu.

10 John Rhodes, internetska stranica o »reptoidima« na adresi http: //www.reptoids. com

11 Dale Russell, *Exponential Evolution: Implications For Intelligent Extraterrestrial Life* (Advanced Space Research, 1983.).

12 *The Wodd Atlas Of Mysteries, str.* 159.

13 Na istom mjestu.

14 Herbert S. Zim i Robert H. Baker, *Stars, A Golden Guide* (Golden Press, New York, 1985.), str. 58.

15 Graham Hancock, *Quest For The Lost Civilisation* (Channel Four Television, 1998).

16 Profesor Phillip Calahan, *Ancient Mysteries And Modern Visions* (Acres, Kansas City, USA, 1984.).

17 Vidi internetsku stranicu Johna Rhodesa na adresi http: //www.reptoids.com

18 John Rhodes, piše na svojoj internetskoj stranici.

19 William Bramley, *Gods Of Eden* (Avon Books, New York).

20 Magazin *Nexus*, travanj-svibanj 1994., str. 52-54.

21 "Explorations In Grand Canyon", *Arizona Gazette*, 5. travanj 1909.

22 John Rhodes, *The Human-Reptilian Connection*, privatno objavljeni distribuiran rad, 1993. godina.

23 Na istom mjestu.

24 Na istom mjestu.

25 Na istom mjestu.

26 Na istom mjestu.

27 Cathy O'Brien and Mark Phillips, *Trance Formation Of America* (Reality Marketing Inc, Las Vegas, Nevada, USA, 1995.).

28 Na istom mjestu, pp 165, 166.

29 Na istom mjestu, str. 165.

30 Na istom mjestu, pp 209-210.

31 Na istom mjestu.

32 Na istom mjestu, str. 174.

33 Hunter S. Thompson, *Fear And Loathing In Las Vegas* (Vintage Books, New York, 1998, prvi put objavljeno 1971. godine).

34 *Cymatics, The Healing Nature Of Sound*, video-film dostupan kod: MACROmedia, PO Box 279, Epping, NH 03042, USA.

35 *Los Angeles Times* i *Herald Examiner*, 21. srpanj 1988.

36 *The Arrival*, Steelworks Films, 1988.

37 *They Live*, Alive Films, 1988.

38 *Alien Resurrection*, 20th Century Fox, 1997.

39 *V: The Final Battle*, Warner Brothers Television, 1984, i Warner Brothers Home Video, 1995.

40 Alex Christopher, *Pandora's Box Volumes I* and *2*, dostupno kod: Pandora's Box, 2663 Valleydale Road, Suite 126, Birmingham, Alabama 35224.

41 Alex Christopher u intervjuu na KSEO Radio, u SAD-u, 26. travnja 1996, prijepis Leading Edge Research Group.

42 Jason Bishop III, citirano u magazinu *Leading Edge*.

43 Jason Bishop III, *Matrix* II, sastavio Valdamar Valerian (Arcturus Book Service, USA, 1990.), str. 96.

44 Na istom mjestu.

45 *Matrix II*, str. l00c-l00d.

46 Andrew Collins, *From The Ashes of Angels, The Forbidden Legacy Of A Fallen Race* (Signet Books, London, 1997.), str. 35.

47 *A Genesis Apocryphon*, prijevod jednog dijela Svitaka iz Mrtvog mora, preveli Naham Avigad i Yigael Yadin, 1956. godine objavilo Hebrew University u Jeruzalemu.

48 *Firdowsi, The Shah Nameh Of The Persian Poet Firdausi*, preveo James Atkinson (Frederick Warne, London, 1886.).

49 Christian O'Brien, with Joy O'Brien, *The Genius Of The Few - The Story Of Those Who Founded The Garden of Eden* (Turnstone Press, Wellingborough, England, 1985.).

50 *From The Ashes Of Angels*, str. 268, 269.

51 Na istom mjestu.

52 L. A. Waddell, *The Phoenician Origin Of Britons, Scots And Anglo Saxons* (The Christian Book Club of America, Hawthorne, California, prvi put objavljeno 1924.), str. 65.

53 *From The Ashes Of Angels, str.* 191.

54 Na istom mjestu.

55 Second Book of Enoch, 1:4-5.

56 Otkrivenje, 12:9.

57 Na istom mjestu, 20:2-3.

58 Geza Vermes, *The Dead Sea Scrolls In English* (Penguin Books, Harmondsworth, 1990.).

59 Na istom mjestu, str. 7.

TREĆE POGLAVLJE

Babilonsko Bratstvo

Kada su se povukle poplavne vode što su se podigle uslijed Venerine kataklizme, preživjeli su se spustili s planina i izašli iz unutrašnjosti Zemlje. Naselili su se u nizinskim predjelima i započeli obnovu. Vrijeme je to u kojem su se naglo pojavile sumerska, egipatska te civilizacija doline Inda koje su bile na vrlo visokoj razini tehnološkog razvoja. Postojale su, doduše, i ranije, no bile su uništene u Potopu pa ih se sada obnavljalo.

Sumersko društvo počelo je na vrhuncu svog razvoja zbog naglog pritjecanja znanja od strane bijele arijske rase podrijetlom s Marsa, koja se iz Kavkaskog gorja i sa Bliskog istoka proširila u Sumer, Egipat i dolinu Inda gdje su se, s čime se čak i službena povijest slaže, spontano pojavila društva vrlo visokog stupnja razvoja. Međutim, unutar te bijele rase postojala je genetska linija koju nazivam gmazo-arijskom odnosno gmazo-ljudskom. Uvijek kad koristim izraz 'arijski' to se odnosi na bijelu rasu. To su bile miješane krvne loze koje su genetičkim manipulacijama stvorili Anunnaki. Nakon što su se povukle poplavne vode glavno središte gmazo-arijskih loza u drevnom svijetu bio je Babilon, na jugu sumerskog područja uz rijeku Eufrat. Pomnija analiza dokaza, čini se, pokazuje da je Babilon mnogo stariji nego što se ranije vjerovalo, te da je bio jedan od prvih gradova u post-potopnoj eri. Upravo su u Babilonu ustanovljene škole misterija i tajna društva koja su se sljedećih tisućljeća proširila diljem svijeta. Bratstvo koje danas vlada svijetom suvremeni je izraz babilonskog Bratstva gmazo-arijskih svećenika i »kraljevskih« loza koje su se tamo okupile poslije poplave. Babilon je mjesto gdje su u poslijepoplavnom razdoblju bila stvorena vjerovanja – lažna vjerovanja – na kojima se temelje današnje svjetske religije, kako bi se religijama moglo upravljati i vladati čovječanstvom.

Prema drevnim tekstovima i legendama, utemeljitelj Babilona bio je kralj Nimrod koji je vladao zajedno sa svojom ženom, kraljicom Semiramis. Nimrod je opisan kao »moćni silnik« i kao jedan od »divova«. Arapi su smatrali da je upravo Nimrod nakon poplave izgradio odnosno obnovio fantastičnu građevinu kod Baalbeka u Libanonu, s tri kamena bloka od kojih svaki teži osam stotina tona. Smatra se da je vladao područjem današnjeg Libanona, a po *Knjizi postanka* prva središta Nimrodovog kraljevstva bili su Babilon, Akad te drugi gradovi u zemlji Šinar (Sumer). Kasnije se proširio na Asiriju i podizao gradove kao što je, na primjer, Niniva, gdje su pronađene mnoge sumerske pločice. Nimrod i Semiramis (odnosno bića koja su ta imena simbolizirala) pripadali su gmazovskim lozama koje su bile poznate i pod imenom Titani, genetskim linijama gmazo-opsjednutih ljudi i punokrvnih gmazova. Kaže se da je taj narod »divova« odnosno »Titana« potekao od Noe, djeteta koje je u *Knjizi Henokovoj* (ranije *Knjizi Noinoj*) opisano kao križanac između Čuvara i čovjeka, te krajnje bijele kože. U tekstu *Postanka* Nimrodov otac bio je Kuš, poznat i kao Bel ili Belus, koji je bio unuk Noe i sin Hama. Kuš je postao poznat kao bog Hermes, što znači Sin Hamov.[1] Ham ili Kem znači »opečeni«, što je moglo biti povezano sa štovanjem Sunca. Iz Babilona i njegovih veza s Egiptom potekla je velika mreža božanstava.

Nimrod i Semiramis pod brojnim su različitim imenima i simbolima ostali glavna božanstva Bratstva sve do danas. Nimrod je bio simbolički prikazivan kao riba, a kraljica Semiramis kao riba i kao golub. Semiramis je najvjerojatnije simbol za Ninkharsag, stvoriteljicu gmazo-ljudskih loza. Nimrod je bio riblji bog Dagon koji je prikazivan kao pola riba pola čovjek.[3] Moguće je da je on u stvari bio pola čovjek, a pola gmaz, a da su ga na taj način alegorično prikazivali. Kraljica Semiramis također je bila prikazivana kao riba jer su, naime, Babilonci ribu smatrali afrodizijakom, pa je riba postala simbol Božice Ljubavi.[4] Odatle vuče podrijetlo riba u kršćanskom simbolizmu i arhitekturi. U svojoj ulozi »Svetog Duha« Semiramis je prikazana kao golub koji drži maslinovu grančicu: Semiramis, naime, znači »nosilac grančice«, pri čemu je »emir« grančica, a »amis« nosilac.[5] Nadalje, obratite pozornost na istu simboliku u priči o Noi i Potopu, kada se golub vrati noseći maslinovu grančicu. Povratak gmazova nakon poplave? Ime Semiramis razvilo se iz imena ranijeg indijskog božanstva Sami-Rama-isi odnosno Semiramis.[6] Riba i golub dva su simbola koji se i dandanas mnogo upotrebljavaju u vjerskim obredima i državnim ceremonijama, iako većina uključenih u te obrede i ceremonije nema pojma o njihovom pravom značenju. Sinn Fein, političko krilo sjevernoirske terorističke skupine IRA-e, ima goluba za simbol. Goluba se može pronaći i na brojnim žezlima koja drže britanski monarsi *(vidi dio s ilustracijama)*. Obje organizacije suvremene su fasade Babilonskog bratstva, a njihovi golubovi simboliziraju kraljicu Semiramis. Golub za njih nije simbol mira nego, uslijed obrnutog simbolizma koje Bratstvo koristi, simbol smrti i uništenja. Ukoliko je simbol pozitivan za široke mase, za Bratstvo je negativan, što im omogućava da svoje negativne simbole postave po mnogim javnim prostorima. I nitko se ne tuži jer nitko ni ne zna što ti simboli, kao na primjer golub, doista predstavljaju.

Semiramis su nazivali Kraljica nebesa (također Rhea), Djevica Majka Bogova, a povremeno je bila poznata i kao Velika Zemaljska Majka (Ninkharsag). Nadalje, štovali su je pod imenom Astarta, »žena koja gradi kule«, a to bi se moglo odnositi na Babilonsku kulu koju je, navodi se, izgradio Nimrod. Kraljevske loze Europe potječu od babilonskih gmazo-arijskih loza, a kruna se razvila iz rogatog pokrivala za glavu koje je nosio Nimrod. Rogovi su simbolizirali monarhove ovlasti, no kasnije su se razvili u metalnu traku oko glave s tri roga koji simboliziraju kra-

ljevsku moć s božanskom vlašću.[7] To se običavalo predstavljati simbolom ljiljana *(fleur-de-lis)* koji je široko zastupljen u regalijama suvremenih kraljevskih obitelji *(vidi **sliku 6**)*. Kao što sam već spomenuo, za kraljevsku hijerarhiju »Drako«, krilate albino bijele, kažu da imaju rogove, i uvjeren sam da je to pravo podrijetlo rogatih pokrivala za glavu drevnih kraljeva. Klasičan opis Vraga također ima rogove nalik Drakovim. Nimrodu je bio dodijeljena titula Baal (Gospodar), a Semiramis je bila Baalti (miledi; od eng. »My Lady« – moja gospa). Latinski izraz za 'miledi' je Mea Domina, što je u svom iskrivljenom talijanskom obliku postalo Madonna.[8] Nimrod je bio predstavljan u dvostrukoj ulozi: kao bog otac i kao Nin, sin od Semiramis, a njezina maslinova grančica je bila simbol tog »bezgrešno rođenog« djeteta. Nin je bio poznat i kao Tamuz, za kojeg je rečeno da je bio razapet s janjetom pod nogama i ostavljen u špilji. Kada je tri dana kasnije maknut kamen s ulaza u špilju, njegovog tijela više nije bilo. Podsjeća li vas to na nešto? Tema muž-žena-sin potekla od Nimroda, Semiramis i Nina/Tamuza razvila se u mitologiju Ozirisa, Izide i Horusa u starom Egiptu te njezine pandane u Indiji, Aziji, Kini i drugdje. Mnogo kasnije to će postati Josip, Marija i Isus. Kada su Babilonci izvodili svoje proljetne obrede kako bi označili Tamuzovu/Ninovu smrt i njegovo uskrsnuće nakon tri dana, kao žrtvu su prinosili kruh s grožđicama na kojem je bio upisan križ. Da, čak i vruće pecivo s grožđicama i križem na vrhu koje se u Britaniji tradicionalno poslužuje za Veliki Petak potječe iz Babilona. Naziv »Easter« (eng. Uskrs) dolazi od drugog lica kraljice Semiramis – Ištar – odnosno, iz tog imena, a možda i iz imena jednog drugog božanstva Bratstva po imenu Aštarot, odakle smo dobili ime »Aštar«, kao u »Zapovjedništvu Aštar (Ashtar Command)«, dokraja izmanipuliranom New Age vjerovanju o izvanzemaljskom »heroju« koji nas je došao spasiti. Babilonski mitovi i simbolizam nalaze se u temeljima svih velikih religija, posebno Kršćanstva. Rimokatolička crkva djelo je Babilonskog Bratstva, a Papa još uvijek nosi mitru (posebnu stožastu papinsku kapu – op. p.) u obliku riblje glave koja simbolizira Nimroda. Istu simboliku predstavlja i Papin ribarski prsten. Za stolicu svetog Petra u Vatikanu tvrdilo se da je sveta relikvija, međutim 1968. godine znanstveno je povjerenstvo otkrilo da nije starija od devetog stoljeća. No, još značajnije je da, prema Katoličkoj enciklopediji, tu stolicu ukrašava dvanaest ploča koje prikazuju dvanaest Heraklovih podviga. U toj istoj knjizi tvrdi se da je, prije nego što je postao starogrčko božanstvo, Heraklo bilo drugo ime za Nimroda.[9] Godine 1825. papa Lav XII. odobrio je izradu jubilarne medalje na kojoj je bio otisnut lik žene u pozi koja je eklatantna simbolika kraljice Semiramis. U lijevoj je ruci držala raspelo, u desnoj vrč, a na glavi joj je bila kruna

***Slika 6:** Fleur-de-lis (simbol ljiljana), simbol Babilonskog trojstva - Nimroda, kraljice Semiramis i Tamuza, između ostalih.*

sa sedam zraka poput one na Kipu slobode, koji predstavlja još jedan prikaz kraljice Semiramis, što su ga New Yorku darovali francuski Slobodni zidari. Jedan od mojih izvora, čiji se rođaci nalaze na nekim visokim položajima u Vatikanu, rekao mi je da je za vrijeme pontifikata Ivana Pavla II. bio u razgledavanju Vatikana s vodičem. Ono što je vidio ostavilo ga je bez daha. Pokazali su mu Papinu masivnu zlatnu kadu ukrašenu sa svim astrološkim simbolima. Nadalje, vidio je vakuumski zapečaćene trezore s tisućama drevnih ezoteričnih knjiga koje su bile ukradene ili opljačkane tijekom stotina godina vjerske diktature i tako povučene iz javne cirkulacije. Rimokatolička crkva i Babilonsko Bratstvo su jedno te isto.

Nimrod je bio i Eannus, bog s dva lica koji je kod Rimljana kasnije bio poznat kao Janus. »Zmijski bog« Enki, jedan od anunnakijske braće, također je bio poznat pod imenom Ea. Slobodnozidarski dvoglavi orao što gleda lijevo i desno, na istok i na zapad, simbolični je prikaz Nimroda u ulozi Eannusa, a pretpostavljam da bi orao mogao biti simbol krilatog Draka. Smatra se da je Eannus čuvao ključeve rajskih vrata i bio jedini posrednik između Boga i čovječanstva, te je stoga svako vjerovanje koje on nije podržavao automatski bilo pogrešno, i kao takvo je trebalo biti osuđeno. Babilonskom svećenstvu to je bilo odlično oruđe za nametanje vlastite volje narodu, a identičnu prijevaru provode i njihovi nasljednici, kršćanski svećenici, židovski rabini te svećenstvo u Islamu, hinduizmu i drugim religijama. Rimokatolički naslov kardinala dolazi od riječi »cardo« koja označava šarku i odnosi se na Nimrodovu ulogu čuvara rajskih vrata.[10] Babilonski svećenici čak su utemeljili upravno tijelo koje su nazvali Veliko papinsko vijeće, što je naziv koji je kasnije prenesen u Rimokatoličku crkvu.[11] Babilonski Visoki svećenik koji je izvodio tajne inicijacije zvao se – Petar, što znači »Veliki Tumač«. Kršćanska svetkovina sv. Petra tradicionalno se slavila na dan kada bi Sunce ušlo u astrološku kuću Vodenjaka, na isti dan kada su se slavili Eannus i Janus![12] Babilonska se religija, kao i sve njezine kasnije dvojnice, sastojala od dvije razine. Puk je bio izmanipuliran tako da vjeruje u praznovjerje i doslovno shvaća simbolične priče, a odabranim se posvećenicima, pod prijetnjom smrti ukoliko ga ikada otkriju, ustupalo pravo znanje. Tako je istina o životu, ljudskom potencijalu, povijesti i gmazovskom Programu ostala skrivena od širokih masa, odnosno poznata samo manjini.

Prinošenje ljudskih žrtvi bilo je od ključne važnosti u babilonskoj religiji, tako da svaki put kada bi Babilonsko Bratstvo i njihove gmazovske loze putovali, izvodili su se obredi s ljudskim žrtvama budući su ih gmazovi zahtijevali. Izgleda da je ta zlonamjerna skupina gmazova ovisna o krvi, kao i da su tu karakteristiku - kao što će podaci koje ću vam iznijeti kasnije pokazati - naslijedile i njihove miješane loze. Babilonski svećenici su morali pojesti dio svoje obredne žrtve, pa je tako od riječi za svećenika 'Cahna-Bal' nastao izraz 'kanibal' koji označava nekoga tko jede ljudsko meso.[13] Moloh, ime letećeg guštera kojeg sam ranije spomenuo, još je jedno ime za Nimroda/Tammuza. Tam znači »usavršiti«, a muz znači »gorjeti«. Možete uočiti, dakle, simbolizam Tamuza/Moloha u obredima spaljivanja

žive djece u čast tog božanstva koji se, zapanjujuće, izvode i dandanas. Beltski obred koji su kasnije u Velikoj Britaniji na 1. svibnja, Prvi maj, izvodili Druidi uključivao je spaljivanje djece u trbuhu velike lutke čovjeka, izrađene od isprepletenog pruća. Naslijeđe je to od Babilonaca kada se Bratstvo proširilo Europom. Štoviše, sasvim je moguće da je gmazovsko središte najprije bilo u Velikoj Britaniji i Irskoj, a da su tek kasnije svoje glavno žarište prebacili na Bliski istok i Afriku. Svetkovina Tamuza održavala se 23. lipnja u čast njegovog izlaska iz podzemlja. Kada je uskrsnuo, Tamuz je bio poznat kao Oannes, riblji bog, a Oannes je inačica imena Ivan (John).[14] Zbog toga se ime Ivan upotrebljavalo kod simboličkih likova Tamuza/Nimroda kao što je Ivan Krstitelj. Dan svetkovine Tamuza - 23. lipnja - postao je kršćanski Blagdan sv. Ivana! Kombinacija Nimrod-Semiramis u kasnijim je civilizacijama i kulturama diljem svijeta prikazivana pod nebrojenim imenima. Premda se stječe dojam da je svijet preplavljen različitim imenima božanstava, sva ta posve različita imena označavaju dva jedna te ista lika. Drugo božanstvo kojem se danas u sotonizmu masovno podnose žrtve djece je Kronos, kralj Kiklopa iz grčke legende. Bio je poznat kao graditelj kula i gotovo sigurno je još jedna inačica Nimroda, graditelja biblijske Babilonske kule.[15]

Razlog zbog kojeg su gmazovske loze danas upletene u takve užasne obrede i prakse jednostavno je taj što su oduvijek bile upletene. Slijedite li te krvne loze kroz povijest, otkrit ćete da sve do današnjeg dana izvode iste obrede i prinošenje žrtvi za ista božanstva. Donosim još jedan odlomak iz *Knjige Henokove* koji govori o razmnažanju Čuvara s ljudskim ženama i ponašanju tako nastale djece:

> I ostale su trudne, i rodile velike divove... koji su izjeli sve što su ljudi bili stekli. A kada ih ljudi više nisu mogli prehranjivati, divovi su se okrenuli protiv njih i proždrli čovječanstvo. I počeli su griješiti protiv ptica i zvjeradi, i gmazova, i riba, i proždirati jedni druge i piti jedni drugima krv. Zemlja je optužila razuzdane.«[16]

Odlomak opisuje krvne loze o kojima govorim, koje su se okupile u Babilonskom bratstvu i odonda proširile cijelim planetom. Dok mi svojim očima gledamo prema van i imamo osjećaj da smo dio ovog fizičkog svijeta, gmazovi gledaju *u* ovu treću dimenziju poput nekoga tko gleda kroz prozor. Naš je svijet u trećoj dimenziji, a njihova svijest je u četvrtoj: oni, dakle, gledaju u ovu treću dimenziju. Znate li što tražite, prepoznat ćete ih po njihovim očima. Oči su im tamne, prodorne i hladne. Gmazovski punokrvni, nisu vezani za svoja tijela poput ljudi. Svjesno ih koriste kao »svemirska odijela« za djelovanje u ovom svijetu, a kada se jedno pohaba, jednostavno zaposjednu drugo. Taj proces gmazovskog »opsjedanja«, kao i onaj od strane drugih niskovibracijskih entiteta, izvor je drevnih ali i suvremenih priča o demonima, vragovima i zlim duhovima koji opsjedaju ljudski um i tijelo. Gmazovi i druge svijesti s niže četvrte dimenzije, s vibracije zahodske jame kako ju ja nazivam, oni su koje se priziva za vrijeme sotonističkih i crnomagijskih obreda, i upravo za vrijeme tih obreda mnoge se marionete koje ništa ne slute »prikopčaju« na gmazovsku svijest i budu opsjednute. Tako je bilo u Babilonu a tako je i danas. Kao što sam otkrio u svojoj knjizi *Ja sam ja i ja sam slobodan (I Am I and I Am Free)*, a dodatno ću obraditi u ovoj knjizi, današnja hijerarhija Bratstva u velikoj je mjeri uključena u sotonističke obrede, žrtvovanja djece, pijenje krvi i druge opačine koje bi vas ostavile bez daha. Da, govorim o nekima od najvećih kraljevskih, političkih, poslovnih, bankarskih i medijskih imena na svijetu. O ljudima kao što su Henry Kissinger, George Bush, britanska kraljevska obitelj i mnogi drugi predsjednici, premijeri i članovi kraljevskih obitelji. Nevjerojatno? Naravno da jest, no kada to, u ovom svijetu poricanja i iluzije, istina nije zvučala nevjerojatno?

Tri glavna načela babilonske religije bili su vatra, zmija i Sunce. Potrebno je objasniti njihovu usredotočenost na Sunce jer predstavlja ključni dio ove priče. Većina svjetske populacije štovala je Sunce zbog očitih darova topline i svjetlosti, kao i zbog njihovih učinaka na usjeve i blagostanje. No, hijerarhija Babilonskog Bratstva i druge elitne skupine koje su posjedovale napredno znanje bile su štovale Sunce i iz drugih razloga. Oni su razumjeli pravu prirodu Sunca kao višedimenzionalne svijesti koja se na nevidljivim frekvencijskim razinama proteže čitavim Sunčevim sustavom. Čak i na ovoj fizičkoj dimenziji na nas neprekidno, svake sekunde, utječu Sunčeve emisije magnetske energije. Sunce ima promjer od otprilike milijun i četiristo tisuća kilometara, u njemu je sadržano 99% ukupne materije Sunčevog sustava.[17] To je golema kugla energije koja funkcionira vrlo slično atomskoj bombi, a njezina unutarnja temperatura može dosegnuti četrnaest milijuna celzijevih stupnjeva.[18] Na ekvatoru se vrti brže nego na polovima, i stoga je aktivnost i stimulacija Sunčevog magnetskog polja upravo kolosalna. Pisac i istraživač Maurice Cotterell napisao je dugu i podrobnu studiju o aktivnostima sunčevih pjega i sunčevih baklji, kada Sunce emitira izvanredno snažnu magnetsku energiju. Te su aktivnosti fotografirane tako da se na slikama mogu vidjeti divovski vatreni lukovi od kojih su pojedini visoki i do 160.000 kilometara.[19] Ta energija na Sunčevom vjetru putuje do Zemlje gdje može utjecati na računalne sustave te prouzročiti nestanke električne struje. Da nema Van Allenovog pojasa, radijacijske zone koja okružuje Planet i povezana je sa Zemljinim magnetskim poljem, Sunčeva bi nas energija »spržila«.

Maurice Cottarell proučavao je razdoblja aktivnosti Sunčevih pjega i - kao što objašnjava u knjizi *Proročanstvo Maya (Mayan Prophecies)* koju je napisao zajedno s Adrianom G. Gilbertom - utvrdio je postojanje kratkih, dugih i vrlo dugih ciklusa Sunčeve aktivnosti.[20] Kada je Cottarellovo istraživanje bilo već poodmaklo, naišao je na zapanjujuće matematičke sustave brojeva i simbola koje je u Središnjoj Americi iza sebe ostavio drevni narod Maya. Maye su tvrdili da su potekli od »bogova«, uvjereni da je njihov prijašnji dom nestali otok. Zapanjujuće točni matematički i astronomski sustavi te njihovo mjerenje vremena nasljedstvo su od mnogo starijih kultura, a u konačnici od vanzemaljaca. Već smo spomenuli da je

meksički predsjednik Miguel De La Madrid ustvrdio da se narod Maya miješao s gmazovima odnosno, njegovim riječima, s »rasom iguana«.

Maurice Cottarell bio je fasciniran kada je otkrio da se majanski ciklusi ljudskog razvoja izvanredno podudaraju s ciklusima magnetskih emisija sunčevih točaka. Čak i nakon protoka tisuća godina bili su nevjerojatno podudarni. To je lako objašnjivo. Sve je, naime, energija. Život je međudjelovanje magnetskih vibracijskih polja. Promijenite li magnetizam, promijenit ćete prirodu energetskog polja. Promijenite energetsko polje i promijenit ćete prirodu mentalnog, emocionalnog, duhovnog i fizičkog života, što su sve različiti energetski oblici. Drugi planeti to čine dok kruže oko Sunca i utječu na magnetsko polje Zemlje: znanost koja se time bavi nazivamo astrologija. Cottarell smatra da ta polja na nas najsnažnije utječu ne u trenutku rođenja nego u trenutku našeg začeća, što je prilično utemeljeno stajalište. Osobno mislim da *oboje* ima snažan utjecaj na nas. U svojim je istraživanjima utvrdio da se razdoblja pojačane aktivnosti Sunčevih pjega poklapaju s ljudskim ciklusima plodnosti, te s pojavama i nestancima velikih civilizacija i carstava. Znanstvenici su otkrili i da ljudi imaju unutarnji sat koji je usklađen sa Suncem. Ukratko, utjecaj Sunca na ljudski život je ogroman, daleko veći od njegovog očiglednog doprinosa topline i svjetlosti. Vanzemaljci su u tim drevnim vremenima to znali, i na Sunce se gledalo sa strahopoštovanjem. Ono je fizičko i duhovno srce Sunčevog sustava, a postalo je simbolom stvoritelja, posebno muških vidova stvaralačke sile – »Onaj Koji Je Svjetlo Svijeta«. Znanje o pravoj prirodi Sunca bit će tema koja će se učestalo ponavljati u ostatku ove knjige, na našem putovanju kroz povijest sve do današnjice. Sunce je, međutim, dešifriranje povijesti učinilo nešto složenijim jer su drevni narodi Sunce stalno upotrebljavali u svojim astrološkim simbolizmima i pričama, a za simboliziranje Sunca i planeta koristili su neka od imena božanstava. Otkriti što je doslovno a što simbolično velik je izazov. Osobno smatram i da je izraz »bog Sunca« upotrebljavan kao alegorija za vanzemaljce i njihove mješance, za koje se u drevnim tekstovima kaže da su imali lica koja su blistala kao Sunce, pa su ih zvali »Blistavi«. Zamislite moć koju biste imali u provedbi Programa i manipuliranju ljudskom vrstom kada biste poznavali cikluse energije koja na Zemlju dolazi sa Sunca i drugih planeta, te načine na koji oni utječu na ljudsku svijest. Znali biste kada će ljudi biti podložniji osjećajima kao što su gnjev, agresija, strah, sumnja ili krivnja, a na temelju toga kada trebate pokrenuti svoje ratove, gospodarske slomove i tako dalje. Bratstvo oduvijek posjeduje to znanje te ga, kao što ću u nastavku obrazložiti, u velikoj mjeri koristi i danas.

Babilonsko Bratstvo i njegove gmazovske krvne loze proširile su se diljem Srednjeg i Bliskog istoka, posebno na Egipat, te naposljetku u Europu i obje Amerike. Držim da je rana egipatska civilizacija nastala nakon kataklizmi s Venerom bila djelo Arijaca s Marsa, Feničana, sa ili bez gmazovskih Anunnakija. No, prije 2.000. godine pr. Kr. gmazovi su preuzeli vlast. Oko 2.200. godine prije Krista mendeški su svećenici utemeljili Kraljevski dvor Zmaja koji i dalje postoji pod nazivom 'Carski i kraljevski dvor vladavine Zmaja', a njegova poštanska adresa u

Devonu u Engleskoj glasi na Colomba House. Columba = golub = kraljica Semiramis. Prema Gardneru, ime Drakula znači »Drakulov sin« i nadahnuto je princem Transilvanije i Walachije Vladom III., kancelarom Dvora Zmaja u petnaestom stoljeću. Kuda god je Babilonsko Bratstvo išlo, osnivalo je vlastite škole misterija kako bi izmanipulirali stanovništvo da vjeruje u besmislice i odrekne se svoje moći zbog praznovjerja i straha. U isto vrijeme, oni na višim razinama te piramidalne strukture prenosili su napredno znanje onima koji su bili voljni služiti gmazovskom Programu. Ako su negdje postojale ne-gmazovske inicijacijske škole, u njih bi se infiltrirali i preuzimali ih. Škole misterija postoje već desecima tisuća, vjerojatno i stotinama tisuća godina, a bile su sredstvo preko kojeg se prenosilo napredno znanje onima koje su hijerarhija i svećenici smatrali dovoljno vrijednima. U svojoj knjizi *Majstori mudrosti (The Masters of Wisdom)* J. G. Bennett piše kako mu je ruski mistik Gregorij Gurdjieff rekao da škole misterija imaju povijest dugu najmanje trideset do četrdeset tisuća godina.[21] Gurdjieff mu je rekao da je to otkrio iz špiljskih crteža u Kavkaskom gorju i Turkestanu (ponovno nailazio na to područje). Često čujem pripadnike New Age skupina kako histerično i s indignacijom reagiraju na pomisao da su drevne škole misterija bile dio manipulacije. No, prije svega, ne bi smjele postojati strukture, koja god da je njihova namjera, koje ljudima uskraćuju znanje. Nije me briga koja bi mogla biti njihova namjera, jer jednom kada si uzmete za pravo uskraćivati znanje i odlučivati o tome kome ono treba biti dostupno a kome ne, igrate vrlo opasnu i arogantnu igru. Bilo je onih s pozitivnim namjerama koji su škole misterija željeli upotrijebiti za prenošenje znanja ljudima za koje su smatrali da će ga mudro upotrijebiti, i ja ne tvrdim da su sve te škole bile zlonamjerne, dapače. Međutim, čak i među te pozitivne škole misterija s vremenom su se infiltrirale gmazovski sluge. Evo što je povjesničar Slobodnog zidarstva Manly P. Hall napisao:

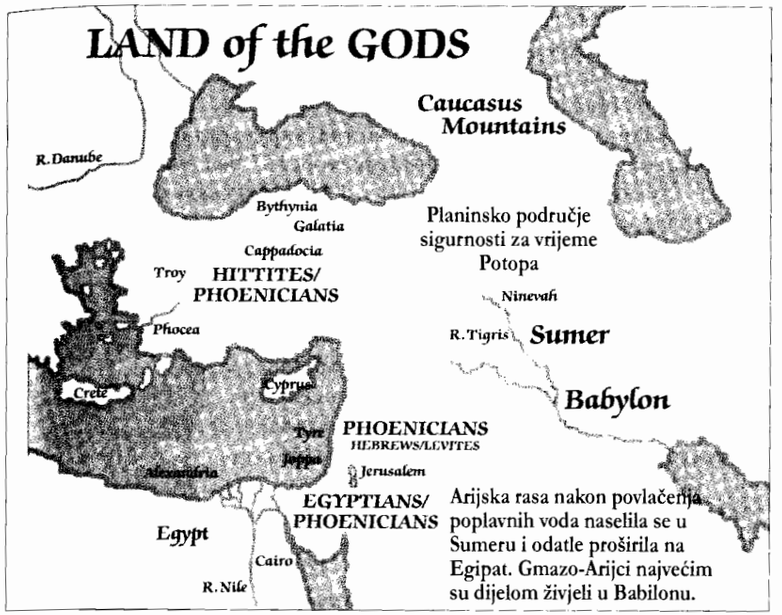
> »Iako složena ritualna magija iz davnina nije nužno bila zla, njezinim izopačivanjem nastalo je nekoliko škola vračanja odnosno crne magije, *(u Egiptu)*... crni čarobnjaci iz Atlantide nastavili su demonstrirati svoje nadljudske moći sve dok nisu dokraja potkopali i iskvarili moralna načela starih Misterija... uzurpirali su položaje na kojima su prije toga bili inicijati i preuzeli uzde duhovne vladavine.«

> »Tako je crna magija određivala stanje religije, te paralizirala intelektualne i duhovne aktivnosti pojedinca zahtijevajući njegovo potpuno i spremno pokoravanje dogmi koju je formuliralo svećenstvo. Faraon je postao marioneta u rukama Skerletnog vijeća – odbora nad-vračeva kojeg je ustoličilo svećenstvo.«[22]

Crni čarobnjaci za koje Hall navodi da su prije bili na Atlantidi po mom su mišljenju bili gmazo-ljudski hibridi iz onoga što nazivam Babilonsko Bratstvo.

Stvorili su mrežu tajnih društava koja se danas proteže širom zemaljske kugle i djeluje u doslovno svakoj državi. Ona im omogućava koordinaciju Programa preko državnih granica i između naizgled nepovezanih kompanija te političkih, bankarskih, gospodarskih, vojnih i medijskih institucija. Znanje samo po sebi nije ni dobro ni loše, ono jednostavno jest. Način na koji ga upotrebljavamo je pozitivan ili negativan. Na višim razinama te tajne mreže posjeduju znanja o tome koja je istinska moć Sunca, magnetizma i uma; znanja o utjecaju planeta na ponašanje ljudi; kako manipulirati protokom vremena, sviješću, energijom, vremenskim prilikama i još mnogo više od toga. Koristi li se zlonamjerno, to znanje može biti nevjerojatno destruktivno i manipulativno, a upravo se to i dogodilo. Paralelno s time gmazovi su pomoću svojih tajnih društava stvarali institucije u javnoj areni, kao na primjer religije i političke stranke, u namjeri da to napredno znanje povuku iz cirkulacije. Odličan primjer ove metode je inkvizicija. Puko spominjanje ezoteričnih tema značilo je potpisivanje vlastite smrtne presude. Ta je prijevara bila toliko učinkovita da i danas postoje kršćani koji osuđuju ezoteričke informacije kao »vražje djelo«, premda je isto to znanje ugrađeno u same temelje njihove religije. Ako želite znati odakle je doista poteklo Kršćanstvo, pričekajte. Ono je prerađeno poganstvo, što se može i dokazati. Bilo kako bilo, Kršćanstvo je briljantno upotrijebljeno kao glavno sredstvo odstranjivanja ključnih znanja iz javne domene. Svaki puta kada bi Kršćanstvo ili neka druga religija preuzele nadzor nad nekom državom ili područjem drevni su tekstovi bivali uklonjeni ili uništeni. Tako je iz cirkulacije povučeno upravo ono znanje koje su gmazovi koristili i još uvijek koriste za manipulaciju neukim stanovništvom. U ime Kršćanstva uništeni su i mnogi pisani izvještaji o pravoj povijesti čovječanstva, zajedno sa znanjem o utjecaju izvanzemaljskih vrsta, bio on pozitivan ili negativan, na ljudske odnose. Takvo je stanje dovelo do pisanja alternativne, izmišljene povijesti koja je odvojila čovječanstvo od njegovog pravog podrijetla. Kontroliranje povijesti je od presudne važnosti - upravljate li načinom na koji ljudi doživljavaju ono što nazivamo prošlost, snažno ćete utjecati na to kako vide sadašnjost.

Teme o kojima je dosad bilo govora, zajedno s božanstvima i simbolima, u našem praćenju širenja Babilonskog Bratstva diljem svijeta ostat će s nama sve do današnjeg vremena. Babilonski punokrvni gmazovi i njihovi hibridi u zemljama koje su naselili pomoću manipulacija uvijek su zauzimali položaje od moći i utjecaja. Posjedovali su mnogo veća znanja od većine ljudi, a, kao posrednici gmazova s niže četvrte razine, imali su i dugoročni plan prema kojem će raditi – Veliko Djelo Vjekova, kao što je postao poznat Slobodnim zidarima. Puštali su negmazovskoj populaciji da obavi posao podizanja novog društva, a zatim bi svećenici i inicijati Bratstva preoteli visoke političke i vjerske položaje i tako osigurali da se svako napredno znanje dostupno javnosti povuče u njihove škole misterija i tajna društva. Bijela vrsta i gmazo-arijski mješanci nakon poplave su se spustili s Kavkaskog gorja i planinskih područja Irana i Kurdistana, te se naselili u Egiptu, Izraelu/Palestini te na područjima današnjih Jordana, Sirije, Iraka, Irana i Turske,

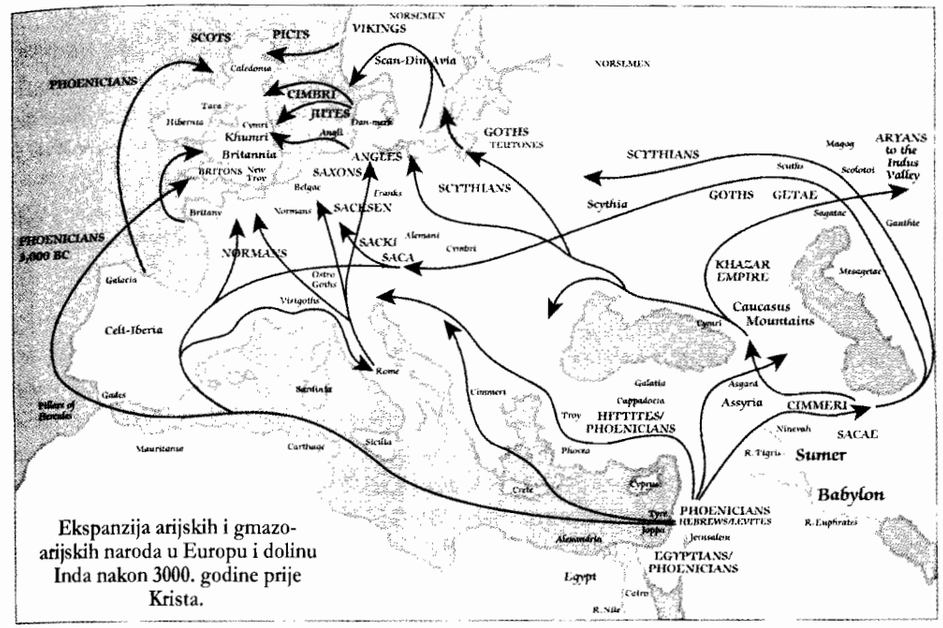
Slika 7: *Drevna Zemlja Bogova što se prostirala na području Kavkaza, Sumera, Babilona i Egipta iz koje su proizišle arijske i gmazovsko-arijske loze. No, i u drugim dijelovima svijeta bilo je naprednih naroda.*

sve do Kavkaza *(vidi **sliku** 7)*. Znakovito je da su s tog istog područja potekle sve velike svjetske religije, što nije slučajnost. U davnim vremenima civilizacije Sumera, Babilona i Asirije bile su smještene na širem području današnjeg Iraka, dok je Turska nekada bila poznata kao Mala Azija i Perzija. Richard Laurence, nadbiskup Cashelski, koji je preveo prvo englesko izdanje *Knjige Henokove* s etiopskog jezika, na temelju podataka o najdužem danu godine ustanovio je da je autor tog teksta morao živjeti na području Kavkaza, a ne u Palestini, kao što većina ljudi vjeruje.[23] To je bilo mjesto gdje su se pojavile glavne gmazo-ljudske krvne loze, a izvorni tekst *Knjige Henokove* mnogo je stariji od *Knjige Noe*, gmazovskog hibrida. Za vrijeme širenja na nova područja arijska je rasa bila poznata pod brojnim nazivima, a najviše kao Hetiti i Feničani. Držim da su zacijelo postojale i duge arijske naseobine izvan tog područja – Britanija je najvjerojatnije bila jedna od njih – a gmazovi su sasvim sigurno djelovali i u drugim dijelovima svijeta kao, na primjer, u dvjema Amerikama. Ipak, to planinsko područje oko Kavkaza, te ravnice Sumera i Egipta ispod njega od ključne su važnosti za povijest ljudske vrste u posljednjih sedam tisuća godina.

U svojim sam istraživanjima neprestano nailazio na Kavkasko gorje (eng. Caucasus Mountains; op-prev.), i doista je neobično prikladno da se bijelci u Sjevernoj Americi nazivaju »Caucasians«. Čak i službena povijest potvrđuje da se bijela »arijska« rasa oko 1550. godine prije Krista s područja Kavkaskog gorja preselila na područje doline rijeke Ind u Indiju i utemeljila ono što nam je danas poznato kao Hinduizam. Ista arijska rasa (sami sebe nazivaju »Arja«) u Indiju je uvela sanskrtski jezik kao i priče i legende koje se nalaze u hinduskim sve-

tim spisima *Vedama*. L. A. Waddell je u svom izvanrednom istraživanju te arijske rase utvrdio da je otac prvog povijesnog arijskog kralja Indije (zabilježenog u epu *Maha-Barata* i indijskoj budističkoj povijesti) bio posljednji povijesni kralj Hetita u Maloj Aziji.[24] Indijski Arijci štovali su Sunce kao Boga Oca Indru, a Hetiti/Feničani svog su Oca Boga Bela zvali imenom Indara.[25] Isti arijski narod pod brojnim se različitim imenima naselio u Sumer, Egipat i Malu Aziju, današnju Tursku i druge Bliskoistočne države, donijevši sa sobom na ta područja iste priče, mitove i religiju. Zbog toga, kao što ćemo kasnije vidjeti, sve velike religije pričaju istu priču, ali s različitim imenima. Sve one, naime, potječu iz istog izvora - te arijske rase koja svoje podrijetlo, izgleda, vuče s Marsa i gmazo-ljudskih loza koje su unutar nje prikriveno djelovale. Takozvani židovski narod također vuče podrijetlo s područja Kavkaza, a ne, kao što se tvrdi, iz Izraela. Židovski povijesni i antropološki izvori pokazali su da samo manji dio ljudi koji se smatraju Židovima ima neku genetsku vezu s Izraelom. U osmom stoljeću narod zvan Hazari, što je živio u Kavkaskom gorju i južnoj Rusiji, masovno se preobratio na židovsku vjeru. Kasnije, kada je uspostavljeno Rusko carstvo, taj isti narod tijekom dugog vremenskog razdoblja napredovao je prema sjeveru i naselio se u drugim dijelovima Rusije, Litvi i Estoniji. Odande su ušli u Zapadnu Europu i naposljetku u Sjedinjene Američke Države. Obitelj Rothschild jedna je od njegovih loza. To su isti oni ljudi koji su zauzimanje arapske Palestine opravdavali riječima da im je »Bog« dao drevno pravo na tu zemlju kao »izabranom narodu«. Njihova prvobitna domovina u stvari je područje Kavkaza i južne Rusije, a ne Izrael. Za podroban i dobro dokumentirani izvještaj o toj priči te manipulacijama tajnih društava pomoću kojih je stvoren Izrael, odnosno zemlja Rotschilda, što ona doista jest, potražite knjigu ...*I istina će vas osloboditi.*

Bijela rasa napredovala je prema sjeveru u Europu. Prve skupine putovale su morem pod imenom Feničani, a tijekom mnogih stoljeća ostali su migrirali kopnom *(vidi **sliku 8**)*. Te uvijek iste krvne loze pod čitavim nizom različitih imena - na primjer, dvije skupine bile su poznate kao Kimerani i Skiti - naselile su Europu i ponovno se spojile s ranijim arijskim naseljenicima Britanije i sjeverne Europe – Feničanima, koji su stigli morem. Kimerani su se iz Kavkaza i Male Azije selili prema sjeverozapadu, u zemlje koje danas poznajemo kao Belgiju, Nizozemsku, Njemačku i Dansku. Rimski povjesničari Plinije i Tacit tvrdili su da su svi narodi duž europske obale od Nizozemske do Danske ista etnička skupina, što potkrjepljuju arheološki dokazi koji pokazuju da su ti narodi pristigli na to područje u razdoblju od 300. do 250. godine prije Krista. Jedna druga skupina Kimerana uz Dunav je putovala kroz Mađarsku i Austriju i ušla u južnu Njemačku i Francusku. Rimljani su ih zvali Galima, a Grci su ih poznavali kao Kelte. Neka od tih keltskih plemena naselila su također Češku i Bavarsku, a jedan dio je nahrupio u sjevernu Italiju. Rimski povjesničar Salust zabilježio je da su Rimljane nekoliko puta porazili »Kimbri« za koje kaže da su bili Gali. Drugi rimski povjesničari kažu da su Kimbri bili »Kelti«. Dijelili su se na tri plemena: Belge (sjeveroistočna Francuska),

Ekspanzija arijskih i gmazo-arijskih naroda u Europu i dolinu Inda nakon 3000. godine prije Krista.

Slika 8: *Arijci i gmazo-Arijci pod brojnim su se nazivima morem i kopnom proširili na Europu, a s vremenom su, posebno zahvaljujući »Britanskom« carstvu, preuzeli cijeli svijet.*

Gale (središnja Francuska) i Akvitance (od južne Francuske do Pirineja). Do drugog stoljeća prije Krista Gali/Kelti (bijeli Kimerani s Kavkaskog gorja i Bliskog istoka) zauzeli su cijelu središnju Europu i sjevernu Italiju, te krenuli u osvajanje ostatka te zemlje. Oko 208. godine prije Krista sjurili su se u Malu Aziju i ponovno zauzeli zemlje svojih predaka. Kao što je profesor povijesti Henry Rawlinson rekao: »Te dvije velike invazije na Malu Aziju poduzeo je jedan te isti narod, najprije pod imenom Kimerani, a potom kao Gali.«[26] Ti Gali koji su izvršili invaziju živjeli su na području zvanom Frigija koje je kasnije postalo poznato kao Galacija (Gaul-atia), i navodno je upravo tom narodu sveti Pavao napisao novozavjetnu Poslanicu Galaćanima. Kimerani odnosno Kimbri naselili su se također u Walesu, pa i dandanas ime te zemlje na velškom jeziku glasi Kimru.

Skiti, još jedna arijska skupina, također su se sa Kavkaza selili na sjever, u Europu, gdje su im Rimljani promijenili ime kako bi ih razlikovali od drugih naroda. Na svetim grbovima Skita nalazili su se zmija, bik (Nimrod), vatra (Sunce, znanje) i Tho ili Theo, bog kojeg su Egipćani zvali Pan. Rimljani su Skite zvali imenima Sarmati i Germani od latinske riječi 'Germanus', što znači »izvoran«. Skiti su, dakle, bili poznati kao »izvoran narod«, a od Germana, dakako, dobivamo naziv 'Germanija' (Njemačka; op. prev.). Promjenu imena potvrđuju zapisi rim-

skih povjesničara Plinija i Strabe. Anglosasi što su izvršili invaziju na Englesku Rimljanima su bili poznati i kao Germani. Zemlja po imenu Stara Saska prostirala se područjem današnje sjeverne Njemačke i Nizozemske. I Angli i Sasi potekli su od istog genetskog izvora – bijelih Kimerana i Skita sa Kavkaza i Srednjeg/Bliskog istoka. Isto vrijedi i za Vilima Osvajača i njegove Normane, posljednji narod koji je u bitci kod Hastingsa 1066. godine izvršio invaziju na Englesku. Izrazi 'Norman' i 'Normandija' potječu od riječi 'Norse' odnosno 'North' (eng. »Norsemen« odnosno »Northmen« povijesna su imena za Skandinavce; op. prev), jer su Normani došli iz Skandinavije i zauzeli to područje Francuske. Priča o skandinavskom bogu Odinu kaže da je on došao s Asalanda ili Asahaima, a baš se slučajno dogodilo da su to skitske zemlje koje se mogu pronaći u arijskoj Indiji. Odatle je oko 200. do 300. godine prije Krista, rečeno je, Odin poveo ogromnu vojsku na sjever u osvajanje Švedske. Njegova vojska zvala se Svear, a na švedskom jeziku ta se zemlja još uvijek zove Sverige, Zemlja Sveara.

Jedna druga skupina Skita, koji su postali poznati kao Sakki, s Kavkaza je pošla na istok, slijedeći trag ranijih Arijaca. Oni su oko 175. godine prije Krista stigli do granica Kine. Otprilike u to vrijeme kineski zapisi govore o ljudima zvanim Sai-wang ili Sok-Wang koji su bili prisiljeni pobjeći iz Indije. Sok-wang znači »sakkaška princeza«. Zapisi upućuju da se taj narod Sakka povukao iz Afganistana kroz planinske klance prema jugu i ušao u Indiju, a novčići koji potječu iz razdoblja od oko stote godine prije Krista potvrđuju da je kraljevstvo Sakka uspostavljeno u dolinama gornjeg Inda, između Kašmira i Afganistana. Još jedanput, nije slučajnost da je budizam kao religija potekao sa područja koje je zauzeo narod Sakka (arijski Skiti). Najmanje do petstote godine prije Krista pleme zvano Sakyas živjelo je na području na kojem se Buddha navodno rodio, otprilike šezdeset i tri godine prije toga. Gautamu (Gospoda Buddhu) zvali su Sakyashina, Sakamuni, mudrac Sakya, Sakya učitelj i lav plemena Sakya. Sve to postaje vrlo znakovito uzmemo li u obzir jedan jedini zajednički izvor svih velikih kao i većine manjih religija i njihovih »heroja«. Skiti/Sakka i Kimerani/Kimbri u stvari su bili jedan te isti narod, što je potvrđeno zapisima urezanim na stijeni Behistun u gorju Zargos na jednom starom karavanskom putu iz Babilona. Te zapise je oko 515. godine prije Krista naručio Darije Veliki, a zapisani su na tri jezika: babilonskom, elamitskom i perzijskom. Na svim mjestima gdje u elamitskoj i perzijskoj verziji piše Sakka, Perzijanci/Babilonci upotrebljavaju izraz 'Kimiri'.

Dakle, ti bijeli arijski narodi pod različitim su se imenima s jednom te istom religijom i istim vjerskim junacima zvanima različitim imenima proširili iz svoje izvorne domovine u Kavkazu te Srednjem i Bliskom istoku na Europu, Indiju, sve do Kine. A među njima su bile gmazo-ljudske loze koje su se borile za prevlast i naposljetku je osvojile kako bi kontrolirale tijek događaja u ulozi kraljeva, kraljica, svećenika i vojnih vođa, kojima sam kao skupini nadjenuo zajedničko ime - Babilonsko Bratstvo. Da su Babilonci bili dio arijske rase potvrđuju brojni drevni zapisi i počasni naslovi. Kassi ili Cassi je naslov koji su oko 3.000 godine prije Krista

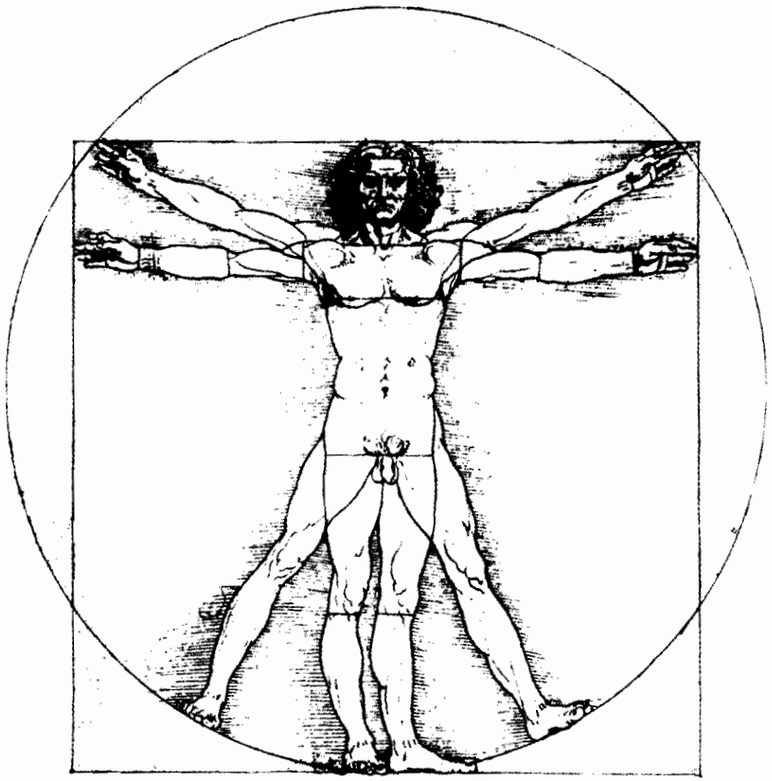
prvi koristili Feničani, a kasnije preuzeli Babilonci koji su vladali Mezopotamskim carstvom. Kassi se, osim toga, pojavljuje kao osobno ime Feničana u Egiptu, a od 'Cassi' je nastao naziv za kraljevske vladare u predrimskoj Britaniji koji su bili poznati kao Catti. Jedan od tih kraljeva dao je iskovati novčiće »Cas« na kojima se nalazio sunčev konj i drugi simboli Sunca.[27]

Ekspanzija Arijaca počela je još 3.000 godine prije Krista, a vjerojatno i ranije, s njihovom pomorskim lozom - Feničanima. Feničani su bili tehnološki napredan narod kojeg je službena povijest marginalizirala i na taj način učinila nejasnim njihov pravi identitet. Bez Feničana ne može se razumjeti odakle dolazimo i gdje smo sada. Tisućama godina prije Krista oni su u Europu, Skandinaviju i obje Amerike donijeli kako svoje gene tako i svoje znanje. Priču o njima ispričao je L. A. Waddell u svojoj knjizi *Feničko podrijetlo Britanaca, Škota i Anglosasa*. Waddell je bio član *Kraljevskog antropološkog društva* i proveo je čitav životni vijek istražujući podatke o Feničanima. Waddell tvrdi da oni nisu bili semitski narod kao što se prije mislilo, nego da pripadaju bijeloj arijskoj rasi. Pregledom feničkih grobnica utvrđeno je da su bili pripadnici arijske rase duguljastih glava, te da su im rasna obilježja bila posve različita od semitskih. Drevni Feničani iz svojih baza u Maloj Aziji, Siriji i Egiptu putovali su morem i naselili se na otocima Sredozemnog mora kao, na primjer, Kreti i Cipru, te u Grčkoj i Italiji. Feničani su bili ti koji su prenijeli znanja iz kojih su kasnije nastale civilizacije minojske Krete, klasične Grčke i rimske Italije. Oni su bili »mozgovi« najvećeg dijela egipatske kulture u tom razdoblju, prije nego su je preoteli gmazovi. Egipćani su Feničane poznavali pod imenima 'Panag', 'Panasa' i 'Fenkha'. Grci su ih zvali Phoinik-as, a za Rimljane su bili Phoenic-es.[28] Postoji jednostavno objašnjenje zašto su Egipćani mnoge svoje bogove prikazivali bijele kože i plavih očiju, posve jednako kao što su to činile i druge kulture na svim krajevima svijeta. Pripadnici tog naprednog naroda zvanog Feničani imali su bijelu kožu i često plave oči – isto kao gmazo-ljudski križanci i isto, kako se čini, kao marsovska rasa. Stoga imamo skandinavske narode potekle od Feničana, kao i neke druge narode koji dijele zajedničko krvno podrijetlo i okvirni položaj. Odatle vuče korijene i besmislica o »rasi nadljudi« kojom su bili opsjednuti nacisti i tajna društava koja su ih stvorila. Junak slobodnozidarskog tajnog društva i dandanas je mitski Hiram Abif, takozvani graditelj hrama kralja Solomona. Abif je navodno bio Feničanin. Pradjed slavnog egipatskog faraona Eknatona, oca Tutankamona, bio je fenički visoki svećenik. Egipatska mitološka ptica Feniks u stvari je bila fenička Sunčeva ptica, simbol boga Sunca po imenu Bil odnosno Bel, a kasnije su je prikazivali kao pauna ili orla.[29] Nedavno su se pojavili podaci o piramidama na Marsu – NASA-ini znanstvenici Vincent DiPietro i Gregory Molenaar otkrili su na području Marsa zvanom Cydonia šest golemih piramida nalik onima u Egiptu.[30] Logično je da je ista marsovska rasa s istim znanjem gradila piramide i kada je došla na Zemlju, a isto se može reći i za Anunnakije ako su, kao što Zecharia Sitchin spekulira, a ja se slažem, oni imali naseobine na Marsu.

Feničani nisu bili ograničeni samo na Sredozemno more i Bliski istok. Oko 3.000 godine prije Krista doplovili su do Britanije, a rukotvorine nedvojbeno feničkog podrijetla pronađene su u Brazilu, kao i najvjerojatnije egipatske ruševine u američkom Grand Canyonu. Feničani su se na američki kontinent iskrcali tisućama godina prije orkestrirane »prilike za fotografiranje« poznatije kao putovanje Kristofera Kolumba. Legende domorodaca u obje Amerike govore o visokim »bijelim bogovima« koji su došli s mora i donijeli napredno znanje, a razlog je taj što se upravo to i dogodilo, zaboravimo li dio s bogovima. Arijska rasa i gmazo-Arijci došli su s istoka u Ameriku prije više tisuća godina, ista arijska rasa odnosno »bogovi« za koje su Sumerani rekli da su im nakon poplave darovali njihovu civilizaciju. Kasniji su se bijeli doseljenici zapanjili otkrivši da američki domorodački narodi imaju jednake vjerske priče i mitove kao i oni sami. Sada je potpuno jasno zašto je tome bilo tako. Potekli su, naime, iz istog izvora – arijske rase poznate kao Feničani, ali i pod mnogim drugim imenima kao, na primjer, Sumerani i Hetiti, te gmazo-arijskih loza koje su bile među njima. Čini se i da je davno prije toga došlo do izravne gmazovske invazije na obje Amerike. Dokazi o naprednom narodu koji je znao za postojanje američkog kontinenta nalaze se u stoljećima starim kartama, kao što je na primjer »portolanska« karta Hadhi Ahmeda Portolana, izrađena 1519. godine, na kojoj je ucrtan sjevernoamerički kontinent sa širokim nasipom koji povezuje Aljasku i Sibir. Na njoj je i točno nacrtan Antarktik bez ledenog pokrivača.

Dolazak arijskih Feničana u Britaniju podudara se s izgradnjom velikih kamenih krugova i opservatorija kao što su *Stonehenge* i *Avebury* u Wiltshiru, iako neki istraživači tvrde da su izgrađeni mnogo ranije. Napredni Feničani/Sumerani koji su posjedovali visokorazvijeno znanje astronomije, astrologije, svete geometrije i matematike, a poznavali su i mrežu Zemljinih magnetskih silnica poznatu kao svjetska energetska mreža imali su sva znanja potrebna za izgradnju tih veličanstvenih građevina. L. A. Waddell rekao je da je na jednom od kamenova u *Stonehengu* pronašao sumerske znakove.[31] Profesor Alexander Thom, profesor emeritus tehničkih znanosti na Sveučilištu Oxford od 1945. do 1961. godine, otkrio je da su drevni narodi koji su izgradili *Stonehenge* poznavali »pitagorejsku« geometriju i matematička načela tisućama godina prije nego što se Pitagora rodio. Thom je u svojoj knjizi objavljenoj 1967. godine pod naslovom *Megalithic Sites In Britain (Megalitička nalazišta u Britaniji)* objasnio da kamenje ne samo da oblikuje geometrijske uzorke u krugu i oko njega nego da je također poravnato s obilježjima okolnog krajolika, kao i s položajima Sunca, Mjeseca i istaknutih zvijezda u određenim razdobljima, posebno s položajima izlaska i zalaska Sunca pri ravnodnevnicama odnosno suncostajima, te s Mjesecom u krajnjim položajima njegova ciklusa. To je bio divovski astronomski sat, napisao je. No, *Stonehenge* je i više od toga. On je prijemnik i odašiljač energije. Magnetska mreža odnosno mreže Zemlje sastoje se od linija magnetske energije poznatih kao »ley lines« (»crte u polju« – op. p.), magnetski meridijani, a u Kini kao zmajeve linije. Na mjestima gdje se te crte sijeku energija stvara vrtlog, a tamo gdje se siječe mnogo crta nalazi se golemi energetski vrtlog. To su moćna mjesta, sveta mjesta drevnih naroda koji su poznavali taj sustav. Vrtlog odnosno spirala nešto je što je prisutno u cjelokupnom svemiru. Naša galaktika je spirala, voda se slijeva u spirali, kosa na vrhu glave raste u obliku spirale, molekula DNK što nosi naš genetski nacrt je dvostruka spirala. Moj prijatelj Brian Desborough, znanstvenik iz Kalifornije, rekao mi je da na jednoj od Zemljinih mreža, riječ je o Hartmannovoj mreži, postoji točka u kojoj se dvanaest takvih linija sastaje i ulazi u Zemlju. »Gdje je to?« - upitao sam ga. »U mjestu Avebury u Engleskoj« - odgovorio je. Upravo na tom mjestu su napredni Feničani/Sumerani prije najmanje pet tisuća godina odlučili izgraditi svoje krugove od kamenih blokova. Njihove građevine mogu se pronaći i na niz drugih lokacija oko Aveburyja, uključujući Silbury Hill, mjesto najvećeg umjetnog brda na svijetu, i druge, kao na primjer West Kennet Long Barrow. Te lokacije zajedno tvore neku vrstu »sklopovske ploče« u središtu energetske mreže koja ima snažan utjecaj na prirodu magnetskog polja Zemlje. Ja sam živio u blizini Aveburyja dvije godine i to je jedno nevjerojatno snažno mjesto ukoliko ste osjetljivi na energije. Osim toga, područje je to na kojem se pojavila većina »krugova u žitu« odnosno, točnije rečeno, oblika u žitu, posebno onih najsloženijih.

Još zanimljivija je očita povezanost Aveburyja i Marsa. Najpoznatiji istraživač takozvanog »lica na Marsu«, strukture na Marsu koja je očigledno umjetna, te područja tog planeta zvanog Cydonia je Amerikanac Richard C. Hoagland. On je radio i znanstveni novinar, direktor zvjezdarnica u West Hartfordu i New Yorku te savjetnik u NASA-inom Centru za svemirske letove Goddard. Hoagland u svojoj knjizi *Monuments On Mars (Spomenici na Marsu)*[32] iznosi dokaze da su navodno »lice« i piramide dio golemog područja izgrađenog na način da je poravnato s izlaskom Sunca na dan marsovskog ljetnog suncostaja prije 500.000 godina – 50.000 godina prije nego što su Anunnakiji, kako se procjenjuje, stigli na Zemlju. Nimalo ne sumnjam da je ista rasa koja je izgradila građevine u Cydoniji, uključujući piramide, izgradila i *Stonehenge* te Avebury. U stvari, postoje dokazi koji sugeriraju da je Avebury zrcalna slika kompleksa u Cydoniji. Prema Hoaglandovu istraživačkom timu, uzmete li topografske karte oba mjesta, pri čemu karte moraju biti u istom mjerilu, i stavite ih jednu preko druge, suodnos objekata i udaljenosti između njih nevjerojatno je podudaran. K tomu, Hoagland je otkrio da je taj »marsovski grad« izgrađen u skladu s istim zakonima koji su primjenjivani pri izgradnji drugih sličnih kompleksa na Zemlji. Jednaka matematika, poravnanja i sveta geometrija mogu se pronaći i u Cydoniji na Marsu i u drevnim građevinama na Zemlji kao što su *Stonehenge*, egipatske piramide u Gizi, građevine u Teotihuacanu u Meksiku te one u Zimbabveu. Ta je matematika u skladu s geometrijom »zlatne sredine« kao što ju je na svojoj slici čovjeka unutar kruga *(vidi **sliku 9**)* prikazao Leonardo da Vinci (1452.-1519.). Da Vinci je, kao što ćemo vidjeti, bio vodeći inicijat mreže tajnih društava zbog čega je na prijelazu iz 15. u 16. stoljeće mogao predvidjeti dolazak telefona, konstruirati leteće strojeve, tenkove i bicikle koji se u biti ne razlikuju od svojih suvremenih verzija.

Slika 9: *Da Vincijev prikaz čovjeka u skladu sa svetom geometrijom poznat kao »zlatna sredina«.*

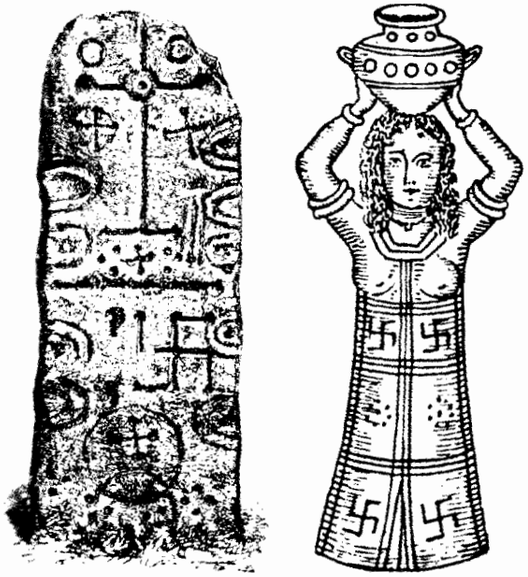
Još nešto na što posvuda nailazimo je geografska širina od 19,5 stupnjeva. To je geografska širina na kojoj su izgrađene piramide, mnogi drevni hramski kompleksi i druge svete građevine. Na toj ćete širini pronaći i havajske vulkane, štitaste vulkane na Veneri, golemi vulkan *Olympus Mons* na Marsu, crnu pjegu na Neptunu, crvenu pjegu na Jupiteru te područja najveće aktivnosti sunčevih pjega na sjevernoj i južnoj polutci Sunca.[33] Sve se to izvrsno poklapa, jer sunčeve pjege su emisije nezamislivo jake elektromagnetske energije Sunca, a vulkani očigledne emisije planetarne energije. Utoliko ne iznenađuje što je 19,5 stupnjeva točka energetske razmjene između rotirajućih kugli, kao i da je drevna hijerarhija bila upoznata s tom činjenicom. Na primjer, Sumerani su znali za ciklus koji nazivamo precesija. Precesija je sporo »ljuljanje« Zemlje po njezinoj osi rotacije na način da se kroz mnogo tisuća godina okreće prema različitim sunčevim sustavima, odnosno astrološkim »kućama«. Kao što njihovi zapisi svjedoče, Sumerani su znali da Zemlja kroz svaku kuću prolazi 2.160 godina, te da joj je za dovršenje čitavog ciklusa potrebno 25.920 godina – to je i vrijeme potrebno Sunčevom sustavu da

dovrši putovanje oko svojeg galaktičkog središta. Sada smo na završetku jednog od tih ciklusa i baš zato su pred nama ogromne promjene. Te precesijske cikluse svojom geometrijom i matematičkim sustavima odražavaju brojni drevni hramovi diljem svijeta. Nije li zapanjujuće što sve »primitivni« ljudi nisu sposobni napraviti? Elita Feničana/Arijaca izvrsno je poznavala Zemljino energetsko polje, kao i to u kojoj mjeri ono može utjecati na ljudsku svijest. Naposljetku, živimo unutar magnetskog polja planeta. Pretpostavimo li da živite u vodi i da se voda promijeni, to bi na vas presudno utjecalo. Jednako je s energetskim »oceanom« koji nastavamo. Dakle, imamo kretanje planeta koje utječe na Zemljino magnetsko polje i preko njega na nas. Bratstvo ne želi da smo s bilo čime od toga upoznati i zato su svoje religije, kao na primjer Kršćanstvo, koristili za osudu astrologije kao Vražjeg djela i odbacivanje astrološke »znanosti« kao koještarije.

»Tajnoviti«krugovi i građevine od kamenih blokova mnogo su manje tajnoviti kada potražite odgovore nepristranim istraživanjem. Dokazi jasno upućuju da su ih izgradili Feničani/Arijci koji su ovamo došli sa Srednjeg i Bliskog istoka. Isto vrijedi za »tajnovite« bijele konje ucrtane na krednim obroncima u Velikoj Britaniji. Neposredno prije dovršetka ovog poglavlja posjetio sam najstarijeg bijelog konja u Velikoj Britaniji, glasovitog bijelog konja u Uffingtonu u Wiltshiru, nedaleko od Aveburyja (vidi dio s ilustracijama). Na ploči je pisalo da je izrađen oko 3.000 godina prije Krista – upravo kada su Feničani došli na Britansko otočje. Zašto bi Feničani urezivali velike bijele konje na britanske obronke? I ovoga puta, odgovor je jednostavan. Njihova religija bila je usredotočena na Sunce, a bijeli konj bio je fenički simbol za Sunce. Veliki krugovi i strukture od kamenih blokova širom Britanije, kao na primjer *Stonehenge* i Avebury, izgrađene su pomoću znanja što su ga posjedovale feničke vladajuće i svećeničke kaste te Babilonsko Bratstvo, koje je infiltriralo arijsko vodstvo i naposljetku ga preuzelo. To je znanje obuhvaćalo umijeće upotrebe zvuka i druge tehnike pomoću kojih bi se oko golemih kamenih blokova stvorilo magnetsko polje i na taj način poništilo djelovanje gravitacije na njih. Blokovi bi tada izgubili težinu. Razdoblje oko 3.000. godine prije Krista vrlo je važno. Dok su Feničani u tom razdoblju djelovali u Britaniji i drugdje, najnovijim metodama određivanja starosti pomoću ugljika utvrđeno je da su piramide u Gizi u Egiptu također izgrađene otprilike 3.000 godine prije Krista. Izgleda da su takvo određivanje starosti omogućili ostaci ugljena pronađeni u grobnici.[34]

Arijci s Bliskog istoka imali su brojna imena: Hetiti, Feničani, Goti i tako dalje. Analiza imena i riječi u tim naizgled različitim kulturama pokazuje da sve potječu iz istog izvora. Neki od kamenih krugova ponekad su se nazivali *Hare*-kamenje, što je prema istraživanju L. A. Waddella nastalo od 'Harri' ili 'Heria', počasnog naslova gotskih vladara, te od hetitske titule 'Harri', 'Arri' ili 'Arijan'. Drugim riječima, *Hare*-kamenje je arijsko kamenje, baš kao što Han Krišna znači arijski Krišna, što je vrlo prikladno s obzirom na to da je hinduistička religija djelo Arijaca. Nadalje, u blizini Keswicka u Cumberlandu nalazi se kameni krug *Castlerigg*. Riječ »rig«

bila je počasni naslov gotskih kraljeva i princeza, a Goti su potekli od Arijaca. Na drevnim crtežima arijskih kraljeva iz Cilicije oni su odjeveni u gotsku odjeću. Samo ime Keswick znači »utočište Kes-a« – gdje je 'Cassi' ili 'Khati' ime jednog hetitskog klana – a ime okruga Cumberland razvilo se preko mnogo naziva kao što su Cymry i Cumbers, i sumeranskog je podrijetla. Izraz arijski (Aryan) dolazi od feničke riječi 'Arri' koja znači »plemeniti«. Odatle dobivamo imena 'Sum-ARIAN' i 'aristokracija' odnosno 'ARIAN-stok-racija' (eng. »stock« – loza ili podrijetlo; op. prev.). Lav je tisućljećima jedan od najvažnijih simbola širom svijeta zato što je lav arijski simbol za Sunce, te je često postavljan na ulaze hramova i svetih mjesta. Odatle Sfinga lavljeg tijela, koja se povezuje i s astrološkim znakom Lava, za kojeg se, ponovno, u astrologiji smatra da mu je vladar Sunce. Cjelokupni temelji »britanske« kulture i mitologije potječu od Feničana. Glasovita legenda o sv. Juraju i zmaju potječe od sv. Juraja iz Kapadocije, jednog od feničkih središta u Maloj Aziji. Bitke sv. Juraja i zmaja mogle bi biti simbolički prikaz sukoba Marsovaca i gmazova koji, kako se čini, imaju vrlo dugu povijest. Crveni križ sv. Juraja (Engleska), križeve sv. Andrije (Škotska) i sv. Patrika (Irska), kao i križeve sa zastavama skandinavskih zemalja, sve su Feničani nosili kao svete stjegove pobjede. Crveni križ bio je vatreni križ, fenički/arijski simbol Sunca, kao što je to bila i svastika koju su kasnije upotrebljavali nacisti. Svastiku se može vidjeti na kamenom spomeniku feničkom bogu Sunca Belu koji je pronađen kod Craig-Nargeta u Škotskoj. Osim toga, svastika se koristila kao ukras na haljinama njihovih visokih svećenica *(vidi **slike 10** i **11**)*. Čitao sam da naziv 'svastika' potječe od sanskrtske riječi 'svasti' što znači 'blagostanje', te da je sve dok je nisu preuzeli nacisti i pretvorili u simbol uništenja smatrana pozitivnim simbolom. L. A. Waddell preveo je znakove s još jednog kamenog bloka u Škotskoj, s kamena *Newton* na području Dumfriesa i Gallowaya, te otkrio da se radi o feničkim/hetitskim zapisima posvećenim njihovom bogu Sunca Belu odnosno Bilu. Klasičan britanski simbol za božicu Britaniju potječe od feničke božice po imenu Barati. Pogledajte kako su Feničani

***Slika 10:** Svastika, fenički simbol Sunca, na feničkom kamenom spomeniku Craig-Narget u Škotskoj i, **slika 11,** na haljini feničke Visoke svećenice.*

prikazivali Barati a kako Britanci prikazuju Britaniju na ***slici 12!*** Jedno od glavnih središta Arijaca/Hetita/Feničana bila je Cilicija u maloj Aziji gdje je Barati štovana kao Peratea te kasnije kao Dijana. Dijana i Britanija, dakle, potječu iz istog izvora. Barati je bila lik feničke božice-kraljice, dok je Barat bio bog-kralj. To su najvjerojatnije imena babilonskih božanstava Nimroda i Semiramis. Klan »kraljevske« elite Arijaca nazivali su (nazivaju) Barat-i, a u staroindijskoj kulturi možete pronaći izraze 'Barat' ili 'Brihat', kao i izraze 'Britanija' i 'britanski' (Barat-anija i barat-ski). U indijskim *Vedama* navodi se da je »Kralj Barat dinastičkom narodu čiji je bio osnivač nadjenuo svoje ime, te da se tako po njemu glas o tom dinastičkom narodu proširio nadaleko.«[35] 'Parat', 'Prat' i 'Prydi' još su neke od izvedenica imena 'Barat'. Izvorni oblik glasio je 'Barat-ana' odnosno 'Brithad-ana'.[36] Sufiks '-ana' na hetitskom/sumerskom (arijskom) znači »jedan«. Barat-ana ili Briton, prema tome, znači »Jedan od Barata« (Bruita). Jednako je i s brojnim drugim zemljama koje je naselila ta bijela rasa. Naziv 'Iran' potječe od ranijeg 'Airy-Ana' odnosno 'Air-an', što znači 'zemlja Arajaca' odnosno Arijaca.[37]

***Slika 12:** Fenički prikaz Barati (desno) i britanski simbol božice Britanije. Barati i Britanija imena su za jednu te istu božicu koja je u Babilonu bila poznata kao kraljica Semiramis, a u Egiptu kao Izida.*

Indijske *Vede* također poznaju božicu Barati ('Koja pripada Baratima') i to kao Brihad Božanska. U *Vedama* se navodi da je njezino posebno mjesto na rijeci Saras-vati, a to je u stvari današnja rijeka Saras u hetitskoj/feničkoj zemlji Ciliciji. Ta rijeka utječe u more kod Tarza, navodnog doma sv. Pavla iz Novog zavjeta, djela napisanog u skladu s arijskim mitovima o Suncu. Osim toga, Feničani i Arijci štovali su zmiju, a metamorfni gmazovi po imenu *Nagas* bili su hinduski zmijski bogovi. *Vede* su nadahnuli Arijci, a u njima se govori kako ljudi-zmije – Nagas - mogu nanijeti nezamislive ozljede i prouzročiti trenutačnu smrt. Za *Nagas* je, k tomu, rečeno da su se pojavili pri rođenju čovjeka poznatog kao Buddha, a zmijske predstave su dio legende o Krišni. Rimsko ime za Barati, po legendi u kojoj je ona božica sreće, bilo je Fortuna. Fortunu su prikazivali na isti način kao što su Feničani simbolički prikazivali Barati, a Britanci Britaniju. Svi su prikazi bili povezani s vodom, što biste i očekivali od pomorskog naroda poput Feničana. I Egipćani su imali božicu zvanu Birth (eng. »birth« – rođenje; op. prev.), božicu mora, i ona je bila još jedan odraz Barati, budući da su Arijci/Feničani bili sila koja je stajala iza Egipta. Babilonski car je božicu Birth oko 680. godine prije Krista opisao kao

»Feničku božicu s druge strane mora«.[32] Na Kreti se pod imenom »minojska« nalazila još jedna fenička kultura, s božicom koja se zvala Brito-Martis. Ona je bila božanska kći Feniksa, kralja Fenicije. Brito-Martis kasnije je poistovjećena s božicom Dijanom, glavnim božanstvom drevnih naroda, i bila je poput Dijane naoružana za lov. A Earl Spencer posebno je naglasio na sprovodu svoje sestre Dijane, Princeze od Walesa, da je ona dobila ime po drevnoj božici lova.

Stari britanski kraljevi sebe i svoj rod nazivali su »Catti«, i to ime se pojavljuje na njihovim novčićima. Arijski Hetiti iz Male Azije i Sirije/Fenicije sami sebe su nazivali 'Catti' odnosno 'Khatti'. Arijska loza koja je napustila Kavkaz da bi zavladala Indijom bila je poznata kao Khattiyo. Izraz 'Khatti' prilikom prevođenja na hebrejski i na engleski razvio se u 'Hetite' iz Starog zavjeta. 'Kassi' ili 'Cassi' bio je počasni naslov koji je upotrebljavala prva fenička dinastija oko 3.000. godine prije Krista, a posvojila ga je babilonska dinastija. To nas ne treba iznenaditi budući da se radi jednostavno o različitim ograncima jednog te istog naroda. Na popisima kraljeva iz drevnih indijskih epova nabrajaju se imena koja se nalaze na mezopotamskim popisima kraljeva, a pokazuje se i da su prijedinastički 'civilizatori' ranog Egipta bili arijskog roda. Dakle, nema nikakve dvojbe da ovdje govorimo o istom narodu, a unutar tog naroda nalaze se gmazo-arijske krvne loze koje su od davnina pa sve do danas u sve većoj mjeri držale poluge moći. Kao što je istaknuo L. A. Waddell, engleski, škotski, irski, gelski, velški, gotski i anglosaski jezici i njihova pisma, te čitava obitelj arijskih jezika, preko hetitskog i sumerskog, potekli su od arijskog odnosno feničkog jezika. Oko pola najčešće korištenih riječi u takozvanom engleskom jeziku kakav je danas sumerskog su, ciparskog ili hetitskog podrijetla, te imaju isto značenje i izgovor kao njihovi izvori u tim drevnim jezicima. Sumerski, jezik »bogova«, roditeljski je jezik većine svjetskih jezika, iako osobno smatram da je sam sumerski još ranije u povijesti potekao iz drugog izvora, možda s Atlantide ili čak s područja koje danas nazivamo Britanski otoci. Evo što kaže Waddell:

> »Ustanovio sam da su različiti drevni tekstovi pronađeni na područjima starih naselja u kojima su živjeli Feničani, te *(oni poznati kao)* ciparski, karijski, aramejski ili sirijski, licijski, lidijski, korintski, jonski, kretski ili »minojski«, pelazgijski, frigijski, kapadokijski, cilićanski, tebanski, libijski, kelto-iberski tekstovi, gotske rune i tako dalje, u stvari lokalne varijacije standardnog arijskog hetito-sumerskog pisma arijskih/feničkih moreplovaca, tih drevnih pionira koji su širili hetitsku civilizaciju duž obala Mediterana i onkraj Heraklovih stupova, sve do Britanskog otočja.«[39]

Službena povijest traži od nas da vjerujemo kako su ljudi na Britanskom otočju bili divljaci koji su »civilizirani« tek nakon dolaska Rimljana. To nije točno, a i sami Rimljani rekli su suprotno. Rimski zapisi govore da su Britonci općenito bili civilizirani, te da su njihovi običaji bili vrlo slični galskima. Naravno da su bili.

To je bio isti narod istih korijena. Britonci su koristili zlatni novac i, kao što su potvrdili britanski novčići iz tog razdoblja pronađeni u Europi, trgovali s europskim kontinentom. Rimljani su po svom dolasku neuljuđenima smatrali samo ljude iz unutrašnjosti Britanije, a to su bili oni do kojih još nije bio dopro utjecaj feničke kulture koja se smjestila bliže obalama. Mnoge ceste za koje se smatra da su »rimske« uopće nisu izgradili Rimljani. Izgrađene su prije dolaska Rimljana, a oni su ih samo popravili. Rimljani su se divili učinkovitosti britanskih vojski, posebno njihovoj upotrebi bojnih kola. Sada vas već neće iznenaditi saznanje da su slavna »britanska« bojna kola jednaka onima koja su koristili Hetiti odnosno Catti što ih je oko 1.295. godine prije Krista za bitke kod Kadesha, hetitske/feničke luke, opisao egipatski faraon Ramzes II. Oko 350. godine prije Krista, tri stoljeća prije dolaska Rimljana, istraživač i znanstvenik Piteja oplovio je Britaniju i na znanstven način, uz upotrebu geografskih širina, načinio kartu te zemlje. Piteja je bio rodom iz Phocce u Maloj Aziji, čije je ime, kao i ime susjedna luke po imenu Phoenice, nastalo od 'Phoenicija' (Fenicija).[40] Do tada su Feničani već bili organizirali trgovinu kositrom koji su iz svojih rudnika u Cornwallu na zapadu Engleske preko Galije/Francuske prevozili do Marseillesa, odakle je išao morem do mediteranskih i egejskih zemalja. Prva fenička luka za kositar u Cornwallu bio je Ictis odnosno St Michael's Mount u zaljevu Penzance. Sveti Mihael, jedan od najvećih kršćanskih junaka, u stvari je bio feničko božanstvo.

Bezbroj je dokaza koji potvrđuju drevnu vezu Britanskog otočja i Irske s kulturama sjeverne Afrike i Bliskog istoka. Ako želite razotkriti korupciju, kažu, samo slijedite trag novca. Pa, ako želite utvrditi kako su se širili narodi i kulture, slijedite jezik. Današnji irski jezik je engleski koji je zamijenio gelski, a sam gelski razvio se iz danas izgubljenog starijeg jezika. Da bi mogli razgovarati s Piktima, drevnim narodom koji je živio na području sadašnje Škotske, srednjovjekovni misionari koji su govorili gelski morali su tražiti pomoć prevoditelja. Kormak, irski kralj iz devetog stoljeća koji je govorio gelski, nazivao je jezik ljudi iz provincije Munster na jugozapadu Irske »željeznim jezikom«. Pa ipak, čak nas i gelski jasno upućuje na Bliski istok. U Conomari na zapadu Irske nalazi se zajednica kojoj je i dalje gelski prvi jezik. Njihov *sean-nos* (tradicionalni) način pjevanja, osnova cjelokupne irske glazbe, zapanjujuće je nalik tradicionalnim pjesmama Bliskog istoka. Čak je i izvježbanim ušima gotovo nemoguće razlikovati napjeve gelskih i libijskih pjevača. Charles Acton, glazbeni kritičar lista *Irish Times,* napisao je:

> »Da čovjek provede višesatnu muzičku večer u pustinji s arapskim Beduinima koji pjevaju svoje narativne pjesme... i zatim se vrati u Irsku i čuje dobrog pjevača *sean-nosa* kako koristi jednaku melodiju i ritam, otkrio bi da je njihova sličnost gotovo nevjerojatna. Isto vrijedi i za *(španjolski) 'canto jondo'*.«[41]

Između Irske i Španjolske te Španjolske i Sjeverne Afrike u drevnim su vremenima išli veliki trgovački putovi preko kojih se odvijao prijenos krvnih loza, znanja i kulture. Spomen na to je Španjolski luk u Galwayu na zapadu Irske, kao i ples iz irske pokrajine Conamara poznat kao »battering«, koji je osnovi isti kao španjolski flamenko. Ples sa štapovima što ga izvode Wexford Mummers* u Irskoj je sjevernoafričkog podrijetla. Riječ »mummer« potječe od izraza muhamedanski (Mohammedan). Irski simbol harfa došao je iz sjeverne Afrike, a odatle potječe i ime drugog klasičnog simbola Irske, djeteline (eng. *shamrock*, op. prev.). Svaka trolista biljka u Egiptu se naziva 'shamrukh'. Krunica, simbol pobožnih Rimokatolika, potječe s Bliskog istoka i Egipćani je još uvijek koriste. Riječ »opatica« (eng. »nun«) je egipatska, a njihova odjeća potječe sa Srednjeg istoka. Prema Arboisu de Juvainvillu, autoru djela pod naslovom *Cours De Literature Celtigue* (Tečaj keltske literature), Irci su u Srednjem vijeku bili poznati kao »Egipćani«. Postoje jasne poveznice između irskih i egipatskih knjiga. Koriste iste stilove ilustriranja, a boje korištene u drevnim irskim rukopisima *Book of Kells* i *Book of Durrow* mediteranskog su podrijetla. Crvena boja korištena u tim knjigama potječe od mediteranskog kukca *Kermococcus vermiho*, a ostale boje od mediteranske biljke *Crozophora tinctoria*. Položaj s prekriženim rukama kakav na mnogim egipatskim prikazima zauzima njihov bog Oziris može se pronaći u irskim rukopisima. Irski džemperi izrađeni na otoku Arran imaju, prema barem jednom stručnjaku za povijest pletenja, uzorke koji izvorno potječu od koptskih redovnika iz Egipta.[42] Glavna krvna grupa na Arranu (Arijanu?) drukčija je nego kod većine irskog stanovništva. Staro irsko plovilo zvano »pucan« izumili su stanovnici Sjeverne Afrike i plovili njime Nilom. Iskapanja kod Navan Forta u blizini Armagha otkrila su ostatke bezrepih berberskih makakija za koje se procjenjuje da su živjeli oko petsto godina prije Krista. Bezrepe berberske makaki majmune danas se povezuje uglavnom s područjem Gibraltara, međutim njihovo stanište petsto godina prije Krista bila je sjeverna Afrika. Smatra se da su libijski plaćenici prije 2.000 godina u Irskoj bili prisutni u velikom broju. Geograf Ptolomej koji je u drugom stoljeću živio u Aleksandriji znao je nabrojati šesnaest irskih plemena. Irski sport *hurling* svoj uzor ima u marokanskoj igri zvanoj 'takourt'. Irski obredi su, kao i kod svih kultura koje su nadahnuli Feničani/Arijci, bili usredotočeni na Sunce. U umjetnom brdu Newgrange u Irskoj nalazi se uski hodnik dug otprilike dvadeset metara koji je savršeno poravnat s izlaskom Sunca 21. odnosno 22. prosinca, na zimski suncostaj. To je toliko precizno napravljeno da jarka sunčeva svjetlost ispunjava i obasjava čitav prolaz i prostoriju u središtu brda. Ulazi u građevine na Mediteranu, posebno onaj u minojsku palaču na Kreti, identični su. Prema nekim orijentalistima, osebujni

*»mummers« su male glumačko/zabavljačke trupe koje izvode svoje predstave ponekad na ulici, a češće u posjetima od kuće do kuće te u gostionicama; ta tradicija raširena je prvenstveno u cijeloj Britaniji i Irskoj – op. prev.

Kružni tornjevi u Irskoj feničkog su podrijetla.[43] Sve se to ponovno savršeno uklapa u priču koju ovdje razotkrivam. Feničani su došli sa Srednjeg i Bliskog istoka, jednog od glavnih središta gmazovskih Anunnakija, a prema profesoru Phillipu Calahanu kojega sam ranije spomenuo, kružni tornjevi su poravnati sa sazviježđima na sjevernom nebu – posebno s konstelacijom Draco.

Veze između Irske i marokanskih Berbera zaslužuju posebnu pozornost. Berberi su svjetloputi planinski narod, neki od njih su plavooki i plavokosi. Žive na području Atlaskog gorja koje je povezano s Atlantidom i nazvano po Atlasu, sinu legendarnog vladara Atlantide Posejdona. Berberska je umjetnost u mnogim odrednicama slična irskoj. Nadalje, svatko tko govori gelski jezik može bez poteškoća razumjeti berberski. Glavni berberski klanovi kao što su M'Tir, M'Tuga i M'Ghill očita su izvorišta irsko-škotskih izvedenica MacTier, MacDougal i MacGhill. Prefiks 'Mac' znači »djeca ili dijete od«, a Arapi za isti pojam upotrebljavaju izraz 'Bini', kao, na primjer, - Bini M'Tir. Misionari koji su prvi istražili zemlje Berbera otkrili su da su Berberi, poput Iraca i Škota, svirali gajde. Irski bubanj od kozje kože pandan je marokanskog bubnja koji se naziva 'bindir'. Violina i gitara također potječu iz sjeverne Afrike. Vikinško krilo Arijaca osvojilo je Irsku i utemeljilo mnoge gradove, uključujući i sadašnji glavni grad Dublin. U svjetlu dokaza koje ste do ovoga trenutka pročitali ne iznenađuje da su glasovite vikinške galije s visokim pramcem i krmom bile feničke konstrukcije kojom su se služili Egipćani. Izgleda da su rezbarije u Newgrangu prikazivale takvu konstrukciju, tisućama godina ranije. Ime 'Idris' poznato je u Walesu, a sveci i kraljevi kod muslimana stoljećima su se nazivali Idris. U Britanskom muzeju (British Museum) izložen je muslimanski novčić, zlatni dinar, na kojem je otisnuto ime »Ofa«. Ofa je u osmom stoljeću bio Kraj Mercije u Engleskoj, i za njega se kaže da je dao izgraditi dvjesto kilometara dugačak »zid« od ilovače između Engleske i Walesa poznat kao Ofin nasip. Ime Wales potječe od riječi »Weallas«, što znači Zemlja Stranaca. Velšani su, kao i Irci, istražili sjeverna mora oko Islanda prije Vikinga. Osim toga, navodi se da se velški princ Madok iskrcao na obali Amerike tri stoljeća prije Kolumba. To je posve vjerojatno, jer ako je imao pristup feničkom znanju, morao je znati za postojanje američkog kontinenta. Beda Venerabilis Kimbrijac (vjerojatno Velšanin) govorio je o Istočnjacima koji su nakon poplave iz biblijskih zemalja migrirali na Britanske otoke.[44]

Kada su se Irci naselili u dijelove Walesa i Cornwalla, neki od raseljenih domorodaca migrirali su u Armoriku na francuskoj obali, današnju Bretanju. Tamo se može pronaći fantastična šuma uspravnih kamenih blokova zvana 'Carnac', što je ime koje potječe od egipatskog 'Karnac'. Bretonski jezik mješavina je velškog i kornvalskog – arijski. Bretanja znači 'Mala Britanija', i to je još jedan izraz povezan s Baratom i Barati. Amerika znači »zemlja koja gleda na more«, što je savršen opis Amerike kada joj se prilazi s mora. Zacijelo je to pravo podrijetlo imena 'Amerika', a ne ime Amerigo Vespucci, koji je bio liferant Kristofora Kolumba u Španjolskoj. Otok Man također je bio naseljen irskim Arijcima i postao je posebno sveto

mjesto. Bio je jedno od dva mjesta u Britaniji, otok Anglesea sjeverozapadno od Walesa bio je drugo, na kojem su živjeli Arch-Druidi. Oni su bili najviše rangirani članovi drevne britanske svećeničke klase koja je naslijedila znanje od Feničana te kasnije od Babilonskog Bratstva. Tronogi simbol otoka Mana vrlo je sličan svastici, drevnom feničkom simbolu Sunca. Otkrivene su i irske veze s Etiopijom. Američki istraživač po imenu Winthrop Palmer Boswell napisao je knjigu naslova *Irish Wizards In The Woods Of Ethiopia* (Irski čarobnjaci u šumama Etiopije) u kojoj je dokumentirao sličnosti irskih i etiopskih narodnih priča. Etiopljani i Berberi duboko su štovali drvo baobab, a »banba« je staro ime za Irsku.

To štovanje drveća u sjevernoj Africi na Britanskim otocima i u Europi izražavali su Druidi, a divovska ili titanska rasa, gmazo-ljudski križanci s drevnog Bliskog istoka, često su zbog svoje visine simbolički prikazivani kao drveće. U svojoj knjizi *Phoenician Ireland* (Fenička Irska) objavljenoj 1833. godine, Joachim de Villeneuve insistirao je da su irski Druidi u stvari bili »zmijski svećenici« feničkih pomoraca. Svakako da bi to pružilo objašnjenje podrijetla Balora ili Urokljivog Oka, irske inačice sjevernoafričkog boga Baala, te svibanjsku proslavu Baalovog obreda Beltane. Urokljivo oko se odnosi na hipnotički pogled gmazova. Fenički bog Sunca bio je Bel ili Bil, a kasnije je Kanaancima i Babiloncima postao poznat kao Baal - Nimrod. Druidi su postali nositelji tradicije škola misterija u Britaniji te Irskoj i Francuskoj, odnosno Bretanji - Eireu i Gaulu, kako su se tada zvali. Neke od tih škola postale su krajnje iskvarene pod utjecajem gmazo-ljudskih loza Babilonskog Bratstva koje je tijekom stoljeća uspostavilo nadzor nad arijskim svećenstvom. Podrijetlo riječi 'Druid' nije pouzdano. Gelska riječ 'druidh' znači »mudrac« ili »vračar«; mogla bi, međutim, potjecati i od irske riječi 'Drui' koja znači »čovjek od hrastovog drveća«.[45] Druidskim se misterijama poučavalo u mraku špilja, šuma i gajeva, a drvo hrasta simboliziralo je njihovo vrhovno božanstvo (što je potpuno u skladu sa simbolizmom drveta kod Čuvara). Oni nisu štovali drvo hrasta, ono je bilo simbol i sve što je raslo pod njim, na primjer, imela, bilo je sveto. Sveta šuma još je jedan sveti simbol Druida, a odatle i podrijetlo imena 'Hollywood' u Los Angelesu (eng. »holly wood« - sveta šuma; op. prev.), središta svjetske filmske industrije koje su utemeljili suvremeni inicijati Babilonskog Bratstva. Hollywood je ostao pod njihovom kontrolom do današnjeg dana, i jedan je od najvažnijih sredstava za masovno uvjetovanje uma. Doista, to je mjesto na kojem se magijom iskrivljuje percepcija čovječanstva o sebi i o svijetu. Druidi su poznavali astrologiju i astronomiju, te su na 25. prosinca slavili rođenje Sunca. I Mjesec im je bio vrlo važan. Posebno svete bile su noći mlađaka, šestog dana i punog mjeseca.

Kao kod Plavih stupnjeva u suvremenom Slobodnom zidarstvu, druidski inicijati dijelili su se u tri skupine. Učenja koja su se svakoj razini prenosila u drevnim gajevima praktički su jednaka onima koja se prenose u današnjim slobodnozidarskim hramovima. Prvi stupanj Druidske škole bio je Ovate odjeven u zeleno, jer zelena je bila druidska boja učenja. Drugi stupanj bio je Bard, i oni

su nosili nebesko plavu, koja predstavlja sklad i istinu. Morali su napamet naučiti oko 20.000 stihova druidske poezije u kojoj su bile skrivene tajne. Treći stupanj, Druid, bio je odjeven u bijelu halju, boju koja je simbolizirala čistoću i Sunce. Da bi se postalo Arch-Druid, duhovni vođa, moralo se proći šest stupnjeva. Druidi su dugo vremena imali potpunu vlast nad stanovništvom, a iz njihove mreže škola misterija nakon što ju je preuzelo Babilonsko Bratstvo razvili su se neki izuzetno neugodni obredi. Osnovno moralno načelo Druida bilo je poučavati sve ljude, međutim tajno znanje je, kao i kod svi tih tajnih mreža, u najvećoj tajnosti čuvano za inicijate. Poznati ezoterik Eliphas Levi o njihovim je metodama liječenja rekao sljedeće:

> »Druidi su bili svećenici i liječnici koji su liječili magnetizmom... Njihovi univerzalni lijekovi bili su imela i zmijska jaja jer su te supstance na poseban način privlačile astralnu svjetlost. Svečani način na koji su rezali imelu privukao je toj biljki povjerenje naroda i učinio je snažno magnetičnom.«[46]

Druidi su poput svih drugih tajnih religija bili nositelji naprednog znanja koje je uskraćivano ljudima, a neki od njih koristili su to znanje za ne baš pozitivne ciljeve. Ne osuđujem Druide u cjelini, i nipošto ne bih želio baciti loše svjetlo na rad suvremenih Druida. Znanje je samo po sebi neutralno i jedno te isto znanje može se upotrebljavati s dobrim ili zlim namjerama. Ipak, nema sumnje da je druidska religija bila infiltrirana i počela manifestirati obrede i ponašanje tipične za gmazove, što uključuje i prinošenje ljudskih žrtava. Današnje Bratstvo u svojim crnomagijskim ceremonijama i dalje koristi druidske obrede.

Povratak kući?

Dokazni materijal koji potvrđuje povezanost Srednjeg/Bliskog istoka s Britanskim otocima i Irskom doista je ogroman. Putove naroda, znanja, kulture, jezika, božanstava, simbola i obreda može se s lakoćom slijediti. Pitam se, međutim, jesu li sva putovanja između tih dvaju područja započela 3.000 godine prije Krista, ili se možda u drevnijoj prošlosti, prije kataklizme s Venerom, sve odvijalo u suprotnom smjeru. Je li moguće da su se izvori Srednjoistočnih i Bliskoistočnih kultura u stvari nalazili u onom od čega su nastali Britanski otoci i Europa, te da je nakon 3.000 godine prije Krista sve krenulo suprotnim smjerom. U ovom trenutku ne mogu ponuditi mnogo dokaza za to, no moje istraživanje u tom smjeru napreduje. Ukoliko su Britanski otoci i dijelovi Europe bili teško pogođeni planetarnim katastrofama, možda je došlo do masovne seobe napredne rase iz mnogih dijelova svijeta u sigurnije zemlje, posebno na Bliski istok. Babilonskom Bratstvu i drugima koji su posjedovali napredno znanje nedvojbeno je bilo osobito stalo da dođu do Britanije i tamo uspostave svoj stožer. London je postao epicentar njihovog djelovanja i ostao je to sve do danas. Za to mora postojati jak razlog, a mislim da je on povezan s energetskim poljima na tom području. Britansko otočje za Bratstvo je, u

stvari, sveto mjesto jer je tamo središte Zemljine energetske mreže. Nije slučajnost da je na britanskom području veća koncentracija kamenih krugova, uspravnih kamenih blokova, drevnih nasipa i lokaliteta nego gotovo igdje drugdje na svijetu. Oni koji znaju na koji način manipulirati energijom i sviješću nastojali bi sjedište svojih aktivnosti smjestiti u samo središte planetarne energetske mreže, a to su i učinili, upravljajući velikim dijelom Plana upravo sa Britanskog otočja.

London je ujedno glavna točka na magnetskom polju Zemlje, te je postao glavni grad ne samo Britanije odnosno Barat-anije nego i Babilonskog Bratstva. Njima je London »Nova Troja« ili »Novi Babilon«. Grad Troja u Maloj Aziji, koji su proslavili Trojanski ratovi i legenda o drvenom konju, bio je još jedno arijsko središte. Troja je bila stari glavni grad Hetita. Izgleda da se tamo nalazilo sjedište mnogih gmazo-arijskih loza, no Troja je još uvijek sveto mjesto onih na višim razinama mreže tajnih društava kojima je poznato njihovo pravo podrijetlo. 'Troy' ili 'Troia' na grčkom i hebrejskom znači »tri mjesta«, što je aluzija na trojstvo, još jedno vjerovanje koje je Kršćanstvo prisvojilo od drevnih naroda. 'Troy' ili 'Troia' na engleskom je Tripoli, današnji glavni grad Libije i dom pukovnika Gadafija, jednog od čelnika Bratstva. I opet, Troja je povezana s punokrvnim vanzemaljcima i njihovim mješancima, i zato kod Bratstva nalazimo neprekidnu opsesiju tim imenom. U epu *Ilijadi*, za koji se smatra da ga je napisao grčki pjesnik Homer, spominje se da je Troju utemeljio Dardanus, sin grčkog boga Zeusa, koji je bio Titan – pripadnik gmazovske loze. Zeusa su opisivali i kao orla i kao zmiju. Navodno je rođen u Arkadiji u Sparti, a nakon Trojanskog rata mnogo je Spartanaca migriralo na područje današnje Francuske. Stoga se izrazi poput »Nova Troja« odnose na središta tih istih krvnih loza.

Većini ljudi nije poznat podatak da je London utemeljen pod imenom »Nova Troja«. Priča kaže da je nakon uništenja Troje, oko 1.200 godine prije Krista, Eneja, član kraljevske loze, pobjegao s ostacima svog naroda i nastanio se u Italiji. Tamo se oženio s kćerkom Latinusa, kralja Latina, i iz te loze kasnije je poteklo Rimsko carstvo. Prema brojnim predajama, Enejin unuk, čovjek po imenu Brut, otprilike 1.103 godina prije Krista iskrcao se u Britaniji sa svojom skupinom Trojanaca, među kojima su bili i neki iz kolonija u Španjolskoj. Oni su Britaniju, po bijelim liticama kakvima vrvi južna obala, nazivali »Veliki bijeli otok«. Na jugozapadu Engleske, u Devonu nedaleko Torbayja, najstarije morske luke na tom području, nalazi se grad Totnes. U njemu je stijena zvana 'Brutova stijena' na koju je, prema legendi, stupio bivši trojanski princ kada se prvi put iskrcao na Otočje. Velški zapisi govore da su Bruta dočekala tri britska plemena i proglasila ga kraljem. Brut je osnovao grad koji je nazvao »Caer Troia« – Nova Troja. Rimljani će ga kasnije nazvati 'Londinium'. London je postao, i još uvijek je, operativno središte carstva Babilonskog Bratstva, zajedno s Parizom i Vatikanom. U pričama kralja Artura London ili Nova Troja naziva se 'Troynavant', a istočni izlazni grad kralja Artura odnosno Camelot očito označava Marsovski grad, odnosno grad Mars. Artefakti što ih je na lokalitetu drevne Troje pronašao njemački arheolog Heinrich Schliemann sadrže mnogo oznaka kakve se mogu pronaći na britanskim megalitskim stijenama. K tomu, bile su ukrašene svastikom, feničko-arijskim simbolom Sunca. I opet, to je bio isti narod. To vrijedi za sve bijele narode, a bijela rasa bila je ta koja je, sasvim je jasno, zavladala svijetom. Samo pogledajte oko sebe tko upravlja polugama svjetske moći. Bijelci.

A unutar bijele, kao i drugih rasa još se od davnina nalaze gmazovske krvne loze čije je današnje središte London, Nova Troja, odnosno, još prikladnije - Novi Babilon. Tijela tih elitnih loza opsjedaju ili njima upravljaju gmazovi s niže četvrte dimenzije, pri čemu većina nižerangiranih članova arijske hijerarhije nema pojma da je tomu tako. Na tu gmazo-anunnakijsku mrežu i njezino djelovanje u suvremenom svijetu usredotočit ću se nakon što razmotrimo istinu o religijama koje su gmazovi tako učinkovito iskoristili za mentalno, emocionalno i duhovno utamničenje čovječanstva.

■ IZVORI

1 Brian Desborough, *The Great Pyramid Mystery.*
2 Na istom mjestu.
3 Na istom mjestu.
4 Na istom mjestu.
5 Na istom mjestu.
6 Geoffrey Higgins, *Anacalypsis* (prvi put objavljeno 1836., 1972. godine nanovo objavio ponovno Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA, USA 99347), volume I, str. 368.
7 *The Great Pyramid Mystery*
8 Na istom mjestu.
9 Na istom mjestu.
10 Na istom mjestu.
11 Na istom mjestu.
12 Na istom mjestu.
13 Na istom mjestu.
14 Na istom mjestu.
15 Na istom mjestu.
16 First Book of Enoch, 7:2-6.
17 *The Universe* (Life National Picture Library, Time-Life International, Netherlands, 1964.), str. 85-94.
18 Na istom mjestu.
19 Na istom mjestu.

20 Adrian G. Gilbert i Maurice M. Cotterell, *The Mayan Prophecies* (Element Books, Shaftesbury, England, 1995.).

21 Citirano u *The Occult Conspiracy,* str. 28.

22 Manly R Hall, *The Secret Teachings Of All Ages* (The Philosophical Research Society, Los Angeles, California, 1988.), str. Al.

23 *From The Ashes Of Angels,* str. 93.

24 L. A. Waddell, *The Phoenician Origin Of Britons,* str. 11.

25 Na istom mjestu, str. 13.

26 Capt E. Raymond, *Missing Links Discovered In Assyrian Tablets* (Artisan Sales, Thousand Oaks, California, 1985.), str. 145.

27 *The Phoenician Origins Of Britons,* str. 48.

28 Na istom mjestu, str. 39.

29 Na istom mjestu, str. 40.

30 Michael Hesemann, *The Cosmic Connection* (Gateway Books, Wellow, Avon, England, 1996.), str. 107.

31 *The Phoenician Origin Of Britons,* str. 231.

32 Richard Hoagland, *Monuments On Mars* (North Atlantic Books, California, USA, 1996.).

33 *The Cosmic Connection,* str. 108.

34 *The Great Pyramid Mystery*

35 *Rig Veda.*

36 *The Phoenician Origin Of Britons,* p 65.

37 Na istom mjestu.

38 Na istom mjestu, str. 62.

39 Na istom mjestu, str. 27.

40 Na istom mjestu, str. 54.

41 Bob Quinn, *Atlantean, Ireland's North African And Maritime Heritage* (Quartet Books, London,1986.), str 19. Vrlo dobar pregled dokaznog materijala koji povezuje Irsku sa sjevernom Afrikom.

42 Heinz Edgar Kiewe, "The Sacred History of Knitting", citirano u *Atlantean,* str. 159,160.

43 *Atlantean,* str. 30.

44 Steve Jones, *In The Blood* (Harper Collins, London, 1966.), str. 126.

45 *The Secret Teachings Of All Ages,* str. XXI l-XXI II.

46 Na istom mjestu.

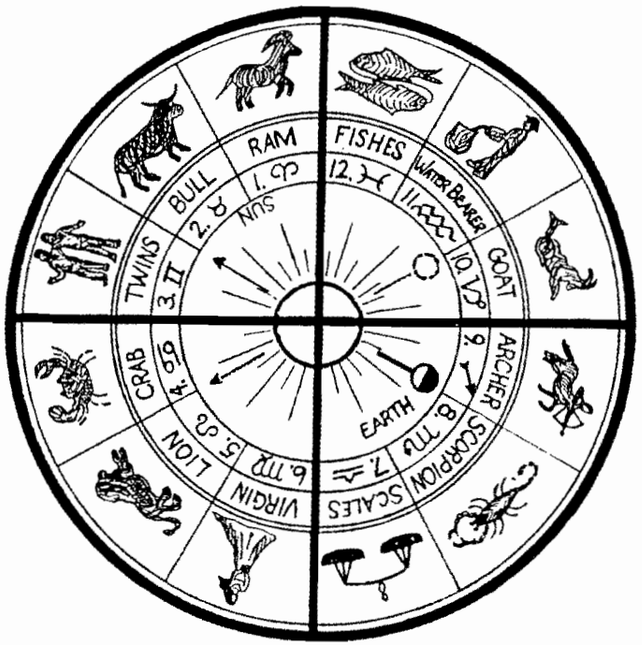
ČETVRTO POGLAVLJE

Sinovi Sunca

Gmazovskom Programu ništa nije poslužilo bolje od religije. U Americi religija i dandanas nadzire umove i ograničava mišljenje pripadnika 'Kršćanskog domoljubnog pokreta' (*Christian patriot movement*) koji su uspješno prozreli brojne druge dimne zavjese i prepoznali mnoge vidove gmazovske zavjere. Ne mogu se, međutim, suočiti s time da njihova vlastita religija čini golemi dio te zavjere.

Ovime ne osuđujem sve koji se nazivaju Kršćanima. Među njima je velik broj onih koji preko svojih kršćanskih uvjerenja izražavaju duhovnost punu ljubavi. Govorim o instituciji Kršćanstva i njezinom arogantnom indoktriniranju i nametanju svoje očajno ograničene vizije života koja je tijekom 2.000 godina mentalno utamničila doslovno milijarde ljudi. Sve velike svjetske religije - Hinduizam, Kršćanstvo, Judaizam i Islam - proizišle su s područja Srednjeg i Bliskog istoka gdje su se nakon kataklizme koja se dogodila prije nekih 7.000 godina pojavili arijska rasa i gmazovski križanci. Te su religije smišljene kako bi utamničile um, a osjećaje preplavile krivnjom i strahom. Obično se temelje na nekoj »bogospasiteljskoj« figuri poput Isusa i Muhameda, kao i na uvjerenju da samo vjerujući u njih i slijedeći njihove naputke možemo pronaći »Boga« i biti spašeni. Isto to babilonski su svećenici govorili o Nimrodu kada je u Babilonu stvaran nacrt za nadzor ljudi putem vjere. Oni koji odbijaju vjerovati u tu besmislicu osuđuju se na vječni oganj pakla. Zapanjujuće je da su tijekom tisuća godina mnoge milijarde ljudi nasjele na tu prijevaru te da još uvijek na nju nasjedaju. Žele li se osobno odreći svojih umova i života, to je u redu, međutim mnogi od njih ustrajavaju u tome da svi drugi moraju učiniti isto, a to nije u redu. U stvari, vrlo je loše. Većina ljudi koji će čitati ovu knjigu bit će iz dijelova svijeta gdje prevladavaju Kršćanstvo i Judaizam, pa ću stoga te dvije religije uzeti kao glavne primjere za to kako su simbolične priče postale doslovne istine, i kako je manipulacija tim pričama postala najsnažniji način kontrole uma što je ikada ostvaren.

Da bi se razumjela prava pozadina religija moramo razmotriti temelj svih drevnih religija koji seže sve do Feničana, Babilonaca i još dalje u povijest. To je bilo Sunce. Hijerarhija se usredotočila na Sunce budući da je, kao što sam ranije obrazložio, znala za njegovu pravu moć kao gigantskog generatora elektromagnetske energije koji svakodnevno i svake sekunde utječe na naše živote i ponašanje. Sunce sadrži 99% mase našeg Sunčevog sustava. Razmislite malo o tome. Sunce, u

Slika 13: *Drevni simbol za godišnji ciklus Sunca od kojeg su potekli toliki mnogi simboli i simboličke priče. Taj simbol se nalazi na prikazima božica Barati i Britanije na slici 12.*

stvari, *jest* Sunčev sustav, i kada se ono mijenja, mi se mijenjamo. Razumijevanje Sunčevih ciklusa i promjenjive prirode energije koju Sunce emitira omogućava vam da predvidite kako će ljudi najvjerojatnije reagirati na različite događaje u različita vremena. Kao i u tekstovima na kojima se temelje različite religije, kod štovanja Sunca postoje dvije razine znanja. Hijerarhija se u davnini usredotočila na Sunce zato što je poznavala njegove učinke na dubljoj razini, dok su široki slojevi Sunce štovali zbog topline i svjetlosti koji su imali očiglednu i ključnu ulogu u osiguravanju obilne žetve. Na isti će način inicijati u ezoterično znanje Bibliju čitati drugačije od kršćanskog ili židovskog vjernika. Inicijat će prepoznati simbolizam, numerologiju i ezoteričke kodove, dok vjernik tekst shvaća doslovce. Na taj način isti tekst prenosi ezoterična znanja iniciranima, i istovremeno stvara religiju za manipulaciju širokim slojevima koji nisu inicirani. Radi se o velikoj prijevari.

Razumjeti drevnu simboliku Sunca znači razumjeti glavne svjetske religije. Drevni su narodi za Sunčevo putovanje tijekom jedne godine koristili jedan poseban simbol *(vidi **sliku 13**)*. Kao što ćemo vidjeti kasnije u ovom poglavlju, to je i dalje jedan od glavnih simbola koje koristi Babilonsko Bratstvo. Možemo ga pronaći i na feničkim prikazima božice Barati i na štitu njezinog britanskog pandana Britanije. Stari narodi su uzeli Zodijački krug (grčka riječ koja znači 'životinjski krug') i umetnuli u nj križ koji označava četiri godišnja doba. U središte križa postavili su Sunce. Zbog tog je simbolizma za tako velik broj pretkršćanskih

božanstava navedeno da su rođeni 25. prosinca. Na 21. ili 22. prosinca pada zimski suncostaj i tada je na sjevernoj polutci Sunce na najnižoj točci svoje moći određene godine. Tada Sunce, govorili su drevni narodi, simbolički »umre«. Do 25. prosinca Sunce počinje svoje simboličko putovanje natrag prema ljetu i vrhuncu svoje moći. Drevni narodi su, utoliko, govorili da se Sunce »rodilo« 25. prosinca. Kršćanski Božić tek je preimenovani poganski blagdan, kao uostalom i svi kršćanski blagdani. To je i Uskrs. Oko 25. ožujka, na prijašnji fiksni nadnevak Uskrsa, Sunce ulazi u astrološki znak Ovna, odnosno janjeta. U to doba godine drevni su narodi običavali žrtvovati janjad jer su vjerovali da će tako udobrovoljiti bogove, naročito boga Sunca, i osigurati dobru žetvu. Drugim riječima, smatrali su da će prolijevanje janjeće krvi zajamčiti da će im biti oprošteni njihovi grijesi.

U drevnom Babilonu sin kraljice Semiramis Tamuz, navodi se, razapet je s janjetom pod nogama i stavljen u špilju. Kada su tri dana kasnije odvaljali stijenu s ulaza u špilju, Tamuzovog tijela više nije bilo. Prilično sam siguran da sam to već negdje čuo. Drevni narodi su Sunce u prosincu također simbolički prikazivali kao dijete, u vrijeme Uskrsa kao mladića, kao kršnog, silno snažnog muškarca na ljeto, kao starijeg čovjeka koji gubi svoju snagu u jesen, a u vrijeme zimskog suncostaja prikazivali su ga kao starca. Nadalje, Sunce su simbolizirali dugom zlatnom kosom (sunčeve zrake) koja je usporedo s gubitkom snage u jesen postajala sve kraća. Pogledajte sada Starozavjetnu priču o Samsonu – Sam-sun-u (eng. »sun« – sunce; op. prev.). Bio je nevjerojatno snažan i imao je dugu kosu, no izgubio je moć kada mu je kosa odsječena. Problemi su počeli kada je ušao u Kuću Dalile – astrološku kuću Djevice, kroz koju Sunce prolazi kada se približava jesen. 'Sam-Sunce' tada posljednjim snagama ruši dva stupa koji su klasičan simbol Bratstva i datiraju barem od drevnog Egipta, a Slobodni zidari ih koriste i dandanas. Priča o Samsonu (Sam-Suncu) simbolička je priča o Sunčevom godišnjem ciklusu. Osoba takvog imena nije postojala. Na hebrejskom, kako saznajem, Samson znači 'Bog Sunca'.

Za ortodoksne Kršćane Isus je jedini rođeni Sin Božji koji je umro da bi naši grijesi bili oprošteni. Pa ipak, potpuno jednake tvrdnje pronaći ćete i o cijelom nizu »bogova« iz drevnih vremena, davno prije nego što je itko uopće čuo za ime »Isus«. Štoviše, poznato nam je da njegovo ime nije bilo 'Isus' jer je to grčki prijevod hebrejskog imena. Podrijetlo izraza 'Sin Božji' staro je barem koliko i arijski gotski kraljevi iz Cilicije koji su dobivali počasni naslov »Sin Boga Sunca«, a zatim su taj običaj preuzeli egipatski faraoni.[1] Za mnoge iz *New Age* pokreta Isus je Sananda, visoki inicijat neke duhovne hijerarhije, koji se inkarnirao kako bi Zemlju prožeo »Kristovom« energijom. Ili je, ovisno o tome s kime razgovarate, vanzemaljac s istim poslanjem. Za druge, Isus je bio Kralj »židovski« po pravu loze kralja Davida kojoj je pripadao. No, je li Isus doista postojao? Jesu li postojali Mojsije, Solomon i kralj David? Moj odgovor bi glasio - kategorično 'ne'. Osim u biblijskim tekstovima, a oni svakako nisu vjerodostojni, nema vjerodostojnih podataka o postojanju ikoga od njih. Odakle su, dakle, potekle priče o njima?

Stari zavjet

Godine 721. prije Krista Izrael su, čini se, pregazili Asirci i odveli Izraelite odnosno Kanaance u ropstvo. Međutim, plemena u službenoj povijesti poznata pod imenima Juda i Benjamin preživjela su još više od stotinu godina poslije toga, do otprilike 586. godine prije Krista, kada su ih nadvladali i porobili naši prijatelji Babilonci. U Babilonu su, drevnom glavnom gradu gmazo-arijskog svećenstva i hijerarhije, hebrejski svećenici Leviti počeli pisati krivotvorenu povijest koja je sakrila istinu o onome što se uistinu dogodilo. Naime, razmislite: hoće li Bratstvo koje je dalo uništiti drevna znanja i knjižnice diljem svijeta u svojim tekstovima zapisati pravu povijest, ili će stvoriti verziju u koju žele da ljudi povjeruju? Za vrijeme svog boravka u Babilonu u kojem se nalazilo obilje naslijeđenog znanja i priča iz Sumera, i nakon što su ga napustili, Leviti su istinu, često simboličnu, izmiješali s fantazijama. Ta mješavina simbolične istine i izmišljotina postala je temelj Starog zavjeta. Takozvani Izraeliti niti su napisali te tekstove niti se složili s onim što je u njima iznijeto. Čak i ako prihvatite da su ikada postojali, Izraeliti su već dugo vremena bili raspršeni u vrijeme kada su Leviti umočili svoja pera u tintu. *Knjigu Postanka*, *Knjigu Izlaska*, *Levitski zakonik* i *Knjigu Brojeva* (Prva, Druga, Treća i Četvrta knjiga Mojsijeva; op. prev.), koje zajedno čine židovsku Toru, napisali su Leviti, ili su pak napisane pod njihovim nadzorom za vrijeme njihova boravka u Babilonu ili nakon njega. Ta skupina ljudsko-žrtvovateljskih, krvopijskih fanatika i crnih maga, kojima ne biste povjerovali ni kad vam kažu koliko je sati, sačinila je zakon koji Židovi, kako se od njih očekuje, i dandanas štuju. Na identičan način mnogi kršćanski fanatici citiraju te stvari kao Božje riječi! To nije Božja riječ, to je riječ Levita kojima su ravnali punokrvni gmazovi i mješanci iz Babilonskog Bratstva. Sumerske pločice nepobitno dokazuju da je *Postanak* u velikoj mjeri prepravljana i sažeta inačica sumerskih zapisa. Sumerska priča o Edinu u levitskoj je Bibliji postala priča o Edenskom vrtu. Prisjetite se priče o »Mojsiju« kojeg egipatska princeza pronalazi u šašu. Istu priču Sumerani su ispričali o kralju Sargonu Starijem. Priča o Mojsiju, »ropstvo« u Egiptu i Izlazak, barem u obliku kako su opisani, fikcije su, a isto vrijedi i za stvaranje dvanaest plemena preko Jakova.

Te su tekstove napisali Leviti na čijem su čelu bili inicijati gmazovskih škola misterija u Babilonu. Priče o kojima govore su simbolične i kodirane tako da ih inicijati razumiju, a široki slojevi uzimaju doslovno. Po Levitima, Mojsiju je njegove zakone i zapovijedi dao Bog na vrhu gore. Uvijek iznova nailazimo na simbol gorja. Jedan od razloga za to je taj što je vrh gore fizički bliži njihovom simbolu Boga – Suncu. Sionska gora znači 'Sunčeva gora'. Izlazak Sunca iznad istočnog gorja i dandanas je jedan od glavnih simbola Bratstva. Priča o Izraelitima i Židovima najvećim je dijelom fantazija – koprena iza koje je skrivena istina. Tijekom tih tisuća godina nitko nije bio temeljitije »nasamaren« od naroda koji se smatra Židovima. Oni su od strane svoje hijerarhije bili na najbezobzirnije i najgroteskniji načine terorizirani, iskorištavani i manipulirani kako bi radili na ostvarivanju

Programa, plana o kojem židovski narod nije znao ništa. Za tu manipulaciju ne postoji bolji primjer od onoga gmazovskih loza - kao što su »židovski« Rotschildi - koji su financirali i podupirali naciste, te doveli do toga da obični Židovi pretrpe stravične posljedice. Levitska priča o Izlasku dimna je zavjesa čija je svrha prikrivanje činjenice da je »hebrejsko« znanje, u stvari, ukradeno od egipatskih škola misterija nakon što se u njih ubacilo Babilonsko bratstvo. Egipćani su »Jahvino« otkrivenje smatrali krađom svetih znanosti.[2] Slobodnozidarski povjesničar i inicijat Manly P. Hall rekao je da je stanje religije u Egiptu određivala crna magija, te da su intelektualne i duhovne aktivnosti ljudi bile paralizirane potpunom poslušnošću dogmama koje je oblikovalo svećenstvo. Izvrsnog li opisa levitsko-babilonskog načina manipulacije ali i svih religija kao, na primjer, Kršćanstva, proizišlih iz laži koje su Leviti propagirali. Ključna je to stvar koju treba zapamtiti. Judaizam, Kršćanstvo i Islam - svi temelje svoja vjerovanja na tim istim pričama koje su nakon svog boravka u Babilonu napisali Leviti. Radi se o povijesnom trenutku koji određuje i nadzire svijet sve do danas. Znanje koje su Leviti ukrali u Egiptu i proširili kada su boravili u Babilonu postalo je poznato kao *Kabala* (Qaballa), što je izraz koji potječe od hebrejskog korijena 'QBL', što znači 's usta na uho'. To je bio način prenošenja najtajnijih znanja inicijatima. Kabala je ezoterična struja onoga što nazivamo Judaizam, koji je u stvari, isto kao i Vatikan, paravan Babilonskog Bratstva. Kabala je tajno znanje skriveno u kodovima u Starom zavjetu i drugim tekstovima. Judaizam je doslovno tumačenje tog znanja. Tehnika je to koju ćete pronaći u svim religijama. Primjer levitskog kodiranja su imena petorice pisara - Garija, Dabrija, Šelemja, Ehanu i Azrel - u drugoj knjizi Esdrasovoj odnosno Ezrinoj. Imena i njihova prava značenja su sljedeća:

- **Garija:** Ime koje su drevni pisari koristili kako bi označili ili da je tekst pogrešan ili da ima drugo značenje
- **Dabrija:** Riječi koje čine frazu ili doslovni tekst
- **Šelamja:** Slikoviti prikaz, nešto slikovito prikazano ili naznačeno na skriven način
- **Ehanu:** Nešto što je promijenjeno ili plagirano
- **Azrel:** Ime Esdrasa/Ezre, pri čemu sufiks »el« znači djelo Ezre.[3]

Ovih pet imena za »pisare« inicijat mora prevesti kao: »Znak upozorenja – doslovno značenje – slikovito prikazano na skriven način – ono što je promijenjeno ili plagirano – ono što je djelo Ezre.«[4] Postoji knjiga pod naslovom *The Bible Code*[5] ('Biblijski kod') u kojoj je navodno razotkriven kod hebrejske verzije Starog zavjeta koji pretkazuje budućnost. Budući da je jedan od tih kodova pretkazao da će Lee Harvey Oswald ubiti predsjednika Kennedyja, nećete mi zamjeriti ostanem li krajnje sumnjičav prema njezinoj vjerodostojnosti. Postoji li još netko tko i dalje vjeruje da je Oswald ubio Kennedyja? Iako sumnjam u navode iz knjige *Biblijski kod*, ipak smatram da u Bibliji doista postoje kodovi, ezoterični kodovi za

inicijate. Radi se ili o izmišljenim likovima koji se uklapaju u njihov simbolizam ili o likovima koji imaju neku dalju vezu sa stvarnim osobama, koje su najčešće u velikoj mjeri pogrešno predstavljene. Evo nekoliko primjera biblijskih kodova. Sve tradicije škola misterija dijele zajedničku temu dvanaest učenika, vitezova ili sljedbenika okupljenih oko nekog božanstva. Broj dvanaest je, između ostalog, kod za dvanaest mjeseci u godini i dvanaest zodijačkih kuća kroz koje Sunce, »bog« - simbolički prikazan kao broj trinaest - putuje. To su »sveta dvanaestorica plus jedan«, kao što taj simbolizam neki opisuju, i tu leži glavni razlog stalnog ponavljanja brojeva dvanaest i trinaest. Tako imate dvanaest izraelskih plemena, dvanaest Išmaelovih prinčeva, dvanaest učenika odnosno sljedbenika Isusa, Buddhe, Ozirisa i Quetzalcoatla. Tu su i kralj Artur s njegovih dvanaest vitezova Okruglog stola (Zodijačkog kruga), Himmler i njegovih dvanaest vitezova u nacističkom SS-u, te žena (Izida, Semiramis) s krunom na kojoj je dvanaest zvijezda iz Knjige Otkrivenja. U Skandinaviji i širem području sjeverne Europe pronaći ćete priču o Odinovim tajnama, ponovno nadahnutu tom istom arijskom rasom s Bliskog istoka. Prema predaji, te tajne zajedno s Odinom čuva dvanaest »drotara«. I ovoga puta, svetih dvanaest plus jedan. Te priče nisu doslovno točne, one su simbolizam škola misterija. To se i dandanas nastavlja s mrežom tajnih društava Bratstva koja te iste simbole stavlja na državne zastave, grbove, u reklame i kompanijske logoe. Simbol Europske unije, tvorevine Bratstva, krug je s dvanaest zvjezdica. Riječ je o svetim brojevima i geometriji. Proporcije egipatskih kipova, bili veliki ili mali, višekratnici su ili višestruki djelitelji brojeva dvanaest ili pak šest.

Brojevi sedam i četrdeset također su kodni brojevi u Bibliji i misterijima. Tako u Bibliji imamo sedam duhova Božjih, sedam crkava u Aziji, sedam zlatnih svijećnjaka, sedam zvijezda, sedam ognjenih zubalja, sedam pečata, sedam trublji, sedam anđela, sedam gromova, a tu je i crveni zmaj iz Otkrivenja sa sedam glava okrunjenih sa sedam kruna. U priči o Jerihonu Jošua sedam dana maršira oko grada sa svojom vojskom, a prati ga sedmero svećenika koji nose sedam trublji. Sedmog dana naprave sedmi krug oko Jerihona i njegove zidine se uruše. U priči o Noi u arku ulazi sedam parova životinja i sedam parova od svake vrste ptica. Između pretkazanja o Potopu i njegovog početka prošlo je sedam dana, a još sedam do slanja golubova. Arka se zaustavlja sedamnaestog dana sedmog mjeseca, Noa napušta Arku dvadeset i sedmog dana, a nakon poplave ulazi u svoje sedmo stoljeće. Mnoga od imena za simbolična božanstva kao, na primjer, Abraksas (Abraxas; op. prev.) kod gnostika i Serapis kod Grka imaju imena od sedam slova. Zatim je tu broj četrdeset. Adam ulazi u Raj s četrdeset godina; Eva dolazi za njim četrdeset godina kasnije; za Potopa kiša pada četrdeset dana i četrdeset noći; Mojsije je navršio četrdeset godina kada odlazi u Midjan i ostaje tamo četrdeset godina; Josipu je četrdeset godina kada Jakov stiže u Egipat; Isus odlazi u divljinu na četrdeset dana. Biblija je Božja riječ? Ne. Napisana je u ezoteričnom kodu škola misterija. Arapska literatura također je sastavljena od strane inicijata za inicijate, pa ćete i tu pronaći iste kodove. Arbaindt (četrdesete) su priče koje su redom povezane s brojem četrdeset, a njihov

kalendar ima četrdeset kišnih i četrdeset vjetrovitih dana. Njihovi zakoni uvijek iznova spominju broj četrdeset. Drugi niz arapskih priča, Seybadt ili »sedam« temelji se na broju sedam. Ti brojevni kodovi imaju dublja značenja od onih očitih, kao što su dani, mjeseci ili Zodijak. Brojevi predstavljaju i vibracijske frekvencije. Svaka frekvencija rezonira s određenim brojem, bojom i zvukom. Neke frekvencije, predstavljene brojevima, bojama i zvukovima, posebno su snažne. Simboli također predstavljaju frekvencije koje djeluju na podsvjesno a da osoba ne shvaća što se zbiva. Još je to jedan od razloga zašto simbole nalazimo u tajnim društvima, na državnim zastavama, logoima kompanija, u reklamama i tako dalje.

Osim u tekstovima što su ih napisali Leviti te drugim zapisima i mišljenjima nastalim na temelju tih tekstova, nema povijesnih dokaza o postojanju čovjeka po imenu Mojsije. Neki smatraju da je to bilo konspirativno ime egipatskog faraona Eknatona, mišljenje koje nikako ne bih odbacio, međutim službena pozadina »Mojsija« i njegovog imena nije povijesno utemeljena. Sve dok babilonski Leviti nisu napisali Izlazak, i to stoljećima nakon što se navodno dogodio, o »Mojsijevoj« priči i o »pošastima« koje su zadesile Egipćane nije se znalo ništa. Prema priči, sve životinje u Egiptu bile su pomrle tri puta! Što su učinile - uginule i odmah potom se ponovno pojavile? Nije bilo nikakvih ubojstava prvorođenčadi u Egiptu, pa praznik Pasha nema povijesne osnove; nastao je kao proizvod priče koju su izmislili Leviti. Njihovi navodi o krvi janjadi na vratima šifra su za drevni simbolizam janjeta. Ne postoji nijedna službena knjiga na hebrejskom jeziku koja u bilo kojem obliku spominje Pentateuh (Petoknjižje, Mojsijevi zakoni) prije dolaska Levita u Babilon. Što se tiče ropstva Izraelita u Egiptu, čak i Peta knjiga Mojsijeva u tom ih razdoblju opisuje kao »tuđince«, a ne robove.[6] Odakle je, dakle, poteklo ime Mojsije? Svaki inicijat najvišeg stupnja u egipatskim školama misterija nazivao se Muse, Mose ili – Mojsije.[7] Egipatski povjesničar iz trećeg stoljeća prije Krista Maneto, citiran od židovskog povjesničara Josipa, kaže da je Mojsije bio svećenik u Heliopolisu odnosno ON-u (Mjesto Sunca), te da je nakon toga uzeo ime Mosheh odnosno Mojsije.[8] Riječ 'Mojsije' znači: 'onaj koji je postao misionar, veleposlanik, apostol'.[9] Glavni svećenik u egipatskim hramovima zvao se EOVE ili EOVA, odakle je nastalo ime Jahve,[10] a hebrejski jezik u stvari je bio sveti jezik egipatskih škola misterija.[11] Glavni jezik u Egiptu zvao se CBT, a bolje je poznat kao Kopt ili koptski jezik. Sveti jezik škola misterija dobio je ime od OBR ili ABR, što je u tim vremenima označavalo prelazak s jednog mjesta na drugo i općenito neku vrsta prijelaza. Upravo je to bit izvornih učenja škola misterija, prijelaz u veće prosvjetljenje. ABR je postalo Ambres, ime svete doktrine rezervirane za inicijate, koje se pisalo i kao Ambric, Hebric, Hebraic i – Hebrew (Hebrej, hebrejski; op. prev.).[12] Hebrejska abeceda ima dvadeset i dva slova, no izvorni hebrejski, od prije »Mojsijevog« vremena, imao je svega deset slova, a njihovo pravo značenje bilo je poznato samo svećenicima.

Hebreji nisu bili Izraeliti ili Židovi; oni su, ili barem njihovi osnivači, bili inicijati egipatskih škola misterija. Stoga ne čudi da se pokazalo nemogućim iden-

tificirati genetsko podrijetlo hebrejske odnosno židovske »rase«. Židovski naziv za svećenika – Kohen - potječe od riječi 'Kahen', kako se na egipatskom izgovara svećenik odnosno princ.[13] Čak se i obrezivanje, taj jedinstveno »židovski« običaj, izvodilo već najmanje 4.000 godina prije Krista. Niste mogli proći inicijaciju ukoliko niste bili obrezani. Hebrejska religija, jezik i narod pojavili su se tek nakon što su inicijati egipatskih škola misterija, koji su kasnije postali poznati kao Leviti, iznijeli znanje iz Egipta i izmislili čitavu povijest ne bi li prikrili ono što rade, za koga rade i odakle su došli. Izrazi »Hebrej/hebrejsko« i »judaizam« tek je druga riječ za »Egipat/egipatsko«. To je jedan od razloga zašto se u današnjem Bratstvu neprestano koriste simboli povezani s Egiptom. Piramida kojoj nedostaje vršni kamen, primjerice, simbol je Velike piramide u Gizi i egipatske škole misterija, a ima i neka mnogo dublja značenja. Na ulazu u hram škole misterija u Egiptu nalazila su se dva masivna obeliska. Oni su kod Slobodnih zidara i u zgradama koje su projektirali i financirali inicijati često predstavljeni kao dva stupa. Odatle dva stupa koja je srušio Samson. Svaki inicijat u školama misterija dobivao bi tajno ime, a taj se običaj zadržao i kod današnjeg Bratstva. Jedna od poveznica Hebreja i Egipta mogla bi biti invazija Hiksa odnosno Pastirskih kraljeva. Egipatski povjesničar Maneto izvijestio je o neobičnom, divljačkom narodu koji je napao i osvojio Egipat. Kada su naposljetku protjerani iz Egipta - zapisao je - otišli su u Siriju i sagradili grad po imenu Jeruzalem.[14] Sasvim je moguće da su Hiksi u stvari bili skupina sličnog opisa po imenu Habiru koja je došla iz bivših sumerskih zemalja, baš kao i, prema Starom zavjetu, čovjek po imenu Abraham.

Kralj Solomon i njegov hram predstavljaju još jedan simbolizam. I opet ne postoje podaci iz nezavisnih izvora o osobi koja se zvala Solomon. Ime mu se nijednom ne spominje ni u jednom od zapisa. Prije nego što su Leviti napisali svoje tekstove, grčki povjesničar Herodot (otprilike 485.-425. prije Krista) putovao je zemljama Egipta i Bliskog istoka, istražujući njihovu povijest. Nije čuo ni za kakvo Solomonovo kraljevstvo, izlazak Izraelita iz Egipta, kao ni za uništenje egipatske vojske, koja je krenula za njima, na Crvenom moru. Ni Platon nije čuo za ništa slično na svojim putovanjima u isto to područje. Zašto? Zato što je sve izmišljeno. Tri sloga u izrazu 'Sol-om-on' nazivi su za Sunce na tri jezika. Manly P. Hall piše da su Solomon i njegove žene i konkubine bili simboli planeta, mjeseca, asteroida i drugih prijemljivih tijela u njegovoj kući – Sunčevoj palači.[15] Solomonov hram je simbol za domenu Sunca. U talmudskoj legendi Solomon je predstavljen kao vrhovni čarobnjak koji je poznavao Kabalu i istjerivao demone. Još jedan simbolizam tajnog znanja skrivenog u izmišljenim pričama o »povijesti« Židova. Knjiga o kraljevima i Knjiga Ljetopisa koje potanko opisuju izgradnju Solomonovog hrama napisane su između petsto do šesto godina nakon događaja koje navodno opisuju. Hebrejski kroničari koji su pisali o Hramu kralja Solomona toliko su pretjerali da je to smiješno. Na njemu je navodno 153.600 radnika radilo sedam godina, a njegova cijena bi, prema preračunu Arthura Dynotta Thomsona, bila jednaka 6,9 milijardi funti. A Thomson je pisao 1872. godine! Kolika bi bila

danas? Ove apsurdne brojke još su jedan primjer izmišljotina na kojima te priče počivaju. One su simbolične, nisu doslovne. Još nešto. Ako Solomon nije postojao, zašto bismo vjerovali da njegov »otac«, kralj David, jest? Stalno čitam izvještaje o njegovom životu, a jedini izvor koji se navodi starozavjetni su tekstovi koje su napisali Leviti! Ne postoje drugi podaci o njemu. To je prijevara. Isto je i s idejom o svetoj lozi kralja Davida i Isusa koju je u Francusku donijela »Marija Magdalena« i od koje su navodno potekli Merovinzi, kao što se posljednjih godina sugerira u mnogim knjigama. Evo što učenjak i istraživač L. A. Waddel piše:

> »Ne postoje apsolutno nikakvi pisani podaci kao ni grčke ili rimske referencije o postojanju Abrahama ili bilo kojeg drugog židovskog rodozačetnika ili proroka iz Starog zavjeta, kao ni o Mojsiju, Savlu, Davidu, Solomonu ni bilo kojem drugom od židovskih kraljeva, s neznatnim izuzetkom dvojice, najviše trojice, kasnijih kraljeva.«[16]

Posljedice svega toga za narod koji se naziva Židovima kao i za čovječanstvo u cjelini bile su upravo strašne. »Mojsijev« zakon je zakon Levita – zakon gmazovskih punokrvnih i mješanaca Babilonskog bratstva. Ono što *nije* je zakon odnosno riječ Božja. Tora i Talmud, oboje sačinjeni tijekom i nakon njihova boravka u Babilonu, mentalno su bombardiranje vrlo opširnim i detaljnim zakonima koji upravljaju svakim vidom života pojedinca. To ni u kojem slučaju nije mogao reći »Bog« na vrhu planine. To su napisali Leviti, a zatim izmislili Mojsija kako bi prikrili tu činjenicu. Od tada su neprekidno, kako bi se pokrile sve mogućnosti, dodavani novi »zakoni« ili revidirani stari. Stranice levitskih tekstova zasićene su ogavnom temom ekstremnog rasizma spram nežidova i potrebe za »potpunim uništenjem« svakoga tko im prkosi – točno tako je Manly Hall opisao metode crnomagijskog svećenstva. Potiču na ubojstva i okrutnosti svih mogućih vrsta. Talmud je zacijelo najviše rasistički dokument na Zemlji. Ovdje je samo nekoliko primjera koji govore o razmjerima njegove duhovne izopačenosti:

> »Samo Židovi su ljudi. Nežidovi nisu ljudi, nego stoka.« **Kerithuth 6b, 78, iebhammoth 61**
>
> »Nežidovi su stvoreni da služe Židovima kao robovi.« **Midrasch Talpioth 225**
>
> »Spolni odnos s nežidovima je poput spolnog odnosa sa životinjama.« **Kethuboth 3b**
>
> »Nežidove treba izbjegavati više od bolesnih svinja.« **Orach Chalim 57, 6a**
>
> »Rađanje nežidova mora se snažno suzbijati.« **Zohar 11, 4b**
>
> »Nežidove se može nadomjestiti kao i izgubljene krave i magarce.« **Lore Dea 377,1**

Međutim, ovo nije tek groteskni ispad rasizma. Pogledajte ponovno. To su stavovi koje gmazovi Drako i njihovi podređeni gaje prema ljudima. Imajte na umu da te grozote nisu napisali Judejci odnosno »Židovi« kao narod. Oni su žrtve tih uvjerenja, a ne njihovi autori. Autori su Leviti, predstavnici svećeničkih loza gmazova i babilonskog Bratstva, koji židovskom narodu nisu privrženi ništa više od Adolfa Hitlera. Kriviti za to »Židove« je besmislica, a upravo to je Bratstvo željelo postići jer se time otvaraju ogromne mogućnosti za metodu 'podijeli pa vladaj', bit njihove kontrole. Kakve li je samo grozote ta manipulacija prouzročila kako »Židovima« tako i »nežidovima«. Isto je i sa židovskim usmenim zakonom, Mishnah, dovršenim do drugog stoljeća poslije Krista. Izrael Shahak, preživjeli iz Koncentracijskog logora Belsen, jedan je među razmjerno malobrojnima što se danas zovu Židovima, a koji su imali hrabrosti otvoreno kritizirati i raskrinkati Talmud. Shahak u svojoj knjizi *Jewish History, Jewish Religion* ('Židovska povijest, židovska vjera') ističe zapanjujuću razinu rasizma na kojoj se temelji židovski (levitski, gmazovski) zakon. Govori o tome kako ekstremno krilo te vjere, koje danas predstavljaju ortodoksni rabini, smatra vjerskom uvredom spasiti život nežidova osim ako ne bi bilo nekih neugodnih posljedica za Židova koji to ne učini. Zaračunavanje kamata na zajam sunarodnjaku Židovu zabranjeno je, međutim - po talmudskom zakonu - nežidovima se mora zaračunavati najveća moguća kamata. Od Židova se traži da svaki put kada prođu pokraj nežidova moraju opsovati, a kada prođu pokraj nežidovske zgrade, moraju zamoliti Boga da je uništi. Židovima je zabranjeno prevariti jedni druge, no taj zakon se ne odnosi na varanje nežidova. Neke židovske molitve slave Boga što ih nije stvorio kao nežidove, a u drugima se moli za trenutno istrebljenje Kršćanstva. Religioznom Židovu zabranjeno je piti iz boce vina ukoliko ju je dotaknuo nežidov od trenutka kad je bila otvorena. Židovski književnik Agnon nakon što mu je dodijeljena Nobelova nagrada za književnost na izraelskom radiju je izjavio: »Nisam zaboravio da je zabranjeno hvaliti nežidove, međutim postoji poseban razlog što to činim, a taj je da su dodijelili nagradu Židovu.«[17] Zakoni su to sustava vjerovanja što se naziva »židovskim«, koji se neprestano tuži na rasizam protiv Židova i osuđuje ga! Sam njihov sustav vjerovanja zasnovan je na najekstremnijem rasizmu s kojim se uopće možete sresti. Pa ipak, da bi se diskreditiralo istraživače koji su se previše približili istini o svjetskoj zavjeri, koristi se vapaj »antisemitizma«. Benjamin Friedman, Židov koji je poznavao vodeće cioniste (sioniste, kultiste Sunca) iz tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća, rekao je da riječ 'antisemitizam' treba izbaciti iz engleskog jezika. Nastavio je:

> »Danas antisemitizam služi samo jednoj svrsi. Upotrebljava se kao klevetnička riječ. Kada takozvani Židovi primijete da se netko protivi njihovim stvarnim ciljevima, preko svih kanala koje imaju na raspolaganju i pod svojom vlašću diskreditiraju svoju žrtvu i etiketiraju je kao »antisemita«.«[18]

Jedan od tih kanala je organizacija sa sjedištem u Sjedinjenim Američkim Državama koja djeluje širom svijeta. Utemeljena upravo s ciljem da kao rasiste osudi one koji razotkrivaju Bratstvo. Ime joj je Liga za borbu protiv difamacije (Anti-Defamation League - ADL). I osobno sam bio njihova meta, što smatram ohrabrujućim i ujedno potvrdom da idem u pravom smjeru. Oni uživaju veliku potporu nežidovskih poltrona koji žele da ADL prema njima i dalje bude laskav, i ujedno nastoje udovoljiti vlastitoj želji za nametanjem moralne čistoće kako je oni vide. Te licemjerne, »antirasističke« pokrete koji vole odavati dojam da su »svetiji od drugih« počet ću shvaćati ozbiljno kada krenu prosvjedovati protiv svakog rasizma, a ne samo protiv onog koji odgovara njihovoj političkoj korektnosti. Miris hipokrizije koji ih okružuje toliko je snažan da štipa za oči. Većina židovske populacije ne slijedi taj levitski rasizam i mnogi su se pobunili protiv strogih rasnih zakona koji ne dopuštaju brakove s nežidovima. Većina ljudi koji se smatraju Židovima od rođenja su odgajani da budu preplašene, indoktrinirane marionete te pokvarene levitske hijerarhije, koja se od farizeja i talmudista iz prošlosti pretvorila u današnje ekstremne cioniste, kontrolirane od strane fanatičnih rabina koji u korist gmazova propisuju »zakon« babilonskih Levita. Većina ljudi koji slijede religije proistekle iz tih izvora nemaju pojma o njihovom pravom podrijetlu i svrsi. Znanje o tome povlastica je vrlo malobrojne elite na vrhu mreže tajnih društava koja je utemeljila religije, te manipulira njima i njihovim zagovornicima. Nije ih briga za njihove sljedbenike, bili oni Židovi, Rimokatolici, Muslimani ili nešto drugo. Ništa ne ističe falsifikat tih religija i naroda više od sadašnjih naroda za koje nam govore da su »židovski«. Kao što su židovski književnici i antropolozi rekli, židovski narod ne postoji. Židovstvo je religija, a ne narod. Čitava koncepcija »židovskog naroda« lažna je priča, smišljena da navede na pogrešan trag. Židovski pisac i istraživač Alfred M. Lienthal rekao je:

> »Nema uglednog antropologa koji se neće složiti da je židovska rasa jednaka besmislica kao i arijevska rasa... Antropološka znanost dijeli čovječanstvo na tri rase: crnu, mongolsko-orijentalnu, te kavkasku ili bijelu (iako neki autoriteti spominju i četvrtu rasu – australoide)... Pripadnike židovske vjere možemo pronaći u sve tri rase i svim podrasama.«[19]

Stvar je, naime, u tome da se unutar židovske vjere i drugih kultura nalazi rasa, skrivena rasa što djeluje tajno, koja je nosilac krvnih loza punokrvnih gmazova i njihovih mješanaca. Izvana te se loze doimaju sastavnim dijelom tih vjera i kultura, međutim one su tu prisutne da bi utamničivale i manipulirale. Tako je i s Levitima. A sve poprima još više farsičan prizvuk i postaje indikativno za to u kakvom svijetu laži živimo kada shvatite da većina ljudi koji sebe danas nazivaju Židovima nisu na ama baš nikakav način povezani sa zemljom koju zovu Izrael. Pa ipak, ta je veza upotrebljavana da bi se opravdalo nametanje »židovske« domovine Arapima u Palestini! Ponovno, kao što su židovski pisci - primjerice, Arthur

Koestler -razotkrili, svi osim male manjine koji su stvorili i naselili državu Izrael genetske korijene vuku iz južne Rusije, a ne iz Izraela. Kukasti nos koji se smatra »židovskim«genetičko je obilježje južne Rusije i Kavkaza, a ne Izraela. Godine 740. poslije Krista narod po imenu Hazari masovno se preobratio na judaizam. Koestler piše:

> »Hazari nisu došli iz Jordana nego s Volge, ne iz Kanaana, nego s Kavkaza. Genetički su bliži Hunima, Ugarima i Mađarima nego potomstvu Abrahama, Izaka i Jakova. Priča o Hazarskom carstvu, onako kako polako izranja iz prošlosti, počinje nalikovati najokrutnijoj prijevari koju je povijest ikada počinila.«[20]*

Dva su glavna podrazdjela onih koji sebe nazivaju Židovima: Sefardi i Aškenazi. Sefardi su potomci onih koji su od antike pa sve do 15. stoljeća, kada su protjerani, živjeli u Španjolskoj. Aškenazi su preci Hazara. Šezdesetih godina prošlog stoljeća procijenjeno je da Sefardi broje otprilike pola milijuna, no Aškenaza je bilo jedanaest milijuna. Tih jedanaest milijuna nije apsolutno ni na koji način povijesno povezano s Izraelom, no upravo su oni napali Palestinu i utemeljili državu Izrael, uz opravdanje da im je Bog u Starom zavjetu obećao tu zemlju. Tko je napisao Stari zavjet? Njihovi svećenici, Leviti! A tko je napisao Novi zavjet na temelju kojeg je nastalo Kršćanstvo? Ljudi kojima je upravljala ista ona sila koja je upravljala Levitima, Babilonsko Bratstvo.

Novi zavjet

Hajdemo, dakle, napraviti mali kviz. O kome je riječ?
Rodila ga je djevica bezgrešnim začećem po Svetom Duhu. Bilo je to ispunjenje drevnog proročanstva. Kada je rođen, tiranin na vlasti želio ga je ubiti. Njegovi su roditelji morali pobjeći na sigurno. Svu mušku djecu mlađu od dvije godine vladar je ubio u nastojanju da ubije to dijete. Pri njegovom rođenju okupili su se anđeli i pastiri i bio je darivan zlatom, tamjanom i smirnom. Bio je slavljen kao spasitelj ljudi, vodio je moralan i ponizan život. Izvodio je čuda među kojima je bilo odzdravljivanje bolesnih, vraćanje vida slijepima, istjerivanje đavla i oživljavanje mrtvih. Ubijen je na križu između dvojice lopova. Spustio se u pakao i ustao od mrtvih da bi uzašao natrag na nebesa.[21]

Zvuči baš kao Isus, zar ne? Ipak, ne radi se o Isusu. Tako je opisan spasitelj s Istoka po imenu Virishna 1.200 godina prije nego što se Isus navodno rodio. Tražite li boga spasitelja koji je umro da bi nam grijesi mogli biti oprošteni, u drevnom svijetu možete birati jer ih ima cijeli niz, a svi potječu od arijske i gmazo-arijske rase koja je proizišla s Bliskog istoka i Kavkaskog gorja. Ovdje su po-

*Arthur Koestler, *Hazari – 13. židovsko pleme?* (Misli, Zagreb, 2000.)

brojani samo neki od »Sinova Božjih«, junaka koji imaju glavnu ulogu u pričama koje odražavaju one o Isusu, i gotovo svi od njih su štovani davno prije nego što se uopće čulo za Isusa:

> Krishna u Hindustanu; Buddha Sakia u Indiji; Salivahana na Bermudskom otočju; Oziris i Horus u Egiptu; Krite u Kaldeji; Zaratustra u Perziji; Baal i Taut u Feniciji; Indra u Tibetu; Bali u Afganistanu; Jao u Nepalu; Wittoba na Filipinima; Tamuz u Siriji i Babilonu; Attis u Frigiji; Xamolxis u Trakiji; Zoar kod Benzosa; Adad u Asiriji; Deva Tat i Sammonocadam u Sijamu; Alkidej u Tebi; Mikado kod šintoista; Beddru u Japanu; Hesus ili Eros i Bremrillahm kod Druida; Thor, Odinov sin, kod Gala; Kadmos u Grčkoj; Hil i Feta kod mandejaca; Gentaut i Quetzalcoatl u Meksiku; Univerzalni Monarh kod Sibila; Ischy na Tajvanu; Platonov Božanski Učitelj; Sveti čovjek kod Xaca; Fohi i Tien u Kini; Adonis, sin djevice Io, u Grčkoj; Iksion i Kvirinus u Rimu; Prometej na Kavkazu te Muhamed ili Mahomet u arapskim zemljama.[22]

Svi izuzev nekolicine tih »sinova Boga« odnosno »proroka« te religija koje utamničuju um osnovanih u njihovo ime dolaze iz zemalja koje su zauzeli ili na njih utjecali narodi potekli s Bliskog istoka i Kavkaza – zemalja Arijaca i gmazo-Arijaca. Među drugim »Božjim sinovima« bili su Mitra, pretkršćanski rimsko-perzijski bog, te Dioniz i Bakho u Grčkoj odnosno Maloj Aziji. To su bili sinovi Boga koji su umrli da bi iskupili naše grijehe, koje je rodila majka djevica i čiji rođendani su padali na – 25. prosinca! Mitra je bio razapet, no ustao je od mrtvih 25. ožujka – na Uskrs! Mitraističke inicijacije obavljale su se u špiljama ukrašenima znakovima Jarca i Raka, simbolima zimskog i ljetnog suncostaja, najvišeg i najnižeg položaja Sunca. Mitra je često prikazivan kao krilati lav - simbol Sunca - koji tajna društva i dandanas upotrebljavaju. Simboli lava i »stiska lavlje šape« koji se u Slobodnom zidarstvu spominju kod stupnja 'Majstora zidara' potječu iz te iste linije simbolizma škola misterija. U Mitrinim ritualima inicijate se nazivalo lavovima, a na čela bi im se crtao egipatski križ. Inicijatima prvog stupnja na glavu se stavljala zlatna kruna koja je simbolizirala njihovo duhovno ja, a tu krunu, što simbolizira sunčeve zrake, nalazimo na Kipu slobode u njujorškoj luci. Svi ti obredi stari su tisućama godina; potječu od Babilona i priča o Nimrodu, kraljici Semiramis i Tamuzu, njihovoj inačici Isusa. Za Mitru se govorilo da je bio sin (Sunce) boga koji je umro da bi spasio čovječanstvo i podario mu vječni život. Klasičan simbol za Mitru bio je lav koji je oko tijela imao ovijenu zmiju i držao ključeve nebesa. Dakle, to je ponovno Nimrodov simbolizam kao i izvor priče o sv. Petru, jednom od Isusovih dvanaest učenika koji čuva ključeve nebesa. Petar je bilo ime visokog svećenika u babilonskoj školi misterija. Nakon što je inicijat u mitrijski kult prošao inicijacijski obred, članovi bi objedovali kruh i vino koji su predstavljali Mitrino tijelo i krv. Za Mitru se, kao i za brojne druge pretkršćanske bogove, govorilo da ga je pri rođenju posjetio mudrac koji ga je darivao zlatom, tamjanom

i smirnom. U antičkoj Grčkoj Platon je isto to ustvrdio za svog učitelja Sokrata. Kršćanstvo je poganska religija Sunca, čije štovanje je Kršćanstvo osudilo! Osim toga, to je religija astrologije, koju je Kršćanstvo, ponajviše Papa, osudilo kao zlo! Scotty, teleportiraj me, ovdje vlada ludilo! Crkvene vlasti dakako znaju za to. Ali ne žele da *vi* to znate. Mitrin kult misterija iz Perzije se proširio na Rimsko carstvo, i u jednom trenutku ta se doktrina našla gotovo u svakom dijelu Europe. Sadašnja lokacija Vatikana u Rimu bila je sveto mjesto za sljedbenike Mitre, a njegova slika i simboli pronađeni su uklesani u stijene i kamene ploče diljem zapadnih provincija bivšeg Rimskog carstva, uključujući Njemačku, Francusku i Veliku Britaniju. Kršćanstvo i Rimska crkva zasnovani su na perzijsko-rimskom bogu Sunca po imenu Mitra (Nimrod) koji je stariji ekvivalent indijskog boga Mitre. Za Tamuza ili Adonisa (Gospod) koji je bio štovan u Babiloniji i Siriji smatra se da se rodio 24. prosinca. Oni su također bili »sinovi« Božji.

Horus je bio »sin« Božji u Egiptu. Potekao je od babilonskog Tamuza, a sam je poslužio kao »nacrt« za kasnijeg Isusa. Brojne poveznice imaju razorno djelovanje na vjerodostojnost Kršćanske crkve: Isus je bio Svjetlost svijeta. Horus je bio Svjetlost svijeta. Isus je za sebe rekao da je on put, istina i život. Horus je rekao da je on put, istina i život. Isus je rođen u Betlehemu, »kući kruha«. Horus je rođen u Annuu, »domu kruha«. Isus je bio Bog pastir. Horus je bio Bog pastir. U čamac se s Isusom ukrcalo sedam ribara. Sedam ljudi ušlo je u čamac s Horusom. Isus je bio janje. Horus je bio janje. Isusa se poistovjećuje s križem. Horusa se poistovjećuje s križem. Isus je kršten u tridesetoj godini. Horus je kršten u tridesetoj godini. Isus je bio dijete djevice Marije. Horus je bio dijete djevice Izide. Isusovo rođenje navijestila je zvijezda. Horusovo rođenje najavila je zvijezda. Isus je kao dijete bio učitelj u hramu. Horus je kao dijete bio učitelj u hramu. Isus je imao dvanaest učenika, Horus je imao dvanaest sljedbenika. Isus je bio Jutarnja zvijezda. Horus je bio Jutarnja zvijezda. Isus je bio Krist. Horus je bio Krst. Isusa je na gori iskušavao Sotona. Horusa je na gori na kušnju stavio Set. [23]

Za Isusa je rečeno da je »sudac mrtvih«. Evo mu malo konkurencije na tom području. Isto je rečeno i za ranijeg Nimroda, Krišnu, Buddhu, Ormuzda, Ozirisa, Ekusa i druge. Isus je alfa i omega. Prvi i posljednji. To su bili i Krišna, Buddha, Lao-kiun, Bakho, Zeus i drugi. Za Isusa se tvrdilo da je izvodio čuda kao što su odzdravljivanje bolesnih i podizanje iz mrtvih. Isto je i sa Krišnom, Buddhom, Zaratustrom, Bochiom, Horusom, Ozirisom, Serapisom, Mardukom, Bakhom, Hermesom i drugima. Isus je kraljevske krvi. Kao i Buddha, Rama, Fo-hi Horus, Herkul, Bakho, Perzej i drugi. Isusa je rodila djevica. Kao i Krišnu, Buddhu, Lao-kiuna odnosno Lao-cea, Konfucija, Horusa, Ra, Zaratustru, Prometeja, Perzeja, Apolona, Merkura, Baldura, Quetzalcoatla i još toliko mnogo drugih da ih se ovdje ne može spomenuti. Isus će se, rečeno nam je, ponovno roditi. Na nebu će biti prilična gužva, jer tamo će biti i Krišna, Višnu, Buda, Quetzalcoatl i drugi. »Zvijezda« koja je najavila Isusovo rođenje još je jedna priča prisutna kod mnogih božanstava, a korijeni joj sežu najmanje do babilonske priče o Nimrodu koji je u

snu vidio blještavu zvijezdu kako se diže nad obzorom. Vračari su mu rekli da je to pretkazanje rođenja djeteta koje će postati veliki princ.[24] Sve je to recikliranje. Isus je izmišljena osoba.

Izmišljeni lik Isusa bio je bog Sunca, simbol za Božje »Sunce« – Svjetlost svijeta. Upravo taj izraz - Svjetlost svijeta - koristili su arijski Feničani kao simbol za »jednog pravog boga« tisućama godina prije navodnog rođenja Abrahama, posve pogrešno proglašenog tvorcem koncepcije jednog boga.[25] K tomu, jednog pravog boga, Sunce, simbolizirali su »jednim pravim križem«.[26] Kršćani Isusa prikazuju s aureolom oko glave, a Feničani su na posve isti način prikazivali Sunčeve zrake oko glave njihovog boga Sunca Bela odnosno Bila. Vidimo to na feničkom kamenom spomeniku koji datira iz otprilike četvrtog stoljeća prije Krista *(vidi **sliku 14**)*. Sunce je bilo jezgra egipatske religije, pa su se Egipćani u podne, kad je Sunce bilo na vrhuncu svog dnevnog »putovanja«, molili »Najvišem«. Govorili su da u to vrijeme Sunce ide obaviti očev posao u hramu. Majke djevice povezane sa svim tim bogovima Sunca različita su imena za kraljicu Semiramis i Ninkharsag, poznatu i kao Izida, egipatski simbol ženske stvaralačke sile bez koje ništa, pa čak ni Sunce, ne bi moglo postojati. Imena koja su nekada simbolizirala vanzemaljske »bogove« tijekom vremena počela su se upotrebljavati za opisivanje koncepcija i ezoteričnih načela. Različite ere i kulture dale su tim istim koncepcijama različita imena, pa tako u Evanđelju Horus postaje Isus, a Izida djevica Marija, majka Isusa odnosno Sunca. Marija na slikama uvijek u naručju drži malog Isusa, međutim to je samo puko ponavljanje egipatskih prikaza Izide što drži malog Horusa. *(vidi **sliku 15**)*. Te osobe nisu stvarno postojale, one su simbolične. Izidu se povezivalo s astrološkim znakom Djevice, kao i Mariju. Naslovi »Zvijezda mora« i »Kraljica neba« dodijeljeni Izidi pripisuju se i Mariji, a oba vuku korijene od kraljice Semiramis koju su u Babilonu zvali Kraljica Nebesa.

***Slika 14:** Fenički kameni spomenik prikazuje njihovog Boga Sunca Bela odnosno Bila s aureolom koja predstavlja sunčeve zrake. Na identičan način prikazuje se i »Isusa« jer je on također simbol za Sunce.*

Iste religije i obrede Sunca možete pronaći širom svijeta, u Sumeru, Babilonu, Asiriji, Egiptu, Britaniji, Grčkoj, u Europi općenito, u Meksiku i Srednjoj Americi, Australiji – posvuda. To je bila univerzalna religija nadahnuta istim, u konačnici vanzemaljskim, izvorom tisućama godina prije pojave Kršćanstva. Štovanje Sunca i vatre bilo je u središtu religija u Indiji, gdje su vjerski blagdani ucrtani u kartu Sunčevog godišnjeg ciklusa,[27] a u priči o Isusu uvijek iznova nailazimo referencije na to i na astrologiju, te simbolizam škola misterija. Kruna od trnja je simbol sunčevih zraka, baš kao i kruna od šiljaka na glavi Kipa slobode. Križ

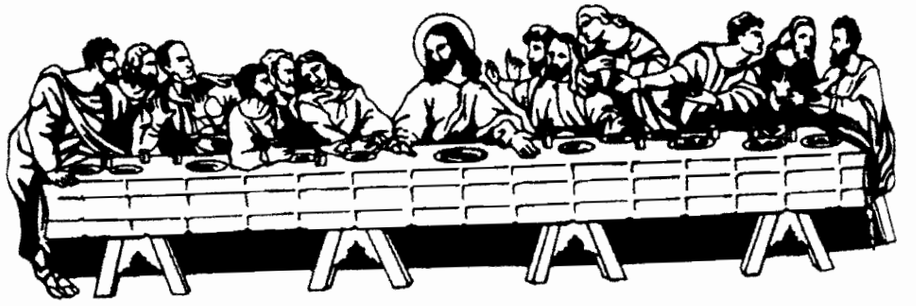
Slika 15: *Marija i Isus? Ne, ovako su Egipćani prikazivali Izidu i Horusa. Da ste živjeli u drevnom Babilonu, to bi bili kraljica Semiramis i Tamuz.*

je također Sunčev i astrološki simbolizam, kao što ste vidjeli ranije u primjeru s križem i krugom. Leonardo da Vinci, Veliki majstor Sionskog priorija (Sunce), isti je simbolizam upotrijebio na svojoj slavnoj slici 'Posljednja večera' *(vidi sliku 16)*. Dvanaest učenika dijeli na četiri skupine, po trojicu njih, a Isusa, »Sunce«, stavlja u sredinu. I opet astrološki simbolizam, a naslikao ga je visoki inicijat tajnih društava i škola misterija koje su znale istinu. Sasvim je moguće da je da Vinci jednog od učenika naslikao kao ženu kako bi simbolički prikazao božanstvo Izide, Barati odnosno Semiramis. Isto božanstvo kasnije se prikazivalo slovom »M« za Mariju odnosno Madonu (Semiramis). Isus se navodno rodio 25. prosinca, na datum koji su kršćani iz razloga koje sam već opisao preuzeli od religije boga Nepobjedivog Sunca (Sol Invictus). Također, smatra se da je za Uskrs umro na križu. Ponovno ponavljanje iste priče iz davnina. Egipćani su Ozirisa predstavljali raspetog preko križa kao astrološki simbolizam. Prema vjerovanjima drevnih naroda, Suncu je trebalo tri dana da se oporavi od »smrti« 21./22. prosinca. Koliko je dana prošlo u Evanđeljima od Isusove »smrti« do »ustajanja« iz mrtvih? Tri! Jednako toliko je trebalo babilonskom Božjem Sinu Tamuzu da ponovno ustane. Ovako se u Evanđelju po Luki opisuje ono što se dogodilo kada je Isus (Sunce) umro na križu:

> »Bijaše već oko šeste ure kad nasta tama po svoj zemlji – sve do ure devete, jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini.« **Luka 23-44,45**

Sin/Sunce je umrlo pa je nastala tama. Obratite pozornost koliko je sati to potrajalo: tri. Istu priču o tami i smrti svog božanstva davno prije rođenja Isusa Hindusi su ispričali za Krišnu, budisti za Budu, Grci za Herkula, Meksikanci za Quetzalcoatla i tako dalje, do u beskraj. Kada je umro, Isus je »sišao u pakao«, baš kao što su to prije njega učinili i Krišna, Zaratustra, Oziris, Horus, Adonis/Tamuz, Bakho, Herkul, Merkur, i tako dalje. Zatim je ustao iz mrtvih baš kao i Krišna, Buda, Zaratustra, Adonis/Tamuz, Oziris, Mitra, Herkul i Baldur prije njega. Isus je simbolički razapet na Uskrs zato što je to proljetna ravnodnevnica kada Sunce (Isus) ulazi u astrološki znak Ovna, Ram-a odnosno – janjeta. Janje u knjizi Otkrivenja isti je simbol. Oko 2.200. godine prije Krista skupina poznata kao svećenstvo Melkizedeka počela je svoje pregače izrađivati od janjeće vune, što je simbol koji se sve do danas koristi u suvremenom izrazu Bratstva, Slobodnim zidarima. Na Uskrs, na ravnodnevnicu, Isus (Sunce) pobjeđuje tamu – u to vrijeme godine svaki dan ima više svjetlosti nego tame. Svijet se u vrijeme rođenja obnavlja snagom Sunca, tako je proljetna ravnodnevnica za Egipćane bila jedan od najsvetijih događaja. Kraljica Izida često je prikazivana s ovnovim glavama, što simbolizira da je razdoblje Ovna, proljeća, bilo vrijeme obilatog stvaranja u prirodi. Blagdan Uskrsa ranim je Kršćanima bio važan jednako kao 25. prosinca. Legenda o Mitri kazivala je da je on nakon što je razapet uskrsnuo 25. ožujka. Nadnevak Uskrsa više nije vezan za prvi dan razdoblja Ovna, no simbolizam se zadržao. Kršćanski vjerski blagdan je – SUNday (nedjelja, Sunčev dan, naime eng. »Sunday« = nedjelja, Sun = Sunce, day = dan; op. prev.). Kršćanske se crkve grade u smjeru istok-zapad s oltarom na istoku. To znači da su vjernici okrenuti prema istoku – u smjeru izlazećeg Sunca. Čak ni Uskršnja jaja, kao ni vrući kolači s grožđicama, nisu kršćanska tradicija. Obojena jaja bila su sveta Uskršnja žrtva u Egiptu, Perziji i drugdje. Koje li ironije kada vlasti u Westminsterskoj opatiji raspravljaju o tome trebaju li imati Božićno drvce budući je ono poganski simbol. Čitava prokleta religija je poganska!

Sa simbolizmom Sunca u Isusovoj priči i njezinim bezbrojnim prethodnicama uvijek iznova ponavlja se inicijacijski simbolizam iz škola misterija. Križ je vjerski simbol koji se može pronaći u svakoj kulturi – od domorodačkih Amerikanaca preko Kine, Indije, Japana, Egipta, Sumera, pa do drevnih naroda Europe te Središnje i Južne Amerike. Budistički kotač života tvore dva križa postavljena jedan iznad drugog, a ptice raširenih krila kao simboli križa nalaze se na nebrojenim budističkim oznakama, grbovima i amblemima. Jedan od najstarijih oblika križa je križ u obliku slova 'Tau' odnosno 'Tav' koje nalikuje slovu T. Na takve su križeve Rimljani vješali političke disidente. Bio je to simbol druidskog boga Hu, a

Slika 16: *'Posljednja večera' Leonarda Da Vincija. Pogledajte kako je Isusa simbolički prikazao kao Sunce, a dvanaest učenika razbio na četiri skupine, po trojicu njih – poput znakova Zodijaka. To je slikovna inačica Sunčevog kruga i križa koje smo vidjeli ranije.*

Slobodni ga zidari i dandanas upotrebljavaju u svom simbolu T-kvadrata. Egipatski Crux Ansata, »križ života«, križ je s omčom na vrhu. Crux Ansata i Tau-križ pronađeni su na kipovima i drugim umjetninama diljem drevne Središnje Amerike. Križ se povezivao s vodom, Babilonci su ga koristili kao amblem bogova vode, za koje su tvrdili da su im podarili njihovu civilizaciju. Usput, za ljudsko-gmazovske bogove s Istoka – Nagas - također je rečeno da žive u vodi. Koncepcija božanskog spasitelja koji umire za čovječanstvo vrlo je stara. Indijske religije stoljećima prije Kršćanstva imale su tradiciju razapetog spasitelja koja je potekla od Arijaca s Kavkaskog gorja. Hinduski lik »Krista«, Krišna, na nekim se portretima pojavljuje pribijen na Križ na klasičan Isusov način.[58] Quetzalcoatl je navodno izišao iz mora noseći križ, a predstavljali su ga pribijenog na križ. U simbolizmu škola misterija zlatni križ znači prosvjetljenje, srebrni križ pročišćenje, križ od običnih metala poniženje, a drveni križ težnju. Potonje se odnosi na stalan simbolizam drveta i bogova spasitelja što umiru na drvetu ili drvenim križevima. Neke od poganskih ceremonija tajni uključivale su učenika koji visi s križa ili leži na oltaru u obliku križa.[29] To je simboliziralo smrt tijela, svijeta fizičke dominacije i želje, te otvaranje duhovnom ja. Pribijanje čavala i prolijevanje krvi još je jedan simbolizam škola misterija. Isusovo razapinjanje je bila alegorija, simboličan događaj zapisan da bi se prenijelo skriveno značenje. To se nije fizički dogodilo, no željelo se da vi mislite da jest. A što je s Isusovim fizičkim uskrsavanjem mrtvih? Slijedi citat onoga što je sv. Pavao u svojoj Poslanici Korinćanima rekao o tom događaju:

> »Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju. Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo.« **Korinćanima 15:13-16**

Sv. Pavao govori o tome da se, ukoliko Isus nije fizički ustao iz mrtvih, ruše temelji kršćanske vjere i religije. Ako je tome tako, Kršćanstvo je u ozbiljnoj nevolji. Prije svega, evanđeoski opisi uskrsnuća sadrže u sebi mnoga proturječja, budući da je u svakom izvorna priča prepisana drukčije ili namjerno promijenjena. Kao drugo, uskrsnuće je još jedan simbolizam Sunca iz drevnih religija. U Perziji su davno prije Kršćanstva izvodili obred u kojem bi naizgled mrtav mladić bio vraćen u život. Tog su mladića nazivali Spasitelj, a za njegove patnje se tvrdilo da su jamstvo spasenja naroda. Svećenici su čuvali njegovu grobnicu do ponoći na ravnodnevnicu, a tada bi povikali: »Veselite se, o sveti inicirani! Vaš Bog je ustao. Njegova smrt i patnje iskupili su vaše grijehe.« Ista priča u Egiptu se prepričavala za Horusa a u Indiji za Krišnu, u oba slučaja tisućama godina prije Kršćanstva. Biblija nam govori da će se Isus vratiti na oblaku, a što se nazire između oblaka? Sunce. Isusova grobnica simbol je tame u koju Sunce ulazi prije ponovnog rađanja, i gotovo sve inicijacije škola misterija uključuju neku vrste špilje, podzemne

odaje ili tamnog, zatvorenog prostora, kao na primjer indijanske »saune«. Čak je i priča o Isusovom probodenom boku nakon što je skinut s križa simbolizam škola misterija. Kršćanska legenda kaže da ga je kopljem probio slijepi rimski centurion po imenu Longin, te da je nešto Isusove krvi kapnulo na njegove oči i vratilo mu vid. Longin se nakon toga preobratio, posvetivši ostatak svog života rušenju poganskih idola. Da, svakako! Centurioni nisu bili slijepi jer kao takvi ne bi mogli obavljati svoj posao. Osim toga, i u ovom slučaju još jedanput otkrivamo da je priča ponavljanje ranijih inačica. Skandinavskog spasitelja Baldera, Odinovog sina, kopljem od imele probio je Hod, bog koji je bio slijep. Nadalje, dana 15. ožujka, na martovske Ide, umrli su mnogi drugi poganski spasitelji. Taj dan bio je posvećen Hodu, a kasnije je postao kršćanski blagdan »blaženog Longina«![30] Doista, čovjek se mora nasmijati.

Simbol ribe tema je koja se proteže kroz cijelo Evanđelje. To je simbol Nimroda/Tamuza, oca-sina u Babilonu. Dodatni razlog za Isusa kao ribu mogao bi biti astrološki znak Ribe. Otprilike u vrijeme kada se Isus navodno rodio Zemlja je ulazila u astrološku kuću Riba. Rađalo se novo doba, pa je Isus riba mogao biti simbol doba Riba. Prema zakonima precesije »Zemljinog klimanja«, sada ulazimo u drugo novo doba, doba Vodenjaka. Kada Biblija govori o kraju svijeta, riječ je o još jednom pogrešnom prijevodu. Riječ »svijet« prijevod je grčke riječi »eon«, međutim eon ne znači svijet, nego »doba«.[31] Pred nama nije kraj svijeta nego kraj doba, kraj 2.160 godina dugog razdoblja Riba. Kršćanstvo nije zamijenilo poganske religije, ono *jest* poganska religija. Perzijanci, koji su svoja vjerovanja naslijedili od Sumera, Egipta i Babilona, imali su krštenje, krizmu, raj i pakao, anđele svjetla i tame te palog anđela. Kršćanstvo je sve to preuzelo i proglasilo svojim vlastitim.

Za vrijeme navodnog Isusovog života esensko Bratstvo bilo je smješteno kod naselja Kumran, na sjeverozapadnoj obali Mrtvog mora. Ili se barem tako tvrdi. Istraživanja Briana Desborougha upućuju da je to mjesto tada bilo kolonija gubavaca, te da su Eseni živjeli na mnogo prikladnijem mjestu, nešto dalje na obali Mrtvog mora. Svici s Mrtvog mora što su 1947. godine pronađeni u pećinama blizu Kumrana, usprkos tome što su ih vlasti pokušale prikriti i tako održati službenu verziju povijesti, omogućili su nam bolji uvid u život i vjerovanja Esena. Svici su nakon zlosretne judejske pobune oko 70. godine poslije Krista skriveni od Rimljana. Pronađeno je otprilike petsto rukopisa na hebrejskom i aramejskom, uključujući tekstove iz Starog zavjeta, a među njima i cjelovit nacrt *Knjige proroka Izaije*, nekoliko stoljeća starije od one u Bibliji. Među svicima je bilo mnoštvo dokumenata koji se odnose na esenske običaje i uređenje. Svici potvrđuju da su Eseni bili vjerski fanatici koji su doslovce slijedili levitske izmišljotine u starozavjetnim tekstovima. Svatko tko nije činio isto bio im je neprijatelj. Žestoko su se opirali rimskoj okupaciji. Bili su palestinski ogranak jedne još ekstremnije egipatske sekte zvane Therapeuti (»iscjelitelji«, odatle naziv terapeutski[32]) i naslijedili su znanje Egipta i drevnih naroda. Therapeuti i Eseni također su upotrebljava-

Slika 17: *Židovski svećenik s gljivastom kapom koja simbolizira važnost magijskih halucinogenih gljiva u njihovim obredima.*

li simbol »messeha«, egipatskog »Drako-krokodila«, čijom su se mašću pomazivali faraoni koje je imenovao Kraljevski dvor Zmaja. Eseni su posjedovali veliko znanje o drogama, uključujući i onima halucinogene vrste, koje su se u inicijacijama škola misterija upotrebljavale za ulazak u povišena stanja svijesti. Svojstva »svetih gljiva« odnosno »Svete biljke« bila su u tolikoj mjeri dio života tajnog bratstva da su židovski visoki svećenici nosili kapu u obliku gljive *(vidi **sliku 17**)* da bi pokazali njihovu važnost. Gljivama su također pridavane konotacije Božjeg sina (čemu nisu?) i dovodile su se u vezu sa Sunčevim ciklusom. Gljive su se s velikim strahopoštovanjem brale prije izlaska Sunca, a mnogi simboli tog obreda mogu se pronaći u Bibliji i drugim, kudikamo starijim tekstovima. I opet, upotreba svetih gljiva i drugih droga te tajno znanje o njihovim svojstvima može se pratiti sve do najranijih dana Sumera.[33] Therapeuti su u Aleksandriji imali vrlo uspješno sveučilište odakle su slali misionare koji su osnivali njihove ogranke i podružnice diljem Srednjeg istoka. Ovdje ponovno nailazimo na vezu sa starim Egiptom i školama misterija.

Eseni su bili zagovornici Pitagore, grčkog filozofa i ezoteričnog matematičara koji je bio visoki inicijat kako grčkih tako i egipatskih škola misterija.[34] Prema Josipu, najslavnijem povjesničaru tog vremena, Eseni su prisezali čuvati tajnim imena moći koje vladaju svemirom. To je bilo u skladu sa zakonima škola misterija. Eseni/Therapeuti obavljali su obrede vrlo slične kasnijem kršćanskom krštenju, obilježavajući čela svojih inicijata križem. To je bio simbol prosvijetljena iz starozavjetne *Knjige Ezekijelove*, a upotrebljavao se i pri inicijacijama u misterije Mitre i drugih takvih figura koje su predstavljale bogove Sunca. Eseni su na prirodne tjelesne funkcije, uključujući spolnost, gledali s gađenjem, i u tom su smislu bili izvrsni preteče Rimokatoličke crkve koja će uzeti za svoje mnoga njihova vjerovanja, izraze i obrede. Dva svitka s Mrtvog mora, jedan na hebrejskom a drugi na aramejskom jeziku, sadrže ono što bi danas nazvali horoskopom, vjerovanje da kretanje planeta utječe na karakter i sudbinu osobe. Eseni su prakticirali astrologiju, a njezin simbolizam nalazimo u čitavom Starom zavjetu i Evanđeljima. Rani kršćani, koji su bili nasljednici Esena/Therapeuta, činili su to isto, kao i Rimljani i svi nežidovski narodi što su okruživali Judeju.[35] Književnik Filo, koji je živio u

navodno vrijeme Isusovog života, u svojoj je Raspravi o kontemplativnom životu napisao da su se Therapeuti, kada su se molili Bogu, okretali prema Suncu, te da su proučavali svete knjige kako bi otkrili njihovo tajno (kodirano) značenje. Zapisao je i da su meditirali na tajne prirode koje su u knjigama bile skrivene pod velom alegorije.[36] Upravo na taj način napisana je Biblija. Danas se taj tajni jezik koristi na logoima, grbovima i zastavama kompanija, država i drugih organizacija koje kontrolira Bratstvo.

U uzajamnoj vezi s Esenima i temom koja se proteže i kroz Stari i kroz Novi zavjet tajno je društvo zvano Nazarenci odnosno Nazarećani. Starozavjetni likovi poput Mojsija i Samsona su, navodi se, bili članovi te skupine, kao i Isus, njegov brat Jakov, Ivan Krstitelj i sv. Pavao. U Djelima apostolskim o sv. Pavlu se kaže: »Utvrdismo da je ovaj čovjek kuga, da pokreće bune među svim Židovima po svijetu, da je kolovođa nazaretske sljedbe...«[37] Nitko od tih ljudi nije stvarno postojao, no simbol Nazarećana poveznica je s tajnim društvima koja se proteže kroz cijelu Bibliju. Izgleda da su Eseni i Nazarećani različiti izdanci jedne te iste skupine. Prema judejskom povjesničaru Josipu, Eseni su se odijevali u bijelo, no Nazarećani su nosili crno, kao i svećenici kulta božice Izide u Egiptu. Crna je boja Babilonskog Bratstva koje je manipulacijama prokrčilo svoj put kroz povijest. U skladu s tim, crna je postala boja koja se povezuje s vlašću (pogledajte pravnu profesiju) i sa smrću. Osim toga, crno je tradicionalna boja učiteljske profesije, s crnom haljom i crnom studentskom kapom koja se sastoji od slobodnozidarskog simbola kruga i kvadrata. Čini se da je najveće Isusovo čudo bilo to da je došao iz Nazareta, jer Nazaret u to vrijeme nije postojao. I Isus je rekao: »Neka bude Nazaret. I bi Nazaret.« Ili prije, ne bi. Taj naziv se ne pojavljuje ni u jednom od detaljnih rimskih registara kao ni u knjigama, zapisima ili dokumentima bilo koje vrste koji se odnose na vremensko razdoblje koje pokriva Evanđelje. Isus »Nazarećanin« ne odnosi se na grad Nazaret, nego na nazaretsko tajno društvo.

Eseni/Therapeuti/Nazarećani bili su most koji je povezivao Stari zavjet, Novi zavjet i nastanak Kršćanstva. Rani su se »kršćani« prije negoli su se prozvali kršćanima nazivali Nazarećani.[38] Rituali nazaretskog bratstva jasno su uočljivi u današnjoj kršćanskoj Crkvi. Nazarećani su nosili crno, a to čini i većina kršćanskih klerika. U Kumranu su imali obredno kupanje koje je simboliziralo pranje od njihovih »grijeha«. Odatle je nastalo kršćansko krštenje. Objedovali su kruh i vino, iz čega je nastala kršćanska misa. W. Wynn Westcott bio je osnivač Sotonističkog reda Zlatne zore u Engleskoj koji će kasnije odigrati važnu ulogu u pojavi Adolfa Hitlera i nacista. On je tu priču poznavao iznutra, pa je svom djelu *The Magical Mason* (Magijski zidar) napisao da današnji Slobodni zidari vuku svoje korijene od Esena i drugih srodnih skupina. Danas je arapska riječ za kršćane 'Nasrani', a muslimanski Kur'an upotrebljava izraz 'Nasara' odnosno 'Nazara'. Ovi izrazi potječu od hebrejske riječi 'Nozrim' koja je pak izvedenica izraza 'Nozrei ha-Brit' – Čuvari zavjeta. Izraz 'Nozrei ha-Brit' može se pratiti sve do navodnog vremena starozavjetnih Samuela i Samsona. Samuel je predstavljen kao glavni čovjek Le-

vita, a oni su prema uputama Babilonskog Bratstva orkestrirali čitavu prijevaru s Biblijom i Talmudom. Zavjet je slobodnozidarsko Veliko djelo vjekova – Program gmazovskog preuzimanja Zemlje.

Krvne loze, »izabrani narod«, i tajno znanje u Bibliji kao i nebrojenim drugim spisima i na slikama simboliziraju »čokot« i »vinograd«.: U Starom zavjetu spominje se: »Ti prenese čokot iz Egipta, pogane istjera, a njega zasadi.« Govori nam se i da je »vinograd Jahve nad Vojskama dom Izraelov; izabrani nasad njegov ljudi Judejci.« Krvna loza simbolizirana kao čokot uopće nije - usudio bih se to tvrditi - loza kralja Davida. Kao prvo, on nije postojao, a to je prilično uvjerljiv argument. Simbolizam čokota se, i ovoga puta, može pratiti sve do Babilona i Egipta. U grčkim školama misterija grčki bogovi Sunca Dioniz i Bakho bili su bogovi zaštitnici vinograda.[41] O čemu ovisi zrenje grožđa? O Suncu. »Isusova« krvna loza simbolizirana čokotom koja je utkana u taj simbolizam Sunca u stvari je jedna od kraljevskih i svećeničkih loza koje vode sve do gmazovskih Anunnakija. Novi zavjet govori o svadbi u Kani, međutim ne radi se o pravoj svadbi. To je ponovno simbolika Sunca i Zemlje, boga i božice. U zemlji Kanaan svakog su se proljeća izvodile ceremonije spolnosti i plodnosti pod imenom »Kanaanska svadbena svetkovina«.[42] U Evanđelju je Isus na simboličkoj svadbi u Kani pretvorio vodu u vino. Za sazrijevanje grožđa i pravljenje vina potrebni su Sunčeva toplina i Zemljina voda. Eseni su također imali obredne izraze povezane s vodom i vinom. Eseni, Therapeuti i gnostici u velikoj su mjeri upotrebljavali skrivena značenja. Priče o Isusu mnoštvo su isprepletenih alegorija koje se odnose na Sunce, astronomiju, astrologiju, krvne loze, tajno znanje te obrede i imena koje su koristile škole misterija. Novi zavjet odraz je Starog zavjeta po tome što su neke činjenice, mnogo fikcije te mnoštvo ezoteričnih kodova stopljeni i često do neprepoznatljivosti zamršeni u priču koja je, stoga, krajnje varljiva ukoliko ju se shvaća doslovno. Sažetak toga nalazimo u rečenici: »Onaj tko ima uši neka čuje.« Neka onaj tko je iniciran u tajno znanje shvati što stvarno govorim. Neka onaj tko nije iniciran vjeruje u svakojake stare blezgarije.

Evo još nekoliko nevjerojatnih biblijskih izmišljotina:

- Ideja »tesara« je prevoditeljska greška. Engleski prijevod riječi »tesar« potekao je od hebrejske riječi 'naggar', a preko grčke riječi »ho tekton«. Te riječi ne označavaju doslovno »tesara« nego ljude koji su majstori svog zanata, a odnosile su se kako na učitelje i učenjake tako i na zanatlije.
- Isus sasvim sigurno nije rođen u štali; nijedno od Evanđelja ne tvrdi da je tome tako. Priča o Isusovom rođenju potpuna je izmišljotina. Koncepcija dolazi iz Lukinog Evanđelja[43] gdje se kaže da je Isus bio položen u jasle, sanduk za hranjenje životinja, jer nije bilo mjesta u svratištu. Međutim, grčka verzija, na temelju koje je nastao engleski prijevod, kaže da nije bilo »topos« u »kataluma« – nije bilo mjesta u prostoriji.[44] U Matejevom Evanđelju se konkretno navodi da je Isus bio u kući: »I kada uđoše u kuću, ugledaše djetešce s Marijom, njegovom majkom, i padoše na koljena da bi mu odali počast.«[45] Kada nije bilo pravih kolijevki, često su umjesto njih korištene jasle, međutim jasle su premještali k djetetu, a ne dijete k jaslama!
- Scena Isusovog rođenja najvjerojatnije potječe od sv. Franje Asiškog, kada je u talijanskom Grecciu 1223. godine poslije Krista[46] okupio mještana i njihovu stoku kako bi slikovito uprizorio Isusovo rođenje. Ta scena rođenja ubrzo je naišla na odobravanje, Božićne scene s drvenim jaslama postale su popularne širom Italije, ostalo je povijest. Ni darivanje nije kršćanski običaj. U poganskom svijetu za Novu godinu to je bila praksa davno prije Kršćanstva. Kršćani su ga jednostavno posudili, kao i sve ostalo.
- Proročanstva su predvidjela da će se »mesija« (messeh, egipatski krokodil) zvati Emanuel, međutim ime »mesije« iz Evanđelja bilo je Isus, odnosno barem njegov judejski ekvivalent. Opa! Baš je neobično kako kršćani, čini se, propuštaju to uočiti kada svakog Božića citiraju proročanstvo o dolasku »Emanuela«. Pomislite na svu tu djecu odjevenu u kostime Marije, Josipa, pastira, mudraca, magaraca, krava i ovci. Ta fikcija se koristila da bi se nebrojenim generacijama nametnulo vjerovanje da se sve dogodilo tako, dok je priča o Isusovom rođenju i Božiću zapravo uprizorenje prevodilačkih pogrešaka, izmišljotine sv. Franje i zimskih obreda utemeljenih na vjerovanjima pogana. Je li, Dora i Borna, prije nego ove godine odjenete kostime, mogu li vam nešto reći u povjerenju?
- Kršćanska Euharistija, kada vjernici jedu kruh i piju vino koji simboliziraju krv i tijelo Kristovo, ima podrijetlo u kanibalističkim obredima u kojima su se prilikom žrtvovanja životinja i ljudi jeli i pili pravo meso i krv. Većina kršćanskih izraza, uključujući i korijen riječi 'Krist' i 'Kršćanstvo', potječe od grčkih riječi. Između ostalih, to su 'Crkva' (kuća Gospoda), eklezijastičan (prema 'Ecclesia', starogrčkoj skupštini odnosno parlamentu), 'apostol' (misionar), 'prezbiter/svećenik' (starješina) i 'krštenje' (uranjanje).
- Čak i prema evanđeoskim pričama Isus je bio okružen teroristima. Šimun čarobnjak bio je poznat i kao Šimun Zelotes (Zelot), što je označavalo njegovu ulogu zapovjednika Zelota, »boraca za slobodu« koji su zagovarali rat protiv Rimljana. Još jedan opis za njega je Šimun »Kananit«, što je grčka riječ koja označava fanatika. Engleski prijevod toga glasi Šimun Kanaanac! Juda Iškariotski izvedenica je od Sicarius, što znači ubojica. Postojala je teroristička skupina pod nazivom 'Sicani' odnosno 'Sinovi Bodeža', i od te riječi potječe riječ 'Sica' koja označava zakrivljeni bodež. Sicarius je na grčkom postalo 'Sikariotes', što je kasnije pogrešno prevedeno na engleski kao iškariotski. Zeloti-Sicani iz zasjede su napadali rimske opskrbne karavane i rimske vojnike, vrlo slično terorističkim skupinama kao što je IRA u Sjevernoj Irskoj.
- Ljude se nije razapinjalo zbog krađe, što znači da je priča o dva lopova razapeta s Isusom još jedna izmišljotina. To je još jedna »krađa«, budući se isto

govori za neke pretkršćanske figure koje su imale ulogu Isusa. Kazna za »zločine« za koje je Isus bio optužen bilo bi kamenovanje do smrti od judejskih vlasti, a ne rimskih.

- Poncije Pilat, u to vrijeme rimski prokurator, navodno je oprao ruke, i odgovornost za »Isusovu« smrt prebacio na gomilu. Pranje ruku da bi se pokazala nevinost bio je običaj esenske zajednice.[47] U Bibliji se navodi da je rimski običaj bio da se u vrijeme svetkovine Pashe ponudi oslobađanje zatvorenika, međutim to jednostavno nije točno. Nije postojao takav običaj i ta scena je izmišljena.

O izmišljotinama u Bibliji može se napisati čitava knjiga. U stvari, netko ju je već napisao. Nosi prikladan naslov *Biblijske izmišljotine* i ako želite podrobnu dokumentaciju podataka koje sam koristio u ovom poglavlju, toplo vam je preporučam. Nema ama baš nikakvih vjerodostojnih podataka o postojanju Isusa. Nema arheoloških dokaza, pisanih dokaza, ničega. Isto vrijedi za Solomona, Mojsija, Davida, Abrahama, Samsona i nebrojene druge biblijske »zvijezde«. Sve što imamo tekstovi su Levita i priče iz Evanđelja u svojim različitim verzijama. Vjerski manipulanti toliko su očajno željeli za Isusa dobiti unakrsne reference da su u djela »židovskog« povjesničara Josipa umetnuli patetično očit dodatak kako bi poduprli neodrživo. Poznato je više od četrdeset pisaca koji su bilježili događaje u tim zemljama u navodno vrijeme Isusovog života, međutim oni ga ne spominju.[48] Čovjek koji je činio sve te stvari koje je navodno učinio, a nitko nije ništa o njemu zapisao? Filo je živio tijekom čitavog navodnog vremena Isusova života i napisao je povijest Judejaca koja je pokrila cijelo to razdoblje. Štoviše, živio je u Jeruzalemu ili u njegovoj blizini u vrijeme kada je Isus navodno rođen, i kada je Herod navodno ubijao djecu, međutim nije zabilježio ništa od toga. Bio je tamo kada se Isus navodno trijumfalno vratio u Jeruzalem i kada je razapet i ustao iz mrtvih trećeg dana. I što Filo kaže o tim fantastičnim događajima? Ništa. Ni riječi. Ni slovca.[49] Ništa od toga ne spominje se ni u rimskim zapisima ni u suvremenim izvještajima koje su pisali grčki i aleksandrijski pisci, upoznati s onime što se tamo događalo.[50]

Zašto? Zato što se nije ni dogodilo. To je bila simbolična, kodirana priča čija je svrha bila prenijeti različita ezoterična i astrološka znanja i, najvažnije, stvoriti još jednu religiju utamničenja zasnovanu na simbolima Babilonskog Bratstva. Čovječanstvo je nasamareno. Teško nasamareno.

■ IZVORI

1 *The Phoenician Origin Of Britons,* str. 47.

2 Arthur Dynott Thomson, *On Mankind, Their Origin And Destiny* (Kessinger Publishing, PO Box 160, Kila, MT 59920, USA, prvi put objavljeno 1872.), str. 27.

3 *On Mankind, Their Origin And Destiny,* str. 8, 9.

4 Na istom mjestu, str. 9.

5 Michael Drosnin, *The Bible Code* (Weidenfeld and Nicolson, London, 1997.).

6 *On Mankind, Their Origin And Destiny,* str. 17.

7 Na istom mjestu, str. 6.

8 Na istom mjestu, str. 18, 19.

9 Na istom mjestu, str. 19

10 Na istom mjestu, str. 41.

11 Na istom mjestu, str. 12.

12 Na istom mjestu.

13 Na istom mjestu, str. 20.

14 Na istom mjestu, str. 11.

15 *The Secret Teachings Of All Ages,* str. L.

16 *The Phoenician Origin Of Britons,* str. 147.

17 Ove primjere (a postoje i nebrojeni drugi) naveo je Israel Shahak u svojoj knjizi *Jewish History Jewish Religion* (Pluto Press, London, 1994.).

18 Benjamin Freedman, *Facts Are Facts,* citirao Jan Van Helsing u *Secret Societies And Their Power In The 20th Century* (Ewertverlag, Gran Canaria, Spain, 1995.), str. 99.

19 Alfred M. Lilenthal, *What Price Israel?* (Henry Regnery, Chicago, 1953.), str. 213-214.

20 Arthur Koestler, *The Thirteenth Tribe - The Khazar Empire And Its Heritage* (Hutchinson, London, 1976.).

21 *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* edited by Tim C. Leedom (Kendall/Hunt Publishing, Iowa, USA, 1993.), str. 137. Dostupno kod Truth Seeker Company, PO Box 2872, San Diego, California 92112.

22 Na istom mjestu, str. 135.

23 Albert Churchward, *Of Religion,* prvi put objavljeno 1924. godine, a sada dostupno kod Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA 99347, United States.

24 T. W. Doane, *Bible Myths* (Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA 99347, United States). Ova knjiga je prvi put zaštićena autorskim pravom 1882. godine, ponovno je tiskana 1948. godine, a sada je dostupna na navedenoj adresi. Toplo preporučam, pogotovo ako ste kršćanin/kršćanka.

25 *The Phoenician Origin Of Britons,* preface, str. XI.

26 Na istom mjestu.

27 Jordan Maxwell, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 19-31.

28 *The Secret Teachings Of All Ages,* str. CLXXXIII.

29 Na istom mjestu, str. CLXXXIII.

30 Barbara G. Walker, *The Woman's Encyclopaedia Of Myths And Secrets* (Harper Collins, San Francisco, 1983.).

31 Jordan Maxwell, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 27.

32 Otuda smo naslijedili kršćanski izraz 'kurat' (posvećenik, duhovnik, župnik; izvorno 'onaj koji ima lijek za duše'; op. prev.)

33 John Allegro, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 228-233.

34 Laurence Gardner, *Bloodline Of The Holy Grail* (Element Books, Shaftsbury, 1996.), str. 63.

35 Alan Albert Snow, ravnatelj Instituta za istraživanje podrijetla judeokršćanstva, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 63-66.

36 *On Mankind, Their Origin and Destiny,* str. 368.

37 Djela apostolska 24:5

38 Albert Snow, *Astrology In The Dead Sea Scrolls, The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 65.

39 Psalam 80:8.

40 Izaija 5:7.

41 *The Occult Conspiracy,* str. 14.

42 Jordan Maxwell, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* p29.

43 Evanđelje po Luki 2:7.

44 *Bloodline Of The Holy Grail,* str. 37.

45 Na istom mjestu, str. 36-37.

46 *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 182, 183.

47 Christopher Knight and Robert Lomas, *The Hiram Key* (Arrow Books, London, 1997.), str. 310.

48 John E. Remsburg, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read,* str. 171.

49 Na istom mjestu.

50 Na istom mjestu, str. 172.

PETO POGLAVLJE

Pobijeđeni po križu

Kršćanska crkva je farsa utemeljena na izmišljotini. Ukoliko nekome treba potvrda da nekolicina može s lakoćom nadzirati mnoštva ne treba tražiti daleko; dovoljno je da pogleda milijarde ljudi koji su štovali bajke što su ih proteklih 2.000 godina propagirali ljudi u mantijama. Pritom, ono što vrijedi za Kršćanstvo vrijedi i za ostale: Judaizam, Islam, Hinduizam i sve ostale.

Te religije stvorila je ista sila s istom svrhom te, utoliko, mitovi o bogovima spasiteljima širom svijeta imaju istu strategiju: **1**) rođeni ste s istočnim grijehom i stoga ste bezvrijedno smeće od dana kada ste došli na ovaj svijet; **2**) spasiti se možete jedino ako vjerujete u »Spasitelja«, a to znači da morate raditi sve što vam svećenstvo kaže. **3**) ako to ne činite, bit ćete osuđeni na vječni oganj u paklu. Koliko li je samo krivnje i straha to izazvalo tijekom tisuća godina. Čuo sam majke rimokatolkinje koje su se nakon smrti svoje dojenčadi sa strepnjom pitale što će se dogoditi s njihovom djecom. Bebe nisu mogle vjerovati u Isusa jer su bile stare svega nekoliko dana, hoće li, dakle, ići u raj ili u pakao? Gledao sam rimokatolički televizijski kanal u Sjedinjenim Američkim Državama kada je čovjeku u mantiji postavljeno ovo pitanje. On je rekao da je to važno teološko pitanje. O, zaista? Rekao je da će djetetova duša ili otići u limb (na koliko vremena, čovjek se pita?) ili će joj se suditi za postupke roditelja. Kakve zapanjujuće besmislice. Hvala bogu da se djetetu neće suditi zbog ponašanja svećenika. Ako se čovjek može spasiti isključivo vjerom u Isusa, što je s onim ljudima tijekom čitavog razdoblja Kršćanstva koji su živjeli u golemim područjima svijeta gdje se nikad nije čulo za Isusa? Jesu li i oni, zbog manjka informacija, osuđeni na vječnu vatru? Taj kršćanski Bog je pomalo bezveznjak, zar ne? No dakako, to nije točno. Sve je fikcija, izmišljotina gmazovskih inicijata Babilonskog bratstva čija je svrha kontrola umova širokih masa.

Pišući ovaj dio knjige, istraživao sam podrijetlo Evanđelja i posegao za jednom knjigom na svojoj polici. Kada sam je izvukao, za njom je ispala druga, manja knjiga. Iako se nisam mogao sjetiti da sam je ranije vidio, odmah me privukao njezin naslov. *The True Authorship Of The New Testament* (Pravo podrijetlo Novog zavjeta) Abelarda Reuchlina, prvo izdanje objavljeno u SAD-u 1979. godine.[1] Knjiga govori o jednom povlaštenom krugu, najeksluzivnijem klubu u povijesti,

koji poznaje »Veliku tajnu«. Krug obuhvaća vjerske, političke i književne vođe koji znaju istinu o Isusu, no ne žele da ju itko drugi sazna. Ono što me zapanjilo je da je autor knjige došao do istih zaključaka kao ja. Evanđelja su izmišljotina smišljena s ciljem da proizvedu novu religiju utamničenja. Knjiga ne ulazi u sav simbolizam koji sam ovdje dokumentirao, međutim imenuje obitelj koja je, zajedno sa svoji suradnicima, napisala Novi zavjet, te navodi kodove koje su koristili kako bi označili svoje autorstvo. Zanimljivo je da je jedan od tih kodova broj četrdeset o kojem sam nešto ranije govorio. Četrdeset je predstavljen i slovom M za Mariju. Slovo M je i dandanas važno za Bratstvo, pa ga možemo vidjeti na sve strane, u logotipu lanca restorana brze hrane McDonalds. Kasnije ćemo vidjeti na koji način velike korporacije koriste simbolizam Bratstva u svojim logoima i nazivima. Slovo M označava Mariju ili Madonu, a ona označava Semiramis. Bogatstvo dokaza u Reichlinovoj knjizi, od kojih je jedan dio vrlo kompliciran i tiče se ezoteričnih matematičkih kodova, krajnje je uvjerljivo. Toplo vam preporučam da pokušate nabaviti primjerak ove knjige želite li saznati sve pojedinosti. U uvodnom odlomku Reuchlin daje kratak pregled svojih otkrića:

> »Novi zavjet, Crkva i Kršćanstvo, sve je to djelo obitelji Kalpurnija Pizona koja je pripadala rimskoj aristokraciji. Novi zavjet i svi likovi u njemu – Isus, svi Josipi, sve Marije, svi učenici, apostoli, Pavao, Ivan Krstitelj – svi su izmišljeni. Obitelj Pizon stvorila je priču i likove; priču su vezali za određeno vrijeme i mjesto u povijesti i onda je povezali s nekim perifernim stvarnim osobama, kao što su Herod, Gamalijel, rimski prokuratori i tako dalje. No, Isus i svi neposredno povezani s njim su stvoreni *(to jest izmišljeni)* likovi.«[2]

Pizoni su bili loza potekla od državnika, konzula, pjesnika i povjesničara, a takvi ljudi bi svakako bili inicijati mreže tajnih društava Rimskog carstva, jedne od glavnih odskočnih dasaka za gmazovske punokrvne i mješance sve do danas. Iz tog je razloga rimski vojnik logo operacije Bratstva pod nazivom American Express. Obitelj Pizo tvrdila je da potječe od Kalpa koji je, rekli su, bio sin Nume Pompilija, nasljednika Romula, utemeljitelja Rima. Bili su to ljudi s jakim vezama. Te rimske loze, navodi se, došle su iz Troje, tako da ovdje govorimo o lozi čiji korijeni sežu sve do Kavkaza i Bliskog istoka. Priča kaže da je nakon razaranja Troje oko 1.200. godine prije Krista čovjek po imenu Eneja iz »kraljevske« (gmazovske) loze otišao s ostacima svog naroda i naselio se u Italiji. Tamo se oženio u kraljevsku obitelj Latina i od te krvne loze kasnije je nastalo Rimsko carstvo. Po mnogim predajama, Enejin unuk, čovjek po imenu Brut, 1.103. godine prije Krista sa svojom skupinom Trojanaca, uključujući i neke iz kolonija u Španjolskoj, iskrcao se u Britaniji te postao kralj Britonaca i osnovao grad Novu Troju – London.

Lucije Kalpurnije Pizon, glava obitelji, oženio se za praunuku Heroda Velikog. Prema Reuchlinovom istraživanju, Pizon, koji je koristio brojne pseudonime, oko 60. godine poslije Krista napisao je svoj »Ur Marcus«, prvu verziju Evanđelja

po Marku. Jedan od prijatelja koji ga je ohrabrivao u tome bio je slavni rimski pisac Anej Seneka, no čini se da ih je obojicu 65. godine ubio car Neron. Time obitelj Pizon nestaje iz rimske povijesti sve do 138. godine poslije Krista, kada Pizonov unuk Antonin postaje car. Međutim, od tog trenutka loza je uglavnom poznata pod imenom Antonini, a ne Pizoni. U sedamdeset i tri godine od smrti glave obitelji Pizon do pojave Antonina napisane su pod lažnim imenima proklamirane osnove Kršćanstva. Nakon što mu je Neron ubio oca Pizonov sin An - koji je također koristio niz imena, među kojima je bilo i ime Cestije Gal - imenovan je za upravitelja Sirije. Time je dobio zapovjedništvo nad rimskom vojskom u Judeji. Bio je umiješan u judejski ustanak kojeg je bio poslan ugušiti Vespazijan. Prema Reichlinu, cara Nerona je 68. godine poslije Krista ubio Pizonov agent. To svakako ima smisla ako je Neron ubio njegovog oca. Tako klan Pizon stavlja svoju moć i manipulacije u službu Vespazijana, te on 69. godine poslije Krista postaje car. Godinu dana kasnije Rimljani razaraju Jeruzalem, kradu hramska blaga, navodno čak i Zavjetni kovčeg, te ih, po svemu sudeći, odnose u Rim gdje postaju vlasništvo podzemlja tajnih društava. To podzemlje nije bilo ništa drugo nego Babilonsko Bratstvo.

Reuchlin kaže da je An Kalpurnije Pizon tada napisao prva tri evanđelja, i to sljedećim redoslijedom: Evanđelje po Mateju (70.-75. poslije Krista); obnovljeno Markovo evanđelje (75.-80.); te, uz pomoć rimskog pisca i državnika Plinija Mlađeg, obnovljeno Lukino evanđelje (85.-90.). Evanđelje po Ivanu, djelo Anovog sina Justa, uslijedilo je 105. godine. Kao što Reuchlin navodi, Isus je kombinirani lik sastavljen od više elemenata – neke njegove karakteristike preuzete su iz priča o Josipu u Egiptu i drugim starozavjetnim likovima te iz nekih esenskih tekstova, a neke su posuđene od raznih poganskih bogova. Na isto to ukazuju i podaci koje sam sâm prikupio. Nekoliko Josipa koji se pojavljuju u priči, svi su kreacija Pizona i dio koda. Slova u imenu Pizon (lat. oblik imena je Piso; op. prev.) prevedena na hebrejski glase 'Yud', 'Vov', 'Samech' i 'Fey' te tvore ime Josip. Drugi kod koji Pizon koristi kao svoj »potpis« je broj šezdeset. Reuchlin ističe brojne podudarnosti između priče o Isusu i priče o starozavjetnom liku Josipu koju je Pizon upotrijebio kao polazište: Josip je imao dvanaestero braće, Isus dvanaestoricu učenika; Josip je izdan za dvadeset srebrnjaka, Isus za trideset srebrnjaka (inflacija); Josipov brat Juda predlaže izdaju Josipa, Juda izdaje Isusa; Josip je u Egiptu gdje ubijaju prvorođenu djecu, Isus s obitelji bježi u Egipat kako bi izbjegli ubojstva muške djece. Pizon je za imena učenika u priči upotrijebio imena svojih sinova: Ivan (Julije), Jakov (Just), Šimun Petar (Prokul) i Andrija (Aleksandar).[4] Julije, Just i Prokul napisali su neke kasnije novozavjetne tekstove. Pizon je sastavio priču tako da njegov lik Isus ispuni mnogo proročanstava iz Starog zavjeta, posebno ona od Izaije. Reuchlin kaže da su Pizoni radili promjene te nadopune i na tekstovima Starog zavjeta, te da su napisali većinu od četrnaest starozavjetnih knjiga poznatih pod nazivom apokrifne knjige. Među njima su bile Knjiga Ezrina, Prva knjiga o Makabejcima, Judita, Tobija, Bel i Zmaj.[5] Pizoni su bili stoici (odatle izraz stoički),

a stoici su smatrali da ljude pokreću strah i nada, te da ih se pomoću njih može kontrolirati[6] (metoda Babilonskog Bratstva). Postoji li bolji opis religija proistekli iz Starog i Novog zavjeta?

Još jedan izraz Ana Pizona bio je Josip Flavije, pisac kojeg sam jednom ili dvaput citirao. Razlog zbog kojeg Pizon, kao Josip, i muž njegove unuke Plinije Mlađi nisu spomenuli Isusa u svojim službenim tekstovima je taj što to tada jednostavno ne bi bilo vjerodostojno. Te su se priče počele prihvaćati kao »činjenica/istina« tek nakon određenog vremena, kada su se podaci o podrijetlu »Isusa« izgubili. Službena povijest za Josipa tvrdi da je bio iz kraljevske dinastije Hasmonejaca. Borio se protiv Rimljana, a kad su njegovi prijatelji počinili samoubojstvo nakon što se ustanak izjalovio, on se predao i bio pošteđen. Štoviše, rečeno je da su ga carevi kasnije sklonili u Rim gdje je trideset godina pisao knjige o židovskoj »povijesti«. Ma, molim vas. Josip je bio rimski aristokrat, An Kalpurnije Pizon, i zajedno sa svojim sinovima i Plinijem Mlađim napisao je Evanđelja i ostatak Novog zavjeta.

Plinije je napisao mnogo poslanica (pisama) pod imenom sv. Ignacije; ista ta skupina, samo pod različitim imenima, bili su rani crkveni »oci«. A tko je tu rimsku izmišljotinu pretvorio u religiju krajnjeg utamničenja kakvom je postala? Rimski car koji je pripadao istom tom Babilonskom Bratstvu kao i Pizoni - Konstantin Veliki. Kojim se sredstvom u tu svrhu poslužio? Rimskom Crkvom!

Geoffrey Higgins u svom epskom djelu *Ancayalypsis* (Anakalipsa) otkriva da je Rim izgrađen kao novi Babilon. Nije čudo da je Kršćanstvo prepuno babilonskih simbola. Cijela je stvar smišljena kako bi se stvorila još jedna religija koja će zarobiti ljudski um, a današnja hijerarhija Kršćanske crkve sa svim je time upoznata! Crkvena elita oduvijek je znala budući da je ona sama dio mreže tajnih društava koja je stvorila mit zvan Kršćanstvo. Da bi se ta propaganda održala smišljene su cinične laži poput Torinskog pokrova, koji se dovodi u vezu s tajnim društvom Viteza templara. Sila koja je izmislila Isusa i Kršćanstvo ista je ona sila koja danas upravlja svijetom. Na primjer, rimski Zbor arhitekata preteča je današnjih Slobodnih zidara, samo se ime promijenilo. Rimljani su upotrebljavali iste simbole kvadrata, kompasa i tako dalje. Hram tog Zbora u Pompejima nestao je za erupcije Vezuva 71. godine poslije Krista; arheolozi su tijekom iskapanja na toj lokaciji pronašli heksagram »Davidovu zvijezdu«, lubanju i crno-bijelu amblemsku kartu kakvu su izvorno koristili dionizijski majstori.[7] Identične simbole koriste današnji Slobodni zidari.

Judejski ustanak protiv Rima nastavio se sve do konačnog poraza zelota u bici kod Masade, planinske tvrđave s pogledom na Mrtvo more. To je bio posljednji bastion esenske zajednice koja je svoju bazu evakuirala dalje niz obalu. Budući da su Rimljani razbili zelote, mnogi članovi nazaretskog tajnog društva otputili su se, kao što je dokumentirao Julije Afrikan koji je živio u Turskoj oko 200. godine poslije Krista, u Jordan, Mezopotamiju, Siriju i Tursku. Josip iz Arimateje, Isusov »ujak« iz Biblije, navodno je otputovao u Francusku kako bi »širio riječ«. Vatikanski bibliotekar, kardinal Baronije, rekao je da je Josip oko 35. godine poslije Krista

došao u Marseille poslije čega je otišao u Britaniju.[8] »Marija Magdalena« i Isusovo potomstvo nakon »raspeća« također su se navodno zaputili u južnu Francusku. Na tome se temelji priča o Svetom Gralu koja tvrdi da su od Isusove loze potekli francuski Merovinzi. Međutim, to je glupost jer ti ljudi nisu postojali; osim toga, obratite pozornost na izvor te priče, bibliotekara Vatikanske biblioteke Rimske crkve u Rimu. Dakle, zbog čega su Provansa i jug Francuske odjednom postali toliko privlačni? Pogodite gdje je obitelj Pizon imala velike posjede? U Galiji, konkretno u – Provansi![9] Nikakvo čudo da se »trs« (krvna loza/znanje) može poistovjetiti upravo s tim dijelom Francuske. Stoljećima kasnije postao je dio priče o Svetom Gralu koji se spominje u mnogobrojnim mitovima i legendama. Sve su to simbolične priče o kralju Arturu (još jednom »Sinu-Suncu«), a mogu se pronaći i na kartama za tarot, te europskoj glazbi i umjetnosti tijekom mnogih stoljeća. Gral je prikazan kao vrč ili kalež u koji je pri raspeću prikupljena Isusova krv. Međutim, ta krv je samo simbol krvi koja se prolijevala u svetim obredima u kojima se za proljetne ravnodnevnice žrtvovala janjad, a za inicirane u više stupnjeve znanja bio je to simbol krvnih loza čiji korijeni sežu sve do gmazovskih »bogova«. U ranim rukopisima priča o Gralu, »Sveti Gral« se zvao Sangraal. To je gotovo identično sa starofrancuskim izrazom Sang Raa, koji znači 'kraljevska krv'. Ta kraljevska krv, kao što ćemo ustanoviti, u stvari su bile loze gmazo-ljudskih mješanaca koje nemaju nikakve veze s »Isusom«.

Lik boga Sunca, sastavljen od više dijelova i simbolički poznat kao Isus, u vrhunaravnog Božjeg Sina promijenio je čovjek po imenu sv. Pavao, koji se u pričama najprije zvao Savao iz Tarza. Prema službenoj povijesti, roditelji sv. Pavla bili su Judejci pa je on, poput njih, usprkos tome što je bio farizej i ekstremni sljedbenik hebrejske vjere, postao rimski građanin. Za koga se još smatralo da je Judejac koji je postao rimski građanin? Za Josipa, pseudonim Pizona, autora Evanđelja! Sv. Pavao je, navodi se, poticao progone ranih Kršćana, ali se preobratio na putu za Damask kada se pred njim čudesno »ukazao« Isus i upitao ga: »Zašto me progoniš?« Pa ipak, Pavao ima tri verzije svoje priče. U jednoj je čuo glas Isusa koji mu se obratio (Djela 9:7). U drugoj je vidio svjetlost, ali nije čuo glas (Djela 22:9). A u trećoj mu Isus daje upute o njegovom budućem poslanstvu (Djela 26:13). Lik Pavla su stvorili Plinije Mlađi (vojnog imena Maksim) i Just Pizon.[10] U priču o Pavlu uveli su mnoge svoje prijatelje i suradnike, kao i osobe iz obiteljske povijesti. Na primjer, čovjek iz Djela apostolskih po imenu Ananija, koji je ozdravio Pavla od sljepila, nadahnut je Enejom Senekom, kojeg je zajedno s ocem obitelji Pizon ubio Neron.[11] Nadalje, u Poslanici Rimljanima nalazimo rečenicu: »Pozdravite Herodiona, rođaka moga.«[12] To je šifra za srodstvo obitelji Pizon s Herodom Velikim. Isusovu poruku nije na Cipar, Kretu, Makedoniju, Aziju, Grčku i Rim proširio Pavao. To su učinili Plinije i Pizoni. Just, njegov otac i Plinije između 100. i 105. godine zajedno sa svojim obiteljima, prijateljima i robovima obišli su Malu Aziju (danas Tursku), grčke gradove i Aleksandriju te još mnoga druga mjesta kako bi »potaknuli« siromašne i robove da se pridruže njihovoj novoj vjeri.[13] Prve crkve u

Bitiniji i Pontu izgradio je Plinije. On je od 85. godine poslije Krista mnogo puta posjetio ta mjesta i to je izvor prvog imena Poncija Pilata. On se u Matejevom i Markovom evanđelju, prvim evanđeljima koje su Pizoni napisali, zove samo Pilat, međutim u Lukinom evanđelju, koje su zajedno napisali Pizon i Plinije, odjednom dobiva ime Poncije. Lukino evanđelje napisano je baš u vremenu kada je Plinije počeo posjećivati Pont.[14] U Plinijevim pismima, koje je napisao pod vlastitim imenom, navodi se da je Just Pizon bio u Bitiniji 96. i 98. godine koristeći ime Tulije Just, te da su Pizoni živjeli i u Efezu, u kojem su se nalazili kult i hram božice Dijane, još jedne inačice Izide, Semiramis, Barati, i tako dalje do u beskonačnost. Na putovanjima su se predstavljali kao apostoli i biskupi, nasljednici svojih izmišljenih likova Petra i Pavla. Predstavljali su se kao Ignacije (Plinije), Justin (Just), Klement Rimski (Julije), Polikarp (Prokul) i Papija (Julian, Justov sin).[15] U to je vrijeme Pompeja Plotina (pravim imenom Klaudija Febe), članica obitelji Pizon, već bila žena rimskog cara Trajana, tako da su za svoju manipulaciju imali potporu s najviše razine.[16] Ona se pojavljuje i kao »naša sestra Febe« te kao »Klaudija« i »Klaudina« u tekstovima poznatima kao poslanice Rimljanima i Timoteju te Klementovim propovijedima.[17]

Pizon i Plinije uveli su u svoje priče sve simbole religije Sunca i mitova Babilonskog bratstva. Svog Savla/Pavla smještaju u Tarz, glavni grad Cilicije, u Maloj Aziji (današnjoj Turskoj). Sasvim slučajno, Tarz je bio središte mitrijske religije Sunca i Cilićani su uvezli taj kult u Rim, odakle se proširio čitavim Carstvom. U Maloj Aziji je bio raširen i kult Dioniza. I Mitra i Dioniz bili su simboli bogova Sunca, obojica su rođeni 25. prosinca i obojica su umrli kako bi naši grijesi mogli biti oprošteni. Sve što Kršćani vjeruju o Isusu, Rimljani i Perzijanci vjerovali su o Mitri. Nedjelja (eng. SUNday; op. prev.) je za mitrijance bila sveti dan zato što je Mitra bio Bog Sunca (SUN God; op. prev.), a nedjelju su zvali Gospodinov Dan. Dioniza je rodila djevica i bio je poznat kao: Trs, Naš Gospodin, Spasitelj, Sudac mrtvima, Izbavitelj, Ponovno rođen i jedini rođeni Sin Božji. Iznad Dionizove glave stajale su riječi: »Ja sam Život, Smrt i Uskrsnuće, ja držim krilatu krunu (Sunce).«[18] Pisac H. G. Wells ističe da su mnogi Pavlovi navodi o Isusu jednaki onima Mitrinih sljedbenika za Mitru. Liturgija Mitre je liturgija Isusa. Kada Pavao kaže: »pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; a stijena bijaše Krist« (1. Korinćanima, 10:4), koristi iste riječi koje se mogu pronaći u zapisima o Mitri – samo su imena različita. U Evanđeljima Petar postaje kršćanska »stijena« na kojoj će se izgraditi nova crkva. Vatikanski brežuljak u Rimu je navodno bio sveto mjesto za Petra, međutim za isto mjesto se davno prije tvrdilo da je Mitrino sveto mjesto i tamo su pronađeni ostaci mitrijskog kulta! Klan Pizon Mitru je pretvorio u mit – Kršćanstvo.

Svi pape tvrdili su da vladaju kao nasljednici Petra, prvog pape. Ta tvrdnja potječe od rečenice u Bibliji gdje Isus kaže: » Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati.«[19] Međutim, samo četiri retka nakon što je Isus navodno nazvao Petra »stijenom« na kojoj će izgraditi svoju Crkvu slijedi njegova diskreditacija: »Isus se okrene i reče Petru: 'Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!'«. »Stijena« je klasičan simbol škola misterija, kao i »vršni kamen«, simbol povezan s Isusom koji je i dandanas prisutan u simbolizmu Slobodnih zidara. Petar je navodno bio čuvar ključeva nebeskog kraljevstva, međutim to je samo repriza simbola koji su upotrebljavale škole misterija: boga Janusa s dva lica koji je bio čuvar Hrama mudrosti, te Mitre koji je čuvao ključeve. A Janus je bio Eannus, kako su Babilonci zvali Nimroda. Zlatni i srebrni ključevi navodnog nasljednika sv. Petra, Pape, daljnji su simboli tajne doktrine. Pape i oni pod čijom su kontrolom znaju što svi ti simboli u stvari znače. Zlato i srebro su dragocjeni metali korišteni kao simboli Sunca i Mjeseca. I Petar i Pavao navodno su pogubljeni u Rimu za vrijeme Neronovog progona Kršćana, međutim nema dokaza koji to potvrđuju jer se to jednostavno nije dogodilo. Dvojica drugih ljudi za koje se navodi da ih je ubio Neron su, međutim, Lucije Kalpurnije Pizon, glava obitelji, i njegov prijatelj Eneja Seneka! Kako su godine prolazile, religija Sunca i simbolizam škola misterija pretvoreni su u religiju zasnovanu na doslovnom tumačenju simboličkih tekstova.

Na tom pogrešnom shvaćanju i obmani izgrađeno je Kršćanstvo. Pokušava nas se uvjeriti da je kršćanska Crkva nastala kao jedna cjelina, ali to jednostavno nije točno. Postojale su mnoge frakcije koje su zastupale čitav spektar različitih motrišta i međusobno se prepirale i borile za mjesto glavnog čuvara »istine«. Najžešći sukobi vodili su se između sljedbenika Pavlove inačice Isusa kao nadnaravnog Sina Božjeg i Arijaca, koji su smatrali da je Isus bio čovjek, a ne Bog. Arijci su dobili ime po Anu, visokom svećeniku iz Aleksandrije u Egiptu, koji je sumnjao u to da je Isus bio isto što i Bog. Nije li Jahve rekao da je on jedini Bog? Kako se onda Bog može dijeliti na tri dijela - na Oca, Sina i Duha svetog? »Trojstvo« je poganska koncepcija koju nalazimo u babilonskom i egipatskom sustavu vjerovanja. Ako živimo u svijetu punom odraslih i zrelih osoba, trebali bismo im dati za pravo i slobodu da vjeruju u što god žele, sve dok to ne nameću drugima. Nije važno smatramo li da je ono u što vjeruju pogrešno ili besmislica. Moj problem s Kršćanstvom i religijom općenito nije u tome što netko vjeruje u nju, to je njegovo pravo. Ono što osporavam jest način na koji se ona nameće ljudima zastrašivanjem, nametanjem krivnje, nasiljem i suzbijanjem drukčijeg mišljenja. Nažalost, pravo ljudi da vjeruju u ono u što vi ne vjerujete postalo je zločin, i tako su sljedbenici Pavla i Arijanci ustrajavali na međusobnom uništenju. Tada na scenu stupa Konstantin Veliki koji je s Pizonima i Plinijem bio tvorac onoga što je kasnije dobilo ime Kršćanstvo.

Konstantin je postao car Rimskog carstva 312. godine poslije Krista. Pratio ga je glas hrabrog i bezobzirnog vojnika i jedno je vrijeme služio u Britaniji, prije nego što je izabran za Cezara Zapada. Tada je u nastojanju da postane car svih Rimljana počeo ubijati svoje suparnike, uključujući mnogu njihovu djecu. Kršćanska legenda kaže da je u jednoj od svojih bitaka za vlast u Rimskom carstvu, u bici

kod Mulvijevog mosta u blizini Rima, na nebu vidio križ uz kojeg su bile riječi: »Po ovom pobijedi!«. Sljedeće noći, tako legenda kaže, ukazao mu se Isus i rekao da na svoju zastavu stavi križ jer će mu to zajamčiti pobjedu nad neprijateljima. Dobra priča, ali, »mora da se šalite«, prošlo mi je kroz glavu. Navodi se da su vizije Konstantina navele da se preobrati na Kršćanstvo, međutim tu nailazimo na jedan problem. On nikad nije doista postao kršćanin, osim možda na samrtnoj postelji, kao osiguranje. Štovao je grčkog boga Apolona (Sunce) i Sol Invictusa (Nepobijeđeno Sunce) i do smrti je bio Pontifex maximus (op. prev. – vrhovni svećenik) poganske crkve! Posljedično, Isusu je dodijeljen Sunčev rođendan 25. prosinca i to se održalo sve do danas. Konstantin je odgovoran i za veliko kršćansko svetište u Jeruzalemu. Njegova majka, Helena, poslana je tamo da bi pronašla mjesta i relikte kršćanske priče. Navodno je pronašla točna mjesta Isusovog rođenja, raspeća, njegovu grobnicu i mjesto s kojeg je uzašao u nebo. U Jeruzalemu će vas vodič i dandanas provesti svim tim mjestima! Konstantin je 326. godine poslije Krista izgradio baziliku na mjestu koje je njegova majka identificirala kao mjesto raspeća i točno tamo danas stoji Crkva sv. Groba i privlači milijune kršćana koji žele vidjeti mjesto gdje je Isus bio razapet. Helena je također tvrdila da je otprilike tristo godina nakon tog događaja pronašla tri drvena križa na kojima su razapeti Isus i dva lopova. Kako sposobna gospođa je to morala biti.

Istina, međutim, seže mnogo dublje. Konstantin je bio član istog Babilonskog Bratstva preko kojeg su djelovali Pizoni i Plinije. Bazilika koju je dao izgraditi u Jeruzalemu, prema nekim istraživačima, dio je svetog geometrijskog uzorka tog grada. Rimski Zbor arhitekata bio je povezan s Redom majstora Comacina koji su se pod vladavinom careva Konstantina i Teodozija, kada je Kršćanstvo postajalo dominantna religija u Rimskom carstvu, brzo proširili.[21] Obje su skupine bile važni ogranci podzemlja Bratstva. Red Comacina imao je sjedište na otoku Comacini u jezeru Como, u sjevernoj Italiji. Jezero Como, koje je danas blizu švicarskih centara za pranje novca zarađenog na trgovini drogom kao što je Lugano, vrlo je važno središte Babilonskog bratstva. Dva suvremena člana Bratstva, princ Filip i njegov mentor, lord Mountbatten, 1965. godine na jezeru Como prisustvovali su sastanku takozvane Bilderberške skupine Bratstva. Red Comacina bio je podijeljen na lože kojima su na čelu bili Veliki majstori. Oni su nosili bijele rukavice i pregače, te komunicirali preko tajnih znakova i rukovanja.[22] Sve to se događalo više od tisuću godina prije službenog osnutka Slobodnog zidarstva! Kralj Lombardije bio im je pokrovitelj, i bili su poglavari svih zidara i arhitekata u Italiji.[23] Bio je to tajni red, nasljednici ranijih arhitekata Bratstva, dionizijskih majstora, koji su bili poveznica graditelja drevnih poganskih hramova i njihove braće koja će graditi velike kršćanske katedrale Europe. I jedne i druge gradilo je isto Bratstvo! Drevni hramovi bili su svetišta poganskim božanstvima, a ni s kršćanskim katedralama nije drukčije, one su također svetišta poganskim božanstvima. Jedina razlika je u tome što je za potonje javnost misli da su izgrađene za »štovanje« Isusa. Glasoviti kršćanski junak sv. Bernard definirao je Boga kao »duljinu, širinu, visinu i dubinu«

budući je poznavao učinke geometrije i brojeva na energetska polja. Pitagora je također rekao: »Broj je sve.« Moć uzorka, brojeva, geometrije i razmjera jedna je od »velikih misterija« koje su skrivane od širokih masa.

Konstantin, kao i Bratstvo koje je kontroliralo careve, u podupiranju Kršćanstva očito su prepoznali političku korist. A ljudi nisu imali poteškoća s primanjem Isusa u svoj sustav vjerovanja budući da se priča poklapala s pričama o drugim bogovima Sunca tog vremena, uključujući Mitru. Kršćanstvo je Mitri preuzelo mnogo sljedbenika jer se za njih ono, osim u imenu, nije razlikovalo od onoga u što su već vjerovali. Konstantin je prekinuo progon Kršćana u Rimskom carstvu proglasivši svoj Milanski edikt, premda se on nije odnosio konkretno na Kršćanstvo nego je zaustavio progon svih jednobožnih religija. Bilo kako bilo, kada je završio jedan progon, ubrzo je započeo drugi – Rimska crkva progonila je, spaljivala i mučila sve koji su odbijali vjerovati u kršćansku vjeru, te čak i one koji nisu htjeli vjerovati u njihovu verziju iste vjere. U ime takozvanog »Princa mira« umrli su deseci milijuna ljudi. U skladu s tim, Konstantin je ubio svoju ženu i starijeg sina, a nakon toga je, 325. godine poslije Krista, otišao u svoju palaču kod Nikeje (danas Iznik u Turskoj) odlučiti u što će kršćani vjerovati sve do današnjeg dana. Želio je okončati sukob između pavlina i arijaca, te ustanoviti jedinstvenu kršćansko vjerovanje. Pozvao je 318 biskupa (još jedan mistički broj) u Nikeju i objavio im što će biti njihova vjera. Između frakcija su izbile žučne rasprave oko goruće pitanja za budućnost svijeta: Je li Isus bio dio trojstva Oca, Sina i Svetoga duha? Tiboga! Trgali su se spisi i padali udarci. Ako ste kršćanin, eto kako je odlučeno kakva će biti vaša vjera. Arijci su bili poraženi i iz tog kaosa i rimske diktature proizišlo je temeljno kršćansko vjerovanje – nikejska dogma. Taj »ričet« izgledao je kako slijedi. Nadam se da ste usredotočeni, kasnije ću provjeriti vaše znanje:

> »Vjerujemo u jednoga Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje, svega što postoji, vidljivoga i nevidljivoga. Vjerujemo u jednoga Gospodina Isusa Krista, jedinoga Sina Božjega, rođena od Oca prije svih vjekova, Boga od Boga, Svjetlost od Svjetlosti, pravoga Boga od pravoga Boga, rođena ne stvorena, istobitnoga s Ocem, po kojemu je sve stvoreno. Za nas ljude i za naše spasenje sišao je s nebesa; utjelovio se po Duhu Svetom, rođen od Djevice Marije i postao čovjekom. Radi nas ljudi je raspet pod Poncijem Pilatom, pretrpio smrt i bio pokopan. Trećeg je dana uskrsnuo po Pismu: uzašao na nebo i sjedi zdesna Ocu. Ponovno će doći u slavi suditi žive i mrtve, i njegovu kraljevstvu neće biti kraja. Vjerujem u Svetoga Duha, Gospodina, Životvorca, koji izlazi od Oca (i Sina), koji se zajedno s Ocem i Sinom skupa časti i slavi. On je govorio kroz proroke. Vjerujem u jednu svetu, sveopću i apostolsku Crkvu. Prihvaćamo jedno krštenje za oproštenje grijeha. Očekujemo uskrsnuće mrtvih i život vječni.«

Jednostavno, zar ne? Odlučeno je da je Isus bio istog bitka kao i Otac jer je u drevnom Babilonu za Nimroda i njegovog sina Tamuza bilo rečeno da su jedna te ista osoba. Njegova majka, kraljica Semiramis, nazvana je Sveti Duh. Tako su Otac, Sin i Sveti Duh u svari Nimrod-Tamuz i Semiramis. Kršćanstvo je babilonska religija, i bila je to od samog početka. Rim i Italija i dandanas su jedan od glavnih centara Bratstva, što sam detaljno obrazložio u knjizi *I istina će vas osloboditi.* Sam Vatikan je kao jedna od njihovih najvažnijih baza pod potpunom kontrolom Bratstva.

Kršćanstvo je jednako kao Judaizam i Islam smišljeno da bi ostvarilo još jedan vitalni dio gmazovskog Programa: potiskivanje ženske energije, intuitivne veze s višim razinama naše mnogodimenzionalne svijesti. Jednom kada se potisne vaša ženska energija, vaša intuicija, isključena vam je viša svijest i vama počne dominirati vaša niža svijest. Odijeljeni ste od vašeg najvišeg izraza ljubavi, mudrosti i znanja, te prepušteni na milost i nemilost izmanipuliranim »informacijama« kojima vas se neprestano bombardira. Zato je Bratstvo nastojalo stvoriti svijet kojim, barem na površini, vlada muška energija. Stanje postojanja poznato pod nazivom »mačo muškarac« je osoba odijeljena od svoje ženske energije i stoga krajnje neuravnotežena. Obratite pozornost na činjenicu da se u Konstantinovom Nikejskom kredu ne spominju žene. Govori o Bogu koji se utjelovio kao Isus »za nas muškarce*i naše spasenje«. Kršćanstvo je bilo muški bastion od samog osnutka, stvoreno da potisne uravnotežujuću žensku energiju. Rani crkveni utemeljitelji, kao na primjer Kvint Tertulije, zabranili su ženama pristup svećeničkom zvanju, pa i da govore u crkvi. Tek je na Koncilu u Trentu 1545. godine Rimska crkva službeno priznala da žena ima dušu, a i tada s većinom od samo tri glasa! Sjeme te antifeminističke dogme u kršćanskoj Crkvi može se pronaći u njezinom uzoru, zoroastrizmu, sekti proroka (bajoslovnog boga Sunca) Zaratustre. On i njegova religija pojavili su se, još jedanput, u Perziji, današnjoj Turskoj, domovini gorja Toros i boravišta sv. Pavla, grada Tarza. Zaratustra je bio žestoko anti-ženski orijentiran i njegove su riječi da »u raj mogu ući samo žene koje su bile 'pokorne i koje su smatrale svoje muževe gospodarima'«. Čitava filozofija zoroastrizma gotovo je doslovno ponavljanje brahmanizma, užasnog hinduskog vjerovanja koje su Arijci uveli u Indiju mnogo stoljeća prije toga. Sv. Pavao (klan Pizon i Plinije) nastavio je antifeministički program u Kršćanstvu i postavio kulise za grozno obespravljivanje žena tijekom gotovo dvije tisuće godina. Slijedi par »bisera« sv. Pavla:

> »Žene, podlažite se svojim muževima jer muž je glava žene kao i Krist Glava Crkve. Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu!«

* U izvorniku je upotrijebljena engleska riječ »men« (množina od »man«) koja označava i ljude (čovjeka) i muškarce; op. prev.

I:

> »Poučavati pak ženi ne dopuštam, ni vladati nad mužem, nego - neka bude na miru.«

Kršćanska je crkva utemeljena da bi predstavljala i održala u kontinuitetu krajnje mušku vibraciju, energiju Sunca, te očuvala tajnim drevno znanje. Kršćanska crkva postala je ključno i vrlo učinkovito sredstvo za povlačenje znanja iz opticaja, tako da se može skriveno i zlonamjerno koristiti iza kulisa. Atak na uravnotežujuću žensku energiju i stjecanje znanja rezultirao je progonom »vještica« - medije, kanalizatore, vidovnjake, vidjelice i ekstrasense svih vrsta. Kontakti s drugim svjetovima bili su svakodnevni dio pretkršćanskog života. Medijima su se tada davala imena kao, na primjer, proroci, glasovi nebesa i slično. Bilo kako bilo, jedan od predvodnika tog lova na vještice bio je Jeronim, rođen 341. godine, kojem se pripisuje zasluga prikupljanja tekstova za glavnu latinsku verziju »Svetog Pisma«. Jeronim je bio taj koji je uvjerio Papu da stavi izvan zakona kanaliziranje (vidovnjačke komunikacije s drugim dimenzijama). Tako su jednim papinskim dekretom glasovi nebesa postali vražji i vještičji glasovi, što su izrazi koje danas upotrebljavaju mnogi kršćani. Kralj James I., prvi kralj i Engleske i Škotske, u svoju je Bibliju kralja Jamesa dovršenu 1611. godine umetnuo tešku osudu vještica i bio je vjeran zadanoj riječi: za vrijeme svoje vladavine pod optužbom da su vještice, dao je mučiti i pogubiti na tisuće žena. Jeronim je želio da svećenici budu posrednici između čovječanstva i Boga. Nije želio da ljudi idu izravno, zaobilazeći službeni kanal, kao ni da šire neodobreno znanje. Jeronimove su riječi:

> »Govorimo im *(kanalizatorima)* da nismo toliko protiv proricanja koliko odbijamo prihvatiti proroke čije riječi nisu u skladu sa Svetim pismom, kako starim tako i novim.«

Pa ipak, inicijati Babilonskog bratstva koje je utemeljilo Rimsku crkvu u isto su vrijeme upotrebljavali iste parapsihološke moći i metode međudimenzijske komunikacije. Doista, kako bi inače mogli kontrolirati i unižavati prosti puk? Naveli smo ih da vjeruju u fantaziju o Isusu i prevarili da misle da nakon što prožive jedan život na Zemlji Bog odlučuje hoće li završiti u raju ili u paklu. Također, prevarili smo ih da misle da mi, ljudi u mantijama, znamo što Bog očekuje od njih, te da je sve što je povezano s ezoterijom od Vraga. Što još? Hej, trebamo biti oprezni s tom seksualnom energijom, stvaralačkom silom. Moramo to suzbiti inače će i dalje imati svoj izvor moći. Imam pravog čovjeka za to. Čuj, Augustine, dođi molim te u moj ured. Sveti Augustin iz Hipa je poput većine ranokršćanskih junaka bio iz sjeverne Afrike. U mladim danima seksa mu nikad nije bilo dosta, međutim, nakon što se u trideset i prvoj godini navodno preobratio na Kršćanstvo, dogodio mu se dramatičan zaokret i odlučio da je seks grozan. Poznato vam je kakvi su

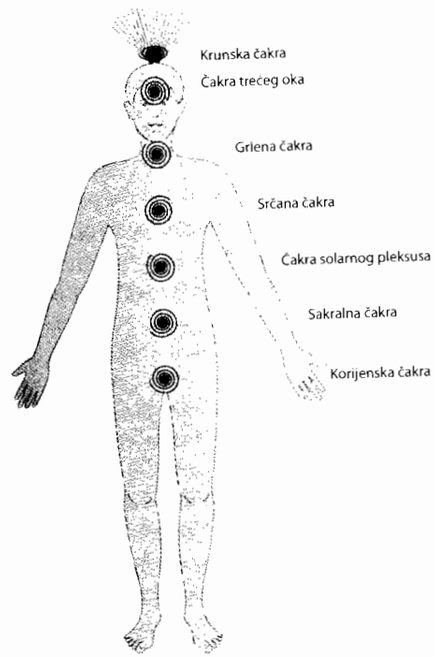
pušači kada prestanu. Ženama bez pratnje nije dopuštao ulazak u svoju kuću, čak ni svojoj sestri. Kako nije mogao smisliti drugi način za dobivanje djece, a nije želio da vrsta izumre, morao se s njim pomiriti. Međutim, ustrajavao je u tome da se u seksu nipošto ne smije uživati. Kolega, pokušao sam to, ali jednostavno ne ide. Ovo je Augustinov pogled na seksualnost:

> »Muževi ljubite svoje žene, ali ljubite ih kreposno. Na djelu putenosti ustrajte samo ako je nužno za rađanje djece. Budući da djecu ne možete stvoriti ni na koji drugi način, morate se u njega upuštati protiv svoje volje, jer tako je kažnjen Adam.«

Takvi stavovi postupno su doveli do nametanja celibata svećenicima od strane pape Grgura VII. 1074. godine. Da, danas u Rimokatoličkoj crkvi imamo svećenike u celibatu jer je to odučio jedan papa prije tisuću godina, i to su platila nebrojena djeca koja su bila zlostavljana od seksualno frustriranih i poremećenih svećenika. Augustin je spolnost povezao s Istočnim grijehom, idejom da smo svi rođeni kao grješnici jer smo svi potekli od Adama i Eve. Prema toj teoriji, Isus je jedini koji je rođen bez Istočnog grijeha jer je plod bezgrešnog začeća. No, što je s njegovom majkom? Ona mora da je rođena s Istočnim grijehom i stoga je dio tog grijeha zacijelo prešao na Isusa. Rimska crkva s vremenom je uvidjela proturječje, pa je odredila da je i Marija bezgrešno začeta. No, što je s *njezinom* majkom? Da li je ona rođena s Istočnim grijehom? Ako jest, mora da je dio grijeha prenijela na Mariju. Bože moj, zaustavi me prije no što uskočim sam sebi u usta. Kakve besmislice. Pa ipak, otkada je kršćanska vjera zarila svoje pandže straha, krivnje i nasilja duboko u ljudski duh, na taj se način manipuliralo i upravljalo milijardama ljudi. U stvari, i sam vjerujem u izvorni grijeh. Neki od mojih »grijeha« bili su vrlo izvorni. Ako kanite griješiti, neka to bude izvorno – tako ja na to gledam.

Naše duhovne, mentalne, emocionalne i fizičke razine bića povezane su vrtlozima energije poznatima kao čakre (to je sanskrtska riječ koja znači »kolo svjetlosti«). Kroz te čakre odnosno vrtloge energetski poremećaji i neravnoteže prelaze s jedne razine na drugu *(vidi sliku 18)*. Stoga kada smo pod velikim emocionalnim stresom najprije prestanemo logično misliti. Neravnoteža na emocionalnoj razini prenosi se na mentalnu razinu. Ako se neravnoteža ne ispravi, poremećaj s vremenom prelazi na fizičku razinu, i na taj način stres i emocionalni nemir uzrokuju bolest ove ili one vrste. Emocionalne neravnoteže u fizičkom se tijelu manifestiraju kao kemijske reakcije i te reakcije službena medicina (čitaj međunarodne farmaceutske kompanije) nastoji »liječiti« uz nevjerojatnu cijenu kako u novcu tako i u dugoročnim posljedicama po tijelo. Oni liječe simptome, a ne uzroke, jer je većina liječnika toliko indoktrinirana da nemaju pojma kako tijelo u stvari funkcionira i što je doista ljudsko biće. Međutim, oni koji upravljaju farmaceutskim kompanijama to znaju i pokušavaju na sve moguće načine potisnuti »alternativne« metode liječenja koje liječe uzroke, a ne simptome.

Čakre također upijaju energiju u naše polje svijesti i u potpuno funkcionalnom stanju mi u sebe unosimo goleme količine energije, posebno kroz korijensku čakru na dnu kralježnice. Iz te čakre energija se kreće prema gore, kroz sedam glavnih čakri smještenih duž kralježnice, te izlazi kroz krunsku čakru na vrhu glave. Sve to sam detaljno opisao u drugim knjigama, na primjer u *I istina će vas osloboditi*. Iz razloga u koje ću dublje ući u jednom od sljedećih poglavlja, što više energije upijemo u svoje energetsko polje, to više moći imamo na raspolaganju za upravljanje vlastitom sudbinom. Utoliko je za one koji žele nama vladati i kontrolirati nas od ključne važnosti da pronađu načine na koje će ograničiti količinu energije koju upijamo. Tu na scenu stupa manipulacija seksom. Tri najniže čakre su korijenska, seksualna čakra odmah iznad nje, te čakra povezana s našom emocionalnom razinom u solarnom pleksusu. Ta čakra stimulira »tremu« i »nervozu u želucu« kada smo zabrinuti ili pod stresom. Tako kršćanski i »moralni« stavovi prema seksu zatvaraju korijensku čakru, a dio energije koji se ipak kroz nju probije dolazi, uslijed svog straha i krivnje koji okružuju ovu temu, do seksualne i emocionalne čakre neuravnotežen, što dovodi u neravnotežu i slabi čitavo čovjekovo polje energije-svijesti. Većina kršćanskih svećenika nema pojma da je tome tako, jer je to dio tajnih znanja koja su skrivana od javnosti, međutim oni koji su upravljali Kršćanstvom i Rimskom crkvom od samog početka svakako znaju. Svaka je generacija, bilo svjesno ili podsvjesno, bila uvjetovana kršćanskim načinom razmišljanja o seksu, te je, sa svoje strane, pomagala u uvjetovanju naredne generacije da misli isto. No, seks je divan. U njemu treba uživati. Sposobnost da drugom ljudskom biću fizički izrazite svoju ljubav izvanredan je dar. Nije me briga koja je vaša spolna orijentacija. Ljubav je ljubav je ljubav. Izrazimo je. Ako Augustin ili Papa žele zauzdati svoju, pošteno, svakome njegovo, sve dok mi ne govore kako da živim svoj život.

Slika 18: Čovjekov sustav »čakri« odnosno energetskih vrloga koji prožima naše razine postojanja. Kada su otvorene, povezani smo sa svemirom, privlačimo neograničene količine energije. Kada su zatvorene, odijeljeni smo od svemira i iskorištavamo samo djelić svojih mentalnih, emocionalnih, fizičkih i duhovnih mogućnosti.

Na Istoku, u Aziji i Kini, znanje o moći seksualne energije očuvalo se tijekom tisuća godina, a na Zapadu su ga prakticirali u tajnim društvima i so-

tonističkim ritualima. Još jedanput, seksualna energija je upravo to - energija, i može se upotrijebiti konstruktivno ili destruktivno. U istočnim religijama vještina svjesnog stvaranja i poticanja seksualne energije poznata je pod imenom tantra. Seksualni odnos sasvim se ispravno promatra kao sjedinjenje i uravnoteženje muškog i ženskog, yanga (muškog) i yina (ženskog). Svrha tantričkog seksa je pobuđivanje seksualne energije uskladištene na dnu kralješnice, energije kundalini, kako je postala poznata. Nju simboliziraju zmije koje se razmataju iz spirale; u tantri sudionici nadziru i odgađaju orgazam kako bi preobrazili kundalini iz njezinog izvornog stanja (ching) u višu energiju (ch'i), te naposljetku njezin najviši izraz (shen). To se radi dizanjem energije uz kralježnicu i ponovnim spuštanjem sve dok se ne dosegne vibracijsko stanje koje osobi omogućava da se nanovo spoji sa svemirom. Do kraja ove knjige uvidjet ćete važnost te metode i njezinu znanstvenu osnovu. Kada kundalini eksplodira u vaše energetsko polje kao što se 1990-1991. godine dogodilo meni, to vas može duhovno, mentalno i emocionalno, katkada čak i fizički upropastiti sve dok ne ovladate njezinom moći. Probuđena kundalini opisuje se kao »paljenje unutarnje vatre«. Moja nije bila vatra, to je bio nuklearni napad! Tantra je osmišljena na način da se taj proces privede kraju na jedan više kontrolirani način, međutim nekontrolirano buđenje ponekad pruža mnogo intenzivnije iskustvo prosvjetljenja. Jednom kada se kundalini probudi, imate nepresušnu zalihu izuzetno moćne energije s kojom možete činiti što god odaberete. Sotonisti seks upotrebljavaju kao glavni dio svog obreda tako da tu seksualnu, kundalini silu mogu iskoristiti za svoje grozomorne ciljeve. Međutim, jednako tako se može iskoristiti da nas oslobodi, i zato su kršćani opsjednuti time da seks pretvore u prljavo, nemoralno i krivnjom opterećeno iskustvo koje potiskuje ili remeti ravnotežu energije kundalini i odjeljuje osobu od kozmičkih razina njezina jastva.

Sastavljanje Biblije još je jedna farsa. Kada ih upitate o autorima evanđelja, većina ljudi će vam reći da su Matej, Marko, Luka i Ivan bili Isusovi učenici. To je dojam koji ljudi stječu i koji im se nameće, međutim to nije točno, čak ni Crkva to službeno ne tvrdi. Od knjiga i evanđelja koje su napisali Pizoni i Plinije te mnogih njihovih kopija i nastavaka koji su uslijedili, u Bibliji se nalaze samo one knjige i evanđelja koje je odabrala hijerarhija Kršćanske crkve. Na raspolaganju su bili i mnogi drugi jednako vrijedni tekstovi, često čak mnogo vrjedniji od onih koji su dospjeli u »Sveto Pismo«. Tekstovi su bili odbacivani, uništavani ili prerađivani da bi se uklopili u službenu dogmu. Evo što je filozof Celzus napisao o crkvenim vođama u trećem stoljeću:

> »Širite bajke, a niste čak ni vješti da ih udesite da se čine vjerojatne... Tri, četiri ili više puta mijenjali ste tekstove vlastitih evanđelja kako biste osporili upućene vam primjedbe.«[25]

Godine 1958. u samostanu kraj Mar Sabe, istočno od Jeruzalema, pronađen je rukopis koji pokazuje kako je priča o Isusu bila prerađivana, svaki puta kad je Crkvi u nekom trenutku odgovaralo. Pronašao ga je Amerikanac Morton Smith,[26] profesor antičke povijesti na Sveučilištu Columbia, i u njemu se nalazio sadržaj pisma koje je biskup Klement Aleksandrijski iz Egipta, jedan od ranokršćanskih crkvenih otaca, uputio svom kolegi po imenu Teodor. K tomu, rukopis je otkrio nepoznati dio Markova evanđelja kojeg je rana crkvena hijerarhija zatajila. Taj dio je bio izvještaj o »Isusovom« uskrsavanju Lazara, slavnom uskrsavanju iz mrtvih, te je u priču o Isusu uvodio neke pojedinosti o inicijacijama škola misterija. U tom zatajenom tekstu Lazar je zazvao Isusa prije početka »uskrsavanja«, što pokazuje da ga se nije smatralo fizički mrtvim. U njemu je još jedno otkriće pogubno za Kršćanstvo. Rukopis sadrži navode u smislu da su postojali nagovještaji Isusovog možebitnog homoseksualnog odnosa s »bogatim mladićem«, spomenutim u Markovom Evanđelju.[27] Želim naglasiti da ne osuđujem homoseksualnost. Neka je sretno svima koji žele živjeti svoj život na taj način, sve dok je to izbor svih onih koji su uključeni. Ono što želim naglasiti je da je kršćanska hijerarhija varala i lagala svoje sljedbenike od samog početka. Pismo biskupa Klementa je bilo odgovor kršćaninu koji je bio vrlo uzrujan kada je od gnostičke skupine po imenu karpokratijanci saznao za gore spomenutu priču. Do njih je pak to vjerojatno procurilo od nekog službenika u Aleksandriji. Klementov je savjet, nakon što je potvrdio priču, bio da se sve što se protivi službenoj crkvenoj dogmi treba osporiti, čak i u slučaju da je točno. Evo što se u pismu kaže o onima koji sumnjaju u službenu ortodoksiju:

> »Jer čak i ako kažu nešto što je točno, onaj koji ljubi Istinu ne smije se s njima složiti... Njima čovjek nikad ne smije popustiti; niti, kada izlože svoje krivotvorine, treba priznati da je tajno Evanđelje po Marku – nego ga moraju pod zakletvom zatajiti. Jer nisu sve istinite stvari za sve uši.«[28]

Klement je ovime rezimirao stav Bratstva i njegovih religijskih paravana kakav su imali tijekom čitave povijesti. Većina članova Crkve slijedi partijsku liniju jer su uvjetovani da vjeruju u nju, međutim unutar tih »religija« djeluju tajne sekte koje znaju istinu. To su organizacije unutar organizacija, to jest organizacija (gmazovsko Bratstvo) unutar organizacija. Ti su ljudi stvarali sve religije te sastavili i preveli Bibliju, knjigu koja je trebala kontrolirati umove čovječanstva tijekom stoljeća i čini to vrlo efikasno sve do danas. Jeronim je postao tajnik pape Damasa koji mu je oko 382. godine naložio da prikupi različite tekstove i napravi latinski prijevod Biblije, jer latinski je bio službeni jezik Rima. Dakle, to je još jedan prijevod, sa hebrejskog i grčkog na latinski, i još k tome Jeronimove predrasude. Njegova je verzija poznata pod imenom Vulgata, što je latinska riječ koja znači u općoj upotrebi. Jeronim je uredio tekstove po vlastitom nahođenju i odbacio one koji nisu podupirali nikejsko Vjerovanje. Radio je s još jednim crkvenim ocem,

seks-bombom Augustinom. Jeronim i Augustin složili su se u tome da su žene moralno i duhovno inferiorne, te da su seks i drugi zemaljski užici izvor zla koji skreću muškarce s duhovnog puta. Jadni muškarci. Proučili su trinaest evanđelja, devet djela i učenja apostola, te ukupno trideset i jednu poslanicu i ostale spise. Odlučili su što je od toga »pravovjerno«, a što se treba odbaciti. Njihov odabir potvrđen je na koncilu 397. godine održanom u Kartagi, i ponovno sto godina kasnije od pape Inocenta I. Jeronimova Biblija Vulgata postala je široko prihvaćena kao prava verzija. Na koncilu u Trentu 1545. godine proglašena je jedinom prihvatljivom za Rimokatolike.

Većina kršćana nije mogla razumjeti što je u njoj zapisano jer nisu znali čitati latinski, no mogli su se osloniti na svećenike koji su im govorili što u Bibliji piše da trebaju činiti. Ljudi su bili osuđivani i pogubljivani zbog zločina prevođenja Biblije na engleski jezik jer su na taj način milijunima ljudi omogućavali da stvarno čitaju tekstove pomoću kojih su ih svećenici držali u strahu i pod kontrolom. Na drugom koncilu u Carigradu održanom 553. godine poslije Krista pod utjecajem cara Justinijana krivovjerjem je proglašeno učenje o reinkarnaciji. Koncil je bez prisustva Pape odlučio da: »Svatko tko zagovara bajoslovno prethodno postojanje duša i pokorava se nakaradnoj doktrini koja iz toga slijedi neka bude – izopćen.« »Nakaradna doktrina« govorila je da živimo beskonačno, da se nalazimo na vječnom putovanju na kojem se razvijamo preko iskustava, te da smo odgovorni za svoja djela u ovom i budućim fizičkim životima. Prihvaćanje reinkarnacije oduzimalo je moć rajskoj i paklenskoj mafiji koja je ljude zastrašivanjem prisiljavala da čine ono što oni, ispričavam se, ono što »Bog« kaže. Znanje se nastavilo isisavati iz javne domene. Nakon Konstantina Velikog došli su drugi carevi koji su utjecali na smjer brzo rastuće kršćanske vjere. Jedan od njih je bio Teodozije koji je 380. godine Kršćanstvo proglasio službenom religijom Carstva. Kada se Bratstvo usidrilo u Rimu moć ljudi u mantijama drastično se povećala. Svatko tko bi napravio i najmanji otklon od službenih vjerovanja bio bi brutalno pogubljen, a njegovi zapisi uništeni – doktrina identična onoj koju je Nimrod provodio u Babilonu. Tu se nije radilo samo o skupini psihopata ludih za moći koji su improvizirano provodili taj groteskni pokolj, to je bio hladno proračunat plan – vladati pomoću terora i pritom povlačiti iz javne cirkulacije sva druga znanja odnosno poglede na život. Kao gmazovi i marionete gmazova, željeli su stvoriti mentalnu i emocionalnu zatvorsku ćeliju onkraj čijih zidova je opasno po život.

Pljačkaške horde Vizigota, germanskog (arijskog) naroda koji je zaposjeo južnu Francusku, naposljetku su 410. godine poharale Rim, međutim dotada je Rimska crkva već imala takvu moć nad umovima mnoštva ljudi u bivšem Rimskom carstvu da su tamo gdje su rimski carevi prekinuli nastavili pape. Rimska diktatura postala je papinska diktatura, a u stoljećima koja su uslijedila Europa je postala mjesto neviđenog krvoprolića. Papa je vladao, a tko je vladao Papom? Babilonsko Bratstvo, jednako kao što to čini danas. Judaizam i Kršćanstvo izumi su onih koji su kontrolirali podzemnu liniju. Čak je i obredna odjeća kod te dvije

religije jednaka u vrlo velikom broju pojedinosti. Što Židovi nose na glavama? Okrugle kapice. Što nose pape? Okruglu kapicu. Ona je simbol načina na koji su svećenici u školama misterija običavali brijati svoje potiljke. Svečanija pokrivala za glavu i obredi Kršćanstva i Judaizma također su vrlo slični jer vuku korijene iz istog izvora, a Papina mitra simbol je Nimroda u obliku riblje glave.

Da kompletiramo trio, tu su i muslimani s okruglim kapicama i islamska vjera, koju je nadahnuo »Prorok« Mahomet (Muhamed) kada je 612. godine imao »viziju«. I ponovno, nalazimo da Islam vuče korijene od Kršćanstva i Judaizma, i stoga od Babilona. Muslimani Islam smatraju obnovljenim produžetkom judeokršćanske struje, te također vežu svoje podrijetlo za našeg starog kolegu, Abrahama, za kojeg se navodi da je u Egipat došao iz sumerskog grada Ura. U Islamu smatraju da je Abraham izgradio Kaabu, svetište kod Meke i odredište muslimanskih hodočasnika iz cijelog svijeta. Međutim, radi se o izvorno poganskom hramu božice (Semiramis) koja je predstavljena čuvenim crnim kamenom. Osnivač hermetičkog reda Zlatne zore W. Wynn Wastcott u svojem je djelu *The Magical Mason* napisao da je crni kamen u Meku navodno donio Abraham, te da se prvotno upotrebljavao u drevnom poganskom ritualu.[29] I u toj »novoj religiji« ponovno nailazimo na simbol Bratstva. Simboli polumjeseca i zakrivljene sablje, krivošije, odnose se na Mjesec i Veneru, zvijezdu jutarnjicu, izraz za Lucifera. Osim toga, Venera je bio naslov kraljice Semiramis. Muslimani su povjerovali ideji da su Mojsije, kralj David i Isus bili božanski proroci koje je poslao Svemogući Bog, dok su u stvari sva tri lika izmišljotine Bratstva. Njihova sveta knjiga, Kur'an, kojeg je navodno nadahnuo Bog, spominje Isusa na devedeset i tri mjesta i tretira ga kao živu osobu. Islam je stvorila ista mreža Bratstva koja je stvorila i kršćanske religije s ciljem da dodatno utamniči, podijeli i vlada. Muhamed je bio posljednji prorok i stoga je, drže Muslimani, najvrjedniji. Budući da je tome tako, svi kršćani i Židovi trebaju se preobratiti na Islam, zahtijevaju ortodoksni muslimani. Izraz 'džihad' je »sveti rat« na koji se muslimane poziva protiv svih koji ne prihvaćaju Muhamedovu vjeru. Zvuči doista prikladno: 'Islam' znači »pokoriti se ili predati«, a musliman znači »onaj koji pokorava«. Neki od najkrvavijih sukoba u povijesti proistekli su iz težnji Islama, Kršćanstva i Judaizma za nametanjem svoje vjere jedni drugima, a svi su potekli iz istog izvora i iste manipulacije! Oprostite, jesam li zakasnio i propustio nešto? Teleportiraj me, Scotty, bež'mo odavde!

Muslimani kažu da je njihov bog Alah isti »bog« kao i judeokršćanski Jahve. Sveta knjiga Islama je Kur'an, međutim muslimani se uzdaju i u Petoknjižje, prvih pet knjiga Starog zavjeta koje se pripisuju Mojsiju. Prava je istina da su ih napisali Leviti nakon svog boravka u Babilonu, a ne »Mojsije«, što je bio počasni naslov u egipatskim školama misterija. Zar je doista slučajnost da su te tri goleme tamnice uma, ta tri tlačitelja žena i tvorci krvavih sukoba svi potekli iz istog dijela svijeta? Ili to da su ljudi što su imali vizije i primali Božje poruke odigrali tako važnu ulogu u legendama koje su stvorile ta čudovišta? Muhamed je rekao da je viziju imao blizu pećine koju je običavao posjećivati. Pećine i tamna mjesta uvijek se iznova

pojavljuju u pričama o vjerskim superzvijezdama i bogovima Sunca kao što su Mitra i Isus. Muhamed je izjavio da se njegovo ukazanje predstavilo kao čuveni anđeo Gabrijel iz Biblije, te da je za vrijeme susreta s njim izgubio svijest i ušao u stanje transa. Dok je Muhamed bio u stanju transa ili hipnoze, »Gabrijel« mu je dao poruku koju je trebao upamtiti i prenijeti drugima. Muhamed je ustvrdio da mu je - kada se probudio - poruka bila urezana u srce. Nakon susreta s »Gabrijelom« uslijedilo je krvoproliće koje se protezalo stoljećima, dok su Muhamed i njegovi sljedbenici svoju vjeru nastojali nametnuti svijetu, a traje i dandanas. Islam nije suprotstavljen Kršćanstvu i Judaizmu, oni su jednaki – isto stanje uma s različitim imenima, u konačnici kontrolirano od istih »ljudi« - gmazova. Islam je još jedna religija škola misterija, njegovi tekstovi zapisani su u ezoteričnim kodovima kako bi ih široki slojevi shvaćali doslovno. U stoljećima koja su uslijedila bilo je trenutaka kada su pojedini prosvjetljeniji islamski vođe pustili dio tog tajnog znanja u javnost, što je nadahnulo napredna društva i znanost u muslimanskoj Španjolskoj i Bagdadu. Dio gmazovskog Programa danas je poticanje sukoba s islamskim narodima stvaranjem podjela između muslimanskog i kršćansko-židovskog svijeta.

Mormonska crkva je još jedna »vizijska« religija vrlo čvrsto uklopljena u mrežu Bratstva, poput svih religija. Mormonsku crkvu, službenog naziva Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana, utemeljio je Joseph Smith nakon što mu se 1823. godine navodno ukazao anđeo po imenu Moroni. Moroni mu je, objasnio je Smith, pričao o knjizi od zlatnih ploča koja sadrži » puninu vječnog evanđelja« te »izvještaj o prijašnjim stanovnicima ovog kontinenta i izvorima iz kojih su potekli.« Objavljeno mu je gdje se te zlatne ploče nalaze i tako ih je 1827. godine uz pomoć dva »čarobna kamena« po imenu Urim i Tumim preveo na engleski. Urim i Tumim u stvari su bili nazivi za okruglaste kamenčiće i kocke koje su levitski svećenici i izraelski kraljevi navodno koristili za pretkazanje budućnosti. Upotrebljavali su se u svetom mjestu škola misterija zvanom Tabernakul. Još jedna religija koja potječe iz istog izvora i još jedan nastavak mita o Isusu. Zlatne ploče, rekao je Smith, bile su napisane na »reformiranom egipatskom« jeziku. Iz tih zlatnih ploča dvije godine kasnije nastala je Knjiga Mormona, a sljedbenici su se organizirali u Mormonsku crkvu 1830. godine. Stupovi rane crkve bili su Smith, njegov brat Hiram, te čovjek po imenu Brigham Young. Sva su trojica bili Slobodni zidari visokog stupnja, pri čemu je širenje mormonske crkve financirala investicijska banka Kuhn, Loeb & Co, banka obitelji Rotschild u SAD-u[30], koja je ujedno pomagala u financiranju Ruske revolucije te obiju strana u Prvom svjetskom ratu. Mormoni su djelo Bratstva. Mormoni priznaju Bibliju, ali tvrde da su Smithovi zapisi jednako božanski. Osnivaju zajednice koje nazivaju Stupovi Ziona (Siona, Sunca), a sjedište im je s vremenom postao Salt Lake City, mormonski grad iz kojeg se orkestriraju programi kontrole uma, što ću obrazložiti u poglavlju koje slijedi. Zanimljivo da su se sve te religije, opravdane vizijama ili božanskim

vizitacijama, pretvorile u ekstremnu, dogmatsku i autokratsku religiju koja vlada pomoću straha, indoktrinacije i manipulacije uma.

Još jedna sekta kontrole uma proistekla iz Kršćanstva/Judaizma su Jehovini svjedoci. Oni štuju hebrejskog gnjevnog boga Jahvu, a jedan od njihovih glavnih osnivača je Charles Taze Russel (Ramzes-Pizon-Bush), bliski prijatelj Rothschilda, Slobodni zidar visokog stupnja, crni okultist i, po riječima njegove žene, pedofil. Te su religije utemeljene da kontroliraju, stvaraju podjele i sukobe među narodima i upravljaju mnoštvima. Ukazanja biblijskih likova kao što je djevica Marija koja su tijekom stoljeća učvrstila glavnu struju kršćanskih uvjerenja slijedila su sličan obrazac. Mi nemamo pojma kako je Isusova »družina« izgledala, ali ljudi ih uvijek vide onakve kakvi su na klasičnim umjetničkim prikazima. Onima koji su imali vizije povezane s biblijskim pričama izgrađena su svetišta, međutim oni koji imaju vizije koje nisu biblijske optužuju se za suradnju s Vragom. William Cooper, bivši tajni agent u obavještajnoj službi američke ratne mornarice, ispričao je da je vidio tajne dokumente u kojima se navodi da su vanzemaljci američkim vlastima priznali da su manipulirali čovječanstvom posredstvom religije, sotonizma, magije i okultizma. Svakako, čovječanstvom se upravljalo i manipuliralo preko religije i sotonizma. Pitanje je samo stoje li iza toga vanzemaljci (ili unutar-zemaljci)? Cooper postavlja pitanje: »...jesu li oni doista izvor naših religija pomoću kojih su cijelo vrijeme nama manipulirali?«[31]

Po mom mišljenju, odgovor je više nego jasan: »Da«.

IZVORI

1 Abelard Reuchlm, *The True Authorship Of The New Testament* (the Abelard Reuchlm Foundation, PO Box 5652, Kent, WA, USA, 1979.).

2 Na istom mjestu, str.1.

3 Na istom mjestu, str. 4-5.

4 Na istom mjestu, str.12.

5 Na istom mjestu, str. 5.

6 Na istom mjestu, str. 22.

7 Michael Howard, *The Occult Conspiracy* (Destiny Books, Rochester, Vermont, 1989.), str.18.

8 *Bloodline Of The Holy Grail*, str.132.

9 *The True Authorship Of The New Testament*, str. ii.

10 Na istom mjestu, str.14.

11 Djela 9: 17-18.

12 Rimljanima 16: 11.

13 *The True Authorship Of The New Testament*, str. 15.

14 Na istom mjestu, str.15.

15 Na istom mjestu, str.16.

16 Na istom mjestu, str.15.

17 Na istom mjestu, str.27.

18 Arthur Findlay, *The Curse Of Ignorance, A History Of Mankind* (Headquarters Publishing Company, London, prvi put objavljeno 1947. godine), svezak I, str. 549.

19 Matej 16:18-19.

20 Matej 16:23.

21 *The Occult Conspiracy, str.*18.

22 Na istom mjestu.

23 Na istom mjestu.

24 *The Curse Of Ignorance,* svezak I, str.636.

25 Na istom mjestu, str.637.

26 Morton Smith, *The Book Your Church Doesn't Want You To Read, str.* 176.

27 Marko, 10:17-23.

28 Morton Smith, *The Secret Gospel* (Victor Gollancz, London, 1974).

29 Quoted by Euctace Mullins in *The Curse Of Canaan* (Revelation Books, PO Box 11105, Staunton, VA), str. 44.

30 Fritz Springmeier, *The Top 13 Illuminati Bloodlines* (Springmeier, Lincoln, Portland, Oregon, 1995.), str. 151.

31 William Cooper, *Behold A Pale Horse* (Light Technology Publishing, PO Box 1495, Sedona, Arizona, USA, 1991.), str.212-213.

ŠESTO POGLAVLJE

Vladaj Britanijo

Kada su religije u prvim stoljećima nove ere učvrstile svoj položaj i uspostavile nadzor nad pukom, ekspanzija Babilonskog Bratstva se ubrzala kako na političkom tako i financijskom planu.

Od ključne važnosti za tu ekspanziju bio je jedan drugi ogranak gmazovskih punokrvnih i križanaca koji su tijekom mnogih stoljeća u Novu Troju – London – došli kopnenim putem preko Italije, Švicarske, Njemačke i Nizozemske. Bili su to štovaoci Nimroda, i u skladu s time samo ime 'Italija' izvedenica je od riječi 'bik' – simbola za Nimroda.

I oni su putovali pod imenom Feničani. Godine 466. poslije Krista naselili su se na sjeveru Italije u današnjoj Veneciji. Feničani su tada postali poznati pod imenom Mlečani. Izgradili su moćno pomorsko (dakako) i financijsko carstvo koje se temeljilo na posuđivanju novca koji ne postoji i zaračunavanju kamata na taj nepostojeći novac. To je još jedno opće mjesto kod Babilonskog Bratstva tijekom tisuća godina, a ta financijska prijevara i danas upravlja financijama cijelog Planeta. Kada odete u banku tražiti zajam, banka neće dotiskati nijednu novu novčanicu, niti iskovati ijednu novu kovanicu. Jednostavno će upisati na vaš račun iznos zajma, i od tog trenutka vi počinjete plaćati kamate na nešto što nije ništa više od brojki na zaslonu računala. Banka je stvorila »novac« iz ničega, i pritom ustrajava na tome da joj vi za to platite. Kada bi netko drugi to učinio, bio bi zatvoren zbog prijevare, međutim banke svakodnevno posve legalno stvaraju novac iz ničega. Taj sustav uveden je u Babilonu i širio se tisućama godina. Naišao je na tek rijetka protivljenja jer je Bratstvo, koje ga je osmislilo, nadziralo kraljeve, kraljice i političke vođe, a oni su ga nametali svojim narodima. Štoviše, članovi Bratstva *jesu* kraljevi, kraljice i vodeći političari! »Novac« stvoren na taj način poznat je pod imenom »fiat-money«*.

Feničani/Mlečani, koje je nadziralo Babilonsko bratstvo, uvećavali su svoje bogatstvo i moć ratovima, ubojstvima, gusarstvom i bezobzirnim manipulacijama trgovinom i novcem. Podupirali bi neku zemlju kada im je to odgovaralo, a odmah potom bi je, ukoliko je to koristilo njihovom Programu, nastojali uništiti.

* Engleski izraz za novac koji nije utemeljen na stvarnim dobrima – op. prev.

Jedna od njihovih uobičajenih metoda bila je dovesti do bankrota svaku osobu, poduzeće ili državu koji bi im se suprotstavili. Zvuči li vam to posve jednako metodama koje se koriste danas, postoji razlog ta to. Isto to Bratstvo sada preko središnje bankarske mreže - Svjetske banke, Međunarodnog monetarnog fonda, Banke za međunarodne namire, itd. - nadzire svjetski bankarski i trgovački sustav. Gmazo-Arijci Mletačke republike ulazili su u plemstvo udajama i ženidbama, te kupovali počasne naslove ili ih jednostavno izmišljali. Tako su, negdje od 1171. godine, širom Europe postali poznati pod nazivom »Crno plemstvo«. (Ramzes-Pizon-Bush) Feničani su (ili, bolje rečeno, gmazo-Feničani) još jednom postali aristokracija. Djelovali su diljem sjeverne Italije sve do Genove, na području današnje Lombardije, te prodrli na sjever do današnje Švicarske. Riječ 'Lombard' i danas je u širokoj uporabi u novčarskoj industriji, a Lombard-Street je jedna od najpoznatijih ulica u londonskom Cityju, svjetskom financijskom središtu. Sjeverna Italija ili Lombardija područje je što su ga u četvrtom stoljeću prije Krista napali arijski »Kelti« zvani Lombardi, koji su iz Njemačke donijeli priljev nordijske krvi. Njih je kasnije asimilirao jedan drugi arijski narod, Franci, od kojih dolazi ime 'Francuska'. Ukratko, to su bile različite grane jedne te iste bijele rase u čijem su vodstvu bez iznimke, što je bilo nepoznato ostatku populacije, bili gmazovski Arijci. Kao i danas, ti gmazovi i gmazovske marionete izvana su bili poput ljudi, no iznutra je njima vladala jedna bitno drukčija, gmazovska sila, koja je djelovala u skladu sa svojim dugoročnim Programom. Odnosno, dugoročnim za naše predodžbe. Švicarska je i dandanas iznimno važno financijsko uporište Bratstva. Stoga se tu zemlju nikada ne napada, i zato Švicarska nikada ne sudjeluje u ratovima, čak ni kada su u ratu države s kojima graniči. Naime, Švicarska je glavno financijsko središte ljudi koji su započinjali ratove, pa su se oni pobrinuli da ne bude u njih upletena. Vidite kako povijest postaje jednostavna kada poznajete Program!

Mletačka republika stoljećima je bila žarište gmazovskih loza, koje su se na Daleki istok proširile putovanjima Mlečanina Marka Pola, o kojemu se može doznati mnogo više nego što to službena povijest daje naslutiti. Današnje kraljevske obitelji Europe, uključujući britansku kuću Windsor, gmazovske su loze tog Crnog plemstva. To je razlog zbog kojeg su te kraljevske kuće, uključujući Windsore, pune sotonizma i bitno povezane sa Slobodnim zidarima i drugim elitnim tajnim društvima. Povijest Windsora, njihove groteskne manipulacije tijekom stoljeća i druge gmazo-sotonističke djelatnosti opisat ću u jednom od poglavlja koja slijede. Crno je plemstvo uspostavilo bliske odnose s britanskim krvnim lozama. Isto plemstvo stajalo je iza invazije koju je 1066. godine izvršio jedan drugi ogranak njihove »obitelji«, Normani Vilima Osvajača, te St. Clairi, porodica vikinškog podrijetla. Crno plemstvo je, još jedanput, pomoću brakova ušlo u britanske aristokratske obitelji, dodjeljivalo si počasne naslove ili ih izmišljalo. U njihovom preuzimanju Britanije dvije su obitelji bile posebno važne: Savojci i Esti. Savojci (po kojima je nazvan čuveni londonski hotel) su vladali Italijom od 1146. do 1945. godine, a Esti su vladali pokrajinom Ferrara od otprilike 1100. do 1860. godine, kada je Italija

postala jedna država. Nebrojeno je primjera za to kako se Crno plemstvo infiltriralo i preuzelo Britaniju. Eleonora, kći Petra, devetog grofa od Savoyja, udala se za engleskog kralja Henrika III. Henrik je Petru Savojskom, grofu Crnog plemstva, nakon što se oženio njegovom kćeri, dao velike posjede u Engleskoj te naslov grof Richmonda. S tog uporišta grof Crnog plemstva, sada grof Richmonda, uredio je niz drugih brakova između Crnog plemstva i engleske aristokracije. Njegov mlađi brat Bonifacije čak je postavljen za canterburyijskog nadbiskupa! Crno plemstvo kontroliralo je Englesku crkvu stoljećima, štoviše od samog osnutka: danas je jedna od najaktivnijih predstavnika Crnog plemstva, kraljica Elizabeta II, i dalje formalna poglavarica Crkve. Loze Crnog plemstva su gmazovski punokrvni i križanci, čisto Babilonsko Bratstvo. Prigrabili su vlast u Europi kako bi ostvarili još jedan dio svog Programa.

Osnivači europskih kraljevskih kuća, od kojih mnoge postoje i dandanas, bili su Rupert, grof od Nassaua, i Kristijan, grof od Oldenburga. Obojica su živjela na prijelazu jedanaestog i dvanaestog stoljeća, u razdoblju kada je Crno plemstvo odnosno Babilonsko bratstvo započelo svoj plan preuzimanja vlasti nad Europom. Od Ruperta su potekle loze Hesse-Darmstadt i Hesse-Cassal, luksemburški vojvode, Battenborzi/Battenberzi (kasnije Mountbatteni), prinčevi od Orangea i Nassaua te kraljevi Nizozemske. Od Kristijana su potekli kraljevi Danske i Norveške, loza Schleswig-Holsteina i Hanoveri, koji su postali kraljevi Engleske. Od Hanovera potječe današnja kuća Windsor. Pripadnici gmazovskih odnosno loza Crnog plemstva bili su i vojvode Normandije (na primjer, Vilim Osvajač, zato su oni podupirali njega i St. Claire), Sax-Coburzi (još jedna vindsorska loza) te Plantageneti, koji su dali engleske kraljeve iz dinastije Tudora i Stewarta. Iz ovoga vidite kako su engleska aristokracija i monarsi na engleskom prijestolju u stvari bili Crno plemstvo. Škotsko plemstvo, klanovi i aristokratske vladarske obitelji kao što su St. Clairi, Brucei i drugi koje sam spomenuo također su prerušeno Crno plemstvo, gmazo-Arijci iz davnina. Naravno, međusobno su se borili za prevlast i redovito zauzimali položaje od kraljevske, vjerske i političke moći.

Mnoge od najčuvenijih novčarskih i poslovnih obitelji današnjice članovi su loza Crnog plemstva Babilonskog Bratstva. Bankarska dinastija Warburg u stvari je porodica Abraham del Banco, najveća bankarska obitelj Venecije u razdoblju najveće moći i utjecaja Mletačke republike. Obitelj Agnelli, glasovita po automobilskom divu FIAT-u (sjećate li se »fiat-moneya«?), još je jedna od tih loza Crnog plemstva. Zato Agnelliji kontroliraju Italiju i talijanskim vladama diktiraju politiku. Među najmoćnijim obiteljima Crnog plemstva Mletačke republike bili su i de Mediciji (Ramzes-Pizon-Bush). Oni su sponzorirali Kolumbovo »otkrivanje« Amerike. Razlog za to ubrzo će postati jasan. De Mediciji su sponzorirali i umjetnika Leonarda da Vincija, vodećeg inicijata mreže tajnih društava. Da Vinci je mogao predvidjeti neka buduća tehnološka otkrića jer je znao ono što se od većeg dijela javnosti skrivalo. Njegov čuveni prikaz čovjeka unutar kruga bio je simbol

geometrije zlatne sredine na osnovi koje su sagrađena i raspoređena brojna sveta mjesta diljem svijeta.

Utjecaj Crnog plemstva proširio se prema sjeveru u Njemačku; od te loze podrijetlo vuče britanska kraljevska obitelj, kuća Windsor. Windsori su uzeli to ime tek 1917. godine, a prije toga su se zvali kraljevska kuća Saxe-Coburgh-Gota, što je germanska kraljevska loza čiji korijeni - preko Crnog Plemstva Venecije i Lombardije - sežu sve do Babilona. Windsori su čistokrvni gmazovi i toga su svjesni. Kada se Crno plemstvo proširilo u Njemačku, mletačka obitelj del Banco preuzela je ime Warburg. Premda tvrde da su židovskog podrijetla, Warburzi u stvari pripadaju gmazo-arijskoj lozi. To objašnjava činjenicu da su bili bankari Adolfa Hitlera. I druge gmazo-arijske obitelji, na primjer Rotschildi, tvrdile su da su Židovi i istovremeno financijski pomagale i podržavale ljude poput Hutlera. (Za detaljnu pozadinu toga vidi *I istina će vas osloboditi.*) Godine 1998., dok sam bio na predavačkoj turneji po Južnoj Africi, bio sam pozvan na neslužbeni sastanak s P. W. Bothom, predsjednikom Južne Afrike tijekom osamdesetih godina prošlog stoljeća, koji mi je želio iznijeti podatke o tome tko upravlja tom zemljom. Ispričao mi je da je za svog predsjedničkog mandata bio zamoljen da u Capetownu primi delegaciju engleskih Rotschilda. Na sastanku oni su mu rekli da se novac koji je nekada pripadao njemačkim Židovima nalazi na računima švicarskih banaka te da je na raspolaganju, ukoliko se uspiju dogovoriti o kamatnoj stopi, za ulaganja u Južnu Afriku. Botha kaže da je bio zgrožen, i da nipošto nije želio pristati na igru. Radi se o novcu ukradenom od Židova koji su stradali pod Hitlerom, nedavno položenom na račune švicarskih banaka. Rotschildi su ga od rata bili pozajmljivali i na njemu zarađivali. Eto, dragi moji, što Rotschildi misle o Židovima. Unatoč tome, razotkriti Rotschilde znači da će vam i Židovi, koji nemaju pojma da se njima manipulira, i samodopadni »robot-radikali« bolje poznati kao politička ljevica, odmah nakalemiti etiketu »antisemita«. Za definiciju stavova i ponašanja »ljevice« pogledajte bilo koju definiciju stavova i ponašanja političke »desnice«. Rotschildi su nekoć bili poznati kao Baueri, jedna od najčuvenijih okultnih obitelji u srednjovjekovnoj Njemačkoj. Ne potječu iz Izraela, nego s Kavkaskog gorja. To su gmazovi koji mijenjaju oblike, skrivajući se iza ljudskog izgleda. Elitne obitelji Bratstva s vremena na vrijeme mijenjaju svoja imena kako bi prikrile činjenicu da jedne te iste loze zauzimaju moćne položaje tijekom čitave povijesti.

Jedno vrijeme Crno plemstvo je imalo središte u Amsterdamu. I tamo su mnogi njegovi pripadnici tvrdili da su Židovi, međutim nisu to bili; bili su pripadnici arijskih loza koje su do tamo stigle različitim rutama. Neki su potjecali od feničkih Mlečana, a neki od hazarskih Arijaca s Kavkaskog gorja, gdje su se njihovi preci u osmom stoljeću masovno preobratili na Judaizam. Ono što nazivamo Judaizam je, kao i Kršćanstvo, samo još jedan odvjetak arijske religije Sunca. Vođe u Amsterdamu bili su nasljednici crnih čarobnjaka iz Babilona. Oni su bili gmazovi koji su djelovali većinom, ali svakako ne uvijek, unutar bijele rase. U razdoblju kada je Crno plemstvo imalo svoje sjedište u Amsterdamu, Nizozemci

su iskorišteni za početak naseljavanja bijelaca u Južnu Afriku. Godine 1689. jedan je od članova Crnog plemstva, Vilim Oranski (Ramzes-Pizon-Bush), iz krvne loze Habsburgovaca, pomoću manipulacija postavljen na englesko prijestolje, i u to isto vrijeme se gmazo-arijsko vodstvo iz Amsterdamu preselilo u London kako bi se povezalo s lozama koje su u London i Britaniju došle tisućama godina ranije. London je tako postao još veći epicentar njihovih sve raširenijih globalnih operacija. U to su vrijeme za naseljavanje Južne Afrike iskorišteni Britanci koji su onda, ne bi li preuzeli vlast, zaratili s tamošnjim Nizozemcima - Burima. Oba naroda bili su pijuni u igri koju nisu razumjeli, a ne razumiju je ni njihovi današnji nasljednici. Vilim Oranski se u Englesku, odnosno Barat-sku, na obale Torbayja iskrcao 1688. godine, na istom mjestu gdje se iskrcao i Trojanac Brut kada je oko 1.103. prije Krista došao utemeljiti London kao svoju Novu Troju. U ribarskoj luci Brixham kao spomen na njegov dolazak blizu tog mjesta i dandanas se nalazi kip Vilima Oranskog. Vilim je, dakako, bio učenik ezoteričnih vještina, a njegov liječnik Johann Schweitzer, poznat i kao Helvecije, jedanput je navodno primijenio alkemiju pretvorivši olovo u zlato.

Vilim Oranski je kao muž kraljice Mary postao Vilim III. Engleski. Vilimovo groteskno postupanje s Ircima dovelo je u Irskoj do višestoljetnog ogorčenja koje traje i danas. Godine 1694. Vilim je potpisao povelju o osnivanju Engleske banke (Bank of Egland), te je Crno plemstvo, zajedno s gmazo-arijskom aristokracijom koja je u Britaniji već bila dobro učvrstila svoj položaj, London/Novu Troju pretvorilo u financijsko središte svijeta, što je povlastica koju uživa i dandanas. Nikakvo čudo da je ulaz u londonski City obilježen kipovima krilatih gmazova koji drže bijele štitove s crvenim križem na njima, što je drevni arijski simbol Sunca kao i simbol Rosenkreuzera odnosno sumerskog Gra-ala, jedne od gmazovskih loza (više o tome poslije). U to su vrijeme već postojale druge središnje banke koje su osnovali ogranci gmazo-arijskog Crnog plemstva. To su bile Amsterdamska banka (Bank of Amsterdam; 1609.), Hamburška banka (Bank of Hamburg; 1619.) i Švedska banka (Bank of Sweden; 1661.), međutim Engleska banka bila je krunska. Svrha tih banaka bila je posuđivati vladama novac koji ne postoji i naplaćivati im (ljudima preko oporezivanja) kamate na dugove. Što su dugovi veći, to je veća kamata, a što je veća kamata, to su veći porezi. Je li vam sinulo? Prešli su nas, dragi moji, i vrijeme je da se probudimo. Vlade bi, naravno, mogle beskamatno proizvoditi vlastiti novac i ne bi morale plaćati kamate bankarskom kartelu. Razlog zbog kojeg ne uvedu takav sustav leži u činjenici što vlade nadziru oni koji upravljaju bankama – Babilonsko bratstvo. A njegovi ogranci u različitim državama međusobno su usklađeni tako da jamče da će svatko tko pokuša uvesti takav sustav biti trenutačno uništen, kako ekonomski tako i politički. Glavno koordinativno tijelo međusobno povezanih središnjih banaka naziva se Banka za međunarodne namire (Bank of International Settlements) sa sjedištem u jednom od uporišta Bratstva, Genevi u Švicarskoj. Jednako kao što Bratstvo nadzire monarhije budući da oni *jesu* monarhije, tako su stvorili i nadzirali i sve političke stranke - lijeve, desne i

one u političkom centru. »Radikalna« Liberalna stranka u Britaniji, sada Liberalni demokrati, nekada je bila poznata pod nazivom Mletačka stranka. Na najvišim razinama sve su one u stvari gmazo-arijska stranka, samo pod različitim krinkama. Jeste li se ikad zapitali zašto se političari u svojim istupima pred javnošću naizgled jako razlikuju, a kada dođu na vlast ipak vode jednaku politiku? Sve je to smišljeno s ciljem da se zavara ljudski um.

Popis ljudi koji su Vilimu Oranskom pomogli da zasjedne na britansko prijestolje nalikuje na *Tko je tko?* gmazo-arijsko-feničke elite. Na dugom popisu feničke, ispričavam se, britanske aristokracije koja je financirala osnivanje Engleske banke (i kod toga imala basnoslovnu zaradu) bio je i William Cavendish, Vojvoda od Devonshira, koji je također potpisao invitaciju da Vilim postane kralj. Rezidencija obitelji Cavendish je dvorac Chatsworth House u Derbyshiru, danas turistička atrakcija, koji me se dojmio kao jedno od najzlokobnijih mjesta koje sam ikada posjetio. Kao i kod svih tih otmjenih zdanja pripadnika Bratstva, bogzna što se sve tamo zbivalo tijekom stoljeća. Na obiteljskom grbu Cavendisha nalaze se gmaz i zmija. Koje god da je njegovo podrijetlo, izuzetno je prikladan. Cavendishi su se pomiješali s američkom obitelji Kennedy kada se Kathleen, sestra predsjednika Johna F. Kennedyja, udala za baštinika devonširskog bogatstva. Kada je on umro, a Kathleen postala vlasnica posjeda u Devonshiru, »prikladno« je poginula u zrakoplovnoj nesreći. Kennedyjevi su još jedna elitna krvna loza čiji korijeni sežu sve do drevnih irskih kraljeva i dalje. Dolazak Vilima Oranskog podržala je i gmazo-arijska aristokracija Škotske, gdje su se smjestile mnoge loze. Feničani su došli u Škotsku tisućama godina prije Krista, međutim neke najčuvenije »škotske« loze došle su kasnije, za vrijeme vladavine škotskih kraljeva Davida I. i Malcolma IV. između 1.124. godine i 1.165. godine iz sjeverne Francuske i Belgije. Klasična »škotska« prezimena kao na primjer Stewart, Seton, Hamilton, Campbell, Douglas, Montgomery, Balliol, Graham, Lindsay, Cameron i Comyn stigla su u tom razdoblju. Te »flamanske« obitelji u stvari su bile loze iz Sumera, Babilona, Male Azije i s Kavkaza, odakle su kopnom došle u Europu. Za manje od sto pedeset godina nakon svog dolaska u Škotsku preuzeli su nadzor nad njom. Robert the Bruce, jedan od najčuvenijih škotskih kraljeva, potekao je iz loze Roberta od Brugesa iz današnje Belgije, jednog od ključnih središta Bratstva danas. Bitke između Škota i Engleza bile su, iako obični ljudi to nisu znali, tek borbe različitih ogranaka jedne te iste elite za prevlast u Programu. Neki su bili gmazo-Arijci, a neki nisu. Bruce i St. Clairi/Sinclairi sasvim su sigurno bili gmazovi. Jedan od Bruceovih nasljednika, škotski plemić James Bruce od Kinnairda, 1768. godine iz Britanije se zaputio u Abesiniju, današnju Etiopiju, gdje je pronašao rijedak primjerak *Kebre Nagasta*, svete knjige Etiopljana, i tri primjerka *Knjige Henokove* s kojima se 1773. godine vratio u Europu. James Bruce bio je Slobodni zidar, član edinburške Lože Canongate Kilwinning br. 2, jedne od najstarijih slobodnozidarskih loža u Škotskoj.[1] Sadašnja britanska kraljevska obitelj Windsor nosi u sebi dio krvi Roberta the Brucea te škotske, irske i velške elite, kao i genetsku liniju gmazo-arijskih odvjetaka u Njemačkoj. Windsori su, poput svih kraljevskih obitelji (kraljevske obitelji) Europe, predstavnici Crnog plemstva i babilonskog Bratstva, te su u srodstvu s Vilimom Oranskim. Oni su, kao što ću rastumačiti, gmazovi sa sposobnošću promjene oblika.

Anna Campbell, grofica Balcarrasa i Argylla, bila je guvernanta mladog princa Vilima, a Archibald Campbell, prvi Vojvoda od Argylla, bio je uz njega kada je 1688. godine doplovio u Englesku i svrgnuo tadašnjeg monarha Jamesa II. Potomak Anne Campbell bila je Jenny von Westphalen koja je bila u rodu kako s Campbellima tako i s vojvodama od Argylla. Jenny von Westphalen bila je žena.... - Karla Marxa, klona kojeg je Bratstvo iskoristilo za stvaranje komunizma. Komunizam je bio jedan od glavnih nosilaca metode »podijeli pa vladaj« koja se pomoću straha provodila nad čovječanstvom. Usput budi rečeno, razlog zbog kojeg je Marx osuđivao Židove je bio taj što on, suprotno općem mišljenju, nije bio jedan od njih. Bio je pripadnik jedne od krvnih loza Bratstva, zbog čega mu je dodijeljen zadatak predvodnika marksizma, vjerovanja koje nije sastavio on nego je sastavljeno za njega. (vidi *I istina će vas osloboditi*). Te međusobno povezane loze križale su se i zauzimale moćne položaje u politici i gospodarstvu tijekom mnogih stoljeća, pri čemu im je rodoslovlje dokumentirano do najmanjih pojedinosti. Zna se koje su genetske linije više prijemčive za gmazovsko opsjedanje a koje manje. Kada treba popuniti neki položaj odabere se netko iz gmazo-arijske linije, a ukoliko ta osoba još nije »prikopčana« na gmazovsku svijest kroz inicijacije tajnih društava, pozove ju se da prođe te inicijacije i tada može krenuti.

Međusobne veze i križanja tih loza praktički su beskonačni. Suvremeni grofovi od Balcarrasa u srodstvu su s vikontom Cowdrayem (Weetman John Churchill Pearson iz obitelji londonskog lista *Financial Times*). Njegova majka bila je kćerka lorda Spencera Churchilla, djeda Winstona Churchilla, a sestra mu se udala za škotskog Vojvodu od Atholla. Loze Argyll-Balcarass očituju se pod prezimenima Lindsay i Campbell. Robert A. Lindsay, dvanaesti Grof od Balcarrasa, postao je predsjednik Upravnog odbora Westminsterske narodne banke (Westminster National Bank), jedne od četiriju glavnih obračunskih banaka u Britaniji, te direktor Rostchieldovog osiguranja 'Sun Alliance'. Isti taj grof bio je britanski ministar obrane te ministar vanjskih poslova. Majka mu je bila Cavendish, dakle iz obitelji Vojvoda od Devonshira čija rezidencija je dvorac Chatsworth House. A to je tek jedan, malen primjer načina na koji su te krvne loze međusobno isprepletene.

Obitelj Marlborough, jedna od najmoćnijih britanskih aristokratskih obitelji, također je odigrala važnu ulogu u dovođenju Vilima Oranskog na britansko prijestolje. Oni su u srodstvu s Churchillima, pa je i Winston Churchill rođen u njihovoj drevnoj rezidenciji, palači Blenheim blizu Oxforda, čija su vrata ukrašena grbom obitelji Marlborough kojim dominiraju dva gmaza *(vidi **sliku 19**)*. Kao ratni premijer Britanije, Churchill je vrlo dobro znao što čini. Slika koju nam je o njemu ostavila službena povijest je lakrdija. Nije on spasio Britansko otočje

od tiranije, on je bio dio tiranije koja je pokrenula rat u kojem su sve sukobljene strane financirali isti ljudi. Dokaze za te tvrdnje potražite u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi*. Mogao bih provesti cijeli dan pišući o elitnim gmazo-arijskim obiteljima i načinu na koji su se tijekom tisuća godina križale i povezivale ne bi li zavladale svim područjima ljudskog života. Naš svijet od davnina nadzire isto pleme s gospodarima što djeluju sa četvrte dimenzije.

Gmazovski Program razvijao se stoljećima. Riječ je o dugoročnom planu potpunog preuzimanja Planeta od strane tog plemena, odnosno od njegovih gmazovskih gospodara. Program ima čvrst vremenski okvir i potanko određen redoslijed. Može se to uočiti po načinu na koji jedan potez s efikasnošću koja oduzima dah slijedi drugi, a sve je pod nadzorom unutarnje jezgre koja djeluje izvan javne arene i, u konačnici, iz druge dimenzije. Na primjer, 1665. godine izbio je rat između Danaca i Britanaca, a »velika kuga« ubila je 68.000 Londonaca, dok je dvije trećine njih natjerala da napuste grad. Dana 2. rujna 1666. grad je poharao »veliki londonski požar« za što je, iz povijesnih razloga, okrivljen pekar u Pudding Laneu. Sve se to događalo u vrijeme kada su se stvarali planovi da Vilim Oranski postane engleski kralj. Kada je stigao iz Nizozemske i preuzeo prijestolje, mnogi ogranci Bratstva sjedinili su se u Londonu odnosno Novoj Troji i tu uspostavili svoj operativni stožer. U Londonu je zahvaljujući požaru nastao golemi komad praznog zemljišta na kojem su mogli izgraditi svoje novo financijsko središte. Nadalje, tko je bio glavi arhitekt novog Londona? Visoki inicijat Bratstva po imenu Sir Cristopher Wren. Samo puka slučajnost? Replike Katredrale sv. Pavla, s njezinom masivnom kupolom, drevnim obrednim simbolom kod Bratstva, nalaze se u Parizu i Washingtonu. Jedna nosi ime Pantheon, a druga je zgrada Kongresa na Capitol Hillu (koji je dobio ime po Kapitolu, svetom brdu Babilonskog bratstva u drevnom Rimu). U godinama koje su uslijedile nakon dolaska Vilima Oranskog nastalo je takozvano Veliko britansko carstvo (Great British Empire). Kao dijete uvijek sam se pitao kako to da je nekoliko otoka koji

Slika 19: *Grb sa zmajem obitelji Marlborough na ulazu u palaču Blenheim*

se jedva zamjećuju na globusu moglo imati carstvo koje se protezalo cijelim svijetom. Danas mi je odgovor očigledan. To uopće nije bilo Veliko *Britansko* Carstvo. Bilo je to carstvo Babilonskog bratstva koje je za svoje sjedište odabralo Britaniju, posebice London. Kada se Britansko Carstvo proširilo na obje Amerike, Afriku, Aziju, Kinu, Australiju i Novi Zeland, proširio se i nadzor Babilonskog bratstva nad svijetom. Drugi gmazo-arijski ogranci u državama kao što su Španjolska, Portugal, Francuska, Belgija i Njemačka zauzeli su ostale dijelove Afrike, a Španjolci i Portugalci pobrinuli su se za Središnju i Južnu Ameriku. U europskoj okupaciji i izrabljivanju Afrike važnu ulogu odigrao je belgijski kralj Leopold II., član windsorske gmazovske loze Saxe-Coburg-Gotha. Gmazo-Arijci su svugdje gdje su došli nastojali uništiti domorodačku kulturu i znanje. Povukli bi iz javnog opticaja ezoterično znanje, narodne predaje i ispravo razumijevanje povijesti. Drevni izvještaji o gmazovima i podrijetlu bijele rase najvećim su dijelom bili uništeni ili skriveni u tajne knjižnice Bratstva, od čega dobar dio u podrume Vatikana. Kršćanstvo se koristilo kao sredstvo za eliminaciju podataka čije nam je poznavanje od ključne važnosti.

Mogli bismo pomisliti da se smanjivanjem britanskog i drugih europskih carstava, koje je bilo najintenzivnije u dvadesetom stoljeću, smanjio i njihov nadzor nad svijetom. To nije točno. Povećao se. Neskrivena kontrola, kao što je diktatura koju možete vidjeti, uvijek ima ograničen vijek trajanja jer naposljetku uvijek dolazi do protivljenja i pobune. Međutim, prikrivena kontrola, kontrola koju ne možete uočiti, identificirati ili ju postaviti za cilj, može trajati vječno, jer se nećete buniti protiv nečega za što ne znate da postoji. Osoba koja misli da je slobodna neće se žaliti na neslobodu. Dakle, ono što se dogodilo diljem Afrike, Južne Amerike, Azije te u SAD-u i Kanadi jest to da je otvoreni nadzor iz Britanije i Europe zamijenjen prikrivenom kontrolom. Kada su se ta neskrivena carstva, posebice britansko, izvana prividno smanjila, ostavila su u tim zemljama mrežu tajnih društava, krvnih loza i struktura koje su nastavile vladati s jednakom moći kao i prije, no sada bez opasnosti od protivljenja i pobune ljudi koji nemaju pojma tko je doista na vlasti. Globalna struktura prilično je jednostavna. Središnji se Program nadzire iz londonskog Cityja, koji se sastoji od financijskog središta poznatog pod nazivom »četvorna milja« (Square Mile) te pojasa uz rijeku Temzu koji se proteže do britanske odvjetničke komore, Parlamenta, sjedišta vlade i obavještajnih službi, te preko Temze do Buckinghamske palače, rezidencije gmazovske loze pod imenom Windsori. Britanska vlada samo je paravan za Program kojim se orkestrira iz tih nekoliko milja prvorazrednih nekretnina u londonskom i vestminsterskom Cityju. Pariz predstavlja još jedno važno središte Babilonskog bratstva, kao i Vatikan. Pogledajte samo strukturu upravljanja koja se duhovito naziva »demokracijom«, zakonska i gospodarska uređenja te medijske strukture koje se mogu pronaći u većini današnjih država. Odakle potječu izvorni nacrti tih uređenja? Točno, iz Londona. Na primjer, još uvijek govorimo o Britaniji kao »majci parlamentarizma«. Ta uređenja osmišljena su na način da stvore privid

slobode i istovremeno omoguće gotovo neograničenu kontrolu od strane manjine koja djeluje iza kulisa. To su uređenja koja je Britansko Carstvo ostavilo iza sebe kada se prividno povuklo da omogući tim državama da samostalno upravljaju. Vraga su im omogućili. Fizička okupacija zamijenjena je ekonomskom okupacijom, a otvoreni nadzor prikrivenim.

Gmazo-arijska elita iz Londona diktira svoju politiku i Program svojim »granskim upraviteljima«, obiteljskim lozama u svakoj državi koje jamče da se Program koordiniran iz Londona provodi širom svijeta. To je razlog zbog čega se u svim državama koje sam posjetio nameću identične politike. U SAD-u glavni granski upravitelji su Rockfelleri. Oni orkestriraju kartelom obitelji i istaknutih pojedinaca kao što su Morgani, Harrimani, Carnegiji, Melloni i tako dalje, sve pod generalnim nadzorom Londona. U Južnoj Africi granski upravitelji krvnih loza su Oppenheimeri. Godine 1998. proveo sam tri tjedna putujući, predajući i razgovarajući s ljudima širom Južne Afrike koja je odličan primjer onoga o čemu ovdje govorim. Za početak, pogledajte njezinu povijest. Najprije su, kada je središte Crnog Plemstva bio Amsterdam, Rt dobre nade naselili Nizozemci. Zatim su - nakon što je Crno plemstvo prešlo Kanal i smjestilo se u Londonu - kao pijuni za okupaciju iskorišteni Britanci. Nizozemsku Istočno-indijsku kompaniju u Južnoj Africi istisnula je britanska Istočno-indijska kompanija. Istraživače afričke unutrašnjosti, kao što je na primjer bio doktor David Livingstone, financirale su organizacije kao primjerice, Nacionalno geografsko društvo (National Geographic Society), koje je bilo pod nadzorom londonskog Cityja. Drugi val gmazo-arijsko-britanskog naseljavanja predvodili su Cecil Rhodes i njegova Južno-afrička kompanija, također pod nadzorom londonskog Cityja. Rhodes je bio jedan od najistaknutijih ljudi u Bratstvu, ponajviše kao član tajnog društva pod imenom Okrugli stol. To društvo postoji i dandanas, opširno je raskrinkano u *I istina će vas osloboditi*. Rhodes i njegova Južno-afrička kompanija pokrenuli su carstva zasnovana na rudarenju dijamanata i zlata pod nazivom De Beers i Consolidated Goldfields, a ta carstva u ime istog Bratstva koje je financiralo Rhodesa sada nadziru Oppenheimeri. Jedan drugi odvjetak Južno-afričke kompanije zloglasna je Londonsko-rodezijska kompanija poznata i kao 'Lonro', čiji je najglasovitiji upravitelj bio pokojni Tiny Rowland. 'Lonro' je na najgore moguće načine izrabljivao Afriku i njezine ljude, manipulirajući njima, a ni današnji Program nije drukčiji. Sasvim je jasno, afričkim kontinentom sve od vremena kada su došli prvi bijeli naseljenici preko različitih kompanija, naroda i paravana upravljala je jedna te ista skupina.

Prije negoli je za Nelsona Mandele bijela manjina u Južnoj Africi predala vlast crnoj većini, obitelj Oppenheimer kontrolirala je otprilike osamdeset posto kompanija indeksiranih na južnoafričkoj burzi i posjedovala rudnike dijamanata i druge rudarske industrije o kojima ta država ovisi. Tada se dogodila »golema promjena«: Nelson Mandela je pušten iz zatvora i crncima je dana »sloboda«. Danas, nakon tog daška demokracije, Oppenheimeri i dalje nadziru otprilike osamdeset

posto kompanija na južnoafričkom tržištu dionica, vlasnici su dijamantne, zlatne i drugih rudarskih industrija o kojima Južna Afrika zavisi, i preko ljudi koji služe kao paravan - kao što je prijatelj Henryja Kissingera, irski milijarder Tony O'Reilly - kontroliraju medije. O'Reilly je podnio ostavku na mjesto predsjednika korporacije 'Heinz' koju kontrolira Bratstvo i počeo kupovati novine širom svijeta, pri čemu novac očigledno nije predstavljao problem. U čemu je onda razlika između nadzora Bratstva nad Južnom Afrikom prije i poslije »promjene«? U jednom, samo jednom: nitko se više ne žali, jer otvorenu kontrolu zamijenila je ona prikrivena. Za vrijeme diktature bijele manjine neprekidno su se mogle čuti osude svjetske zajednice. »Nije pošteno«, vikali bi robot-radikali, »to je rasizam, to je diktatura. Skandalozno!« I bilo je skandalozno. Ali, sada su prosvjedni skupovi i note prestali, Mandela je junak svjetske zajednice, a Južnom Afrikom i dalje upravljaju isti ljudi kao i prije, samo sada bez ijedne riječi prosvjeda od strane grlatih aktivista. Slamovi od valovitog lima u Sowetu i drugdje i dalje postoje, danas je čak i više takvih sirotinjskih predgrađa, međutim više nisu svakog dana u vijestima jer svi sada znaju da je Južna Afrika slobodna. Vlada Afričkoga nacionalnog kongresa (ANC, African National Congress) jednako je toliko pod nadzorom i korumpirana kao i bijela vlada koju je zamijenila. 'Shell Oil', naftna kompanija Babilonskog bratstva kojom upravljaju ljudi kao što je nizozemski princ Bernhard, u vrijeme promjene dala je ANC-u čitav blok nebodera, a među svim novinarima dostojnih tog imena je, očito, opće poznato da Mandela ne donosi nikakve važne odluke prije nego što se konzultira s Oppenheimerima. Godine 1993. Mandela je proslavio Božić u kući za odmor Tonyja O'Reillyja u Nassauu. Početkom 1994. godine O'Reilly je kupio najveću novinsku grupu u Južnoj Africi. Opa, je li moguće da sumnjam u globalnog junaka? Dajte mi packu. Zapravo, Mandela je vjerojatno prilično iskren čovjek koji je jednostavno spoznao neke životne činjenice o tome gdje leži stvarna vlast i više ne može prikupiti dovoljno snage ni želje da otvoreno napadne sustav. S druge strane, ima mnogo dokraja korumpiranih crnaca, kao na primjer Robert Mugabe, predsjednik Zimbabvea, koji su više nego spremni primiti novac i biti paravan Babilonskom bratstvu na ogromnu štetu naroda. Jedino ih tako mogu otvoreno nadzirati, a među crncima ima gmazovskih loza jednako kao i među bijelcima.

Ista situacija vlada u cijelom svijetu, gdje možete vidjeti kako iste krvne loze i njihove marionete vladaju svim zemljama, kako pred kamerama tako i iza kulisa. Naravno, pravu moć ima ova posljednja grupa. Tako, ako Planu odgovara da sruši američki dolar ili meksički pezos, da smijeni vladu ili pokrene građanski rat, voditelji ogranaka u tim zemljama bacit će se na posao kroz svoje financijske i medijske operacije te tajna društva kako bi osigurali da se to dogodi. Na taj način svijetom može upravljati vrlo mali broj ljudi iz londonskog Citya i drugih centara Bratstva poput Pariza, Bonna, Bruxellesa, Washingtona, New Yorka, Švicarske i Vatikana. To je jednostavna i briljantno organizirana struktura, upravljana s vrha željeznom palicom, i ne pokazuje nimalo milosti prema onima koji ne rade upra-

vo onako kako im se kaže. To je razlog zašto tako djelotvorno funkcionira toliko dugo. Dodajte tome činjenicu da je istina o onome što se događa tako bizarna da većina ljudi u nju neće povjerovati, i imate savršenu situaciju za trenutnu neometanu kontrolu.

Sve do danas.

■ IZVORI

1 *From The Ashes Of Angels*, str. 12.

SEDMO POGLAVLJE

Vitezovi Sunca

Tijekom mnogih tisućljeća gmazovski punokrvni i mješanci stvorili su fantastičnu mrežu međusobno povezanih tajnih društava čija je svrha bila provedba njihovog Programa. Pa ipak, opća populacija nije bila svjesna činjenice da u svijetu djeluje takva usklađena sila koja manipulira njihovim vodstvima i životima. U sljedeća tri poglavlja objasnit ću kako je ta mreža preuzela nadzor nad institucijama kraljevske, političke i vjerske moći, te stvorila Sjedinjene Američke Države. Ta »supersila« je i dandanas marioneta Babilonskog bratstva u Londonu.

Tri najznačajnija tajna društva istupila su u javnost u dvanaestom stoljeću. Ta društva i dalje postoje, a njihovi članovi su vodeći ljudi u svjetskoj politici, bankarstvu, poslovanju, vojsci i medijima. To su Vitezovi templari, Vitezovi hospitalci sv. Ivana od Jeruzalema i Teutonski vitezovi. Vitezovi hospitalci su mijenjali svoj naziv mnogo puta. Ranije su se zvali Vitezovi s Rodosa, dok se sada u svom »rimokatoličkom« obliku nazivaju Malteški vitezovi. U svojoj »protestantskoj« inačici danas su poznati kao Vitezovi sv. Ivana od Jeruzalema. Malteškim vitezovima službeni poglavar je papa, a sjedište im je u Rimu. Što se tiče Vitezova sv. Ivana, sjedište im je u Londonu, a službeni poglavar britanski kralj ili kraljica. Katoličko i protestantsko krilo na najvišim razinama u stvari su jedna organizacija. Vitezovi templari osnovani su otprilike u isto vrijeme, 1118. godine, iako je to moglo biti i najmanje četiri godine ranije, a najprije su bili poznati pod imenom Kristovi vojnici. Templari su bili okruženi velom tajni i proturječja, no poznato je da su red posvetili »Majci Božjoj«. Vitezovi templari na površini su koristili kršćanski imidž i stoga je za Majku Božju izabrana Isusova majka Marija, međutim gmazo-arijskim tajnim društvima izraz Majka Božja simbolizira Izidu – prema egipatskoj mitologiji, djevičansku majku egipatskog Božjeg Sina Horusa i ženu boga Sunca Ozirisa. Izida je pak jedno od imena za kraljicu Semiramis iz trojstva Nimrod-Semiramis-Tamuz. Među imenima pod kojima je Izida/Semiramis poznata u različitim područjima, kulturama i zemljama su: Barati, Dijana, Rea, Minerva, Afrodita, Venera, Hekata, Juno, Ceres, Luna i mnoga, mnoga druga. Smatra se da su ta imena simboli za mjesečevu, žensku energiju u njezinim različitim oblicima. Engleska slobodnozidarska Loža Velike majke (Velika majka = Semiramis/Izida) nalazi se u ulici Velike kraljice u Londonu (Velika kraljica = Semiramis/Izida). U konačnici, sva su imena nadahnuta Ninkharsag, annunakijskom »Božicom Maj-

kom« gmazo-ljudskih križanaca, njihovom »majčicom«. Drevni bogovi, kao na primjer Nimrod/Oziris i beskonačan broj drugih imena pod kojima je on poznat, predstavljaju moć Sunca, mušku energiju. To je znanje na kojem je utemeljen Red templara, a da su bili nadahnuti Feničanima i gmazovima može se vidjeti na njihovom simbolu, crvenom križu na bijeloj pozadini – vatrenom križu, odnosno simbolu Sunca kod Feničana i krvnih loza. On se i dandanas nalazi na engleskoj zastavi.

Službena priča o templarima od samog je početka bila puna eklatantnih neistina. Templari su tvrdili da su organizirani kako bi zaštitili hodočasnike u Svetoj zemlji, međutim čini se da ih je prvih devet godina bilo samo devetoro. »Krasne« li zaštite. Ne treba biti genij da bi se shvatilo da se radilo o paravanu za nešto drugo. I doista, izgleda da su bili utemeljeni kao zaštitnici i vojno krilo tajnog društva zvanog Sionski red, kasnije preimenovanog u Sionski priorij. Riječ »sion« potječe od riječi »Siona«, drevne sanskrtske (arijske) riječi za... – Sunce.[1] Evo ga opet. Prema knjizi *Sveta krv, sveti gral (Holy Blood, Holy Grail),** jedan od kasnijih Velikih majstora Sionskog priorija bio je Leonardo da Vinci kojeg je sponzorirala bankarska obitelj de Medici iz mletačkog Crnog plemstva. Oni će kasnije financirati i Kristofera Kolumba. Među najpoznatijim sponzorima i pristašama ranih templara bio je sv. Bernard, utemeljitelj Cistercitskog reda, te francuska obitelj St. Clair, koja se kasnije - poslije normanske invazije na Britaniju iz 1066. godine predvođenu Vilimom Osvajačem - naselila u Škotskoj i postala škotska obitelj Sinclair. Porodica St. Clair/Sinclair pripada gmazovskoj lozi, a znanje o gmazovskom Programu bilo je velika tajna koju su čuvali vodeći templari. Prvi Veliki majstor vitezova templara bio je Hughes de Payens koji im se pridružio 1124. godine. Bio je francuski plemić (u doslovnom značenju: Arijac – op. a.) u srodstvu s Grofom od Champagna te oženjen za Škotkinju normanskog podrijetla po imenu Catherine St. Clair. Prvi templarski centar odnosno »preceptorat« izvan Svete zemlje izgrađen je na posjedu St. Claira u Škotskoj. Među drugim ranim templarima bio je i Fulk, grof od Anjoua, otac Geoffreyja Plantageneta i djed engleskog kralja Henrika II. Henrik II. financirao je gradnju čuvene Benediktinske kapele u Glastonburyju na zapadu Engleske, svetom mjestu još od antičkih vremena. Templari su na svojoj najvišoj razini bili povezani s Vitezovima hospitalcima (Malteškim vitezovima), i te veze u punom smislu riječi traju i dandanas. Mnogo je priča o tome koliko su se templari i hospitalci međusobno mrzili, a tijekom povijesti je između njih nesumnjivo bilo i razdoblja raskola i sukoba. Ipak, u svom vrhu oni su u stvari tek različiti ogranci iste organizacije, a na razini Programa samo je to važno. U lipnju 1099. godine zadan je još jedan veličanstven udarac za »Gospoda« kada su kršćanski križari napali Jeruzalem i poklali saracenske muslimane i Židove koji su tamo živjeli. To je nanovo otvorilo »Sveti grad« za kršćanske hodočasnike koji su

* Michael Baigent, *Sveta krv, sveti gral* (Zagreb: Stari grad, 1997.)

preko luka Jafe, Tira i Akre počeli pristizati u velikom broju. Tir je bio jedno od glavnih središta Feničana. Vitezovi hospitalci izgradili su u Jeruzalemu svratište Amalfi kako bi posjetiteljima osigurali hranu i sklonište. Kada su njihovo bogatstvo i utjecaj porasli, osnovali su vojno krilo kojem je 1118. godine Papa dao svoju potporu; bilo je to iste godine kada je devetero izvornih Viteza templara došlo u Jeruzalem da bi »štitilo« hodočasnike.

Templarima je dodijeljen prostor preko puta Brda hrama, navodne - naglašavam, navodne - lokacije Solomonovog hrama. Neki istraživači smatraju da su templari pri iskapanjima pod Brdom hrama pronašli nešto izuzetno vrijedno: možda rukopise, možda goleme količine zlata. Uglavnom, što god da se bilo dogodilo, nakon 1126. godine, kada je templarski Veliki majstor Hugues de Payens otišao iz Jeruzalema da bi pronašao nove članove i proširio Red, događaji su se počeli izmjenjivati velikom brzinom. On se bio zaputio natrag u Francusku gdje se sastao sa sv. Bernardom, tada opatom u Clairvouxu, te poveo sa sobom Bernardovog ujaka, templara, Andrea de Montbarda. Bernard je pjevao hvalospjeve papi Honoriju II. i Templari su službeno utemeljeni 31. siječnja 1128. godine na Koncilu u Troyesu. Da, gradu nazvanom po Troji, velikom arijskom i gmazo-arijskom uporištu u Maloj Aziji koje je nadahnulo i izvorno ime Londona. Bez obzira na činjenicu što mnogi niži inicijati nisu to znali, Templari su pripadali istoj toj družini. Osim feničkog crvenog križa, među njihovim simbolima bili su i crno-bijela zastava (sačinjena od dva kvadrata), lubanja s ukrštenim kostima te stražarska kula. Svi ti simboli su kroz stoljeća, sve do današnjeg dana, prisutni u organizacijama Bratstva. Crni i bijeli kvadrati mogu se vidjeti na podu svakog hrama Slobodnih zidara, jer Slobodni zidari su Templari pod drugim imenom. Mnoge crkve i katedrale, kao na primjer Westminsterska kapela i Notre Dame u Parizu, također imaju crne i bijele kvadrate na podu, jer Kršćanska crkva, naime, služi kao paravan Babilonskom bratstvu. Policijske snage mnogih država, među njima i one Velike Britanije i Sjedinjenih Američkih Država, na svojim uniformama imaju crne i bijele kvadratiće jer ih kontroliraju Slobodni zidari i Templari. Lubanja i kosti jednim su dijelom simbol crnomagijskih obreda koje je Bratstvo prakticiralo od samih svojih početaka, no isti ti ogavni obredi koji često uključuju prinošenje ljudskih žrtava prakticiraju se i dandanas. Pogledate li vatikanski ili papinski grb, vidjet ćete da kupola Bazilike sv. Petra i ukršteni Petrovi ključevi tvore istu lubanju i ukrštene kosti. Oni su u tome zajedno. Posve je moguće da je taj motiv bio razlog zašto je obitelj Pizon u Evanđeljima zapisala da je Isus »razapet« na mjestu zvanom Golgota, što znači 'mjesto lubanje'. Jedna druga organizacija Babilonskog bratstva skupina je prikladnog naziva 'Društvo lubanje i kostiju' (Skull and Bones Society) čije je sjedište preko puta Sveučilišta Yale u New Havenu, u američkoj saveznoj državi Connecticut. To je krvopijsko, sotonističko tajno društvo krvnih loza čiji je trenutno najpoznatiji član George Bush, bivši predsjednik SAD-a i gmaz sa sposobnošću mijenjanja oblika. Član je naravno i njegov sin George W. Bush. Bush stariji je također jedan od glavnih uvoznika droge u Americi te sotonist,

zlostavljač djece i serijski ubojica. Za pojedinosti o tome vidi posljednje poglavlje. Simbol kule može se vidjeti u organizaciji Jehovinih svjedoka jer je i ona paravan Bratstva, te svoje nebrojene sljedbenike prijevarom navodi na vjerovanje da je kršćanska. Jedan od utemeljitelja Jehovinih svjedoka bio je Charles Taze Russell, Slobodni zidar visokog stupnja koji je pokopan ispod piramide.

Svega godinu dana nakon što je templarski red službeno utemeljen na Koncilu u Troyesu došlo je do njegove nevjerojatne ekspanzije. Imali su podršku Pape, bogatstvo, zemlju i tri stotine novih članova iz plemićkih obitelji koji su prilikom pristupanja Redu Templarima morali predati svoje cjelokupno bogatstvo. Kao rezultat, posjedovali su zemlju u Francuskoj, Engleskoj, Škotskoj, Španjolskoj i Portugalu, a unutar deset godina proširili su se i na Italiju, Austriju, Njemačku, Mađarsku i Konstantinopol. Širom Engleske nalazili su se brojni templarski preceptorati i sela, zaseoci i farme. Kadgod u imenu nekog britanskog mjesta uočite 'Temple' (na primjer, Templecombe), znajte da se radi o prijašnjemu templarskom mjestu. Njihov nacionalni stožer nalazio se u Londonu, najprije na zemljištu na kojem je danas ulica High Holborn, a 1161. godine preselili su se u nedaleki londonski hram koji se i dandanas zove Temple Bar. Tu se može vidjeti autentična templarska crkva i klasična templarska zaobljena konstrukcija, kao i neki templarski grobovi. Na najistaknutijem mjestu u Temple Baru, u središtu glavnog prolaza, nalazi se kip krilatog gmaza. Templarski posjedi uključivali su ulicu Strand i velik dio ulice Fleet Street, koja je donedavno bila sjedište britanske novinske industrije. Simbol nacionalnog tabloida *The Daily Express*, također sa sjedištem u Fleet Streetu, vitez je koji nosi štit ukrašen templarsko-feničkim crvenim križem na bijeloj podlozi. Templarski se posjed pružao sve do rijeke Temze na kojoj su imali vlastite brodske dokove. Za vladavine kraljice Viktorije Bratstvo je na tom mjestu uz Temzu podignulo obelisk sa sfingom sa svake strane. Prije je taj obelisk stajao u egipatskom gradu Onu odnosno Heliopolisu ('Gradu' tj. 'Domu Sunca') a danas je poznat kao Kleopatrina igla *(vidi poglavlje s ilustracijama)*. Obelisk je drevni egipatsko-arijski simbol Sunca, muške energije, falusa. Slični simboli mogu se pronaći na mnogim mjestima, često pod krinkom ratnih spomenika, no postavljeni su slobodnozidarskim manipulacijama. Da li se itko ikada zapitao zašto ratni spomenik gotovo uvijek mora biti obelisk? I, što mislite, koji je razlog da je Washingtonski spomenik u centru Washingtona obelisk? Obelisci, kao i svi simboli i geometrijska tijela, proizvode energiju koju predstavljaju. Sjećam se kako sam se penjao uz neke kamene stube u blizini mosta Hebden u Engleskoj i svugdje oko sebe osjećao izuzetno jaku mušku seksualnu energiju. Pitao sam se što se zaboga događa, dok se nisam sjetio gdje sam – u području djelovanja muškog penisa. Simbol će proizvoditi energiju onoga za što je izgrađen da predstavlja, jer simboli su fizički izraz misli koje ih stvaraju. Ti ljudi ne postavljaju svoje simbole na sve strane iz puke razonode. Čine to stoga jer im pomaže uskladiti energetsko polje s vibracijskom frekvencijom koja im je po volji. A to pak utječe na ljudske misli i osjećaje.

Posebno je znakovito da se danas na templarskim zemljištima u Londonu nalazi britanska pravnička komora. Kada odvjetnici (igra riječi: engl. »barrister« – odvjetnik; op. prev.) postanu službeno kvalificirani za nastupanje u sudištu (engl. »the Bar«), ulaze u Temple Bar i pridružuju se unutrašnjem, srednjem ili vanjskom hramu. Razgovarao sam s nekim pojedincima koji imaju iskustva s tim organizacijama: oni drže da su doista vrlo zlokobne. U to nema sumnje. Želite li nadzirati ljude, morate nadzirati pravo kao i to protiv koga će se voditi krivični postupci, a protiv koga neće. Zato je policija preplavljena članovima Slobodnih zidara, a jednako je i s odvjetništvom i sudstvom. Ti templarski posjedi cijeli se niz stoljeća nalaze u samom središtu Londona, protežući se od financijske četvrti zvane »četvorna milja« do Parlamenta i Buckinghamske palače. Uz Pariz i Vatikan, to je mjesto odakle se trenutno, barem na operacijskoj razini, upravlja svijetom. Pariz je drugi dio dvostrukog stožera Vitezova templara. Taj grad na ključnoj točci u rasporedu ulica, na trgu Place de la Concorde, također ima 3.200 godina star egipatski obelisk. Princeza Dijana prošla je u Mercedesu pokraj tog obeliska doslovno minutu prije nego što se 1997. smrskao u tunelu Pont de L'Alma.

Do sredine dvanaestog stoljeća Templari su po bogatstvu i utjecaju bili odmah iza Rimokatoličke crkve. Posjedovali su vlastito brodovlje (na kojem su plovili pod zastavom s lubanjom i kostima), a njihova financijska središta u Londonu bila su, u stvari, početak modernog bankarskog sustava koji je čovječanstvo pretvorio u zarobljenike nepostojećeg »novca«. I oni su, također, u autentičnom stilu Babilonskog bratstva posuđivali novac koji nije postojao i naplaćivali kamate. Jedan zabilježeni slučaj pokazuje da su templari naplaćivali zatezne kamate u visini od šezdeset posto duga. Jedan od projekata koji su templari promicali bilo je stvaranje Sjedinjenih Država Europe, a njihovi gospodari u Bratstvu pod različitim su krinkama i paravanima to i ostvarili. Stvaranje Europske Unije s jednom središnjom bankom i jedinstvenom valutom jedan je od temeljnih stupova gmazovskog Programa.

Dio naprednog znanja koje su templari baštinili jest znanje o Zemljinom energetskom polju, mreži magnetskih silnica poznatih kao crte u polju, zmajeve crte i meridijani. Glavna sveta mjesta nalaze se na točkama gdje se siječe mnogo tih linija, budući da se na takvim sjecištima nalaze ogromni energetski vrtlozi. Izvodite li na nekoj od tih točaka obred crne magije, krajnje negativna energija koju takav obred proizvodi prenosi se silnicama koje izviru iz vrtloga i širi čitavom mrežom, što utječe na vibracijski stupanj Zemljinog elektromagnetskog polja unutar kojeg svi mi živimo. Ukoliko je to polje ispunjeno strahom, veća je vjerojatnost da će ljudi osjećati tu emociju. A strah je riječ od pet slova koja upravlja svijetom. Najvažnije oružje Babilonskog bratstva od samog njegovog osnutka bilo je manipuliranje posredstvom straha. Sposobnost ljudi da izraze svoje pravo ja ništa ne ograničava više od straha. Utoliko postaje razumljivo zašto su brojne kršćanske crkve izgrađene na drevnim poganskim svetim mjestima i zašto se toliko mnogo sotonističkih obreda izvodi u crkvama pod okriljem tame. Templari

su, s obzirom na svoje poznavanje ezoteričnih umijeća, financirali gradnju velikih gotičkih katedrala Europe između 1130. i 1250. godine. Može se dokazati da se gotički stil prvi put pojavio kod arijske rase, na Srednjem i Bliskom istoku. Neke od gotičkih katedrala koje su financirali i konstruirali templari su: Westminsterska kapela, katedrala York u sjevernoj Engleskoj, Chartres u Francuskoj, nedaleko od Pariza, te Notre Dame u samom Parizu. Notre Dame (Naša Gospa: Izida/Semiramis/Ninkharsag) je izgrađena na mjestu bivšeg svetišta božici Dijani, a katedrala u Chartresu se nalazi na svetom mjestu koje je nekada privlačilo druide iz svih krajeva Europe. Glasovita kapela King's College u Cambridgu, koja je zasnovana na kabalističkom simbolu Drveta života, opisuje se kao jedna od posljednjih velikih gotičkih građevina izgrađenih u Britaniji.[3] Njezin dizajn je očigledno nadahnut katedralom u gradu Albiju u pokrajini Languedoc u južnoj Francuskoj, jednom od glavnih središta kako templara tako i katara. U dvanaestom i trinaestom stoljeću katarska je religija - koja je osporavala brojna vjerovanja Rimske crkve i sadržavala dosta ezoteričnog znanja - bila dominantna u većem dijelu južne Francuske. Zbog toga se u Babilonskom bratstvu u Rimu oglasilo zvono za uzbunu, pa je marionetski papa Inocent III. uništio katare u neopisivoj »križarskoj vojni« punoj mučenja i spaljivanja koja je kulminirala opsadom katarskog dvorca kod Montsegura 1244. godine. U istom razdoblju na »kršćanskim« crkvama i katedralama postala je široko rasprostranjena upotreba gmazolikih figura zvanih garguji. Notre Dame u Parizu je prekrivena gargujima (vidi poglavlje s ilustracijama), pri čemu su mnogi od njih manji prikazi jednakih gmazovskih figura koje se mogu pronaći po majanskim piramidama kao i na drugim lokalitetima u Meksiku. Meksički predsjednik Miguel De La Madrid rekao je da su se Maje miješale s »rasom iguana« – gmazovima.

I Chartres i Notre Dame bile su središta štovanja Crne Gospe, još jedne templarske opsesije. Premda se ljude željelo navesti na vjerovanje da jest, kult Crne Gospe nije povezan s Isusovom majkom Marijom. Radilo se o štovanju kraljice Semiramis i Izide/Barati. Egipćani su Izidu u njezinom pozitivnom aspektu prikazivali u bijelom, a u negativnom aspektu u crnom. Crna Gospa je bila Crna Izida/Barati te, neposrednije, kraljica Semiramis, koja je u Babilonu bila poznata kao Gospa. Crna Gospa simbolizira negativnu upotrebu ženske, »Mjesečeve« energije, dok Crno sunce, osim što je okultni simbol za galaktičko sunce oko kojeg u ciklusu od 26.000 godina kruži naš Sunčev sustav, simbolizira negativnu upotrebu sunčeve, muške energije. Bijeli konj je, primjerice, Feničanima bio simbol Sunca, i stoga crni konj u sustavu obrnutog simbolizma Bratstva predstavlja zlonamjernu upotrebu sunčeve energije. Crni konj je simbol jednog od paravana Bratstva u Velikoj Britaniji, banke Lloyds. Kipovi Marije koja u naručju drži malog Isusa u kršćanskim crkvama su odraz načina na koji su Egipćani prikazivali Izidu s malim Horusom. Sv. Bernard očito je bio prikriveni učenik religije štovanja božice. Rođen je u Fontainesu u blizini Dijona, središtu štovanja Crne Gospe. Templari su dijelili njegovu strast, a crkve koje su gradili bile su kružnog oblika, što ukazuje

na žensku energiju. Široko rasprostranjena primjena kupole odnosno »utrobe« od strane Bratstva također se, između ostalog, odnosi na žensku energiju.

Sustav vjerovanja »New Age« skupina često pada u zamku vjerovanja da je ta ženska energija dobra, a da muška nije toliko dobra, budući da smatra da svijetom dominira muška energija. Svijetom u stvari dominiraju ekstremi obiju energija – muške i ženske. Ne mislim na muška i ženska tijela, nego na mušku i žensku energiju koje potencijalno mogu očitovati kako muškarci tako i žene. Kada muškarac potiskuje svoju žensku energiju tada postaje »mačo«, smatrajući da može biti pravi muškarac samo ako je dominantan i agresivan. Taj ekstrem muške energije odražava se u vojnicima s oružjem koji otvoreno, konfrontacijski, izražavaju agresiju i silu. Zbog toga mislimo da svijetom dominiraju muškarci jer svake večeri na vijestima možemo vidjeti ekstreme muške energije. O tome se radi - možete ju vidjeti. Negativni ekstrem ženske energije, međutim, manifestira se kao zakulisna manipulacija, prikriveno planiranje događaja i sukoba koje ekstrem muške energije zatim javo provodi u djelo. Drugim riječima, nju ne možete vidjeti. To je energija s kojom rade agenti Babilonskog bratstva i simboliziraju je imenima poput Semiramis, Izida i svih ostalih. Oni su, osim toga, znali da je ženska energija stvaralačka sila, toliko moćna da je stvorila čak i Sunce, što su Egipćani pripisivali Izidi. Ta ženska energija je, kao i svaka energija, neutralna. Možete stvoriti nešto pozitivno ili nešto zlonamjerno, no i za jedno i za drugo trebate ukrotiti tu žensku, stvaralačku silu. Zbog toga je u Bratstvu, u svim njegovim oblicima, trajno prisutan ženski simbolizam. Oni nastoje suzbiti uravnoteženi, pozitivni izraz ženske energije, a ne žensku energiju samu.

Gotičke katedrale i kršćanske crkve prepune su Sunčevog, astrološkog, seksualnog te simbolizma ženskih božanstava. Veliki gotički portali s vijencima oko njih prikazi su vulve, a mnogi čak imaju simbol klitorisa na vrhu luka. Isto je prikazano na prozorima te posebice rozetama (poseban okrugli prozor; op. prev.) okrenutim prema zapadu, svetoj strani svijeta ženskih božanstava. Na drugim srednjovjekovnim crkvama pronađene su rezbarije koje prikazuju redovnike i svećenike u seksualnom odnosu s djevojčicama i sa životinjskim glavama na sebi. Sotonisti isto čine i dandanas. Simboli božice zvane Sheela-na-gig u starim crkvama, posebno česti u Irskoj, predstavljaju golu ženu raširenih nogu, a u crkvenim oltarima su pronađeni kameni falusni simboli. Zaboga, što će župnik pomisliti? Raširena spremnica za »svetu vodu« u obliku školjke također je simbolizam božice, a crkve su zapravo građene kao simboličke utrobe. Ukrasi u obliku paukove mreže i labirinta na gotičkim i drugim katedralama i crkvama odnose se na žensku energiju, energiju »božice«, intuitivnu, stvaralačku silu koja plete i kroji svjetsku sudbinu. Na isto se odnosi i simbolizam žene-pauka u legendama domorodačkih Indijanaca te imena svetih mjesta kao, na primjer, Paukova stijena (Spider Rock) u Arizoni. U knjizi Freda Gettingsa pod naslovom »Tajni zodijak« (*The Secret Zodiac*, Routledge and Kegan Paul, 1987.) prikazan je zodijački mozaik u mramornom podu gotičke crkve San Miniato u Firenci u Italiji koja datira iz

1207. godine. Gettings pretpostavlja da je crkva izgrađena kako bi bila u poravnanju s rijetkom konjukcijom Merkura, Venere i Saturna u znaku Bika, krajem mjeseca svibnja te godine. Astrologija, koju možemo pratiti sve do samih početaka poznate povijesti, za Templare je bila vrlo važno umijeće, a poučavali su je u školi u Chartresu. Kada kršćani odlaze u crkvu, nemaju pojma da ulaze u »pogansko« svetište, međutim čine baš to. Templari su bili usko povezani s većinom monarha tog vremena, no nešto manje s onima u Francuskoj. S obzirom na njihovo golemo bogatstvo, templari su »posjedovali« mnoge kraljeve koji su samo naizgled vladali, baš kao što njihovi nasljednici iz Bratstva danas posjeduju državne vlade. Templari su bili bliski Henriku II. od Engleske, sponzoru Glastonburyja. Baš je zanimljivo što se Henrikov čuveni sukob s canterburyijskim nadbiskupom Tomom Becketom okončao tako što su 1170. godine došla dva viteza iz Francuske i ubila ga (sv. Tomu – op. prev.) u Canterburyijskoj katedrali. Henrikov sin Rikard Lavljeg Srca zapravo je i sam, premda ne službeno, bio templar. Templari su ga štitili kada je pošao u Svetu zemlju u križarsku vojnu protiv muslimanskih Saracena. Rikard je prodao Cipar (bivšu feničku naseobinu) templarima, te posredovao u pregovorima između njih i njihove islamske inačice, tajnog društva po imenu Asasini. Ta riječ danas označava ubojicu (engl. »assassin« – ubojica, atentator; op. prev.), a to značenje je dobila zbog specifičnog načina vladanja asasina pomoću straha i terorizma. Izvorno značenje riječi 'asasin' navodno je bilo »uživalac hašiša«, jer su Asasini tu drogu koristili kako bi obmanuli i izmanipulirali mlade ljude da ubijaju za »Boga«, te ih uvjerili da će im to zajamčiti mjesto u raju. Ime bi im moglo potjecati i od riječi 'hass' (uništiti) i 'asana' (postavljati zamke). Asasini su iz svojeg planinskog uporišta kod Alamuta odnosno Orlovog Gnijezda u Perziji (Maloj Aziji/Turskoj) pokrenuli međunarodni teroristički rat. Kod Alamuta je pronađena lončarija ukrašena pentagramima i simbolom ženske vulve, a odjeća Asasina bila je bijela tunika s crvenom vrpcom oko pasa. Asasini, koji pod različitim krinkama djeluju i danas, proistekli su iz sekte koju je 1090. godine bio osnovao Hasan Sabah (još jedno vrlo vjerojatno podrijetlo njihova imena), drugim riječima, u istom razdoblju kada su utemeljeni i Templari, Vitezovi hospitalci te Teutonski vitezovi.

Premda je izgledalo da su na suprotstavljenim stranama, templari i asasini su surađivali. Javnost se i dandanas obmanjuje na isti način te navodi na vjerovanje da dvije skupine koje ratuju, koje su u međusobnom sukobu u javnosti, moraju biti na različitim stranama. Ukoliko želite nadzirati ishod igre, morate nadzirati *obje* strane, a da bi vam to uspjelo, morate zavarati ljude da te dvije strane imaju različite gospodare i ciljeve. Jedna od najučinkovitijih metoda manipulacije Bratstva je ubaciti se u sve sukobljene strane i tako nadzirati ishod sukoba. Templari su u tome bili vrlo vješti. Iako su u svojstvu zaštite pratili Rikarda Lavljeg Srca na njegovim križarskim pohodima, istovremeno su podupirali kralja Ivana, njegovog brata i žestokog suparnika. Templari su, zahvaljujući nastojanjima Aymerika St. Maura, templarskog Velikog majstora i najbližeg savjetnika kralja Ivana, stajali iza potpisivanja Velike povelje (Magna Carta) 1215. godine. Velika povelja ograničila je brojne kraljevske ovlasti, ojačavši na taj način nadzor templara, i otišla korak dalje prema ispunjenju dugoročnog cilja gmazovskog Programa, uvođenju »demokracije« – utamničenja prerušenog u slobodu. Prikrivena kontrola umjesto otvorene kontrole. Ne želim reći da su svim templari imali loše namjere. Siguran sam da nije tako. Međutim, kao i uvijek kod tih tajnih društava, postojalo je mnogo razina znanja i planova. Francuski pisac i istraživač Jean Robin utvrdio je da se Red templara sastojao od sedam vanjskih krugova, koje se podučavalo »manjim« tajnama, i tri unutrašnja kruga koja su baratala s »velikim tajnama«. Jednako je i kod Slobodnih zidara i svih tajnih društava današnjice. Najširi dio članstva ne zna ništa o onome što znaju najviše razine kao ni o njihovom Programu.

Usprkos svom bogatstvu templari nisu morali plaćati poreze (baš kao ni današnje fondacije Bratstva koje su oslobođene poreza) i imali su vlastite sudove. Nadzirali su kraljeve, utjecajne pojedince, gospodarstvo u državama. Njihova meta toda bila je manipulacijama, obično pomoću ucjene ili duga, dovesti svoje »mete« u zavisan položaj. Tada su im mogli određivati što će činiti. Ništa se nije promijenilo. Edvard I. posuđivao je od templara znatne svote, a kralj Ivan i Henrik III. bili su do grla u dugovima. Henrik je u jednom trenutku čak založio krunske dragulje kod templara kako bi mogao platiti svoje vojne pohode. To je još jedna drevna metoda koju Bratstvo i dandanas obilno koristi. Manipulirate ratovima, posuđujete novac za ratovanje svim zaraćenim stranama i ubirete goleme zarade iz užasa koje ste prikriveno prouzročili. K tome, posuđujete novac tim istim državama da bi mogle ponovno izgraditi svoja uništena društva, što ih pretvara u vaše još veće dužnike i jača nadzor koji vršite nad njima. Rat, osim toga, možete iskoristiti za uklanjanje vođa, oduzimanje teritorija i promjene granica u skladu s vašim Programom. Pogledamo li dva svjetska rata u dvadesetom stoljeću vidimo kako se to radi. Podrobno sam to razložio u knjizi *I istina će vas osloboditi*. Engleski krunski dragulji za vrijeme kraljeva Ivana, Henrika II., Henrika III. i Edvarda I. čuvali su se u londonskom hramu Vitezova templara koji je služio i kao jedna od četiriju kraljevskih riznica. Templari su ubirali poreze za Papu i za Krunu, a povrh toga i porez poznat kao desetina. Bili su privatna organizacija s tajnim programom, ubirali su poreze od naroda u ime drugih, pri čemu je veliki dio tog novca preko plaćanja kamata na zajmove išao ravno u njihove džepove. Očito su bili okrutni s neplatišama. Danas su te metode i dalje u upotrebi diljem svijeta. Templarski zavjeti umjerenosti i čistoće najčešće nisu bili ništa drug nego čisto licemjerje. U srednjovjekovnoj Engleskoj koristio se jedan izraz za teško opijanje - »piti kao templar«. No, kada se radilo o ozbiljnim poslovima povezanim s novcem, prema svojim su članovima bili jednako nemilosrdni kao i prema svjetini. Jednako je i danas kada članovi Bratstva i njihovi sluge postanu nedisciplinirani. U Francuskoj templarski centar u Parizu bio je glavna kraljevska riznica, a francuska monarhija je također bila ozbiljno zadužena kod njih. Međutim, francuski kralj Filip IV. - poznat kao Filip Pošteni - odlučio je, kako se čini, da mu je dosta, i u listopadu 1307. godine u nastojanju da ih uništi pokrenuo čistku protiv templara. Tako barem

glasi službena priča. Kako bismo shvatiti što se doista dogodilo i od kakve je to važnosti za svjetske događaje koji su uslijedili potrebno je još mnogo toga otkriti. Ukratko ću prepričati dio pozadine ove priče.

Merovinška loza

Templari i Sionski red, kasnije Sionski priorij, od svojeg su utemeljenja predstavljali dva ogranka jedne te iste organizacije. Prema knjizi *Sveta krv, sveti gral,* uloga Sionskog priorija je štititi »kraljevsku« lozu zvanu Merovinzi. Međutim, u toj priči jako mnogo dimnih zavjesa čija je svrha prikriti pravu istinu. Jedna od njih je da su Merovinzi Isusova loza proistekla od djeteta ili djece koje je dobio s Marijom Magdalenom, koja je s njima nakon »raspeća« pobjegla u južnu Francusku. Međutim, ni Isus ni Marija nisu postojali jer su to simbolički likovi iz priče koja je tijekom čitavog pretkršćanskog razdoblja, samo s različitim imenima, bila ispričana nebrojeno puta. Utoliko mi je teško shvatiti kako su dvije simboličke osobe mogle začeti lozu koja će postati Merovinzi. To su gluposti, a ta je priča plasirana s ciljem da se istraživače navede na pogrešan trag. Što se tiče toga da su Merovinzi loza, i to jedna od glavnih, u to nema sumnje. Ali ne, oni nemaju ama baš nikakve veze s Isusom. Ta posebna loza u Francuskoj je postala poznata pod imenom Merovinzi u petom ili šestom stoljeću. Za ranu povijest tih ljudi zadužio nas je Fredegarov *Ljetopis,* čiji primjerak se nalazi u Nacionalnoj knjižnici u Parizu. Fredegar, pisar iz Burgundije koji je živio u sedmom stoljeću, prošlost ranih Franaka i Merovinga zapisivao je punih trideset i pet godina. Pleme zvano sikambrijski Franci, od kojih je nastalo ime Francuska, je još jedan »trs« u arijskom i gmazovskom »vinogradu«. Franci su dobili ime po svom vođi Franciju koji je umro jedanaeste godine prije Krista. Francijev narod migrirao je iz Troje u sadašnju Tursku i od njega su nastali Skiti, te naposljetku sikambrijski Franci, nazvani po svojoj plemenskoj kraljici Kambri. Oni su potekli iz Skitije, područja sjeverno od Crnog mora u Kavkaskom gorju, odakle je arijska i gmazo-arijska rasa preplavila Europu. Sikambrijski Franci sami su sebe nazivali Newmage – Narod zavjeta; drugim riječima, anunnakijskog zavjeta.

Kasnije su Sikambrijski Franci živjeli na području istočno od Dunava, naselili su se u Germaniji (koja je dobila ime po skitskim »izvornima«), gdje im je glavni grad bio Cologna (Köln). U razdoblju kralja Meroveja, koji je 448. imenovan zaštitnikom Franaka, ta je loza postala poznata pod nazivom Merovinzi. Oni su bili kraljevi-čarobnjaci poznati po svom ezoteričnom znanju i magičnim moćima koje su naslijedili od podzemnih loza tajnih skupina i inicijacija. Osnivač Franaka - Francijo - tvrdio je da je potomak Noe, te da su njegovi preci nekada živjeli u drevnoj Troji. Osobno smatram da je priča o Noi simbolični prikaz za gmazovske križane loze koje su preživjele poplavu i kasnije vratile grlicu i maslinovu grančicu (Semiramis-Nimroda) na vlast. Potomci Noe = križanci ljudi i gmazova, ili barem oni koji su se miješali u dovoljnoj mjeri da sačuvaju gmazovsku genetsku strukturu. Francuski grad Troyes, u kojem je kasnije službeno utemeljen Templarski red, sikambrijski Franci nazvali su po svom negdašnjem domu. Oni su u šestom stoljeću, nakon što su postali poznati kao Merovinzi, utemeljili grad Pariz. Nazvali su ga po princu Parisu, sinu trojanskog kralja Prijama. Ljubavna veza princa Parisa i Helene iz Sparte navodno je prouzročila Trojanski rat u kojem je ubacivanje trojanskog konja Spartancima osiguralo pobjedu. I Trojanci i Spartanci bili su odvjetci istih arijskih i gmazo-arijskih naroda. Merovinzi su Pariz utemeljili na mjestu na kojem se nalazi jedan od glavnih energetskih vrtloga, a za svoje su obrede, koji su uključivali žrtvovanje ljudi božici Dijani, koristili jednu tamošnju podzemnu dvoranu. Na tom su mjestu kraljevi u sporu oko posjeda rješavali problem dvobojima. Merovej, utemeljitelj dinastije Merovinga, bio je sljedbenik kulta Dijane, još jednog simbola za Izidu/Semiramis. To ne čudi budući je središte štovanja Dijane bio Efez u Maloj Aziji, nedaleko od mjesta na kojem je navodno bila Troja. Lokacija drevne podzemne dvorane u Parizu gdje su Merovinzi štovali božicu Dijanu i prinosili joj žrtve danas se naziva Pont i Place de l'Alma; na tom mjestu se i dalje, i to namjerno, nalazi podzemni prostor. Radi se o cestovnom tunelu u kojem je u nedjelju rano ujutro, 31. kolovoza 1997. godine, u automobilskoj nesreći poginula princeza Dijana. Jedan drugi odvjetak skitske/sikambrijske loze Franaka odnosno Merovinga u dvanaestom je stoljeću emigrirao iz sjeverne Belgije u Škotsku gdje su od njega potekle poznate »škotske« porodice, među kojima su i one predaka Dijane, Princeze od Walesa.

Merovinški kralj Klovis na svom kraljevskom grbu imao je peruniku odnosno 'fleur-de-lis', cvijet koji na Srednjem istoku raste samoniklo. Osim toga, poznat je kao trolisni ljiljan koji je bio simbol Nimroda odnosno Nimrodove gmazovske loze. Njegovo ime na latinskom znači 'mali mač' i postao je simbol kraljevske loze onoga što je danas Francuska. Razlog je taj što se u drevnom Sumeru gmazovska loza, budući da se prenosila preko žena, simbolizirala ljiljanom. Zato su nositeljicama gmazovske genetske strukture davana imena kao što su Lilit, Lili, Lilutu i Lillette. Još jedna inačica tog imena je Lilibet odnosno Elizabeta, pa je tako i sadašnja britanska kraljica dobila ime Elizabeta (El-lizard-birth, op. a.; na hrv.: otprilike El-gušterskо-rođenje, op. prev.), dok je u svom obiteljskom krugu poznata kao Lilibet. Ona je jedan od važnijih nositelja gmazovskih gena, a rodila je jednog od glavnih gmazovskih punokrvnih – princa Charlesa. Oboje su gmazovi sa sposobnošću mijenjanja oblika, što je činjenica koja će nešto kasnije biti potkrijepljena dokazima. Isto se odnosi i na Kraljicu Majku koja se ranije zvala Elizabet (El-rođenje-guštera/El-lizard-birth) Bowes Lyon. Fleur-de-lis drevni je simbol koji predstavlja i dva falusna stupa blizanca zvana Jachin i Boaz u simboličnom Solomonovom hramu, na čijem su vrhu isklesani »izrađeni ljiljani«, kao što je opisano u biblijskoj Prvoj knjizi o kraljevima 7:22. Danas se fleur-de-lis obilno koristi na regalijama britanske kraljevske obitelji, na zgradama i ogradama državnih institucija te na crkvama. Prikladno je smješten na javni ulaz u Bijelu kuću u Washingtonu, još jednoj rezidenciji gmazovskih loza. Djetelina s tri lista u Irskoj također je drevni simbol krvne loze, a riječ 'djetelina' (eng. shamrock)

potječe od sjevernoafričkog izraza 'šamrukh'. Svi ti simboli odnose se na trorogi prikaz Nimroda u Babilonu i druga ezoterična načela. Drugi simboli Merovinga bili su riba (ponovno Nimrod), lav (konstelacija Lava, Sunce, vlast) i pčela. Na pogrebnom pokrovu kralja Kilderika I, Merovejovog sina koji je umro u petom stoljeću, pronađeno je tri stotine zlatnih pčela. Pčele su drevni simbol božice ljubavi (Semiramis), a u Egiptu su simbolizirale kraljeve. Označavaju i Kraljicu Pčelu, simbol Izide/Semiramis.

Merovinzi su još jedno ime za lozu Babilonskog Bratstva, a zamisao da su oni Isusova loza igra je riječi Sionskog priorija, odnosno, bolje rečeno, igra boženstvima koju je igrao Sionski priorij. Isus je još jedno ime za Nimroda/Tamuza, babilonskog oca-sina. Stoga je, sugerirao bih, »Isusova« loza zapravo loza »Nimrodovog« Bratstva, loza gmazo-arijaca. Nadalje, Sionski priorij kaže da je posvećen vraćanju merovinške loze na francusko prijestolje. Međutim, oni nisu nikada ni bili francuski monarsi, jer u to vrijeme Francuska kao monarhija nije postojala. Sve su to besmislice kojima je svrha prikriti pravi Program Sionskog priorija koji je paravan za Babilonsko Bratstvo. Sve te diverzije skrivaju jednostavnu i frapantnu istinu. Grb odnosno simbol zmajevske loze u Sumeru zvao se Gra-al, a bio je poznat i kao Kainov znak. Biblijski Kain je bio jedan od ranih križanaca ljudi i Anunnakija proizvedenih nakon »Adama«. Taj je Gra-al kasnije postao takozvani Sveti Gral, i stoga ekvivalent tog izraza na francuskom znači »kraljevska krv«. Amblem grbovnice u Sumeru je bio – vrč s vodom, odnosno Rosi Crucis ili »vrč rose« (engl. Dew-Cup). U egipatskim, sumerskim, feničkim i hebrejskim zapisima opisan je kao vrč ukrašen crvenim križem unutar kruga. To je istinsko podrijetlo »Grala«. To nije bio vrč u koji je prikupljena Isusova krv pri raspeću jer ni Isus ni raspeće nisu postojali. Bio je to kalež koji je simbolizirao utrobu i krvnu lozu »najčišćih« gmazovskih križanaca koja se najvećim dijelom prenosila preko žena. Više je nego očito da je izraz 'Rosi-Crucis' također izvor Rosenkreuzera, drevnog tajnog društva koje je spletkama i manipulacijama osiguravalo da gmazovske loze trajno budu na moćnim položajima. Jedan od autora koji »prodaju« ideju da je riječ o Isusovoj lozi je Sir Laurence Gardner, »suvereni i nepristrani genealog.« Baš zgodno, jer on zacijelo zna da to nije istina. Sir Laurence je kancelar Carskog i kraljevskog dvora vrhovne vlasti zmaja (*Imperial and Royal Court of the Dragon Sovereignty*), negdašnjeg Kraljevskog dvora zmaja (*Royal Court of the Dragon*) u Egiptu. Laurence je također prior Keltske crkve svetog roda sv. Kolumbe (Semiramis); predsjednički ataše Europskog vijeća prinčeva; bivši pripadnik Plemenite kraljevske straže kraljevske kuće Stewart (Stuart, merovinška loza); poznat je kao vitez Labhran svetog Germana i, naposljetku, preceptor Vitezova templara svetog Antonija. Mislim da je u redu nazvati ga insajderom. Zašto nam, dakle, on uporno ponavlja da je loza Svetog Grala povezana s Isusom kada, s takvom pozadinom, sasvim sigurno zna da nije?

Rimska crkva naposljetku je uskratila svoju potporu Merovinzima, oni su izgubili svoju moć te postupno, sve do prije nekoliko godina, nestajali s javne scene.

Jedan drugi vladar iz gmazovskog »rasadnika« postao je kralj Franaka. Njegovo ime bilo je Karlo, a poznatiji je kao Karlo Veliki, jedan od najslavnijih vladara u povijesti Europe. Bio je rani pokrovitelj klesara koji su kasnije za Templare gradili gotičke katedrale Europe. Navodno je u Toulousu osnovao ložu Rosenkreuzerskog reda, koji vuče svoje korijene barem od starog Egipta,[4] a povezan je, kao što je već spomenuto, s Rosi-Crucis, simbolom gmazovskih loza. Karlo Veliki je bitno proširio granice Franačkog carstva pa je 800. godine papa Leon III. prenio na njega naslov rimskog cara. Rimska/Babilonska crkva kontrolirala je većinu zapadne i središnje Europe. Dominacija je postala potpuna kada su protivnici papinske vlasti, Hohenstaufovci odnosno gibelini, 1268. godine poraženi od gvelfa, nazvanih po bavarskom vojvodi Welfu. To je dovelo do nastanka Svetog rimskog carstva, strašne papinske diktature. Njegova najprominentnija carska dinastija bili su Habsburgovci, obiteljska loza koju se prvi put spominje u Švicarskoj u desetom stoljeću. Habsburgovci su se pojavili i uživali papinsku potporu, te vladali Svetim rimskim carstvom punih petsto godina, sve do njegova raspada 1806. godine. Austrijom su vladali od 1278. godine, a u šesnaestom su stoljeću naslijedili španjolsku krunu. Habsburgovci su gmazovska loza. Poznajem visoku svećenicu koja je bila voditeljica sotonističkih obreda i koja je vidjela suvremene pripadnike Habsburgovaca kako se na obredima pretvaraju u gmazove. O njoj će biti još mnogo govora kasnije. Karlo Veliki je bio izvrstan sluga Babilonskog bratstva, a njegova loza i dalje u svojim rukama drži svjetske poluge moći. S njim su genetski povezana najmanje trideset i tri američka predsjednika, ako ne i svi.

Tajna Rennes-le-Chateaua

Merovinzi su se nedavno vratili u žižu interesa javnosti kroz niz knjiga koje nastoje odgonetnuti tajnu malenog gorskog seoceta po imenu Rennes-le-Chateau u južnofrancuskoj pokrajini Languedoc. Nekoć je to bilo jedno od najvažnijih centara Sionskog priorija, Templara, Katara i mnogih drugih iz struje »znanja«. To područje nekada su naseljavali Kelti, bivši Kimerani i Skiti, s Bliskog istoka i Kavkaskog gorja, a Rennes-le-Chateau se, po jednom od njihovih plemena, zvao Rhedae. Druidi su ga štovali kao sveto mjesto budući da se radi o području izuzetno jake magnetske energije. Krajem 1960-ih u Francuskoj nacionalnoj knjižici u Parizu pronađen je spis neizvjesnog podrijetla pod naslovom 'Crvena zmija' odnosno *Le Serpent Rouge*. Obuhvaćao je rodoslovlje Merovinga, dvije karte Francuske iz razdoblja Merovinga i tlocrt crkve Saint Sulpice, rimokatoličkog centra za okultne studije u Parizu.[5] Crkva St. Sulpice je izgrađena na ruševinama hrama posvećenog Izidi/Semiramis i u njoj su pokapani kraljevi iz dinastije Merovinga. *Le Serpent Rouge* je datiran 17. siječnja 1967. godine, a potvrda o pohrani u Nacionalnu knjižnicu nosi nadnevak 1. veljače.[6] Međutim, ispostavilo se da je potonje krivotvorina, te da je pravi datum pohrane dokumenta 20. ožujka.[7] Do tada su navodni autori tog rada - Pierre Feugere, Louis Saint-Maxent i Gaston de Koker - već bili preminuli, i to u razmacima od 24 sata jedan do drugoga, dana 6., 7. i

8. ožujka. Međutim, stvari postaju još tajnovitije jer se ispostavlja da navedena trojica uopće nisu bili autori.[9] Pretpostavlja se da je netko upotrijebio imena te trojice pokojnika kao autore ne bi li priču učinio još misterioznijom. Od njihovih smrti i pohrane spisa u knjižnicu prošlo je trinaest dana. Spis od trinaest stranica sadržavao je trinaest kratkih proznih pjesama, po jednu za svaki znak Zodijaka, u kojem je, dakle, bilo trinaest znakova. Trinaesti znak Zodijaka u spisu se naziva Ophiuchus (Zmijonosac), a smješten je između Škorpiona i Strijelca. Templarima je broj trinaest bio najvažniji broj, i kako se naša priča bude razvijala ta će činjenica postajati sve relevantnijom. Osobno već dugo smatram da je izvorno postojalo trinaest znakova Zodijaka. Tekst spisa *Le Serpent Rouge* u kojem se, kako se čini, spominje krajolik oko Rennes-le-Chateaua, inačica je priče o uspavanoj ljepotici u kojoj je princeza (ženska energija) osuđena na san sve dok ne dođe princ koji će je probuditi. I ovo je također u dubokoj vezi s brojem trinaest, a iz razloga koje ću iznijeti kasnije. *Le Serpent Rouge* potvrđuje da je Marija Magdalena još jedan simbol za Izidu. U spisu se navodi:

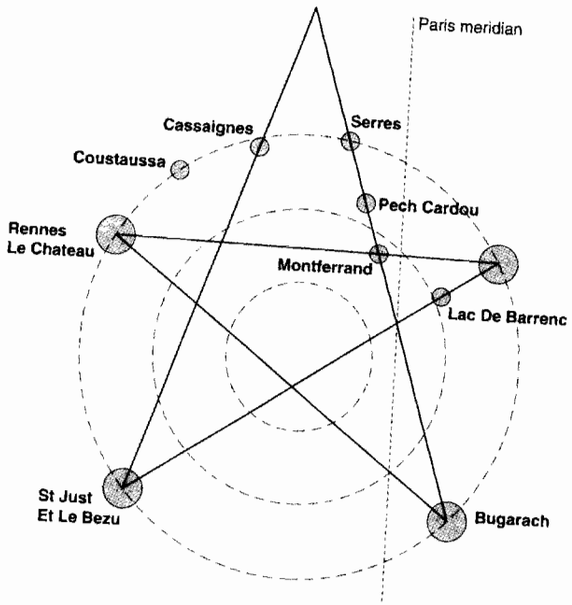
»...U prošlosti su je neki nazivali IZIDA, kraljica izvora blagostanja, DOĐITE K MENI SVI KOJI PATITE I KOJI STE PREOPTEREĆENI, I JA ĆU VAS OKRIJEPITI, a drugi: MAGDALENA, veličanstvena vaza puna ljekovitog melema. Inicijati znaju njezino pravo ime: NOTRE DAME DES CROSS.«[10]

Ženska energija i gmazovske loze prenose se preko ženskih članova i još od intervencije Ninkharsag i Enkija tu je energiju simbolizirala Marija, Izida odnosno Semiramis, poznata i kao Dijana. Princeza Dijana od Walesa ubijena je na drevnom merovinškom žrtvenom mjestu posvećenom božici Dijani, kada se njezin automobil zabio u trinaesti stup u tunelu. Pećina kod Sainte-Baumea u južnoj Francuskoj službeno je katoličko svetište jer je, kako se posve pogrešno navodi, tamo živjela Marija Magdalena.[11] Za vrijeme Rimskog carstva ta je špilja bila središte štovanja božice Dijane-Lucifere – Dijane nositeljice svjetla ili Iluminatorice (Illuminatrix). Upravo to ime je Jakob de Voragine, dominikanski nadbiskup Crnog plemstva u Genovi, bio dodijelio Mariji Magdaleni.[12] Još jedna zanimljivost jest da su za vrijeme mučenja i zatvaranja Templara diljem Francuske, koja su uslijedila nakon čistke koju je 1307. godine pokrenuo Filip Pošteni, Templari na području Rennes-le-Chateaua, u središtima Le Bezu, le Valdieu i Blanchefort, bili ostavljeni na miru. To je područje sasvim očito bilo od izuzetne važnosti za Templare koji su bili povezani s obitelji Blanchefort u Chateau de Blanchefort udaljenom svega tri kilometra od Rennes-le-Chateaua. Neki istraživači smatraju da su Templari u blizini Rennes-le-Chateaua sakrili velik dio svog zlata. To bi moglo biti točno, jer nedvojbeno je da se trećina njihovih europskih posjeda nalazila u pokrajini Languedoc. I Rimljani su to područje smatrali svetim, štujući tu svoje poganske bogove. Do šestog je stoljeća Rennes-le-Chateau već postao napredan grad s 30.000 stanovnika, sjeverna prijestolnica Vizigotskog carstva koje se širilo na jug

preko Pirineja i u Španjolsku. Vizigoti su bili germanski odnosno teutonski narod, kao i kasniji Teutonski vitezovi koji su se pojavili istovremeno s Templarima. I Vizigoti su bili potomci Kimerana i Skita, bijelih naroda s Kavkaza. Oni su bili ti koji su poharali središnju Europu, opljačkali Rim i priveli kraju vladavinu Rima.

Nedaleko Rennes-le-Chateaua i dalje stoji drevni vizigotski dvorac Chateau d'Hautpoul s alkemičarskim tornjem. Alkemija je preobrazba primitivnog muškarca ili žene u čisti duh, ali ima još jedno značenje – označava pretvorbu neplemenitih kovina u zlato. Tu je teoriju izložio drevni grčki inicijat Aristotel, učitelj Aleksandra Velikog. Aristotel je jedan od najpoznatijih filozofa svijeta. Bio je Platonov učenik čiji je pak učitelj bio Sokrat. Aristotel je rekao da osnovu cjelokupnog fizičkog svijeta tvori - kako ju je on nazvao - prvobitna ili prva supstancija. To je, zaključio je, nefizička energija koju se ne može vidjeti ni dotaknuti. Smatrao je da se ta prvobitna supstanca može kao fizički oblik manifestirati posredstvom četiriju elementa: zemlje, vatre, vode i zraka. Ti se elementi međusobno razlikuju, sve ih, međutim, povezuje zajednička veza: suhoća, vlažnost, toplina ili hladnoća. Svaki element posjeduje dva od tih svojstava, pri čemu je jedno dominantno. Zemlja je hladna i suha, a prevladava suhoća. Vatra je vruća i suha, a prevladava toplina. Voda je vlažna i hladna, a prevladava hladnoća. Zrak je vruć i vlažan, a prevladava vlažnost. Stvar je u tome da se jedan element može pretvoriti u drugi pomoću onoga što ih povezuje; na primjer, vatra postaje zrak preko zajedničkog svojstva topline. Tvari se proizvode iz elemenata, a možete li pretvarati elemente jedan u drugi, tada morate moći pretvarati i tvari od kojih su ti elementi sačinjeni. Primjerice, olovo se može pretvoriti u zlato. Navodno postoji tajni prah nužan za tu pretvorbu, a postao je poznat kao Kamen mudraca. Obitelj d'Hautpoul navodno je čuvala tajne ove vrste. U spisu *Le Serpent Rouge* u vezi s trinaestim znakom Zodijaka – Zmijonoscem – navodi se: »neplemenito olovo mojih riječi može sadržavati najčišće zlato.«[13] Rennes-le-Chateau pet stotina godina bio je u vlasništvu grofa od Razesa, postavši važno središte Katara. S njihovim nestankom počela je slabiti i moć Rennes-le-Chateaua. Kuga i katalonski razbojnici doprinijeli su njegovom definitivnom padu od važnog grada do malenog seoceta kakvo je postao.[14] Danas je to tajnovito mjesto izuzetne ljepote, s divnim pogledom na planine i doline. Da nije vrlo neugodne energije koja se tamo osjeća, svakako bih ga svrstao u »raj na zemlji«. Međutim, na tom sam mjestu iskusio osjećaj skrivenog »zla«.

Fantastične geometrijske uzorke koje tvore planine, sveta mjesta i crkve na tom području u suvremenom su dobu otkrili ljudi kao na primjer Henry Lincoln, pionirski istraživač tajni Rennes-le-Chateaua, te David Wood i Ian Campbell u svojim knjigama *Genisis* i *Geneset (vidi **sliku 20**)*. U starim zapisima o Rennes-les-Bainu, nedaleko od Rennes-le-Chateaua, spominje se božica Izida, a u prošlom stoljeću je nedaleko tog sela pronađen kip Izide.[15] Wood i Campbell sugeriraju da se imena ovih sela - Rennes-le-Chateau i Rennes-le-Bains - mogu prevesti kao Kraljica Kuće i Kraljica Voda – naslovi koje su drevni Egipćani dali svojim božicama Neftis i Izidi.[16] Područje oko Rennes-le-Chateaua je područje od izu-

Slika 20: *David Wood i Ian Campbell su na području oko Rennes-le-Chateaua otkrili izduženi pentagram. Spojili su crkve i druga karakteristična obilježja krajolika.*

zetne moći i važnosti unutar Zemljine energetske mreže, i stoga je još u drevnim vremenima postalo stjecište onih koji su bili svjesni te činjenice i znali kako iskoristiti njegovu energiju. U današnje vrijeme svijet je za priču o seocetu Rennes-le-Chateau saznao iz Lincolnovih dokumentaraca na BBC-u, te preko knjige *Sveta krv, sveti gral* što su je napisali Lincoln, Michael Baigent i Richard Leigh. Knjigu je nadahnula priča o Berengeru Saunieru koji je 1885. godine postao svećenik u Crkvi svete Marije Magdalene u Rennes-le-Chateauu. Sauniere je rođen u obližnjem Montazelsu. Priča kaže da je crkva bila u groznom stanju, te da se on zajedno s dva radnika prihvatio golemog zadatka popravljanja najvećih oštećenja u njezinoj unutrašnjosti. Kada su podigli jednu kamenu ploču blizu oltara, na njezinoj donjoj strani pronašli su rezbariju koja je prikazivala dva čovjeka na jednom konju. Taj simbol je bio prvi pečat Vitezova templara. Spomenuta ploča postala je poznata kao Kamen vitezova, a danas ju je moguće vidjeti u seoskom muzeju. Kada je Sauniere shvatio da bi se u crkvi moglo pronaći nešto važno, nastavio je tražiti sam. Do otkrića je došlo prilikom demontiranja oltara – unutar jednog od nosača pronašao je šuplje drvene cjevčice zapečaćene voskom. U njima je pronašao pergamene koje su, kao što je kasnije otkrio, bile ispisane u šiframa. Nakon što se u Carcassonu posavjetovao s nadređenima u crkvenoj hijerarhiji, otputovao je u Pariz, u Rimokatolički centar za okultna istraživanja zvan Saint Sulpice koji se nalazi na pariškom vremenskom meridijanu, »bivšem« mjestu štovanja Izide/Semiramis.

Tamo je angažirao stručnjake za srednjovjekovne tekstove, pisma i šifre. Istraživanja su dosad pokazala da Saunierove pergamene sadrže genealogiju datiranu 1244. godine (godina kada su Katari poklani kod Montsegura) koja je potvrdila preživljavanje merovinške loze; još jednu genealogiju Merovinga za razdoblje od 1244. do 1644. godine; i dvije koje je 1780-ih, izgleda, načinio opat Antoine Bigou, bivši svećenik u Rennes-le-Chateau i osobni kapelan porodice Blanchefort. Osobno nisam ni na trenutak povjerovao da je to bilo sve što je Sauniere pronašao. Sve ono od istinske važnosti nikad ne bi bilo pušteno u javnost i sasvim je moguće da Sauniere svoje pergamene uopće nije pronašao u crkvi. Možda je ta priča paravan čija je svrha prikriti istinu.

Sionski priorij je 1967. godine, odnosno tijekom 1960-ih, pustio u javnost dvije Bigoove pergamene. Smatra se da je Sionski priorij potekao iz Troyesa u Francuskoj, grada koji su osnovali sikambrijski Franci (Merovinzi), kao i grada u kojem je službeno utemeljen Templarski red. Sionski priorij pojavio se otprilike u isto vrijeme kad i Templari te Malteški i Teutonski vitezovi, a u posebno bliskom odnosu bio je s Templarima. Ipak, neki istraživači smatraju da pravi korijeni Sionskog priorija sežu mnogo dalje u povijest. Veliki majstori ovog reda nazivaju se 'Nautonnier' odnosno Navigatori, a oni koji su tu titulu nosili između 1188. i 1918. godine popisani su (ili se barem tako tvrdi) u spisima poznatima pod imenom *Tajne iz dosjea*, zasebno objavljivanim spisima koji su bili pohranjeni u Nacionalnoj knjižnici u Parizu. Na tom se popisu, između ostalih, nalaze Marie i Jean de Saint-Clair; Leonardo da Vinci; Sandro Botticelli, još jedan talijanski umjetnik i da Vincijev prijatelj; Nicolas Flamel, glasoviti srednjovjekovni alkemičar; Robert Fludd, filozof; Isaac Newton koji je »otkrio« zakon gravitacije i odigrao presudnu ulogu u stvaranju »znanosti« koja kaže da je svijet koji vidimo sve što postoji; Robert Boyle, blizak Newtonov prijatelj i još jedan utemeljitelj moderne »znanosti«; i Jean Cocteau, francuski književnik. Dvojica koja su dužnost Velikih majstora obavljali za vrijeme Saunierovog života bili su francuski književnik i pjesnik Victor Hugo te njegov prijatelj, skladatelj Claude Debussy, Veliki majstor Rosenkreuzerskog reda. Jedna od najčuvenijih Debussyjevih opera bile je drama o Merovinzima. Čini se da je jedan od novijih Velikih majstora bio Pierre Plantard de Saint-Clair koji je, prema spisima otkrivenima u knjizi *Sveta krv, sveti gral*, potomak Dagoberta II. i član dinastije Merovinga. Dagobert je bio merovinški baštinik koji je kao dijete poslan u prognanstvo u Irsku. Vratio se preuzeti svoju krunu, no kasnije je ubijen. Njegov sin je navodno preživio. Ipak, osobno smatram da je Pierre Plantard na više načina autore knjige *Sveta krv, sveti gral* naveo na pogrešan trag, te da je zamisao da je merovinška loza u stvari Isusova loza neutemeljena. Ona nema nikakve veze s Isusom. Razlog zbog kojeg se u priči o Rennes-le-Chateauu može pronaći toliko referencija o Arkadiji je taj što je Arkadija u Sparti bila legendarni dom Zeusa i Titana – gmazovskih loza Troje. To je pravi izvor tih loza, a ne Isus, koji uopće nije postojao. Pierre Plantard, koji zna istinu ali ne želi da je *vi* saznate, rođen je 1920. godine te je, uz dopuštenje njemačkih ugnjetavača, u od

nacista okupiranoj Francuskoj 1942. godine bio urednik časopisa *Pobjeda mladih vitezova (Conquest For A Young Knighthood).*[17] Bile su to novine masonsko-viteškog tajnog društva zvanog Red Alfa-Galates sa sjedištem u Parizu, a Plantard je u dobi od dvadeset i dvije godine postao njegov Veliki majstor.[18] To zacijelo nije čovjek kojem valja vjerovati na riječ.

U Saint Sulpicu u Parizu seoski je svećenik opat Berenger Sauniere upoznao opata Bieila, glavnog ravnatelja sjemeništa, i nećaka potonjeg, Emila Hoffeta.[19] Posredstvom Hoffeta srdačno je primljen u ezoterički krug prijatelja, među kojima su bili i operna diva Emma Calve te Claude Debussy, Veliki majstor Sionskog priorija kao i Rosenkreuzera. Sauniere i Calve razvili su prisan odnos, ona ga je posjećivala u Rennes-le-Chateauu. Calve se nalazila u samom središtu okultnih pokreta Francuske, a jedan od njezinih intimusa bio je markiz Stanislas de Gualta, utemeljitelj moderne inačice Reda Rose-Croixa, Rosenkreuzera.[20] Većina Velikih majstora Sionskog priorija bili su povezani s Rosenkreuzerima. Među prijatelje Emme Calve ubrajao se i Jules Bois, zloglasni sotonist i blizak suradnik MacGregora Mathersa, također sotonista.[21] Ohrabren od strane Boisa, Mathers je osnovao britansko okultno društvo - Red Zlatne zore - čiji je najistaknutiji član bio sotonist Aleister Crowley. Red Zlatne zore i njegovi ogranci te članstvo, na primjer Crowley, surađivali su kako s nacistima tako i s britanskim sotonistima, druidima, te s britanski ratnim premijerom, sir Winstonom Churchillom. Ruka podignuta u pozdrav »heil Hitler« u stvari je bila ritualni znak Reda zlatne zore. Još jedan čuveni član Zlatne zore bio je pjesnik W. B. Yeats, prijatelj Clauda Debussyja. Opisujući svoje idealno društvo Yeats je izvrsno sažeo ciljeve Babilonskog bratstva:

> » ...aristokratska civilizacija u svom najpunijem obliku, svaki detalj njezina života hijerarhijski, pred vratima svakog velikana u zoru mnoštvo molitelja, posvuda veliko bogatstvo u rukama nekolicine ljudi, svi ovisni o nekolicini, o samom Caru, koji je ovisan o većem Bogu, i svugdje, na dvoru, u obitelji, vlada zakon nejednakosti.«[22]

Upravo takva je budućnost čovječanstva kakvu snuju gmazovi. Ako su Sauniere i njegovi prijatelji djelovali unutar kruga Emme Calvo, onda ovdje govorimo o sotonizmu. Ne kažem da je Sauniere bio sotonist – to ne znam – međutim poznavao je ljude koji su to bili. Drugi glasoviti posjetitelji Saunierovog Rennes-le-Chateaua bili su francuski ministar kulture te nadvojvoda Johann von Habsburg, nećak austrijskog cara Franje Josipa.[23] Habsburgovci, gmazovska loza velikog »kalibra«, su vladali Rimskim Carstvom petsto godina, sve do njegovog raspada 1806. godine. Sionski priorij, merovinška loza, i Rennes-le-Chateau definitivno se uklapaju u širu mrežu koju ovdje razotkrivam.

Jedna od najznačajnijih slobodnozidarskih loža današnjice je Velika alpska loža sa sjedištem u Švicarskoj. Henry Kissinger, jedan od najaktivnijih gmazovskih sluga (i sam gmaz), njezin je član. Loža je to koja je na vrlo visokoj razini uključena u globalnu manipulaciju (vidi *I istina će vas osloboditi)* i sasvim sigurno je sotonistička. Djelo pod naslovom *Potomci Merovinga i enigma vizigotskog Razesa (The Merovingian Descendants And The Enigma Of The Visigoth Razes)* objavila je, prema njezinoj naslovnici, ta Velika alpska loža, iako sada to poriču.[24] Razes je staro ime za područje oko Rennes-le-Chateaua.[25] Taj je rad prvi put objavljen na njemačkom, a zatim ga je na francuski jezik preveo Walter Celse-Nazaire, što je pseudonim sačinjen od imena svetaca kojima je posvećena crkva u Rennes-les-Bainsu. Tajne koje se čuvaju u Rennes-le-Chateau i Languedocu tim su ljudima izuzetno važne. Skladatelj Richard Wagner u svojim je operama upotrebljavao neobična imena s područja Rennesa, a u njegovom djelu *Valkire* ponovno nailazimo na temu nekoga tko je osuđen na vječni san u ruševinama začaranog dvorca. Oko Rennes-le-Chateaua ima mnogo razrušenih dvoraca, a Wagnerov dvorac Valhala je dvorac na pariškom meridijanu, nekoliko kilometara od sela.[26] Adolf Hitler, koji je bio opsjednut crnom magijom, rekao je da čovjek, da bi razumio naciste, prvo treba razumjeti Wagnera. Jedna legenda kaže da je Wagner posjetio Rennes-le-Chateau. Jules Verne, pisac znanstvene »fantastike«, bio je visoki inicijat dobro upućen u tajna znanja. Njegova knjiga *Dvorac u Karpatima (Chateau Of The Carpathians)* sadrži nekoliko imena jedinstvenih za područje Rennes-le-Chateaua, a u Vernovom *Clovis d'Ardentor* jedan od likova je kapetan Bugarach – to je ime jednog od vrhova planine blizu Rennes-le-Chateaua, planine lokalno poznate kao magnetična planina. Klovis je, osim toga, ime jednog od prvih merovinških kraljeva. Farma u blizini Rennes-les-Bainsa zove se Jouanne, što je još jedno ime koje je Jules Verne dao jednom od svojih likova.[27]

Vrativši se poslije posjeta Parizu u Rennes-le-Chateau, Sauniere je počeo trošiti u mjeri koja je prelazila mogućnosti slabo plaćenog seoskog svećenika. Odakle mu odjednom bogatstvo? Pokraj crkve je za sebe i svoju domaćicu, Marie Denarnaud, izgradio kuću koju je nazvao Vila Bethania. Nedaleko od nje, na rubu strmog grebena, izgradio je kulu s koje se pruža pogled na dolinu i planine. Nazvao ju je La Tour Magdala, tvrdeći da se radi o knjižnici. S obzirom na to da sam je vidio, ne vjerujem da je govorio istinu. U kuli je vrlo malo prostora za knjige i teško bi mogla poslužiti kao »knjižnica«. No, smještena je točno na točki gdje se kružnica što spaja crkve dodiruje s vrhom pentagrama, u geometrijskom uzorku što su ga uočili Wood i Campbell. Naziv 'Magdala' znači kula, a kula je kod Bratstva simbol za Mariju Magdalenu – žensku energiju. Obratite pozornost da je kula također simbol Jehovinih svjedoka, još jedne religije utamničenja koju su stvorili istaknuti članovi Bratstva, u ovom slučaju slobodni zidar visokog stupnja - Charles Taze Russell. Svi su oni povezani, tajna društva i religije koje su stvorili. Sauniere je obilato trošio na umjetnost i antikvitete; platio je gradnju vodenog tornja kako bi unaprijedio vodoopskrbu u selu; potrošio je pravo bogatstvo na izgradnju ceste koja je zamijenila dugi zemljani put što je vodio u planine do Rennes-le-Chateaua. Također, počeo se dopisivati s ljudima iz čitave Europe. Novostečenim bogatstvom posebno je preuredio svoju crkvu. Ona je bila u dokraja obnovljena

i nanovo opremljena neobičnim kipovima i ezoteričkim simbolima. Na ulazu u crkvu dao je na francuskom napisati: »Ovo mjesto je grozno«. Kada čovjek prođe kroz njezina vrata, nađe se oči u oči s demonskim kipom koji prikazuje jednu posebnu verziju vraga. To je Asmodej kojega je, prema legendi, kralj Solomon prisilio da mu pomogne u gradnji njegova hrama u Jeruzalemu. Među Saunierovim osobnim stvarima pronađena je rezbarija s Asmodejem u lancima. Na prozoru s debelim staklom naslikana je Marija Magdalena kako maže Isusova stopala uljem, dok kip Marije Magdalene pod nogama ima lubanju - simbol templarskih obreda. Pod je po uzoru na masonske hramove popločen crnim i bijelim kvadratima. Karakterističan ukras u crkvama kojeg je nadahnuo Sauniere su ruža i križ. To je simbol tajnog društva zvanog Rosenkreuzeri odnosno Rose Croix koje postoji još od antičkih vremena. Templarski artefakti pronađeni u Parizu i na Cipru imaju na sebi ružu i križ.[28] Ruža je još jedanput povezana sa štovanjem božice i seksualnim simbolizmom. Rimljani su ružu nazivali cvijetom Venere (Venera = Semiramis), pa se ruža koristila kao oznaka njezinih »svetih prostitutki«. U Venerinim seksualnim misterijima sve što je bilo »sub rosa« - što znači 'pod ružom' - nije se smjelo otkrivati onima koji nisu bili inicirani.[29] Majku Mariju, kada je bila korištena kao simbol za energiju božice, nazivalo se Ruža, Grm ruže, Vijenac od ruža ili Mistična ruža. Ime 'Ruža' (engl. Rose) moglo bi potjecati i od imena Erosa, simbola seksualne ljubavi. Rosenkreuzeri su, jednako kao i Jezuiti, dio globalne mreže Bratstva. Saunierov brat Alfred bio je Jezuit. Čovjek u muzeju u Rennes-Le-Chateau spomenuo mi je da je Sauniere možda bio član Rosenkreuzerskog reda - mene bi iznenadilo da to nije bio. Na njegovom grobu u crkvenom dvorištu nalaze se križ i crvena ruža. Crvena ruža na grobu može ukazivati na uzoran život ili na to da je život osobe završio prije vremena. Kada je Veliki majstor Sionskog priorija Pierre Plantard de Saint-Clair posjetio Rennes-Le-Chateau, viđen je kako na Saunierovom grobu izvodi neobičnu ceremoniju. Crkvena hijerarhija zasigurno je postavljala pitanja o Saunierovoj raskalašenoj potrošnji, no kada su ga ozbiljnije pritisnuli, dobio je podršku od samog Pape.

Sauniere je tijesno i u tajnosti surađivao s druga dva mjesna svećenika: s opatom Boudetom u Rennes-le-Bainsu i opatom Gelisom u Coutaussi. Ta dva sela nalaze se nedaleko Rennes-Le-Chateaua. Zapisi otkrivaju da je Bouder, prijatelj djeda od Pierra Plantarda, plaćao Saunieru i njegovom bratu jezuitu velike novčane iznose.[31] Sva trojica su očigledno uživala u neobjašnjivim i obilatim priljevima novca. Godine 1897. njihova tijesna suradnja prekinuta je zbog sukoba između Sauniera i Boudeta, te okončana strašnim i krvavim ubojstvom opata Gelisa koji se prije toga bio povukao u osamu i, u strahu za svoj život, živio iza zaključanih vrata. Pokazalo se da je imao dobar razlog za to. Na smrt ga je izudarao netko koga je očito poznavao i komu je vjerovao budući ga je pustio u kuću, a alarm sa zvonima koji je instalirao nije bio aktiviran. Usprkos nasilnog ubojstva i žestoke borbe koja mu je prethodila, tijelo mu je ostavljeno uredno, gotovo ritualno prostrto na podu. U njegovoj crkvi u Coutaussi nalazili su se sada već poznati nam

simboli: lavlje šape, grožđe i trsovi, te oblik Davidove zvijezde, zvijezde sa šest vrhova, ali s trokutima postavljenim jedan iznad drugoga, a ne kao što je uobičajeno, tako da se isprepliću. Potpuno jednak simbol pronađen je na Saunierovom ekslibrisu.[33] Na Gelisovom grobu, kojeg nadvisuje malteški/templarski križ, nalazi se riječ 'Asasin', a nadgrobni spomenik ukrašen je ružom, simbolom Rosenkreuzera i prerane smrti. Sauniere je umro 1917. godine nakon moždane kapi. Kap ga je zadesila 17. siječnja 1917. što je, čini se, za Babilonsko bratstvo vrlo značajan datum. Na taj se dan slavi St. Sulpice. Crkva u Parizu u koju je Sauniere doputovao sa svojim pergamenama bila je crkva St. Sulpice; nacrt crkve St. Sulpice pronađen je u tajnovitim spisima zvanim *Le Serpent Rouge*; Saint Sulpice je izgrađena 1645. godine u skladu sa zakonima svete geometrije na templarskom hramu posvećenom božici Izidi i bila sjedište Društva svetog sakramenta (Compagnie du Saint-Sacrament), navodnog paravana za Sionski priorij; nadalje, Viktor Hugo, Veliki majstor Sionskog priorija, oženio se u Crkvi Saint Sulpice. Spis *Le Serpent Rouge* datiran je 17. siječnja; spis naglašava da 17. siječnja pripada astrološkoj kući Jarca koji je, u svom negativnom obliku, poznat kao Baphomet i Jarac Mendesa, simbol sotonizma i templara *(vidi **sliku 21**)*. Podrijetlo toga je simboličko žrtvovanje jarca koje su Izraelci izvodili u čast Čuvara (gmaza) po imenu Azazel, kojega se simbolički prikazivalo i obrnutim pentagramom - takozvanom »jarčevom glavom«. Nicholas Flamel, još jedan Veliki majstor Sionskog priorija, navodno je svoju prvu alkemijsku pretvorbu izveo u podne 17. siječnja. Kip Charlesa de Lorraina, Velikog majstora kako Sionskog priorija tako i Teutonskog reda, otkriven je u Bruxullesu 17. siječnja 1775. godine.[34] Smatrate li da je sve ovo slučajnost, sugerirao bih vam da ne podcjenjujete važnost koju Babilonsko bratstvo pridaje točnim nadnevcima i vremenu. Svaki djelić sekunde ima drugačiju vibraciju dok Sunce i kretanje planeta suptilno utječu na Zemljino magnetsko polje, te svaki broj i kombinacija brojeva nosi vlastiti jedinstveni vibracijski potpis. Sauniere je sav svoj novac i imovinu prenio na svoju domaćicu, Marie Denarnaud, koja je bila njegova pouzdanica tijekom cijelog razdoblja što smo ga dokumentirali. Ona je, navodno, svojem prijatelju rekla sljedeće:

Slika 21: Složeni simbol negativne sile, Baphometa

»Ljudi ovdje hodaju po zlatu a da to i ne znaju... S onime što mi je Gospodin ostavio mogli bismo hraniti Rennes sto godina i još bi nam ostalo dovoljno... jednog dana ću ti povjeriti tajnu koja će od tebe napraviti bogatog čovjeka – vrlo, vrlo bogatog čovjeka.«[35]

No, nikada to nije učinila. Rennes-le-Chateau je mjesto prepuno tajni, na mnogo načina je sličan »dvorani s ogledalima« koja je dugo skrivala istinu. Međutim, veo se diže i istina izranja na vidjelo. Komplikacija u priči o Rennes-le-Chateauu, kao i priči o Bratstvu općenito, proistječe iz stalnih trvenja između suparničkih frakcija koje su podređene istom generalnom vodstvu. To znači da ljudi za koje znate da su upleteni potkopavaju i ubijaju neke druge za koje također znate da su upleteni. To može zbunjivati ukoliko ne razumijete pravila igre. Takve unutarnje borbe su neizbježne kod mentalnog sklopa tih ljudi, a, k tome, vodstvu Bratstva često odgovara da se ti sukobi preliju u javnu arenu. To stvara kaos potreban za njihovu manipulacijsku metodu »podijeli pa vladaj« pomoću koje provode svoj Program. No bez obzira na sve, vrh hijerarhije može brzo dovesti frakcije u red kada njihove borbe zaprijete generalnom Programu u kojem se sve strane slažu – preuzimanje vlasti nad svijetom. Jedna takva bitka izbila je između Sionskog priorija i njegovog vojnog krila, Vitezova templara, što je u stoljećima koja su uslijedila dovelo do velikih sukoba. Godine 1187. Templari su, možda hotimice, izgubili nadzor nad Jeruzalemom u korist saracenskih Turaka, a potom je uslijedio sukob s njihovim bivšim saveznicima i formalnim gospodarima, Sionskim priorijem. Godinu dana kasnije i formalno su se odijelili u obredu poznatom kao »Rezanje brijesta u Gisorsu«, priobalnom gradu u sjevernoj Francuskoj. Sionski red promijenio je svoje ime u Sionski priorij i kao svoj amblem preuzeo crveni križ koji su koristili Templari. Priorij je preuzeo i naslov *l'Ordre de la Rose-Cross Veritas*, Red pravog crvenog križa. Dva tajna društva dogovorila su se da će djelovati nezavisno jedno od drugoga, međutim Sionski priorij je želio bogatstvo Templara, za koje je smatrao da na njega polaže puno pravo, i vjerojatno je merovinškog kralja Francuske, Filipa Poštenog, upotrijebio u pokušaju da preotme to bogatstvo.

Čistka templara

Filip je, prije nego što je pronašao onoga koji će slušati njegove naredbe, najprije uklonio dvojicu Papa. Poslao je jednog od svojih plaćenika da napadne i zlostavlja papu Bonifacija VIII. koji je nedugo zatim preminuo. Sljedećeg Papu, Benedikta XI, dao je otrovati. To mu je omogućilo da na papinski tron postavi vlastiti kadar, nadbiskupa od Bordeauxa, koji je postao Papa Klement V. On je papinsku vlast preselio u Avignon i doveo do raskola u Rimskoj crkvi koji je trajao šezdeset i osam godina. Za trajanja raskola suparnički su Pape stolovali u Francuskoj i Rimu. Nakon što je ustoličio svog osobnog Papu, Filip se usredotočio na Vitezove templare. Gramzio je za njihovim bogatstvom, mrzio njihovu moć i bio marionета Sionskog priorija. Templari su nakon 1291. godine - kada su Saraceni porazili kršćanske križare i otjerali ih iz Svete zemlje - izgubili većinu svog utjecaja u Crkvi. Filip se, u savezu sa svojim marionetskim Papom, dao na uništenje Templara. Godine 1306. uhitio je sve Židove u Francuskoj, protjerao ih iz zemlje i oduzeo im svu imovinu. Sličnu je operaciju planirao i za Templare, pa je u tajnosti uredio da se u zoru na petak 13. listopada 1307. uhite svi templari u Francuskoj. Petak 13. od tada se smatra nesretnim datumom. Zarobljen je i podvrgnut nezamislivom mučenju Inkvizicije velik broj Templara među kojima je bio i njihov Veliki majstor, Jacques de Molay. Unatoč tome, postoje jasne indicije da je mnogo Templara znalo za plan i izbjeglo čistku.

Spisi u kojima su bila potanko opisana njihova pravila i obredi bili su prije prepada sklonjeni ili uništeni. Kada su riznice u templarskom sjedištu u Parizu otvorene, golemog bogatstva za kojim je Filip toliko gramzio više nije bilo. On i njegov Papa vršili su pritisak na druge vladare da uhite Templare, međutim to nije išlo glatko. U njemačkoj, kasnije francuskoj, regiji Lorraine vojvoda je pružio podršku Templarima, a nisu bili progonjeni ni u drugim dijelovima Njemačke. Drugdje su promijenili naziv iz Vitezovi templari u neko drugo i nastavili djelovati kao i dotada. Neki su se pridružili Redu sv. Ivana od Jeruzalema (Malte) odnosno Teutonskom redu. Aristokratske loze iz Lorraina među »najčišćim« su gmazovskim lozama, a jedna od njih danas je jedan od najvećih igrača u globalnoj sotonističkoj ritualnoj mreži. Premda ta tri reda službeno nisu bila povezana, i premda su se međusobno razlikovala, na njihovim visokim razinama radilo se o istoj organizaciji.

Engleski kralj Edvard II. godinama se trudio najbolje što je mogao ignorirati papinsku naredbu o uhićenju Templara, a kada su ga prisilili da ju posluša, s njima je bio krajnje blag. Škotska i Irska učinile su isto. Ipak, naposljetku su došli inkvizitori i Templari su ili napustili Englesku odnosno Irsku, ili zaglavili u rukama inkvizitora. Škotska je bila sasvim drukčija priča. Templari su u vrijeme čistke utekli iz Francuske na svom brodovlju, posebno iz svoje glavne luke La Rochelle, i ponijeli sa sobom svoje bogatstvo. Postoji, međutim, još jedna mogućnost: da je Filipa Poštenog Sionski priorij prevario, te uredio da engleska flota presretne templarske brodove u bijegu i preotme im blago. Templari su se zaputili prema Škotskoj, Portugalu i, najvjerojatnije, u dvije Amerike, budući da su imali pristup tajnom znanju arijske elite, i stoga dobro znali da su Feničani tisućama godina ranije bili u Sjevernoj i Južnoj Americi.

Izbor Škotske razumljiv je iz nekoliko razloga. Tamo su bili St. Clairi to jest Sinclairi, kao i druge drevne loze Bratstva koje su stigle s prvim Feničanima, te one koje su se doselile mnogo kasnije, iz Belgije i sjeverne Francuske. Glava jedne od tih obitelji, Robert the Bruce, bio je s jednim drugim arijskim odvjetkom, Englezima, u ratu za vlast nad Škotskom i Papa ga je ekskomunicirao. To je značilo da Papina zapovijed da se unište Templari nije vrijedila na područjima koje je nadzirao Bruce. Tamo su se nakon čistke u Francuskoj zaputili mnogi Templari.

Oplovili su zapadnu obalu Irske i iskrcali se na sjeverozapadnoj obali Škotske, između Islayja, Jura i Mull of Kintyra. Uzduž te obale pronađeni su brojni templarski grobovi i relikvije, na primjer na lokacijama Kilmory i Kilmartin. Templari su se također naselili u regiji zvanoj Dalnada, današnjem Argyllu, i tamo će uskoro odigrati ključnu ulogu u najčuvenijoj bitci škotske povijesti.

■ IZVORI

1 Geoffrey Higgins, *Anacalypsis* (reprinted in 1972 by Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA 99347, USA, prvi put objavljeno 1836).

2 Michael Baigent, Richard Leigh i Henry Lincoln, *Holy Blood, Holy Grail* (Corgi Books, London, 1982.), str 449, 450.

3 Joy Hancox, *The Byrom Collection* (Jonathan Cape, London, 1992.), str. 131.

4 *The Occult Conspiracy, str.* 48.

5 David Wood i Ian Campbell, *Geneset* (Bellevue Books, Sunbury on Thames, England, 1994), str. 104, 105.

6 Lynn Picknett i Clive Prince, *The Templar Revelation* (Bantam Press, London, 1997), str. 45.

7 Na istom mjestu.

8 Na istom mjestu.

9 Na istom mjestu.

10 Na istom mjestu, str. 49.

11 Na istom mjestu, str. 68.

12 Na istom mjestu.

13 *Geneset,* str. 34.

14 *Holy Blood, Holy Grail,* str. 33.

15 *Geneset*, str. 36.

16 Na istom mjestu.

17 *The Templar Revelation,* str. 43.

18 Na istom mjestu.

19 *Holy Blood, Holy Grail,* str. 27.

20 Na istom mjestu, str. 159.

21 Na istom mjestu.

22 Citirao Francis King u *Satan And Swastika* (Mayflower Books, London, 1976).

23 *Holy Blood, Holy Grail, str.* 29.

24 Na istom mjestu, str. 97.

25 Na istom mjestu.

26 *Geneset, str.* 33.

27 Na istom mjestu, str. 33.

28 *The Woman's Encyclopaedia Of Myths And Secrets,* str. 866, 867.

29 Na istom mjestu.

30 Na istom mjestu.

31 Richard Andrews i Paul Schellenberger, *The Tomb Of God* (Little Brown, London, 1996), str. 177.

32 Na istom mjestu, str. 187.

33 Na istom mjestu, str. 182.

34 Na istom mjestu, str. 259.

35 Na istom mjestu, str. 172, 173.

OSMO POGLAVLJE

Isto lice, drugačija krinka

U godinama prije nego što su Templari u velikom broju došli iz Francuske vojni pohod koji je Robert the Bruce poveo protiv Engleske bio je uglavnom neuspješan. Stoga je on bio prisiljen potražiti utočište u planinama Perthshirea a kasnije u Argyllu. Odande se zaputio u Kintyre i na sjever Irske.

Bruce je bio tijesno povezan s Ulsterom, a tamo je posjedovao i zemlju. Brucov naslov, grof od Carricka, može se pronaći u velikom broju naziva mjesta u tom dijelu Irske, kao, na primjer, u imenu mjesta Carrickfergus. Političke i krvne veze stanovnika Ulstera sa Škotima, posebno sa zapadnom obalom Škotske, sežu daleko u prošlost, međutim mnogo su puta manipulacijama dovedeni u sukobe. U samoj biti ulsterskih problema i dandanas su trvenja između Iraca (katolika) i škotskih Iraca (protestanata) koji su se u Ulster doselili iz Škotske. Bratstvo preko svojih službenika manipulira tim sukobima i potiče ih. Uz potporu irskih plemićkih obitelji Bruce se 1307. godine, kada je pokrenut progon templara u Francuskoj, vratio u Škotsku i ubrzo se našao u ratu s novim engleskim kraljem Edvardom II. koji je zamijenio Edvarda I. Brucov pohod dobio je na snazi zahvaljujući potpori i oružju Templara koji su izbjegli iz Francuske, a kulminirao je na blagdan sv. Ivana Krstitelja (Nimrodov dan), 24. lipnja 1314., u bitci kod Bannockburna, u blizini Stirling Castlea. Škoti su za jednodnevne bitke porazili Engleze nakon dolaska skupine »neznanih« konjanika koji su poduprli škotske redove. Vidjevši pristiglo pojačanje, Englezi su se iz nekog, nikad utvrđenog razloga uspaničili i razbježali. Da bi proizvele takvu trenutačnu reakciju, to su morale biti neke posebne i lako prepoznatljive borbene trupe. Templari su ispunjavali oba uvjeta, i ta »neznana skupina« zacijelo su bili Vitezovi templari, ratnici koji su sijali strah i trepet u Križarskim ratovima, a sada su se prerasporedili u Škotsku. Pobjeda kod Bannockburna osigurala je neovisnost Škotske tijekom sljedećih 289 godina, a među onima koji su se tog dana borili s Bruceom bio je i Sir William St Clair od Rosslyna. Kada je Bruce 1329. umro, započela je dinastija Stuarta. U Francuskoj su se za vrijeme Merovinga imenovali majordomusi (engl. »Mayor of the Palace« – predstojnici kraljevskog dvora, odnosno ministri dvora; op. prev.), a sličan je sustav uvela i Škotska za vladavine kralja Davida I. U Škotskoj su se nazivali kraljevski stjuardi (engl. »Royal Stewards«), i ti su položaji postali nasljedni. Ime im se kasnije iz Stewart promijenilo u Stuart, i odatle podrijetlo loze Stuarta. Također,

kao i kod Merovinga, nasljedni majordomusi odnosno stjuardi koji su služili kraljevskoj lozi s vremenom su i sami postali kraljevska loza. Dogodilo se to kada se Brucova kći udala za Waltera stjuarda (Stewarda) odnosno Stewarta. Nakon Brucove smrti, prvorođeno dijete iz tog braka postalo je Robert II. od Škotske. Loza Stuart dobila je svog prvog kralja.

Red podvezice, najviši engleski viteški red, bio je djelo službeno raspuštenih Vitezova templara. Godine 1348. utemeljio ga je Edvard III., pa mu se formalno na čelu još uvijek nalazi britanski monarh. Radi se o elitnom paravanu za Babilonsko bratstvo posvećenom »Djevici Mariji« – Semiramis/Ninkharsag. Za Edvardove vladavine sastanci Reda održavali su se u posebnoj odaji vindsorskog dvorca, za okruglim stolom napravljenim po uzoru na stol iz legende o kralju Arturu. Dvorac Windsor izgrađen je na drevnom i vrlo snažnom svetom vrtlogu energije, i upravo je na tom mjestu Kraljica imenovala vitezom Henryja Kissingera, sotonista i gmaza. Ona svjesno radi na ostvarivanju gmazovskog Programa, a Red podvezice jedna je od njezinih glavnih operativnih mreža. Edvard III. zvao se Windsor, i kada je sadašnja kraljevska obitelj za vrijeme Prvog svjetskog rata odlučila zbog javnosti promijeniti svoje germansko ime te uzeti englesko, izabrali su ime Windsor, po čovjeku koji je utemeljio taj najvažniji red Bratstva. Obilježje Reda podvezice bila je ogrlica optočena draguljima, s crvenim ružama koje se izmjenjuju s dvadeset i šest čvorova, koji predstavljaju dvadeset i šest vitezova u dvije skupine od po trinaest.[1] Slični redovi bili su nastali i u Francuskoj: Red zvijezde, Red zlatnog runa i Red sv. Mihaela. Slobodni zidari su Vitezovi templari i Sionski priorij pod drugim imenom, a Društvo Isusovo ili Jezuiti jednako su ustrojeni kao i Templari i imaju isti cilj. Jezuiti i Malteški vitezovi tajna su i ezoterična društva koja zgrću i iskorištavaju tajna znanja, a u javnosti se predstavljaju kao rimokatolička i »kršćanska«. Rade isto ono što su za vrijeme Križarskih ratova radili Templari, te zajedno s višim razinama Slobodnog zidarstva kontroliraju Vatikan, Papu i Rimokatoličku crkvu. Drugim riječima, nadziru obje strane, i ezoterično podzemlje i Crkvu koja to podzemlje naziva zlom. Na taj način upravljaju igrom i njezinim krajnjim ishodom – osim ako se uskoro ne probudimo. Očit primjer takvog djelovanja zbio se nakon papinskog progona Templara. Godine 1312. Papa je sve posjede i cjelokupnu imovinu Templara prepustio njihovim »protivnicima«, Vitezovima hospitalcima od svetog Ivana, kasnije nazvanima Vitezovi od Rodosa, a koji se sada zovu Malteški vitezovi (katolički ogranak) i Vitezovi sv. Ivana (protestantski ogranak). Obje organizacije bile su i jesu ista sila – Teutonski vitezovi. Obje su bile uključene u iste aktivnosti, uključujući bankarstvo, a u ostvarivanju svojih ciljeva koristili su iste opake, beskrupulozne metode. Više od dvjesto godina, sve do sredine šesnaestog stoljeća, Templari i Hospitalci bili su ujedinjeni u zajedničkom redu i dobar dio templarske zemlje i imovine, iako im je stajala na raspolaganju, Hospitalci nisu prisvojili.

Sredinom petnaestog stoljeća Templari su svoj utjecaj u Francuskoj obnovili pod imenom Škotska straža. Kada je Robert the Bruce postavljen za neprikosno-

venog kralja Škotske, sklopio je pakt s Charlesom IV. od Francuske i tako obnovio takozvani »stari savez«. S obzirom da su loze koje su upravljale Škotskom, uključujući Brucea i Sinclaire, došle iz Francuske i Flandrije, to nije bilo iznenađujuće. Godine 1445. jedan kasniji Charles, Charles VII., utemeljio je prvu stajaću vojsku u Europi nakon Templara – u stvari, to su i *bili* Templari. Počasno mjesto u Charlesovoj vojsci imalo je Škotsko društvo koje se nalazilo na čelu svih svečanih povorki. Međutim, čak još moćnija i utjecajnija bila je elitna Škotska garda koja se sastojala od trideset i tri gardista – što je vrlo značajan ezoterični broj koji će se ponovno pojaviti u trideset i tri stupnja škotskog obreda Slobodnog zidarstva. Zadaća Škotske garde bila je čuvanje kralja, tako da su njezini pripadnici čak i noćili u njegovoj spavaćoj sobi. Nadam se ne sva trideset i trojica. Kada se broj pripadnika Škotske garde povećavao, to se činilo u višekratnicima broja trinaest, što je ponovno u skladu s ezoteričnim zakonima, pri čemu je trinaest glavni broj Vitezova templara. Zapovjednici Škotske garde automatski su postajali članovi tajnog društva zvanog Red sv. Mihaela, koji je kasnije osnovao i podružnicu u Škotskoj. Još jedna zajednička točka manipulacije koja se održala sve do današnjeg dana je da su ljudi koji su djelovali iza jedne »krinke« bili članovi i drugih, često brojnih drugih »krinki« koje su radile na ostvarivanju istog plana. Još jednom, Škotska garda (Templari) pokazala se izuzetno vještom u primjenjivanju tehnike Trojanskog konja. Infiltrirali su i preuzeli francusku administraciju kao »savjetnici« i »veleposlanici«, a Charles je postao njihova marioneta. Imena elite Škotske garde već su nam poznata: Sinclair, Stuart, Hamilton, Hay, Montgomery, Cunningham, Cockburn i Seton. To su bile obitelji koje su u Škotsku stigle iz Francuske i Flandrije, a njihove krvne veze moguće je pratiti sve do antičkog Bliskog istoka i Anunnakija. Bili su preuzeli Škotsku, a sada su obnovili svoju moć u Francuskoj. Škotska je garda bila još jedan paravan za tajno znanje, ostvarivanje templarskog programa i sotonističke obrede za koje su Templari bili optuženi. Nije se promijenilo ništa osim imena. Jedan sadašnji član obitelji Montgomery autorima knjige *Hram i loža** *(The Temple And The Lodge)* ispričao je da je za vrijeme Škotske garde bio utemeljen red u koji su ulazili svi muški pripadnici obitelji Montgomery. Nosio je naziv Red hrama.[2] Templari će se kasnije ponovno pojaviti kao Škotski obred Slobodnog zidarstva.

Još jedna važna karika u toj mreži bila je kuća Lorraine u istoimenoj pokrajini na granici sjeverne Francuske i Njemačke, a posebno vojvoda od Lorraina, poznat kao Rene d' Anjou, rođen 1408. godine. On je u dobi od deset godina postao Veliki majstor Sionskog priorija i sve do svoje dvadesete djelovao je pod nadzorom svoga ujaka Luja, Cardinala de Bara. Riječ je o važnoj gmazovskoj lozi. Na popisu njegovih titula bile su: grof Provanse, grof Guisea, vojvoda od Anžua (Anjoua), kralj Mađarske, kralj Napulja i Sicilije, kralj Aragona, Valencije, Majorce i Sardinije, te simbolična titula kralj Jeruzalema.[4] Potonji je naslov od iznimne važnosti za

* Michael Baigent, *Hram i loža*, (Stari Grad, Zagreb, 2005.)

Bratstvo. Sljedeći u liniji kraljeva Jeruzalema je gmaz Karlo Habsburški, čije ime, prema numerologiji, daje broj 666. Jedna od kćeri Renea d'Anjoua 1445. udala se za Henrika VI. od Engleske i imala istaknutu ulogu u Ratovima ruža 1455. godine, kada su se sukobile 'crvena ruža' Henryja od Lancastera i 'bijela ruža' od Yorka. Rene d'Anjou imao je veze na obje strane, bio je klasična figura Bratstva u središtu goleme mreže. Spomenut ću samo dva imena slavnih povijesnih ličnosti s kojima je bio povezan: Kristofer Kolumbo i Ivana Orleanska. Kristofera Kolumba jedno je vrijeme imao na službi, a ogromna važnost tog podatka uskoro će postati jasna. Ivana Orleanska je, kako se čini, rođena kao podanica Renea d'Anjoua u vojvodstvu Bar. Prema službenoj verziji povijesti, ona je 1429. objavila svoju »božansku misiju« spašavanja Francuza od engleskih osvajača kao i osiguravanja da Charles postane kralj Francuske, što je on i postao kao Charles VII. Ivana Orleanska zamolila je za audijenciju kod tasta i praujaka Renea d'Anjoua, a kada je do sastanka došlo, tamo je bio i sam Rene.[5] Prema službenoj verziji, Ivana je rekla da joj za ostvarenje njezine misije trebaju Rene, konj i »nekoliko dobrih ljudi da me odvedu u Francusku«. Povjesničari koji su pisali o životu Renea d'Anjoua upućuju na to da je on Ivanu odveo kod Charlesa i bio uz nju u njezinim slavodobitnim bitkama protiv Engleza koje su Charlesa dovele na prijestolje. Za razdoblje između 1429. i 1431. godine, baš kada je Ivana Orleanska bila na vrhuncu svoje vojne karijere, nema podataka o njegovu boravištu. Ivanu je naposljetku Inkvizicija spalila na lomači kao vještицu. Kada se razmotre podaci, posve je jasno da je čitava priča o njoj još jedna povijesna dimna zavjesa. Od nas se očekuje da povjerujemo kako je ta djevojčica siromašnog podrijetla pokucala na vrata aristokracije, i da su joj oni omogućili da predvodi rat protiv Engleza. Aha, kako da ne, a ja mogu svog malog zavezati oko ulične bandere. Čovjek koji je u stvari stajao iza te vojne kampanje je Rene d'Anjou, a priča o Ivani Orleanskoj (zasnovana na legendi o »djevici iz Lorene«) tek je prikladan način da se prikriju stvarni događaji.

Rene d'Anjou je tvorac križa s dvije prečke koji je postao poznat kao Lorenski križ. Dvostruki križ simbol je koji je kasnije korišten u nekim vidovima kršćanske Crkve, i od njega potječe izraz »nasamaren« (double crossed)*, izmanipuliran. Kasnije je postao još jedan simbol gmazovskog Bratstva, a možete ga vidjeti na logou naftnog diva 'Exxona' kojeg kontroliraju upravitelji američke podružnice Bratstva - Rockefelleri. Rene d'Anjou u ezoterično je podzemlje ušao kao učenik legendi o kralju Arturu i Svetom Gralu. Posredstvom svog bogatstva i veza u Italiji spojio se s Crnim plemstvom i drugim aristokratskim obiteljima, a potaknuo je i nastanak Renesanse do čije pojave je došlo kada je antičko znanje Egipta i Grčke prevedeno na europske jezike. Na dvoru Renea d'Anjoua živio je i astrolog po imenu Jean de Saint Remy koji je, prema nekoliko navoda, bio djed najpoznatijeg vidovnjaka svih vremena - Nostradamusa. To zasigurno ima smisla, jer u šesnaestom stolje-

* engl. »double-crossed« znači nasamaren, a doslovno prevedeno dvostruko (double)-prekrižen(crossed); op. prev.

ću Nostradamus je bio tijesno povezan s Kućom Lorraine i njezinim odvjetkom Kućom Guise, koje su u pokušaju, u konačnici bezuspješnom, da osvoje francusko prijestolje protiv suparničkih loza povele krvavu kampanju punu ubojstava. Bio je ujedno i liječnik Catarine de Medici (Ramzes-Pizon-Bush), pripadnice Crnog plemstva koje je uživalo veliku moć u Veneciji. Samo njegovo ime otkriva njegovo podrijetlo. Nostradamusovo pravo ime bilo je Michel de Notre Dame – Mihael od Naše Gospe. Francuski pisac i istraživač Gerard de Sede, koji je, kako se čini, imao insajderske veze, tvrdio je da je Nostradamus bio agent kuća Lorraine i Guise, te da je svoj položaj astrologa na francuskom dvoru koristio kako bi vršio manipulacije u njihovu korist. De Sede nadalje upućuje da mnoga Nostradamusova proročanstva odnosno »kvatrine« najvećim dijelom uopće nisu bila proročanstva nego poruke, šifre, vremenski rasporedi, upute i simbolizmi prošlih događaja i skupina. Kaže da je Nostradamus mnogo vremena proveo na obuci u Lorrainu prije nego što je otišao na dvor njihovih suparnika, te da mu je u tom razdoblju obuke omogućen pristup jednoj drevnoj knjizi na kojoj se temelji njegovo cjelokupno djelo. S obzirom da je znao ono što je bilo poznato samo nekolicini privilegiranih, nije čudo da je bio tako odličan astrolog. Usput budi rečeno, Gerard de Sede također spominje da su Merovinzi izvanzemaljci što je, naravno, bilo odbačeno kao besmislica. Međutim, ja tvrdim da je u pravu. U najmanju ruku, »kraljevska« su loza koja je opsjednuta i nadzirana od gmazova s niže četvrte dimenzije.[6]

U šesnaestom i sedamnaestom stoljeću pokrenut je niz događaja sa svrhom daljnjeg razvijanja gmazovskog Programa. Djelokrug i utjecaj podzemnih ezoteričnih mreža nastavio se povećavati, pa je sada bilo moguće krenuti u sljedeću fazu globalnog preuzimanja. Rene d'Anjou odigrao je jednu od ključnih uloga u nastanku Renesanse kada je preko svojih mnogobrojnih veza u Italiji, posebno u Firenci, pomogao orkestrirati prijevod, objavljivanje i distribuciju drevnih grčkih, egipatskih i gnostičkih djela, uključujući i djela Platona i Pitagore. To je preobrazilo umjetnost i kulturu među povlaštenim staležima Europe, a moć Crkve našla se pred iskušenjem većim nego ikada dotad. Osim toga, prijevodi tih antičkih djela na europske jezike doveli su u članstvo sve veće mreže tajnih društava velik broj novih i utjecajnih članova. Pritisak na crkveni establišment dodatno se pojačao objavom rosenkreuzerskih manifesta 1614. i 1616. godine, koje je navodno izdala tajna skupina inicijata u Njemačkoj i Francuskoj. Oni su se zavjetovali da će svijet preobraziti pomoću ezoteričnog znanja i da će biti glasnici nove ere vjerskih i političkih sloboda. Katolička crkva i Sveto rimsko carstvo bili su žestoko osuđivani. Red Ružinog križa odnosno Rosenkreuzeri, međutim, nisu bili novotarija. Utemeljeni su, kako se čini, još za faraona Totmesa III., u 15. stoljeću prije Krista, ako ne i ranije. Njegov osobni pečat (kartuša) može se pronaći na suvremenoj rosenkreuzerskoj literaturi.[7] Rosekreuzeri su u stvari povezani sa staroegipatskim Kraljevskim dvorom zmaja. Danas se uglavnom smatra da je manifeste napisao njemački ezoteričar Johann Valentin Andrea koji se nalazi na popisu Velikih Majstora Sionskog priori-

ja. Još jedan vrlo utjecajan glas rosenkreuzerske misli bio je Robert Fludd, čovjek koji je bio Veliki majstor Sionskog priorija neposredno prije Andree.

Baština Francisa Bacona

Jedan od najvažnijih ljudi cijele ove ere bio je rosenkreuzer Francis Bacon. Njegov utjecaj bio je kolosalan. Bio je Veliki majstor engleskih rosenkreuzera, jedan od glavnih utemeljitelja Slobodnog zidarstva, »otac« suvremene znanosti i potencijalni autor »Shakespearovih« drama. Ujedno je bio član tajnog društva zvanog Red kacige koje je bilo posvećeno štovanju božice mudrosti, Palas Atene, koju se prikazivalo s kacigom na glavi i strijelom u ruci.[8] Istraživači i proučavatelji poput renomiranog povjesničara Slobodnog zidarstva Manlyja P. Halla gotovo su sigurni da je Bacon rođen iz veze kraljice Elizabete I., »djevičanske kraljice«, i njezinog ljubavnika Roberta Dudleyja, grofa od Leicestera.[9] Odgojili su ga Nicholas i Anne Bacon i postao je - s titulom vikonta od St. Albansa i ulogom predsjednika engleskog Gornjeg doma (moglo bi se reći da je to bila Baconova uloga) - kako otvoreno tako i prikriveno najutjecajnija osoba u zemlji. Ako je Bacon bio sin kraljice Elizabete (El-lizard-birth/El-gušterskо-podrijetlo), znači da je bio pripadnik gmazovske loze, što bi objasnilo njegov brzi uspon na utjecajne položaje u politici i tajnim društvima. Tajno je djelovao preko podzemnih kanala, među kojima je bio Inns of Court (naziv za odvjetničke komore u Engleskoj, op. prev.), od gmazova kontrolirano Bratstvo britanske pravne profesije sa sjedištem na bivšem templarskom posjedu, u, sada prikladno nazvanom, Temple Baru u Londonu. Bilo je to vrijeme velikih prevrata budući da je Bratstvo nastojalo iskoristiti Crkvu kao sredstvo za širenje rata i kaosa. Jedan od njihovih glavnih ljudi u toj raboti bio je Martin Luther, Rosenkreuzer kojega su iznjedrila njemačka tajna društva. Na njegovom osobnom pečatu nalazili su se ruža i križ. Godine 1517. taj je profesor teologije na Sveučilištu Wittenberg iznio devedeset i pet pritužbi na račun Vatikana zbog prodavanja oprosta grijeha da bi se prikupio novac za izgradnju Crkve sv. Petra. Luther je bio izopćen, međutim on je spalio papinsku bulu s odredbom o ekskomunikaciji kao i knjige Rimskog crkvenog prava, te je utemeljio vlastitu, Luteransku crkvu. Nastalo je protestantsko Kršćanstvo, čitava Europa našla se u sukobu – protestanti i katolici zaratili su ne bi li odredili koja će verzija jedne te iste besmislice prevladati. Zanimljivo je da su Rosenkreuzeri tvrdili da se zalažu za vjersku i političku slobodu, no jedna od njihovih marioneta, Martin Luther, zalagao se za sve osim toga. Mrzio je slobodnu misao i nepristrano istraživanje. Tijekom jedne službe rekao je da njegovi sljedbenici moraju pljunuti u lice razumu jer je on Vražja priležnica, zaražen klicom kuge, te ga treba držati u zahodu.[10] Dražesno. Napisao je i ovo:

> »Neka je prokleta do pakla ljubav koja se gaji nauštrb vjere... Bolje je da tirani zgriješe stotinu puta protiv ljudi nego ljudi jedanput protiv tirana... Magarac želi da ga se tuče, a svjetina da se njome vlada silom.«[11]

Govori u svoje ime, stari. Francuz na engleskom govornom području poznat kao John Calvin također je stvorio vlastitu verziju protestantskog Kršćanstva, još jednu ekstremu i arogantnu vjeru pod imenom kalvinizam. Kalvinizam je proizišao iz puritanskog pokreta koji je imao snažan utjecaj za europskog naseljavanja Sjeverne Amerike. U Engleskoj je Protestantska crkva uvedena zato što je kralj Henrik VIII. želio sina za nasljednika, a njegova je prva žena, Catherine od Aragona, rodila »samo« kćer. Želio se razvesti od nje i okušati sreću drugdje, međutim papa Klement VII. odbio mu je dati dopuštenje za to. Henrik je u to vrijeme bio, barem u javnosti, predani katolik, i Papa mu je čak bio dodijelio počasni naslov Branitelja vjere. Ironično je da britanski monarsi i dandanas nose isti naslov, ali kao branitelji protestantske vjere! Čovjek ne može a da se ne nasmije, doista. Kakva li je sve to farsa. Henrik, jako ljut što mu je Papa odbio odobriti razvod, naredio je Parlamentu da utemelji Englesku crkvu koja će biti nezavisna od Rima. Godine 1534. donošenjem Zakona o prvenstvu (Act of Supremacy) sebe je postavio na čelo nove crkve i pokrenuo krvavu čistku rimokatolika. Henrika je naslijedio njegov jedini sin Edvard koji je, međutim, umro u petnaestoj godini, pa ga je naslijedila Henrikova kći Mary. Ona je bila nepopustljiva rimokatolkinja, te je zbog progona protestanata koji je pokrenula zaradila nadimak »krvava Mary«. Mary si je osigurala prijestolje pogubivši svoju suparnicu, ledi Jane Gray, »šestodnevnu kraljicu«. Nakon Maryne smrti nastupila je legendarna vladavina Elizabete I., Henrikove kćeri iz braka s Anne Boleyn. Elizabeta je pogubila svoju suparnicu, škotsku kraljicu Mary iz kuće Stuarta, i nastavila graditi Englesku crkvu kojoj je bila vrhovni poglavar. Zapovjedila je čistku katolika, čime je zaradila nadimak »krvava Elizabeta«. Simpatična obitelj.

U takvim se okolnostima pojavio Francis Bacon, visoki inicijat u tajno znanje, u vrijeme vladavine Elizabete I., najvjerojatnije njegove majke i njezinog nasljednika Jamesa I., škotskog kralja koji je ujedinio englesku i škotsku monarhiju kada je 1603. okrunjen za kralja obiju zemalja. Bacon je, zajedno s Robertom Fluddom, Velikim majstorom Sionskog priorija, nadgledao prijevod Biblije kralja Jamesa, knjige koja je prema studiji iz 1881. godine imala barem 36.191 prevodilačku pogrešku. S obzirom na to da je Bacon bio izuzetno obrazovan i inteligentan čovjek teško mi je povjerovati da se s prijevodom Biblije moglo zabrljati u tolikoj mjeri a da to nije bilo hotimično. Bacon je, nadalje, iz svoje verzije izostavio dvije *Knjige o Makabejcima* koje su - zanimljivo - neprijateljski nastrojene prema tajnom društvu zvanom Nazareni, ogranku Bratstva iz vremena mitskog Isusa. Bacona su, osim toga, prozvali »ocem« moderne znanosti, znanosti koja je općeprihvaćenim učinila stajalište da je svijet što ga opažamo sve što postoji, usredotočivši se isključivo na fizičku razinu postojanja. Zašto bi Bacon podržavao takvu verziju »znanosti« kada je kao napredan inicijat tajnog znanja zacijelo poznavao pravo stanje stvari? Nešto tu ozbiljno nije u redu, posebice uzmete li u obzir činjenicu da su i drugi »očevi« moderne znanosti - kao, na primjer, Isaac Newton i Robert Boyle - također bili napredni inicijati i Veliki majstori Sionskog priorija. Dakle, ovdje imamo Bacona, vodećeg inicijata u tajno znanje, koji je, preko Rosenkreuzera i drugih tajnih društava, umiješan u podjelu Katoličke crkve, pisanje kršćanske Biblije kao i u nastanak moderne »znanosti« koja je osporila brojne temeljne postavke Kršćanstva. Radio je na obje strane i doveo ih u međusobni sukob, što je stvorilo pretpostavke potrebne za ostvarenje još jednog dijela Programa. U tom razdoblju nedvojbeno vidimo na djelu klasični sustav nadzora »podijeli pa vladaj«. Diljem Europe izbili su protestantsko-katolički ratovi s masovnim pokoljima, a u isto su se vrijeme obje vjere našle pod kritikom znanstvene »dogme« u nastajanju.

Pod utjecajem Bacona i drugih ezoteričkih magova kao što su John Dee i Sir Francis Walsingham stvorene su i špijunske mreže širom Europe, danas poznate kao Britanska obavještajna služba. Britansku obavještajnu službu ustanovile su gmazovske loze Babilonskog bratstva, a ona će kasnije stvoriti Američku obavještajnu službu i druge slične špijunske mreže diljem Britanskog carstva koje djeluju i dandanas. CIA-u je stvorila elita Britanske obavještajne službe za vrijeme predsjedničkog mandata Harryja S. Trumana, slobodnog zidara 33. stupnja i čovjeka koji je zapovjedio bacanje atomskih bombi na Japan. Truman je bio poslušao savjet Billa Donovana, čelnika Ureda za strateške poslove (Office of Strategic Services - OSS), preteče CIA-e, koji je - prema Billu Cooperu, bivšem operativcu Američke mornaričke obavještajne službe - bio u cijelosti popunjen Vitezovima templarima. Walsingham je bio postavljen za veleposlanika u Francuskoj kako bi proširio špijunsku mrežu, i stoga ne iznenađuju riječi jednog francuskog obavještajca koji mi je rekao da su britanske i francuske obavještajne službe jedna te ista organizacija. To svakako olakšava zataškavanje ubojstva princeze Dijane. Obavještajne službe širom svijeta su, na svojim najvišim pozicijama, ezoterična, crnomagijska tajna društva koja rade na ostvarivanju istog Programa – globalne kontrole. John Dee je bio kraljičin astrolog, rosenkreuzerski Veliki majstor i tajni agent nove obavještajne mreže. Čini se da je on iz nekog nedefiniranog izvora pribavio primjerak Knjige Henokove, te je zajedno s vidovnjakom Edwardom Kelleyem na temelju navodnih anđeoskih a u stvari gmazovskih poruka razvio pisani jezik koji su nazvali »Henokovo pismo ili šifra«. Dee je svoje izvještaje potpisivao sa '007' – isto kao i, dakako, James Bond iz priča koje je napisao agent iste te Britanske obavještajne službe u dvadesetom stoljeću, Ian Fleming, i ujedno prijatelj crnog maga Aleistera Crowleyja. Dee je putovao diljem Europe manipulirajući, prikupljajući podatke i koordinirajući mreže. Među njegova česta odredišta ubrajala se je Češka, a tijesno je surađivao i s carem Rudolfom II, još jednim okultistom iz gmazovske habsburške dinastije.[12] Dee je bio jedan od utjecajnijih glasova koji su promicali politiku britanskog ekspanzionizma iz kojeg se rodilo Britansko carstvo. Za boravka u Pragu Dee je caru Rudolfu predao ilustrirani šifrirani rukopis koji je navodno bio djelo Rogera Bacona (Rogera, ne Francisa), franjevca iz 13. stoljeća koji je svojim gledištima i zamislima uznemirio Crkvene vlasti. Među inim, bila su tu i pretkazanja o mikroskopu, teleskopu, podmornici i zrakoplovu te uvjerenje da je Zemlja kugla, a ne ravna ploha. Go-

dine 1912. isti taj rukopis kupio je američki trgovac knjigama po imenu Wilfred Voynich, pa je postao poznat kao 'Voynichev rukopis'. Kada je Voynich primjerke rukopisa poslao stručnjacima svoga vremena, oni su mu odgovorili da većina od nekoliko stotina biljaka na ilustracijama nisu rasle na našem planetu. Neki crteži nalikovali su tkivu kako ono izgleda pod mikroskopom, a drugi su prikazivali zvjezdane sustave i konstelacije. »Najtajnovitiji rukopis na svijetu« - kako su ga nazvali - pokušali su dešifrirati najbolji stručnjaci za razbijanje šifri iz američkih obavještajnih službi, i to kako za vrijeme Prvog tako i za vrijeme Drugog svjetskog rata, međutim nikomu od njih to nije pošlo za rukom. Godine 1921. profesor na Sveučilištu Pennsylvania, William Romaine Newbold, ustvrdio je da je dešifrirao dio rukopisa. Po njemu, taj dio teksta glasi:

> »U konkavnom zrcalu vidio sam zvijezdu u obliku puža koja se nalazila između pupka Pegaza, pojasa Andromede i glave Kasiopeje.«[13]

Za ovaj opis u rukopisu što ga je pribavio dr. John Dee sada se zna da je točan, a utvrđeno je i da je točan i crtež iz rukopisa na kojem je maglica Andromeda. Međutim, nacrtana je strana Andromede koju je nemoguće vidjeti sa Zemlje! Taj je rukopis samo još jedan primjer razine znanja kojim je Bratstvo raspolagalo prije više stotina godina, dok je njegovo vjersko krilo široke mase držalo u najrudimentarnijem neznanju. U tom krugu Johna Deea i Francisa Bacona bile su same vodeće ličnosti elizabetanskog društva, kao na primjer Sir Walter Raleigh. Lako moguće da je upravo Francis Bacon putem šifri i simbolizama unutar Shakespearovih drama prenio dio tajnog znanja »onima koji imaju uši«. Shakespeare je - jednako kao i autori Starog i Novog zavjeta te priča o »Gralu« kralja Artura - bio visoki inicijat u svete misterije koji su se prenosili preko kodova i skrivenih značenja. Manly P. Hall tvrdi da je Bacon u Shakespearovim dramama pomoću niza kodova naznačio da je on njihov pravi autor. Baconov ezoterični broj je trideset i tri, a na jednoj stranici »Shakespearove« drame *Henrik IV* ime Francis pojavljuje se trideset i tri puta. Nadalje, Bacon je, poput Rosenkreuzera i tajnih društava općenito, na listove papira stavljao vodene žigove kojima je prenosio svoje tajne simbole. Među tim simbolima bili su ruža, križ i grozdovi, pri čemu grozdovi predstavljaju trs, simbol za krvne loze.[14] Osim toga, Bacon je u svojim simbolima koristio simbolizam tarota, uključujući brojeve 21, 56 i 78, koji su povezani načinima dijeljenja karata za tarot.[15] U prvom folio-izdanju Shakespearovih djela objavljenom 1623. godine, ime Bacon se na stranici broj 56 pojavljuje 21 put.[16] Izraz 'Rota Mundi' (kotač svijeta – op. prev.) često se pojavljuje na ranim manifestima Bratstva Crvenog križa. Presložite slova u riječi 'Rota' i dobit ćete 'Taro' - drevno ime za tarot-karte.[17] Shakespeare je poznat kao bard, a bard je naziv za druidskog inicijata u tajno znanje. Nadalje, prema *Concise Oxford* rječniku, bard ima još jedno značenje: »kriška slanine (op. p. – »bacon« - slanina na engleskom) prije pečenja stavljena na meso«. Slavno kazalište *Globe Theatre* u Londonu u kojem su se izvodile »Shakespearove« drame izgrađeno je u skladu s načelima svete geometrije, a njegova posljednja drama, *Oluja (The Tempest)**, sadrži mnoge rosenkreuzerske koncepcije.[18] Podjednako je moguće da je »Shakespearove« drame napisao jedan drugi inicijat elizabetanskog društva, Edward de Vere, sedamnaesti grof od Oxforda, koji također udovoljava zahtjevima, čak i više od Bacona.

Pomisao da je najglasovitije drame na svijetu napisao analfabet iz Stratford-upon-Avona po imenu William Shakespeare jednostavno je smiješna te, jednako kao ni ogroman dio prihvaćene »istine«, ne podnosi ni fundamentalnu analizu. »Bard« Shakespeare odrastao je u Stratfordu, gradiću bez škole koja bi mu mogla pružiti tako visok stupanj naobrazbe. Njegovi su roditelji bili nepismeni, a on sam je gajio prijezir prema učenju. Drame je, međutim, napisao netko tko je posjedovao veliko znanje o svijetu, znanje koje je mogao steći iz izuzetno velike i raznolike zbirke knjiga, kao i osobnog iskustva stečenog na putovanjima. Shakespeare nije raspolagao s takvom knjižnicom, a da ju je i imao ne bi je mogao koristiti; usto, nema ni podataka o tome da je ikada napustio zemlju. S druge strane, Bacon je imao baš takvu knjižnicu, puno je putovao i posjetio mnoga mjesta koja se spominju u dramama. Gdje je Shakespeare naučio francuski, talijanski, španjolski, danski te klasični latinski i grčki jezik? Odgovor je – nigdje. Shakespearov blizak prijatelj Ben Jonson rekao je da je »bard« znao »malo latinskog i još manje grčkog!«[19] Međutim, Bacon i DeVere bili su vrsni poznavaoci tih jezika. Za Shakespearovu kći Judith bilo je poznato da je nepismena, te da se u svojoj dvadeset i sedmoj godini nije znala čak ni potpisati.[20] Doista uvjerljivo, dakle, zvuči da je čovjek tako bogatog spisateljskog izričaja imao kćer koja nije znala napisati ni svoje ime. Postoji svega šest poznatih primjera Shakespearova vlastoručnog rukopisa, i u svih šest slučajeva radi se o potpisima, od čega su tri na njegovoj oporuci. Oni odaju čovjeka nenaviklog na pero, dajući naslutiti da mu je ruku pri potpisivanju vodila tuđa ruka. Njegova oporuka uključivala je njegov ne baš nov krevet i veliku posrebrenu zdjelu, ali ama baš ništa što bi dalo naslutiti da je napisao ili posjedovao ijedno literarno djelo![21] Također ne postoji nijedan Shakespearov autentični portret. Razlike u slikarskim prikazima Shakespeara potvrđuju da nitko nema pojma kako je on doista izgledao. Pa ipak, moć uvjetovanja i prihvaćanja službene »istine« privlači u Stratford milijune sa svih strana svijeta koji tamo odlaze vidjeti dom čovjeka koji *nije* napisao Shakespearove drame! To je tek jedan mali primjer kako se službena bajka zvana »povijest« koristi za kontroliranje našeg ponašanja i percepcije. Što je još u povijesti laž? Gotovo sve. U pozadini nastanka Shakespearovih drama nalazila se ista skrivena ruka koja je djelovala i iza većine značajnih povijesnih događaja – mreža Bratstva. A svjetonazor spomenute skupine ništa ne opisuje bolje od riječi koje je Bacon/DeVere u svojoj drami 'Macbeth' zapisao o

---

* William Shakespeare, *Oluja*, (Zagreb: Nakladni zavod MH, 1979.)

vještičama: »Lijepo je zlobno, a zlobno je lijepo.«. Masonski povjesničar Manly P. Hall napisao je o Baconu sljedeće:

> »On je bio Rosenkreuzer, prema nekima, vođa Rosenkreuzera. Ako već nije bio Uzvišeni Otac C. R. C. o kojem se govori u rosenkreuzerskim manifestima, svakako je bio visoki inicijat Rosenkreuzerskog reda... oni entuzijasti koji su godinama pokušavali dokazati da je Francis Bacon pravi 'bard iz Avona' mogli su davno u tome uspjeti da su se usredotočili na najvažniji aspekt; naime, na to da je Sir Francis Bacon, rosenkreuzerski inicijat, u Shakespearove drame zapisao tajna učenja Bratstva RC-a (Crvenog križa) i izvorne obrede Reda slobodnih zidara, reda čiji je, prema nekim indicijama, bio stvarni osnivač.«[22]

Isto bismo mogli ustvrditi i za Edwarda De Vereu. Obredi i simboli Slobodnog zidarstva mogu se pratiti sve do drevnog Egipta i dalje. U stvari, slobodnozidarsko poznavanje svete geometrije te svetih brojeva i oblika potječe još iz vremena prije posljednje kataklizme. Dionizijski graditelji - koji su bili inicijati misterija Bakha-Dioniza (Sunca) i čija je zadaća bila gradnja javnih zgrada i spomenika - vuku svoje korijene iz razdoblja od prije najmanje tri tisuće godina.[23] Upravo ti graditelji-inicijati konstruirali su velike građevine Konstantinopola, Rodosa, Atene i Rima. Ista ta linija izgradila je hram posvećen božici Dijani u svjetskom središtu kulta Dijane u Efezu[24] koji se pamti kao jedno od svjetskih čuda Staroga svijeta. Dionizijski graditelji bili su povezani s tajnim društvom zvanim Jonjani (odatle otok Iona u Škotskoj) koji su, kako se čini, bili ti koji su dali izgraditi Hram božice Dijane. Dionizijski graditelji i inicijati iz škole misterija 'Frater Solomonis' pod drugim su imenima izgradili i velike kršćanske katedrale koje su financirali Vitezovi templari. Prije negoli su uništene za vrijeme Francuske revolucije, na rezbarijama u pariškoj katedrali Notre Dame mogli su se vidjeti brojni rosenkreuzerski i masonski amblemi, kao i velik broj prikaza kompasa, kutomjera i graditeljskog alata. Bakho-dionizijski graditelji bili su baš kao i Slobodni zidari danas podijeljeni na zajednice kojima su na čelu bili Majstori i Čuvari. Naselili su se u Izrael gdje ih neki istraživači povezuju s Esenima, egipatskom sektom koja je napisala 'Svitke s Mrtvog mora'. Bakho-Dioniz (dva imena za isto božanstvo) je bio simbol Sunca za kojeg se također tvrdilo da ga je 25. prosinca rodila djevica. Osnova slobodnozidarske mitologije i »povijesti« usredotočena je na izgradnju simboličkog Hrama kralja Solomona u Jeruzalemu. Slobodnozidarski junak je Hiram Abiff koji je prema njihovim predajama bio »sin udovice«. U Egiptu je Horus (Tamuz) bio sin udovice Izide.

Nastanak Slobodnog zidarstva u 16. i 17. stoljeću sjedinio je mnoge različite teme, programe i organizacije koje sam dosada spomenuo. Povezao je Rosenkreuzere i Templare u Engleskoj, kao što je, na primjer, bio Bacon, s pričom o Templarima nakon njihovog dolaska iz Francuske kojom je vladao Filip Pošteni, te njihovim naknadnim povratkom u Francusku kao Škotska garda. Također, povezuje tu skupinu sa Sionskom priorijom. Osoba koja je utjelovljivala sve te poveznice bio je škotski kralj James VI., koji je naslijedio Elizabetu I. i postao James I, kralj Engleske i Škotske. Bio je jedinac Mary, škotske kraljice Mary (Stuart). Loza Stuarta sa svim svojim vezama s gmazovskim Merovinzima sada je došla na prijestolje kako Engleske tako i Škotske. Pod Jamesovim su se patronatom škotsko i templarsko znanje te rosenkreuzersko znanje Francisa Bacona i drugih mogla spojiti i ujediniti pod nazivom Slobodno zidarstvo. Isto vrijedi i za znanje gmazovske kuće Lorraine, još jedne od loza kralja Jamesa. Taj je čovjek imao sve pod sobom. Iz tog ali i drugih razloga imena »James« i »St. James« vrlo se često pojavljuju u nazivima kompanija, organizacija i mjesta koja pripadaju Bratstvu. Položaj američkog veleposlanika u Londonu naziva se 'Veleposlanik pri Dvoru St. Jamesa'. U blizini Parlamenta u Londonu nalazi se trg *St. James Square* gdje se nalaze: sjedište Konzervativne stranke; sjedište najvećeg britanskog sindikata - sindikata prijevoznika; zgrada u vlasništvu gmazovske loze Keswick (više o njima kasnije); a na središtu Trga nalazi se golema kružna kapelica posvećena sv. Ivanu (Nimrodu).

Jedna od prvih stvari koje je u ulozi kralja Engleske i Škotske James I napravio bilo je proglašenje Francisa Bacona vitezom; kasnije će ga imenovati zamjenikom vrhovnog pravobranitelja, zatim vrhovnim pravobraniteljem i lordom Čuvarom velikog pečata, a 1618. imenuje ga predsjednikom Gornjeg doma i postavlja za baruna Verulama (op. prev. - posebna titula u Engleskoj stvorena posebno za Francisa Bacona). Poslije je Bacon bio optužen za korupciju te se povukao iz službenog javnog života. Ukoliko je to doista bila namjera James-Baconovog ezoteričkog podzemlja, u tim prvim danima vladavine Jamesa I. postojala je idealna prilika za širenje skrivenih znanja. No, ovdje opet nailazimo na proturječje. Dogodilo se upravo suprotno. James je Baconu povjerio uređivanje verzije Biblije koja je postala poznata kao 'Biblija kralja Jamesa', i pokrenuo žestoku osudu protiv »vještica i čarobnjaka«, pojedinaca iz opće populacije koji su primjenjivali i prenosili ezoterična znanja. Štoviše, krenuo je u podmukli pokolj tih ljudi i pobio ih na tisuće. Čak je napisao knjigu o tome kako ih se može prepoznati te kako postupati s njima. Zašto je tako postupio ukoliko je, kao što se tvrdi, motivacija te podzemne linije bila čuvati te podatke i naposljetku ih pustiti u optjecaj? Zato što im to nikada nije bila namjera. Pomaže ako ljudi čija vam je potpora potrebna *misle* da je to vaša motivacija, međutim kada treba prijeći s riječi na djela, okrenete drugu stranicu. Hijerarhija skupina koje ovdje razotkrivam ne želi znanje učiniti dostupnim, žele ga gomilati i koristiti kako bi stekli moć na globalnoj razini. Da budem iskren, sit sam priča o tome kako su Slobodni zidari, Templari, Rosenkreuzeri, Bacon i drugi bili zaštitnici znanja, kada su svaki put kada je ozračje bilo povoljno da ga objave, uključujući i današnje vrijeme, odbili iskoristiti priliku. To su priče za malu djecu. Dobro im je poznato da je znanje moć, ako je vama na raspolaganju a drugima nije, tako da hijerarhiji nije ni na kraj pameti učiniti ga dostupnim javnosti. Diljem Europe čarobnjaci i vještice - drugim riječima, ekstra-

sensi i vidovnjaci - bili su spaljivani, utapani, zatvarani i mučeni po nalogu ljud kao što su kralj James i Martin Luther. A ipak, sami su bili inicijati koji su koristil upravo ono znanje koje su primjenjivali i prenosili »čarobnjaci i vještice«. Posto jala su ali i dandanas postoje dva ezoterična podzemlja. Jedno među narodom koje je prenosilo znanje preko tajni, mitova i bajki kako bi izbjeglo gnjev vjerskog i političkog establishmenta. Drugo je podzemlje Babilonskog bratstva koje je željelo to znanje samo za sebe da bi moglo kontrolirati vjerski i politički establishment te njime manipulirati. Tako je narodno ezoterično podzemlje bilo i još uvijek jest pod neprestanim napadom i progonom podzemlja Bratstva. Pod optužbom da su »čarobnjaci i vještice« ubijeno ih je otprilike 250.000, od toga 30.000 samo na Britanskom otočju.

Slobodnozidarski pokret postao je neka vrsta sastajališta i koordinatora različitih elemenata mreže Bratstva. W. Wynn Westcott, osnivač hermetičkog (i sotonističkog) Reda zlatne zore zbog svojih je veza s ezoteričnim podzemljem poznavao pravo podrijetlo Slobodnog zidarstva. U svom djelu *The Magical Mason* napisao je da Slobodni zidari potječu od Esena, Židova Farizeja (Levita), drevnih škola misterija Egipta i Grčke, Vehm-Gerichte iz Westphalije u Njemačkoj, Rimskog kolegija, francuskih Compagniona (op. prev. – radi se o različitim antičkim i srednjovjekovnim udrugama obrtnika) i Rosenkreuzera.[28] Službena (i netočna) priča kaže da je Slobodno zidarstvo proisteklo iz loža kamenorezaca koji su radili na velikim crkvama i katedralama, obrtnika koji su poznavali svetu geometriju. Od vremena izgradnje gotičkih katedrala uspostavili su tijesne veze s Vitezovima templarima. Međutim, do razdoblja vladavine Henrika VIII. njihov je rad bio u opadanju. Henrik ne samo da nije gradio nove katedrale, nego se dao na pljačku manastira, bratstava i cehova ne bi li prikupio dio toliko potrebnog novca. Da bi preživjeli, zidarski su cehovi počeli otvarati svoja vrata i onima koji nisu bili zidari, biznismenima, trgovcima, zemljoposjednicima i aristokraciji. Sada se doista radilo o *Slobodnom* zidarstvu i, naravno, pridošlice su vrlo brzo preuzeli glavnu riječ, rečeno nam je. Ono što se zapravo dogodilo je da je templarsko-rosenkreuzersko-babilonsko podzemlje stvorilo vlastitu inicijacijsku strukturu kako bi tajno znanje prenosili samo izabranoj manjini, držeći ga izvan optjecaja. Zidarski cehovi bili su samo paravan.

Slobodno zidarstvo rođeno je u Škotskoj među poznatim obiteljskim lozama Bratstva od kojih je najistaknutija bila gmazovska loza St. Clair/Sinclair. Sjedište joj je bilo u Rosslynu odnosno Roslin Castlu južno od Edinburga, na području bogatom templarskom tradicijom. Poput svih tih obiteljskih loza, s vremena na vrijeme su mijenjali ime kako bi sakrili svoje pravo podrijetlo. U vrijeme kada su boravili u Normandiji loza je nosila ime St. Clair, a zatim su u bitci kod Hastingsa s Vilimom Osvajačem prešli engleski kanal i postali škotski Sinclairi. Petero od devetero St. Claira koji su sudjelovali u bitci bili su Vilimovi prvi bratići, a jedan od njih se naselio u Škotskoj i osnovao škotsku dinastiju.[29] Čini se da se obitelj nazvala St. Clair po pustinjaku imenom Clare koji je umro mučeničkom smrću,

ili je to možda samo službena priča.[30] Oni su bili Skandinavci što su se spustili iz Skandinavije i zauzeli područje koje su zvali Normandija, međutim njihovo pravo podrijetlo povezano je s bijelim rasama i gmazo-Arijcima koji su se pojavili na Bliskom istoku i Kavkazu. Temelji za kapelu Rosslyn položeni su 1446. godine, a radovi su privedeni kraju 1480-ih. Kapela je prepuna ezoteričnih i kasnijih slobodnozidarskih simbola, praktički predstavlja hram Bratstva. Sinclairi su bili dobro povezani s tajnim mrežama Francuske, Lorraina, Guisea te sa Skandinavijom, Danskom i Venecijom, nekada financijskim središtem Bratstva. Bili su sastavni dio gmazovske mreže. Sinclair se sa članom mletačkog Crnog plemstva Nicolom Zenom iskrcao u Sjevernoj Americi čitavo stoljeće prije nego što će to službeno učiniti Kristofer Kolumbo. Jedan od simbola na kapeli u Rosslynu poganski je bog bilja ili »Zeleni čovjek«. Tim Wallace je u svojoj službenoj povijesti Rosslynske kapele napisao da se 'Zeleni čovjek' može poistovjetiti s Tamuzom - babilonskim Bogom koji je umro i uskrsnuo - te predstavlja aspekt Nimroda. Tamuz, kao i druga imena za isto božanstvo, često je prikazivan sa zelenim licem. Isto vrijedi i za Ozirisa, muža-brata božice Izide. Priča o Robinu Hoodu koji se odijevao u zeleno nastala je na temelju tog božanstva 'Zelenog čovjeka'. U prvotnoj legendi Robin Hood je bio vrsta »vilenjaka«, poznat i kao Zeleni Robin, Robin iz Zelene šume te Dobri Robin.[31] Njegova »šekspirijanska« verzija, Puck iz *Sna ivanjske noći* (*Midsummer Night's Dream*), bio je vladar plodnosti i seksualnih obreda u vrijeme ljetnog suncostaja. Na prvi svibnja održavali su proslave svibanjskog stupa. Svibanjski stup falusni je simbol posvećen božici spolnosti i plodnosti i na taj dan bi svaka djevica u selu bila Kraljica svibnja (kraljica Semiramis). Mnogi bi završili u zelenoj šumi da bi prošli kroz seksualnu inicijaciju u kojoj su mladi igrali ulogu Robina Hooda odnosno Dobrog Robina. Danas uobičajena prezimena Robinson i Robertson potekla su od djece koja su se često rađala devet mjeseci poslije.[32] Priča o Robinu Hoodu još je jedna simbolična priča koja usred čistunskog i moralizatorskog Kršćanstva čuva sjećanje na poganske seksualne obrede. Predstavu zvanu Robin Hood i Mali John u Rosslynu svakog su svibnja i lipnja izvodili Cigani ili neki drugi putujući izvođači. Kada su u Škotskoj doneseni zakoni čija je svrha bila da ih se zatre, Sir William Sinclair postao je neko vrijeme zaštitnik Cigana. Cigani su potekli iz Egipta, i sa sobom su iz mjesta u mjesto i iz generacije u generaciju prenosili egipatsko znanje. To je razlog zašto su ih toliko proganjali sve dok se većina njihovog znanja nije izgubila.

Najveći obred u Slobodnom zidarstvu su 33 stupnja (inicijacijske razine) zvana Škotski obred. Škotski je obred dobio ime po toj maloj zemlji na sjeveru Britanskog otočja jer su se u njoj za vladavine Filipa Poštenog u Francuskoj zajedno sa svojim templarskim znanjem naselile mnoge drevne loze. Sada su se Templari ponovno pojavili u javnosti, ali pod drugim imenom: Slobodni zidari. Druga glavna linija »zanata« je Yorški obred (eng. York Rite) po kojem je New York dobio ime, te koji je i dandanas u fokusu američkog Slobodnog zidarstva. Neki istraživači smatraju da je Sionski priorij preoteo nadzor nad Škotskim i Yorškim obredom

od Templara koji su zatim prešli Engleski kanal i osnovali francusko Slobodno zidarstvo. To bi moglo biti točno međutim, u konačnici, svi su oni na svojim najvišim razinama jedna te ista organizacija. U stupnjevima Yorškog obreda i danas se može vidjeti utjecaj Templara. Najviši stupanj je stupanj Viteza templara, a ispod su stupanj Malteškog viteza i stupanj Crvenog križa. No, to je samo onaj dio stupnjeva čije postojanje oni priznaju. Iznad tih razina nalazi se ono što nazivam stupnjevi Iluminata za koje vrlo, vrlo malo ljudi uopće zna, a kamoli da im može prići. Golema većina Slobodnih zidara nikada ne odmakne dalje od donje tri razine - »plavih stupnjeva« - i u stvari služe kao »paravan čestitosti« za prikrivanje Programa o kojem najširi slojevi ne znaju ništa. Albert Pike je bio na čelu Južne jurisdikcije Škotskog obreda Slobodnog zidarstva u SAD-u u prošlom stoljeću, i držalo ga se za »boga« američkih Slobodnih zidara. Njegov kip stoji u Washingtonu. U svojoj slobodnozidarskoj knjizi *Morals And Dogma* ('Ćudoređe i dogma'), na stranici broj 819 piše:

> »Plavi stupnjevi tek su vanjsko dvorište ili portik hrama. Tamo se inicijatu pokazuje dio simbola, međutim namjerno ga se obmanjuje njihovim pogrešnim tumačenjem. Namjera nije da ih on razumije, namjera je da misli da ih razumije.«

Drugim riječima, drže ih u neznanju i pune im glavu glupostima. To je klasičan ustroj tajnih društava u kojem samo najviše razine znaju što se doista događa. Ostalima se prodaju bajke. Sredinom sedamnaestog stoljeća Tridesetogodišnji rat između protestantskih i katoličkih vjernika pretvorio je Europu u uskipjeli kotao kaosa i smrti. U jednom trenutku postojala je bojazan da će protestantski pokret biti razbijen, a vladavina Rima ponovno uspostavljena. Britanija je postala utočište za protestante, posebno pod kraljevskom kućom Stuart koja, ironično, uopće nije bila kršćanska. Međutim, raskol koji su protestanti stvorili u Kršćanskoj crkvi i posljedično smanjenje moći Rima odgovarali su Bratstvu. Britansko otočje postalo je žarište europske ezoterične misli, a pojava Slobodnog zidarstva povezala je sve te niti u jednu strukturu. Nakon toga Slobodno zidarstvo brzo postaje sredstvo političke i ekonomske manipulacije, s članovima koji će na različitim područjima raditi na istom cilju. U tom je razdoblju Program bio oslabiti moć europskih monarhija i zamijeniti ih političkim sustavima oblikovanim na način da su podložni kontroli Bratstva. Takvi se sustavi temelje na uređenjima drevnog Sumera i Babilona, a traju sve do danas. Širom Europe poticani su ratovi koji su ili uklonili monarhije ili ih učinili pukim marionetama. U engleskom Građanskom ratu od 1642. do 1646. Charles I., kralj iz kuće Stuart i Slobodni zidar, poražen je i pogubljen. Monarhija je nakratko zbačena a kralj zamijenjen lordom Zaštitnikom Oliverom Cromwellom, također Slobodnim zidarom. Možda zvuči neobično i proturječno, međutim nije tako. Realizacija Programa glavna je motivacija, u stvari *jedina* motivacija Bratstva. Ukoliko to znači zamijeniti Slobodnog zidara i

Stuarta koji ne želi slijediti Program Slobodnim zidarom koji to želi, neka bude tako. Nestanak kraljevske linije za Stuarte nije toliko značajan koliko se možda čini. Elitu Bratstva i gmazove nije briga tko provodi Program, važno je samo da ga provodi, a njihove najmoćnije krvne loze nisu nužno i najpoznatije. Najutjecajnije među njima često djeluju iz pozadine, tamo gdje leži stvarna moć. Stuarti su neko vrijeme odrađivali posao, međutim svatko je zamjenjiv. Uvedene su strukture koje su državama upravljale preko mreže tajnih društava s njihovim paravanima. Moć jednog monarha bila je okončana - nakon obezglavljivanja Charlesa I. to je sasvim sigurno bilo točno za Ujedinjeno Kraljevstvo. Čak i kada je s Charlesom II. monarhija obnovljena, on je bio samo marioneta Bratstva i slušao zapovijedi na isti način kao što je to činio Oliver Cromwell kada je 1655. godine dopustio »Židovima« (Arijcima) povratak u Englesku, po prvi put otkada im je 1290. godine Edward I zabranio pristup. Kao što je ranije opisano, to je bilo vrijeme kada se Crno plemstvo u Amsterdamu pripremalo postaviti svog čovjeka, Vilima Oranskog, na britansko prijestolje.

Sve je međusobno povezano na više nego izuzetan način jer se svime koordinira iz niže četvrte dimenzije odakle je moguće vidjeti u našu. Kršćansku su crkvu rosenkreuzer Martin Luther i nova, žestoka verzija protestantske vjere zvane kalvinizam - kasnije poznate kao puritanizam - rascijepili na suparničke i nasilne frakcije. Utemeljitelj kalvinizma - »John Calvin« - u stvari je bio Jean Cauin iz Noyonsa u Francuskoj koji se školovao u od Bratstva kontroliranom *College du Montagu*. Obrazovanje je ondje stjecao i Ignacije Loyolski (Igncio de Loyola), »katolički« osnivač Družbe Isusove, odnosno Jezuita. Cauin se najprije preselio u Pariz, a zatim u Švicarsku, točnije u Ženevu gdje je bio poznat kao Cohen. Ovo ime se odnosi na »svećenika« i vuče korijene od egipatskih škola misterija. U Ženevi je razvio, ili je to učinio netko drugi, filozofiju poznatu kao kalvinizam. Još jednom je promijenio svoje ime, Cohen je zamijenio sa Calvin, ne bi li ga učinio prihvatljivijim Englezima koji su postali glavna meta te nove religije – još jedne koju je stvorio isti izvor koji je osmislio i sve druge. Kalvinizam je bio religija smišljena za ostvarivanje sljedeće faze plana. Rigidno se usredotočio na deset »Mojsijevih« zapovijedi i Starozavjetne tekstove (naravno, shvaćene doslovno, a ne simbolički). No, upravo je to bilo od presudnog značaja. Do tog je vremena Kršćanstvo zabranjivalo lihvarstvo, naplaćivanje kamata na zajmove. Sada je, međutim - s bankarima iz Crnog plemstva koji su kovali planove da osvoje Englesku, kršćansku zemlju, koristeći paravan »kršćanske« aristokracije - došlo vrijeme da se ukine ta zabrana a lihvarstvo učini normom. Kalvinizam je, utoliko, podupirao naplaćivanje kamata, a među državama koje su od toga imale najviše koristi bila je Švicarska, zemlja u kojoj je urota skovana, budući da je postala središte svjetskog privatnog bankarskog sustava. Još jedna uloga kalvinizma bio je nastavak spaljivanja vještica, a time i daljnje povlačenje tajnog znanja iz javnog optjecaja. Crno plemstvo željelo je vidjeti svog čovjeka, Vilima Oranskog, na prijestolju, a da bi on na nj mogao zasjesti bilo je potrebno ukloniti Charlesa I., čovjeka koji je 1649.

godine doista i pogubljen. Kalvinizam se koristio za potpirivanje nezadovoljstva monarhijom, a onda se pojavio Oliver Cromwell, Slobodni zidar i kalvinist, koji će odigrati svoju ulogu u još jednom umjetno proizvedenom sukobu, Engleskom građanskom ratu koji se vodio između njegovih »ošišanaca« (pov. nadimak pristaša parlamenta, protivnika monarhije, engl. 'Roundheads' – op. prev.) i rojalista. Dana 3. rujna 1921. lord Alfred Douglas u publikaciji pod naslovom *Plain English* (Otvoreno) predstavio je sadržaj korespondencije povezane sa zavjerom u pozadini ubojstva Charlesa I. U publikaciji se navodi da je L. A. Van Valckert u sinagogi Mulheim pronašao mnoštvo zapisa o tome. Zapisi na njemačkom bili su zagubljeni tijekom napoleonskih ratova. U pismu Olivera Cromwella Ebenezeru Prattu datiranom 6. lipnja 1647. godine stoji (prilagođeno suvremenom jeziku):

> »Zauzvrat za novčanu potporu založit ću se da se Židovima dopusti ulazak u Englesku; to je, međutim, nemoguće sve dok je Charles živ. Charlesa se ne može pogubiti bez suđenja, a primjerene osnove za suđenje zasada ne postoje. Stoga savjetujem da se Charlesa ubije, ali ne želim imati ništa s angažiranjem ubojice, iako sam spreman pomoći u organizaciji njegovog bijega.«

Odgovor Ebenezera Pratta uslijedio je 12. srpnja 1647.:

> »Odobrit ću novčanu potporu čim Charles bude uklonjen i Židovima se dopusti ulazak. Ubojstvo je preopasno. Charlesu se mora pružiti prilika da pobjegne. Njegovo hvatanje će tada omogućiti suđenje i pogubljenje. Potpora će biti obilata, međutim beskorisno je razgovarati o uvjetima dok ne počne suđenje.«[34]

Spomenuta je publikacija toliko toga razotkrila da je Bratstvo njezina izdavača lorda Alfreda Douglasa dalo zatvoriti zbog navodne »klevete« u njegovom članku o Winstonu Churchillu. Kako je moguće oklevetati sotonista kao što je bio Churchill prilično je teško pojmiti. Ta korespondencija između Cromwella i Pratta ogledala se u stvarnim događajima. Dana 12. studenog 1647. Charlesu I. je omogućeno da pobjegne; u stvari je bio »sakriven« na otoku Wight pokraj južne obale Engleske, gdje ja sada pišem ovaj dio knjige. Zatim je uhvaćen i kada se činilo da je Parlament blizu pogodbe da mu se poštedi život, Cromwell, sada lord Zaštitnik, raspustio je sve zastupnike koji su podupirali pogodbu. Ono što je preostalo povijest naziva »krnji parlament«. Zbog dogovora sa svojim podupirateljima u Amsterdamu da Charles bude pogubljen, Cromwell je naredio još jedno suđenje. Optužnicu protiv Charlesa podigao je Isaac Dorislaus, engleski agent organizacije *Manasseh ben Israel* koja je bila jedan od glavnih amsterdamskih financijera Cromwellove »revolucije«. Ishod »sudskog procesa« bilo je javno odrubljivanje glave Charlesu. Cromwell je potom »Židovima« dopustio povratak u Englesku. Ponovno želim naglasiti da u stvari ne govorimo o Židovima nego o financijskoj hijerarhiji Crnog plemstva i Bratstva koja se skriva iza imena »Židovi«, nemilosrdno manipulirajući velikom većinom onih koji se nazivaju Židovi. Nakon Cromwellove smrti 1661. godine mnogi od njegovih kalvinističkih/puritanskih sljedbenika zaputili su se u Ameriku kako bi izbjegli »vjerski progon« koji je slijedio ponovnoj uspostavi monarhije pod Charlesom II. Bili su to vjerski fanatici koji su poubijali domorodačke Indijance pozivajući se pritom na »Boga«. Da bi potkopali Charlesa II., bankari iz Crnog plemstva u Amsterdamu izazvali su u Engleskoj financijsku krizu. Naposljetku je između Nizozemske i Engleske 1667. sklopljen »mirovni« sporazum po kojem se Vilim Oranski (Crno plemstvo) oženio za Mary, kćer vojvode od Yorka. Kada je Charles II. 1685. preminuo, vojvoda od Yorka postao je kralj James II. Sve što je Bratstvo sada trebalo učiniti da njihov čovjek postane kralj Engleske bilo je maknuti Jamesa s prijestolja. Počeli su potkupljivati Jamesove najutjecajnije aristokratske podupiratelje, a prvi koji se uhvatio na udicu bio je John Churchill, vojvoda od Marlborougha. Povjerenik za javne račune otkrio je da je Churchill od predstavnika nizozemskih i španjolskih novčarskih obitelji - kao što su, na primjer, Sir Solomon de Medina i Antonio Machado - primio ukupno 60.000 funti mita (pravo bogatstvo u to vrijeme). Istraživač Euctace Mullins procijenio je da je taj iznos vjerojatnije dosizao 350.000 funti.[36]

John Churchill, vojvoda od Marlborougha, bio je predak britanskog ratnog premijera Sir Winstona Churchilla, a veze obitelji Churchill i Bratstva traju sve do danas. Snaha Sir Winstona, Pamela, udala se za Amerikanca Averella Harrimana, jednog od velikih manipulatora Bratstva u dvadesetom stoljeću, što je opsežno dokumentirano u knjizi *I istina će vas osloboditi*. Pamela Harriman, koja je prije toga bila u braku s Winstonovim sinom Randolphom, postala je vrlo utjecajna u američkoj Demokratskoj stranci, pa mnogi upravo u njoj prepoznaju snagu koja je stajala iza izbora Billa Clintona za američkog predsjednika. Nagrađena je mjestom američke veleposlanice u ključnom gradu Bratstva, Parizu, gdje je 1997. godine preminula u dobi od sedamdeset i šest godina. Njezin sin, također Winston, zastupnik je u britanskom Parlamentu i blizak Rotschildima. Prije nego što se udala za Averella Harrimana, Pamela Churchill-Harriman bila je u vezi s Eliem de Rotschildom. Godine 1995. obitelj Churchill primila je dvanaest i pol milijuna funti novca Državne lutrije za dio govora Sir Winstona Churchilla »naciji« iz vremena Drugog svjetskog rata. Govore je javnim novcem otkupila Uprava za nacionalnu baštinu kojom je predsjedao – Jacob Rothschild. Puka slučajnost, nema mjesta zabrinutosti. Obitelji Churchill i Harriman su krvne loze. Jedan od predaka Pamele Harriman urotio se s obitelji Percy, precima Georga Busha, u pokušaju dizanja u zrak engleskog parlamenta, takozvanoj barutnoj uroti koju 5. studenog 1605. poveo Guy Fawkes. Kao Harriman, Pamela je predstavljala »demokratsko« krilo Bratstva, dok su Bushovi, bliski suradnici i poslovni partneri Harrimana, predstavljali »republikansko« krilo. Oboje su polagali račune istom gospodaru te osigurali da SAD, kao uostalom i sve druge zemlje, budu jednostranačka država. Članovi obitelji Bush bliski su suradnici Windsora, što neće iznenaditi nikoga tko

je knjigu čitao do ovoga mjesta, budući da su obje loze gmazovi sa sposobnošću mijenjanja oblika. I Bush i njegov suradnik Henry Kissinger, neumorni globalni manipulator Bratstva, primili su vitešku titulu od kraljice Elizabete II.

Moderna verzija Slobodnog zidarstva brzo se proširila iz svojih opskurnih početaka među Templarima i drugim inicijatima u misterije. Velika engleska loža – središte mreže – službeno je oformljena 24. lipnja 1717. godine. To je blagdan sv. Ivana Krstitelja, sveti dan za Vitezove templare i očita poveznica s Vitezovima sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog). Ivan Krstitelj je svetac zaštitnik kako Slobodnih zidara tako i Templara, budući da je Oannes bio još jedan oblik Ivana Krstitelja u Babilonu, a ime' Oannes' je bilo još jedno ime za Nimroda. Irska velika loža uslijedila je šest ili sedam godina kasnije. Većina područnih loža koje su nastale među redovima britanske vojske pripadale su irskoj, a ne engleskoj Velikoj ložI. Škotski klanovi prenijeli su Slobodno zidarstvo svojoj braći po krvi u Francuskoj. U tom pogledu moram spomenuti jednog čovjeka, Andrewa Michaela Ramseyja, učitelja pretendenta na prijestolje iz škotske loze Stuarta, Bonnie Prince Charliea. Ramsey je rođen u Škotskoj 1680-ih godina i bio je blizak prijatelj Isaaca Newtona, Velikog majstora Sionskog priorija. Newton je bio član mnogih grupacija elite, uključujući i jednu vrstu rosenkreuzerskog društva poznatog pod nazivom Filadelfijanci (po gradu Philadelphiji iz kojeg je orkestriran američki rat za nezavisnost) te francuski viteški Red sv. Lazara. Velik broj tih elitnih skupina dodjeljivao je svojim inicijatima ezoterična imena, a Ramseyjevo ime u Bratstvu bilo je »Chevalier« (vitez).[37] Ramsey je odigrao važnu ulogu u širenju Slobodnog zidarstva, a u slobodnozidarskim se krugovima ponajviše pamti po dvije verzije govora koji je održao u prosincu 1736. i ožujku 1737. godine. Taj govor u kojem je opisao dio povijesti Slobodnog zidarstva postao je poznat kao *Ramseyjeva oracija*. Kazao je da Slobodno zidarstvo vuče podrijetlo iz Svete zemlje, iz vremena Križarskih ratova (Templari), kao i da ne potječe od kamenorezaca. Nadalje, Ramsey je ustvrdio da je »naš Red« uspostavio blizak savez s Vitezovima sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog) i da od tada: »naše lože nose ime Lože sv. Ivana«.[38] U Francuskoj je Slobodno zidarstvo uz Ramseyjevu gorljivu potporu iznjedrilo osobito važnu podvrstu - spoj Slobodnog zidarstva i jakobitskog pokreta - koja je postala poznata kao Slobodno zidarstvo Velikog Orijenta. Mreže Velikog Orijenta postoje i u drugim zemljama kao, na primjer, u Brazilu i Portugalu. Veliki Orijent znači Veliki Istok, a obredi su nadahnuti štovanjem Zaratustre u Perziji, Ištar i Tamuza (Semiramis i Nimroda) u Babilonu, Demetre, Perzefone i Dioniza u Grčkoj, Afrodite i Adonisa u Siriji, Izide i Ozirisa u Egiptu, te Mitre u Perziji.[39] Veliki Orijent u Francuskoj trebao je biti središte za manipulaciju i koordinaciju Francuskom revolucijom. Sa stajališta Bratstva, ta »narodna« revolucija nije imala nikakve veze sa slobodom, ali je zato imala velike veze s ostvarivanjem Programa globalne kontrole. Slavni poklik francuskih revolucionara »sloboda, jednakost, bratstvo« moto je Slobodnih zidara.

Umjeće manipulacije

Kada je moć religije počela slabjeti, stvorena je još jedna zatvorska ćelija za um. Mi je, prilično hrabro, nazivamo »znanost«. Ne prava znanost - službena znanost. Znanost koja tvrdi da je ovaj svijet sve što postoji, te da nema nastavka života poslije »smrti«. Bratstvo je moralo pronaći alternativu za one koji su počeli odbacivati religiju kako bi bili sigurni da ovi neće spoznati kako je svaki čovjek višedimenzionalna, beskonačna svijest koja je tijekom intenzivnog iskustva na putu razvoja utjelovljena u fizičkom tijelu, kao i to da ne »umiremo« jer ne možemo umrijeti. Svijest je energija, a energija se ne da uništiti, može se samo promijeniti u drugi oblik sebe same. Kada shvatite da niste fizičko tijelo nego beskonačna, vječna svijest koja tijelu daje život, vaš pogled na samoga/samu sebe i vaše mogućnosti šire se izvan svakog poimanja. Prava noćna mora za one koji vas žele nadzirati. Zato je 1662. godine, preko slobodnozidarskih mreža i po kraljevskom nalogu Charlesa II., utemeljeno Kraljevsko društvo (Royal Society) - gdje drugdje nego u Londonu. To je bilo prvo udruženje znanstvenika i inženjera na svijetu i trebalo je imati dominantan utjecaj na smjer razvoja »znanosti«. Praktički svi prvobitni članovi Kraljevskog društva bili su Slobodni zidari koji su znali da je taj smjer pun nedostataka i pogrešan. Nema sumnje da isto vrijedi i danas. Sada ćemo ponovno naići na neka već poznata imena. »Otac« Kraljevskog društva, za kojeg se govori da je prije nego što je »umro« (odnosno promijenio boravište) bio njegovo nadahnuće, bio je Francis Bacon, glavni Rosenkreuzer, prevoditelj Biblije i arhitekt Slobodnog zidarstva. Među pouzdanicima Kraljevskog društva bili su i: Isaac Newton, Rosenkreuzer i Veliki majstor Sionskog priorija koji je postao njegov član 1672. godine; lord Moray, škotski Slobodni zidar; Elias Ashmole, jedan od prvih registriranih Slobodnih zidara, te Andrew Michael »vitez« Ramsey, luč vodilja Slobodnog zidarstva, koji je u Kraljevsko društvo primljen bez ikakvih znanstvenih kvalifikacija. Još jedan član bio je John Byrom, Slobodni zidar i član Kabalističkog kluba, poznatog i kao Klub Sunca.[40] Godine 1984. u jednoj kući u Manchesteru pronađeno je više od petsto njegovih članaka koji su sadržavali podatke o svetoj geometriji i arhitekturi te kabalističke, slobodnozidarske i druge alkemijske i ezoterične simbole.[41]

Ashmole, alkemičar i Rosenkreuzer s brojnim ezoteričkim vezama u Njemačkoj, bio je blizak prijatelj Charlesa II. i vitez Reda podvezice, najvišeg »viteškog« reda kojemu je na čelu bio kralj. Bio je koautor knjige zajedno s Arthurom Deeom (sinom dr. Johna Deea), koji je bio osobni liječnik cara Ivana Groznog. Kada je Ivan Grozni preminuo, Dee je manipulacijama na rusko prijestolje doveo dinastiju Romanov.[42] Ashmole je imao izuzetno dobre veze i tijesno je surađivao s »Nevidljivim koledžom« koji se od 1650. godine sastajao u Oxfordu. Upravo je takvu skupinu Francis Bacon predložio u svojoj knjizi *The New Atlantis* (Nova Atlantida). U tom »Nevidljivom koledžu« između ostalih su bili glasoviti znanstvenik Robert Boyle, još jedan Veliki majstor Sionskog priorija, i sir Cristopher

Wren, spiritus movens izgradnje Katedrale sv. Pavla u londonskom Cityju, financijskom središtu Crnog plemstva i Babilonskog bratstva. Obojica su bili Veliki majstori Rosenkreuzerskog reda. Veliki požar u Londonu 1666. godine doveo je do gradnje Katedrale sv. Pavla i ponovne izgradnje londonskog Cityja; baš zgodno - i Wren, arhitekt koji je Katedralu izgradio na nekadašnjem mjestu štovanja božice Dijane, i Robert Hook, jedan od trojice gradskih geodeta nakon požara, obojica su bili članovi Kraljevskog društva i visoki inicijati tajnih društava. Novi londonski City izgrađen je po slobodnozidarskom planu ulica koji se temeljio na poznavanju energetske mreže na tom području kao i načina na koji se njom može manipulirati.

Kraljevsko društvo je bilo – a to je i danas – više od pukog udruženja znanstvenika. U svojoj biti to je tajno društvo koje nadzire, štoviše stvorilo ga je, Bratstvo kako bi ograničilo viziju i širinu znanstvenog i duhovnog razumijevanja. Da biste se uvjerili u istinitost ove tvrdnje obratite pozornost na ezoterične inicijate koji stoje iza te organizacije koja negira ezoterično. Stvar postaje još očitija kada razmotrite pozadinu jedne druge skupine ezoteričnih inicijata koja se pripojila Kraljevskom društvu. Ta se skupina nazivala Mjesečevo društvo zato što su se sastajali jednom mjesečno, u noći punog Mjeseca.[43] Jedan od članova mu je bio Benjamin Franklin, inicijat visokog stupnja, Rosenkreuzer, jedan od utemeljitelja Sjedinjenih Američkih Država i osoba tijesno povezana sa Slobodnim zidarima koji su stajali iza Francuske revolucije. Više o njemu u sljedećem poglavlju. Drugi članovi Mjesečevog društva bili su Erasmus Darwin, pradjed Charlesa Darwina, čovjeka koji će biti iskorišten za promicanje ideje da je ovaj svijet jedini koji postoji i preživljavanja najsposobnijih pomoću prirodnog odabira. Bilo kako bilo, ideja da je Charles Darwin »otkrio« teoriju prirodnog odabira i preživljavanja najsposobnijih je smiješna. Njegov pradjed, Erasmus iz Mjesečevog društva, napisao je 1794. godine knjigu pod naslovom *Zoonomia* gdje je izložio isto stajalište.[44] Još jedan član Mjesečevog društva bio je Josiah Wedgwood iz lončarskog carstva Wedgwood, a njegova kći udala se za sina Erasmusa Darwina, Roberta Darwina, i postala majka Charlesa Darwina![45] Ista ta krvna loza stvorila je i Thomasa Malthusa čiji su odvratni rasistički kredo koristili Adolf Hitler, Henry Kissinger i bezbrojni drugi pojedinci Bratstva kada su genocid nad »nižim« rasama opravdavali očuvanjem genetske čistoće ljudskog krvnog fonda – gmazo-Arijaca.[46] Anglikanski svećenik Malthus konstatirao je da su bolesti i krajnje loši životni uvjeti u kojima žive široki slojevi nužni kako bi se spriječila prenapučenost i razrjeđivanje glavnih (bijelih) krvnih loza. Ovo je tek jedan od njegovih malih 'bisera' mudrosti:

> »Pravda i čast nas obvezuju da službeno odbacimo pravo siromašnih na pomoć. U tu svrhu predložio bih da se donese uredba u kojoj će stajati da se nijednom rođenom djetetu... nikada ne smije dodijeliti župna pomoć... *(Nezakonito)* dijete je, relativno gledajući, od male vrijednosti za društvo, budući da će odmah doći druga i nadomjestiti ga... Obavezno se mora prestati

rađati djecu iznad broja potrebnog da se populacija održi na ovoj *(željenoj)* razini, osim ako im se ne napravi mjesta smrću odraslih osoba.«

Ekonomist John Maynard Keynes, koji je dominirao modernom ekonomskom politikom, Malthusa je smatrao genijem, a Darwin i njegov krug držali su ga za majstora logike.[48] Kao što sam obrazložio u svojoj knjizi *...I istina će vas oslobditi*, politika populacijske kontrole iz ovog stoljeća nadahnute su Malthusovim genocidnim načelima. I ovdje nailazimo na škotsku vezu. Šestero članova Mjesečevog društva, uključujući i Charlesa Darwina, školovalo se u Edinburgu. Još jedan važan glas u službenoj likvidaciji ideje »Boga« i osporavanju postojanja vječne duše bi je Rene Descartes, Francuz rođen 1596. godine kojeg su nazvali »ocem moderne filozofije«.[49] Descartesa su školovali Jezuiti, rimokatolički ogranak Babilonskog bratstva. Tijekom čitavog života nazivao se rimokatolikom, no njegove su knjige ipak dospjele na katolički popis zabranjenih knjiga. Njegove će poglede kasnije proširiti Isaac Newton. Obojica su bili oduševljeni ezoterikom i alkemijom. Po tome možemo vidjeti da je ista sila koja je stvorila religije Starog svijeta osmislila i novovjeku »znanost«.Tko je kreirao i prodao ideju o osvetoljubivom Bogu i Raju rezerviranom samo za vjernike? Upravo ljudi koji su znali da to nije istina. Tko je osmislio materijalističku verziju »znanosti« koja zagovara »kozmičku slučajnost« i negira postojanje vječne duše? Upravo ljudi koji su znali da to nije točno. Ta se tradicija posredstvom pokreta poznatog kao Humanizam nastavila sve do danas. U humanističkom manifestu objavljenom 1953. stoji da svemir postoji samostalno te da nije stvoren; da suvremena znanost nudi jedinu prihvatljivu definiciju svemira i ljudskih vrijednosti; te da u trenutku smrti prestajete postojati.

Te dvije prividne suprotnosti - religija i znanost - imaju mnogo toga zajedničkog, no jedna stvar posebno se ističe. I religija i znanost niječu pravu prirodu onoga što jesmo kao i moć u nama da upravljamo vlastitom sudbinom. Jednom kada spoznamo svoju pravu prirodu i shvatimo da posjedujemo neograničenu moć koja čeka da je iskoristimo, s kontrolom gmazova i njihovih krvnih loza bit će svršeno. Babilonsko bratstvo ima bezbroj međusobno povezanih krinki, međutim stvaranje Slobodnog zidarstva osiguralo je mrežu koja može funkcionirati kao globalni koordinator za međusobnu komunikaciju tisuća drugih krinki. Neke od tih maski djeluju unutar jedne društvene skupine ili područja, no većina, posebice one glavne poput Slobodnog zidarstva, djeluju unutar organizacija i skupina koje su naizgled u međusobnom sukobu. Ta je metoda omogućavala i da ista »krinka« manipulira sukobima i ratovima te usmjerava znanost, politiku i religiju u pravcu koji odgovara Programu.

Sada je stvorena struktura potrebna za ostvarivanje sljedeće faze plana: gmazo-arijskog nadzora nad Afrikom, Australijom, Novim Zelandom i, njihovim glavnim plijenom - Amerikom.

IZVORI

1 *The Occult Conspiracy, str. 51.*

2 Michael Baigent i Richard Leigh, *The Temple And The Lodge* (Arcade Publishing, New York, 1989), str. 106.

3 *Holy Blood, Holy Grail, str.* 446-447.

4 Na istom mjestu.

5 Na istom mjestu, str. 141.

6 Gerard de Sede napisao je niz knjiga: *L'Or de Rennes* (Paris *1967); La Race Fabuleuse* (Paris 1973); *Le Vrai Dossier de l'Enigme de Rennes* (Vestric 1975); *Les Templiers Sont Parmi Nous* (Paris 1976); i *Signe: Rose + Croix* (Paris 1977.).

7 *The Occult Conspiracy, str.* 47.

8 Na istom mjestu, str. 74.

9 Manly R Hall, *The Secret Teachings Of All Ages.*

10 *The Curse Of Ignorance,* Volume II, str. 30.

11 Na istom mjestu, str. 32.

12 *The Occult Conspiracy,* str. 51-52.

13 George C. Andrews, *Extra-Terrestrials Among Us* (Llewellyn Publications, St Paul, Minnesota, USA, 1993.), str. 76.

14 *The Secret Teachings Of All Ages, str.* CLXV-CLXVIII.

15 Na istom mjestu.

16 Na istom mjestu.

17 Na istom mjestu.

18 *The Templar Revelation, str.* 137.

19 *The Secret Teachings Of All Ages, str.* CLXVI.

20 Na istom mjestu, str. CLXV.

21 Na istom mjestu, str. CLXVI.

22 Na istom mjestu, str. CLXVI.

23 Na istom mjestu, str. CLXXIV.

24 Na istom mjestu.

25 Na istom mjestu.

26 *The Occult Conspiracy, str.* 17.

27 *The Curse Of Ignorance,* Volume II, str. 219.

28 *The Curse Of Canaan, str.* 44.

29 Frederick J. PohI, *Prince Henry Sinclair - His Expedition To The New World In 1398* (Nimbus Publishing, Halifax, Novia Scotia, originally published 1967.), str. 18.

30 Na istom mjestu.

31 *The Temple And The Lodge, str.* 119.

32 Na istom mjestu, str. 120.

33 Na istom mjestu.

34 Citirano u *The Curse Of Canaan, str.* 83.

35 Na istom mjestu, str. 83.

36 Na istom mjestu, str. 84.

37 *The Temple And The Lodge, str.* 187.

38 Na istom mjestu, str. 189.

39 *The Curse Of Canaan, str.* 40.

40 *The Templar Revelation, str.* 139.

41 Na istom mjestu, str. 139, 140.

42 *The Occult Conspiracy, str.* 56.

43 Ian T. Taylor, *In The Minds Of Men - Darwin And The New World Order* (TFE Publishing, Toronto, Canada, 1984), str. 55. Izvanredan prikaz takozvane "znanosti"

44 Na istom mjestu, str. 58.

45 Na istom mjestu, str. 55.

46 Na istom mjestu, str. 59-65.

47 Iz njegovog rada pod naslovom Essay iz 1878.

48 *In The Minds Of Men,* str. 63.

49 Na istom mjestu, str. 29.

DEVETO POGLAVLJE

Zemlja "slobodnih"

Ispada da su Sjedinjene Američke Države najmoćnija zemlja današnjice, ukoliko vjerujete u ono što vam govore. Pa ipak, SAD su oduvijek bile i još uvijek jesu pod kontrolom Londona. Amerika nikad nije bila zemlja slobodnih, i došlo je vrijeme da to postane.

Svijet je usredotočen na veliku, opasnu Ameriku koju doživljava kao svjetskog nasilnika, dok u stvari događajima za koje se okrivljuje Amerikance cijelo vrijeme orkestrira elita Babilonskog bratstva u Engleskoj i drugdje. Prividni raspad Britanskog carstva i samo izvanjski britanski gubitak statusa supersile dodatno su i namjerno zamaglili gdje leži stvarna moć. Naglašavam da pod Londonom ne mislim na britansku vladu koja je samo još jedan paravan za Bratstvo, bez obzira na to tko je trenutno u njoj. Mislim na to da je zbog povijesnih i drugih razloga glavno operativno središte mreže tajnih društava gmazovskog Bratstva smješteno u London, odnosno Novu Troju, te da su Pariz, Bruxulles i Rim također glavna središta te mreže. Ponovno, da bi se razumjelo što se dogodilo u SAD-u treba se vratiti daleko u prošlost. Feničani su stigli u Ameriku još u antičkim vremenima i, iako su informacije o tome zataškane, u američkom Grand Canyonu su početkom ovog stoljeća pronađeni ostaci koji su izgledali kao egipatski (fenički) odnosno orijentalni. To što je američki grad u Dolini Sunca, u saveznoj državi Arizoni dobio ime Phoenix nadahnuto je poznavanjem prave povijesti tog područja, bez obzira na to u što službena verzija (povijesti) želi da vjerujemo. Postoje dokazi da su se Velšani, Irci, Englezi i Škoti iskrcali u Sjevernoj Americi mnogo stoljeća prije Kolumba.

Službena priča koja kaže da je Kristofer Kolumbo otkrio Ameriku je smiješna. Nekoliko kilometara od Edinburga, u Škotskoj, i dandanas stoji kapela Rosslyn, taj sveti gral elite Bratstva. Obitelj St. Clair/Sinclair dala ju je izgraditi u obliku templarskog križa i prepuna je ezoteričnog simbolizma. Temelji su joj položeni 1446. godine, a dovršena je u osamdesetim godinama istog stoljeća. Nije li doista neobično što se na rezbarijama u Rosslyinu nalaze prikazi slatkog kukuruza i kaktusi koji rastu samo u Americi, a Krisotofer Kolumbo je otkrio taj kontinent tek 1492. godine! Kako je to moguće? Tajna zapravo ne postoji. Kristofer Kolumbo nije bio ni izbliza prvi čovjek koji je stupio na američko tlo. Feničani, Norvežani, Irci, Velšani, Bretonci, Baski i Portugalci, svi su se iskrcali u Americi prije njega, a

isto vrijedi i za princa Henryja Sinclaira od Rosslyna, kao što je dokumentirano u slabo poznatoj knjizi autora Fredericka I. Pohla pod naslovom *Putovanje princa Henryja Sinclaira u Novi svijet 1398. (Prince Henry Sinclair's Voyage To The New World 1398).*

Sinclair se otisnuo na pučinu s još jednom gmazovskom lozom - porodicom Zeno - jednom od najistaknutijih obitelji Crnog plemstva u Veneciji. Sinclair i Antonio Zeno pristali su uz područje danas poznato kao Newfoundland i 1398. godine iskrcali se u Novoj Škotskoj. Opisi kopna na koje su se bili iskrcali pronađeni u Antonijovim pismima savršeno i do u tančine odgovaraju području s nalazištima katrana (asfalta) u okrugu Pictu, u Novoj Škotskoj, nedaleko današnjeg grada New Glasgowa. Sinclair je stupio na kopno tamo gdje je današnja Nova Engleska. U Massachusettsu, na mjestu zvanom Prospect Hill kod Westforda, četrdeset kilometara od Bostona, na stijeni je pronađena rezbarija na kojoj su mač i oklopljeni vitez. T. C. Lethbridge, kustos Sveučilišnog muzeja arheologije i etnologije u Cambridgeu u Engleskoj, naveo je da oružje, oklop i heraldički amblemi na rezbariji pripadaju škotskom vitezu s kraja četrnaestog stoljeća, te da su »vrlo slični onima kakve je imao prvi grof od Orkneya iz obitelji Sinclair«.[1] Bratstvo je znalo za »Novi svijet« tisućama godina, a Kristofer Kolumbo je iskorišten da ga službeno otkrije kako bi mogla započeti njegova okupacija. Slijedi priča o tome kako je to ostvareno.

Kao što smo vidjeli, nakon čistke 1307. godine mnogi su Templari iz Francuske otišli u Škotsku. Međutim, neki su otišli u Portugal i djelovali pod nazivom Kristovi vitezovi, najvećim dijelom usredotočeni na pomorske aktivnosti. Najglasovitiji Veliki majstor Kristovih vitezova bio je princ Henrik Moreplovac (još jedan princ Henrik) koji je živio između 1394. i 1460. godine. Izraz »moreplovac« (eng. navigator) odnosno »nautier« Vitezovi templari i Sionski priorij upotrebljavali su za Velikog majstora, pa ne iznenađuje da je tu tradiciju nastavio i ovaj templarski paravan - Kristovi vitezovi. Princ Henrik je bio pomorac i istraživač kraljevske krvi, a njegovi su mornari »otkrili« Madeiru i Azore, dva možebitna ostatka Atlantide. Zbog svojih veza s tajnim znanjem Bratstva imao je pristup mnogim kartama koje su tijekom svojih putovanja sastavili Feničani i drugi, a među njima su bile i karte na kojima su bile ucrtane Sjeverna i Južna Amerika. Admiral Otomanskog turskog carstva Piri Reis nacrtao je kartu antarktičkog kopna tek nešto više od dvadeset godina nakon što je Kolumbo odjedrio u Ameriku, oprostite, »Indiju«, dakle tri stotine godina prije nego što je Antarktik službeno otkriven! Točnost te karte potvrđena je suvremenim tehnikama. Kako mu je to pošlo za rukom? Rekao je da ju je nacrtao na temelju starijih karata, istih onih koje su bile na raspolaganju princu Henriku Moreplovcu i Kristovim vitezovima – Vitezovima templarima. To postaje iznimno važno kada shvatite da je jedan od pomorskih kapetana princa Henryja bio tast – Kristofera Kolumba. Taj čovjek nije tražio Indiju. Svo je vrijeme znao kuda ide. Zato su mnogi pomorski istraživači i moreplovci koji su oplovili svijet, na primjer Vasco de Gama i Amerigo Vespucci,

dolazili iz Portugala. Manly P. Hall kao povjesničar Slobodnog zidarstva obrazlo-
žio je da je Kolumbo bio povezan s mrežom tajnih društava u Genovi i sjevernoj
Italiji -bastionu mletačko-feničkog Crnog plemstva i gmazovskih križanaca. Jed-
no je vrijeme radio za Renea d'Anjoua iz gmazovske kuće Lorraine, člana Babilon-
skog bratstva i plemića s nebrojenim vezama širom Europe, uključujući Genovu
i Veneciju. Kolumbo (pravo mu je ime bilo Kolon) je bio član skupine nadahnute
idejama pjesnika Dantea, koji je bio vrlo aktivan Katar i Templar, a zastava pod
kojom su Kolumbovi brodovi plovili na tom putovanju u Ameriku bila je - crveni
križ na bijeloj pozadini. Presudna podrška Kolumbu stigla je od dvojice visokih
inicijata mreže Babilonskog bratstva: Lorenza de Medicija iz jedne od najmoćni-
jih mletačkih gmazovskih obitelji i slikara Leonarda da Vincija, Velikog majstora
Sionskog priorija.

Pet godina nakon što se Kolumbo iskrcao na Karibima, Talijan poznat kao John Cabot isplovio je iz templarske luke Bristol na zapadu Engleske u pokušaju da službeno otkrije Newfoundland, Novu Škotsku i Sjevernu Ameriku. Ime 'Bristol' razvilo se iz imena božice Barati i taj grad nekada se zvao Caer Brito. Bristol je bio središte Vitezova templara, pa se s tim u vezi jedan dio grada danas zove Temple Meads. Cabota je podupirao engleski kralj Henrik VII., a Cabotov sin Sebastijan, rođen u Veneciji, bio je Henrikov istraživač i kartograf. Sebastijan je također plovio do zaljeva Hudson u Kanadi, te vodio španjolske ekspedicije u Južnu Ameriku. Caboti su bili govorili da traže Aziju! I španjolske ekspedicije u Južnu Ameriku i britanske te francuske ekspedicije u Sjevernu Ameriku bile su koordinirane iz istog izvora, podružnice Babilonskog bratstva. Službena povijest ne dovodi u vezu Cabota i Kolumba, ali tomu nije razlog nedostatak podataka o tome. Pravo ime Johna Cabota bilo je Giovanni Caboto. Bio je naturalizirani Mlečanin podrijetlom iz Genove, grada iz kojeg je Kolumbo djelovao u isto vrijeme kada je i Cabot u njemu živio. Manly P. Hall, i sam Slobodni zidar visokog stupnja, rekao je da su obojica bili povezani s istim tajnim društvima i »Mudracima s Istoka«. U svojoj knjizi pod naslovom *America's Assignment With Destiny* (Američki sastanak sa sudbinom) dodaje:

> »Istraživači koji su otvorili Novi svijet djelovali su prema širem planu: bili su oruđe ne njegovog otkrivanja, nego prije ponovnog otkrivanja. O podrijetlu, životima, karakterima i načinima djelovanja tih neustrašivih pustolova zna se vrlo malo. Premda je stoljeće u kojem su živjeli bilo bogato povjesničarima i biografima, ovi su izabrali ili šutjeti ili izmisliti plauzibilne izvještaje škrte na činjenicama.»[2]

Pa naravno. Nisu željeli da ljudi saznaju istinu da je sve bila prijevara i dio dugoročnog Programa Bratstva. Tijekom sljedećih nekoliko stoljeća zemlje koje su bile pod nadzorom Bratstva - prvenstveno Britanija, ali i Nizozemska, Francuska, Belgija, Španjolska, Portugal, Njemačka i druge - opljačkale su Planet i za-

posjele svijet, proširivši kontrolu Bratstva kao nikada prije. Tipičan mentalitet i metode koje su kolonijalisti upotrebljavali odražava primjer Hernanda Cortesa koji je nakon Kolumbovog »otkrića« predvodio španjolsko osvajanje Središnje Amerike. Domorodački su narodi imali vlastiti sustav mjerenja vremena u kojem je bio i datum kada su očekivali povratak svoga boga Quetzalcoatla, koji je na mnogo načina bio njihova verzija Isusa. Priče na Srednjem istoku i u Europi ispričane o Isusu te one iz Središnje Amerike o Quetzalcoatlu u osnovi su jednake budući da potječu iz istog izvora. Godina u kojoj su očekivali drugi dolazak bijelog boga Quetzalcoatla po europskom je kalendaru bila 1519., a vjerovali su i da će doći u odjeći u skladu sa svojim nadimkom Pernata Zmija. Cortes, okićen perjem, upravo je 1519. godine stupio na južnoameričku obalu, te se čak iskrcao blizu mjesta gdje su očekivali Quetzalcoatla. Osim toga, sa sobom je nosio križ, što je opet bilo u skladu s legendom o Quetzalcoatlu. Zbog svega toga astečki kralj Montezuma je, kao i njegov narod, Cortesov dolazak protumačio kao dugo očekivani povratak njihovog boga. To je Cortesu omogućilo da sa svega 598 ljudi koje je doveo sa sobom podjarmi golem broj ljudi. Kada su naposljetku shvatili da Cortes nije Bog, bilo je prekasno. Uslijedio je ogroman pokolj domorodačkih naroda: jedan španjolski povjesničar procijenio je da je nakon dolaska Europljana (arijaca i gmazo-arijaca) samo u Južnoj Americi pobijeno najmanje dvanaest milijuna domorodaca, a još veći broj odveden u roblje. Španjolci su zaposjeli i zemlje Inka i Maja, te je većina znanja tih drevnih naroda bila izgubljena ili sistematski zatirana. Isto se dogodilo i u Sjevernoj Americi gdje su Europljani pobili nebrojene sjevernoameričke Indijance i praktički izbrisali njihovu kulturu s lica Zemlje. Domorodački narodi Afrike, Australije, Novog Zelanda i drugih krajeva suočili su se sa sličnim sudbinama. Arijci su, nesvjesni činjenice da ih kontroliraju gmazo-arijci, preko tih britanskih i europskih carstava osvojili svijet, a svagdje gdje su došli znanje o životu i povijesti (gmazovske upletenosti u ljudske odnose) bivalo je ukradeno ili uništeno. Jedan od najočiglednijih ranijih primjera za to uništenje je velike ezoteričke knjižnice u Aleksandriji u Egiptu, u četvrtom stoljeću a po naredbi Rimljana. Knjige koje nisu bile uništene spremljene su u Vatikan. Jedna moja veza, čovjek koji ima rođake na visokim položajima u Vatikanu, prenio mi je kako je tijekom razgledavanja Vatikana s vodičem u podrumu jedne zgrade vidio vakuumski zapečaćene trezore u kojima su bile na tisuće drevnih ezoteričnih knjiga. »Bilo je nevjerojatno«, rekao je.

Prva stalna engleska naseobina u onome što su kasnije postale Sjedinjene Američke Države bio je Jamestown u Virginiji, početkom sedamnaestog stoljeća. Virginija je, rečeno je, dobila ima po Elizabeti I., koju su posve pogrešno zvali »kraljica Djevica«. Ipak, daleko je vjerojatnije da je ta američka savezna država dobila ime po djevičanskoj božici drevnog Babilona, kraljici Semiramis, i njezinom pandanu u Egiptu - Izidi. Među prvim naseljenicima bili su brojni članovi obitelji Francisa Bacona kao i mnogi puritanci/kalvinisti u njihovoj crnoj odjeći i visokim šeširima koji su s domorodačkom stanovništvom, jednako kao i s vla-

stitim ženama, postupali neopisivo arogantno i nehumano. S naseljenicima s
kako je Bratstvo širilo svoju okupaciju Planeta, dolazile i gmazovske loze europ
skih aristokratskih i kraljevskih obitelji čiji će članovi kasnije postati veliki bizn
smeni, bankari, predsjednici i administratori novonastalih Sjedinjenih Američkih
Država. Preko Virginia Company ('Virdžinijske kompanije') koju je 1606. godine
ustanovio kralj James I., od samog je početka osigurana kontrola nad financijama
i samom zemljom. Kralj James je Francisa Bacona učinio vitezom i postavio ga
na mnoge važne funkcije, uključujući i položaj engleskog lorda Kancelara. Pod
Jamesovim patronatom Templari, Rosenkreuzeri i druga tajna društva udružili su
snage pod jednim imenom - Slobodni zidari. Obratite pozornost na neke od prvih
članova Virginia Company: Francis Bacon, grof od Pembroka, grof od Montgo-
meryja, grof od Salisburyja, grof od Northamptona i lord od Southamptona. Sve
su to gmazovske loze Bratstva. Virginia Company ('Virdžinijska kompanija') pod
različitim nazivima djeluje i dandanas, i dalje nadzirući SAD, kao što ću objasniti
za koji trenutak. Gmazovski Program za Ameriku sažet je u djelu Francisa Baco-
na pod naslovom *The New Atlantis* (Nova Atlantida), objavljenom 1607. godine,
u kojem »Nevidljivi zbor« elitnih intelektualaca upravlja događajima. Jedan od
vodećih Slobodnih zidara britanskih kolonija u Americi bio je Benjamin Franklin,
čovjek kojeg se i dalje poštuje kao jednog od utemeljitelja Sjedinjenih Američkih
Država koji je vjerovao u slobodu za sve ljude. Njegovo lice nalazi se na novčanici
od sto američkih dolara. Čak je i Pokret kršćanskih domoljuba (*Christian patriot
movement*), koji je prozreo mnoge elemente globalne zavjere, povjerovao da je
Franklin bio na njihovoj strani. S time se nipošto ne mogu složiti. Franklin je bio
kadar Britanske obavještajne službe, sotonist, sluga Babilonskog bratstva i osoba
koja je žrtvovala djecu. Ukoliko američki čitatelji ne žele ovdje izgubiti perspekti-
vu, trebaju na posve nov način promotriti podrijetlo i motive svojih utemeljitelja.
Franklin je bio Henry Kissinger svog vremena. Upravo je Franklin bio taj koji je
8. prosinca 1730. u svojim novinama *The Pennsylania Gazette* tiskao prvi poznati
članak o Slobodnom zidarstvu. Slobodni zidar službeno je postao u veljači 1731.
godine, a 1734. je postavljen za provincijalnog Velikog majstora Pennsylvanije.
Iste godine tiskao je prvu slobodnozidarsku knjigu u Americi, a prva zabilježena
američka loža utemeljena je u njegovoj provinciji, u Philadelphiji. Odakle se or-
kestriralo američkim ratom za »nezavisnost«? Iz Philadelphije. Tamo se još uvijek
nalazi zvono slobode (eng. Liberty Bell) – simbol Bela, feničkog i arijskog boga
Sunca. Jezik Feničana temeljio se na intonaciji, a ne na sricanju riječi, i intonacija
riječi je od ključne važnosti za tajni, simbolički jezik gmazo-Arijaca. Franklin, koji
je bio i rosenkreuzerski Veliki majstor, bio je u središtu gmazovske operacije pre-
uzimanja Amerike i zamjene otvorene kontrole iz Londona s prikrivenom kontro-
lom, najdjelotvornijim načinom vladanja masama koji se primjenjuje i dandanas.
Apelirao bih na one koji vjeruju da su Franklin i mnogi drugi utemeljitelji SAD-a
vjerovali u slobodu za sve, da se ne daju obmanuti. Ako želim da mi date moć i na
izborima glasate za mene, hoću li vam reći ono što želite čuti ili ono što ne želite

čuti? Mnogi od glavnih utemeljitelja SAD-a, kao na primjer Franklin i Jefferson, bili su očigledni licemjeri koji su govorili jedno a radili posve drugo. Dakako, to je nešto što svatko čini s vremena na vrijeme, no oni su to radili na veliko. Jefferson je napisao da su svi ljudi stvoreni jednakima, a istovremeno je držao dvjesto crnih robova i na drugim mjestima pisao da su crnci genetski i intelektualno inferiorni bijelcima. Kako pomiriti te izjave? To je nemoguće. Franklin je također držao crno roblje i u isto vrijeme »verglao« o slobodi.

Franklin je bio glavni Slobodni zidar u gradu u kojem je organiziran Rat za nezavisnost; bio je član slobodnozidarskih mreža u Francuskoj kao što su, na primjer, Loža Devet sestara i Loža San Juana, koje su sudjelovale u manipulaciji Francuskom revolucijom 1789. godine; bio je inicijat visoko ekskluzivne Kraljevske lože komtura (op. prev. – komtur, viši član viteškog reda) Temple Westa iz Carcassone; također, zajedno sa svojim bliskim prijateljem Sir Francisom Dashwoodom, britanskim ministrom financija, koji je bio povezan s mnogim ezoteričkim skupinama, uključujući Univerzalno bratstvo druida (*Druid Universal Bond*), Franklin je bio član sotonističkog Kluba paklenog ognja (*Hellfire Club*). Dashwood je na svom imanju u West Wycombu (Wicca) dao iskopati ogromnu špilju za izvođenje njihovih sotonističkih obreda i ceremonija seksualne »magije«.[3] Razloge za opsesiju seksualnim obredima razložit ću u jednom od sljedećih poglavlja. Dopustite mi da ovdje ponovno naglasim da ne osuđujem sve druide ni sve tradicije Wicce*, dapače. Želim ukazati na zloporabe tih znanja koja se inače mogu koristiti na vrlo pozitivan i dobrohotan način, te ih mnogi ljudi koji se nazivaju druidima i sljedbenicima Wicce tako i koriste. Razlog zbog kojeg spominjem da su ti ljudi bili druidi je taj da potvrdim da su posjedovali ezoterično znanje i koristili ga, a u javnosti ga osuđivali i skrivali se iza Kršćanstva. Još jedan član Kluba paklenog ognja u to vrijeme bio je Frederik, princ od Walesa, a to su bili i premijer, ministar ratne mornarice te gradonačelnik Londona.[4] To je bio krug ljudi u kojem se kretao Benjamin Franklin, čovjek koji će povesti »pobunu« protiv iste te Britanske krune! U stvari je bio agent broj 72 Britanske obavještajne službe, organizacije koja je tijekom vladavine kraljice Elizabete I. proizvela ljude poput Francisa Bacona i dr. Johna Deea. Godine 1998. za iskapanja ispod kuće u kojoj je Franklin nekada stanovao, na adresi Craven Street br. 36 blizu Trafalgar Squarea u Londonu, pronađeni su ostaci deset tijela, od kojih su šestoro bila dječja. Za tijela je utvrđeno da potječu iz vremena kada je Franklin živio u kući. Službena je pretpostavka da se čovjek koji je zajedno s njim stanovao u kući bavio pljačkom grobova ili kupovinom tijela za medicinska istraživanja. S obzirom na to da je Franklin bio član skupine koja se, u skladu s drevnim obredima Babilonskog bratstva, bavila ritualnim žrtvovanjima, može li itko povjerovati u to? Ah da, još nešto. Ta dva sotonista, Benjamin Fran-

* Wicca je stara, pretkršćanska religija; nazivaju je i vještičarstvo, u kojoj se prakticira benevolentno štovanje prirode i koja prepoznaje dva božanstva, od kojih jedno predstavlja ženski a drugo muški aspekt.

klin i Sir Francis Dashwood, napisala su molitvenik koji je iskorišten kao osnova za kršćansku 'Knjigu zajedničkih molitava' (*Book of Common Prayer*)! Budući da je Dashwood bio poznat i kao lord le DeSpencer, njihovo djelo postalo je poznato kao Molitvenik Franklin-DeSpencer, a u SAD-u se zvao Franklinov molitvenik.[5] Franklin je, kao i drugi utemeljitelji, na ostvarivanju Programa Bratstva radio kako u Americi tako i u Europi, pa nije slučajnost da su i Franklin i Jefferson bili, u različitim razdobljima, imenovani za predstavnike američkih interesa u Parizu, tom ključnom središtu, baš kao što je Sir Francis Bacon bio »britanski« predstavnik. Razlog da je toliko mnogo francuskih revolucionara i Slobodnih zidara, kao što je na primjer bio Lafayette, sudjelovalo u američkom Ratu za nezavisnost bile su upravo Franklinove tijesne veze s mrežom tajnih društava u Francuskoj. Osim toga, njegove su podzemne veze jamčile usluge njemačkog Slobodnog zidara, baruna von Streubea, koji je služio u vojsci Frederika od Prusije. Streube je odigrao važnu ulogu u ratu, jednako kao i, naravno, George Washington, vođa američkih snaga i prvi predsjednik Sjedinjenih Američkih Država. Većina njegovih časnika, kao i brojni vođe britanskih trupa, bili su Slobodni zidari.

Lord Geoffrey Amherst bio je glavni zapovjednik britanskih snaga u Ratu za nezavisnost, a čovjek koji je platio da ga se postavi na to mjesto bio je Lionel Sackville, prvi vojvoda od Dorseta i suradnik vojvode od Whartona. Godine 1741. Sackville i Wharton postali su vitezovi Reda podvezice, elitnog viteškog reda na čelu s britanskim monarhom, povezanog s drugim »viteškim« mrežama, kao što su na primjer Vitezovi sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog). Simbol Vitezova podvezice bio je crveni križ na bijelom štitu. Sackville je utemeljio mrežu Slobodnog zidarstva Velikog Orijenta u Italiji koja je surađivala s vrlo konspirativnim skupinama *Carbonari* i *Alta Vendita*. Oba njegova sina, George i Charles, grof Middlesexa, bili su aktivni Slobodni zidari. Charles Sackvile je 1733. godine utemeljio slobodnozidarsku ložu u uporištu crnog Plemstva - Firenci u Italiji, i s prijateljem Benjamina Franklina, sir Francisom Dashwoodom, bio suutemeljitelj Društva Dilettanti. Charles Sackville i Dashwood bili su članovi elitne skupine Slobodnih zidara okupljenih oko princa od Walesa Frederika, člana Kluba paklenog ognja. Charlesov mlađi brat George postao je pukovnik 20. pješačke pukovnije (Lancanshirski pješaci) i Majstor njihove područne Slobodnozidarske lože. Jedan od čuvara u njegovoj loži bio je bojnik Edward Cronwallis, još jedan visoki zapovjednik britanske vojske u ratu s američkim kolonijama. Cornwallis, čiji je brat blizanac bio nadbiskup od Canterburyja, 1750. imenovan je za guvernera Nove Škotske gdje je utemeljio Slobodnozidarsku ložu. Pod Cornwallisovim zapovjedništvom služio je satnik James Wolf, još jedna osoba koja će u Ratu za nezavisnost odigrati važnu ulogu za Britance. Godine 1751. George Sackville postao je Veliki majstor Irske velike lože, tijela kojem su bile pridružene sve područne lože Britanske vojske u kolonijama. Nadalje, 1775. godine, baš kada je rat u Americi poprimio puni zamah, taj isti George Sackville, blizak prijatelj kralja Georga III. iz redova Crnog plemstva, imenovan je upraviteljem američkih kolonija! S istom tom vezom bio je

povezan Benjamin Franklin. Ukratko, Babilonsko je bratstvo kontroliralo i manipuliralo obje strane u američkom Ratu za nezavisnost, baš kao što je to činilo i u svakom drugom ratu.

Kao što su povjesničari dokumentirali, britanske kopnene i pomorske vojne operacije tijekom Rata za nezavisnost bile su izvođene nevjerojatno loše. Ne radi se o tome da su kolonije dobile rat – Britanci su odlučili izgubiti ga. A sada znamo i zašto, kao i kanale preko kojih je to bilo moguće izvesti. Nadalje, britanske su pukovnije bile pune područnih Slobodnozidarskih loža koje su jednim dijelom obuhvaćale i njihovu Slobodnozidarsku braću u američkoj vojsci. Sam Benjamin Franklin se za vrijeme presudnog razdoblja stacionirao u Parizu odakle je mogao lako komunicirati s francuskim ložama i s Britancima. Pariz je također bio, i još uvijek jest, jedno od glavnih središta britanske špijunske mreže. Britanski ministar pošta tradicionalno je dolazio iz obavještajnih redova jer su tako imali nadzor nad cjelokupnom komunikacijom. Britanija je taj položaj podijelila na dvije osobe: Sir Francisa Dashwooda, Franklinovog kolegu sotonista, i grofa od Sandwicha koji je zajedno s Dashwoodom ustanovio još jedno tajno društvo - Red sv. Franje. Bio je to još jedan Klub paklenog ognja. Grof od Sandwicha imenovan je Ministrom ratne mornarice i bio je zadužen za pomorski dio rata protiv američkih kolonija, a u Enciklopediji Britannici piše da je uprava grofa od Sandwicha po potkupljivosti i nesposobnosti bila jedinstvena u povijesti Britanske ratne mornarice. Jednako nesposoban (hotimice) bio je i zapovjednik pomorskih operacija, admiral lord Richard Howe, kojeg je 1774. s Franklinom spojila Franklinova sestra, članica njegove špijunske mreže, koja je živjela u Engleskoj. Howe je kasnije javno priznao da svojim nadređenima nije rekao za sastanke s Franklinom. U tri ili četiri godine koje su prethodile američkoj Deklaraciji nezavisnosti 1776. godine, Franklin je ljeta provodio na Dashwoodovom imanju u West Wycombu zapadno od Londona, gdje su zajedno sudjelovali u »ritualima« u posebnoj špilji izgrađenoj prema Dashwoodovim uputama kako bi služila kao prikladno mjesto za izvođenje njihovih sotonističkih praksi. Na imanju Kluba paklenog ognja kasnije je pronađen kip Harpokrata, grčkog boga tajnosti šutnje, prikazan s prstom na ustima.[6] Kipovi Harpokrata često su stajali na ulazima u hramove, špilje i druga mjesta gdje su se izvodili i prenosili misteriji. Dashwood i Franklin, koji je sam bio zamjenik poštanskog ministra za kolonije, koordinirali su rat s obje strane kako bi osigurali njegov ishod – prikrivenu kontrolu nad SAD-om od strane Babilonskog bratstva u Londonu. U pismu datiranom 3. lipnja John Norris, Dashwoodov tajni agent, piše: »Danas sam slao heliografske poruke od doktora Franklina u Parizu za Wycombe.«[7]

Američki Rat za nezavisnost službeno je započeo 1775. godine, a povod mu je bilo to što je Britanska kruna kolonijama nametnula veće poreze kako bi nadoknadila goleme troškove sedmogodišnjeg rata između Britanije i Francuske, još jednog sukoba kojim je manipuliralo Bratstvo. Sam Sedmogodišnji rat počeo je nakon što je George Washington, tada mladi časnik u britanskoj kolonijalnoj voj-

sci, kako se čini, zapovjedio pokolj francuskih trupa u Ohiju. Sjeme revolucije u Americi zasijano je kada se Bratstvo u Londonu pobrinulo da se uvedu novi porezi, a njegovi predstavnici u kolonijama počeli poticati pobunu protiv Krune. To je klasična metoda koju koriste stoljećima. Široki slojevi naroda našli su se u središtu i bez znanja o tome što se događa, prihvaćajući sve zdravo za gotovo. Među američkim »pobunjenicima« bili su Slobodni zidari Patrick Henry i Richard Henry Lee. Potonji je poveo pobunu skupštine Virginije 1769. godine. Situacija je došla do točke vrenja kada je donesena uredba o čaju (*Tea act*) koja je omogućila da britanska 'Istočno-indijska kompanija', proizvod Bratstva, rasproda svoje viškove čaja u kolonijama bez plaćanja poreza. To je, razumljivo, djelovalo pogubno na trgovinu svih ostalih. Službena povijest i dan danas tvrdi da se na brod po imenu Dartmouth u bostonskoj luci ukrcala skupina Indijanaca iz plemena Mohawk i bacila njegov tovar čaja u more. Događaju je nadjenuto ime 'Bostonska čajanka'. »Pobunjenici« u stvari nisu bili Indijanci iz plemena Mohawk nego članovi Slobodnozidarske Lože St. Andrewa u Bostonu prerušeni u Indijance. Predvodio ih je mlađi čuvar Paul Revere. Navedeni se događaj nije mogao dogoditi bez pomoći britanske kolonijalne milicije koja je imala zadatak čuvati Dartmouth. Zapovjednik jednog odreda kolonijalne milicije, Edward Proctor, bio je član – Lože St. Andrewa. Bila je to prva loža na svijetu koja je počela dodjeljivati novi Slobodnozidarski stupanj zvan stupanj Viteza templara. Velikog majstor te lože Josepha Warrena Velika škotska loža imenovala je Velikim majstorom čitave Sjeverne Amerike. Jedan od članova Lože St. Andrewa bio je i John Hancock. On će kasnije postati vođa takozvanog kontinentalnog kongresa koji je potpisao Deklaraciju nezavisnosti. Najmanje tri člana Lože St. Andrewa, među kojima je bio i Paul Revere, bili su članovi »lojalne devetorice«, unutrašnje elite važne revolucionarne skupine zvane Sinovi slobode. Ta je skupina organizirala Bostonsku čajanku.

Velik broj tih podataka dokumentirao je povjesničar Slobodnog zidarstva Manly P. Hall koji ističe da su od pedeset i šest potpisnika Deklaracije nezavisnosti gotovo pedesetorica bili poznati Slobodni zidari, te da se samo za jednog pouzdano zna da nije bio Slobodni zidar. Dana 3. rujna 1783. godine kolonije su prikladno nazvanim Pariškim sporazumom priznate kao nezavisna republika - Sjedinjene Američke Države. Novi su Ustav sastavili u prvom redu George Washington, Benjamin Franklin, Thomas Jefferson i John Adams, odnosno tako barem glasi službena verzija. Većina potpisnika Deklaracije o nezavisnosti, toliko predani slobodi, bili su poput Franklina i Jeffersona, revni robovlasnici. Franklin je posjedovao robove trideset godina, te ih prodao svojoj trgovini mješovitom robom. Godine 1733. izvjesio je oglas za roba u kojem je stajalo: »Spretna cura od nekih petnaest godina, preboljela velike boginje, bila u zemlji više od godine i govori engleski. Raspitati se kod tiskara.« George Washington također je posjedovao robove, a isto vrijedi i za druga velika imena iz Rata za nezavisnost, kao što su John Hancock i Patrick Henry. Henry je bio rekao: »Dajte mi slobodu ili smrt.« Osim ako je vaše lice crno. Sve u svemu, devetero predsjednika bili su robovlasnici, a jedan, George

Andrews, je dao oglas u kojem za hvatanje odbjeglog roba nudi bonus od deset dolara za svakih sto udaraca bičem koje hvatač zada robu. Edmund Randolph, blizak suradnik i pomoćnik Georga Washingtona a kasnije Veliki majstor Velike lože Virginije, bio je prvi ministar unutarnjih poslova i ministar vanjskih poslova Sjedinjenih Država. On je predložio sustav središnje vlasti zasnovan na uređenju koji su davno predlagali »nevidljivi zbor« i mreža Francisa Bacona.

Većina Amerikanaca vjeruje da je Ustav napisan kako bi jamčio slobodu, međutim on je pomno sročen tako da sadrži 'rupe' kroz koje se može provoditi gmazovski Program. Za početak, u Ustavu stoji da se u slučaju kada predsjednik uloži veto na neki zakonski prijedlog Kongresa, zakonski prijedlog vraća Zastupničkom domu Kongresa i Senatu te se, da bi se nadglasao predsjednički veto, zakon mora ponovno izglasati, ali s dvotrećinskom većinom u oba doma. Ukratko, nadzirete li predsjednika i trećinu jednog Doma možete zaustaviti bilo koji zakonski prijedlog. Ima li boljeg sredstva u »slobodnom« društvu da obranite svoj *status quo* i osujetite moguće prijetnje vašoj moći? Domoljubi smatraju da je proizvodnja novca u privatnim bankama u SAD-u neustavna jer u Ustavu stoji da novac treba proizvoditi Kongres. No, u Ustavu to ne piše. U članku 1, stavak 8. stoji: »Kongres ima ovlast kovati novac i regulirati njegovu vrijednost.« Ne piše (namjerno) da *isključivo* Kongres ima tu ovlast, niti da mora rabiti tu ovlast. U stavku 10. stoji da nijedna savezna država ne smije kovati novac, te da se zlatne i srebrne kovanice smiju koristiti samo za podmirivanje dugova. Dakle, znači li to da je i papirnati novac neustavan? Ne. Novom Kongresu dodijeljeno je jedno područje Marylanda da na njemu osnuje *Okrug* - ne državu - Columbia (District of Columbia) za novi federalni glavni grad Washington DC. U tom okrugu nalazi se privatna središnja banka Amerike - Federalne rezerve - koja izdaje nacionalnu papirnatu valutu. Okrug Columbia spretno je izuzet iz brojnih ustavnih klauzula koje vrijede za države. Glavni potpisnici Deklaracije nezavisnosti zacijelo su s time bili upoznati.

Prvi predsjednik bio je George Washington koji je sjedio na stolici s naslonom na kojem je bio urezan izlazak Sunca, drevni simbol arijske religije Sunca. Washington je bio Veliki majstor Slobodnozidarske lože u Aleksandriji (nazvane po svojoj egipatskoj imenjakinji), nedaleko od Washingtona. Kada je 30. travnja 1789. inauguriran za predsjednika - dan uoči jednog od glavnih obrednih datuma Bratstva, 1. svibnja - zaprisegnuo ga je Robert Livingstone, Veliki majstor njujorške Velike lože. Ceremonija je bila čisti Slobodnozidarski obred, izvedena od strane Slobodnih zidara. U velikoj inauguracijskoj povorci osim Washingtona nalazili su se službenici i inicijati američkih loža te Slobodnozidarski znakovi. Poput većine potpisnika Deklaracije o nezavisnosti, takozvanih očeva domovine, Washington je potjecao iz engleske aristokratske loze. Jedan od njegovih predaka bio je vitez u dvanaestom stoljeću, razdoblju kada su utemeljeni Templari, a jedan drugi predak mu je bio rođak vojvode od Buckinghama koji se borio za Krunu u Engleskom građanskom ratu. Washington je bio tek prvi primjer načina na koji je Babilonsko bratstvo u Britaniji za vladanje SAD-om koristilo svoje gmazovske loze, a isto čini

i dandanas. Obratite pozornost na rodoslovlje američkih predsjednika, vodećih političara, bankarskih i poslovnih tajkuna, vojnih vođa, vlasnika medija, vladinih dužnosnika, šefova obavještajnih službi i tako dalje, i tako dalje, i otkrit ćete da svi potječu iz istih loza čije se podrijetlo može pratiti unatrag do britanskih i europskih kraljevskih i aristokratskih (gmazo-arijskih) obitelji, te dalje do njihovih izvora na Srednjem ili Bliskom istoku u razdoblju Sumera i Babilona. Navest ću dva primjera: najmanje *trideset i trojica* od prvih četrdeset i dvoje predsjednika SAD-a bili su u rodu s engleskim kraljem Alfredom Velikim (849.-899.) te glasovitim francuskim monarhom Karlom Velikim (742.-814.), a najmanje devetnaestorica predsjednika u srodstvu je s engleskim kraljem Edvardom III. (1312.-1377.), koji ima tisuću krvnih veza s princem Charlesom. I George Bush i Barbara Bush, između ostalih, pripadaju istoj britanskoj aristokratskoj liniji. Potječu od Pierceove loze, koja je nakon bijega iz Engleske, poslije »barutne urote« za dizanje u zrak engleskog parlamenta, promijenila svoje ime iz Percy. Bushovi su se vjenčali zbog genetike, kao što su obitelji istočnog establishmenta u SAD-u oduvijek činile, a po uzoru na svoje aristokratske krvne srodnike u Europi. Čak su i Bill Clinton i Bob Dole, koji su bili »protivnici« na predsjedničkim izborima 1996. godine, daljnji rođaci. Oni svoje pretke mogu pratiti do engleskog kralja Henrika III. koji je vladao od 1216. do 1272. godine, u vrijeme zlatnog razdoblja Templara, te do američkih predsjednika Williama Henryja Harrisona i Benjamina Harrisona. Navedeni su podaci objavljeni u publikaciji izdavačke kuće *Burkes Peerage* u kojoj je predstavljeno podrijetlo kraljevskih i aristokratskih obitelji. Clinton ima daleko više kraljevske krvi od Dolea i izravni je potomak iste loze kao i kuća Windsor, svi škotski monarsi te francuski kralj Robert I. Stoga je upravo on bio izbor Bratstva. Harold Brooks-Baker, izdavački direktor *Burkes Peeraga*, izjavio je: »Uvijek je i bez iznimke, unatrag sve do Georgea Washingtona, pobjeđivao predsjednički kandidat s najviše kraljevskih gena.« Kakva zapanjujuća statistika. »Kraljevski« geni = gmazovski geni. Isto pleme koje je nadziralo Europu jednostavno se proširilo u Ameriku, a kontrolu prozvalo slobodom. SAD se nikad nisu oslobodile kontrole iz Londona. Britanija i Britanska kruna uvijek su posjedovale - da, posjedovale - Sjedinjene Američke Države. Ukoliko ste Amerikanac/Amerikanka i niste ranije čuli za ove podatke, a malobrojni jesu, možda ne bi bilo loše da sjednete na trenutak i popijete šalicu slatkog čaja, jer doživjeli ste priličan šok.

Godine 1604. skupina vodećih političara, poslovnih ljudi, trgovaca, proizvođača i bankara sastala se u Greenwichu, tadašnjoj engleskoj grofoviji Kent i - očekujući neminovni dotok bijelih Europljana, isprva uglavnom Britanaca, na sjevernoamerički kontinent - utemeljila korporaciju nazvanu 'Virginia Company' (Virdžinijska kompanija). Njezin glavni dioničar bio je gmaz kralj James I., a izvorna povelja kompanije dovršena je do 10. travnja 1606. godine. Na temelju povelje i naknadnih nadopuna ustanovljeno je sljedeće:

- 'Virginia Company' sastojala se od dva ogranka: 'London Company' (Londonske kompanije) i 'Plymouth or New England Company (Plimutske ili Novoengleske kompanije). 'London Company' bila je odgovorna za uspostavljanje prve trajne kolonije u Americi u Jamestownu 14. svibnja 1607. godine, a potonju su činili takozvani »Pilgrim Fathers« (dosl. utemeljitelji-hodočasnici; skupina puritanaca – op. prev.) koji su u studenom 1620. na brodu *Mayflower* stigli do poluotoka Cape Cod i 21. se prosinca iskrcali u luci Plymouth. »Hodočasnici (Pilgrims)« iz američkog povijesnog mita u stvari su bili pripadnici drugog ogranka 'Virginia Company' koji se zvao 'New England Company'.
- 'Virginia Company' posjedovala je većinu zemlje na području današnjih Sjedinjenih Američkih Država kao i čitav priobalni pojas u širini i do 1500 kilometara od kopna. To je uključivalo Bermude i većinu područja koje je danas poznato kao Karipsko otočje. 'Virginia Company' (Britanska kruna i gmazovske loze) imala je pravo na pedeset posto – da, pedeset posto – zlatne i srebrne rudače iskopane na svojoj zemlji, na određene postotke ostalih minerala i sirovina, te na pet posto cjelokupne zarade ostvarene u svim drugim poslovima. Ta su prava, zapisano je u poveljama, prenosiva na sve nasljednike vlasnika 'Virginia Company' i stoga vrijede – zauvijek! Većinski vlasnici 'Virginia Company' koji su imali uživati ta prava postali su poznati kao Rizničar i Društvo poduzetnika u dalekim zemljama i plantažera Grada Londona (Treasurer and Company of Adventurers and Planters of the City of London).
- Dvadeset i jednu godinu nakon utemeljenja 'Virginia Company' svi »porezi, nameti i trošarine« plaćeni na trgovačke aktivnosti u kolonijama morali su se preko kraljevskog rizničara plaćati izravno Britanskoj kruni. Nijedan trgovac nije mogao izvoziti robu iz kolonija bez dozvole Britanske krune, a učiniti to bez dozvole povlačilo je za sobom zapljenu i dobara i broda koji ih je prevozio.
- Zemlja u posjedu 'Virginia Company' kolonijama je dodijeljena pod fiducijarnim ugovorom (u zajam) tako da se one nisu mogle upisati kao vlasnici zemlje. Imale su mogućnost prenijeti trajno korištenje zemlje na svoje nasljednike ili prodati trajno korištenje zemlje, ali nisu je mogli dobiti u posjed. Vlasništvo je zadržala Britanska kruna.
- Kolonijalnim posjedima upravljala su dva Kolonijalna vijeća od kojih je u svakom bilo po trinaest članova (opet taj broj), međutim Kraljevo vijeće u Londonu imalo je posljednju riječ u svim odlukama. Britanski monarh birao je i guvernera američkih kolonija, pri čemu je funkcija guvernera odgovarala današnjoj funkciji predsjednika.
- Monarh je, preko svojeg Vijeća za kolonije, insistirao da kolonijalisti nametnu Kršćanstvo svim ljudima, uključujući i sjevernoameričke Indijan-

ce. Da upotrijebim rječnik onog vremena: »....s najvećim marom, skrbi i poštovanjem pobrinite se da se istinska Riječ Božja i kršćanska vjera propovijeda, zasije i primjenjuje, ne samo u svakoj od nekoliko rečenih kolonija i plantaža, nego i koliko god je to moguće među divljacima s kojima graničimo, odnosno koje ćemo pripojiti, a u skladu s doktrinom i zakonima važećim na tlu Engleskog kraljevstva te vjerom koja se tu ispovijeda.« Ukoliko Indijanci ne prihvate kršćansku vjeru, bit će prisiljeni na to, insistirala je Kruna. Bila je to zapovijed da se unište kultura i znanje domorodačkih naroda Sjeverne Amerike, a svrha joj je ujedno bila zadržati bijele kolonijaliste pod opakim jarmom kršćanskog terorizma što su ga propagirali kalvinisti/puritanci. To je bila dozvola za ubijanje, mučenje i otimanje domorodaca s punim imunitetom od bilo kakvog krivičnog progona.

- Kazneni sudovi na posjedima 'Virginia Company' imali su djelovati po mornaričkom pravu (Admiralty Law), po pomorskom pravu, a civilni sudovi po običajnom pravu (Common Law), zakonu kopna. Ovo je ključno pitanje kojem ću se vratiti nešto kasnije.

Obratite sada pažnju na sljedeće: sve što sam gore naveo vrijedi i danas! Pročitajte te goleme postotke još jednom i pričekajte da se dojam slegne. Nakon što je prvotnih trinaest (ponovno!) američkih kolonija steklo »nezavisnost«, te nakon što je 1783. utemeljena »nezavisna« država, jednostavno je promijenila svoje ime u – Sjedinjene Američke Države. Sjedinjene američke države s malim početnim slovima su posjedi, zemlja u različitim saveznim državama. Ta zemlja na kojoj se nalaze savezne države, kao što smo vidjeli, i dalje je u vlasništvu Britanske krune koja vrši ulogu upravitelja 'Virginia Company', iako tome treba nešto dodati, što ću učiniti za koji trenutak. Zatim imamo Sjedinjene Američke Države s velikim početnim slovima – to su 172 kvadratna kilometra zemlje zapadno od rijeke Potomac na kojoj su izgrađeni federalni glavni grad Washington DC te Okrug Columbia (District of Columbia), a uključuju i američke protektorate Guam u Puerto Ricu. Sjedinjene Američke Države nisu država, to je korporacija u vlasništvu onih istih gmazovskih loza Bratstva koje su imale u vlasništvu i 'Virginia Company', jer SAD *jest* 'Virginia Company'! Kada Amerikanci pristanu primiti broj zdravstvenog osiguranja, građani sjedinjenih država se u stvari odriču svog suvereniteta i pristaju postati korisnici franšize Sjedinjenih Država ('Virginia Company' kojom upravlja Britanska kruna). Zašto, dakle, to čine? Zato što nemaju pojma da je to ono što čine. Navodi ih se da vjeruju da postoje samo jedne Sjedinjene Američke Države i da je Federalna vlada zakonita vlada. Nema zakona koji kaže da Amerikanci moraju plaćati federalni porez na dohodak, međutim oni ga i dalje plaćaju jer misle da moraju. Od Bratstva kontrolirana Porezna uprava SAD-a (Internal Revenue Service) koristi takve terorističke metode da čak i oni koji znaju da se

radi o prijevari i dalje plaćaju jer se boje posljedica koje bi uslijedile ukoliko to ne bi činili. Sada otpijte malo tog slatkog čaja i duboko udahnite, jer ima još.

To znači da sva prava na zlato, srebro i minerale te namete, iskopane i plaćene u Americi, koja su pripadala vlasnicima 'Virginia Company' i dalje imaju britanske obitelji koje posjeduju Sjedinjene Američke Države i zemlju sjedinjenih američkih država. One iste postotke koji su se plaćali prije »nezavisnosti« Amerikanci danas plaćaju preko svojih federalnih službenika koji su, u stvari, službenici 'Virginia Company' – da, uključujući i predsjednika. Britanska kruna posjeduje zemlju i instituciје Sjedinjenih Država, uključujući i Poreznu upravu koja prikuplja poreze te Upravu saveznih rezervi (Federal Reserve Board), privatnu »središnju« američku banku koja vladi pozajmljuje nepostojeći novac a poreznim obveznicima naplaćuje kamate na njega. Središnja banka SAD-a u vlasništvu je istih obitelji Bratstva u Britaniji i Europi koje posjeduju i ostatak Amerike. No ima tu još jedna »kvaka«. Tko je u vlasništvu sredstava koje, po svemu sudeći, posjeduje 'Virginia Company'? Odgovor glasi - Vatikan. Dana 3. listopada 1213. kralj Ivan, koji je kao »neprikosnoveni kralj engleske kompanije« polagao pravo na autonomiju nad svim suverenim pravima Engleske, prenio je ta suverena prava Papi koji je, kao Kristov vikar, polagao prava na vlast nad čitavim svijetom. Papa je zauzvrat dodijelio Engleskoj kruni izvršnu vlast nad svim dominionima. Drugim riječima, Kruna je generalni direktor, a Vatikan je vlasnik, iako je, naravno, pravi vlasnik onaj koji kontrolira Vatikan. Stoga neprestano ponavljam da je London središte operativne razine Bratstva. Čak još veća moć nalazi se drugdje, jedan dio u Vatikanu i naposljetku, kada govorimo o fizičkoj razini, mišljenja sam, negdje u podzemlju ispod Tibeta i Azije. Čitava ta organizirana prijevara izmuzla je dokraja ljude Amerike, a nastavlja ih i dalje musti. Zemlja slobodnih? Kakva smijurija! I, narode Amerike, vaši predsjednici i visoki vladini dužnosnici to znaju. S druge strane, mora se naglasiti, sporazum kralja Ivana s Papom po svoj je prilici žrtvovao i engleski suverenitet. A tko je kontrolirao kralja Ivana? Templari.

Kada znate što tražite, istina vam je pred nosom. Spomenuo sam da su 'Virginia Company' i kralj James odredili da se kazneni sudovi u kolonijama vode po mornaričkom pravu, pravu koje se primjenjuje na moru. O kakvoj mornarici su govorili? O Britanskoj ratnoj mornarici, dakako. Kada se sud rukovodi po mornaričkom ili pomorskom pravu, zastava u sudu mora imati zlatni obrub. Otiđite u bilo koji kazneni sud u SAD-u ili sjedinjenim državama i vidjet ćete da zastave tamo imaju zlatan obrub. Ti »američki« kazneni sudovi rade po BRITANSKOM mornaričkom pravu. Kruna i obitelji britanskog Bratstva kontroliraju i kaznene sudove, a srž te kontrole leži u rukama tajnih društava sa sjedištem u Temple Baru u Londonu, nekadašnjem templarskom posjedu, središtu britanske pravne profesije. Velika loža engleskog Slobodnog zidarstva nalazi se u Ulici Velike Kraljice (Izide/Semiramis) u Londonu i još otkada je osnovana 1717. nadzire većinu svjetskog Slobodnog zidarstva. Preko nje britanski gmazo-arijci kontroliraju američke suce, odvjetnike, policiju i tako dalje, a preko drugih organizacija kao što su, na primjer,

Vijeće za međunarodne odnose i Trilateralna komisija, manipuliraju američkim političkim sustavom. Američki suci dobro znaju da njihovim sudnicama upravlja britanski mornarički zakon, ali šute i primaju plaću. Upravitelji američkog ogranka Bratstva za stožer u Londonu su Rockefelleri; oni su ti koji, može se dokazati, odlučuju tko će biti predsjednik. Drugim riječima, o tome odlučuje londonska elita. Engleska kraljica, princ Phillip i glavni članovi britanske kraljevske obitelji - svi to znaju i pomažu u orkestriranju tih manipulacija. Tko je Veliki majstor krovne engleske lože Slobodnog zidarstva? Kraljičin bratić, vojvoda od Kenta.

Međutim, postoji tu i francuska veza. Gotovo uvijek je tako, s obzirom na to da su operativna središta Bratstva kako London tako i Pariz. Francuski i engleski ogranak mnogo su se puta sukobili za prevlast, no oni su ipak, u konačnici, dvije strane jedne te iste medalje. Francuska revolucija iz 1789. godine (godine kada je George Washington postao prvi američki predsjednik) bila je u cijelosti režirana od strane Slobodnih zidara i njihovog izdanka - bavarskih Iluminata. Pozadinu svega toga detaljno sam obradio u svojoj knjizi *...I istina će vas osloboditi.* Nakon što su »revolucionari« pogubili kraljicu Mariju Antoanetu, njezin sin, princ prestolonasljednik Luj, kao malo dijete stavljen je u kućni pritvor u pariškom hramu. Dvije godine kasnije njegov ga je liječnik, dr. Naudin, prokrijumčario u košari za rublje. Umjesto njega u pritvoru su ostavili retardiranog nećaka Markiza od Jarjayesa koji je umro 1795. godine. Princ je tajno odveden u palaču Vendee gdje mu je utočište pružio princ Conde. Kasnije je premješten u tvrđavu na rijeci Rhine gdje je živio pod imenom barun od Richemonta. U veljači 1804. s bivšim se francuskim kraljevskim rizničarom, Georgeom Payseurom, vratio u Englesku gdje je bio pod zaštitom Georgea III., monarha iz razdoblja američkog Rata za nezavisnost. Princ je tada ponovno promijenio ime u Daniel Payseur, dok je George Payseur postao George Bayshore. Kralj George III. princu, sada Danielu Payseuru, dao je brod, a Georgeu Bayshoru dodijelio šesto jutara zemlje u Sjevernoj Karolini. Kada su stigli u Ameriku pomogla im je obitelj Boddie koja je bila povezana s Britanskom monarhijom. Prije negoli će napustiti Englesku, princ je kupio dionice 'Virginia Company', te je tako - jednom kada je došao u Ameriku - stekao vlasništvo nad zlatnim rudnicima, uključujući i tvrtku 'Gold Hill Mining' koju je tajno kupio preko svog pouzdanika Georgea Newmana, čovjeka koji mu je služio kao paravan i posredovao u njegovim poslovima. S izumom parnog stroja Payseur je počeo graditi željezničke pruge i iznajmljivati ih željezničkim kompanijama. K tomu, utemeljio je tvrtku 'Lancaster Manafacturing' (Proizvodnja Lancaster) koja mu je dobavljala drvenu građu za pruge, i tvrtku 'Lincolnton Iron' (Željezara Lincolton) koja se kasnije preselila u Chicago i podijelila na dvije tvrtke: 'Carnegie Steel' (Čelik Carnegie) i 'Pullman Standard Company'. Da bi osigurala gorivo za lokomotive (barem je tako rečeno), Federalna vlada ('Virginia Company', čiji je Payseur bio dioničar) je izdvojila za sebe svu zemlju u pojasu od trideset metara sa svake strane tračnica. Osim toga, mnogo veći komadi zemlje uz pruge razlomljeni su na parcele od oko dvadeset i šest kvadratnih kilometara, a polovicu tih parcela vlada

je ustupila Payseuru, koji je istovremeno kupio i mnoge druge komade zemlje. Tako su on i željeznice posjedovali dobar dio prvorazrednih zemljišta u Americi. Većina zakonskih akata kojima je to provedeno nalazi se u Kongresnom izvještaju za 1854. godinu. Payseurova Lancasterska željeznica (Lancaster Railway) preko tvrtke 'Alabama Mineral' upravljala je *Coca-Colom, Pepsi-Colom, General Motorsom, Boeingom, Fordom* i *Standard Oilom.*

Nakon režiranog Američkog rata za nezavisnost tijekom 1860-ih sve pruge i nekretnine u posjedu gubitnika, južnjačkih konfederalista, zaplijenjene su i prodane na dražbi u Wilmingtonu u Sjevernoj Karolini. Po krajnje niskim cijenama kupilo ih je devetero pouzdanika Daniela Payseura. U Nashvillu je potpisan fiducijarni ugovor između vlasnika željeznice i vlade, te je ustanovljen sustav Vojne željeznice Sjedinjenih Država (United States Military Railroad) koji je graditeljima dao monopol nad prijevozom i komunikacijama. Svi ti ugovori i danas su na snazi. Payseurov glavni pouzdanik i generalni direktor bio je Rothschildov rođak po imenu Leroy Springs, ranije poznat kao Leroy Springstein. Čini se da je Leroy Springs bio polubrat američkog predsjednika Abrahama Lincolna. Gospođa po imenu Nancy Hanks rodila je 1808. sina iz veze sa Springsovim ocem. U svojoj oporuci njegov je otac veliko zemljište u Huntsvillu u Alabami ostavio sinu, Abrahamu Lincolnu. Čini se da su glasine da je Lincoln u stvari bio Rothschild utemeljene. U 1850-ima sam je Lincoln imao aferu s kćeri njemačkog monarha Leopolda iz koje su 1856. godine na svijet došle blizanke Ella i Emily. Jedan od potomaka te linije bio je milijarder Howard Hughes. Za mnoge se slavne američke obitelji za koje se činilo da su moćne po sebi ispostavilo da su bile tek potrkala 'Virginia Company' i Daniela Payseura. Andrew Carnegie je bio mladić zaposlen u Payseurovoj čeličani koja je služila kao paravan za jednu drugu tvrtku koju je Payseur nazvao 'Carnegie Steel' (Čelik Carnegie). Obitelj Vanderbilt tvrdi da je vila zvana 'Biltmore' bila njihova ladanjska kuća. To nije točno. Biltmore je u 1880-ima izgradila obitelj Payseur, kao hotel, a Payseurovi pouzdanici, Vanderbilti, samo su upravljali hotelom kada im je dan u zakup na razdoblje od devedeset i devet godina. Još jedan Payseurov pouzdanik bio je J. P. Morgan, jedan od najslavnijih industrijalaca i bankara u američkoj povijesti. Bio je samo još jedna krinka iza koje su istinski moćnici mogli skriti razmjere svoje moći.

Mnoga najveća ležišta nafte i minerala u SAD-u nalaze se na zemlji željezničkih kompanija, pa je Payseur svoja prava na minerale prenio na naftne i rudarske kompanije u zamjenu za većinske pakete njihovih dionica. Preostala su prava dana u zakup drvnim kompanijama. Kada je 1860. Daniel Payseur preminuo, upravu nad njegovim fantastičnim carstvom preuzeo je njegov unuk Lewis Cass Payseur i ekspanzija se nastavila. Godine 1872. Payseurova tvrtka 'Željeznička kompanija Charleston, Cincinnati i Chicago' (Charleston, Cincinnati and Chicago Railroad) osnovala je telegrafsku kompaniju 'Western Union'. Ona je 1875. osnovala kompaniju kći zvanu AT&T koja je danas jedna od najvećih telekomunikacijskih kompanija u Americi. 'Charleston, Cincinnati and Chicago Railroad' roditeljska

je kompanija Federalnih rezervi, privatne »središnje banke« SAD-a. Payseurovo carstvo intenzivno se bacilo na bankarstvo. Njihova Bank of Lancaster postala je Banka Sjeverne Karoline (North Caroline Bank), a zatim Nacionalna banka (Nationsbank). Najveća banka u Texasu – Interfirst - čiji je George Bush bio direktor, godine 1987. spojila se s Republic Bank, i od te dvije banke nastala je banka First Republic (Prva republika). Nju je kasnije pripojila Nationsbank, koja se potom spojila s Bank of America. Te dvije banke peru novac koji CIA zarađuje na trgovini drogom, a to je i logično budući da je preteča CIA-e - OSS odnosno Ured za strateške poslove (Office of Strategic Services) - nastao iz privatne tajne mreže obitelji Payseur što ju je utemeljila Željeznica Selma, Rome i Dalton (Selma, Rome and Dalton Railroad) kako bi zaštitila sustav vojnih željeznica. Sve je to dokraja zamršeno - obitelj unutar obitelji, kompanija unutar kompanije - pa Amerikanci nemaju pojma tko doista upravlja njihovim životima i njihovom zemljom. Pravo je pitanje - tko je upravljao Payseurima?

Obitelj Payseur danas više nema nadzor nad svojim carstvom, no za njegovim je kormilom i dalje isto gmazovsko pleme. Payseurov glavni pouzdanik Leroy Springs umro je 1931. godine i posao je preuzeo njegov sin plejboj, Elliot. On se dobrovoljno javio da unaprijedi sustav arhiviranja mjesne uprave i tom prilikom odnio sve spise iz zgrade lancasterskog suda. Kada ih je vratio, stotine isprava o vlasništvu koje su glasile na Payseura bile su prenesene na Elliota Springsa, Rothschildovog rođaka. Izgleda da mu je netko rekao točno što da učini kako bi spriječio Payseurove kćeri da naslijede carstvo. Početkom 1950-ih Elliotova kći Anne udala se za čovjeka iz miljea organiziranog kriminala u New Jerseyu, Hugha Closea, a Close je imenovan za predsjednika svih Payseurovih kompanija što ih je ukrao Elliot Springs. Closeova kći, gđa. Randall Close Bowles, postala je direktorica Banke saveznih rezervi Carolina (Carolina Federal Reserve Bank). Borba za kontrolu nad nekadašnjom Payseurovom imovinom i dalje traje, iako se trenutno čini da je nadziru Rotschildi. Dio ljudi koji vjeruju da posjeduju zemlju koju su kupili od željezničkih kompanija bit će vrlo razočarani. Njihovi isprave o vlasništvu nisu legalne budući da zemlja željezničkim kompanijama nije pripadala pa je nisu mogle ni prodati. Payseurovo carstvo dalo im je zemlju u zakup. Ta je zemlja, u konačnici, vlasništvo 'Virginia Company'.

Franklin Delano Roosevelt, gmazovski predsjednik SAD-a za vrijeme Drugog svjetskog rata, jednom je prilikom izjavio da se u politici ništa ne događa slučajno. Ako se dogodi, mišljeno je da se dogodi. Tako je bilo i sa svim velikim događajima koji su doprinijeli ostvarivanju Programa i dovodili ga korak bliže njegovu cilju – centralizaciji svjetske moći – bez obzira da li se radilo o ratovima, gospodarskim slomovima, ubojstvima ili podmetnutim »skandalima« kojima se uklanjalo neposlušne političare. Tri velika rata na američkom tlu bili su: rat sa sjevernoameričkim Indijancima netom nakon što su bijelci došli u Ameriku, Rat za »nezavisnost« te Građanski rat kada su se 1860. godine južne države nastojale odcijepiti od saveza. Vidjeli smo da je ratove sa sjevernoameričkim Indijancima i

Rat za nezavisnost režiralo Bratstvo. Isto vrijedi i za Građanski rat. Između 1841. i 1845. godine vodeći Slobodni zidari iz cijele Europe pohodili su šest Slobodnozidarskih festivala u Parizu, i na šest tajnih sastanaka Vrhovnog slobodnozidarskog vijeća koji su održani pod plaštem tih događaja, a u svrhu daljnjeg nametanja slobodnozidarskog, gmazo-arijskog nadzora u Americi, isplaniran je Američki građanski rat. U samom središtu tih urota bio je lord Palmeston, britanski ministar vanjskih poslova i premijer te Veliki patrijarh Slobodnog zidarstva.[8] Za samo upravljanje sukobom izabrani su dva Slobodna zidara 33. stupnja škotskog obreda. Bili su to Cushing, koji je djelovao na sjeveru među unionistima, i Albert Pike, Suvereni veliki zapovjednik Južne jurisdikcije škotskog obreda, koji je organizirao južnjačku pobunu.[9] Ironično, ali posve prikladno, financiranje južnjačke pobune preko Slobodnozidarskih bankara u Londonu organizirao je Cushing, koji je djelovao na Sjeveru![10] Pike, sotonist koji je vjerovao u arijsku (gmazo-arijsku) nadrasu, pridobio je pomoć Giuseppea Mazzinija, poglavara talijanskog Slobodnog zidarstva Velikog orijenta iz kojeg je proizišla zloglasna zločinačka organizacija po imenu mafija. Mazzini je širom Amerike počeo osnivati skupine koje su pokrenule kampanju protiv robovlasništva. Slobodni zidari te su skupine iskoristili za prikrivanje pravog motiva koji je stajao iza Građanskog rata. Za taj posao organizirane su lože »mlade Amerike« čiji stožer je bio u Cincinnatijskoj loži broj 133. Glavni dio njihovih novčanih sredstava dolazio je od britanskog Slobodnozidarskog bankara po imenu George Peabody, koji je služio kao paravan za Rothschilde. On je za upravljanje financijama u Americi zadužio J. P. Morgana. Morgan je, ako se sjećate, bio potrkalo Daniela Payseura. Vidite kako, kuda god pogledali, iskrsavaju uvijek jedna te ista imena.

Franklin Pierce (loza Georgea i Barbare Bush) izabran je za predsjednika 1853. godine, a Mazzini je napisao da su: »gotovo sva njegova imenovanja onakva kakva smo željeli.« Jedno od njih bilo je Piercovo imenovanje Caleba Cushinga ministrom unutarnjih poslova SAD-a. Cushing je bio pod kontrolom engleskog Slobodnog zidarstva, a preko svog oca brodovlasnika i svog bratića, Johna Perkinsa Cushinga, bio je povezan s britanskim uvozom opijuma iz Kine. Caleb Cushing intenzivno je pisao protiv robovlasništva te je zajedno s Pikeom bio arhitekt građanskog rata. Pike je bio ravnatelj škole u Cushingovom rodnom gradu Newburyportu u Massachusettsu, no kasnije je živio u Little Rocku u Arkansasu, kasnijem domu Billa Clintona, kada se njegova Slobodnozidarska karijera vinula do neslućenih visina. Ključna skupina elite koja je stajala iza Građanskog rata bili s Vitezovi zlatnog kruga, ponovo sa sjedištem u Cincinnatiju u Ohiju. Jedan od njihovih članova bio je glasoviti odmetnik Jesse James, Slobodni zidar 33. stupnja, koji je bio dodijeljen Albertu Pikeu da pljačka banke na sjeveru i osigura dodatna sredstva za rat. Još jedan vitez zlatnog kruga bio je Slobodni zidar, general P. T. Beauregard, koji je započeo Građanski rat napadom na Fort Sumter 1861. godine. Jedan od najslavnijih glasova koji su se protivili ropstvu bio je John Brown, koji je postao legenda s pjesmom o »tijelu Johna Browna» (»John Brown's Body«).

Brown je, u stvari, bio član čitavog niza tajnih društava, uključujući i Slobodne zidare. Dana 11. svibnja 1824. postao je Majstor zidar u Hudsonskoj loži br. 68 u Hudsonu u Ohaju[12], a bio je član i Mazzinijeve Mlade Amerike. Browna je financijski podupirala obitelj Johna Jacoba Astora, još jedna gmazovska loza Bratstva. Sa Slobodnim zidarima koji su na svoj uobičajen način sve u šesnaest agitirali na obje strane, Građanski rat samo što nije izbio. U siječnju 1857. Slobodni zidar John Buchanan izabran je za predsjednika, te je imenovao Slobodnog zidara Johna B. Floyda za svog ministra rata. Potpredsjednik je bio John C. Breckinridge iz Kentuckyja, koji je 28. ožujka 1860. godine od Alberta Pikea primio 33. stupanj škotskog obreda. Predsjednik pobunjenih odnosno Konfederacijskih država bio je Slobodni zidar Jefferson Davis, a prva država koja se odcijepila od saveza bila je Južna Karolina, država u kojoj je bio stožer Pikeove Južne jurisdikcije škotskog obreda. Na čelu svih ostalih država čija su odcjepljenja uslijedila također su bili Slobodni zidari. Znakovito je da je, iako se iz Saveza povuklo svega jedanaest država, konfederacijska zastava imala trinaest zvjezdica, sveti broj Slobodnih zidara i Vitezova templara.

Kada je Abraham Lincoln 4. ožujka 1861. postao predsjednik sjevernjačkih Unionista, financijsku potporu za vođenje rata ponudili su mu isti ljudi koji su financirali Jug - Slobodnozidarski bankari iz Londona. Međutim, postojala je jedna kvaka. Lincoln je trebao dati svoj pristanak za uvođenje privatne »središnje banke« Amerike. Jedan od glavnih razloga za pokretanje Građanskog rata bio je dovesti Ameriku do bankrota, i to do te mjere da mora pristati na utemeljenje središnje banke koja će proizvoditi novac potreban za troškove rata. Pa ipak, Lincoln je to odbio i povukao najlogičniji potez, potez koji bi povukla svaka današnja vlada da svima ne upravljaju bankari. Lincoln je jednostavno dao tiskati vlastiti novac neopterećen kamatama koji su zvali »greenback« (jer je naličje novčanica bilo zeleno; op. prev.) i upotrijebio ga za financiranje vlade. I predsjednik John Kennedy bio je započeo sličnu politiku. Bila je to najgora noćna mora za bankare iz Bratstva, i tako je 14. travnja 1865. godine Lincoln ubijen, baš kao što je 22. studenog 1963. ubijen Kennedy. Lincolnov ubojica bio je John Wilkes Booth, Slobodni zidar 33. stupnja i pripadnik Mazzinijeve 'Mlade Amerike'.[13] Njega su za taj 'posao' izabrali Vitezovi zlatnog kruga koji su i sami bili financirani od londonskih Slobodnozidarskih bankara. Zataškavanje je vodio Slobodni zidar Edwin Stanton, koji je zapovjedio blokadu svih cesta koje su vodile iz Washingtona, izuzev jedne kojom je Booth pobjegao. Uz tu cestu ubili su pijanca po izgledu i građi sličnog Boothu i njegovo tijelo zapalili u štali. Tko je službeno »pronašao« tog čovjeka? Dakako, Edwin Stanton koji ga je, naravno, odmah identificirao kao Bootha.[14] Na sudskom procesu zbog urote za Lincolnovo ubojstvo u lipnju 1865. godine među pojedincima koji su izravno upleteni prozvani su: lord Palmeston, britanski premijer i Slobodni zidar 33. stupnja koji je preminuo iste te godine; John Wilkes Booth, Slobodni zidar 33. stupnja; Judah P. Benjamin, predstavnik Slobodnozidarskih bankara iz Londona koji su naručili ubojstvo; i Jacob Thompson, bivši

ministar koji je iz Bank of Montreal u Kanadi podigao 180.000 dolara za pokrivanje troškova operacije. Vitezovi zlatnog kruga bili su također razotkriveni, pa im je Albert Pike odlučio promijeniti ime. Nazvao ih je – Ku Klux Klan. To su bili u bijelo odjeveni sotonisti koji su terorizirali američke crnce. Ime im je preuzeto od grčke riječi »kuklos«, što znači »krug».[15] Pike je rođen u Bostonu 1809. godine i školovao se na Sveučilištu Harvard. Postao je Veliki komtur američkog Slobodnog zidarstva te Veliki majstor Lože škotskog obreda u Little Rocku u državi Arkansas, čiji će član kasnije postati Bill Clinton. Kada je 1891. godine u Washingtonu Pike umro, njegov je pogreb održan u Slobodnozidarskom hramu, u ponoć, u prostoriji koja je bila potpuno obavijena u crno.[16] Taj je čovjek bio sotonist od glave do pete. On je Slobodnozidarski »bog«, a njegov kip stoji u blizini policijskog stožera u Washingtonu, nekoliko minuta hoda od Capitol Hilla.

Prije nego što je Lincoln preminuo, Kongres kojeg su kontrolirali Slobodni zidari izglasao je 1863. Zakon o nacionalnom bankarstvu (National Banking Act) koji je utemeljio federalnu nacionalnu banku ovlaštenu za izdavanje američkih novčanica u čitavoj federaciji. To su bile novčanice pozajmljivane vladi koja je zatim plaćala kamate Slobodnozidarskim bankarima. Bankari su preživjeli »greenback« novac, a arhitekt tog novca, Lincolnov ministar financija Salmon P. Chase, postao je takav junak da su Slobodni zidari čak nazvali jednu od svojih banaka po njemu, Chase Bank, danas Chase Manhattan koju (barem službeno) kontrolira David Rockefeller. Mislim da ste do sada uvidjeli da veliki događaji koji su dijelili čovječanstvo i uzrokovali stalne sukobe, bilo da se radi o ratovima, religijama ili nečemu trećem, potječu iz istog izvora i istog Programa. Štoviše, na izvanredan se način isprepliću oko istih ljudi.

U priči o nastanku Sjedinjenih Američkih Država koju sam vam upravo prepričao nalazi se i paralela sa sukobom u Sjevernoj Irskoj. Ona uključuje prirodoslova i kemičara dr. Edwarda Bancrofta, bliskog prijatelja Benjamina Franklina, koji je sponzorirao Bancroftovu stipendiju što je dodjeljuje Kraljevsko društvo, »znanstveni« paravan Bratstva u Londonu.[17] Kasnije je postao Franklinov osobni tajnik u Parizu, središtu špijunske mreže Bratstva, i pridružio se elitnoj loži Neuf Soeurs u vremenu kada je Franklin bio njezin Veliki majstor. Bancroft je 1779. godine vodio tajnu misiju u Irskoj i godinu dana kasnije britanski veleposlanik u Francuskoj, lord Stormont, obavijestio je kralja da je u Parizu bila tajna irska delegacija koja je posjetila kralja Luja XVI kako bi mu predložila uspostavljanje nezavisne Irske. Veleposlanik je rekao: »svi su delegati bili povezani s Franklinom...«[18] U godinama koje su slijedile utemeljeno je tajno društvo Bratstva koje se zvalo Društvo ujedinjenih Iraca, a čiji su članovi bili ljudi poput lorda Edwarda Fitzgeralda i Wolfa Tonea.[19] Ti su događaji stajali iza irskih pobuna iz 1798. i 1803. godine, a sukob u Irskoj koji je tada potaknut traje i dandanas. Nalazimo da je Bratstvo upleteno u sve važnije povijesne događaje. Simon Bolivar, poznat kao osnivač Bolivije, u Južnoj Americi, i osloboditelj Venezuele, Nove Granade, Ekvadora i Perua, bio je član Slobodnozidarske lože iz Cadiza u Španjolskoj te majstor

Lože devet sestara u Parizu. To je bila loža Benjamina Franklina, pisca Voltaira i drugih francuskih revolucionara.[20] Bolivaru je preko francuskog i američkog revolucionara Lafayetta poslan uvojak kose Georga Washingtona kao zalog njegove hrabrosti.[21]

Amerika – Zemlja slobodnih? Kakva smijurija!

IZVORI

1 *Prince Henry St Clair's Voyage To The New World*, str. 160.

2 Manly R Hall, *America's Assignment With Destiny The Adepts In The Western Tradition*, (Philosophical Research Society, Los Angeles, 1979), peti dio, str. 50.

3 James Shelby Downard, "Sorcery, Sex, Assassination, and the Science of Symbolism", članak u knjizi *Secret And Suppressed*, urednika Jima Keitha (Feral House, PO Box 3466, Portland, Oregon 97208, 1993), str. 62.

4 Na istom mjestu, str. 61.

5 Na istom mjestu.

6 Na istom mjestu, str. 62.

7 *The Temple And The Lodge*, str. 238.

8 John Daniel, *Scarlet And The Beast*, Volume III, *English Freemasonry Banks, And The Drug Trade* (JKI Publishing, Tyler, TX, USA), str. 63.

9 Na istom mjestu.

10 Na istom mjestu, str. 64.

11 Anton Chaitkin, *Treason In America*, 2nd edition (New Benjamin Franklin House, New York, 1984), str. 217.

12 *Scarlet And The Beast*, str. 64.

13 Na istom mjestu, str. 75.

14 Na istom mjestu.

15 Na istom mjestu, str. 76.

16 *The Temple And The Lodge*, str. 237.

17 Na istom mjestu.

18 Pismo lorda Stormonta Georgeu III., *The Correspondence Of George The Third*, Volume V, str. 24, pismo br. 2952, 1. ožujka 1780.

19 *The Temple And The Lodge*, str. 238.

20 *America's Assignment With Destiny*, str. 101, 102.

21 Na istom mjestu, str. 102.

Kip leteće zmije u centru Temple Bara (lijevo) u Londonu, bivša zemlja vitezova Templara i dom nekih od najvažnijih tajnih društava unutar Babilonskog bratstva.

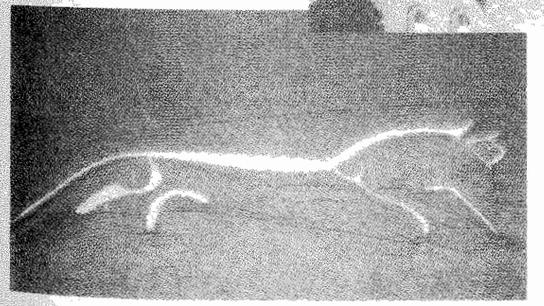

Zmaj i vatreni križ označavaju ulaz u londonski financijski distrikt City (desno), za Bratstvo jedan od najvažnijih centara na planetu. Crveni križ na bijeloj pozadini bio je fenički simbol Sunca, logo vitezova Templara, i nalazi se na engleskoj zastavi.

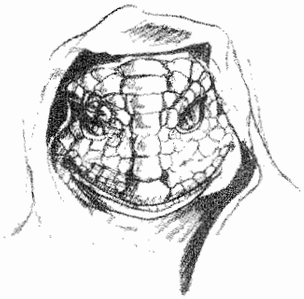
Kip gmaza (gore) pronađen u grobovima naroda Ubaid koji je živio na području današnjeg Iraka do oko 4000. pr. Kr. Majka i beba prikazane su s gušterolikim crtama lica. Ta kultura postojala je prije kataklizme Venere koja je vjerojatno prisilila preživjele gmazove da se povuku ispod površine ili u drugu dimenziju.

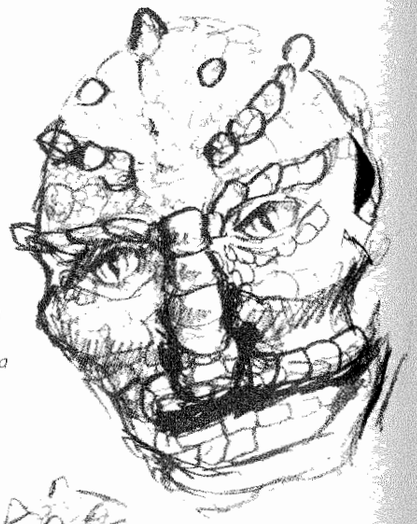

Bijeli konj kod Uffingtona u Wiltshireu (dolje), datiran u 3000. pr. Kr., vrijeme kad su Feničani stigli u Britaniju. Bijeli konj bio je fenički simbol Sunca.

Gargojli i leteće zmije (gore) nalaze se posvuda po katedrali Notre Dame u Parizu, i mnogi od njih su umanjene verzije zmijskih simbola pronađenih na lokacijama Maja u Meksiku. Gargojli simboliziraju gmazove, i tajna društva Bratstva, posebno vitezovi Templari, koristili su ih pri 'ukrašavanju' bezbrojnih katedrala, crkava, velikih obiteljskih kuća aristokratskih obitelji i drugih građevina.

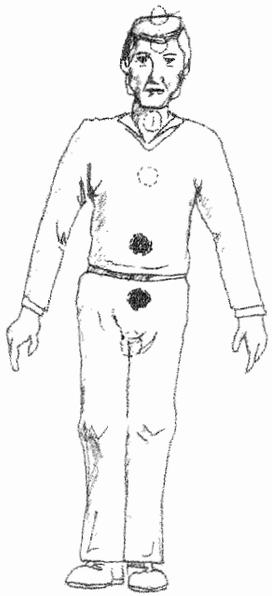

Clive Burrows, umjetnik s otoka Wight, izradio je ove ilustracije onoga što ljudi vide kad se ljudska bića pretvore u gmazove. To je posebno često među svjetskim vođama u politici, bankarstvu, trgovini, vojsci i tako dalje.

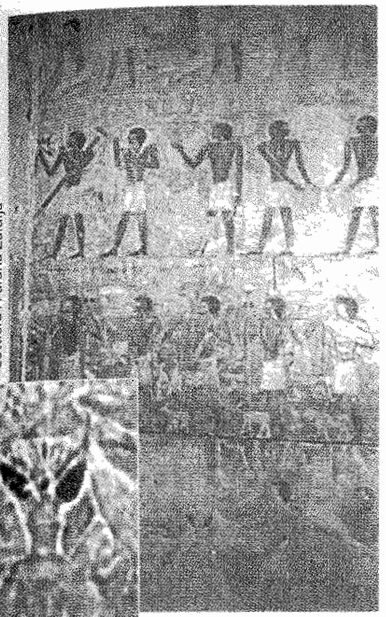

Još portreta Clivea Burrowsa na kojima vidimo kako gmazovi zasjenjuju ljude dok ne borave u tijelu. Burrows je ove ilustracije izradio na temelju opisa jednog od bezbrojnih ljudi koje sam upoznao sa sposobnošću viđenja gmazova iz niže četvrte dimenzije. Čini se da se prikače za ljude preko dvaju nižih čakri.

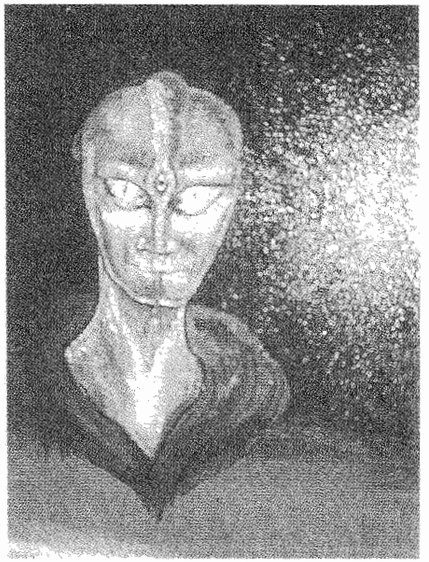

Fotografije objavljene ljubaznošću Marka Cottiera i Faraha Zaidija

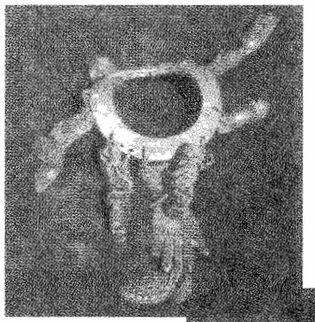

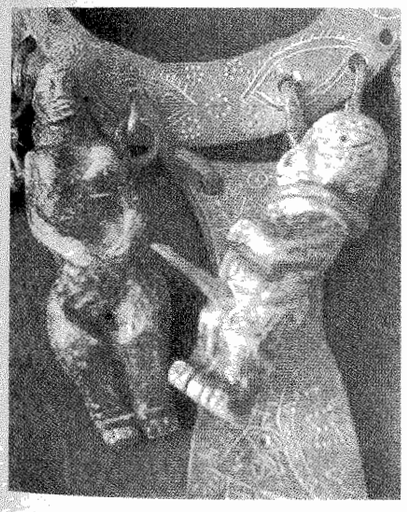

Drevne slike na zidu hrama u Saqqari, Egipat, na kojima je prikazan jedan od njihovih 'bogova'. Na uvećanju se vidi kako ovaj 'bog' zapanjujuće sliči opisima 'zmijske rase'. Meni se čak čini da ima i krila, poput krilatog zmaja.

Crtež na kojem je Credo Mutwa nasiikao pripadnika gmazolikih bića Chitauri, koja manipuliraju događajima u Africi i svijetu već tisućama godina.

Simbol križanja ljudi i vanzemaljaca na ogrlici koju posjeduje Credo Mutwa. Stara je najmanje 500 godina a možda i više, kaže Mutwa. Vanzemaljac je prikazan simbolički jer su ljudi vjerovali da će umrijeti onaj koji vidi kako "Bogovi" stvarno izgledaju...

... Ogrlica također prikazuje leteći tanjur kojeg su, kaže Mutwa gmazoliki Chitauri koristili za letenje tisućama godina unatrag

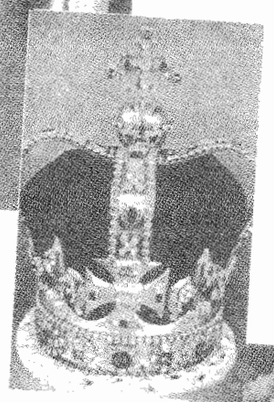

Papa sa svojom 'riblja glava'-kapom, simbolom babilonske božanske figure, Nimroda.

Golubice na žezlima britanske kraljevske obitelji. Golubica je simbol kraljice Semiramide, Nimrodove partnerice u Babilonu. Također obratite pažnju na korištenje malteških križeva, koji su pronađeni u spiljama na nekadašnjoj feničkoj zemlji Kapadokiji u današnjoj Turskoj.

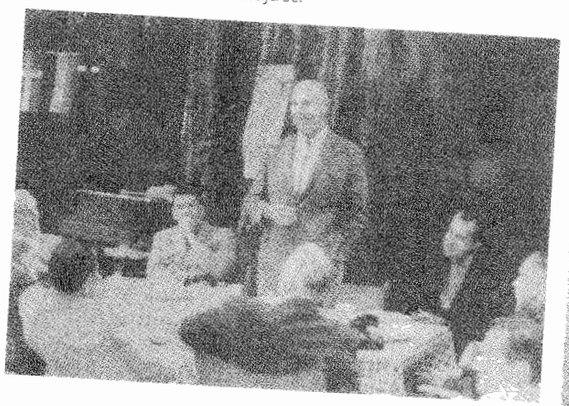

Malteški križ također se može vidjeti na britanskoj krunidbenoj kruni...

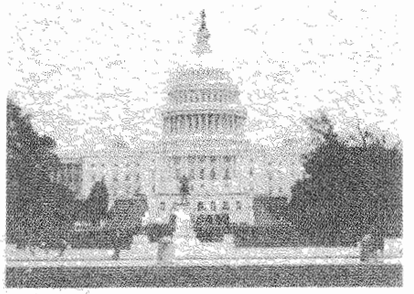

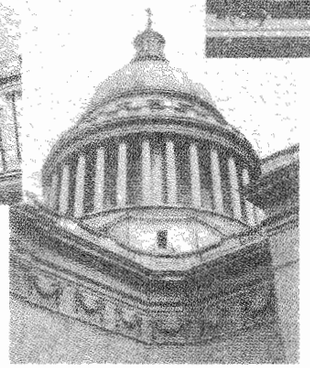
... i na nacističkim uniformama. Hitlerovi fanatici također su koristili lubanju i kosti, obrnutu svastiku (fenicki simbol Sunca), i orla, simbol koji se razvio iz feničko-egipatske ptice Sunca, Feniksa.

Slika snimljena u Bohemian Grove 1957. Govornik je Glenn Seaborg, fizičar. S njegove lijeve strane sjedi glumac Ronald Reagan a s desne političar Richard Nixon. Obojica ovih članova elitnog "kluba" postali su predsjednici SAD-a. Predsjednici se odabiru, ne biraju se.

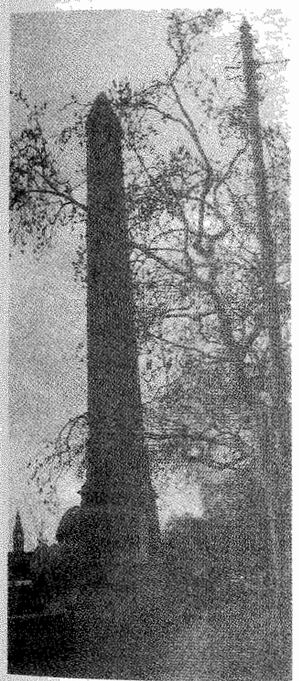

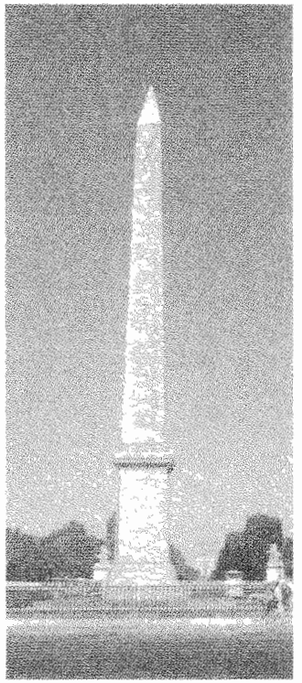

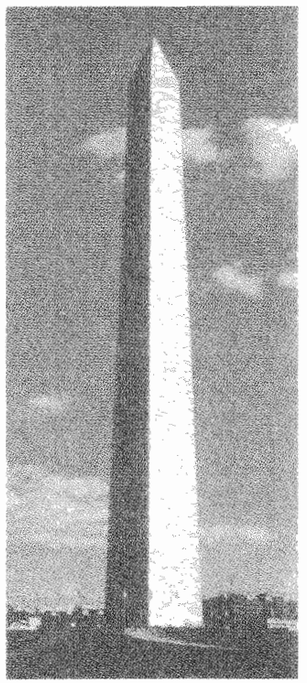

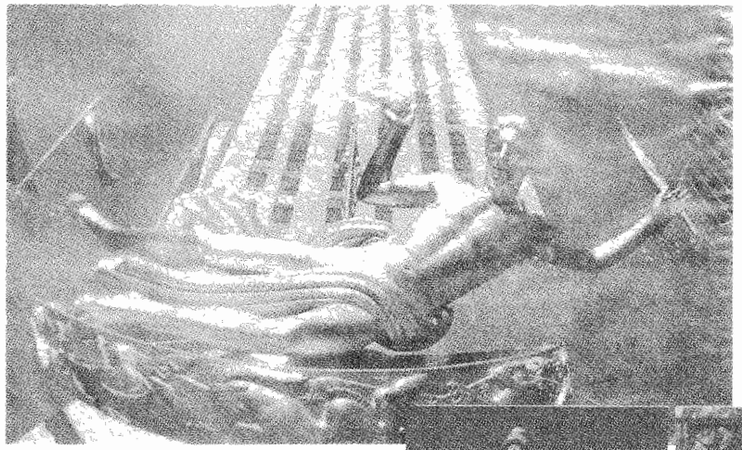
London, Pariz, Washington i mnogi drugi veliki gradovi isplanirani su u skladu sa zakonima svete geometrije, i imaju mnoge izvanredno slične građevine i spomenike. Posebno su česte kupole i obelisci. Ovdje (slijeva nadesno) imamo Katedralu sv. Pavla (London), Pantheon (Pariz) i zgradu Kongresa (Washington)...

...i (slijeva nadesno), egipatski obelisk zvan Kleopatrina igla u Londonu, obelisk iz Luksora na Place de la Concorde u Parizu i Washingtonov spomenik u Washingtonu DC.

Vječna vatra klasičan je simbol Babilonskog bratstva. Ovdje ju drži junak Bratstva, Prometej (lijevo), na ulaz u Rockefeller centar u New Yorku...

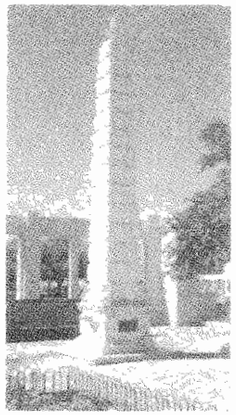
Također ju se može vidjeti na Kipu Slobode na otoku u njujorškoj luci (lijevo), i njegovoj kopiji na otoku na rijeci Seini u Parizu (desno).

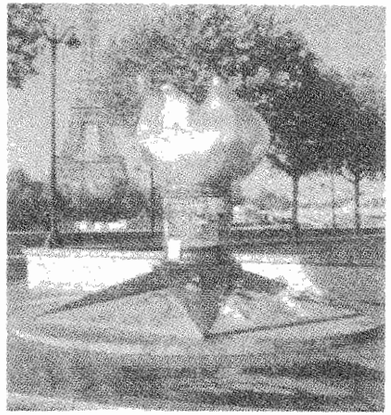

Plamen se koristi kao potpis Bratstva nakon njihovih ubojstava. Plamen je postavljen na grob predsjednika Kennedya na groblju Arlington (dolje), a masoni su podigli obelisk i plamen na trgu Dealey (dolje na dnu) blizu mjesta gdje je on ubijen.

Kopija baklje Kipa Slobode stoji na crnom pentagramu iznad tunela Pont de l'Alma u Parizu, mjesta gdje je ubijena Diana. Urna i plamen postavljeni su na otok na kojem je 'pokopana'.

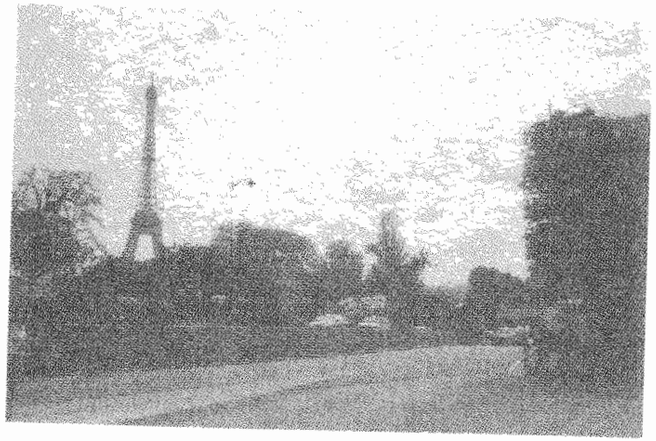

Otok na kojem je navodno pokopana Diana, na jezeru u djedovini Spencera, Althorp Parku u Northamptonshireu. Otoci, jezera i šumarci temeljni su simboli u legendi o drevnoj boginji Dijani.

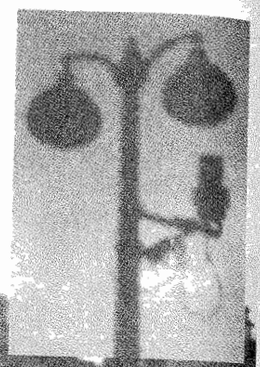
Arc de Triomphe, simbol Sunca i središte golemog geometrijskog uzorka na planu ulica grada Pariza. Dvanaest ulica zrakasto se širi od 'Etoile' ili zvjezdanog kruga, a vrhovi Sunca čak su i naslikani na cesti. Slavoluk se nalazi na liniji koja ide niz Champs Elysees, s drugim slavolucima, obeliskom iz Luxora na Piace de la Concorde, i divovskom crnom staklenom piramidom podignutom ispred muzeja Louvre.

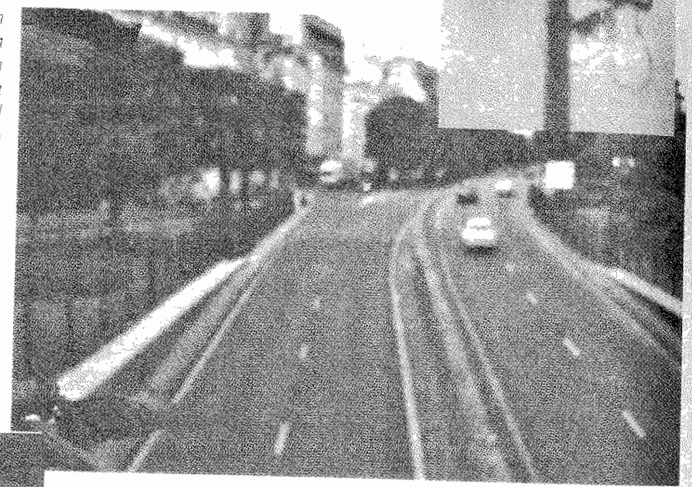
Povorka predsjednika Kennedya na trgu Dealey u trenutku kad je ustrijeljen 22. studenog 1963. – točno 656 godina nakon što je inkvizicija počela s istrebljivanjem vitezova Templara. Uočite kako na Kennedyevom automobilu u prednjem planu nema čuvara, ali na onom iza njega su četvorica! Atentati se ne događaju samo tako, događaju se zato što im to dopuštaju.

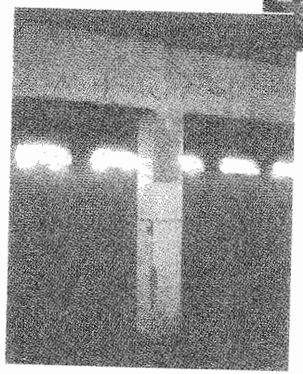

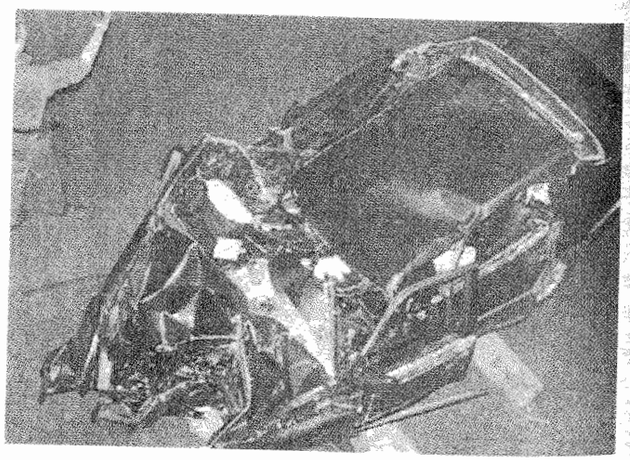
Tunel Pont de L'Alma u Parizu (lijevo), most ili mjesto boginje Mjeseca, a iznad tunela su raskrižja, tradicionalna domena Hekate.

Jedna od 17 kamera zatvorenog kruga (do kraja desno) na putu od Ritza do tunela Pont de l'Alma gleda dolje na ulaz u tunel (desno). Vidjela bi kako Dianin automobil ulazi i snimila bilo koje drugo vozilo ili aktivnosti, ali, poput svih drugih, u to je vrijeme bila isključena.

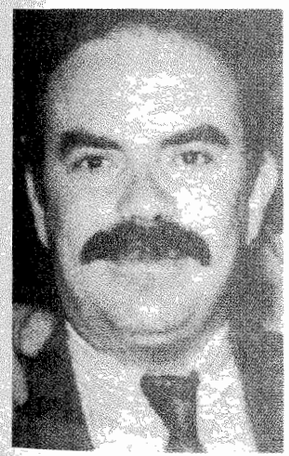

Mercedes (desno) zgužvan od udara u 13. stup (gore). Diana je umrla na ovom drevnom mjestu prinošenja žrtava boginji Dijani.

Mohamed Al Fayed (gore) i pokrivalo za glavu koje simbolizira Sunce, na slici iz Daily Expressa. Zlatni lav simbol je kulta Sunca, a dva roga slični su onima koje je navodno nosio Nimrod u Babilonu. Pokrivalo za glavu je zapanjujuće slično onom koje nosi Izida (gore desno) na egipatskim slikama koje ju prikazuju.

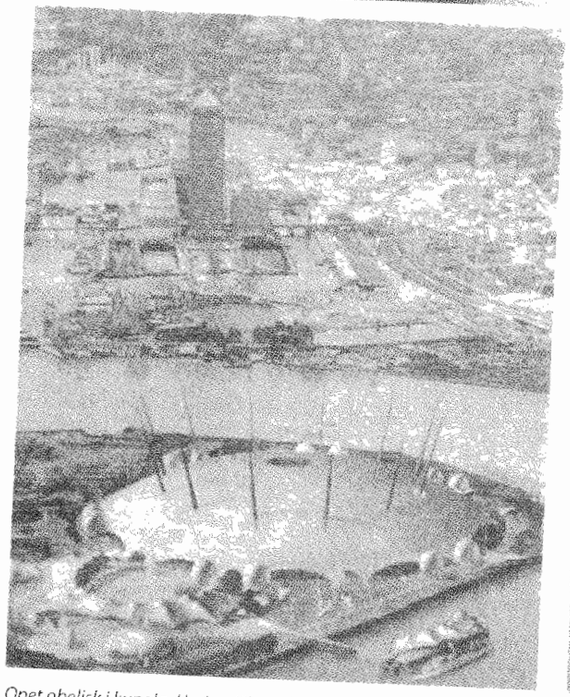

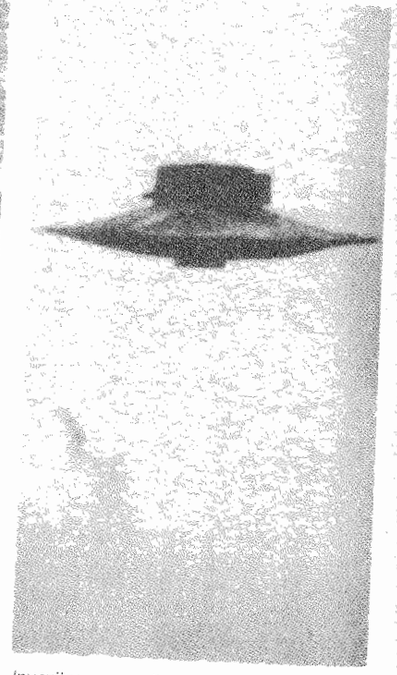
(Slijeva nadesno) Henri Paul bio je žrtveni jarac sudara, dok tjelohranitelj, Trevor Rees-Jones, i Dianin brat, grof Spencer, trebaju odgovoriti na neka ozbiljna pitanja.

40 stopa [12,2 m] visoka kamena sova pored žrtvene vatre na Bohemian Groveu u Sjevernoj Kaliforniji tijekom ljetnog kampa za elitu Babilonskog bratstva. Sova je simbol Moloka, božanstva kojem su se u drevnom svijetu kao žrtve spaljivala živa djeca – što se događa i danas.

Opet obelisk i kupola. Umjetničko viđenje zgrade Canary Wharf uz rijeku Temzu, najviše građevine u Europi, a na suprotnoj strani je nova Milenijska kupola. Nulti meridijan grinvičkog srednjeg vremena prolazi blizu ove točke, što nije slučajnost.

Invazija vanzemaljaca? Ne, manipulacija Bratstva. Ovo je navodno VRIL-7, jedan od nacističkih 'letećih tanjura', razvijenih za vrijeme Drugog svjetskog rata i kasnije usavršenih u Sjedinjenim Državama i drugdje.

DESETO POGLAVLJE

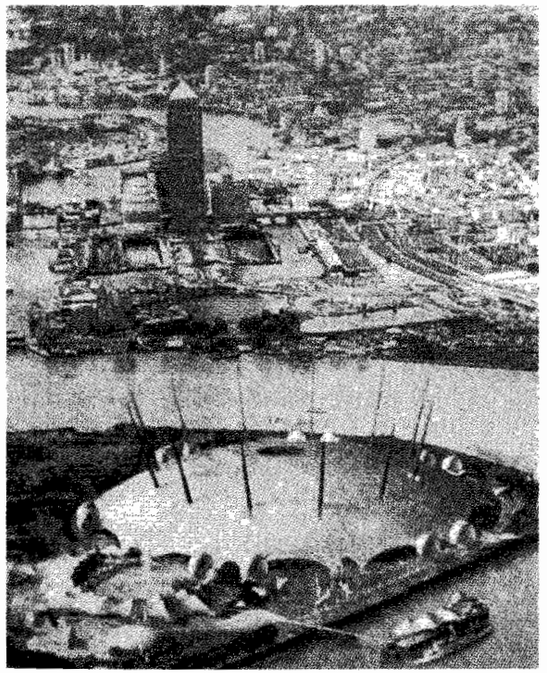
Novac iz ničega

Inicijati Babilonskog bratstva i njegovi paravani danas nadziru svjetsku politiku, bankarstvo, poslovanje, obavještajne službe, policiju, vojsku, školstvo i medije. Kada govorimo o kontroli, najvažnije od spomenutih područja je bankarstvo. Proizvodnja novca i manipuliranje njime.

Financijska »shema« Bratstva vrlo je jednostavna i prisutna je tijekom cijelog razdoblja koje dokumentiramo, od vremena Sumera i Babilona pa do današnjih dana. Temelji se na stvaranju novca koji ne postoji, te pozajmljivanju istoga ljudima i tvrtkama uz naplatu kamata. To stvara velike dugove državnih vlada, tvrtki i populacije općenito, pa su posljedično svi podložni kontroli. Od ključne važnosti za funkcioniranje ove metode jest omogućiti bankarima pozajmljivanje novca koji nemaju. Stvar funkcionira ovako: ako vi ili ja imamo milijun kuna, možemo pozajmiti milijun kuna. Krajnje jednostavno. Međutim, ako banka ima milijun kuna, ta banka može posuditi deset puta toliko novca, pa i više, te naplatiti kamate na nj. Kada bi tek manji postotak ljudi koji teoretski imaju »novac« položen u bankama danas otišlo podići ga, banke bi za pola sata zalupile vrata jer ga jednostavno nemaju. Novac u banci je bajka, još jedna podvala. Odete li u banku i zatražite kredit, banka neće tiskati ni jednu jedinu novu novčanicu niti iskovati ijednu novu kovanicu. Samo će upisati iznos zajma na vaš bankovni račun. Od tog trenutka vi banci plaćate kamate na nešto što su tek brojke zapisane na zaslonu računala. Međutim, ukoliko ne otplatite taj nepostojeći zajam, banka može doći i posve legalno plijeniti svu imovnu koju posjedujete – vašu kuću, zemlju, automobil i tako dalje – a u procijenjenoj vrijednosti jednakoj brojci zapisanoj na računalnom zaslonu. Štoviše, budući da novac u optjecaj ne stavljaju vlade nego privatne banke koje daju zajmove svojim mušterijama, banke su te koje nadziru koliko je novca u optjecaju. Po čemu se razlikuju gospodarski procvat (blagostanje) i gospodarska depresija (siromaštvo)? Samo po jednome: količini novca u optjecaju. I to je sve. A, pomoću tog sustava privatne banke, što ih nadziru isti ljudi, određuju koliko će novca biti u optjecaju. Imaju moć proizvoditi gospodarske procvate i krahove po volji. Isto je s burzama, gdje ti isti ljudi prebacuju trilijune dolara dnevno po financijskim i bankarskim tržištima i tako određuju hoće li ona rasti ili padati, vinuti se u visine ili strovaliti. Burzovni slomovi se ne događaju slučajno – namjerno ih se prouzroči.

40 stopa [12,2 m] visoka kamena sova pored žrtvene vatre na Bohemian Groveu u Sjevernoj Kaliforniji tijekom ljetnog kampa za elitu Babilonskog bratstva. Sova je simbol Moloka, božanstva kojem su se u drevnom svijetu kao žrtve spaljivala živa djeca – što se događa i danas.

Opet obelisk i kupola. Umjetničko viđenje zgrade Canary Wharf uz rijeku Temzu, najviše građevine u Europi, a na suprotnoj strani je nova Milenijska kupola. Nulti meridijan grinvičkog srednjeg vremena prolazi blizu ove točke, što nije slučajnost.

Invazija vanzemaljaca? Ne, manipulacija Bratstva. Ovo je navodno VRIL-7, jedan od nacističkih 'letećih tanjura', razvijenih za vrijeme Drugog svjetskog rata i kasnije usavršenih u Sjedinjenim Državama i drugdje.

DESETO POGLAVLJE

Novac iz ničega

Inicijati Babilonskog bratstva i njegovi paravani danas nadziru svjetsku politiku, bankarstvo, poslovanje, obavještajne službe, policiju, vojsku, školstvo i medije. Kada govorimo o kontroli, najvažnije od spomenutih područja je bankarstvo. Proizvodnja novca i manipuliranje njime.

Financijska »shema« Bratstva vrlo je jednostavna i prisutna je tijekom cijelog razdoblja koje dokumentiramo, od vremena Sumera i Babilona pa do današnjih dana. Temelji se na stvaranju novca koji ne postoji, te pozajmljivanju istoga ljudima i tvrtkama uz naplatu kamata. To stvara velike dugove državnih vlada, tvrtki i populacije općenito, pa su posljedično svi podložni kontroli. Od ključne važnosti za funkcioniranje ove metode jest omogućiti bankarima pozajmljivanje novca koji nemaju. Stvar funkcionira ovako: ako vi ili ja imamo milijun kuna, možemo pozajmiti milijun kuna. Krajnje jednostavno. Međutim, ako banka ima milijun kuna, ta banka može posuditi deset puta toliko novca, pa i više, te naplatiti kamate na nj. Kada bi tek manji postotak ljudi koji teoretski imaju »novac« položen u bankama danas otišlo podići ga, banke bi za pola sata zalupile vrata jer ga jednostavno nemaju. Novac u banci je bajka, još jedna podvala. Odete li u banku i zatražite kredit, banka neće tiskati ni jednu jedinu novu novčanicu niti iskovati ijednu novu kovanicu. Samo će upisati iznos zajma na vaš bankovni račun. Od tog trenutka vi banci plaćate kamate na nešto što su tek brojke zapisane na zaslonu računala. Međutim, ukoliko ne otplatite taj nepostojeći zajam, banka može doći i posve legalno plijeniti svu imovnu koju posjedujete – vašu kuću, zemlju, automobil i tako dalje – a u procijenjenoj vrijednosti jednakoj brojci zapisanoj na računalnom zaslonu. Štoviše, budući da novac u optjecaj ne stavljaju vlade nego privatne banke koje daju zajmove svojim mušterijama, banke su te koje nadziru koliko je novca u optjecaju. Po čemu se razlikuju gospodarski procvat (blagostanje) i gospodarska depresija (siromaštvo)? Samo po jednome: količini novca u optjecaju. I to je sve. A, pomoću tog sustava privatne banke, što ih nadziru isti ljudi, određuju koliko će novca biti u optjecaju. Imaju moć proizvoditi gospodarske procvate i krahove po volji. Isto je s burzama, gdje ti isti ljudi prebacuju trilijune dolara dnevno po financijskim i bankarskim tržištima i tako određuju hoće li ona rasti ili padati, vinuti se u visine ili strovaliti. Burzovni slomovi se ne događaju slučajno – namjerno ih se prouzroči.

Većina »novca« u optjecaju nisu novčanice i kovanice, fizički novac. Novac predstavljaju brojke koje preko novčanih transfera, kreditnih kartica i čekovnih knjižica prelaze s jednog elektronskog računa na drugi. Što je više novca, bio on elektronski ili fizički, u optjecaju, to se više gospodarskih aktivnosti može odvijati, i stoga se više proizvoda kupuje i prodaje, ljudi imaju veće prihode i više je radnih mjesta. Međutim, stalna značajka financijskog (zlo)djelovanja gmazo-arijaca je ovo: pomoću odobravanja velikog broja zajmova proizvesti procvat i zatim zavrnuti slavinu. Preplaćeni ekonomisti i ekonomski korespondenti, od kojih većina nema pojma o tome što se događa, reći će vam da su procvati i krahovi dio stanovitog prirodnog »ekonomskog ciklusa«. Kakva glupost. To je sistematična manipulacija Bratstva čija je svrha oteti svijetu istinsko bogatstvo. Za trajanja procvata mnogi ljudi zapadnu u još veće dugove. Živahna gospodarska aktivnost znači da tvrtke posuđuju više novca za nove tehnologije kako bi povećale proizvodnju i zadovoljile potražnju. Ljudi posuđuju više novca kako bi kupili veće kuće i nove, skuplje automobile, budući da imaju toliko pouzdanja u svoju ekonomsku budućnost. A tada, u najpodesnijem trenutku, veliki bankari koordinirani preko svojih mreža tajnih društava počinju dizati kamatne stope kako bi smanjili potražnju za zajmovima i utjerivati zajmove koji već postoje. Pobrinu se da odobravaju mnogo manje zajmova nego prije. To utječe na povlačenje jedinica razmjene (novca u njegovim različitim oblicima) iz optjecaja, a to pak smanjuje potražnju za proizvodima i vodi do manje radnih mjesta, jer u optjecaju nema dovoljno novca za generiranje potrebne gospodarske aktivnosti. Tako pojedinci i tvrtke ne uspijevaju više zarađivati dovoljno da vraćaju svoje zajmove, te odlaze u bankrot. Banke tada u zamjenu za otplaćivanje zajma, koji nikada nije bio više od brojki na zaslonu, preuzimaju njihovo pravo bogatstvo, njihova poduzeća, kuće, zemlju, automobile i drugu imovinu. To se u ciklusima odvija već tisućama godina, posebno u posljednjih nekoliko stoljeća, što ima za posljedicu isisavanje pravog bogatstva iz ruku stanovništva i preusmjeravanje u ruke onih koji kontroliraju bankarski sustav – ruke gmazovskih loza. Isto vrijedi i za države. Umjesto da proizvode vlastiti novac neopterećen kamatama, one ga posuđuju od privatnog bankarskog kartela, te ubiranjem poreza od ljudi otplaćuju kako kamatu tako i glavnicu. Fantastični novčani iznosi koje plaćate u porezima odlaze ravno privatnim bankama kako bi se otplatili zajmovi koje bi vlade mogle same, beskamatno proizvesti!! Zašto onda to ne čine? Zato što Bratstvo kontrolira vlade jednako kao što kontrolira banke.

Ono što nazivamo »privatizacijom« u stvari je rasprodaja državnih dobara kako bi se odgodio bankrot prouzročen dugovima bankama. Zemlje Trećeg svijeta prepuštaju nadzor nad svojom zemljom i prirodnim bogatstvima međunarodnim bankarima jer ne mogu otplaćivati velike dugove koje su, hotimično, stvorile banke kako bi ih dovele u upravo takvu situaciju. Siromaštvo i sukobi ne moraju moriti svijet, međutim oni su režirani jer pogoduju Programu. Vitezovi templari koristili su sistem koji sam upravo opisao kada su u dvanaestom i trinaestom stoljeću stvarali temelje moderne bankarske mreže, što je očigledno povezano s mletačkom mrežom Crnog plemstva koje je djelovalo u istom razdoblju. Danas svjetsku financijsku manipulaciju u svakoj državi koordiniraju »središnje banke« koje djeluju nezavisno, no u stvari surađuju na ostvarivanju zajedničkog cilja. Bank of England, koju je ovlastio Vilim Oranski iz Crnog plemstva, pauk je u središtu te mreže, a to je, od 1930-ih godina, i Banka za međunarodna poravnanja (Bank of International Settlements) u Švicarskoj. Kao i kod Bank of England, središnje banke ovlastili su nasljednici gmazovskih bankarskih obitelji Genove i Venecije.

Rothschildi

Jedna od loza koje su potekle od gmazo-arijaca Hazarskog carstva u Kavkaskom gorju su i Rothschildi. Vodeći članovi te obitelji su gmazovski punokrvni, gmazovi koji svjesno nastavaju ljudski fizički oblik. Prikaz financijske manipulacije nije moguć a da se u velikoj mjeri ne govori o Rothschildima. Prije su se zvali Bauer, a kasnije su promijenili ime u Rothschild. Još od 18. stoljeća, kada im je baza bila u Frankfurtu, pa do današnjeg dana u srcu su manipulacije svijetom. Rothschilde sam opširno dokumentirao u knjizi *I istina će vas osloboditi,* no ovdje ću to ukratko ponoviti budući je vrlo važno za priču. Bankarsku dinastiju Rothschild utemeljio je Mayer Amschel Bauer. Gmazovske obitelji mijenjaju imena kako bi prikrile svoje podrijetlo, a upotreba i stvaranje počasnih naslova tu im je bila od velike pomoći. Bauer je promijenio svoje prezime u Rotschild, što dolazi od njemačke riječi za crveni štit – »rotes schild«. Crveni štit visio je iznad vrata njegove kuće u Frankfurtu, a crvena je boja još od davnih dana Bratstva simbolizirala revoluciju. To je razlog zašto su se ruski revolucionari zvali Crveni. Na štitu se nalazio i heksagram - Davidova zvijezda, odnosno Solomonov pečat - a isti taj simbol sada se nalazi na zastavi države Izrael. Ljudi zbog njegovog imena i upotrebe misle da se radi o židovskom simbolu, međutim to je besmislica. Jedan takav simbol pronađen je na podu 1.200 godina stare muslimanske džamije koja je stajala na mjestu današnjeg Tel Aviva.[1] Židovski pisac O. J. Graham u svom djelu *Šesterokraka zvijezda* piše:

> »... šesterokraka zvijezda potekla je iz egipatskih poganskih obreda štovanja božice Aštaroth i Moloha... zatim je napredovala od magijskih umijeća, vještičarstva, *(uključujući arapske čarobnjake, druide i sotoniste)* ... preko Kabale i Issaca Luria, kabalista iz 16. stoljeća, do Mayera Amschela Bauera, koji je naziv tog simbola uzeo za svoje prezime, te je naposljetku došla u cionizam, Knesset (parlament) nove države Izrael, na izraelsku zastavu i u izraelsku medicinsku organizaciju koja je ekvivalent Crvenog križa.«[2]

Dakle, samo ime Rothschild potječe od drevnog ezoteričkog simbola povezanog s Egiptom kao Molohom (Nimrodom), »bogom« žrtvovanja. Židovska hijerarhija heksagram je uzela za svoj simbol tek s pojavom Rothschilda, i on nema apsolutno nikakve veze s »kraljem Davidom«, kao što je židovskim poglavarima dobro poznato. Nalazi se na izraelskoj zastavi jer Izrael nije zemlja Židova, nego

zemlja Rothschilda i onih s još viših razina piramide Bratstva koji Rothschildima diktiraju. Oni su Izrael stvorili i oni ga kontroliraju. Usput, crveni štit na amblemu Vojske spasa također su nadahnuli Rothschildi.

Papirnati novac postao je popularan upravo u sjedištu dinastije Rothschild, Frankfurtu, a tamo je i sjedište nove Europske središnje banke (European Central bank). Ta banka omogućava da nekolicina neizabranih bankara preko zajedničke europske valute određuju kamatne stope za cijelu Europsku Uniju. Kao što je Mayer Amschel Rothschild navodno rekao: »Dajte mi kontrolu nad valutom neke zemlje i neće mi biti važno tko donosi zakone.« Mayer Rothschild oženio se za Gutele Schnaper, tada šesnaestogodišnjakinju, s kojom je imao desetoro djece, pet sinova i pet kćeri, koji su kasnije razaslani da utemelje ogranke dinastije Rothschild u Londonu, Parizu, Beču, Berlinu i Napulju. Kako bi očuvali gmazovsku lozu i zadržali moć »unutar kuće«, djeca iz dinastije Rothschild sklapala su dogovorne brakove s članovima plemenitih porodica i jedni s drugima na razini prvog koljena. Mayer je posebno insistirao na tome, kao i da poslove uvijek moraju voditi muški članovi obitelji, te da se računovodstvene knjige moraju držati u strogoj tajnosti. To će Rothschildove kćeri, njihove muževe i nasljednike trajno isključiti iz poslovanja obitelji i odvojiti ih od svih saznanja o njemu. Dakle, samim tim što se možda zovete Rothschild ne znači nužno da ste sotonist ili da znate što se zbiva. Ja govorim o onima na vrhu tog carstva, a isto vrijedi za sve druge obitelji koje spominjem. Većina članova tih obitelji bit će šokirana kada saznaju što se oko njih događalo. Ono što ovdje ne bih želio je poticati »lov na vještice« protiv svih koji nose ta prezimena, kao i protiv gmazovske vrste općenito. Oni među njima koji su svjesno odgovorni su ti koje trebamo raskrinkati, a ne nevine marionete koji su slučajno članovi iste obitelji ili nose isto prezime.

Mayer Rothschild postao je bankar i manipulator u službi princa Wiliama IX. od Hesse-Hanaia, još jednog člana gmazovske loze Crnog plemstva. Njih dvojica zajedno su posjećivali Slobodnozidarske sastanke. Prema knjizi *Jews and Freemasons in Europe (1723-1939)* (Židovi i Slobodni zidari u Europi od 1723.-1939.), Williamov mlađi brat Karl bio je prihvaćen kao vođa njemačkih Slobodnih zidara, a članovi dinastije Hesse bili su blisko povezani sa Slobodnozidarskom skupinom zvanom Striktno poštivanje (Strict Observance). Ta je skupina kasnije preimenovana u Dobrotvorni vitezovi Svetog grada,[4] a u Njemačkoj je bila poznata pod imenom Braća sv. Ivana Krstitelja (šifra za Nimroda).[5] Kuća Hesse u Drugom je svjetskom ratu bila na Hitlerovoj strani, a princ Philip od Hessea bio je teklić između Hitlera i Mussolinija.[6] Nakon što su preuzeli britansko prijestolje, William i Rothschild obogatili su se iznajmljivanjem Hesseovih trupa njemačkim Hanoverancima. Mnoge jedinice koje su se u američkom Ratu za nezavisnost borile za »Britaniju« bile su sastavljene od Williamovih njemačkih plaćenika. William je bio unuk Georga II., engleskog kralja iz dinastije Hannover, te je stoga jedan od predaka kraljice Elizabete II. Po drugoj je liniji u srodstvu i s njezinim mužem, princem Philipom. Bogzna koliko je pripadnika gmazovske loze Hesse u svijetu

budući da je samo William, prema nekim procjenama, bio otac najmanje sedamdesetero – da, sedamdesetero – djece koju je imao s različitim ženama[7]. Odakle mu toliko vremena? No, tu je još nešto važno. Gmazo-arijski potomci rođeni iz dogovornih brakova formalni su nasljednici. Međutim, doslovno na tisuće rođeno ih je neslužbeno, izvan brakova, i njih se ne smatra pripadnicima loze. Bilo kako bilo, svi su brižljivo dokumentirani, tako da Bratstvo točno zna tko su ti ljudi. Važno im je znati koje su loze gmazovske jer tako znaju koga će im biti najlakše »prikopčati« na gmazove s niže četvrte dimenzije. To je jedan od razloga za vrlo detaljne genetičke zapise koje vode mormoni, skupina koja je u svom vrhu još jedna tvorevina Bratstva. Dakle, kada ljudi na vlasti naizgled nisu u srodstvu s tim obiteljima, istina može biti drukčija. Brojni istraživači smatraju da je Bill Clinton prikriveni Rockefeller, a sasvim sigurno je u srodstvu s Britanskom monarhijom, svim škotskim monarsima i francuskim kraljem Robertom. Sv. Germain, nova »mesijanska« figura za mnoge pripadnike *New Age* pokreta, bio je prijatelj Williama od Hesse-Hanaua i njegovog brata Karla. Kako se čini, Karl je napisao da je Germaina, alkemičara i čarobnjaka, odgojila talijanska obitelj de Medici (Crno plemstvo).[8] Mnogi pripadnici *New Age* pokreta danas govore o Velikom bijelom bratstvu »majstorskih duša«, među kojima je i Germain, koje *channelerima* (osobama koje »kanaliziraju« poruke s razina koje nisu fizičke; op. prev.) prenose svoje »upute« o dolazećoj preobrazbi. To je još jedna operacija kontrole uma što ju je pokrenulo Bratstvo kako bi zavelo i utamničilo najekstremnije predstavnike *New Age* misli, te ih spriječilo da pomaknu svoju kolektivnu stražnjicu i učine nešto konkretno.

Politički nemiri koje je stvorio Napoleon Bonaparte natjerali su Williama od Hesse-Hanaua da se na neko vrijeme skloni u Dansku. Za njegovog izbivanja najstariji sin Mayera Rothschilda koji se zvao Nathan, još jedan Slobodni zidar kao i većina njih, ukrao je šesto tisuća funti namijenjenih za plaću vojnicima plaćenicima. Odnio ih je u London i tamo osnovao Banku Rothschild. Bogatstvo koje je stekao financirajući tim novcem Wellingtonov rat s Napoleonom i drugim manipulativnim »ulaganjima« postavilo je temelje dinastije Rothschild. I Wellingtonom i Napoleonom su manipulirali i financirali ih jedni te isti ljudi, a među njima je bio i Napoleonov brat Joseph Bonaparte, slobodnozidarski Veliki majstor. Rothschildi su, čak i prema vlastitim priznanjima, neprekidno financirali obje zaraćene strane. Režirali su te ratove preko mreže tajnih društava i vlastite obavještajne aktivnosti koja postoji i dandanas. Ime joj je Mossad. Mossad je formalno obavještajna agencija države Izrael, ali Izrael je *Roth-rael*, a Mossad je *Roth-ad*. Anka Muhlstein, židovska autorica knjige *Baron James: The Rise Of the French Rothschilds* (Barun James: Uspon francuskih Rothschilda), piše da je obavještajna mreža obitelji Rothschild kao tajnu šifru koristila hebrejska slova. Hebrejski je bio sveti jezik egipatskih škola misterija, a od njih, pored drevnog znanja Azije i Dalekog istoka, koje je također povezano s hazarskim lozama, potječe većina znanja koje posjeduje Bratstvo. Obavještajna mreža Rothschildovih bila je brža od bilo

kojeg vladinog sustava, a jedan od glasovitih primjera njihove himbenosti je slučaj kada su proširili glasine da je Napoleon porazio Wellingtona u bitci kod Waterlooa 1815. godine. To je dovelo do sloma londonske burze, a Rothschildi su tajno pokupovali dionice po najnižim cijenama. Kada su stigle vijesti da je Wellington u stvari pobijedio, cijena dionica je ponovno porasla, a Rothschildi su svoje bogatstvo povećali za fantastičan iznos. Ako, poput Rothschilda, upravljate medijima, političarima i burzama, obogatiti se je dječja igra, a isto vrijedi i za započinjanje ratova. Svakog radnog dana cijena zlata se još uvijek određuje u londonskim uredima banke N.M. Rothschild, a burzama širom svijeta upravlja Babilonsko bratstvo preko obitelji kao što su Rothschildi. Ukoliko se dogodi bankovni i burzovni slom na Dalekom istoku, to je zato što on odgovara gmazovskom Programu. Još jedan element njihove financijske manipulacije poticanje je ulaganja u burze sve dok indeksirane kompanije ne postanu uvelike precijenjene. Bratstvo tada sruši burzovne indekse (prodajom svojih dionica netom prije toga), i kada većina ljudi gubi svoj novac, Bratstvo po vrlo jeftinim cijenama pokupuje goleme količine dionica. Cijene dionica tada ponovno porastu, zajedno s vrijednosti novostečenih kompanija, a Bratstvo na taj način napravi još jedan skok naprijed u bogatstvu i moći. Sve je to manipulacija za ostvarivanje gmazovskog cilja totalne svjetske kontrole.

Stvaranje ratova izvrstan je način za stjecanje ogromnih bogatstava i uništavanje *statusa quo*. Pozajmite novac objema stranama kako bi financirale vođenje rata, a zatim im posudite još više novca za obnovu njihovih ratom poharanih zemalja. Oni postanu zaduženi (kontrola) kod vas, a vi povećate svoje bogatstvo (moć). Ta kontrola i moć omogućavaju vam da - nakon što je rat koji ste potaknuli i financirali uništio staro uređenje - izgradite novo društvo koje će biti na sliku i priliku vašeg programa. Takozvani *Protokoli sionskih mudraca* otkriveni u prošlom stoljeću nevjerojatno detaljno opisuju događaje i metode manipulacije kojima smo svjedočili u dvadesetom stoljeću. Ti dokumenti u velikoj su mjeri djelo Rothschilda i gmazo-arijaca. Međutim, to u stvari nisu *Protokoli sionskih mudraca* nego, zapravo, Protokoli SIONA, Sunca i Sionskog priorija. Ti protokoli, kao i svi koji ih spominju – uključujući mene – bili su obasuti s toliko dezinformacija i agresivnih napada zato što je Bratstvo očajnički željelo diskreditirati njihov sadržaj. Previše su blizu istini. Hitler je *Protokole* jednim dijelom iskoristio kao opravdanje za progon Židova, međutim *Protokole* mu je dao Rothschildov predstavnik hazarskog podrijetla po imenu Alfred Rosenberg. Ne slažem se s tvrdnjom da su *Protokoli* »židovski« na način na koji većina ljudi shvaća taj izraz. Oni su djelo gmazo-arijaca, a privid da su židovski stvoren je kako bi nas se zavaralo. Za više pojedinosti o tome pogledajte knjigu *I istina će vas osloboditi*, a za sadržaj *Protokola* knjigu *The Robot's Rebellion* (Pobuna robota).

Rothschildi su postali jedna od ključnih obitelji financijskog i političkog programa Bratstva; dirigirali su događajima u cijeloj Europi, da bi se ubrzo proširili na Sjevernu i Južnu Ameriku, Južnu Afriku i naposljetku na čitav svijet. Imali

su dužnike među kraljevskim glavama Europe, a među njima su bili i Habsburgovci, gmazovska loza Crnog plemstva, koji su šest stotina godina vladali Svetim rimskim carstvom. Nadalje, Rothschildi su preuzeli Bank of England. Ako je bilo rata, Rothschildi su bili u zakulisju, kreirajući sukobe i financirajući obje zaraćene strane. Vođe Rothschilda nisu Židovi, oni su gmazovi koji su u svrhu promicanja svojih bolesnih ambicija poslali u smrt nebrojene Židove. Bili su bliski suradnici kuće Windsor i kontrolirali su ljude poput kralja Edwarda VII., Velikog majstora engleskog Slobodnog zidarstva. Edward je bio sin kraljice Viktorije i njemačkog Slobodnog zidara, princa Alberta. Mountbatteni (ranije njemački Battenberzi) su krvni srodnici Rothschilda, a lord Louis Mountbatten je dogovorio brak između kraljice Elizabete i svog unuka, princa Philipa. To su dvije jednakopravne loze gmazovskog Crnog plemstva. Mountbatten je također bio mentor princa Charlesa. Kada mi žrtve sotonističkih obrednih zlostavljanja pričaju da je pokojni lord Mountbatten bio među njihovim zlostavljačima, to se savršeno uklapa u sliku. To je *background* princa Charlesa. Rothschildi i Baueri (također Boweri) do guše su u sotonizmu. I Rothschildi i Windsori-Mountbatteni su gmazovske, anunnakijske loze. Baueri, posebno čovjek po imenu Richard Bauer, su bili glavni alkemičari i ezoterijski čarobnjaci u srednjovjekovnoj Njemačkoj.[9] Karl Marx, paravan Bratstva za stvaranje komunizma, bio je učenik Brune Bauera na Berlinskom sveučilištu, a taj je Bauer bio jedini zabilježeni proučavatelj Biblije koji je otvoreno pisao da je Novi zavjet sinteza ideja Seneke i Josipa (Pizona).[10] Napisao je da je Isus kreacija autora Evanđelja po Marku.[11] Još jedan dokaz da su loze Bratstva svo vrijeme znale istinu.

Rothschildi su bili članovi lige Tugenbund (također zvane Liga kreposti) koja je utemeljena 1786. godine kao »seksualno društvo«. Njezini članovi te njihove žene i kćeri sastajali bi se u kući žene po imenu Henrietta Herz i tamo se upuštali u seksualne aktivnosti i rituale. Među njima su bile i dvije kćeri Mosesa Mendelssohna, agenta Rothschildovih u manipulacijama u pozadini Francuske revolucije; Markiz de Mirabeau, Slobodni zidar koji je također bio blisko upleten u Francusku revoluciju; i Frederick von Gentz, koji će postati vrlo utjecajan agent Rothschildovih.[12] Godine 1807. ustanovljena je druga Liga Tungenbund koja je ponovno uključivala Rothschilde. Ustanovio ju je barun von Stein i u kratkom roku je proširio tako da je u njezinom članstvu bila većina njemačkih političara te mnogi najviši vojni vođe i profesori književnosti i znanosti. William od Hesse-Cassala bio je njezin član, a službena svrha te druge lige Tungenbund bila je osloboditi Njemačku napoleonske okupacije.[13] Bila je tijesno povezana s drugim Slobodnozidarskim skupinama kao što su Crni vitezovi, Vitezovi Kraljice Prusije i konkordisti. Bili su to izdanci drevne strukture Teutonskih vitezova u Njemačkoj i prethodnici Društva Thule, Društva Edelweis i Društva Vril koja će postati tvorci nacističke stranke. Radi se o istom licu s mnogo različitih krinki, a Rothschildi su stajali iza većine njih – uključujući naciste. Kopa li se dovoljno duboko, vidi se kako su sve te skupine međusobno isprepletene.

Na prvi pogled složena (ali u konačnici jednostavna) mreža bankarstva, poslovanja, politike, medija i tajnih društava upravlja svijetom u ime operativnog središta Bratstva u Londonu. Kontrola nad novcem i bankarstvom preko Rothschilda i drugih pritom je od ključne važnosti. Jedna od najvažnijih operacija Bratstva bilo je osnivanje Federalnih rezervi, takozvane »središnje banke« SAD-a 1913. godine. Niti je federalna niti raspolaže s ikakvim rezervama. To je kartel privatnih banaka u vlasništvu dvadeset, većinom europskih utemeljiteljskih obitelji koje danas određuju kamatne stope u SAD-u i pozajmljuju američkoj vladi nepostojeći novac (brojke na zaslonu) na koji su američki poreznici primorani plaćati kamate. To je ono što nazivamo »američki deficit« – to je prazna slama. Federalna vlada SAD-a ne posjeduje ni jednu dionicu Federalnih rezervi, a američki građani ne mogu ih kupiti. Njezin profit prelazi sto i pedeset bilijuna godišnje, no Federalne rezerve nisu ni jedanput u čitavoj svojoj povijesti objavile račune koji podliježu reviziji. Njezin prihod je zajamčen jer: 1) Bratstvo upravlja američkom vladom (koja je u stvari drugo ime za Virginia Company - 'Virdžinijsku kompaniju') koja ustrajno posuđuje novac od »Federalnih«; 2) Bratstvo kontrolira i privatnu Poreznu upravu (Internal Revenue Service - IRS), ilegalnu terorističku organizaciju koja ubire poreze od ljudi; i 3) kontrolira medije kako bi osigurala da ljudi nikad ne saznaju za 1) i 2).

Bratstvo je dugo čeznulo za privatnom »središnjom bankom« u Americi kako bi upotpunilo svoju kontrolu nad američkim gospodarstvom. Kada je vodeći Slobodni zidar George Washington postao prvi predsjednik, ministrom financija imenovao je poslušnika Bratstva po imenu Alexander Hamilton. Hamilton je osnovao Banku Sjedinjenih Država (Bank of the United States), privatnu središnju banku koja je počela pozajmljivati novac novoj američkoj vladi i tako stvarati dug od samog početka. Pogledajte što se dogodilo kada je Crno plemstvo osnovalo Banku Engleske (Bank of England) – scenarij je potpuno isti. Banka Sjedinjenih Država prouzročila je toliko siromaštva, bankrota i pobuna da su je naposljetku zatvorili, međutim nedugo zatim došla je njezina zamjena - Federalne rezerve. Rothschildova glavna bankarska operacija u Americi u prvom dijelu dvadesetog stoljeća bila je bankarsko poduzeće 'Kuhn, Loeb, and Company' u New Yorku koje je vodio Jacob Schiff. Obitelj Schiff živjela je u istoj kući u Frankfurtu kao i Rothschildi u vrijeme njihova utemeljitelja Mayera Amschela Rothschilda. Godine 1902. Rothschildi su poslali svoje posrednike Paula i Felixa Warburga u Ameriku da režiraju ustanovljavanje Banke federalnih rezervi. Njihov brat Max Warburg ostao je u Europi voditi obiteljski bankarski posao koji je pokrenut još u Veneciji pod njihovim prijašnjim imenom, obitelj Abraham del Banco. Kada su stigli u Ameriku, Paul Warburg oženio se za Ninu Loeb od poduzeća 'Kuhn, Loeb, and Company', a Felix za Friedu Schiff, kćer Jacoba Schiffa. Još jedan izvrstan primjer dogovornih brakova sklopljenih s ciljem održavanja loza i ostvarivanja Programa. Oba brata postala su partneri u tvrtci 'Kuhn, Loeb, and Company', a Paul je u prvim godinama dvadesetog stoljeća tamo postavljen na godišnju plaću od oko pola

milijuna dolara. Takvi su iznosi kada raspravljamo o moći te skupine. Zamislite koliko bi to iznosilo danas.

Mreža Bratstva osigurala je da »demokrat« i rosenkreuzer Woodrow Wilson osvoji predsjedničke izbore iz 1909. godine, a njegov nadglednik bio je jedan od vodećih članova Bratstva zvan »pukovnik« Mandel House. Wilson ga je opisivao sintagmama »moja druga osobnost « i »moj alter ego«, te rekao: »njegove i moje misli su jedno te isto«. Nikad predsjednik SAD-a nije rekao nešto istinitije od toga. Kao što su istraživači sada detaljno dokumentirali, bankarska elita iz kartela Rockefeller-Morgan-Rothschild-Harriman potajno se sastala na otoku Jekyl u Georgiji gdje su se dogovarali o taktici i karakteru zakona za koji su željeli da bude donesen, a u svrhu osnivanja središnje banke koju su toliko željeli. Otok Jekyl je, kako se čini, bio u vlasništvu Payseurovih i svaki član skupine je bio Payseurov pouzdanik. Njihov politički glasnogovornik bio je senator Nelson Aldrich, djed Nelsona Rockefellera, guverner države New York u četiri mandata i potpredsjednik SAD-a nakon što je Gerald Ford zamijenio Richarda Nixona poslije afere Watergate 1974. godine. Aldricheva kći Abby bila je udana za Johna D. Rockefellera mlađeg. Kada se zakon o Federalnim rezervama trebao naći u Kongresu, bankari koji su ga napisali javno su mu se žestoko protivili. Bankari su već tada bili vrlo nepopularni i željeli su ostaviti dojam da je zakon za njih loš. Na taj su način povećali potporu javnosti da zakon bude izglasan. Manipulacije te vrste događaju se stalno i bez obzira na to što netko o nekom događaju govori u javnosti, uvijek si trebamo postavljati pitanja: »Tko ima koristi ako se to dogodi?« i »Tko ima koristi ako ja povjerujem u to što mi se govori?«.

Progurali su zakon tik pred Božić 1913. kada su mnogi kongresmeni već bili kod kuće kako bi proveli dane blagdana sa svojim obiteljima. Tako su stekli kontrolu nad američkim kamatnim stopama i mogli su se obogatiti posuđujući vladi nepostojeći novac i naplaćujući kamate na njega. Ipak, da bi zatvorili krug, morali su osigurati neograničen dotok novca za vladu i tako su, iste te 1913., donijeli Zakon o federalnom porezu na dohodak. Da bi to učinili, trebali su donijeti amandman – šesnaesti - američkog Ustava, što je zahtijevalo pristanak najmanje trideset i šest saveznih država. Samo dvije države su se složile, međutim državni je tajnik Filander Knox jednostavno objavio da je potrebna većina postignuta i zakon je donesen. Prisilno plaćanje federalnog poreza na dohodak je, utoliko, i dandanas ilegalno, no Američka porezna uprava kojom upravlja Bratstvo svejedno ga i dalje svakog dana ubire. Netko će možda reći da je to što sam je nazvao terorističkom organizacijom previše ekstremno, međutim da biste nekoga terorizirali ne morate upotrijebiti pušku ili bombu. Možete to činiti prijetnjama da ćete uništiti njihova sredstva za život i izbaciti ih iz domova ukoliko ne plate nezakoniti porez. Osim toga, obratite pažnju na godinu u kojoj su se zbila oba događaja: utemeljenje Federalnih rezervi i donošenje Zakona o federalnom porezu na dohodak - 1913. Brojke i godine tim su ljudima važne zbog Sunca i astroloških ciklusa, i zato su oba događaja tempirana da se dogode 1913. godine. Obratite pozornost na

opsjednutost brojem 13 koju su različite skupine Bratstva pokazivale kroz cijelu povijest. Kada su Rockefelleri ustanovili svoje Vijeće saveznih vlada kako bi nadzirali zakonodavstva saveznih država, smjestili su tu ustanovu u zgradu s kućnim brojem 1313. Iz istog se razloga mnogo toga dogodilo 1933. godine jer je 33 glavni ezoterijski broj koji predstavlja vibracijsku frekvenciju.

Iako javnost vjeruje da je ona dio njihove vlade, Američka porezna služba (Internal Revenue Service) koja ubire poreze u Americi također je privatna kompanija. Godine 1863. Uprava za poreze osnovana je sa svrhom prikupljanja poreza, međutim 1933. (opet ta godina) američki je narod snašla nova nevolja. Tri člana kruga oko Prescotta Busha, Helen i Clifton Barton te Hector Echeverria, utemeljili su Upravu za poreze i revizije (Internal Revenue and Audit Service) registriranu u Delewareu, američkoj saveznoj državi gdje ne postavljaju suvišna pitanja. Prescott Bush bio je otac Georga Busha. Godine 1936. organizacija je promijenila ime u Porezna uprava (Internal Revenue Service) i ustrojena je kao privatna tvrtka. Godine 1953. izvorna Uprava za poreze (Bureau of Internal Revenue) je raspuštena, ostavljajući privatnu Poreznu upravu da ubire sve poreze, od kojih je većina bila ilegalna. To su nadzirali isti ljudi u čijem je vlasništvu Virginia Company i to financijski iscrpljuje Ameriku do kraja. Poreznu upravu su, što je i prikladno, utemeljili američki nacisti koji su bili financirali Adolfa Hitlera, a pod koordinacijom Prescotta Busha, Georgovog oca.

Crni čarobnjaci Babilonskog bratstva pletu svoju mrežu prijevara od drevnih vremena pa sve do danas, međutim zato što u javnosti nose elegantna odijela, a svoje duge halje i sotonističke maske čuvaju za privatne obrede, većini ljudi je gotovo nemoguće pojmiti istinu koja se zbiva pred njihovim očima.

■ IZVORI

1 Hirsch M. Goldberg, *The Jewish Connection* (Stein and Day, New York, 1976.), str. 197.

2 O. J. Graham, *The Six Pointed Star,* quoted by Fritz Springmeier in *The Top 13 Illuminati Bloodlines* (Springmeier, 5316 S.E Lincoln, Oregon, USA, 1995.), str. 184.

3 Ovo je citirano u mnogim knjigama i letopisima o Rothschildima, uključujući djelo *Secret Societies And Their Power In The 20th Century* Jana Van Helsinga. Objavio ga je Ewertverlag, Gran Canaria, Spain, 1995. godine. Citat je na stranici 39.

4 *The Templar Revelation,* str. 131.

5 *The Top 13 Illuminati Bloodlines,* str. 173.

6 Na istom mjestu.

7 Na istom mjestu.

8 Na istom mjestu.

9 Na istom mjestu, str.171.

10 Albert Schweitzer, *The Quest For The Historical Jesus* (Macmillan Publishing, New York, 1968), str. 158.

11 Homer Smith, *Man And His Gods* (Grossetts University Library, New York, 1956), str. 190.

12 *The Top 13 Illuminati Bloodlines,* str. 176.

13 Na istom mjestu.

JEDANAESTO POGLAVLJE

Globalni Babilon

Sljedeći dio priče sveobuhvatno je, s detaljno navedenim izvorima podataka, obrađen u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi* stoga ga neću ponovno u cijelosti ponavljati na ovom mjestu. Ipak, kako bih popunio prazninu koja nas dijeli od novih i zapanjujućih podataka koje vam želim prenijeti, opisat ću u glavnim crtama ono što se događalo.

Eksploatacija veličanstvenog afričkog kontinenta pokazni je primjer onoga što se događalo i drugdje. Ta užasna operacija koju su proveli Rothschildovi, Oppenheimeri, Cecil Rhodes, Alfred Milner, Jan Smuts i nebrojeni drugi bila je organizirana preko elitnog tajnog društva zvanog Okrugli stol, osnovanog u posljednjim godinama devetnaestog stoljeća. Na čelu mu je bio Cecil Rhodes koji je izjavio da želi stvoriti svjetsku vladu sa središtem u Britaniji. Rhodes je bio na čelu South Africa Company (Južnoafričke kompanije) i utemeljio je tvrtke kao što su 'De Beers Consolidated Mines' (Ujedinjeni rudnici De Beers) i 'Consolidated Cold Fields' (Ujedinjena nalazišta zlata). K tomu, Rhodes je bio premijer kolonije Cape i, prema navodima pisca Johna Colemana (koji za sebe tvrdi da je bivši tajni agent britanske obavještajne službe), član organizacije po imenu Komitet 300, poznate i pod nazivom Olimpijci. Radilo se, tvrdi Coleman, o tri stotine pojedinaca koji su, iz generacije u generaciju, upravljali svijetom i bili pod nadzorom još manjih skupina iznad njih, na višim razinama piramide. Ljude koje je Coleman imenovao kao članove tog tajnog društva označavat ću kraticom (Kom. 300).[1] Moram napomenuti da neki ljudi sumnjaju u Colemanove veze s britanskom obavještajnom zajednicom. Jedna od mojih 'veza', čovjek koji je zauzimao visoke položaje u financijskom svijetu, posebno u Švicarskoj, rekao mi je kako smatra da tih tristo obitelji imaju najviše gmazovskih gena na Planetu, i da je to glavni preduvjet za ulazak u tu mrežu. Rhodes je svoju karijeru manipulacijama započeo još kao student na Oxfordskom sveučilištu, tom poligonu za uvježbavanje gmazovskog kadra. Mentor mu je bio John Ruskin, profesor lijepih umjetnosti koji je na Oxfordu i dandanas legenda. Ruskin je jednom izjavio da vjeruje u centraliziranu vlast i državno vlasništvo nad sredstvima proizvodnje i distribucije. Njegove ideje su sve donedavno oblikovale službenu filozofiju britanske Laburističke stranke, a bile su prisutne i u djelima Karla Marxa i Friedricha Engelsa i tako postale temelji marksističkog komunizma koji je ubrzo zatim zahvatio zemlje istočne Europe. Velik

broj istraživača smatra da je Ruskin bio povezan s bavarskim Iluminatima, te da je on nadahnuo osnivanje Fabijanskog društva (Fabian Society), još jedne gmazovske operacije koja i dandanas upravlja britanskom Laburističkom strankom kao i mnogim drugim organizacijama. Kao i većina klonova Bratstva poput Rhodesa, Engelsa, Weishaupta, Rothschildovih i Rothschildovog suradnika, Mosesa Mendelssohna, jednog od glavnih ljudi u manipulaciji Francuskom revolucijom, Ruskin je proučavao djela Platona. Rhodes je bio toliko opčinjen Ruskinom da je njegov inauguracijski govor zapisao u cijelosti i držao ga uza se do kraja života. Ruskin je imao ogroman utjecaj na brojne studente na Oxfordu i Cambridgu koji će kasnije odigrati svoju ulogu u manipulaciji dvadesetim stoljećem, a jedan od njih bio je i bankar pod rothschildskim uzdama - Alfred Milner.

Premda je Rhodes bio paravan za Okrugli stol, istinska vlast bila je kod Rothschildovih i drugih gmazovskih loza poput Astora i Cecila. Astorovi su bili veliki financijeri raznih organizacija Bratstva kao što je, na primjer, Kraljevski institut za međunarodne poslove (Royal Institute of International Affairs), a Waldorf Astor bio je jedan od njegovih čelnika. Astorovi su bili u središtu skupine poznate kao Clivedenska skupina (Cliveden set), koja je dobila ime po njihovom imanju *Cliveden Estate* nedaleko od palače Windsor. Prezime Astor potječe od drevne božice Aštaroth. Jedan od članova obitelji Cecil bio je lord Salisbury (Kom. 300), britanski premijer i ministar vanjskih poslova u razdoblju kada je Okrugli stol režirao Burski rat u Južnoj Africi u kojem je pobijeno na tisuće muškaraca, žena i djece. Velik broj njih umrlo je u koncentracijskim logorima Slobodnog zidara lorda Kitchennera (Kom. 300). Lord Salisbury bio je blizak prijatelj Winstona Churchilla, još jednog paravana gmazovskih loza koji će Bratstvu biti od velike koristi tijekom Drugog svjetskog rata. Ta manipulacija i genocid koji su počinili Rhodes i Okrugli stol zajamčili su im nadzor nad pravima za eksploataciju minerala u južnoj Africi. Nadzor traje i dandanas preko obitelji Oppenheimer. Sam Savez Južne Afrike utemeljio je Okrugli stol nakon kampanje koju je predvodio bankar i rothschildski manipulator Alfred Milner (Kom. 300) koji je nakon Rhodesove smrti 1902. godine postao novi vođa tog tajnog društva. Iako je Rhodes oporučno ostavio sredstva za financiranje Okruglog stola, glavni financijeri tog tajnog društva bili su Rothschildovi. Oporukom je značajan iznos novca namijenjen financiranju sheme poznate kao Rhodesove stipendije. Nekolicini pomno izabranih prekomorskih studenata tim se stipendijama financirao studij na Oxfordskom sveučilištu kako bi bili indoktrinirani u Program »svjetske vlade«. Postotak studenata koji su po povratku u svoje zemlje zauzeli položaje otvorene ili prikrivene moći izvanredno je visok, a selekcijski je proces uvelike bio dirigiran njihovim genetskim podrijetlom. Na primjer, najglasovitiji Rhodesov stipendist današnjice je Bill Clinton (Ramzes-Pizon-Bush), predsjednik SAD-a, a njegov glavni savjetnik na obima predsjedničkim izborima na kojima je sudjelovao - George Stephanopoulos - također je bio korisnik Rhodesove stipendije. O budućim se *leaderima* ne odlučuje na pojedinim izborima – oni se za obnašanje svojih funkcija odgajaju

i indoktriniraju od vrlo rane dobi, ponekad od rođenja, kao što ćemo vidjeti nešto kasnije. Još jedan čovjek izabran za Rhodesovu stipendiju bio je Fred Franz, bivši predsjednik Društva kule stražara (Jehovini svjedoci), koji je odbio poziv na Oxford i umjesto toga služio Bratstvu zamijenivši vođu Jehovinih svjedoka, Slobodnog zidara Charlesa Tazea Russella koji je ritualno ubijen dan uoči Svih svetih (*Halloween*) 1916. godine.[2] Časopis Jehovinih svjedoka 'Kula stražara' pun je ezoteričnog simbolizma i slika usmjerenih na podsvijest. I George Estabrooks, koji je Britansku obavještajnu službu poučavao upotrebi hipnoze i kontroli uma, također je bio Rhodesov stipendist.[3]

Do 1915. godine ogranci Okruglog stola bili su utemeljeni u Južnoj Africi, Kanadi, SAD-u, Australiji, Novom Zelandu i Indiji. U SAD-u su Okrugli stol i širu mrežu oko njega predstavljali loze i financijeri koji su stigli iz Europe kao, na primjer, Rockefelleri, J. P. Morgan i Edward Harriman, iako smo već vidjeli da su čak i oni bili tek bogata »potrkala« odgovorna višim instancama moći. Oni su Rothschildova i Payseurova sredstva koristili za izgradnju golemih carstava pod čijom su kontrolom bili bankarstvo, trgovina, nafta, čelik i tako dalje, te upravljali gospodarstvom SAD-a na način kako to Oppenheimeri čine u Južnoj Africi. Svi ti ogranci, međutim, podređeni su središnjem operativnom centru u Europi, poglavito u Londonu. Iste te obitelji u Americi, takozvani »istočni *establishment*«, sila su koja stoji iza jednog od najzlokobnijih i najsotonističkijih američkih tajnih društava - Društva lubanje i kostiju - sa sjedištem u mauzoleju bez prozora prikladno poznatom kao »Grobnica« na Sveučilištu Yale u Connecticutu. Tamo se pomno izabrani studenti za trajanja semestra sastaju dva puta tjedno. To je društvo dio mreže koju čine i Templari, Slobodni zidari te Okrugli stol. Simbol lubanje i kostiju povezan je s templarskim obredima koji uključuju lubanju, kao i s brojnim drugim skupinama Bratstva koje su nadahnule to sotonističko, krvopijsko tajno društvo. Druga sveučilišta u SAD-u kao, na primjer, Harvard imaju slična tajna društva, no čini se da je Društvo lubanje i kostiju najutjecajnije. Mreža iste vrste u Britaniji djeluje u Oxfordu, Cambridgu, Edinburgu i drugim sveučilištima. Smatra se da je Društvo lubanje i kostiju došlo u Ameriku prije više od 150 godina kao Ogranak br. 322 njemačkog tajnog društva koje je u jednom razdoblju bilo poznato i kao Bratstvo smrti. Ono što se pouzdano zna je da je Društvo lubanje i kostiju 1832. odnosno 1833. utemeljila skupina u kojoj je bio Daniel Coit Gilman, čovjek odgovoran za osnivanje fondacija oslobođenih od poreza kao što su Rockefellerova fondacija i Zaklada Carnegie za mir u svijetu (Carnegie Endowment for International Peace). Drugi osnivači Lubanje i kostiju bili su general William Huntington Russell i Alphonso Taft iz glasovite američke obitelji. Taft je bio ministar rata u Grantovoj administraciji, a njegov sin William Howard Taft jedini je čovjek koji je bio i predsjednik i ministar pravosuđa SAD-a. Kao i Russellovi (Ramzes-Pizon-Bush), Taftovi (Ramzes-Pizon-Bush) su stara gmazovska obiteljska loza u srodstvu s članom Lubanja i kostiju Georgom Bushem. Društvo lubanje i kostiju izrazito je rasističko, a utemeljeno je novcem koji su Russellovi zaradili

trgovinom drogom. To je Društvo inkorporirano u Russellovu zakladu i njegove se inicijacijske ceremonije održavaju na otoku u rijeci St. Lawrence čiji je vlasnik Društvo zaklade Russell (Russel Trust Association). Većina zemljišta na kojem je izgrađeno Sveučilište Yale također je u vlasništvu ove asocijacije.

Obitelj Russell obogatila se izvozom opijuma iz Turske u Kinu za trajanja britanskih opijumskih ratova s Kinezima, kada je Crno Plemstvo/Bratstvo iz Londona napalo Kinu, preplavivši kinesko društvo drogama. Russellovi su kasnije spojili svoju operaciju s drugim gmazovskim familijama kao što su Coolidge i Delano (novoimenovane u Kom. 300), od kojih su obje iznjedrile predsjednike Sjedinjenih Američkih Država: Calvina Coolidga i Franklina Delana Roosevelta. Russellovi su na svojim brodovima kojima su prevozili drogu običavali isticati zastavu s lubanjom i kostima, a Društvo lubanje i kostiju nastavilo je njihovu tradiciju trgovine drogom preko ljudi kao što su George Bush, jedan od glavnih narko-baruna Sjeverne Amerike. Društvom lubanje i kostiju dominira između dvadeset i trideset obitelji uglavnom sa Istočne obale. Većina ih (točno) tvrdi da su u srodstvu s britanskom aristokracijom, ili da im genetska linija ide do »puritanskih« obitelji koje su došle u Ameriku između 1630. i 1660. godine, za trajanja politike iseljavanja koju su ohrabrivali Sir Francis Bacon i ljudi oko njega. Te su obitelji ili osigurale financijsku moć vlastitim snagama ili se priženile u bogate obitelji preko sinova mogula kao što su Rockefelleri i Harrimani. Ključni kriterij za članstvo u Lubanji i kostima vaše je genetsko podrijetlo. Jeste li dovoljno gmaz? Glavni igrači u manipulaciji dvadesetim stoljećem inicirani su u Društvo lubanje i kostiju dok su bili studenti na Yaleu. Među njima je bio i Averell Harriman, sin Edwarda, jedan od najaktivnijih manipulatora Bratstva koji je umro 1986. u dobi od devedeset i jedne godine. Otac Georga Busha, Prescott Bush, također je bio član Lubanje i kostiju, i on je bio taj koji je opljačkao grob apaškog poglavice Geronima i odnio njegovu lubanju natrag u sjedište u Yaleu za njihove obrede s lubanjama. (Vidi *I istina će vas osloboditi.)* Prescott Bush obogatio se preko Harrimanovog (Payseurovog/Rothschildovog) carstva i kasnije je pomagao u financiranju Adolfa Hitlera.

Dakle, na početku dvadesetog stoljeća situacija je bila ovakva: operativna mreža Babilonskog bratstva koja je imala sjedište u Londonu utemeljila je još jednu elitnu grupaciju zvanu Okrugli stol koja je imala ogranke širom svijeta. Ta tvorevina i tajna društva, banke, poduzeća, mediji i politički pouzdanici s kojima se ispreplela kontrolirali su SAD, Kanadu, Južnu Afriku i druge afričke zemlje, Australiju, Novi Zeland, Indiju, mnoge dijelove Dalekog istoka uključujući Hong Kong, te goleme komade ostatka svijeta pod zajedničkim imenom »Britansko Carstvo«. Presudno upletena u tu mrežu bila je britanska kraljevska obitelj kojoj je nakon kraljice Viktorije na čelo došao njezin Slobodnozidarski sin Edward VII., a kada je on umro 1910. godine došao je George V. Edward koji je u savezu sa svojim prijateljima iz Crnog plemstva u Londonu znatno uvećao bogatstvo kraljevske obitelji. Oni su ubrzo promijenili svoje ime iz njemačkog Saxe-Coburg-Gotha u Windsor kako bi tijekom strahota Prvog svjetskog rata prikrili svoje njemačko

podrijetlo. Kada su te globalne mreže jednom bile u funkciji, teren za groteskno manipulaciju dvadesetim stoljećem bio je pripremljen. U ovom poglavlju ukratko ću opisati pozadinu nekih glavnih događaja, a za više pojedinosti i izvora pogledajte *I istina će vas osloboditi.*

Prvi svjetski rat

Bratstvu je trebao svjetski rat kako bi jednom takvom masivnom upotrebom metode problem-reakcija-rješenje uništilo globalni *status quo,* a zatim obnovilo poslijeratni svijet po svoj zamisli. To im je izvrsno pošlo za rukom. Poslije Prvog svjetskog rata moć je bila u rukama daleko manjeg broja ljudi nego prije njega. Britanska i američka vlada u razdoblju neposredno poslije rata bile su pod nadzorom vodstva Okruglog stola. U Velikoj Britaniji to su bili ljudi kao, na primjer, Alfred Milner (Kom. 300) i lord Balfour (Kom. 300), a u Americi pukovnik House (Kom. 300), arhitekt politike predsjednika Woodrowa Wilsona. U Njemačkoj je formalni čelnik zemlje bio Kaiser Wilhelm II., rođak britanske/njemačke kraljevske obitelji koja će postati poznata pod imenom Windsor. Wilhelmov »nadzornik« bio je vodeći njemački Slobodni zidar, Otto von Bismarck, tvorac Njemačkog carstva, zajedno s drugim Slobodnim zidarima i gmazovskim lozama. Savjetnik Kaisera Wilhelma bio je Bethmann-Hollweg, član bankarske obitelji Bethmann iz Frankfurta i rođak Rothschilda. Wilhelmov osobni bankar bio je Max Warburg, brat Paula i Felixa, koji je sudjelovao u manipulacijama koje su bile u pozadini nastanka američkih Federalnih rezervi. Rothschildi su dotle kupili njemačku novinsku agenciju *Wolff* kako bi kontrolirali informacije koje dolaze do njemačkog naroda i informacije iz Njemačke koje odlaze u vanjski svijet. Jedan od glavnih direktora *Wolffa* bio je – Max Warburg. Rothschildi će kasnije kupiti i dionice francuske novinske agencije *Havas* te agencije *Reuters* iz Londona. (Novinske agencije dostavljaju »novosti« svim medijima.) Sve što je bilo potrebno da bukne ratni požar je iskra koja će ga potpaliti, incident koji će se upotrijebiti za opravdanje neprijateljstava. To je postignuto kada je agent srpskog tajnog društva zvanog Red Crne ruke 28. lipnja 1914. godine ubio nadvojvodu Ferdinanda, nasljednika austrougarskog prijestolja. Istovremeno je u Rusiji pokušan atentat na Grigorija Jefimoviča Rasputina, savjetnika ruskog cara koji se protivio ratu i u kojeg je car imao najviše povjerenja. Crna ruka je ustanovljena 1911. godine pod imenom Red smrti. Na pečatu tog društva nalazila se stisnuta šaka u kojoj su bile lubanja i kosti, a pokraj nje su se nalazili nož, bomba i bočica otrova.[4] Dražesno. Vodeći članovi Crne ruke su se, kako se čini, u siječnju 1914. sastali s francuskim Slobodnim zidarima i Slobodnim zidarima Velikog orijenta u hotelu St. Jerome u Toulousu kako bi dogovorili atentat u Sarajevu.[5] Sami ubojice predvođeni Gavrilom Principom svi su bolovali od tuberkuloze i nije im bilo preostalo mnogo života. To su bili naivci izmanipulirani da to učine u uvjerenju da će pomoći srpskom nacionalizmu, dok se u stvari radilo o iskri potrebnoj gmazovskom Programu za koji oni najvjerojatnije nisu ni znali da postoji. Kako da ljudi spriječe da ih se iskorištava na taj način? Vrlo jednostavno. Ni u kojim okolnostima nemojte nikoga ubiti, nikome naškoditi i postavljati bombe. Eto, sve je riješeno.

Njemački ogranci mreže Bratstva započeli su neprijateljstva, a njihov primjer slijedili su ogranci u ostatku Europe. Ljudi koji su se *de facto* borili u tom ratu bili su nevini pijuni u igri koju nisu razumjeli. U jednoj jedinoj bitci u rovovima na sjeveru Francuske poginulo je pola milijuna ljudi – bila je to golema krvava orgija na području koje je sveta zemlja za sotoniste i krvopije koji upravljaju ovim svijetom. Radilo se, u stvari, o masovnom žrtvovanju gmazovima. Rat je pokrenut metodom problem-reakcija-rješenje, a ista je metoda primijenjena i kako bi se u sukob, kao što je unaprijed planirano, uvukle Sjedinjene Američke Države. U svojoj kampanji za predsjedničke izbore Woodrow Wilson govorio je Amerikancima da neće dozvoliti da Amerika bude uvučena u europski rat. Morao je to govoriti, jer inače ne bi bio izabran. Međutim, znao je da je to dio Programa Bratstva, i tako je 1916. potopljen američki putnički brod *Lusitania*, što je poslužilo kao izgovor za ulazak u rat. Na isti način je ubojstvo nadvojvode Ferdinanda bilo njemački izgovor, a japanski napad na Pearl Harbor 1941. godine izgovor koji je američki gmazo-arijski predsjednik Franklin Delano Roosevelt iskoristio za ulazak u Drugi svjetski rat. Kada je *Lusitania* potopljena, na njoj se nalazio i član jedne gmazovske loze, Alfred Gwynne Vanderbilt. Žurni telegram u kojem mu je poručeno da ne kreće na taj put nije uspio stići do njega. Predsjednik američkog Odbora za ratnu industriju bio je još jedan ključni kotačić u gmazovskoj mreži ovog (misli se na dvadeseto; op. prev.) stoljeća. To je bio Bernard Baruch (Kom. 300) koji je jednom prilikom izjavio da je »vjerojatno imao veću moć nego ijedan drugi čovjek u ratu...«[6] Baruch i Mandel House su bili svakodnevni donositelji odluka u američkom ogranku Okruglog stola sa sjedištem Londonu.

Pedesetih godina dvadesetog stoljeća pojavili su se novi dokazi o tome kako je Prvi svjetski rat bio režiran. Naime, istraga američkog Kongresa o američkim fondacijama oslobođenim od poreza kao što su, na primjer, Rockefellerova fondacija, Fordova fondacija i Zaklada za svjetski mir Carnegie, pokazala je da su te fondacije manipulirale ratom! Još jedna stvar na koju treba pripaziti. Bratstvo svojim organizacijama dodjeljuje nazive koji ljude dovode u zabludu da je njihova svrha suprotna njihovoj zbiljskoj svrsi. Na primjer, želite li uništiti neko područje i istrijebiti tamošnji životinjski svijet, učinit ćete to preko agencije za zaštitu prirode. Želite li voditi sotonistički krug, učinit ćete to preko kršćanske Crkve. Kongresna istraga pod vodstvom Reeceovog odbora otkrila je da su te fondacije imale međusobno povezana vodstva, i da su financirale »obrazovanje« i »znanost« sa skrivenom svrhom promicanja svog Programa centralizacije svjetske moći. Rezultati znanstvenih »istraživanja« bivali su unaprijed dogovoreni, prije dodjeljivanja sredstava. Nema dogovora rezultata – nema novaca. To je jedan od glavnih načina na koji su potiskivane znanstvene spoznaje, spoznaje koje su svijet mogle osloboditi gladi i potrebe za skupim i po okoliš štetnim tehnologijama za proizvodnju energije kakve imamo danas. Do relevantnih otkrića Reeceovog odbora u vezi s

Prvim svjetskim ratom došlo je tijekom istrage Zaklade za svjetski mir Carnegie. Norman Dodd, voditelj istrage u odboru, izvijestio je da je na jednom sastanku Carnegijevih povjerenika postavljeno sljedeće pitanje:

> »'Ako želite promijeniti život cijelog naroda, postoji li učinkovitije sredstvo od rata?' Zaključeno je da ne postoji, i tako je sljedeće postavljeno pitanje glasilo: 'Kako uvući SAD-e u rat?'«

Dodd je nastavio:

> »A tada su postavili pitanje: 'Kako ćemo kontrolirati diplomatsku mašineriju SAD-a?' I uslijedio je odgovor: 'Moramo kontrolirati State Department'. Sad dolazimo do onoga što već znamo... do otkrića da se svako visoko imenovanje u Ministarstvu vanjskih poslova (na eng. State Department; op. prev.) moralo odobriti u agenciji koju je osnovala Carnegijeva zaklada. Naposljetku, bili smo u ratu. Ti povjerenici su na sastanku 1917. godine imali toliko da si čestitaju na mudrosti svoje prvotne odluke, budući da je učinak rata već pokazao da može promijeniti život ove zemlje i da će ga promijeniti. Datum je to našeg ulaska u rat; bili smo upleteni. Čak su bili toliko drski da sroče i pošalju telegram g. Wilsonu u kojem su ga upozorili da se pobrine da rat ne završi prebrzo.«[7]

Dodd je rekao da je njegova istražiteljica Kathryn Casey pronašla drugi zapisnik koji se odnosio na nastojanja Zaklade Carnegie da se spriječi povratak američkog života u prijeratno stanje. Naposljetku, promijeniti način na koji ljudi žive i razmišljaju bila je glavna svrha rata.

> »Došli su do zaključka da, ukoliko žele spriječiti povratak na staro, moraju kontrolirati obrazovanje. Tako su pristupili Fondaciji Rockefeller i rekli: 'Želite li preuzeti na sebe kontrolu nad obrazovanjem u onom njegovom dijelu koji uključuje predmete koji se po svom karakteru tiču stanja u zemlji?' I pao je dogovor. Tada su zajedno odlučili da je ključ u poučavanju američke povijesti i da to moraju promijeniti. Zatim su pristupili najistaknutijim od, kako bismo ih mogli nazvati, američkih povjesničara tog vremena s namjerom da ih nagovore na promjenu načina na koji predstavljaju tu temu.«[8]

Eto razloga zašto o onome što se doista dogodilo nećete čitati u knjigama službene povijesti. Čitate ono što Bratstvo želi da čitate. Takvo smeće pod parolom »obrazovanja« u školama i na sveučilištima uče našu djecu. Isto je i sa svim drugim predmetima. To je »obrazovanje« za koje američke obitelji rintaju i štede čitav život. Rintaju i štede kako bi platiti da njihova djeca budu indoktrinirana – to je prava istina. Svrha Prvog svjetskog rata bila je preurediti poslijeratni svijet

na način kako to žele gmazovi. Tako su isti ljudi koji su na obje strane režirali rat postavljeni u Versajsku mirovnu konferenciju koja se godine 1919. održala pokraj Pariza (ponovno taj grad!) ne bi li se odlučilo što će biti rezultat rata koji su sami proizveli. Usput, Versajska palača poznata je i kao palača Kralja Sunca. »Pobjedonosne« marionete, jadni vođe, u Versaillesu su bili Woodrow Wilson ispred SAD-a, Lloyd George (Kom. 300) ispred Velike Britanije i Georges Clemenceau ispred Francuske. Međutim, što se zbivalo iza filmskog zaslona? Wilsona su »savjetovali« pukovnik Mandel House (Kom. 300) i Bernard Baruch (Kom. 300), obojica predstavnici Rothschilda i Okruglog stola; Lloyda Georga su savjetovali Alfred Milner (Kom. 300), službeni vođa Okruglog stola, i Sir Phillip Sassoon, izravni potomak Mayera Amschela Rothschilda; Clemenceau je imao Georgea Mandela, svog ministra unutarnjih poslova, čije je pravo ime bilo Jeroboam Rothschild. Nadalje, u američkoj komisiji za pregovore o miru bili su zloglasna braća Dulles; Paul Warburg; Thomas Lamont iz J. P. Morgana (Payseura); Robert Lansing, državni tajnik i ujak zloglasne braće Dulles; i Walter Lippman (Kom. 300), utemeljitelj američkog ogranka Fabijanskog društva. Sve su to bili pripadnici gmazovskih obiteljskih loza. Jedan od članova njemačke delegacije bio je Max Warburg, brat Paula Warburga u američkoj delegaciji! Domaćin konferencije bio je barun Edmund de Rothschild, glavni borac za židovsku državu u Palestini, kojoj je Versajska mirovna konferencija i pružila potporu. No, ni u jednoj povijesnoj knjizi nećete pronaći ništa od toga. Konferencija je rezultirala osnivanjem Svjetskog suda u Haagu u Nizozemskoj, te Lige naroda, prvog pokušaja Bratstva da stvori svjetsku organizaciju koja će se moći razviti u svjetsku vladu. Prvi nacrt onoga što će postati poznato kao 'Pakt Lige naroda' (Covenant of the League of Nations) napisao je pukovnik House, ujedno autor slavnih »četrnaest točaka« koje je Woodrow Wilson iznio na konferenciji u Versaillesu. Nekoliko godina ranije House je bio napisao roman pod naslovom *Philip Dru: Administrator,* za koji je kasnije priznao da mu je radnja utemeljena na stvarnim činjenicama koje su predstavljene kao fikcija. U knjizi - koja je anonimno objavljena dvije godine *prije* Prvog svjetskog rata - House predlaže osnivanje organizacije koja bi se zvala – Liga naroda. Čitav rat i milijuni žrtava koje je odnio bili su dio urote da se ostvari još jedna faza gmazovskog Programa. Liga naroda naposljetku se raspala, međutim nakon još jednog rata njihova se ambicija ostvarila u obliku Ujedinjenih naroda, utemeljenih 1945. godine.

Ruska revolucija i Hladni rat

Ruska revolucija do koje je došlo 1917. godine, za trajanja Prvog svjetskog rata, dovela je do stvaranja Sovjetskog Saveza i kasnije do Hladnog rata. Stalna tema manipulacije Bratstva tijekom stoljeća bilo je stvaranje čudovišta kojih će se ljudi bojati – nešto što su nastavili raditi s komunizmom u Sovjetskom Savezu i Kini. Hijerarhije te dvije regije isprepliću se s mrežom Bratstva i gmazovskim lozama, no dakako ljudi to ne znaju. Javnost je vjerovala da se je SAD-e suprotstavio Sovjetskom Savezu jer je Amerika kapitalistička, a Sovjetski Savez komunistički. To

nije točno. Te dvije zemlje samo su različite vrste kartela, i to je sve. U konačnici, nadziru ih isti ljudi. Komunizam su stvorili Wall Street i londonski City (financijsko središte Londona; op. prev.) kako bi generirali ogroman strah i sukob koji su obilato korišteni za ostvarivanje gmazovskog Programa. Kao i uvijek, sve je isplanirano davno prije nego što se dogodilo. Komunistički manifest napisali su (ili je napisan za njih) Karl Marx i Friedrich Engels. Marx je bio učenik njemačkog okultista Brune Bauera (Rothschilda), a oženio se u gmazovsku lozu škotske aristokracije. Neka od njegovih djela žestoko su protužidovska, što je, naizgled, proturječno, budući da je sâm navodno bio Židov. Ali, nije bio. Marx je još jedan pripadnik »arijske« loze koji odrađuje svoj dio posla na ostvarivanju zajedničkog cilja – gmazovskog cilja. Ekstremno lijevi političari sve su ove godine štovali Marxa kao »narodnog čovjeka«, dok je on u stvari bio čovjek čiji cilj je bio utamničiti narod. Akcija je započela u Rusiji kada su Rothschildi izmanipulirali cara da 1905. godine zarati s Japanom. Europski Rothschildi Rusima su posudili novac za taj vojni sukob, dok je američki ogranak, Kuhn, Loeb and Company, financirao Japance. Rat je, uz povrat duga Rothschildima s kamatama, uništio rusku ekonomiju što je pomoglo potpaliti pobunu koja se kuhala. Kada je započeo Prvi svjetski rat, a Rusija zaratila s Njemačkom, rothschildske kompanije kao što je 'Vickers Maxim' konstantno su zadržavale opskrbu ruske vojske oružjem, i naposljetku su se vojnici pobunili. Kompaniju 'Vickers Maxim' nadzirao je Ernest Cassal, poslovni suradnik kompanije Kuhn, Loeb and Company, a njezini najveći dioničari bili su Rothschildi. Kći Ernesta Cassala kasnije će se udati za lorda Mountbattena, jednog od Rothschilda[9] i čovjeka koji je sredio udaju kraljice Elizabete II. za svog nećaka, princa Philipa. Isprepletenost gmazovskih loza naprosto je fantastična.

Ruska revolucija okončala je tri stotine godina dugu vladavinu dinastije Romanov koja je započela u 17. stoljeću s Mihailom Romanovim, za kojeg se smatra da je imao potporu okultista i rosenkreuzera dr. Arthura Deeja i Britanske obavještajne službe. Arthur Dee je bio sin dr. Johna Deeja, zloglasnog astrologa kraljice Elizabete I. Međutim, sve te loze podređene su uspjehu Programa i sada je došlo vrijeme da Romanovi odu. Isto je vrijedilo i za dinastije Habsburg i Hohenstaufen u istom tom razdoblju. Sa Slobodnim zidarstvom, rosenkreuzerima i drugim tajnim grupacijama koje su od druge polovice 18. stoljeća u Rusiji doživjele procvat, infrastruktura za uklanjanje Romanovih s vlasti već je dugo bila spremna. Prvi juriš usmjeren na micanje Romanova poveo je Slobodni zidar Alexander Kerenski kojega su financirali Wall Street i London. Drugi, brutalniji val napada predvodili su Lav Trocki i Lenjin. Trocki se iz Njemačke bio preselio u New York a iz New Yorka se zaputio u Rusiju kako bi pokrenuo boljševičku revoluciju. U Rusiju je ušao s putovnicom SAD-a koju mu je osigurao sâm predsjednik Woodrow Wilson, a uz sebe je još imao deset tisuća američkih dolara koje su mu dali Rockefelleri. U Rusiji mu se pridružio Lenjin koji je doputovao zapečaćenim vlakom iz Švicarske preko Njemačke i Švedske. Golemi dio boljševičke propagande financirali su Nijemci. Dok su Lenjin, Trocki i ostatak družine javno osuđivali »kapitalizam«,

istovremeno su ih financirali bankari Bratstva iz Wall Streeta i Londona, isti ljudi koji će nešto kasnije pomagati Hitlera. Trocki je poslije u svojoj autobiografiji spomenuo neke od tih zajmova, od kojih su mnoge organizirali Alfred Milner iz Okruglog stola i »Alexander« Gruzenberg (pravo ime Michael), glavni boljševički agent u Skandinaviji. On je bio tajni savjetnik banke Chase National u vlasništvu J. P. Morgana (Payseura) sa sjedištem u New Yorku. Jedan od najaktivnijih posrednika između boljševika, Londona i Wall Streeta bio je Olof Aschberg, koji je postao poznat kao boljševički bankar. Posjedovao je banku Nya Banken utemeljenu u Stockholmu 1912. godine. Aschbergov londonski posrednik bila je North Commerce Bank kojom je predsjedao Earl Grey, član Okruglog stola i prijatelj Cecila Rhodesa. Još jedan bliski Aschbergov suradnik bio je Max May, potpredsjednik J. P. Morganovog (Payseurovog) jamstvenog fonda i voditelj njegovih prekomorskih operacija.

Godine 1915. sa svrhom financiranja Ruske revolucije osnovana je 'American International Company' (Američka međunarodna kompanija). Njezini direktori su zastupali interese Rockefellera, kompanije Kuhn, Loeb and Company (Rothschilda), DuPonta, Harrimana i Federalnih rezervi. Među njima je bio i George Herbert Walker Bush, djed Georga Busha. Rothschildi su izravno financirali Revoluciju preko Jacoba Schiffa te Kuhn, Loeb and Company. U Švedskoj je 1917. godine održan međunarodni skup bankara Bratstva iz Britanije, SAD-a, Rusije, Njemačke i Francuske. Tamo su se dogovorili da će Kuhn, Loeb and Company položiti pedeset milijuna američkih dolara na račun u švedskoj banci kojim će raspolagati Lenjin i Trocki. U članku objavljenom u listu *The New York American Journal* od 3. veljače 1949. unuk Jacoba Schiffa izjavio je da je njegov djed dvojici »revolucionara« platio dodatnih dvadeset milijuna dolara. Dvadeset milijuna dolara vrijedna uplata Elishua Roota (odvjetnik tvrtke Kuhn, Loeb and Company i bivši državni tajnik) boljševicima preko Posebnog ratnog fonda zabilježena je u Kongresnim bilješkama od 2. rujna 1919. godine. Ta je investicija ne samo unaprijedila gmazovski Program nego i ostvarila nevjerojatan profit. Neki istraživači sugeriraju da je Lenjin tvrtki Kuhn, Loeb and Company između 1918. i 1922. godine vratio današnju protuvrijednost od 450 milijuna dolara. To nije ništa u usporedbi s profitima koje su stjecali eksploatacijom ruskih prirodnih bogatstava, njezinog gospodarstva i njezinog naroda, uključujući i krađu carevog zlata te njegovih golemih financijskih zaliha koje su čuvale, i ukrale, upravo banke koje su financirale revoluciju. Rusiju, kao i ostatak svijeta, opustošili su gmazovi. O ovoj se priči može još mnogo toga reći, što sam i učinio u svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi*, no želio sam vam podastrijeti dovoljno informacija kako biste vidjeli da je Ruska revolucija, i sve što je iz nje proizašlo, bila još jedna operacija Bratstva.

Nadalje, komunizam je u Drugom svjetskom ratu zakulisnim igrama doveden u sukob s fašizmom (a u stvari, riječ je o istome), a kada je rat završen strah od sovjetskog »čudovišta« iskorišten je za daljnju manipulaciju svjetskim događajima i za opravdanje ogromne vojne potrošnje kod samih kompanija proizvođača

oružja i zrakoplova u vlasništvu gmazova. Stoga su vodili računa da bude ili stanje pariteta ili da Sovjetski Savez bude u laganoj prednosti, te tako na obje strane proizvodili strah i davali povod za kupovanje sve većih količina skupog naoružanja od njihovih kompanija – »budite u koraku s Rusima«. Hladni rat bio je klasična manipulacija. Ljudi na Zapadu bojali su se Sovjetskog Saveza, a ljudi u Sovjetskom Savezu su se bojali Zapada, dok su obje strane tajno kontrolirali isti ljudi. Ključna za tu operaciju bila je pojava nuklearnog oružja tijekom Drugog svjetskog rata, a zahvaljujući *Projektu Manhattan* u Americi što ga je predvodio Robert Oppenheimer. *Projekt Manhattan* podupirao je od Bratstva kontrolirani Institut za napredna istraživanja (Institute for Advanced Study) na Princetonskom sveučilištu, čiji je redoviti posjetitelj bio Albert Einstein. Einstein, koji je radio na razvoju atomske bombe, bio je blizak suradnik Bernarda Barucha i lorda Victora Rothschilda (Kom. 300), čovjeka koji je desetljećima nadzirao Britansku obavještajnu službu. Rothschild je iste te veze iskoristio da opskrbi državu Izrael znanjem o izgradnji nuklearnog oružja. Međutim, naravno, da su SAD posjedovale to razorno oružje a Rusi nisu, ne bi bilo Hladnog rata, tako da je tehnološko znanje posredovano i njima. Pavel A. Sudoplatov, direktor Sovjetskog obavještajnog biroa za atomski problem u razdoblju Drugog svjetskog rata dosada je potvrdio da je Oppenheimer Sovjetskom Savezu tijekom rata davao podatke o bombi.[10] Na *Projektu Manhattan* je nakon bijega iz Njemačke u Britaniju 1933. godine radio i njemački fizičar Klaus Fuchs. Fuchs, suradnik lorda Victora Rothschilda, kasnije je osuđen na četrnaest godina zatvora zbog odavanja britanskih i američkih atomskih tajni Rusima. Od ljudi iz obavještajne zajednice SAD-a koje sam upoznao, kao i iz istraživanja drugih pisaca saznao sam da je znanje o izradi nuklearnog oružja iz Sjedinjenih Državama Sovjetima bilo prenošeno tijekom čitavog Hladnog rata, i to ne samo na konferencijama Pugwash što su ih nadahnuli Einstein i Bertrand Russell (Kom. 300). Ime Pugwash potječe od imena kanadskog imanja industrijalca Cyrusa Eatona gdje su konferencije održane. Eaton je svoju karijeru započeo kao tajnik J. D. Rockefellera da bi kasnije postao poslovni partner dinastije Rockefeller. Godine 1946. Einsteinov prijatelj Bertrand Russell rekao je da je neophodno koristiti nuklearno oružje kako bi se sve nacije prisililo da se odreknu svog suvereniteta i pokore diktaturi Ujedinjenih naroda.[11]

Naposljetku je vremenski raspored gmazovskog Programa došao do točke kada su bivše države Sovjetskog Saveza trebale ući u Europsku Uniju i NATO, sukladno planu za stvaranje svjetske vlade i svjetske vojske. To se ne bi moglo ostvariti da se je održao Sovjetski Savez na kojega se i dalje gledalo kao na »carstvo zla«. Tada je na scenu iznenada stupio Mihail Gorbačov – suradnik i podređeni Henryja Kissingera i Davida Rockefellera, te dvojice manipulatora Bratstva. Njegov je zadatak bio odigrati ulogu 'dobrog momka' i srušiti Sovjetski Savez. Berlinski zid je pao, i ljudi su smatrali da je to pobjeda slobode, međutim bio je to samo još jedan korak na putu do totalne globalne dominacije. Gorbačov je dao ostavku, a sada vodi od Bratstva financiranu Fondaciju Gorbačov koja organizira prestižne

konferencije na kojima se poziva na osnivanje svjetske vlade. On je još jedan od gmazova koji mijenja oblik, kao što su se na svoje oči uvjerile moje 'veze'.

Stvaranje Izraela

Za cionizam se često govori da je u samom središtu urote, no osobno se s time ne slažem. Predstavlja njezin dio, to je točno, ali mreža Bratstva daleko je veća. Cionizam nije židovski narod, to je politički pokret. Mnogi Židovi ga ne podupiru, a mnogi nežidovi pak podupiru. Reći da je cionizam židovski narod isto je kao i reći da je Demokratska stranka američki narod. Pa ipak, kritizirati cionističke ekstreme znači biti prozvan antisemitom ili protužidovski nastrojenim. Kakve li gluposti. Baš kao što je Južna Afrika u stvari leno Oppenheimerovih, tako je i izraelska država u stvari rothschildska država. Cionizam su u ime Bratstva kreirali Rothschildi i izraelski cionizam u biti nije cionizam nego SIONizam, ogranak gmazo-arijske religije kulta Sunca. To je sveta zemlja gmazo-arijaca još od vremena Levita i drugih drevnih naroda. Nadalje, eklatantna krađa arapske zemlje pružila je bezbroj mogućnosti za poticanje sukoba i podjela na Srednjem istoku, a to se pokazalo posebno učinkovitim u manipuliranju arapskim državama bogatim naftom. Ključni trenutak u planu Rothschildovih za »Izrael« bila je Balfourova deklaracija, kada je britanski ministar vanjskih polova Arthur (Lord) Balfour 6. studenog 1917. godine objavio da Britanija podupire pravo Židova na domovinu u Palestini. Versajska mirovna konferencija kojom su dominirali Rothschildi također im je pružila potporu. Iznenađenjima nikad kraja. Međutim, što je bila ta Balfourova deklaracija? Nisu je sastavili članovi westminsterskog parlamenta. To je jednostavno bilo pismo lorda Balfoura (Kom. 300), člana unutarnjeg kruga tajnog društva Okrugli stol, lordu Lionelu Walteru Rothschildu (Kom. 300), utemeljitelju Okruglog stola! To je bilo pismo jednog člana istog tajnog društva drugom članu. Rothschild je bio predstavnik Engleske federacije cionista koja je utemeljena rothschildskim novcem. Mnogi istraživači dijele mišljenje da su »Balfourovo« pismo zapravo napisali lord Rothschild i Alfred Milner (Kom. 300), zvijezda vodilja Okruglog stola kojeg je isti lord Rothschild postavio na čelo rudarskog giganta 'Rio Tinto Zinc'. Kompanija Rio Tinto jako je angažirana u Južnoj Africi, a njezin glavni dioničar je, kako se čini, engleska kraljica. Arapi iz Palestine iskorišteni su da se u Prvom svjetskom ratu bore protiv Turaka pod zapovjedništvom Engleza T. E. Lawrenca (Lawrence od Arabije), koji im je za njihovu pomoć obećao puni suverenitet. Međutim, on je cijelo vrijeme znao da je plan Bratstva osnivanje »židovske« (Hazarsko-arijske) domovine u Palestini. Lawrence, blizak prijatelj Winstona Churchilla, kasnije je priznao tu činjenicu:

> »Bio sam uvjerenja da je arapska pomoć nužna za našu jeftinu i laku pobjedu na Istoku, te da je bolje da pogazimo svoju riječ nego da izgubimo; entuzijazam Arapa bio je naše glavo oruđe za pobjedu u Istočnom ratu. Tako sam ih uvjerio da će Engleska održati svoje obećanje riječju i djelom.

> Ohrabreni time, izveli su svoje junačke pothvate; međutim, naravno, umjesto da budem ponosan na ono što smo zajedno učinili, bio sam neprekidno ojađen i posramljen.«[12]

Takav je bio gmazo-arijski *modus operandi* tisućama godina. Rothschildi su bili ti koji su financirali prve »židovske« naseljenike u Palestini; Rothschildi su pomogli u stvaranju i financiranju Hitlera i nacista u Drugom svjetskom ratu, koji je označio užasno postupanje sa Židovima, Ciganima, komunistima i drugima; Rothschildi su primijenili razumljivo poslijeratno suosjećanje sa »Židovima« i nemilosrdno ga iskorištavali za ostvarivanje svojih zahtjeva za preuzimanje arapske Palestine; Rothschildi su financirali »židovske« terorističke skupine u Palestini koje su Izrael stvorile bombama, ubojstvima i terorom; i naposljetku, Rotshchildi su bili ti koji su financirali te manipulacijama doveli teroriste - među kojima su bili i izraelski premijeri Ben-Gurion, Shamir, Begin i Rabin - na ključne položaje u Izraelu. Ti ljudi su s licemjerjem koje se ne da opisati čitav život osuđivali terorizam drugih; lord Jacob Rothschild, pod čijom kontrolom je bila Britanska obavještajna služba, bio je taj koji je Izraelcima ustupio znanje o izradi nuklearnog oružja; Rotschildi su posjedovali i nadzirali Izrael od samog početka, te i dandanas određuju njegovu politiku; Rothschildi su, zajedno s ostatkom mreže Bratstva, prikrili i potiskivali činjenicu - koju su potvrdili židovski povjesničari - činjenicu da velika većina »židovskog« naroda u Izraelu genetski potječe s Kavkaskog gorja, a ne s područja na kojem sada obitavaju. Židovski je narod žrtvovan na rothschildskom oltaru pohlepe i žudnje za moći, međutim čak i Rothschildi slušaju naredbe s viših instanci čije je sjedište, mišljenja sam, najvjerojatnije u Aziji, te s Dalekog istoka zapovijeda operativnom stožeru u Londonu. U konačnici je cjelokupna prijevara orkestrirana s niže četvrte dimenzije. Pozadinu, pojedinosti i izvore koji podupiru tvrdnje koje sam upravo iznio, ponavljam, možete pronaći u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi.*

Drugi svjetski rat

Na Versajskoj mirovnoj konferenciji donesen je cijeli niz odluka, što je kulminiralo genocidom poznatim kao Drugi svjetski rat. Najprije su njemačkom narodu nametnute reparacije koje su bile tako fantastično visoke da Weimarska republika, osnovana nakon rata, nije imala nikakvih izgleda za gospodarski opstanak. Upravo to je bilo planirano. Taj gospodarski kaos bio je golemi problem koji je zahtijevao rješenje, a rješenje je bio Adolf Hitler. Drugi važna odluka donesena na tajnom sastanku versajskih kolaboracionista u hotelu *Majestic* u Parizu bila je ona o stvaranju granskih organizacija povezanih s izvornim Okruglim stolom. Najprije je 1920. godine osnovan Institut za međunarodne poslove (Institute for International Affairs), također poznat kao Kuća Chatham (Chatham House), sa sjedištem na Trgu St. Jamesa br. 10 u Londonu. Na čelu te organizacije službeno se nalazi britanski monarh, a 1926. godine joj je dodijeljen naziv Kraljevski institut.

Njegov američki ogranak, Vijeće za vanjske poslove (Council on Foreign Relations), sredstvima Rockefellera i drugih 1921. godine osnovali su američki članovi Okruglog stola. To su bili dodaci mreži Bratstva osnovani s ciljem još potpunije kontrole nad britanskom i američkom politikom i, dapače, čitavim svijetom. Riječ je o jednoj te istoj organizaciji, samo pod različitim imenima. Kraljevski institut za međunarodne poslove (Royal Institute of International Affairs - RIIA) osnovali su prijatelji Cecila Rhodesa i druge poznate obitelji, uključujući Astore. Financirala ga je, kao što to čini i danas, izuzetno dugačka lista međunarodnih korporacija i medijskih grupacija u vlasništvu gmazovskih loza. Nabrojao sam ih u *I istina će vas osloboditi.*

Kraljevski institut povezan je s najvišim razinama politike, bankarstva, trgovine, medija i tako dalje – uobičajena priča. Primjerice, jedan od njegovih najviših figura bio je pukovnik John (Jacob) Astor (Kom. 300), direktor banke Hambros (Bratstvo) i od 1922. godine vlasnik lista *Times.* Među drugim utemeljiteljima bili su Sir Abe Bailey, vlasnik južnoafričke rudarske kompanije 'Transvaal Mines' koji je s Alfredom Milnerom surađivao na započinjanju Burskog rata; te John W. Wheeler-Bennett, koji će postati »politički savjetnik« generala Eisenhowera u Londonu tijekom zadnje dvije presudne godine Drugog svjetskog rata, kada je osmišljen plan za poslijeratno razdoblje. Institut je tijesno povezan s britanskim sveučilištima kao što su Oxford i Cambridge te s londonskim Fakultetom ekonomije koji je iznjedrio mnoge »radikale« političke »ljevice«. Zloglasnu knjigu Adolfa Hitlera *Mein Kampf* u stvari je za Hitlera napisao general-pukovnik Karl Haushofer koji je priznao da je glavni izvor ideja predstavljenih u njoj bio Halford J. MacKonder, direktor londonskog Fakulteta ekonomije. Jednako kao i kod Okruglog stola, ogranci Kraljevskog instituta ustanovljeni su u Australiji, Kanadi, Novom Zelandu, Nigeriji, Trinidadu i Tobagu te u Indiji, u kojoj je bio poznat kao Vijeće za međunarodne poslove (Council of World Affairs). Njegov američki ogranak, Vijeće za vanjske poslove (Council on Foreign Relations), smjestio se u Harold Pratt House na adresi 58 East 68th Street u New Yorku, bivšem domu obitelji Pratt, prijatelja Rockefellera. Ustrojili su ga pukovnik Mandel House, J. P. Morgan (Payseur), Rockefelleri i njihovi suradnici. CFR je ubrzo stekao kontrolu nad SAD-om, a kontrola traje i dandanas. Pogledate li tko su njegovi članovi, pronaći ćete glavne ljude svih institucija koje upravljaju životima Amerikanaca, uključujući i one obrazovne. Organizacije poput Okruglog stola sačinjene su od unutarnjeg i vanjskih krugova. Unutarnji krug poznaje Program i danonoćno radi na njegovom ostvarivanju. Sljedeći krug zna dobar dio Programa i u skladu s tim saznanjima djeluje na svom području djelovanja. Sljedeći krug je uglavnom neupućen u Program, no njegovim se pripadnicima manipulira tako da donose »pravilne« odluke u svom djelokrugu. Admiral Chester Ward, bivši glavni pravni savjetnik američke ratne mornarice (Judge Advocate General of the Navy), bio je član CFR-a šesnaest godina. Rekao je da je svrha te organizacije bila »... 'utapanje' američkog suvereniteta i državne nezavisnosti u svemoćnoj... centraliziranoj

svjetskoj vladi«. U svojoj knjizi *Kissinger on the Couch* (Kissinger na kauču), što ju je napisao zajedno s Phyllis Schafly, Ward tvrdi:

> ...žudnja za predajom suvereniteta i nezavisnosti SAD-a prevladava kod većine članstva, a posebno u vodstvu nekoliko divergentnih klika zbog kojih je CFR u stvari policentrična organizacija... *(glavna klika)* je sačinjena od ideologa »jedne svjetske vlade«, koji se učtivije nazivaju organiziranim internacionalistima. Oni su ti koji nastavljaju tradiciju utemeljitelja.«

Od 1921. godine gotovo je svaki predsjednik Sjedinjenih Američkih Država bio član CFR-a, a to su bili i ljudi na ključnim položajima u vladi uključujući i većinu, a danas sve američke veleposlanike diljem svijeta. Također, članovi CFR-a su vlasnici medija, novinari i urednici na ključnim položajima, prosvjetni stručnjaci, vojni vođe i tako dalje, i tako dalje. Članstvo u Kraljevskom institutu za međunarodne poslove još uvijek je tajno, no također se sastoji od ljudi na istim položajima i pozadinom u Velikoj Britaniji, a naglasio bih i da je američki CFR podređen Kraljevskom institutu u Londonu, te da od njega prima naredbe. Te organizacije su usko povezane s Iluminatima; »viteškim« redovima poput Vitezova sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog); jednom mrežom pod nadzorom Bratstva koju ću razotkriti kasnije; Slobodnim zidarima, Rosenkreuzerima i Okruglim stolom; američkom mrežom »fondacija« kao što je Rockefellerova fondacija i s beskonačnom mrežom isprepletenih skupina koje u konačnici rade na uspostavljanju globalnog vodstva. Ta mreža se do 1930-ih širila svijetom, pa je Bratstvo postalo spremno za svoj najveći projekt dotada – Drugi svjetski rat. Njegova je svrha bila kako ostvarivanje daljnje centralizacije moći tako i stvaranje globalnog tijela koje će evoluirati u svjetsku vladu. Danas to tijelo poznajemo pod nazivom Ujedinjeni narodi.

S njemačkom ekonomijom u rasulu i inflacijom od tisuću posto, njemački narod je Adolfa Hitlera smatrao svojim spasiteljem. Problem-reakcija-rješenje. U svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi* opsežno sam dokumentirao i podastro izvore o tome kako se naciste financiralo iz Wall Streeta i londonskog Cityja. Financiranje se odvijalo preko njemačkih podružnica britanskih i američkih kompanija, kao i preko američkih zajmova poznatih pod imenima Youngov plan i Dawesov plan. Zajmovima se navodno Njemačkoj pomagalo da plati reparacije, no u stvari su išli ravno u Hitlerov ratni stroj. Američka naftna kompanija 'Standard Oil' (Rockefelleri) i 'I. G. Farben', njemački kemijski kartel koji je upravljao koncentracijskim logorom u Auschwitzu, bili su, u stvari, jedna te ista kompanija. Hitler je došao na vlast 1933. godine, a iste te godine - što nije slučajnost - Franklin Delano Roosevelt postao je predsjednik SAD-a. Njegov put do vlasti bio je identičan Hitlerovom. Godine 1929. bankari Bratstva srušili su burzu na Wall Streetu i prouzročili veliku depresiju. I za taj problem našlo se rješenje u obliku Rooseveltovog ekonomskog paketa zvanog »New Deal« koji mu je donio pobjedu na predsjedničkim izborima 1933. godine. »New Deal« je bio kopija ekonomskog paketa što ga je Hitler ponudio njemačkom narodu kako bi riješio njemačke gospodarske probleme s proizvodnjom. Kada je došao na vlast, Roosevelt je izveo jednu od najvećih krađa u povijesti čovječanstva, donijevši zakone koji su Amerikance prisilili da u zamjenu za bezvrijedne komade papira poznate kao novčanice Federalnih rezervi američkoj vladi predaju sve svoje zlato. To je bilo neophodno, rekao je, da bi se riješili teški gospodarski problemi. Ubrzo zatim, s američkim gospodarstvom koje je sada bilo pod potpunim nadzorom Bratstva, Roosevelt je na dolarsku novčanicu stavio njihov simbol, piramidu s okom koje sve vidi. Tako je američkom narodu poručio: »Držimo vas u šaci«.

Franklin Roosevelt (Ramzes-Pizon-Bush), Slobodni zidar 33. stupnja, nosio je počasni naslov Vitez Pitije u tajnom društvu zvanom Drevni arapski red plemića i mistika. Neki od prijašnjih članova tog društva bili su Francis Bacon i francuski revolucionar Mirabeau. U članstvo su mogli biti primljeni isključivo Slobodni zidari barem 32. stupanja i članovi templarskih loža Slobodnog zidarstva.[13] Red je navodno ustanovio potomak Muhameda, te ga utemeljio na tajnom društvu u srednjovjekovnoj Europi čiji su članovi bili Židovi, Arapi i Kršćani.[14] Simbol društva bio je polumjesec prikazan raljama bengalskog tigra na kojima je bila ugravirana piramida, urna i pentagram – kombinacija koja predstavlja Univerzalnu Majku, Izidu/Semiramis/Ninkharsag.[15] Rooseveltov ministar poljoprivrede Henry Wallace također je bio okultist uključen u donošenje odluke da se na dolarsku novčanicu stavi piramida s okom koje sve vidi.[16] Wallace je imao gurua, ruskog umjetnika i slikara Nicholasa Roericha, koji je proveo mnogo godina putujući Nepalom i Tibetom gdje je učio od lama i tražio izgubljeni grad Shamballu, legendarni dom tajnih okultističkih adepata ili »majstora« koji su navodno tijekom cijele povijesti tajno utjecali na odnose u svijetu. Poznati su pod različitim imenima: kao Tajni glavari, Skriveni majstori ili kao Veliko bijelo bratstvo, a neki istraživači smatraju da su oni sila koja je stajala u pozadini nastanka Slobodnih zidara, Vitezova templara, Rosenkreuzera, Teozofskog društva i Hermetičkog reda Zlatne zore.[17] Osobno smatram da su gmazovi, svakako barem neki od njih. Roerich je sudjelovao u osnivanju Lige naroda - što je bio prvi pokušaj stvaranja svjetske vlade - i podržavao rad dr. Andrije Puhariča, znanstvenika koji je pomogao u razvijanju parapsiholoških moći mladog Izraelca po imenu Uri Geller.[18]

Sve dok Hitlerova vojska nije narasla do točke kada je bila dovoljno snažna za vođenje dugotrajnog rata u Britaniji su članovi Okruglog stola i Instituta za međunarodne poslove koji su bili članovi Parlamenta najprije pozivali na popustljivost prema Njemačkoj. Zatim su odjednom, kao što obrazlažem u knjizi *I istina će vas osloboditi,* promijenili pjesmu i pozvali na bespoštedni rat protiv Hitlera. Jedan od najgrotesknijih primjera toga je taj da su Lady Astor, Leopold Amery, Lionel Curtis i lord Lothian svi bili članovi Okruglog stola i/ili Kraljevskog instituta za međunarodne poslove. Lord Halifax, ministar vanjskih poslova i član Okruglog stola praktički od njegovog osnutka, bio je još jedan pristaša podilaženja Hitleru. Dana 19. studenog 1937. godine sastao se s Hitlerom, a Hitlerov predstavnik Al-

fred Rosenberg posjetio je Veliku Britaniju u svibnju 1933. gdje se sastao sa Sirom Henryjem Deterdingom (Kom. 300), direktorom naftne kompanije 'Royal Dutch Shell', prvim vikontom Hailshamom, ministrom rata, članom Parlamenta Walterom Eliotom i vojvodom od Kenta, bratom kralja Edwarda VIII. i kralja Georga VI. Do veze britanske kraljevske obitelji i nacista doći ćemo kasnije. Iznenadna promjena od popustljivosti spram Hitlera do ulaska u rat s njim odrazila se i u Downing Streetu kada je premijera koji je zagovarao pomirljivost, Nevilla Chamberlaina, 11. svibnja 1940. godine zamijenio čovjek od rata u Bratstvu, Winston Churchill. Ubrzo nakon njegovog imenovanja započela su masovna bombardiranja civilnih ciljeva u Njemačkoj. Gmazo-arijski crni čarobnjaci organizirali su si još jedan globalni krvavi ritual.

Inače, Churchillovo članstvo u Slobodnim zidarima često se prikazivalo nevažnim, kao što je bio slučaj i s princem Philipom. No, Churchill je u stvari, iza kulisa, nakon svoje inicijacije u ložu Studholme (br. 1591), u Cafe Royalu u svibnju 1901. godine, bio vrlo aktivan Slobodni zidar.[19] Lokalni povjesničari u Bradfordu u Engleskoj došli su do dokaza o tome da je Churchillova rana politika bila pod izravnim utjecajem činjenice da su on i kralj George od Grčke bili Slobodni zidari. Primjer za to je i događaj iz 1943. godine kada je poslao 5.000 vojnika u Atenu da vrate Georga na prijestolje, usprkos činjenici da su svrgnutog kralja prezirale sve strane i da su vojnici bili potrebni drugdje.[20] Obitelj Churchill bila je usko povezana s Rothschildima i s ezoteričnim podzemljem. Winston Churchill se 15. kolovoza 1905. pridružio Albionskoj loži Drevnog reda druida u palači Blenheim.[21] Njegova je oca, lorda Randolpha Churchilla, dok je bio ministar financija sredinom 1800-tih financirala kuća Rothschild, a njegov najbliži prijatelj bio je Nathaniel Rothschild. Kada je Randolph preminuo, bio je u dugu prema Rothschildima koji je dosizao nešto manje od 65.000 funti, što je u to vrijeme bila fantastična svota.[22] I Winston je bio zadužen kod njih, i bio je dobar prijatelj s lordom Victorom Rothschildom, orkestratorom britanskih obavještajnih službi, te lukavim manipulatorom obitelji Rothschild u SAD-u, Bernardom Baruchom. Churchill je bio tijesno povezan i s obitelji Cecil koja ga je, u biti, kontrolirala, a Cecili su imali dugotrajne veze s mrežama što ih je stvorio paravan Bratstva, Jezuitski red, te s Habsburgovcima, britanskim monarsima i lozama Crnog plemstva u Italiji. Churchilli su u srodstvu s obitelji vojvode od Marlborougha koji je odigrao važnu ulogu u dovođenju Vilima Oranskog na britansko prijestolje i činjenici da je Churchill rođen u domu njihovih predaka, palači Blenheim u blizini Oxforda. Churchill je dobro znao što radi, pa je slika o njemu koju nam je ostavila službena povijest obična farsa. On nije spasio Britansko Otočje od tiranije – on je bio njezin dio.

Američki časnik za dešifriranje u Veleposlanstvu SAD-a u Londonu po imenu Tyler Kent tijekom cijelog rata bio je zatvoren zato što je konzervativnom zastupniku u Parlamentu pukovniku Ramseyu prenio podatke da su Churchill i Roosevelt međusobno komunicirali šifriranim porukama i prije nego što je Churchill postao premijer, i dogovarali se oko izbijanja rata. Ramsey je također bio

zatvoren, i to po zakonu zvanom Uredba 18b koji je donesen neposredno prije početka rata da bi, tvrdila je britanska vlada, izašao na kraj s terorizmom Irske republikanske armije (IRA). Još jedan problem-reakcija-rješenje. Bio je to samo izgovor koji su iskoristili da donesu zakon koji će im omogućiti da tijekom rata zatvaraju ljude bez suđenja i na taj način onemoguće njihovo djelovanje. Jedna žena, admiralova supruga, zatvorena je na temelju Uredbe 18b nakon što je napustila sudnicu u kojoj je bila oslobođena svih optužaba! Čovjek koji je stajao iza donošenja tog zakona bio je lord Victor Rothschild, jedan od najvažnijih manipulatora u drugoj polovici dvadesetog stoljeća i prijatelj Winstona Churchilla. Sam Churchill tek što je preuzeo dužnost premijera počeo je primjenjivati Uredbu 18b kako bi zatvarao ljude koji su znali što se zbiva i bili spremni o tome progovoriti. Američki veleposlanik u Londonu u tom razdoblju bio je Joseph Kennedy, krajnje korumpirani otac Johna F. Kennedyja. Kennedyjevi su elitna loza čiji korijeni sežu do irskih kraljeva i dalje. Da upotpunimo družinu, britanski veleposlanici u Americi za vrijeme rata bili su lord Lothian iz Kraljevskog instituta za međunarodne poslove i lord Halifax iz Kraljevskog instituta, Okruglog stola i Komiteta 300. Franklin Roosevelt osvojio je drugi predsjednički mandat do besvijesti ponavljajući da se sinovi Amerike neće boriti u još jednom europskom ratu, dok je istovremeno pouzdano znao da je upravo to ono što ih čeka. Zastupnik iz Missourija Philip Bennett ovako se obratio Kongresu:

> »'Ali naše momke nećemo slati u inozemstvo', govori predsjednik. Glupost, gospodine predsjedavajući; njihovi se kreveti već sada ugrađuju u naše teretne brodove. U tvrtci 'William C. Ballantyne and Company' u Washingtonu već sada tiskaju pločice za identifikaciju mrtvih i ranjenih.«[23]

Roosevelt je došao na vlast i drugi put govoreći da se Amerika neće boriti u još jednom ratu u Europi, pa je po povratku u Bijelu kuću imao problema u odnosima s javnošću, budući da je već bio uključen u organizaciju tog istog rata. Kao i u slučaju Woodrowa Wilsona i potapanja Lusitanije, upotrijebljena je metoda problema-reakcije-rješenja kako bi dobio izgovor da prekrši svoja »obećanja«. Godine 1939. senator P. Nye iz Sjeverne Dakote izjavio je da je vidio gomilu svezaka pod naslovom *The Next War* (Sljedeći rat), uključujući i jedan pod naslovom *Propaganda In The Next War* (Propaganda u sljedećem ratu) koji je došao iz Londona (naravno!). U dokumentu napisanom između dva rata otkriven je plan o uplitanju SAD-a u Drugi svjetski rat:

> »Uvjeriti SAD-e da zauzme našu stranu bit će mnogo teže, toliko teško da je malo vjerojatno da će uspjeti. Bit će potrebna izravna prijetnja Americi, štoviše prijetnja koja će preko propagande ući u dom svakog Amerikanca, prije no što Republika ponovno uzme oružje i uđe u vanjski sukob...

»...Dakako, položaj će biti znatno olakšan ukoliko se uplete ***Japan*** *(moj naglasak)*; to bi moglo i vjerojatno hoće uvući Ameriku bez daljnjeg odlaganja. U svakom slučaju, razumno je očekivati da će našim propagandistima to poći za rukom, jednako kao što im je u Velikom ratu uspjelo SAD-e dovesti u sukob s Njemačkom.

»Na sreću, u Americi naša propaganda stoji na čvrstim temeljima. Možemo biti potpuno iskreni, jer glavna točka našeg političkog programa bit će ona stara demokratska. Moramo jasno objaviti naše vjeru u demokratski oblik vladavine i našu čvrstu odluku da poštujemo... staru božicu demokratske rutine.«[24]

Dana 7. prosinca 1941. japanski zrakoplovi napali su Pearl Harbor na Havajima i Sjedinjene Američke Države ušle su u rat. Od tada je ustanovljeno da je mnogo prije toga presretnutih poruka Roosevelta jasno upozoravalo na japanski napad, međutim ništa nije poduzeto, pa su Amerikanci ostavljeni da umru za gmazovski Program, kao i doslovce milijarde ljudi u proteklih nekoliko tisuća godina. Sam napad uslijedio je nakon duge američke kampanje poticanja Japana da ih napadne. Henry Stimson, Rooseveltov ministar rata i osnivač Vijeća za vanjske odnose rekao je: »Suočeni smo s delikatnim pitanjem diplomatskog nadigravanja kako bi se postiglo da Japan bude prikazan u lošem svjetlu i primoran da prvi učini pogrešni korak.«[25]

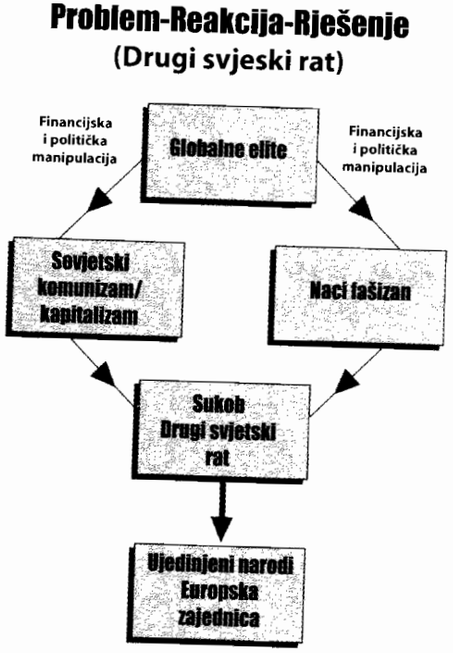
Iznio sam kratak pregled toga kako je Drugi svjetski rat zadesio ovaj planet, i kako je na desetke milijuna muškaraca, žena i djece izgubilo živote. Vrhunac su označile dvije atomske bombe bačene na Japan koji je već bio pristao predati se pod istim uvjetima koji su dogovoreni kasnije, nakon što su bombe prouzročile takvo ogromno uništenje. Ponavljam, opsežnu pozadinu svega spomenutog možete pronaći u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi.* Čovjek koji je zapovjedio bacanje tih bombi bio je predsjednik Harry S. Truman koji je potkraj rata zamijenio Franklina Roosevelta. Truman je bio Slobodni zidar 33. stupnja, a kada je dosegao tu razinu dodao si je u sredinu imena slovo »S« kao kraticu za »Solomon«. Prije nego što su Slobodni zidari lansirali njegovu karijeru, Truman je bio propali, nezaposleni trgovac kućnim potrepštinama. Majka mu je izgubila svoju farmu zbog njegovih dugova, a kada je postao predsjednik znao je odlaziti na noćne pijane orgije po zabačenim ulicama Washingtona, pri čemu su ga na diskretnoj udaljenosti slijedila dvojica FBI-evih agenata koje je J. Edgar Hoover slao da paze na njega.[26] Trumanova karijera poprimila je uzlaznu putanju nakon što je postao glavni organizator Slobodnozidarskih loža u Missouriju i zatim, prije odlaska u Bijelu kuću, bio nominiran za suca.[27] Čovjek koji je stajao iza tog meteorskog uspona bio je jedan drugi Slobodni zidari, vođa organiziranog kriminala u Kansas Cityju, Boss Prendergast.[28] Trumanov najbolji pouzdanik zvao se David Niles odnosno Neyhus, čija je jedna sestra bila na važnom položaju u vladi Izraela, a druga kreatorica politike u Moskvi![29] To je pozadina Harryja S. Trumana, Slobodnozidarskog kadra koji je odbio prihvatiti japanske uvjete predaje, zapovjedio atomsko uništenje, a zatim ipak prihvatio iste te uvjete koje je maloprije odbio. Bombe su bačene jer je odmah po završetku jedne faze gmazovskog Programa počinjala druga, a bilo je mnogo lakše prouzročiti potreban strah ukoliko ljudi vide što se dogodi kada jedna od tih naprava eksplodira.

Po okončanju rata svijet je bio mentalno, emocionalno, duhovno i fizički devastiran. Za banke je to značilo mogućnost stjecanja golemog bogatstva pozajmljivanjem novca vladama za obnovu njihovih društava poharanih ratom što su ga bile financirale te iste banke. Zbog toga se zaduženost država kod privatnih banaka povećala za ogromne iznose, a razmjerno tome povećala se i kontrola nad tim državama. Očajnička želja za mirom učinila je svijet prijemčivim za ono što je bio glavni razlog zbog kojeg je Bratstvo potaklo rat – osnivanje Ujedinjenih naroda. Problem-reakcija-rješenje *(vidi **ilustraciju 22**)*. Povelju Ujedinjenih naroda, globalnog tijela za kojim je Bratstvo toliko žudilo, napisao je odbor Vijeća za vanjske poslove (Council on Foreign Relations). Pisac James Perloff razotkrio je pozadinu nastanka UN-a u svojoj knjizi objavljenoj 1988. godine pod naslovom *The Shadows Of Power: The Council On Foreign Relations And The American Decline* (Sjenke moći: Vijeće za vanjske poslove i slabljenje Amerike):

»U siječnju 1943. godine državni tajnik Cordell Hull ustanovio je Upravni odbor kojeg su sačinjavali on sam, Leo Pasvolsky, Isaiah Bowman, Sumner Welles, Norman Davis i Morton Taylor. Svi ti ljudi – s izuzetkom Hulla – bili su u CFR-u. Kasnije poznati pod nazivom 'Neformalna programska skupina' (Informal Agenda Group), izradili su nacrt izvornog prijedloga Ujedinjenih naroda. Bowman – osnivač CFR-a i osnivač »Istrage« pukovnika Housa *(još jedne elitne grupacije)* –prvi je iznio koncepciju. Pozvali su trojicu odvjetnika, sve ljude iz CFR-a, koji su zaključili da je prijedlog ustavan. Zatim su 15. lipnja 1944. o tome razgovarali s Franklinom D. Rooseveltom. Predsjednik je odobrio plan i sutradan ga objavio javnosti.«[30]

H. L. Mencken u svojoj knjizi *The American Language* (Američki jezik) sugerira da je o nazivu »Ujedinjeni narodi« odlučio predsjednik Roosevelt tijekom sastanka s Winstonom Churchillom u Bijeloj kući u prosincu 1941. godine, kratko prije napada na Pearl Harbor. Kada su 26. lipnja 1945. godine u San Franciscu Ujedinjeni narodi i službeno osnovani, u američkoj je delegaciji bilo sedamdeset i četiri člana CFR-a, uključujući Johna J. McCloyja koji je bio predsjednik CFR-a od 1953.-1970. godine, član Komiteta 300, predsjednik Fordove fondacije i Rockefellerove banke Chase Manhattan, te prijatelj i savjetnik devetero predsjednika od Roosevelta do Reagana. Tamo su bili i John Foster Dulles, Hitlerov pomagač, osnivač CFR-a i budući državni tajnik SAD-a, te Nelson Rockefeller, sotonist i podli manipulator, guverner države New York u četiri mandata i potpredsjednik u

administraciji predsjednika Geralda Forda nakon što je Richard Nixon uklonjen zbog Watergatea. Nemojte smetnuti s uma ni to da je CFR, iako je stvorio Ujedinjene narode, još uvijek bio samo ogranak Kraljevskog instituta za međunarodne poslove u Londonu, koji je samo ogranak Okruglog stola, koji je samo agencija jednog još višeg autoriteta u hijerarhiji. Rockefelleri su bili uplatili novac za sjedište Lige naroda u Genevi, a sada su ustupili zemljište za zgradu Ujedinjenih naroda u New Yorku. Na tom se zemljištu prije nalazila klaonica i točno to su sotonisti iz Bratstva željeli. Zemlju natopljenu krvlju, strahom i boli za temelje organizacije zamišljene da isto učini ljudskim bićima.

Slika 22: *Drugi svjetski rat. Jedini pobjednik bilo je Babilonsko Bratstvo*

UN je trojanski konj za svjetsku vladu i nalazi se na vrhu goleme mreže organizacija koje se javnosti prikazuju da služe ljudima, dok su u stvari paravan za najgroteskniju manipulaciju koja je najviše izražena u zemljama u razvoju na području Afrike, Azije te Južne i Centralne Amerike. U UN-ovoj mreža nalazi se i Svjetska zdravstvena organizacija (WHO - World Health Organisation) koja je podružnica anglo-američko-švicarskog farmaceutskog kartela s kojim dijeli vodstvo, i u njegovom je stopostotnom vlasništvu. WHO svijetu laže da će doći do epidemije ove ili one bolesti, a onda farmaceutske korporacije koje ga nadziru osiguraju cjepivo. Još jedna primjena metode 'problem-reakcija-rješenje' dok cjepiva prouzrokuju neopisivu štetu fizičkom i duhovnom blagostanju milijardi ljudi. UN-ova Zaklada za stanovništvo (UN Population Fond) »populacijskom kontrolom« provodi politiku eugenike usmjerenu protiv ljudi tamne puti i onih bijele puti koji ne zadovoljavaju genetsku »čistoću« (čistoću gmazovskih loza) koju zahtijevaju ti neuravnoteženi ljudi. UN-ov Program za okoliš (UN Environment Programme) okoliš koristi kao izgovor za donošenje međunarodnih zakona koji omogućavaju preuzimanje golemih komada zemlje i krađu zemlje od zemalja u razvoju pod parolom zamjena »dugovi za prirodu«. UNESCO, znanstvena i kulturna agencija, sudjeluje u ostvarivanju gmazovskog Programa na brojnim područjima života. Sada Ujedinjeni narodi, koji su prema propagandi osnovani da spriječe ratove, u stvari ulaze u ratove. To

se dogodilo u Zaljevu kada su američki, britanski i francuski piloti pod zastavom UN-a pobili nebrojene tisuće iračkih civila.

Posljednji od sluga dovedenih na mjesto generalnog tajnika UN-a Kofi Annan, crnac je koji bi trebao biti zgađen onime što ta organizacija čini njegovom afričkom kontinentu. Jedan od njegovih savjetnika je Maurice Strong, kanadski naftni tajkun, Rockefellerov klon i vrsni manipulator posebno ekološkim pokretima. Ujedinjeni narodi su tu za dobrobit svijeta? Da, naravno. Pogledajte, na drveću su počeli rasti zlatnici.

■ IZVORI

1 Dr. John Coleman, *Committee Of 300, The Conspirators Hierarchy* (Joseph Holding Company, Nevada, USA, 1995.).

2 Fritz Springmeier i Cisco Wheeler, *The Illuminati Formula To Create An Undetectable Total Mind Controlled Slave* (Springmeier, S.E. Clackamas Road, Clackamas, Oregon, 97015, 1996.), Str. 61. Od sada pa na dalje Navodit cu je kao *The Illuminati Formula.*

3 Na istom mjestu.

4 *The Occult Conspiracy,* str. 116.

5 Na istom mjestu, str.117.

6 Izrečeno na saslušanju poslijeratnog Grahamovog odbora koji je istraživao Barucha.

7 Norman Dodd iznio je ta otkrića u razgovoru s piscem William H. McIlhanyjem, za njegovu knjigu pod naslovom *The Tax Exempt Foundations* (Arlington House, Westport, USA) objavljenu 1980. godine. Posebni parlamentarni odbor za istraživanje fondacija izuzetih od poreza izvijestio je o njima 1954. godine. Nazvan je po njegovom predsjedniku, zastupniku B. Carrolu Reecu iz Tennesseja.

8 Na istom mjestu.

9 *The Top 13 Illuminati Bloodlines*, str.154.

10 Časopis *The Spotlight* od 16. svibnja i 12. rujna 1994..

11 Bulletin Of Atomic Scientists, listopad 1946.

12 Documents on British Foreign Policy, 1919.-1939., first series Volume IV, str. 245-247.

13 *The Occult Conspiracy*, str.93.

14 Na istom mjestu.

15 Na istom mjestu.

16 Na istom mjestu.

17 Na istom mjestu, str. 94.

18 Na istom mjestu, str. 96.

19 Magazin *Scallywag*, broj 26, 1994, str.35.

20 Na istom mjestu.

21 Fotografija ovog događaja pojavljuje se u knjizi *The Top 13 Illuminati Bloodlines, str.*100.

22 *The Churchills,* Independent Television, svibanj 1995.

23 Citirao A. H. M Ramsey u *The Nameless War* (Omni Publications, London, 1952.).

24 Congressional Record, 76th Congress, Volume 84, No 82, pp. 6597-6604.

25 Jim Keith, *Casebook On Alternative 3* (IllumiNet Press, Lilburn, USA, 1994.), str.25.

26 *The Curse Of Canaan, str.*54.

27 Na istom mjestu.

28 Na istom mjestu.

29 Na istom mjestu.

30 James Perloff, *The Shadows Of Power: The Council On Foreign Relations And The American Decline, str.*71

DVANAESTO POGLAVLJE

Crno sunce

Mnoge povijesne strukture o kojima je bilo govora u ovoj knjizi mogu se pronaći u uvjerenjima Adolfa Hitlera i nacista. To nas ne treba čuditi budući da je nacistička stranka bila tvorevina mreže tajnih društava koja su imala pristup podzemnom toku znanja koji posjeduje istinitu, ili barem istinitiju, priču o podrijetlu čovjeka.

Njemačka je dugo vremena bila središte ezoteričke misli i ezoteričnih društava. Nadalje, kao što smo vidjeli, jedna od najistaknutijih okultnih obiteljskih loza u srednjovjekovnoj Njemačkoj bili su Baueri, loza koja je promijenila svoje ime u Rothschild. Iz Njemačke potječe i velik dio vindsorske krvi. Bavarske Iluminate - društvo koje je bilo upleteno u mnoge »narodne« revolucije u Europi, uključujući i Francusku revoluciju - 1. svibnja 1776. u Njemačkoj je osnovao okultist Adam Weishaupt, a Kršćansku crkvu je na protestante i katolike rascijepio Martin Luther, njemački agent rosenkreuzerskog reda. Njemačka je, utoliko, još jedno središte globalne manipulacije svijetom. Hitler nije bio tvorac nacističkog sustava vjerovanja, bio je tek njegov javni izraz. Jedan od predhitlerskih proroka nacizma u 19. stoljeću bio je skladatelj Richard Wagner, a njegova skladba *Let Valkira* odražava njegovu opsesiju silama zla koje napadaju. Wagner je objavio skori dolazak superiorne rase. Njegovo djelo *Prsten* glazbeni je izraz njegovog vjerovanja u germanske »nadljude« koji će stupiti na svjetsku pozornicu poput poganskih bogova, Wotana i Thora. Hitler će kasnije izjaviti kako je nužno poznavati Wagnera da bi se razumjelo Njemačku. Jedan od učenika tog fanatičnog zagovornika superiorne rase, Wagnera, bio je skladatelj Gustav Mahler. Njegov studij kod Wagnera financirao je barun Albert de Rothschild. Jedno od mjesta kamo je Wagner putovao i koje je istraživao bio je Rennes-le-Chateau, tajnovito selo u južnoj Francuskoj snažno povezano s Vitezovima templarima i Katarima. I doista, njemačko podzemlje tajnih društava tijesno je povezano s templarskim tradicijama i tradicijama Teutonskih vitezova, suvremenika izvornih Templara.

Prema službenim podacima, Adolf Hitler je rođen 1889. godine u mjestu Braunau-am-Inn na granici Njemačke i Austrougarskog carstva. Postoje, međutim, druge teorije koje sugeriraju da je Hitler, u stvari, bio pripadnik loze Rothschildovih. Ezoterija je bila velika Hitlerova strast, osobito nakon što se počeo uspinjati na vlast. Na njega je snažno utjecao rad Helene Petrovne Blavatske,

rođene u Ukrajini 1831. godine, koja je, rekao mi je jedan pouzdani istraživač, kasnije postala agentica Britanske obavještajne službe. Drugi istraživači tvrde da je bila povezana s tajnim društvom talijanskih revolucionara po imenu Carbonari, a oni su pak bili tijesno povezani s Crnim plemstvom; navodno je bila i član egipatskog društva zvanog Luxorsko bratstvo koje je kasnije denuncirala kao »leglo odvratnog nemorala i pohlepe za sebičnom moći i bogatstvom«. Madam Blavatska stigla je u New York 1873. godine, i uz pomoć pukovnika Harryja Olcotta dvije godina kasnije tamo utemeljila Teozofsko društvo. Društvo postoji i danas. Američko sjedište Teozofskog društva nalazi se na Krotona Hillu u Kaliforniji. Pitagorejska škola misterija u drevnoj Grčkoj nalazila se u gradu Krotonu. Društvo Helene Blavatske bilo je još jedna izvedenica škola misterija. Učenje Teozofskog društva zasnovano je na knjigama H. Blavatske kao što su *Otkrivena Izida (Isis Unveiled)*, napisana 1877. godine, i *Tajna doktrina (The Secret Doctrine)* objavljena 1888. godine, koje se pak temelje na hebrejskoj Kabali. Blavatska je tvrdila da je u telepatskoj vezi sa skrivenim majstorima odnosno nadljudima. Ti skriveni majstori, rekla je, žive u središnjoj Aziji, a u telepatsku vezu s njima mogu stupiti oni koji posjeduju ključ ezoteričnih misterija. Danas takav oblik komunikacije nazivamo »kanaliziranje« (channeling). Postoji velik broj izvještaja o viđenjima NLO-a i istraživanja koji ukazuju na to da širom svijeta, između ostaloga i u središnjoj Aziji, postoje tajne podzemne i podvodne baze koje koriste vanzemaljci. To je povezano s nebrojenim legendama i predajama drevnih naroda iz cijelog svijeta o superiornoj rasi (doslovce bi značilo »majstorskoj rasi«, od eng. »Master Race«; op. prev.) što živi u Zemlji. Vjerovanje u Majstore i Veliko bijelo bratstvo neutjelovljenih bića što su ga promicali ljudi poput Alice Bailey, teozofske vidovnjakinje iz razdoblja poslije Blavatske, tema je koja je još uvijek čvrsto ukorijenjena u onome što danas poznajemo kao *New Age* pokret. Alice Bailey osnovala je ezoteričnu školu Arcane. Tvrdila je da je »kanal« entiteta kojeg je zvala »Tibetanac«, i napisala je niz knjiga, uključujući *Hierarchy Of The Masters (Hijerarhija Majstora), The Seven Rays (Sedam zraka), A New Group Of World Servers (Nova grupa svjetskih služitelja)* i *New World Religion (Nova svjetska religija).* Bailey je napisala da joj je majstor Tibetanac poručio da je Drugi svjetski rat nužan kako bi se obranio Božji plan. Meni to zvuči smiješno, međutim ima mnogo ljudi na *New Age* sceni koji vjeruju da je sve dio Božjeg »plana« i Božje volje, pa čak i svjetski holokaust. Zvuči kao običan izgovor da se ništa ne poduzme. Mi sami stvaramo vlastitu stvarnost i ukoliko promijenimo svoje unutarnje jastvo, promijenit ćemo njegov vanjski odraz. Unutrašnji mir = vanjski mir. Ratovi se ne događaju kao dio nekog Božjeg plana. Mi ih stvaramo pa, promijenimo li svoje unutarnje jastvo, svoje stavove, prestat ćemo ih stvarati. To je jednostavno stvar izbora. Moje osobno stajalište je da su Majstori, Veliko bijelo bratstvo, i čitava ta koncepcija nešto što treba zaobilaziti u širokom luku. Prođe me jeza svaki put kada čujem izraz »Majstor«.

Obje organizacije proistekle iz djela Alice Bailey - Zaklada Lucis (*Lucis Trust*; prijašnja Luciferova zaklada) i Svjetska organizacija dobre volje (*World Goodwill Organisation*) - nepokolebljivi su promicatelji Ujedinjenih naroda. Po svojoj predanosti UN-u te organizacije nalikuju slijepim obožavateljicama rock-zvijezda. Zanimljivo je pratiti kako je *New Age* pokret nasljeđivao »istine« tijekom desetljeća na isti način kao što je to konvencionalna religija činila tijekom stoljeća. Kao što su sljedbenici Kršćanstva naslijedili iskrivljenu verziju Isusa, tako su sljedbenici *New Agea* naslijedili Majstore. Po mom mišljenju, problem je u nedovoljnom provjeravanju podrijetla i olako prihvaćenim naslijeđenim vjerovanjima. To svakako vrijedi za Majstore i Veliko bijelo bratstvo Helene Blavatske, budući je ona u dopisivanju sa svojom sestrom sama priznala da je njihova imena izmislila, koristeći nadimke Rosenkreuzera i Slobodnih zidara koji su je financirali. Pa ipak, danas diljem svijeta postoji (najmanje) na stotine tisuća *New Age* »kanalizatora« koji tvrde da komuniciraju s tim Majstorima i s arhanđelom Mihaelom koji je drevno feničko božanstvo. Ne bude li *New Age* na oprezu, mogao bi postati novo Kršćanstvo. Već postaje. Smatram da bi koncepcija Majstora mogla biti sredstvo za kontrolu umova onih koji su odbacili *status quo* religije i znanosti.

Velik utjecaj na Hitlera imao je i roman *The Coming Race (Rasa koja dolazi)* što ga je napisao engleski lord Edward Bulwer-Lytton (Kom. 300), britanski ministar kolonija duboko upleten u nametanje opijumske ovisnosti Kinezima. Bio je blizak prijatelj britanskog premijera Benjamina Disraelija i pisca Charlesa Dickensa te Veliki patron engleskog Rosenkreuzerskog društva, čiji su rani članovi između ostalih bili Francis Bacon te John Dee. Bulwer-Lytton bio je također Veliki majstor Škotskog obreda Slobodnog zidarstva i ujedno ravnatelj Britanske obavještajne službe. Jedan od njegovih operativaca bila je Helena Blavatska, povjerila mi je jedna moja veza, i Bulwer-Lytton često se spominje u njezinoj knjizi *Otkrivena Izida.* Najpoznatiji je po svom djelu pod naslovom *The Last Day of Pompeii (Posljednji dani Pompeja)*, no njegova prava strast bio je svijet ezoterične magije. U *Rasi koja dolazi* pisao je o ogromnoj civilizaciji što se nalazi u unutrašnjosti Zemlje i daleko je naprednija od naše. Civilizacija je to koja je otkrila moć zvanu »vril« koju pomoću naše psihe može koristiti za izvođenje čuda. Ti podzemni superljudi će, prema Bulwer-Lyttonovom romanu, jednog dana izaći na površinu i preuzeti vlast nad svijetom. Mnogi su nacisti vjerovali u to. Teme kao što su podzemni nadljudi ili skriveni majstori mogu se pronaći u većini tajnih društava i legendi diljem svijeta. To svakako vrijedi za Red zlatne zore što su ga 1888. godine osnovali Slobodni zidar dr. Wynn Westcott i S. L. Mathers. Oni su svoje majstore nazivali Tajni glavari. To potkrjepljuje drevne i suvremene teme vanzemaljaca i unutarzemaljskih rasa što žive u podzemlju. Mathers je osmislio niz obreda i inicijacija čija je svrha bila da članovi njegovog reda ostvare svoj puni duhovni i fizički potencijal. Smatrao je, međutim, da je to dar samo za nekolicinu, i bio je pristaša autoritativne vladavine. Takvi su obredi trebali privlačiti krajnje negativne energije koje su omogućavale vibracijsku sinkronizaciju

– opsjednutost – s gmazovima i drugim »astralnim« entitetima koji prebivaju na nižoj četvrtoj dimenziji. To je bio jedan od glavnih razloga takvih crnomagijskih inicijacija – prikopčati inicijatovu svijest na gmazove i druge s niže četvrte dimenzije. Sredinom 1890-ih godina postojali su hramovi Reda zlatne zore u Londonu, Edinburgu, Bradfordu, Weston Super Mareu i u Parizu gdje je Mathers živio. I Zlatna zora govorila je o sili vril, a jedan od tajnih znakova tog društva bio je pozdrav ispruženom, uzdignutom rukom kakav su nacisti koristili kada su govorili »Heil Hitler«. Radi se o još jednom izvoru ezoteričnih temelja na kojima je izgrađen nacizam. Mathers je poznavao Madam Blavatsku, a poznavao ju je i Majstor londonskog hrama tog Reda, pjesnik William Butler Yeats koji će kasnije osvojiti Nobelovu nagradu.

Ostaci Reda zlatne zore postoje i danas, međutim nakon svađe između Yeatsa, Mathersa i glavnog sotonista Alesteira Crowleyja izvorna se inačica rascijepila na međusobno nepomirljive frakcije. Među drugim značajnim misliocima i skupinama koje su utjecale na stvaranje nacističke filozofije bili su Red orijentalnih templara (Order of the Oriental Templars – OTO), koji je za stvaranje i iskorištavanje energije vril koristio šest obreda, te dvojica njemačkih ezoteričnih čarobnjaka, Guido von List i Lanz von Liebenfels. List je u svojim proslavama solsticija pomoću vinskih boca na tlu oblikovao simbol hermetičkog križa poznatog i pod nazivom Thorov čekić. U Redu zlatne zore taj se simbol zvao Oznaka moći, a danas ga poznajemo kao svastiku, drevni simbol za Sunce kod Feničana/Arijaca. Lanz von Liebenfels (pravo ime Adolf Lanz) stavio je svastiku na zastavu koja je vijorila na njegovom »hramu« iznad Dunava, a za tu dvojicu crnih čarobnjaka ona je simbolizirala kraj Kršćanstva i svitanje novog doba plavokosih i plavookih arijevskih nadljudi. Vjerovali su u rasnu inferiornost onih koje su nazivali »tamnim silama«, a tu su ubrajali Židove, Slavene i Crnce. Lebenfels je preporučivao kastraciju pripadnika tih skupina. Von List i von Liebenfels imali su golem utjecaj na Adolfa Hitlera. Godine 1932. kada je Hitler bio nadomak vlasti, von Liebenfels je svom suvjerniku napisao:

> »Hitler je jedan od naših učenika... jednog ćete dana spoznati da će on, a preko njega i mi, jednog dana biti pobjednik i stvoriti pokret koji će svijet učiniti užasnim mjestom.«[1]

Drugo dvoje ljudi koji su utjecali na Hitlerovo mišljenje i uvjerenja bili su Englezi Aleister Crowley i Houston Stewart Chamberlain. Crowley je rođen 1875. godine u Warwickshiru. Pobunio se protiv strogog vjerskog odgoja, i 1898. nakon odlaska s Cambridga bio je iniciran u Red zlatne zore. Napustio je Red nakon svađe s njegovim osnivačima. Potom je putovao Meksikom, Indijom i Cejlonom, i tijekom tih putovanja upoznao se s jogom i budizmom, a postao je i vrhunski planinar. Budizam je nadomještao njegovo zanimanje za okultno sve do iskustva kojeg je imao u Kairu 1904. godine. Crowleyja je tom zgodom njegova supruga

Rose zamolila da izvede jedan ezoterični obred da vidi što će se dogoditi. Za trajanja rituala ona je ušla u stanje nalik transu i počela kanalizirati riječi. »Oni vas očekuju«, rekla je Crowleyju. »Oni« - rekla je - je bio Horus, bog rata i sin boga Ozirisa kod starih Egipćana. Crowley nije vjerovao u ništa od svega toga, i tako je svojoj supruzi postavio niz kompliciranih pitanja ne bi li je naveo na tanak led. Međutim, Rose, koja očito nije znala ništa o ezoteriji, svaki mu je puta dala ispravan odgovor - tako glasi službena priča. Gmazovi su ponovno bili na vezi. Donositelj poruke Crowleyju je rekao da tri određena dana bude za stolom u svojoj hotelskoj sobi između podneva i jednog sata. On je pristao, i u tim razdobljima je pomoću automatskog pisanja, napisao dokument pod naslovom *Book of the Law (Knjiga zakona).* Automatsko pisanje je kada vašu ruku i pero vodi neka vanjska sila, i često time što je napisano nitko nije više iznenađen od osobe čija ruka je pisala. Crowleyjeva veza rekla je da se staro doba Ozirisa primiče svome kraju, i da započinje novo doba Horusa. Međutim, rekao je da se staro doba najprije mora uništiti barbarizmom, i da Zemlje mora biti okupana krvlju. Doći će do svjetskog rata, rečeno mu je. *Knjiga zakona* poučava o rasi nadljudi i osuđuje stare religije, pacifizam, demokraciju, suosjećanje i humanitarizam. »Neka moji sluge budu malobrojni i neka budu tajni: oni će vladati mnogima i poznatima«, nastavio je »nadčovjek«. Nastavak poruke glasio je ovako:

> »Mi nemamo ništa s otpadnicima i nesposobnima; pustite ih neka umru u bijedi, jer oni ne osjećaju. Suosjećanje je porok kraljeva; zgazite jadne i slabe; to je zakon jačega; to je naš zakon i radost svijeta... Volite jedan drugoga sa žarom u srcima; na dan vašeg gnjeva gazite preko slabih ljudi u gorućoj požudi vašeg ponosa... Ne žalite posrnule! Nikad ih nisam poznavao. Ja nisam za njih. Ja ne tješim; mrzim utješene i tješitelje...
>
> »Ja sam jedinstven i osvajač. Ja nisam jedan od robova koji ginu. Neka budu prokleti i mrtvi. Amen ...stoga udarite snažno i nisko i dovraga s njima, gospodaru... Vrebaj! Povlači se! Na njih! To je zakon osvajačkog boja; tako će me se štovati u mojoj tajnoj kući... Štujte me vatrom i krvlju; štujte me mačevima i kopljima. Neka se ženi mačem raspori utroba preda mnom; neka krv teče u moje ime. Zgazite nevjernike, bacite se na njih, o ratnici, podarit ću vam obrok od njihova mesa... Žrtvujte stoku, sitnu i krupnu; nakon djeteta... ubijajte i mučite; bez milosti; navalite na njih!«[2]

Klasični osjećaji gmazova s niže četvrte dimenzije i sotonističkih krugova koji im služe. Ukoliko sve ovo nevjerojatno nalikuje nekim opisima gnjevnog Boga u Starom zavjetu, to je zato što je jedna te ista sila komunicirala i s drevnim piscima Starog zavjeta i s Crowleyjem, kao i sa svakim na toj vibraciji koja pomaže u poticanju sukoba i ljudskog jada kojima se gmazovi hrane. Sila je to koja kontrolira svijest onih koji upravljaju Babilonskim bratstvom od davnina. Čitanjem te

tirade dobivate uvid u mentalitet spreman proizvesti užase koji su poharali čovječanstvo. Crowley je očito odlučio ignorirati ono što je napisao vlastitom vođenom rukom, no stvar nije odlazila pa ju je od 1909. godine počeo ozbiljno shvaćati. Vrlo ozbiljno. Zapisao je:

> »Nakon pet godina lakoumnosti i slabosti, promašene uljudnosti, takta, diskrecije, skrbi za tuđe osjećaje, svega mi je dosta. Danas kažem: do vraga s Kršćanstvom, racionalizmom, budizmom i drugom stoljetnom starudijom. Donosim vam pozitivnu i prastaru istinu, magija joj je ime; pomoću nje ću si izgraditi nova nebesa i novu Zemlju. Ne želim vaše malodušno odobravanje ni vašu malodušnu pokudu; želim blasfemiju, ubojstvo, silovanje, revoluciju, bilo što, loše ili dobro, samo nek' je vatreno.«

Nakon što se upustio u parapsihološki rat s njim, Crowley je svog bivšeg mentora MacGregora Mathersa ostavio kao slomljenog čovjeka. Oboje su stvarali »demone« kojima su jedan drugoga napadali, no Mathers je izvukao deblji kraj. Takvi parapsihološki ratovi uvelike su dio današnjeg arsenala Bratstva. Njegovi pripadnici na taj način ratuju međusobno, međutim daleko najviše s općom populacijom i ljudima koji prkose njihovoj moći. I sâm sam iskusio takve napade, pa razumijem kako na taj način mogu ubijati ljude. Crowleyjevi priopćitelji također će preuzeti svijest Adolfa Hitlera i drugih arhitekata nacizma. Dugo nakon svoje smrti, Crowley je postao junak mnogih pojedinaca uključenih u pokret 'djece cvijeća' tijekom 1960-ih godina, kada su mladi pozivali na ljubav i mir. Ironija se nije izgubila. Crowley je odobravao Prvi svjetski rat kao nužan korak da se izbriše staro doba i uvede novo. Nakon što je objavio svoja otkrivenja, Crowley je postavljen za svjetskog poglavara Reda orijentalnih templara sa sjedištem u Njemačkoj, što ga je učinilo vrlo utjecajnim među slično mislećim ljudima u Njemačkoj. Istovremeno s jakim utjecajem njegove organizacije na naciste, Crowley je bio Slobodni zidar škotskog obreda 33. stupnja i agent britanske obavještajne službe MI6.[3] Bio je, osim toga, i savjetnik svog kolege sotonista Winstona Churchilla.

Houston Stewart Chamberlain (Kom. 300) rođen je u Engleskoj 1855. godine, no 1882. preselio se u Njemačku. Godine 1908. oženio se za kćer Richarda Wagnera Evu i postao istaknuti pisac. Njegovo najpoznatije djelo bilo je *Foundations Of The Nineteenth Century (Temelji devetnaestog stoljeća)* od čak 1.200 stranica, a prodano je u više od 250.000 primjeraka, što ga je proslavilo diljem Njemačke. Bio je, međutim, čovjek s psihičkim smetnjama, i pretrpio je niz živčanih slomova. U jednom trenutku osjetio je da ga obuzimaju demoni, a svoje je knjige pisao u transu i groznici, što upućuje na to da je preko automatskog pisanja bio prikopčan na gmazove ili neku drugu svijest niske vibracije. U svojoj je autobiografiji naveo da takvo pisanje nije prepoznavao kao svoje vlastito. Teme njegovog djela dobro su nam poznate: cjelokupna civilizacija potječe od arijske rase, a Nijemci su najčišći od svih; Židovi su neprijatelj koji će zagaditi arijske loze. Kaiser Wilhelm II. i

Adolf Hitler govorili su da je Chamberlain prorok. Postao je glavni savjetnik Kaisera Wilhelma, te ga je 1914. godine nagovorio da uđe u rat kako bi ispunio proročanstvo o njemačkoj dominaciji svijetom. Nakon što je rat završio, a Wilhelm bio prisiljen abdicirati, shvatio je da se njime manipuliralo. Wilhelm je prikupio mnoštvo knjiga o okultnom i njemačkim tajnim društvima, uvjeren da su se ona urotila da dovedu do Prvog svjetskog rata i prouzrokuju da Njemačka u njemu doživi poraz. Chamberlain, kojeg je Kaiser odlikovao Željeznim križem, umro je 1927., nakon što su godine u invalidskim kolicima slomile njegovo tijelo i duh. To je nešto što se često događa onima koji su korišteni kao sredstvo ili kanal tog izuzetno zlonamjernog ogranka gmazovske svijesti. Na kraju ih uništi. Međutim, Chamberlainov utjecaj sastojao se u tome što je nastavio živjeti u umu Adolfa Hitlera. S Adolfom Hitlerom upoznao ga je Alfred Rosenberg, izbjeglica iz Rusije i još jedna sotonistička figura. Rosenberg je, usprkos svom »židovskom« podrijetlu, preko jednog drugog okultista, Dietricha Eckarta, Hitleru dao primjerak *Protokola sionskih mudraca (Protocols Of The Learned Elders Of Zion)*,[4] koje je Hitler iskoristio za svoju kampanju protiv Židova.

Spomenuo sam neke od ljudi i neka uvjerenja koji su oblikovali mišljenje čovjeka koji je tvrdio da je bio mladi Austrijanac po imenu Schiklgruber, no kasnije je postao poznatiji kao Adolf Hitler. »Heil Schiklgruber« nekako ne bi dobro zvučalo. Mrzio je školu, glasi službena priča, i želio je postati umjetnik, što je ambicija koja ga je dovela u Beč. Sate i sate provodio je u knjižnicama čitajući knjige o astrologiji, misticizmu i istočnim religijama. Oduševile su ga knjige Blavatske, Chamberlaina, Lista i Liebenfelsa, te je iz svake izabrao ponešto i proizveo mješavinu po vlastitom ukusu – koktel užasa i mržnje zvan nacizam. Njegova strast bila je moć volje. Sposobnost snage volje da postigne sve što želi bit će u središtu njegova interesa i voditi ga do kraja života. Drugim riječima, radi se o stvaranju vlastite stvarnosti. Vježbao je ezoteričke vještine nastojeći pristupiti razini svijesti za koju je bio uvjeren da će ga pretvoriti u jednog od nadljudi o kojima je toliko čitao i u koje je toliko vjerovao. Njegova se psiha prikopčala na gmazovsku vibraciju snažnije nego prije. Bio je opsjednut, najvjerojatnije za vrijeme nekog obreda crne magije koji je dokraja otvorio njegovu psihu za gmazove. Da biste se uvjerili da je imao odličan potencijal za »vibracijsku kompatibilnost« s tom sviješću, dovoljno je pogledati njegova uvjerenja. Sada je, nakon opsjedanja, jedan nekarizmatičan i nesposoban čovjek mogao početi isijavati karizmu i magnetizam koji će opčiniti i zaraziti naciju.

Često kažemo da neki ljudi posjeduju magnetizam ili »magnetičnu, privlačnu osobnost«, i točno o tome se radi. Svi mi proizvodimo magnetsku energiju. Neki ljudi isijavaju snažniji magnetizam, a neki manje snažan. Negativne energije su jednako magnetične, privlačne, kao i pozitivne. Oni koji su spojeni na ekstremno negativnu vibraciju, pa je stoga i generiraju, bit će vrlo magnetični. Za izrazito negativne ljude često se kaže da posjeduju magnetičnu osobnost ili »fatalnu privlačnost«. Eto zašto. Odatle su se odjednom pojavili i magnetizam i karizma

Adolfa Hitlera. Kada bi stajao na govorničkoj tribini, s tim zgrčenim licem i manijakalnim načinom izlaganja, u stvari je kanalizirao gmazovsku svijest i prenosio njezinu vibraciju golemim mnoštvima. To je utjecalo na vibracijsko stanje ljudi i pretvorilo ih u sluđene posrednike mržnje. To je načelo čarobne frule, korištenje vibracijskih frekvencija. Kao što je jedan pisac zapisao o Hitleru:

> »Njegova moć da očara publiku mogla se usporediti s vještinom nekog afričkog vrača ili azijskog šamana; drugi su je uspoređivali s osjetljivošću medija i magnetizmom hipnotizera.«[5]

A Hermann Rauschning, Hitlerov pomoćnik, u svojoj knjizi pod naslovom *Hitler Speaks (Hitler govori)* piše:

> »Čovjek se ne može oteti dojmu da je Hitler bio medij. Većinu vremena mediji su obični, nevažni ljudi. Onda odjednom bivaju obdareni, kako se čini, nadnaravnim moćima koje ih odvajaju od ostatka čovječanstva. Medij je opsjednut. Jednom kada kriza prođe, ponovno se vraćaju u osrednjost. Nema nikakve sumnje, tako je Hitler bio opsjednut silama izvan njega – praktički đavoljim silama. Čovjek zvan Hitler bio je samo njihovo privremeno sredstvo izražavanja. Mješavina banalnog i nadnaravnog proizvodila je tu nepodnošljivu dvojnost koju je čovjek mogao osjetiti u njegovoj prisutnosti... To je bilo poput gledanja bizarnog lica čiji izraz kao da je odražavao neuravnoteženo stanje uma zajedno s uznemirujućim dojmom skrivenih moći.«[6]

Čini se da je Hitler živio u neprestanom strahu od »nadljudi«. Rauschning je rekao da je Hitler patio od užasnih noćnih mora, budio se prestravljen i vrištao o bićima koja su bila nevidljiva svima osim njemu. Hitler je svojem pomoćniku jednom rekao:

> »Kakav će biti društveni poredak budućnosti? Prijatelju, reći ću ti. Postojat će stalež vrhovnih gospodara, ispod njih će biti obično stranačko članstvo, hijerarhijski ustrojeno, zatim veliko mnoštvo anonimnih sljedbenika, doživotnih sluga i radnika, a na samom dnu bit će pobijeđeni strani narodi, moderni robovi. Svima njima vladat će novo i uzvišeno plemstvo o kojem ne mogu govoriti... međutim militantni članovi neće znati ništa o svim tim planovima. Sada među nama živi novi čovjek! On je ovdje. Je li ti to dovoljno? Odat ću ti tajnu. Vidio sam novog čovjeka. Neustrašiv je i okrutan. Bojao sam ga se.«[7]

Takvo društvo nas očekuje dopustimo li da gmazovi i njihova gmazo-arijska nadrasa u sljedećih nekoliko godina ostvare svoj planirani Novi svjetski poredak.

Hitlerovi »tajni glavari« su gmazovi. Obratite pozornost na njegovu opsjednutost hijerarhijom i ritualom, karakterne osobine R-kompleksa ili reptilskog mozga. Nakon što se Hitler preselio u Njemačku mnogo je vremena proveo u Bavarskoj, odakle su potekli Weishauptovi Iluminati, i vratio se tamo nakon Prvog svjetskog rata. Barem tako glasi službena priča. Sljedeće godine povezao se s malenom i prilično jadnom političkom strankom zvanom Njemačka radnička stranaka. To je bio ogranak krajnje nacionalistički i anti-židovski nastrojenog ezoteričnog tajnog društva po imenu Njemački red. Iz tog reda proistekla su druga slična društva, među kojima su bili zloglasno Thule-Gesellschaft (Društvo Thule) te Blistava loža odnosno Društvo Vril. Hitler je bio član oba. Vril je bilo ime koje je engleski pisac lord Bulwer-Lytton nadjenuo sili koja prebiva u ljudskoj krvi i, kako je tvrdio, budi u ljudima njihovu istinsku moć i potencijal da postanu nadljudi. Što je dakle ta sila vril koja se nalazi u krvi? Hindusima je bila poznata kao »zmijska sila« a odnosi se na genetsku strukturu tijela koja omogućava mijenjanje oblika i svjesno putovanje između dimenzija. Sila vril se, još jedanput, odnosi na gmazo-ljudske loze. Godine 1931. stručnjak za projektile Willi Ley pobjegao je iz Njemačke te razotkrio postojanje Društva Vril i nacističko vjerovanje da će preko upotrebe ezoteričnih učenja i ekspanzije uma postati jednaki nadljudima u utrobi Zemlje. Smatrali su da će nanovo probuditi silu vril koja uspavana počiva u krvi. Među inicijatima Društva vril bila su dva čovjeka koji će kasnije postati glasoviti nacisti - Heinrich Himmler i Hermann Goering. Članovi Vrila bili su uvjereni da su u savezu s tajnovitim ezoteričnim ložama u Tibetu i jednim od takozvanih »nepoznatih nadljudi« kojeg su zvali Kralj straha. Rudolf Hess,[8] Hitlerov zamjenik sve do zlosretnog leta u Englesku 1941. godine, bio je predani okultist i član, zajedno s Hermannom Goeringom, Društva Edelweiss, sljedbe koja je vjerovala u nordijsku superiornu rasu. Hess je štovao Hitlera kao »mesiju«, iako nije jasno kako mu je to polazilo za rukom obzirom da Fuhrer nije bio nimalo plavook kao ni plavokos. Hitler je imao isti problem s pomirbom tih proturječnih činjenica, no siguran sam da je pronašao neko smiješno objašnjenje. Jezgra nacističke mreže tajnih društava bio je Crni red koji postoji i dandanas, te navodno tvori najuži krug vodstva američke obavještajne agencija CIA-e.[9]

Njemački istraživač Jan van Helsing u svojoj knjizi pod naslovom *Secret Societies Of The 20th Century (Tajna društva 20. stoljeća)*[10] piše o tome kako su društva Vril i Thule vjerovala da su preko dvoje medija, poznatih kao Maria Orsic i Sigrun, iz lože u blizini Berchtesgadena, u prosincu 1919. godine stupili u vezu s vanzemaljcima. Prema dokumentima društva Vril, piše Helsing, te kanalizirane poruke dolazile su iz sunčevog sustava Aldebaran, šezdeset i osam svjetlosnih godina udaljenog od sazviježđa Bika, gdje su dva naseljena planeta tvorila »sumersko« carstvo. Populacija Aldebarana podijeljena je na superiornu rasu plavokosih i plavookih Arijaca poznatih kao Svjetlosni bogoljudi i nekoliko drugih humanoidnih rasa koje su uslijed klimatskih promjena mutirale u niži genetski oblik, stajalo je u kanaliziranim porukama.[11] Prije više od petsto milijuna godina

aldebaransko sunce počelo se širiti prouzročivši ogroman porast topline. »Niže« rase bile su evakuirane i odvedene na druge planete pogodne za život. Zatim su arijski svjetlosni bogoljudi, nakon što su njihovi planeti postali nepogodni za život, počeli kolonizirati planete slične Zemlji. Rečeno je da su u našem Sunčevom sustavu najprije naselili planet Mallona, poznat i kao Marduk ili Mardek, te kod Rusa i Rimljana kao Feton (eng. Phaeton), koji se, rekli su, nalazio između Marsa i Jupitera, na mjestu sadašnjeg asteroidnog pojasa. To se podudara sa sumerskim opisima planeta Tiamata. Društvo Vril vjerovalo je da je ta potonja rasa plavokosih, plavookih Aldebaranaca prije dolaska na Zemlju i osnivanja sumerske civilizacije kolonizirala Mars. Vrilovi mediji rekli su da je sumerski jezik bio identičan jeziku Aldebaranaca, te da je zvučao poput »nerazgovjetnog njemačkog«. Smatrali su da su frekvencije njemačkog i sumerskog/aldebaranskog jezika gotovo identične.[12] Verzije priče se razlikuju u nekim pojedinostima, međutim ovdje ponovno možemo uočiti istu osnovnu temu. Pripadnici plavokose i plavooke superiorne rase vanzemaljaca dolaze na Zemlju s Marsa i postaju bogovi iz drevnih legendi. Postali su nadahnuće u pozadini napredne sumerske kulture i začetnici najčišće genetske linije na Planetu. Isti bogovi sve odonda iz svojih podzemnih gradova upravljali su Planetom. Osobno, međutim, smatram da u priči nedostaje to da je arijska loza u stvari gmazo-arijska loza. Od insajdera u Bratstvu doznao sam da je gmazovima iz nekog razloga potrebna krv plavokosih, plavookih ljudi, te da je nacistička opsesija superiornom rasom osmišljena kako bi se ta genetska linija očuvala čistom i spriječilo miješanje s drugim lozama i rasama.

Društvo Thule dobilo je ime po mitološkom gradu Ultima Thule koji se navodno nalazio na Hiperboreji - kako su vjerovali - prvom kontinentu na koji se naselila vanzemaljska arijska rasa iz Aldebarana. Neki tvrde da je to bilo davno prije Atlantide i Lemurije, a drugi da je Hiperboreja u stvari bila Atlantida, ili čak naziv za Zemljinu unutrašnjost. Skandinavska legenda opisuje Ultima Thule kao divnu zemlju na dalekom sjeveru u kojoj Sunce nikada ne zalazi i gdje žive preci Arijaca. Kada je Hiperboreja počela tonuti - kaže dalje legenda - arijski su vanzemaljci upotrijebili svoju visokonaprednu tehnologiju te iskopali divovske tunele unutar Zemljine kore, naselivši se ispod planine Himalaje. Područje je postalo poznato kao Agharta s glavnim gradom Šambala, vjeruju zagovornici Thule. Perzijanci su to područje nazivali Arijana, zemlja Arijaca. Po nacističkom sustavu vjerovanja, stanovnici Agharte su bili dobri, dok su oni u Šambali zli. Te dvije skupine tisućama su godina bile u sukobu, a nacisti su vjerovali da podržavaju »dobre momke« iz Agharte u borbi protiv »Slobodnih zidara i cionista« iz Šambale. Je li moguće da je u stvari riječ o prastarom sukobu između arijskih Marsovaca i gmazovskih Anunakija? Izgleda da su se najprije borili na Marsu, zatim na Mjesecu i naposljetku na Zemlji. Hitler je bio opsjednut pronalaženjem ulaza u taj podzemni svijet ne bi li stupio u vezu sa superiornom rasom Arijaca, no u biti je bio gmazovska marioneta koju je kontrolirao zloglasni Josef Mengele, »Anđeo smrti«. Kao što je ranije spomenuto, vrlo je vjerojatno da su gmazovi u sukobu

s drugim vanzemaljskim ili unutarzemaljskim rasama oko vlasti nad Zemljom, i u toj 'zahodskoj jami' niže četvrte dimenzije zacijelo postoje mnoge frakcije koje se međusobno natječu. Utemeljitelj društva Thule bio je Rudolf Glauer, astrolog koji je svoje ime promijenio u mnogo zvučnije Barun von Sebottendorff. Zbog njegovih poziva na revoluciju protiv Židova i marksista Društvo Thule postalo je stjecište antižidovski i antimarksistički nastrojenih njemačkih »Ubermenscha«. Iz toga je proistekla Njemačka radnička stranka koja će jednog dana postati Nacistička stranka. Ovdje vrlo važan postaje jedan drugi predani okultist i Sebottendorffov prijatelj. To je bio Dietrich Eckart, pisac, pijanica i uživatelj narkotika koji je vjerovao da je njegov životni zadatak pripremiti put za diktatora Njemačke. Godine 1919. upoznao je Hitlera i odlučio da je on taj koga traži, »mesija«. Upravo je Eckart zaslužan za Hitlerovo napredno ezoterično znanje, a vjerojatno i za crnomagijske rituale koji su ga dokraja prikvačili na gmazovsku frekvenciju. Od tog trenutka pa nadalje Hitlerova sposobnost privlačenja masa strelovito je rasla. Godine 1923. Eckart je jednom svom prijatelju napisao:

> Slijedi Hitlera! On će plesati, no ja sam odredio melodiju. Dali smo mu sredstva za komunikaciju s Njima. Ne oplakuj me; utjecao sam na povijest više nego ijedan drugi Nijemac.«[13]

Još jedna od Hitlerovih opsesija bilo je takozvano »Koplje sudbine«, oružje kojim je navodno proboden »Isusov« bok prilikom raspeća. Godine 1938., kada su nacisti anektirali Austriju, Hitler je artefakt za koji se vjerovalo da je »Koplje sudbine« ukrao i otpremio u Nuremberg. Legenda govori da će onaj tko posjeduje to koplje i dešifrira njegove tajne imati vlast nad čitavim svijetom, za dobro ili zlo. Koplje koje je Hitler bio ukrao sada se nalazi u muzeju Hofburg u Beču gdje je u studenom 1992. godine, sedam dana prije nego što je vatrena stihija uništila dio Windsorske palače, došlo do velikog požara. Heinrich Himmler je bio još jedan predani okultist i bavio se brojnim, različitim vidovima ezoterije. Primjenjivao je to znanje na najgore moguće načine. Himmlera su posebno zanimali kamenčići s runama (eng. rune stones), sustav proricanja u kojem se kamenčići na kojima su ispisani simboli bacaju ili izabiru, a izbor ili kombinaciju zatim tumači »stručnjak«. Himmler je oformio zloglasni SS i, kao što je bio slučaj sa svastikom, za tu grozomornu organizaciju odabrao ezoterični simbol dvostrukog S, odnosno runu *sig* koja izgleda poput dvije munje. SS je bio praktički samostojno tijelo i ishodište cjelokupnog ezoteričnog znanja u koje su nacisti tako strastveno vjerovali. U SS su bili primani isključivo pojedinci koje se smatralo radikalno čistima, a sastavni dio obuke pripadnika SS-a bilo je učenje ezoteričnih vještina, uključujući korištenje runa. SS-om se upravljalo kao crnomagijskim tajnim društvom. Njegovi rituali bili su preuzeti od drugih društava poput Jezuita i Vitezova templara. Najviši inicijati bila su trinaestorica (evo ga opet) članova Velikog viteškog vijeća na čelu s njihovim Velikim majstorom, Heinrichom Himmlerom, a crni su se obredi

izvodili u drevnom dvorcu Wewelsberg u Westphaliji. Vršili su obrede nordijskih pogana i slavili ljetni solsticij. Na tim obredima štovali su Sotonu, Lucifera, Seta i tako dalje, koje god ime vam se više sviđa. Princ Bernhard, jedan od osnivača Bilderberške skupine, paravana Bratstva, i izuzetno blizak prijatelj princa Philipa bio je pripadnik SS-a. Crna magija i ezoterična znanja prožimali su sve što su Hitler i nacisti činili, što je sezalo dotle da su položaj neprijateljskih jedinica otkrivali upotrebom viska na kartama. Izvorna svastika, simbol Sunca, bila je »desna« (s krakovima u desnom smjeru; op. prev.), što u ezoteriji označava svjetlost i stvaranje, nešto pozitivno. Nacisti su je obrnuli kako bi simbolizirala crnu magiju i uništenje. To je klasični obrnuti simbolizam sotonizma u kojem se radi identična stvar. Obrnuti pentagram samo je jedan primjer. Masovni skupovi koje je Hitler tako učinkovito koristio bili su osmišljeni uz primjenu znanja o ljudskoj psihi i o tome kako se njome može manipulirati. U knjizi *Satan and Swastika (Sotona i svastika)* Francis King piše:

> »Hitlerovi javni nastupi, posebno oni na mitinzima Nacističke stranke u Nurembergu, bili su izvrsni primjeri te vrste magijske ceremonije. Fanfare, vojni marševi, vagnerijanska glazba, sve je to isticalo ideju njemačke vojne slave. Mnoštvo zastava sa svastikama u crnoj, bijeloj i crvenoj boji ispunjavalo je svijest sudionika mitinga nacional-socijalističkom ideologijom. Poput baleta precizne i savršeno usklađene kretnje uniformiranog stranačkog članstva prizivale su iz podsvijesti načela rata i nasilja koja su drevni narodi simbolizirali Marsom. Glavni obred na mitinzima – Hitlerovo posvećivanje novih zastava »krvavom zastavom« što je bila nošena u propalom minhenskom puču 1923. godine. – bio je kvazimagijska ceremonija osmišljena da poveže umove živih nacista s arhetipskim slikama koje su simbolizirali mrtvi nacional-socijalistički junaci prošlosti. Religijsko-magijski aspekti mitinga naglašavani su činjenicom da su svoj vrhunac dosezali nakon sumraka i održavali se u »Katedrali svjetlosti« – na otvorenom prostoru okruženom nosačima na kojima su bili reflektori okrenuti u nebo. Da najstručniji suvremeni obredni vrač želi prirediti obred čija je svrha invocirati Mars, ne bi mogao smisliti ništa učinkovitije od ceremonija koje su se održavale u Nurembergu.«

A što je vrijedilo tada vrijedi i danas – ezoterično znanje što su ga nacisti koristili za masovnu hipnozu njemačkog naroda danas se koristi za produbljivanje globalne hipnoze čovječanstva. Simboli, riječi, boje, zvukovi i tehnike kojih javnost uopće nije svjesna upotrebljavaju se u medijima i reklamama kako bi nas hipnotizirali. Ministarstvo propagande Josepha Goebbelsa bilo je zasnovano na ezoteričnom znanju o ljudskoj psihi. Znao je da će ljudi povjerovati u sve ako im se to dovoljno često ponavlja, i ako možete režirati događaje koji kod javnosti izazivaju osjećaj da se »nešto mora poduzeti«. Goebbels je vrlo učinkovito koristio

boje, simbole i slogane. Slogani su korišteni kao mantre, uvijek iznova ponavljani, hipnotizirajući kolektivnu psihu. Sva alternativna gledišta i informacije bili su cenzurirani, a ljudi programirani da reagiraju prema želji. Kakva je razlika između toga i plasiranja netočnih i pristranih informacija kojima danas neprestano pune naše glave i glave naše djece? Možda nema svastike, no svejedno se radi o kolektivnoj hipnozi. Na prvi pogled se čini proturječnim to što je Hitler nastojao uništiti tajna društva kao što su Slobodni zidari i spriječiti upotrebu ezoteričnih znanja u njemačkom društvu, međutim proturječja nema. On je bolje od ikoga znao za moć dostupnu onima koji posjeduju znanje ezoterije pa ga je želio zadržati za sebe. Godine 1934. u Berlinu su zabranjeni svi oblici proricanja, a kasnije je u cijeloj Njemačkoj zabranjena ezoterična literatura. Tajna društva su raspuštena, pa su se čak i Društvo Thule te Njemački red (koja su zajedno utemeljila nacizam) našli na udaru. Astrolozi su bili napadani i ubijani, a ljudi poput Lanza von Liebenfelsa spriječeni da objavljuju svoja djela. Taj je progon imao dva glavna motiva: u očima javnosti i drugih zemalja udaljiti Hitlera i naciste od okultnog te, najvažnije, zavrnuti slavinu i spriječiti sve ostale da koriste ezoterična znanja protiv njih na način kako su ih oni upotrebljavali protiv drugih. Riječ je o identičnoj taktici koju su gmazo-arijci koristili tijekom čitave poznate povijesti: znanje su koristili za nadzor i ograničavanje, te istovremeno stvarali vjerske diktature koje su to isto znanje povlačile iz javne cirkulacije. U stvari, nacisti su bili stvoreni i na svakoj razini kontrolirani od podzemlja tajnih društava i, u konačnici, od strane gmazova. Vjerovali su da su sumerski bogovi bili superiorna vanzemaljska rasa; vjerovali su u postojanje Atlantide; i slali su ekspedicije u Sjevernu Afriku, Rennes-le-Chateau, Montsegur u zemlji Katara te u Tibet, u kojem je, kako su vjerovali, bilo sjedište nadljudi iz podzemlja. Postoji jedna pozitivna linija budističkog vjerovanja i jedna izrazito negativna. Nacisti su se povezali s potonjom, i kada su na kraju rata Rusi došli u Berlin, tamo su pronašli mnoge mrtve budističke redovnike koji su radili za naciste.

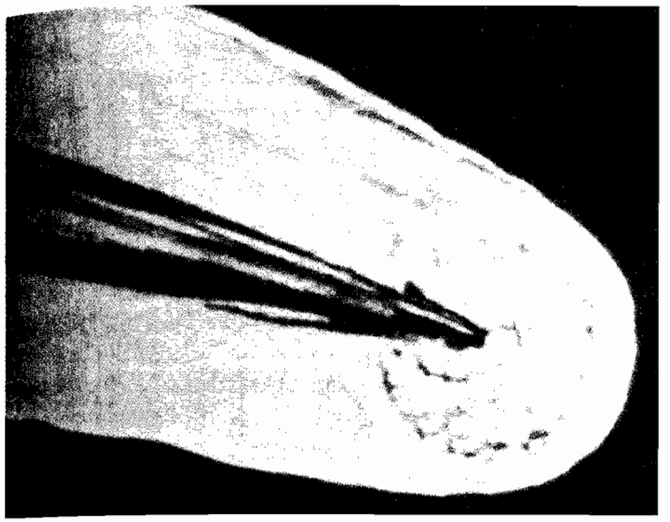
Šuplja zemlja

Nacisti su osim toga vjerovali da je Zemlja šuplja te da se ulazi u unutrašnjost nalaze na polovima. Mnogi istraživači tvrde da su nacisti pred kraj rata izgradili podzemnu bazu u Antarktiku koja je navodno i dandanas u funkciji. Na temelju dokaza koje sam vidio, osobno ne dvojim da je Zemlja šuplja ili, u najmanju ruku, da u Zemljinoj unutrašnjosti postoje golema područja u kojima žive visokorazvijene civilizacije. Također, smatram da postoje drevna društva koja žive u podzemlju između Zemljine površine i unutrašnjeg »šupljeg« središta. Praktički se radi o tome da tri razine naroda žive unutar istog Planeta i na njemu. Spisatelj Jules Vern bio je visoki inicijat mreže tajnih društava među kojima su bili Teozofsko društvo, Red zlatne zore te Red vitezova orijenta. Zato je znao mnogo više nego što je to bilo dopušteno javnosti. Njegove priče znanstvene fantastike bile su utemeljene na stvarnosti. Pisao je o dva Marsova mjeseca prije nego što su 1877.

godine (službeno) otkriveni. Verneov ep *Put u središte zemlje** nije u cijelosti proizvod mašte. Verne je znao da je njegova osnova istinita. Oni koji zastupaju teoriju šuplje Zemlje kažu da voda teče od jednog polarnog ulaza do drugog, te da je u središtu golemo more s unutrašnjim središnjim suncem koje daje svjetlost i toplinu. U filmskoj verziji priče Julesa Verna koju sam nedavno ponovno pogledao taj prizor je prikazan na identičan način. Zanimljivo je da su glavni protivnici s kojima se Verneovi istraživači suočavaju golemi gmazovi, a jednog od njih pronalaze u potopljenom gradu Atlantidi. Bilo je spekulacija, potkrijepljenih mnogobrojnim dokazima, da su dinosaurusi preživjeli kataklizmu od prije šezdeset i pet milijuna godina preselivši se u unutrašnjost Zemlje, posebno ispod južnih polarnih predjela. Tom Rich, paleontolog iz muzeja Viktorija u Australiji, iznio je tu mogućnost nakon otkrića fosiliziranih ostataka polarnog dinosaurusa 1987. godine u jednom iskopanom tunelu na južnom vršku države Viktorija, na mjestu poznatom kao Dinosaur Cove (Zaljev dinosaurusa).[14] Visoki inicijat Jules Verne zasigurno je znao pravu pozadinu svojih priča. Preko simbolizama u »znanstveno-fantastičnim« pričama i filmovima uvijek se prenosi velik dio istine. Izvrsni primjeri toga su filmovi Stevena Spielberga, posebno serijal o Indiana Jonesu i, imam osjećaj, *Jurassic Park,* u kojem znanstvenici manipulacijama DNK proizvedu dinosauruse. Moje mišljenje je da je ljudska DNK manipulirana kako bi se stvorili gmazo-ljudi.

U svakom slučaju, postoji obilje dokaza o postojanju civilizacija koje žive unutar Zemlje kao i o tome da je Zemlja šuplja, međutim o tome su više govorili i znali drevni narodi i njihove legende. Danas su ljudi postali takve marionete službene znanosti da samo spominjanje ideje da Zemlja nije čvrsta izaziva ogromno ismijavanje. Naposljetku, nije li to u suprotnosti s onim što tvrde ti izuzetno inteligentni znanstvenici? Jest, baš kao što je bilo i sugerirati da je Zemlja okrugla a ne ravna. Kada počnete istraživati ovu temu shvatite s koliko malo dokaza koji podupiru njihove nepobitne »činjenice« znanstvenici raspolažu. Prodrli su samo nekoliko kilometara u tlo i njihove teorije o onome što se nalazi na većim dubinama su samo to – teorije. Kada počnete malo preispitivati službenu verziju, ubrzo dolazi do potpunog raspada sistema. Evo primjera: sama vrtnja planeta proizvodi centrifugalnu silu koja materiju izbacuje prema van, slično perilici za rublje u kojoj se rublje vrti oko šupljine u središtu. Kada je planet bio u svom rastaljenom obliku te se vrtio hladeći se, kako je moguće da je postao čvrst sve do svoje jezgre? To se protivi svakoj logici i zakonima sile, a pogledate li ***sliku 23*** na crtežu Donatijevog kometa iz 1853. godine vidjet ćete kako je materija izbačena prema van i vrti se oko blještave jezgre ili »sunca«. Sa Zemljom je u osnovi ista stvar. Istraživači šuplje Zemlje sugerirali su da vanjska kora seže do otprilike 1300 kilometara, te da je iza toga planet šupalj. Ljudi na drugoj strani planeta žive na istom kopnu na kojem živimo i mi. Ako mislite da je to nemoguće, tada se pitajte zašto ljudi u Australiji ne otpadnu sa Zemlje iako se nalaze na suprotnoj strani površine od onih koji žive na Sjevernoj polutci. Odgovor glasi da ih uz kopno drži gravitacija. Tako je i s onima koji žive u Zemljinoj unutrašnjosti. Sila gravitacije privlači ka materiji i tako će one s obje strane kopnene mase planeta, na vanjskoj i unutarnjoj strani, gravitacija privlačiti prema kopnu i nijedni neće »otpasti«. Središte gravitacije planeta nije u jezgri planeta nego oko 650 kilometara u njegovoj unutrašnjosti, u središtu vanjske kopnene mase, i stoga gravitacija jednako privlači obje strane (*vidi **sliku 24***).

* *Put u središte zemlje (Voyage au centre de la terre),* objavila Mladost, Zagreb, 1964.

Slika 23: *Crtež Donatijevog kometa iz 1853. godine pokazuje kako centrifugalna sila izbacuje dezintegriranu masu prema van, u »orbitu« središnjeg energetskog izvora. Zbog toga središte ostaje prazno, što se događa i kada se rublje u stroju za pranje ili sušilici vrti oko šupljeg središta. Nije li se to moralo dogoditi i prilikom formiranja Zemlje?*

Slika 24: *Unutrašnjost Zemlje kakvom je smatraju neki istraživači. Šupljina u središtu s unutrašnjim središnjim suncem i vodom koja teče između polarnih otvora. Gravitacija bi bila ista na obje strane kore budući da gravitacija privlači k masi.*

Tvrdnje o otvorima na polovima imaju smisla jer bi jaka centrifugalna sila u razdoblju formiranja Planeta na tim područjima bila mnogo manja. Na otprilike sedamdeset do sedamdeset i pet stupnjeva sjeverne i južne geografske širine Zemljina kora se počinje svijati u polarne otvore koji vode u unutrašnju Zemlju, sugeriraju zagovornici ove teorije. Prelazak je toliko postupan da ljudi koji su ga doživjeli tvrde da nisu imali pojma da ulaze u unutrašnju Zemlju sve dok nisu počeli primjećivati kopnene površine koje nisu ucrtane na kartama. Procjenjuje se da otvori imaju promjer od 2.250 kilometara te da se oko njih nalazi magnetski prsten. Ulazi su većinu vremena prekriveni oblacima, tvrde zagovornici teorije, a pristup zračnom prostoru iznad njih zakonom je zabranjen. Kada su istraživači u potrazi za Sjevernim ili Južnim polom stigli do tog magnetskog prstena njihovi su kompasi pokazivali ravno prema dolje pa su mislili da su na Polu. Međutim nisu bili. Nalazili su se na magnetskom prstenu koji okružuje polove. Tvrdi se da svjetlost i toplina u unutrašnjosti Zemlje dolaze od unutarnjeg »sunca«. Marshall B. Gardner, jedan od najpoznatijih zagovornika šuplje Zemlje, smatra da je to sunce nastalo iz prvotne užarene jezgre oko koje se vrtjela Zemlja u nastajanju, vrlo slično crtežu Donatijevog kometa. Ukoliko je Zemlja šuplja, zacijelo su to i drugi planeti, nastali na isti način i podložni istim zakonima. Koliko civilizacija živi u tim planetima dok ljudi traže život isključivo na njihovim površinama?

Evo još nekoliko pitanja zagovornicima teorije da je Zemlja čvrsta do svog središta jezgre: Zašto su ledene kape sačinjene od slatke vode kada je, prema općeprihvaćenom stajalištu, jedina voda koja je tamo na raspolaganju ona morska? Odakle potječe sva vegetacija koja se pronalazi unutar tih ledenjaka? Zašto su istraživači koji su prelazili preko magnetskih polova nalazili da vrijeme postaje sve toplije, a mora slobodna od leda? Zašto neke životinje i ptice na sjevernom polarnom području, kao na primjer mošusni bivoli, zimi migriraju na sjever? Konvencionalno znanstveno gledište ne može ponuditi odgovore na ta pitanja, ali zato gledište šuplje Zemlje može. U unutrašnjoj Zemlji postoje slatkovodne rijeke i ta topla voda se, zajedno s vegetacijom i polenom koje nosi u sebi, zamrzava i tako na području na kojem prividno postoji samo slana voda stvara slatkovodne ledenjake. Postoje knjige koje opsežan dokazni materijal o postojanju unutrašnje Zemlje predstavljaju u mnogo više pojedinosti nego što meni prostor ovdje dopušta, a kao izvrstan pregled tih dokaza mogu preporučiti *The Hollow Earth (Šuplju zemlju)* od dr. Raymonda Bernarda.[15]

Jedan je čovjek napravio veličanstveni pothvat uletjevši 1947. godine u unutrašnju Zemlju kod Sjevernog pola, dvije tisuće i sedamsto kilometara iza magnetskog sjevera, a 1956. kod Južnog pola, na udaljenosti od tri tisuće i sedamsto kilometara od magnetskog juga. Radi se o kontraadmiralu Richardu E. Byrdu, dobro poznatom u mornarici SAD-a. Zemlju koju je otkrio zvao je »očaravajući kontinent u nebesima« i »zemlja vječnog misterija«.[16] Godine 1947. Byrd i njegovi putnici bili su u radijskom prijenosu uživo kada su uletjeli u unutrašnjost Planeta

i promatrali kako sjeverne ledenjake zamjenjuje kopno bez leda, s jezerima i planinama prekrivenima drvećem. Opisali su neobične životinje nalik mamutima, a kopno koje su vidjeli ni dandanas nije ucrtano u nijednu kartu. Nakon početnog publiciteta, informacije o Byrdovim ekspedicijama bile su prešućivane. Byrd je umro 1957., godinu dana nakon svog puta na Antarktik. Dvije godine kasnije, 1959. godine, urednik časopisa *Leteći tanjuri (Flying Saucers)* Ray Palmer objavio je broj koji je opsežno predstavljao Byrdova otkrića, međutim kada je iz tiskare stigao kamion s tim izdanjem, svi primjerci časopisa bili su nestali. Palmer je nazvao tiskara, no rečeno mu je da ne postoji potvrda o slanju koja bi dokazivala da je pošiljka poslana, a kada ga je zamolio da se broj ponovno tiska, rečeno mu je da su se tiskarske ploče oštetile u tolikoj mjeri da to više nije moguće. Palmer je vjerovao da NLO-i ne dolaze iz svemira nego iz unutrašnje Zemlje, a to se nalazilo u jednom dijelu njegovog članka u zlosretnom izdanju. Mislim da je vjerojatno u pravu. Drevni indijski ep *Ramayana* opisuje Ramu kao poslanika iz Agharte koji je stigao na letećem vozilu.

Legende o ljudima iz unutrašnje Zemlje te plavokosim i plavookim superiornim rasama mogu se pronaći u nebrojenim drevnim kulturama, uključujući Kinu, Tibet, Egipat, Indiju, Europu, obje Amerike i Skandinaviju. William E. Warren u svom djelu pod naslovom *Paradise Found, Or The Cradle Of The Human Race (Pronađeni raj ili kolijevka čovječanstva)* sugerira da ljudi potječu s tropskog kontinenta u Antarktiku, zemlje sunca u kojoj je živjela rasa bogova koji nisu starjeli više od tisuću godina. Warren taj sjeverni raj povezuje s drevnom grčkom koncepcijom Hiperboreje. Eskimi, koji bi mogli potjecati od unutarzemaljskih naroda, imaju legende koje govore o rajskom otoku na sjeveru, prekrasnoj zemlji neprestanog svjetla u kojoj nema tame ni viška sunčeve svjetlosti, mjestu gdje ljudi u miru i sreći žive tisućama godina. Isto ćete pronaći i u irskim mitovima. Unutrašnja je Zemlja, kažu legende, pružila utočište dijelu stanovnika Lemurije i Atlantide koji su pobjegli pred velikom geološkom kataklizmom i poplavom na površini. Platon je pisao o tajanstvenim prolazima u i oko atlantidskog kontinenta, o »tunelima - širokim i uskim - što vode u unutrašnjost Zemlje.«[17] Opisao je, osim toga, velikog vladara »koji sjedi u središtu, na pupku Zemlje... tumač religije čitavom čovječanstvu.«[18] Rimski pisac Gaj Plinije Sekund, bolje poznat kao Plinije, spominje narode iz podzemlja koji su pobjegli s Atlantide, a postoje i legende o stanovnicima unutrašnje Zemlje zvanima Trogloditi koji su, napisao je Plinije, u svojim tunelima skrili veliko, drevno blago.[19] Sličnim pričama obiluju sve kulture.

Nacistički leteći tanjuri

Postoji i obilje priča o »letećim tanjurima« koje su nacisti prije i za trajanja rata gradili u sklopu programa pod nadzorom društava Thule i Vril. Njemački istraživač Jan van Helsing potanko je opisao dio tehnologije proizvedene nakon 1934. godine, uključujući lovce Vril-1, Vril-7 *(vidi dio s ilustracijama)* te Haunebu 1, 2 i 3.[20] Te i druge letjelice Saveznicima su bile poznate pod skupnim imenom *Foo*

*Fighters.** Wendelle C. Stevens, američki vojni pilot u Drugom svjetskom ratu a danas istraživač NLO-a, kaže da su *Foo Fighters* ponekad bili sivo-zeleni, a ponekad crveno-narančasti. Ispričao je kako su se približili njegovoj letjelici na svega pet metara i zatim tamo stajali. Nije ih se moglo otresti ni srušiti, i prisilili su mnoge eskadrile ili da se vrate u bazu ili da se prizemlje.[21] Helsing prilaže i fotografije tih letjelica, a istraživanja drugih istraživača podupiru njegove informacije. Osobno sam uvijek na velikom oprezu kod fotografija takve vrste budući da ih je lako krivotvoriti i staviti u optjecaj sve dok ne postanu općeprihvaćena činjenica, međutim postoji dokumentarna video-snimka pod naslovom *NLO – Tajne Trećeg Reicha*, a istraživač i predavač Vladomir Terziski također je predstavio obilje materijala o toj temi. Izgleda da su njemački leteći tanjuri imali velik broj tehničkih ograničenja i problema koji su ispravljeni poslije rata. Prema mnogim istraživačima koji se bave tim temama, 1938. godine Nijemci su poslali ekspediciju na Antarktik koju je predvodio nosač zrakoplova Schwabenland; tom je prilikom područje od 600.000 kvadratnih kilometara planina i jezera slobodnih od leda proglašeno njemačkim teritorijem.[22] Područje su nazvali Neuschwabenland (Nova Švabija) i pretvorili ga u golemu nacističku vojnu bazu. Godine 1947. rečeno je da je kontraadmiral E. Byrd, čovjek koji je uletio u unutrašnju Zemlju i na Sjevernom i na Južnom polu, poveo neobičnu pomorsku misiju na Antarktik. Sa sobom je poveo 4.000 vojnika i potpuno opremljen nosač zrakoplova. Neki istraživači tvrde da su po isteku osam tjedana i velikog broja žrtava prekinuli misiju i vratili se. Što se dogodilo ostaje tajna, međutim Byrd će kasnije javno izjaviti da je gorka istina da će se u slučaju novog rata morati očekivati napade zrakoplovima koji će moći letjeti od pola do pola. Dodao je da na Antarktiku postoji napredna civilizacija, te da zajedno sa SS-om upotrebljavaju napredne tehnološke sustave.[23]

Zašto u tom slučaju nacisti nisu pobijedili u ratu? Pa, kao prvo, čini se da je postojao sukob unutar nacističkih tajnih društava, a kao drugo, tehnologija »letećih tanjura« tada je bila još daleko od toga da bude savršena. Bilo kako bilo, jednostavan odgovor na pitanje zašto Nijemci nisu dobili rat glasi da to nije bilo u planu. Njima su upravljali gmazovi s niže četvrte dimenzije, da, no upravljali su i drugim stranama u ratu. Željeli su rat, pa su izmanipulirali sve strane da ga ostvare. Kao što sam opširno dokumentirao u svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi,* naciste su financirale klasične obiteljske loze koje su financirale i Saveznike, dakle Hitlerove »protivnike«. U središtu toga bili su Rothschildi, i ovoga puta djelujući preko svojih posrednika u Engleskoj, SAD-u i Njemačkoj. 'Standard Oil' pod kontrolom Rotschilda u stvari je bio ista kompanija kao i 'I.G.Farben', kompanija koja je bila ključni zamašnjak nacističkog ratnog stroja, a tehnološko znanje koje joj je prenio 'Standard Oil' Hitleru je omogućilo vođenje rata. To znanje je obuhvaćalo tehnologiju za pretvaranje njemačkih golemih rezervi ugljena u naftu. Ostale naf-

* Eng. »Foo Fighters« otprilike znači nespecificirani (avioni) lovci; op. prev.

tne zalihe 'Standard Oil' je Njemačkoj osigurao preko Švicarske, financijskog središta i uporišta Bratstva. Predsjednik 'Standard Oila' iz New Jerseyja (sada 'Exxon') bio je William Stamps Farish, blizak prijatelj Hermanna Schmitza, predsjednika 'I.G.Farbena'. Farishov unuk, William Farish III., jedan je od ljudi iz unutarnjeg kruga oko Georga Busha te, također, kućni prijatelj engleske kraljice i princa Philipa. Farish i kraljica zajedno su uzgajali konje. Bushov otac Prescott Bush, predani član Društva lubanje i kostiju, također je bio jedan od Hitlerovih financijera. To se obavljalo preko supsidijarne kompanije zvane 'United Banking Corporation' (UBC) čiji je Prescott Bush bio direktor i vizionar. 'UBC' je spojio kompaniju 'W.W. Harriman Company' iz New Yorka (braća Brown, Harriman nakon 1933.) s poslovnom mrežom Fritza Thyssena, njemačkog metalskog poduzetnika i bankara koji je financirao Hitlera od 1920-ih godina. Harrimanova operacija je, poput carstava J. P. Morgana i Rockefellera, bila na platnoj listi Rothschildovih. Rothschildi su istovremeno imali pod nadzorom i Hitlerov 'I.G.Farben'.

Jedan od članova upravnog odbora 'Farbenove' američke podružnice, tvrtke 'American I.G.', bio je Paul Warburg, Rothschildov/Payseurov pouzdanik i agent koji je poslan u SAD-e da provede bankarsku prijevaru zvanu Federalne rezerve, a koja se ostvarila 1913. godine. Njegov brat Max Warburg bio je Hitlerov bankar do 1938. kada se bez ikakvih poteškoća preselio u SAD-e. Među drugim Hitlerovim financijerima bili su 'General Electric', koji je bio tijesno povezan s Franklinom Delanom Rooseveltom, predsjednikom koji je »oponirao« Hitleru; 'Ford Motor Company' pod Henryjem Fordom kojem je dodijeljeno najviše državno odličje koje je Njemačka dodjeljivala strancima - Veliki križ njemačkog orla; te 'International Telephone and Telegraph' (ITT) koji je nacistički ratni pohod financirao u suradnji s Hitlerovim osobnim bankarom i časnikom SS-a barunom Kurtom von Schroederom. »Mozak« koji je stajao iza cijele operacije potpore nacista bio je Montagu Norman (Kom. 300), guverner rothschildske Bank of England. Norman je bio suradnik Hjalmara Schacta, koji će kasnije postati Hitlerov financijski savjetnik i predsjednik njemačke Reichsbanke. Njih dvojica su bili tako bliski da je Schact jednom od svojih unuka dao ime po Normanu. Kada su nacisti napali Čehoslovačku, Norman je Hitleru predao češko zlato u vrijednosti od šest milijuna funti koje je zatim pohranjeno u Londonu. Usput budi rečeno, dvojica potpisnika na dokumentu kojim je Schact 17. ožujka 1933. imenovan za predsjednika Reichsbanke bili su Adolf Hitler i paravan Bratstva - Max Warburg. Većina »Židova« misli da su obitelji poput Rothschilda i Warburga, od kojih obje tvrde da su židovske, na njihovoj strani. Ništa nije dalje od istine. Kao što sam ranije spomenuo, trag zlata i novca što su ga tijekom Drugog svjetskog rata švicarske banke ukrale od njemačkih Židova također vodi do Rothschilda.

Rothschildi i njihovi suradnici Rockefelleri, Harrimani i Bushevi također su stajali iza nacističkog programa rasne čistoće. To je i logično. Hitlerov stručnjak za rasnu čistoću bio je dr. Ernst Rudin, psihijatar na Institutu za genealogiju i demografiju Kaiser Wilhelm u Berlinu. Tamo je sa svojim istraživanjima zauzimao čitav

kat, a sve mu je to omogućila financijska potpora – Rockefellera.[24] Iste su obitelji financirale eugenički pokret koji se obvezao odstraniti sve niže genetske linije, te zadržati samo one superiorne. Danas se eugenika često provodi pod parolom »populacijske kontrole«. Najpoznatija organizacija koja promiče kontrolu populacije je udruga Planirano roditeljstvo (Planned Parenthood), koja je svoje djelovanje u londonskim uredima započela pod nazivom Britansko društvo za eugeniku (British Eugenic Society). Ne iznenađuje da je George Bush iskoristio svaku moguću priliku da u tu organizaciju injektira goleme količine američkog novca kao i novca Ujedinjenih naroda. Bush i Henry Kissinger zagovaratelji su Thomasa Malthusa, Slobodnog zidara iz Darwinove loze koji je preminuo 1834. godine. Malthus je pozivao na selektivnu eliminaciju nebjelačkih naroda kao i »nižih« bijelih naroda. Malthus i njegov prijatelj ekonomist, Slobodni zidar John Stuart Mill, govorili su da je arijska rasa - plavokosi i plavooki ljudi - Božji dar svijetu. Prije, dar bogova. Više loze bijele rase moraju vladati »intelektualno inferiornim« tamnoputim rasama, govorio je ovaj dvojac. Drugim riječima, to se ne razlikuje od nacističke filozofije ili filozofije britanskog i američkog *establishmenta* budući da dolaze iz istog izvora. Zašto se u Africi, Središnjoj i Južnoj Americi te Aziji provode politike koje su prouzročile toliko mnogo bolesti, smrti i razaranja. Zato što je to dio plana. O detaljnoj pozadini financiranja Hitlera, ulozi Rothschildovih i programima populacijske kontrole, odnosno stvaranja superiorne rase možete čitati u *I istina će vas osloboditi.*

Dodatna potvrda da je svim stranama u Drugom svjetskom ratu upravljala ista sila došla je s britansko-američkom obavještajnom operacijom zvanom Projekt spajalica (Project Paperclip) kojim su glavni nacistički vođe, znanstvenici, inženjeri, stručnjaci kontrole uma izvučeni iz Njemačke prije dolaska Savezničkih snaga. Prebačeni su u Južnu Ameriku i SAD-e kako bi nastavili svoj rad za gmazovski Program. Nacisti koji su osuđeni i obješeni u niremberškim procesima bili su samo pijuni kojima se paradiralo u pokaznim suđenjima da bi se ublažio gnjev javnost. Kraljevi, kraljice, biskupi i vitezovi nacističkog režima pobjegli su kako bi preko mreža koje su organizirali njihovi »protivnici« - Velika Britanija i Sjedinjene Američke Države - nastavili svoju kampanju protiv čovječanstva. Među nacistima koji su pobjegli u okviru Projekta spajalica bio je masovni ubojica i mučitelj Josef Mengele. CIA-u su stvorile britanske obavještajne službe, posebno njihov elitni unutarnji krug poznat kao Uprava za posebne operacije (SOE, Special Operations Executive). CIA je zamijenila ratnu američku obavještajnu organizaciju, Upravu za strateške poslove (OSS, Office for Strategic Services) koja je izrasla iz obavještajne organizacije Payseurovog carstva. Na čelu OSS-a bio je Bill Donovan, marioneta kruga Payseur-Rothschild-Rockefeller i razredni kolega Franklina Delana Roosevelta. Donovanov pravni mentor na Sveučilištu Columbia, sveučilištu u vlasništvu Bratstva, bio je profesor Harland E. Stone, koji će kasnije postati američki glavni tužitelj. Jedan drugi Stoneov štićenik bio je J. Edgar Hoover, Slobodni zidar 33. stupnja i zloglasni direktor FBI-a u vrijeme Kennedyjeva ubojstva. Kao

što opširno obrazlažem u svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi,* znakovito je da su mnogi ključni operativci upleteni u Kennedyjevo ubojstvo bili bivši agenti OSS-a koji su tijekom Drugog svjetskog rata bili postavljeni na dužnosti u sjedištu Britanske obavještajne službe u Londonu. Jedan od njih bio je Clay Shaw, CIA-in kadar i jedini čovjek kojemu je suđeno za njegovu ulogu u atentatu na Kennedyja – to je suđenje prikazano u filmu *JFK.* Oslobođen je optužbi samo zbog toga što su glavni svjedoci koji su ga teretili ubijeni netom prije njegovog izlaska pred sud. Shaw je bio savjetnik Winstona Churchilla, sotonista i rothschildskog klona, te je kao i svi agenti OSS-a u ratnom Londonu plesao kako su htjeli ljudi poput lorda Victora Rothschilda, neslužbenog šefa britanske obavještajne mreže.

Prvi direktor CIA-e bio je Allan Dulles, nacist kao i njegov brat John Foster Dulles koji je bio imenovan za američkog ministra vanjskih poslova. Dullesovi su još jedna loza britanske aristokracije. Oba brata Dulles bila su upletena u Projekt spajalica, a to je bio i Henry Kissinger,[25] »njemački Židov« koji, međutim, ne radi za dobro Židova nego sotonizma i svojih gmazovskih sudrugova. Braća Dulles potekla su iz južnjačke robovlasničke obitelji, a Rockefelleri su im bili rođaci. Njihova pravna tvrtka 'Sullivan and Cromwell' vodila je američke poslove kompanije 'I.G.Farben', a Hitlerov glavni financijer Fritz Thyssen upoznao je Allana Dullesa s Hitlerom. John Foster Dulles pisao je »Heil Hitler« na svojim pismima njemačkim klijentima i bio je poslan u Njemačku da u ime rothschildsko-rockefellerskog Okruglog stola dogovori nove zajmove za naciste. Zajmovi su odobravani da bi se Nijemcima pomoglo plaćanje ratnih reparacija čije je nametanje kao član američke delegacije na versajskoj mirovnoj konferenciji 1919. godine pomogao nametnuti isti John Foster Dulles. Stoga ne iznenađuje da su CIA-u stvorili nacisti i da je bila stvorena za naciste. Jedan od njih bio je Reinhard Gehlen, glavni obavještajac Hitlerovog SS-a na ruskom frontu, kojemu je Allan Dulles dao zadatak da organizira CIA-inu mrežu u Europi. Pisac i istraživač Noam Chomsky kaže da je Gehlen formirao tajnu CIA-inu i nacističku vojsku koja je proširila svoje operacije na Južnu Ameriku. Slično vrijedi za međunarodnu policijsku mrežu zvanu Interpol. Nacistički mentalitet nije izgubio rat. Upravljao je objema stranama i nakon klanja prebacio se na biznis, ili bolje rečeno Program, kao i obično. Je li Hitler umro u bunkeru? Naravno da nije. Dr. Robert Dorion, ravnatelj forenzičkog zubarstva za Ured pučkog pravobranitelja pokrajine Quebec u Montrealu, otkrio je očite razlike na fotografijama zubi pronađenog leša i tisućama Hitlerovih fotografija na kojima je imao otvorena usta. Uzorak razmaka među zubima je drukčiji.[26]

Nacističko vodstvo je nakon rata jednostavno zamijenilo svoje visoke čizme i kacige dobro skrojenim odijelima i kutama znanstvenika, i Program se nastavio. S obzirom na tu činjenicu, vjeruje li još tko da nacističko-sotonska jezgra američke vlade nije namjerno dala spaliti djecu u Wacu te ih dići u zrak u Oklahomi, sve kao dio njihovog Programa svjetske dominacije? To je mentalitet koji upravlja našim svijetom, a pet milijardi ljudi to mu dopušta. Gmazo-arijsko-nacistički mentalitet

svoju vlast nad planetom Zemljom može zadržati samo ukoliko mu mi to nastavimo dopuštati.

IZVORI

1 Citirao J. H. Brennan u *Occult Reich* (Futura, London, 1974.) i Francis King u *Satan And Swastika* (Mayflower Books, London, 1976.).

2 Stihovi iz *The Book Of The Law.* Citirao George C. Andrews u *Extraterrestrials Among Us,* str. 159.-160.

3 *The Illuminati Formula,* str. 19.

4 Citirao Trevor Ravenscroft u *The Spear Of Destiny* (Samuel Weiser, Maine, USA, 1973.), str. 106.

5 Alan Bullock, *Hitler, A Study In Tyranny* (Pelican Books, London, 1960).

6 Hermann Rauschning, *Hitler Speaks* (London, 1939.).

7 Na istom mjestu.

8 Rudolph Hess navodno je bio zatvoren u zatvoru Spandau sve do smrti 1987. godine. Međutim, dr. Ewen Cameron, koji je postao »doktor za um«, rekao je da mu je direktor CIA-e Allen Dulles rekao da je osoba u zatvoru Spandau u stvari Hessov dvojnik. Kada je Cameron želio potvrditi identifikaciju pregledavanjem/pregledom »Hessa« pronalaženjem rane iz Prvog svjetskog rata to mu nije (bilo) dopušteno.

9 George C. Andrews, *Extraterrestial Friends And Foes* (IllumiNet Press, Lilburn, GA, USA, 1993.), str. 53.

10 Jan van Helsing, *Secret Societies And Their Power In The 20th Century,* ETC

11 Na istom mjestu, str. 179-80.

12 Na istom mjestu, str. 180.

13 J. H. Brennan, *Occult Reich.*

14 John Rhodes, *Reptoid website.*

15 Dr. Raymond Bernard, *The Hollow Earth, The Greatest Discovery In History* (Carol Paperback, New York, 199.).

16 Na istom mjestu, str. 38.

17 Alec Maclel Ian, *The Lost World Of Agharti, The Mystery Of Vril Power* (Souvenir Press, 43 Great Russell Street, London, WCIB 3PA, 1982.), str 33. Ovo je još jedan izvrstan pregled dokaza o unutrašnjoj Zemlji.

18 Na istom mjestu.

19 Na istom mjestu.

20 *Secret Societies And Their Power In The 20th Century,* str 179.

21 Na istom mjestu, str. 190-91.

22 Video *UFO - The Secrets Of The Third Reich,* European UFO Archive, PO Box 129, Netherlands-8600 AC Sneek.

23 *Secret Societies, str.* 193.

24 Webster Griffin Tarpley i Anton Chaitkin, *George Bush, The Unauthorised Biography* (Executive Intelligence Review, Washington DC, 1992), str 49.

25 Dr. Leonard G. Horowitz, *Emerging Viruses* (Tetrahedron Inc, Rockport, MA, USA, 1996.).

26 *Extraterrestrial Friends And Foes,* str. 53.

TRINAESTO POGLAVLJE

Mreža danas

Nakon tisuća godina evolucije gmazovska mreža danas je ogroman i gotovo nezamisliv splet tajnih društava, banaka, kompanija, političkih stranaka, sigurnosnih agencija, vlasnika medija i tako dalje. Pa ipak, njezina temeljna struktura i Program ostali su posve jednostavni.

Središte operativne mreže londonski je City* sa svojim podružnicama u zemljama kao što su Francuska, Njemačka, Belgija, Švicarska, Italija i SAD. To su paukovi na mreži, a londonski City - »Nova Troja« - je najvažniji. Iz tog središta propisuju se globalni Program i svjetske politike koje u svakoj pojedinoj državi provode »područni upravitelji«. Dakle, ukoliko realizaciji globalnog Programa u određenom trenutku pogoduje da se proizvede slom američkog dolara, meksičkog pesosa ili južnoafričkog randa, ili možda kriza dalekoistočnih burzi, područni upravitelji na tim područjima poduzet će potrebne korake da se to i ostvari. Bratstvo neće biti pogođeno, dapače, izvući će korist jer su unaprijed znali što će se dogoditi. Glavne banke Bratstva u SAD-u - na primjer, banka Rockefellerovih Chase Manhattan - u 1991. godini, godini kada je pesos doživio slom, povećale su svoje zarade na meksičkom pesosu zato što su netom prije sloma prodale sve svoje pričuve meksičke valute. Godine 1987. pokojni milijarder i rođak Rothschildovih, novčar Jimmy Goldsmith, prodao je sve svoje dionice netom prije svjetskog sloma burzi. Čista slučajnost, naravno.

U samom središtu mreže, ili na vrhu piramide - koja god analogija vam je draža - nalaze se gmazovi. Uglavnom djeluju iz podzemnih baza i gotovo uvijek na način da opsjedaju gmazo-ljudske krvne loze koje su u najvećoj rezonanciji s gmazovskom sviješću niže četvrte dimenzije. Ti gmazovski punokrvni kao i gmazovima opsjednuti ljudi nalaze se na moćnim položajima diljem svijeta, ili pak djeluju iz pozadine upravljajući onima na položajima, kao što su premijeri i predsjednici država koji imaju prividnu moć. Tvrdnja da vam je predsjednik gmaz ili čovjek kojim upravljaju gmazovi može zvučati groteskno, ali samo ukoliko dopustite da vaša vizija mogućnosti bude ograničena na veličinu zrna graška. Razmotrite li, s druge strane, dokaze prikupljene tijekom tisuća godina to postaje savršeno logičan odgovor na mnoge povijesne »misterije«. Ljudi mi postavljaju logična pitanja kao,

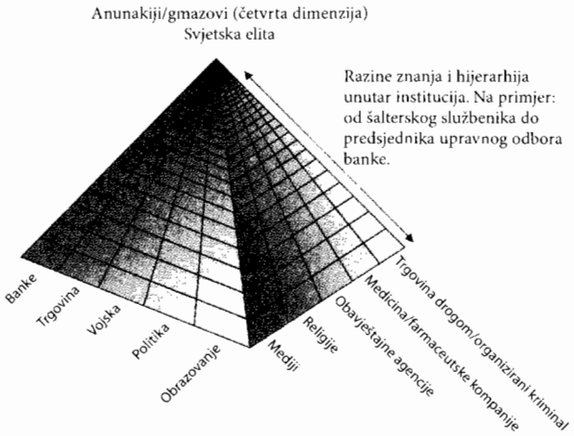
* Financijsko središte Londona; op. prev.

na primjer, zašto bi itko posvetio svoj život preuzimanju Planeta kada zna da će jednom, kada to bude ostvareno, već dugo biti mrtav. Odgovor glasi: svijest koja upravlja tim tijelom koristi tijelo isključivo kao ogrtač, kao skafander, sve dok se ne istroši. Kada se to dogodi, zaposjedne drugo tijelo. Jedni te isti gmazovi opsjedaju tijela svih glavnih sudionika zavjere još od pradavnih vremena. Razlog zašto je Bratstvo opsesivno zaokupljeno međusobnim križanjem krvnih loza potreba je da se zadrži gmazovsko genetsko nasljeđe, i na taj način očuva vibracijska veza između ljudskog tijela na trećoj dimenziji i svijesti na nižoj četvrtoj dimenziji koja njime upravlja. U nastojanju da prikriju tu činjenicu tijekom mnogih stoljeća pustošenja i pljačkanja domorodačkih društava diljem svijeta uništavali su i njihove povijesne zapise, tekstove i predaje. Gmazovi su željeli uništiti sva sjećanja i zapise o njihovom ranijem neprikrivenom djelovanju, te o vlasti koju su imali u dalekoj prošlosti. Da im je to pošlo za rukom, čovječanstvo ne bi imalo nikakvih spoznaja o tome kako ga preko fizičkih tijela koja izgledaju ljudski kontrolira sila s četvrte dimenzije koja nije ljudska.

Istina o onome što se događalo i nastavlja se događati čuva se u najstrožoj tajnosti na najvišoj razini mreže tajnih društava i samo, relativno gledajući, šačica pojedinaca zna cijelu istinu. Svaki dio globalne piramide i sâm je manja piramida podijeljena na kategorije. Te piramide su poput vodonepropusnih odjeljaka u brodu ili u, što je primjerenije njihovoj tajnoj prirodi, podmornici. Kako gore, tako i dolje. Na primjer, Slobodnozidarska piramida odgovara zajedničkom vodstvu, a ono zatim odgovara višem vodstvu. Iluminatski stupnjevi započinju tamo gdje Slobodnozidarski završavaju, pa se 33. stupanj škotskog obreda i deseti stupanj yorškog obreda čine najvišima koje netko može postići, što je za većinu Slobodnih zidara istina. Međutim, ukoliko Bratstvo za nekoga zaključi da ima pravi način razmišljanja i dovoljno čisto podrijetlo, on tada prelazi na sljedeći razinu, na Iluminatske stupnjeve ili u neku od drugih krajnje tajnovitih skupina unutarnjih skupina poput Okruglog stola, koja djeluju iznad razina službenih tajnih društava kao što su Slobodni zidari i Vitezovi sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog). Hijerarhije tajnih društava u svojim vrhovima srastaju i povezuju se u jedno vodstvo, tako da su na jednoj razini sva ta društva, usprkos svim svojim bezbrojnim unutrašnjim svađama i sukobima, u stvari jedna te ista organizacija koja radi na ostvarenju jednog te istog Programa.

Ta mreža tajnih društava postavlja svoje pouzdane inicijate na najutjecajnije pozicije u svijetu bankarstva, trgovine, politike, medija, vojske, medicine i tako dalje, a na najvišim se razinama te prividno nepovezane organizacije opet spajaju u isti vrh piramide, pod kontrolom istih ljudi. Nešto poput ruskih babuški: jedna babuška – ili, u ovom slučaju, piramida - nalazi se u drugoj, druga u trećoj i tako dalje, sve dok ne dođete do globalne piramide koja sadrži sve njih (*vidi **sliku 25***). Javne fasade tih organizacija i oni koji ih nadziru iza kulisa povezani su u mrežu, na primjer, tako što su Slobodni zidari, Malteški vitezovi, inicijati Društva lubanje i kostiju ili kao članovi tajnih i polutajnih organizacija zvanih Kraljevski institut

Piramida manipulacije

Slika 25: *Piramida moći u kojoj sve institucije u konačnici srastaju u istu, vrlo malobrojnu elitu. To omogućava da se jedan te isti Program provodi na svim područjima društva.*

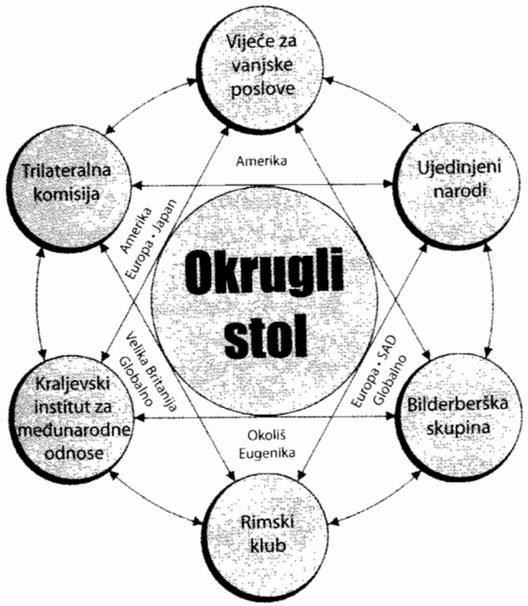
za međunarodne odnose (RIIA, Royal Institute of International Affairs), Vijeće za vanjske poslove (CFR, Council for Foreign Relations), Bilderberška skupina (Bilderberg Group), Rimski klub (Club of Rome) i Trilateralna komisija (TC, Trilateral Commission) o kojima ću nešto više reći u nastavku. Ovdje želim naglasiti da su sve te skupine, unatoč činjenici što nose različita imena i imaju prividno različite ciljeve, u stvari jedna te ista organizacija kojom u konačnici upravlja jedno vodstvo.

Pauk

Tajna društva i skupine koje tvore golemu paukovu mrežu međusobno povezanih djelatnosti proširena su inačica iste mreže koja vuče korijene još iz pradavnih vremena. Neki istraživači kažu da se vrh hijerarhije sastoji od Odbora trojice, Odbora petorice, Odbora sedmorice, Odbora devetorice, Odbora trinaestorice i Odbora trideset i trojice, Velikog druidskog vijeća, Komiteta 300 (poznatog i kao »Olimpijci«) te Komiteta 500. Kako bi izbjegle prepoznavanje, mnoge skupine nemaju ime.[1] Uvjeren sam da na vrhu te piramide sjedi jedan, možda dvojica ljudi, neka vrsta Visokog svećenika i Visoke svećenice svijeta, jer, kao što ću kasnije opširnije obrazložiti, najvažnija hijerarhija kojoj su sve ostale hijerarhije podređene je sotonistička hijerarhija. Želite li kontrolirati igru, morate upravljati svim igračima, a ovakva struktura upravo to omogućava. Bratstvo kontrolira i »poziciju« i »opoziciju« u politici, bankarstvu, poduzetništvu, medijima i politici. Imaju svoje agente u svim vladama kao i agente u drugim političkim strankama koje »oponiraju« tim vladama; imaju agente na obje strane u ratovima i političkim sukobima; u narkokartelima i agencijama za borbu protiv droge koje se »bore« protiv tih kartela; u skupinama organiziranog kriminala i policiji te sigurnosnim agencijama koje »vode istragu« o tim skupinama; unutar terorističkih skupina i u obavještajnim agencijama koje »istražuju« te skupine. Samo zato što netko kaže da se zalaže za slobodu i mir ne znači nužno da to i čini. U stvari, da čini, ne bi to morao posebno isticati jer bi bilo očigledno. Ja imam jednostavno pravilo. Sve što se naziva »demokratskim« predstavlja sve samo ne demokraciju. Obratite pozornost na brojne demokratske pokrete diljem svijeta koji provode nametanje diktature.

Mreža Okruglog stola

Jednom od glavnih mreža upravlja Okrugli stol koji se nalazi u njezinom središtu *(vidi sliku 26)*. Kao što smo ranije vidjeli, Okrugli stol ima ogranke diljem svijeta, a 1920. i 1921. godine u svoju je mrežu uključio Kraljevski institut za međunarodne odnose (RIIA) i Vijeće za vanjske poslove (CFR). Sam Kraljevski institut za međunarodne odnose stvorio je vlastite odvjetke. Vijeće za vanjske poslove sa sjedištem u New Yorku izgradilo je unutar SAD-a vlastitu mrežu koja povezuje Babilonsko bratstvo s američkim ministarstvima, Kongresom, vlasnicima medija, urednicima, novinarima, fondacijama izuzetim od poreza poput Rockefellerove fondacije, sveučilištima, znanstvenicima, veleposlanicima, vojnim vođama, »povjesničarima«, bankarima i poduzetnicima. Svaka važnija država ima takvu mrežu čiji je zadatak provedba Programa koji se propisuje iz globalnih središta u londonskom Cityju, Njemačkoj, Francuskoj i Švicarskoj. Jednom me je u mojoj odsutnosti na radio postaji u Cape Townu napao neki »astrolog« koji je izjavio da urotu koju razotkrivam nije moguće realizirati tijekom tako dugačkog vremenskog razdoblja. Kao što to obično biva, nije pročitao nijednu od mojih knjiga, niti proveo bilo kakva istraživanja prije nego što je odbacio tu mogućnost, jer da je to učinio shvatio bi da je upravo zbog strukture koju sam opisao ne samo moguće slijediti isti Program tijekom mnogo naraštaja, nego i da je to, dapače, savršeno jednostavno. Zašto velike korporacije ili banke ne prestaju postojati kada jedna generacija vodstva ode u mirovinu ili umre? Zato što posao preuzima sljedeća generacija, zar ne? Tako je i s Bratstvom i njegovim Programom. Možda bi taj astrolog mogao konzultirati vlastitu natalnu kartu i pronaći planetarnu konjunkciju koja ga sprječava da vidi očito, kao i planet koji ga nagoni, poput milijuna drugih, da odbacuje i osuđuje podatke koje se nije potrudio pročitati, provjeriti ni razumjeti.

Slika 26: *Mreža Okruglog stola*

U svibnju 1954. došlo je do prvog službenog sastanka

Bilderberške skupine (Bil.), još jedne organizacije mreže Okruglog stola, nazvanoj po hotelu Bilderberg u nizozemskom gradiću Oosterbeeku gdje se održao utemeljiteljski sastanak. Tako barem glasi službena verzija. Bil ili Bel ujedno je ime feničkog boga Sunca. Bilderberg se može prevesti kao »Bel od stijene« ili »Bel od planine«. Od 1954. do 1976. godine Bilderberškom skupinom predsjedao je nizozemski princ Bernhard, bivši časnik nacističkog SS-a i njemački tajni agent zaposlen u obavještajnom odjelu NW7 koji je djelovao u sklopu zloglasnog kemijskog giganta 'I.G.Farben' što je upravljao koncentracijskim logorom Auschwitz.[2] Neki istraživači tvrde da je i papa Ivan Pavao II. radio za 'I.G.Farben'. To ima smisla budući da pape, naravno, izabire Bratstvo. Princ Bernhard, Nijemac koji se priženio u nizozemsku kraljevsku obitelj, baš kao što je to napravio i Vilim Oranski, gmazovski je krvni srodnik i veliki prijatelj britanskog princa Philipa. Njih su dvojica zajedno utemeljili Svjetsku zakladu za zaštitu prirode (World Wildlife Fond - WWF). Kao što ćemo vidjeti u sljedećem poglavlju, zaštita prirode bila je zadnja stvar koja je njih zanimala. Godine 1968. došao je Rimski klub na čelu s bilderbergerom (članom Bilderberške skupine; op. prev.) i Slobodnim zidarom Aureliom Pecceijem (Kom. 300) koji je u automobilskoj kompaniji 'Fiat' bio desna ruka Giovannija Agnellija, bilderbergera iz Crnog plemstva. Peccei je svom prijatelju Alexanderu Haigu (TC, malteški vitez), bivšem ministru vanjskih poslova SAD-a, jednom prilikom rekao da se osjeća kao reinkarnacija Adama Weishaupta.[3] Weishaupt je bio čovjek koji je stajao iza bavarskih Iluminata. Rimski klub, utemeljen na privatnom imanju obitelji Rockefeller u Bellagiju u Italiji, stvorio je ekološki pokret. Rockefelleri i Rothschildi ekološki su pokret motali oko malog prsta. Rimski je klub koristio zaštitu okoliša za centralizaciju moći i oduzimanje zemlje. Tvrdi da vodi kampanju za »spašavanje Planeta« dok je u stvari samo još jedan paravan za ostvarivanje Programa globalne kontrole; štoviše, paravan u kojem djeluju ljudi koji naočigled generiraju ekološke probleme za koje govore da ih žele riješiti. Isto vrijedi i za takozvani Budimpeštanski klub (Club of Budapest) koji ono što je Rimski klub učinio sa »zaštitom okoliša « želi učiniti s »duhovnošću«. Na čelu Budimpeštanskog kluba je Ervin Laszio, suradnik Aurelia Pecceija iz Rimskog kluba. Još jedan važan satelit Okruglog stola je Trilateralna komisija koju su 1972. godine u SAD-u osnovali Rockefelleri. Njezina uloga u mreži je usklađivanje Programa između tri dijela svijeta - Sjedinjenih Američkih Država, Europe i Japana. U svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi* vrlo sam opširno razotkrio te organizacije i njihovo članstvo, međutim za one koji je nisu čitali ovdje ću ipak predočiti razmjere njihova utjecaja na naš svakodnevni život i svjetske odnose. Svaki puta kad spomenem nekoga tko je bio ili je kasnije postao član tih skupina upotrijebit ću kratice RIIA, CFR, Bil. ili TC. Zbog velike tajnosti u kojoj djeluje u ovom vam trenutku ne mogu mnogo reći o današnjem članstvu Kraljevskog instituta za međunarodne odnose (RIIA), te bih bio zahvalan svakome tko mi može ponuditi informacije o tome. Pa ipak, neki od njegovih najistaknutijih članova su i poznati.

U članstvu tih isprepletenih skupina nalaze se čelni ljudi svjetskog bankarstva, poduzetništva, vojske, obavještajnih agencija, obrazovanja i politike. Pogled na neke od sudionika koji su prisustvovali prvom bilderberškom sastanku 1954. godine ukazuje na to o kakvoj vrsti ljudi govorimo. Sastankom je predsjedavao princ Bernhard, suprug nizozemske kraljice Juliane (Kom. 300) koja je i sama redovito prisustvovala sastancima Bilderberške skupine. Beatrix, sadašnja kraljica Nizozemske, također je promotor Bilderberške skupine. Predsjednici Bilderberške skupine bili su i Sir Alex Douglas Hume (lord Hume), pripadnik jedne od elitnih škotskih loza i bivši premijer Velike Britanije, te lord Carrington, još jedan pripadnik britanskih aristokratskih loza koji je postao predsjednik 1991. godine. Više o njemu nešto kasnije. Princa Bernharda je kao perspektivan kadar za predsjednika Bilderberške skupine vrbovao Victor Rothschild, špijun, varalica kolosalnih proporcija i jedan od najvećih manipulatora dvadesetog stoljeća. Među drugim sudionicima tog prvog sastanka bili su: David Rockefeller (CFR, TC); Dean Rusk (CFR, TC, Rhodesov stipendist), predsjednik Rockefellerove fondacije i ministar vanjskih poslova u administraciji Johna F. Kennedyja; Joseph E. Johnson (CFR), predsjednik Carnegijeve zaklade za međunarodni mir (rat!) i američki tajnik Bilderberške skupine; Denis Healey (TC, RIIA, Kom. 300, Fabijansko društvo), britanski laburistički ministar obrane od 1964. do 1970. godine te ministar financija od 1974. do 1979.; lord Boothby koji je zajedno s Winstonom Churchillom radio na ujedinjenju Europe, projektu koji je kasnije postao poznat kao Europska unija.

NATO je tvorevina Bratstva, a osnovan je s ciljem da se kradomice razvije u svjetsku vojsku, obuhvaćajući sve više zemalja i režirajući »probleme« koji će mu pružati prilike da djeluje izvan njemu pripadajućeg područja. Svih pet posljednjih glavnih tajnika NATO-a bili su bilderbergeri: Joseph Luns, Lord Carrington, Manfred Woener, Willy Claes i Javier Solana. Čelnik Svjetske banke, Rothschildov partner James Wolfensohn i mnogi njegovi prethodnici, kao na primjer Robert Strange McNamara, su bilderbergeri. To su i prva dva predsjednika nove Svjetske trgovinske organizacije (WTO, World Trade Organisation), tvorevine Bratstva koja nameće velike novčane kazne zemljama koje nastoje zaštititi svoje ljude od bezobzirnog svjetskog ekonomskog i trgovinskog sustava. Prvi čelnik Svjetske trgovinske organizacije bio je Irac Peter D. Sutherland (Bil., TC, Kom. 300), direktor Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT, General Agreement on Tariffs and Trade), povjerenik Europske zajednice (Unije) te predsjednik banaka Allied Irish Banks i Goldman Sachs. Kasnije je postao predsjednik British Petroleuma (BP; britanska naftna kompanija, op. prev.). Sutherland je, nema nikakve sumnje, elitni klon Bratstva, a na čelu WTO-a zamijenio ga je talijanski bilderberger Renato Ruggerio. I Svjetska banka i Svjetska trgovinska organizacija povezane su s drugim globalnim financijskim agencijama kao što su Međunarodni monetarni fond (MMF) i skupina G7 odnosno G8, te zajedno nameću svoju volju i politiku zemljama u razvoju u Africi, Južnoj i Srednjoj Americi i Aziji kako bi osigurali da budu pod kontrolom transnacionalnih korporacija što odgovaraju istom vrhov-

nom vodstvu. Multilateralni sporazum o ulaganjima (MAI, Multilateral Agreement on Investment) još je jedna prijevara smišljena da se dramatično poveća mogućnost transnacionalnih korporacija da unište ekonomske baze država. Te korporacije vladama Trećeg svijeta nameću vlastitu volju, a nakon toga, izuzete od plaćanja poreza i poštovanja poslovnih zakona koje ostali poduzetnici moraju plaćati i poštovati, odlaze s golemim profitima. Mreža središnjih banaka usko je povezana s Okruglim stolom i Bilderberškom skupinom. Mnogi čelnici engleske Bank of England, uključujući Sir Gordina Richardsona, bili su bilderbergeri, a isto vrijedi i za druge središnje banke kao što su, na primjer, Federalne rezerve SAD-a, koje pod nadzorom iz Europe upravljaju američkom ekonomijom. Sadašnji predsjednik Federalnih rezervi je Alan Greenspan (CFR, TC, Bil.) koji je na tom mjestu zamijenio Paula A. Volkera (CFR, TC, Bil.). Mislim da shvaćate o čemu se radi. Mediji u SAD-u i Britaniji svakih nekoliko tjedana spekuliraju o mogućem sadržaju izjava Alana Greenspana i guvernera Bank of England ili Bundesbanke o gospodarskom stanju u njihovim državama. Te izjave mogu - a redovito to i čine, ovisno o tome što ti ljudi kažu - povisiti ili sniziti cijene dionica. Ako pak povise ili spuste kamatne stope, mogu proizvesti spektakularan učinak na tržišta i ljudske živote. Što mislite, tko dirigira tim ljudima i njihovim izjavama? Točno. Jedan moj prijatelj koji mnogo ulaže na američka tržišta počeo je proučavati uzorke ulaganja velikih korporacija, banaka i osiguravateljskih kompanija u razdobljima neposredno prije no što je bilderberger Greenspan trebao dati svoje financijske izjave. Otkrio je da veliki igrači svaki put masovno kupuju ili prodaju dionice određene vrste tri dana prije Greenspanovog govora. A izjave koje je Greenspan dao su, ama baš svaki put, imale dramatičan učinak upravo na dionice ili obveznice koje je Bratstvo kupilo ili prodalo. Želite li znati kako će se ponašati tržište dionicama, samo pratite obrasce kupovanja i prodavanja obitelji i kompanija u vlasništvu Bratstva koje upravljaju tržištima. S »potrkalima« poput Grenspana i velikim igračima poput Rothschilda i Rockefellera isprepleteni su financijeri-»odmetnici« poput Georgea Sorosa (Bil.) koji samo slijedi naredbe. Soros je zaradio milijarde napavši britansku funtu u rujnu 1992. uslijed čega su Britanci izgubili goleme količine novca, dok je ministar financija pokušavao obraniti valutu. Tko je bio taj ministar? Norman Lamont – Bilderberška skupina. Soros je isto učinio švedskoj valuti i postigao isti učinak. Strah od toga da stoje sami na svjetskoj pozornici, a što ga je izazvao taj Sorosev napad, okrenuo je švedsko javno mnijenje u korist ulaska u Europsku uniju, što je potez zbog kojeg se većina Šveđana danas gorko kaje.

Karijere mnogih političara doživjele su dramatičan uspon nakon što su počeli prisustvovati sastancima Bilderberške skupine. U 1970-im godinama se, nakon što je sudjelovala na bilderberškim sastancima, strelovito počela uspinjati karijera britanske konzervativke Margaret Thatcher. Kada se 1979. dogodila erupcija skandala i štrajkova koji su srušili tadašnju laburističku vladu, njezin izbor na premijersko mjesto bio je zajamčen. Godinu dana kasnije George Bush i Ronald Reagan

izabrani su u Bijelu kuću, te su počeli provoditi istu ekstremnu gospodarsku politiku koju je provodila Margaret Thatcher, a koja je po njoj nazvana tačerizam. To, međutim, uopće nije bio tačerizam, to je bilo provođenje Programa – velikim povisivanjem kamata doveli su Treći svijet na rub propasti i učinili ga zrelim za program ponovne kolonizacije preko financijske kontrole. Nadalje, privatizacijska manija za vrijeme vladavine trojke Thatcher-Reagan-Bush isporučila je državno vlasništvo transnacionalnim kompanijama u rukama Bratstva po najnižim cijenama. Kada je Thatcher prestala koristiti Programu dogodilo joj se što i svima drugima u tim okolnostima – odbačena je. Godine 1991. David Rockefeller je na sastanak Bilderberške skupine u Baden-Badenu u Njemačkoj pozvao tada razmjerno nepoznatog guvernera Arkansasa, Billa Clintona. Godinu dana kasnije taj je čovjek britanske (Crno plemstvo) kraljevske krvi postao predsjednik Sjedinjenih Američkih Država. Godine 1993. na bilderberški je sastanak u Vouiliagmentu u Grčkoj pozvan glasnogovornik laburističke stranke za unutarnje poslove po imenu Tony Blair, a godinu dana kasnije, poslije nagle i neočekivane smrti laburističkog vođe Johna Smitha, Blair je bio taj koji je preuzeo kormilo stranke. Odmah nakon toga započeo je niz skandala i sukoba koji su uništili vjerodostojnost vladajuće konzervativne vlade Johna Majora i zajamčili Blairu premoćnu pobjedu na izborima za premijera 1997. godine. Kada sam početkom 1997. bio na svojoj predavačkoj turneji po Australiji predvidio sam ne samo da će Blair biti izabran za premijera, nego i da će se izbori održati 1. svibnja jer je to, vratimo li se u drevna vremena, bio vrlo važan datum za Babilonsko Bratstvo. Primjer za to su obredi plodnosti koji se održavaju na 1. svibnja, kao i proslave 1. svibnja kao Praznika rada u Sovjetskom Savezu, tvorevini Bratstva. Nadalje, društvo bavarskih Iluminata službeno je utemeljeno 1. svibnja 1776. godine. Tony Blair je bio tako važan paravan za Bratstvo da sam jednostavno znao da će ga 1. svibnja dovesti na vlast. U Velikoj Britaniji vlade nemaju fiksno trajanje mandata, premijer može raspisati izbore kad god želi unutar pet godina od dolaska na vlast, i on je taj koji objavljuje službeni datum. Što je učinio John Major? Po naputku Bratstva, objavio je da će se opći izbori 1997. godine održati 1. svibnja, i tako je Tony Blair - važna akvizicija Bratstva - izabran za premijera upravo toga dana. Čim su došli na vlast, Blair i njegov bilderberški kancelar Gordon Brown počeli su pripremati ulazak Britanije i Europe u novo tisućljeće na način kako to odgovara gmazovskom Programu. To je uključivalo prepuštanje vladinog prava na određivanje kamatnih stopa središnjoj banci, dakle Bank of England, potez koji je uslijedio svega nekoliko dana nakon izbora. Ekonomska politika koju je slijedio bilderberger Brown u osnovi nije bila različita od ekonomske politike njegovog prethodnika, konzervativnog kancelara Kennetha Clarkea. To ne iznenađuje budući da je i Clarke bilderberger, i da je zajedno s Tonyjem Blairom prisustvovao sastanku Bilderberške skupine u Grčkoj a zatim ponovno u Tumberryju u Škotskoj, u svibnju 1998. godine. Laburistički poslušnik Bratstva na čelu britanskih financija zamijenio je konzervativnog poslušnika Bratstva – promijenilo se nije ništa osim pločice na vratima. Britanija

je kao i Amerika te praktički svaka druga zemlja u svijetu jednostranačka država, međutim javnost i dalje misli da je slobodna zato što ljudi imaju pravo svakih pet godina zaokružiti brojku na papiru i izabrati sljedeću marionetu Bratstva koja će voditi njihovu državu. Usput rečeno, zapanjujuće je da se u SAD-u glasuje elektronski, što uvelike olakšava namještanje izbora.

Tony Blair odmah je postao prisni prijatelj Billa Clintona (CFR, TC, Bil.). Njihov je glas jedan glas (Bratstva). Blairov »nadzornik« u laburističkoj vladi bio je Peter Mandelson (RIIA) kojem su nadjenuli nadimak Princ tame. Bio je jedna od najvažnijih karika Bratstva u britanskoj Laburističkoj stranci, a to je i dalje, usprkos tome što je zbog financijskog skandala bio primoran dati ostavku u vladi. Usput, kada je Peter Mandelson osamdesetih godina preuzeo u svoje ruke oblikovanje *imagea* Laburističke stranke, promijenili su svoj stranački simbol iz crvene zastave u crvenu ružu – klasični simbol Bratstva kroz mnoga stoljeća. Njemački kancelar Kohl također je bilderberger, a to su bili i njegovi prethodnici Brandt i Schmidt. Mnogi premijeri i vodeći političari u Nizozemskoj, uključujući Ruuda Lubbersa su bilderbergeri, a isto je i u čitavoj Europi, s ljudima kao što su Carl Bildt i ubijeni Olof Palme (Švedska) te Uffe Ellemann-Jenson i Ritt Bjergegaard (Danska). Jacques Santer, bivši predsjednik Europske komisije, također je bilderberger. Bio je najvažniji glas javnosti u Europskoj uniji, a upravljao je svojom centraliziranom diktaturom zapanjujućom arogancijom koju inicijati Bratstva izražavaju s iznimnom lakoćom. Europsku visoku aristokraciju na bilderberškim sastancima predstavljaju danske, švedske, španjolske i britanske kraljevske obitelji odnosno, bolje reći – jedna obitelj. Na sastancima Bilderberške skupine sudjelovali su lord Mountbatten, princ Philip i princ Charles.

»Mirotvorci«

Kada organizacije Bratstva u svom nazivlju upotrijebe neki pojam, on neizostavno označava svoju suprotnost. Zaklada za međunarodni mir Carnegie (Carnegie Endowment for International Peace) kao i »demokratski pokreti« diljem svijeta rade na uvođenju diktatura. Ista stvar može biti i s »čuvarima mira« i »mirovnim pregovaračima«. Henry Kissinger putuje po svijetu i govori o »miru«, međutim kada napusti neku zemlju tamo često nastane pravi pakao. Ne radi se o tome da je on loš pregovarač; on jednostavno obavlja posao za Bratstvo. Njegova tvrtka 'Kissinger Associates' čiji je prvi direktor bio lord Carrington (RIIA, Bil., TC), bila je duboko upletena u početak rata u Bosni, a koji je svijet približio uvođenju globalne vojske pod zapovjedništvom NATO-a. To je trajni predmet njihova djelovanja. Započnete rat i zatim pregovarate o »miru« koji odgovara vašim planovima. Na početku bosanskog sukoba *status quo* održavale su mirovne snage Ujedinjenih naroda. Međutim, ispostavilo se da su one same po sebi neučinkovite. Slike ratnih strahota svake su se večeri slijevale na televizijske ekrane i svjetska javnost je apelirala: »Nešto se mora poduzeti, ovo se ne smije tako nastaviti, što kanite učiniti u vezi s tim.« To »nešto« - koje su ponudili upravo oni ljudi koji su režirali taj rat

- bilo je 60.000 pripadnika NATO-ove svjetske vojske, najveće međunarodne snage okupljene nakon Drugog svjetskog rata. U tim je okolnostima za postavljanje pravih ljudi na položaje poslužila mreža Okruglog stola. Prvi mirovni pregovarač Europske unije u Bosni bio je, a tko drugi nego lord Carrington, predsjednik Bilderberške skupine, predsjednik Kraljevskog instituta za Međunarodne poslove te član Trilateralne komisije i Komiteta 300. Njega su zamijenili lord Owen (Bil., TC) i Carl Bildt (Bil.), bivši švedski premijer. Mirovni pregovarači koje su imenovali Ujedinjeni narodi bili su Cyrus Vance (Bil., CFR, TC) i Norvežanin Thorvald Stoltenberg (Bil., TC). Kada su se njihovi pregovori izjalovili, na scenu je stupio »nezavisni« pregovarač Jimmy Carter, prvi »trilateralni« predsjednik SAD-a i član Vijeća za vanjske poslove. Kada se vidjelo da se užasi u Bosni nesmetano nastavljaju pozivi da se »nešto učini« postali su još glasniji. Tada na scenu stupa Richard Holbrooke (CFR, TC, Bil.), mirovni izaslanik Billa Clintona, koji dogovora sklapanje Daytonskog sporazuma koji je u Bosnu doveo NATO-ovu svjetsku vojsku. Holbrooke je odgovarao tadašnjem ministru vanjskih poslova SAD-a Warrenu Cristopheru (CFR, TC) i ministru obrane Williamu Perryju (Bil.). Oni su podnosili izvještaje predsjedniku Billu Clintonu (CFR, TC, Bil.), a on je slijedio naredbe Davida Rockefellera i Henryja Kissingera, vodećih figura u Vijeću za vanjske poslove (CFR), Trilateralnoj komisiji (TC), Biklderberškoj skupini (Bil.) i Kraljevskom institutu za međunarodne odnose (RIIA). Prvi zapovjednik NATO-ove svjetske vojske u Bosni bio je admiral Leighton Smith (CFR), dok je civilni dio operacije vodio Carl Bildt (Bil.). Ah da, američki veleposlanik u bivšoj Jugoslaviji bio je Warren Zimmerman (CFR). Nadalje, financijer George Soros »slučajno« je prije i za vrijeme rata diljem bivše Jugoslavije imao niz »fondacija« izuzetih od poreza. Puka slučajnost, nema razloga za zabrinutost. To je samo jedan primjer metoda i organizacija koje se koriste za mijenjanje svijeta: isprovociraju se ratovi, a potom se odlučuje koje će biti njihove posljedice. Problem-reakcija-rješenje. Neka od imena koja stoje iza Bilderberške skupine i šire mreže vrlo su poznata: Rothschildi, David Rockefeller, Henry Kissinger i lord Carrington. O Rothschildima sam mnogo pisao, no važno je znati nešto i o ostaloj trojici. Oni nisu ljudi sa samog vrha piramide, međutim stoje na samom vrhu operativne razine:

- **David Rockefeller (CFR, TC, Bil., RIIA, Kom. 300)**

Rockefelleri (prije su se prezivali Rockenfelder) su postali najmoćnija obitelj SAD-a uz pomoć rothschildskog novca kao i, nema sumnje, uz potporu drugih izvora. Priča o manipulaciji Sjedinjenim Američkim Državama i svijetom obiluje imenom Rockefeller, bilo da se radi o J. D. Rockefelleru, Nelsonu Rockefelleru, Winthropu Rockefelleru, Laurencu Rockefelleru ili - najzloglasnijem od svih u drugoj polovici dvadesetog stoljeća - Davidu Rockefelleru. Da obitelj Rockefeller, njezine mreže i isprepletene loze nisu nikada postojale, SAD bi danas bio potpuno drukčija država: zemlja s daleko više slobode nego što je sada ima, a isto vrijedi za svijet općenito. David Rockefeller, dugotrajni direktor i predsjednik banke Cha-

se Manhattan, kojoj je i dalje neslužbeno na čelu, bio je tajnik studijske skupine Vijeća za vanjske poslove koja je kreirala Marshallov plan za obnovu Europe nakon Drugog svjetskog rata. Financijska sredstva Marshallovog plana iskorištena su za promicanje Europske unije i podrivanje zakonske snage nacionalnih država. Čovjek koji je imenovan za direktora Marshallovog plana u Europi bio je.... Averell Harriman (Kom. 300, Društvo lubanje i kostiju), a bio se smjestio u pariškoj rezidenciji Rothschildovih. David Rockefeller bio je predsjednik Vijeća za vanjske poslove od 1946. do 1953. godine. Utemeljio je Trilateralnu komisiju pod vodstvom Henryja Kissingera (CFR, TC, Bil., RIIA, Kom. 300) i Zbigniewa Brzezinskog (CFR, TC, Bil.). Brzezinski je bio profesor na Sveučilištu Columbia što ga je osnovalo Bratstvo, i autor je knjige pod naslovom *Between the Ages: America's Role In the Technotronic Era (Između doba: Uloga Amerike u tehnotroničkoj eri)* koja vjerno prikazuje viziju svijeta kakvu ima Bratstvo. Bio je savjetnik za nacionalnu sigurnost Jimmyja Cartera, čovjeka kojeg je David Rockefeller 1976. izabrao da bude prvi predsjednik SAD-a iz Trilateralne komisije. David Rockefeller je čovjek koji je stajao iza svih predsjednika. Naime, budući da kontrolira novac, medije i politiku, uvijek je osigurao da oba predsjednička kandidata na određenim izborima budu njemu po volji. To se odnosi i na Georga Busha i Billa Clintona 1992. godine, kao i na Boba Dolea i Billa Clintona 1996. godine. Kada kontrolirate novac, medije i stranačke mašinerije u Bijelu kuću možete smjestiti onoga koga vi želite, kao i odbaciti ga dok je još na dužnosti ukoliko to odgovara vašem programu i rasporedu. Zbog takvog stanja stvari oni koji istinski zastupaju interese naroda nikada ne dospiju do političkog vrha. Nije to slučaj samo u SAD-u. David Rockefeller djelovao je kao bankar i gospodar marioneta i u Rusiji i bivšem Sovjetskom Savezu gdje je podučavao i nadzirao ljude kao što su Mihail Gorbačov i Boris Jeljcin. Gorbačova, gmazo-čovjeka sa sposobnošću mijenjanja oblika, Rockefeller i Kissinger iskoristili su za rušenje Sovjetskog Saveza kako bi države članice mogle započeti proces integracije u Europsku uniju i NATO. Jeljcin je bio govornik na sastancima Trilateralne komisije prije nego što je postao predsjednik Rusije. Prste Davida Rockefellera pronaći ćete svugdje. Bio je, primjerice, vrlo prisan prijatelj s marionetom Bratstva po imenu Maurice Strong (Bil., Kom. 300), kanadskim naftnim milijunašem odnosno milijarderom koji je - kao predsjednik agencije Ujedinjenih naroda za očuvanje okoliša te tajnik Summita o Zemlji koji se 1992. održao u Brazilu - bio jedan od glavnih manipulatora ekološkim pokretom. Gdje god David Rockefeller prođe, za sobom ostavlja smrad korupcije, manipulacije i genocida. Što me podsjeća na nekog drugog...

• Henry Kissinger (CFR, TC, Bil., RIIA, Kom. 300)

Henry Kissinger postao je poznat širom svijeta nakon 1968. godine kada je u administraciji predsjednika Nixona postao ministar vanjskih poslova i savjetnik za sigurnost, jedini čovjek u povijesti SAD-a koji je istovremeno obnašao te dvije funkcije. Pa ipak, Kissingerov intenzivan rad u korist Babilonskog Bratstva počeo

je davno prije toga i kontinuirano traje sve do danas. Rođen je 1923. godine u Njemačkoj i odrastao kao Židov za vrijeme vladavine Adolfa Hitlera. Međutim, ukoliko je Kissinger doista »Židov« zašto je onda bio uključen u projekt Spajalica, britansko-američku obavještajnu operaciju koja je nacističkim znanstvenicima što su radili pokuse s genima i kontrolom uma i mučiteljima poput Josefa Mengelea omogućila da na kraju rata pobjegnu iz Njemačke i nastave svoj rad u SAD-u i Južnoj Americi? Zato što mu je bilo totalno svejedno za Židove, eto zašto. Oni su za njega samo stoka, kao i svaki drugi narod osim njegovog - gmazova. Kissinger je sotonist, masovni ubojica, stručnjak za kontrolu uma i djecoubojica. Došao je u Sjedinjene Američke Države 5. rujna 1938. i nešto kasnije je dobio američko državljanstvo. Godine 1972. poljski agent KGB-a Michael Goleniewski rekao je britanskoj vladi da je na dokumentima KGB-a, koje je imao prilike vidjeti prije nego što je 1959. godine prebjegao, Henry Kissinger bio naveden kao tajni agent Sovjetskog saveza. Prema Goleniewskom, Kissingera je KGB regrutirao u špijunsku ćeliju zvanu ODRA i dao mu kodno ime BOR, odnosno pukovnik BOR. Izgradivši na Harvardu svoju bazu moći i »ugled«, bio je spreman za akciju. Kao što detaljno obrazlažem u knjizi *I istina će vas osloboditi*, Kissinger je, iako nikad nije bio službeno uključen, bio čovjek u pozadini svih američkih predsjednika još od Nixona.

On je režirao skandal Watergate koji je uklonio Nixona, na mjesto predsjednika doveo Geralda Forda (CFR, Bil.), a na mjesto potpredsjednika Nelsona Rockefellera, svog starog prijatelja i mentora. Nelson Rockefeller je uostalom bio taj koji je Nixona savjetovao da imenuje Kissingera. Skandal Watergate razotkrili su novinari Woodward i Bernstein iz *Washington Posta*, lista u vlasništvu Kissingerove prijateljice Katherine Graham (CFR, TC, Bil.). Jednom mi je prilikom pristupio znanstvenik koji radi za Bratstvo protiv svoje volje, a kojemu je za vrijeme Bushove administracije (1988.-92.) jednom bilo naloženo da ode na sastanak u Bijelu kuću. Zapanjio se kada je vidio Kissingera u Ovalnom uredu kako Bushu daje naputke dok je ovaj samo sjedio i klimao glavom. Koliko je američkoj javnosti poznato, Kissinger nije imao nikakvu službenu funkciju u Bushovoj administraciji, međutim ipak je on bio taj koji je vukao konce. Kissingerova »šatl diplomacija« (shuttle diplomacy)* sastojala se, i još uvijek se sastoji, od pogrešnog interpretiranja poruka koje jedna strana šalje drugoj, i na taj način započinjanja jednog rata za drugim. Godine 1973. Kissingeru je dodijeljena Nobelova nagrada za mir zbog zaustavljanja rata u Yom Kippuru koji je on u stvari započeo. Kada Kissinger i

* Takozvana »šatl diplomacija« vrsta je diplomacije nazvana upravo po Henry Kissingeru, a zasniva se na međunarodnim pregovorima što ih vode posrednici-pregovarači koji često putuju između strana (država) koje pregovaraju. 'Shuttle' (eng.) je glagol sa značenjem 'ići amo-tamo po točno određenoj putanji, u pravilnim vremenskim razmacima' (poput čunka na tkalačkom stanu, koji se također naziva shuttle); op. prev.

Carrington dođu u vašu zemlju, vrijeme je da odete na praznike u inozemstvo, jer čim oni odu obično nastaje pakao. Pitajte ljude u Burundiju i Ruandi...

Kada je George Bush 1988. godine postao predsjednik, u svoju je administraciju doveo dvojicu direktora tvrtke 'Kissinger Associates'. Direktor vašingtonskog ureda Brent Scowcroft postao je predsjednik Vijeća za nacionalnu sigurnost, a Lawrence Eagleburger, predsjednik tvrtke 'Kissinger Associates', postao je doministar Ministarstva vanjskih poslova. Kao što sam rekao, tvrtka 'Kissinger Associates' bila je upletena u izbijanje rata u Bosni, a prvi »mirovni« pregovarač što ga je imenovala Europska unija bio je lord Carrington, utemeljitelj i prvi direktor 'Kissinger Associatesa'. Tvrtka je to koja je odigrala značajnu ulogu i u Zaljevskom ratu. Naime, još od 1984. preko banke Banca Nazionale del Lavoro (BNL) davala je zajmove Iraku kako bi omogućila Saddamu Husseinu sredstva za kupnju oružja preko slabo poznate podružnice 'Fiata', talijanskog automobilskog giganta u vlasništvu Giovannija Agnellija, bilderbegera iz Crnog plemstva. Charlesa Barlettu, bivšeg istražitelja Ministarstva pravosuđa, na tu temu 9. studenog 1992. citirao je vašingtonski list *Spotlight*. U članku je pisalo:

> »Barletta je dodao da su federalni istražitelji prikupili na desetke takvih inkriminirajućih opisa slučajeva o Kissingerovoj tvrtci. Međutim, čini se da Henry Kissinger posjeduje neku posebnu vrstu imuniteta. Nisam posve siguran kako mu to polazi za rukom, međutim znam da ima jednaku moć nad vašingtonskom birokracijom državne sigurnosti kao što ju je imao u danima kada je bio alfa i omega vanjske politike Nixonove administracije. On kupi vrhnje, ostali pokupe krivnju. Kissinger će ostati nedodirljiv sve dok Kongres ne pronađe hrabrosti za provedbu temeljite istrage protiv tog prepredenog političkog mešetara.«

Kissinger djeluje na najvišim razinama Kraljevskog instituta za međunarodne poslove, Bilderberške skupine, Trilateralne komisije, Vijeća za vanjske poslove i Rimskog kluba. Ujedno je i član Velike alpske slobodnozidarske lože u Švicarskoj pod čijim je nadzorom bila zloglasna talijanska teroristička ćelija poznata pod imenom P2. Svijet neće biti sigurno mjesto sve dok je taj čovjek na slobodi. Još jedna njegova »specijalnost« su genocidi u zemljama Trećeg svijeta čiji je cilj drastično smanjenje broja tamnoputih ljudi, te eliminacija onih pripadnika bijelih naroda koje se smatra genetski inferiornima. Taj se program provodi pomoću manipulacija glađu, bolestima (uključujući one proizvedene u laboratorijima), ratom, sterilizacijom i »populacijskom kontrolom«. Vidi knjigu *I istina će vas osloboditi.*

• Lord Carrington (RIA, TC, Bil., Kom. 300)

Peter Rupert Carrington potječe iz bankarske obitelji i iznimno je blizak Kissingerov suradnik. Njih su dvojica Laža i Paralaža svjetske manipulacije. Carrington je sjedio u upravnom odboru banke Hambros (budući Kom. 300) koja je bila

povezana s talijanskim Slobodnozidarskim skandalom s Michaelom Sindonom i P2. Elitna Slobodnozidarska loža P2 koju je kontrolirao Mussolinijev fašist Lucio Gielli stajala je iza terorističkih Crvenih brigada koje su u 1970-ima podmetnule razornu bombu na željezničkoj postaji u Bologni i ubile - nakon što je ovaj odbio naredbu Henryja Kissingera da promijeni svoju politiku - vodećeg talijanskog političara Alda Mora. P2 te s Hambrosom i Carringtonom povezani Michael Sindona bili su uključeni i u nadzor Vatikanske banke. Još jedna njihova žrtva bio je talijanski Slobodni zidar iz lože P2, bankar Roberto Calvi, koji je 1982. godine, nakon što je skandal procurio u javnost, pronađen obješen pod mostom Blackfriars u blizini londonskog trga Mile. Ostali Carringtonovi poslovni interesi uključivali su neka poznata imena: Rio Tinto Zin', banku Barclays, Cadbury Schweppes, Amalgamated Metal, British metal, aukcijsku kuću Christies i članstvo u upravnom odboru australske New Zealand Bank. U svojoj knjizi *The English Rhotschilds (Engleski Rothschildi)* Richard Davis izvještava da je Carringtona u njegovu domu u Whitehallu često posjećivao Lionel Rothschild. Te dvije obitelji povezale su se brakom petog grofa od Roseberyja i Hannah Rothschild, kćeri Meyera, 1878. godine. Tijekom ceremonije »predao« ju je, kao što se to kaže, premijer Disraeli. Carrington je, dakle, bio pripadnik britansko-rothschildske aristokratske gmazovske loze. Ima savršeno podrijetlo i stavove za manipulatora Bratstva, pa mu je ono povjerilo da za njega odradi mnoge zadatke. Carrington je bio britanski ministar vanjskih poslova koji je osigurao da se vlast u bivšoj Rodeziji, koja je bila u rukama vlade bjelačke manjine na čelu s Ianom Smithom, prenese na crnog diktatora Roberta Mugabea. Nakon toga su stvari za ljude postale lošije, a ne bolje, baš kao što je bilo planirano. Carrington je dao ostavku na mjesto ministra vanjskih poslova zbog svojih »pogrešaka« koje su dovele do Falklandskog rata 1982. godine. Čovjek bi pomislio da se od tada klonio stvari povezanih s vojskom, ali ne: od 1984. do 1988. godine bio je glavni tajnik NATO-a, a 1991. godine postao je predsjednik Bilderberške skupine. Za prvog »mirovnog« pregovarača u Bosni imenovan je dok je obnašao tu dužnost.

Kontrola medija

Prezimena Rothschild, Rockefeller, Kissinger i Carrington pojavljuju se u upravnim i »savjetodavnim« odborima svjetskih medijskih korporacija i to nije nikakvo iznenađenje. Želite li čovječanstvo nadzirati putem uma i osjećaja dovoljno je da kontrolirate medije. Bez toga to je nemoguće. Taj posao uvelike olakšava činjenica da je golema većina novinara u svijetu, uključujući i takozvana »velika pera« u svakoj zemlji, ili agenti Bratstva ili ne znaju zbrojiti dva i dva kada se radi o razumijevanju onoga što se događa u svijetu. Bio sam novinar tako da sam imao prigode upoznati obje skupine: ono što nazivamo medijskom industrijom doista je slijepac (novinari) koji vodi slijepca (njihove čitatelje i gledatelje). Moje iskustvo novinara ali i novinarske mete vrlo mi je jasno pokazalo koliko je nevjerojatno malo sivih stanica potrebno da biste obavljali taj posao. Na televizijskim postaja-

ma diljem svijeta novinari i izvjestitelji iz dana u dan prenose svojim gledateljima službenu verziju događaja o kojima izvještavaju. »Izvor iz Bijele kuće kaže ovo..., Premijer kaže ono..., FBI kaže nešto treće...« Tijekom čitavog svog rada u novinarstvu ne mogu se sjetiti nijednog razgovora u redakciji za vijesti koji nije odražavao službenu verziju života i svijeta. Većina novinara ne bavi se manipulacijama, oni su jednostavno zapanjujuće slabo informirani i često nevjerojatno arogantni. Vjeruju da će - događa li se bilo što važno - oni zasigurno znati za to, budući da su oni »novinari«. Istina je, međutim, da su oni posljednji koji saznaju. Arogancija i naivnost, mentalna kombinacija koja rađa toliko mnogo novinara, učinkovita je i izrazito destruktivna kombinacija. Dodajte tome zatvoren um i dobili ste posao. Jedan novinar BBC-a s punom mi je ozbiljnošću rekao da nas članstvo Slobodnog zidarstva ne treba zabrinjavati ništa više od članstva lokalnog kluba za skvoš. Ne šalim se. Mnogim sam novinarima ponudio priču o tome što se događa, a oni su je ili odbacili bez da su pogledali dokaze, ili ismijali informaciju bez da su proučili dokaze. Sjećam se jednoga, mislim da mu je ime bilo Taylor ili tako nešto, što sam ga upoznao u Los Angelesu početkom 1997. godine. Radio je za londonski list *The Observer*. Ispričao sam mu o pedofilskim aktivnostima Georgea Busha i njegovoj upletenosti u trgovinu drogom. Ponudio sam mu da ga povežem s nekima od onih koje je Bush seksualno zlostavljao. Što je taj novinar učinio? Otišao je i napisao članak pun osobnih napada na mene, uključujući podatak da su mu se moje oči činile zakrvavljene. Ništa neobično nakon neprekidne dvomjesečne predavačke turneje po Australiji, Novom Zelandu i SAD-u, međutim kako netko može pisati o stanju nečijih očiju dok mu se nudi, kako se je sam izrazio, »priča stoljeća«? Drugom zgodom ljudima iz britanskog magazina *Sunday People*, zato što su novinari, ponudio sam da ih spojim sa sličnim izvorima, međutim nisu željeli čuti za to. Kao što kaže stara izreka: »Velikog britanskog novinara ne možete potkupiti ni vršiti pritisak na njega, međutim s obzirom na ono što čini kada nije potkupljen, nema ni razloga to pokušavati.« Razumije se, postoje novinari koji su iznimke, i to časne iznimke, međutim oni su iznimno rijetki; osim toga, pitajte ih što se događa kada pokušaju napisati priču kakva doista jest.

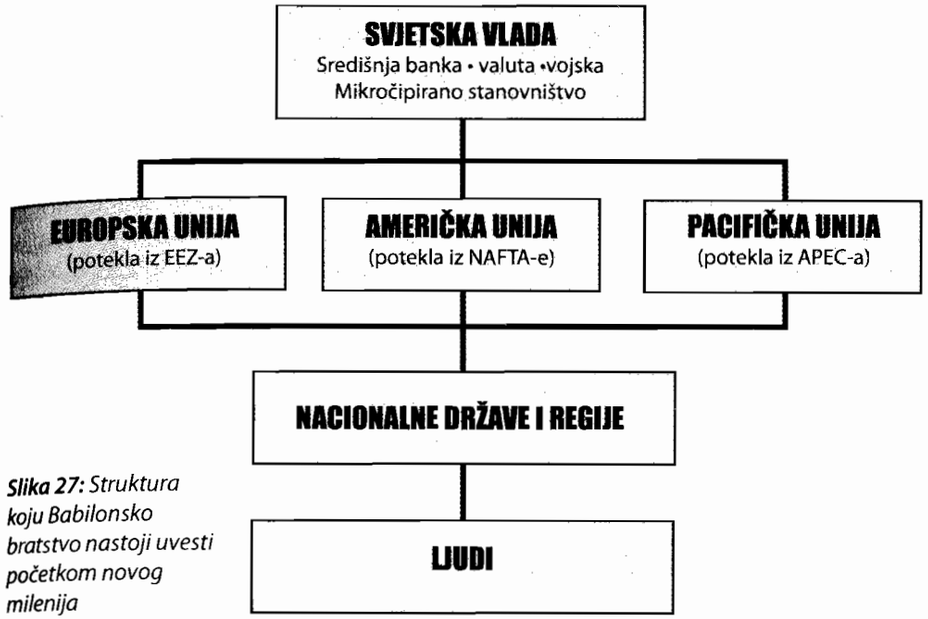
Novinari plešu na službenu melodiju i postaju prepisivači i izvikivači službene verzije života. Oni su »potrkala« onih iznad njih u medijskoj piramidi. Na njezinom su vrhu bankari koji osiguravaju financije za kupnju medijskih grupacija. Ti bankari kontroliraju i glavne industrijske te poduzetničke mreže, a novine, televizijske mreže i radijske postaje ne mogu preživjeti bez prihoda od oglašavanja koji dolaze od tih ljudi. Prijetnje prekidom oglašivanja rezultirale su time da mnogi novinarski uradci što su razotkrivali istinu završe u košu za smeće. Ispod bankara i industrijalaca nalaze se medijski »baruni«: Murdochi, Blackovi, O'Reilleyji i Packeri. Oni drže liniju financijera i oglašivača te na ključna mjesta postavljaju svoje urednike, kako bi osigurali da se u novinama i elektronskim medijima svakog dana pojavljuje ista politika. Urednici imenuju novinare, a novinari moraju slijediti istu liniju koja je zapovjeđena uredniku. Novinari odgovaraju uredniku, urednik odgovara vlasniku, a vlasnik odgovara bankama i korporacijama – Bratstvu. Tako nastaje ono što nazivamo »vijestima«. Navodi nas se na zaključak da se velike medijske glave poput Murdocha, Packera i Teda Turnera međusobno ne vole. Možda je to istina, a možda je i samo dimna zavjesa, u stvari nije ni važno. Bez obzira na to koji od njih vodi neku medijsku organizaciju, u njoj prevladava ista politika, tako da je Bratstvu više nego svejedno koja je od njihovih marioneta vlasnik nekih novina jer će se njegova politika slijediti i ovako i onako. Ti »baruni« nemaju stvarnu moć. Oni su paravani, i to je to. Pogledajte Teda Turnera, člana Vijeća za vanjske poslove koji je svojom mrežom Cable News Network (CNN) navodno napadao sustav. Prodao ju je Time Warneru, jednoj od najvećih tvorevina Bratstva na Planetu, i CNN nas sada iz sata u sat, iz dana u dan, obasipa službenom verzijom. Netko tko doista želi pokrenuti televizijsku postaju koja će govoriti istinu ne može dobiti oglašivače i financijska sredstva, ili se cijena njihovih dionica sruši pomoću manipulacije nezamislivim količinama novca koje banke, korporacije i osiguravateljske kuće u vlasništvu Bratstva svakog dana prebacuju amo-tamo. To takve medijske organizacije čini ranjivima na takozvano neprijateljsko preuzimanje. Tri televizijske mreže u SAD-u - CBS, ABC i NBC - kontroliraju članovi mreže Okruglog stola, a isto vrijedi i za *Washington Post, Los Angeles Times, New York Times, Wall Street Journal* i mnoge, mnoge druge. Tako je u svakoj zemlji.

Dvije slabije poznate skupine koje insistiraju na kontroliranju medija su 'Hollinger Inc.' i »Independent« Newspapers (hrv. »Nezavisne« novine; op. prev.). Hollinger posjeduje više od 68% novina u Kanadi te više od dvjesto i pedeset novina i časopisa diljem svijeta, uključujući i neke od najvećih američkih listova, izraelski *The Jerusalem Post* i grupu Telegraph Newspapers u Londonu. 'Hollinger' je paravan za Britansku obavještajnu službu. Za vrijeme Drugog svjetskog rata elitni odsjek Britanske obavještajne službe zvan Uprava za posebne operacije (Special Operation Executive) utemeljio je - pod vodstvom dvojice britanskih tajnih agenata, Georgea Montagua Blacka i Edwarda Plunketta Taylora - organizaciju-paravan zvanu 'War Supplies Ltd.' (hrv. Ratne zalihe d.d.; op. prev.) Taylor je kasnije napisao bankarske zakone za Bahame i Kajmanske otoke. Nakon rata ta je kompanija Britanske obavještajne službe nastavila djelovati pod nazivom 'Argus Corporation', a kasnije je opet promijenila ime u 'Hollinger'. Danas je na njezinom čelu Conrad Black, sin britanskog špijuna Georga Montagua Blacka koji ju je utemeljio. Conrad Black je član unutrašnjeg sanktuarija bilderberške skupine. Njegov je otac bio blizak gangsterskoj obitelji Bronfman koja se, kao i Kennedyjevi, obogatila ilegalnom trgovinom alkoholom za vrijeme prohibicije koju je samo Bratstvo i uvelo. Bronfmani danas posjeduju alkoholnog giganta, tvrtku Seagrams, i veliki posao krijumčarenja droge. U »savjetodavnom« odboru tvrtke 'Hollinger' nalaze se Henry Kissinger, lord Carrington i Edmund de Rothschild! Medijska grupa 'Independent Newspapers' u vlasništvu je irskog milijardera i bivšeg igrača ragbija Tonyja O'Reillyja. U vlasništvu te tvrtke su novine u Irskoj

Britaniji, Francuskoj, Portugalu, Meksiku, Južnoj Africi i Novom Zelandu. Južnoafrički predsjednik Nelson Mandela proveo je Božić 1993. godine u O'Reillyjevom ljetnikovcu u Nassauu na Bahamima, a nedugo nakon toga Irac je kupio grupu 'Argus' (Argus Group), najveći novinski lanac u Južnoj Africi.[4] Novine tog lanca sada služe kao glasila Mandelinog Afričkog nacionalnog kongresa (ANC, African National Congress). Od 1994. godine O'Reilly je kupio 60% grupe 'Argus', 43% britanske tvrtke 'Newspaper Publishing', 55% australske 'Provincial Newspapers', 25% irske 'Press Newspapers' i 44% 'Wilson and Hortona', najveće novinske grupacije u Novom Zelandu.[5] K tome, posjeduje velike poslovne udjele u irskoj kablovskoj televiziji te radiju i televiziji u Australiji i novom Zelandu. Njegovih akvizicija bit će sve više, novac neće biti u pitanju jer on je, usprkos svoj toj samopromociji, samo marioneta Bratstva. Njegov *Sunday Independent* u Irskoj posvetio mu je osmerostrani prilog pod naslovom »Čovjek za sve kontinente«, a u prilogu je bilo sedamnaest fotografija na kojima je on zajedno svojim prijateljima – Henryjem Kissingerom (Bil., CFR, TC, RIIA, Kom. 300), Margaret Thatcher (Bil.), Valery Giscard D'Estaing (Bil.) i Robertom Mugabeom. Jedan od O'Reillyjevih bliskih prijatelja u Irskoj je bivši irski premijer Garret Fitzgerald (Bil., TC).[6] Nadalje, čini se da O'Reilly idolizira Churchilla. Njegovo prijateljevanje sa zimbabveškim diktatorom Robertom Mugabeom započelo je dok je O'Reilly još bio predsjednik Heinza, kada je Mugabe stavio golemu Heinzovu konzervu graha na svoju glavu kako bi zabavio posjetitelje zimbabveškog parlamenta.[7] Godine 1992. Mugabe je posjetio O'Reillyja u njegovoj rezidenciji u irskom okrugu Kildare, te su tamo ova dvojica - kod jezuita školovanih inicijata - u srednjovjekovnoj kapelici izgrađenoj na križarskoj (templarskoj) grobnici vršili svečanu misu.[8] O Reilly i njegovi poslovni suradnici poslije toga kupili su šezdesetpostotni udjel novinske grupe 'Associated Newspapers of Zimbabwe' (ANZ) s namjerom pokretanja novog dnevnog lista na engleskom jeziku.[9]

Program danas

Kontrola i manipulacija medija i drugih institucija koje formiraju ljudsko mišljenje i percepciju ne provode se samo kako bi se stekla moć radi moći, za to postoji mnogo veći razlog. Program predviđa potpuno preuzimanje Planeta od strane gmazova bez da itko shvati da se to uopće dogodilo. Ukoliko se ljudi ne probude, gmazovi su na pravom putu da to i ostvare. Osnovna struktura zamišljena je oko svjetske vlade koja bi donosila sve važne odluke u svijetu (vidi ***sliku 27***). Svjetska vlada upravljala bi središnjom svjetskom bankom, valutom (elektronskim novcem, ne gotovinom) i vojskom. Sve to podržavalo bi mikročipirano stanovništvo povezano na jedno globalno računalo. Ispod te strukture nalazile bi se tri super-države: Europska unija, Američka unija i Pacifička unija (Azija, Daleki istok i Australija), te četvrta, Afrička unija. Super-države bi imale vlast nad sadašnjim nacionalnim državama koje se planira razbiti na regije kako bi se onemogućio svaki ujedinjeni odgovor na strukturu koju sam opisao. Sasvim jednostavnim rječnikom, bila

Slika 27: *Struktura koju Babilonsko bratstvo nastoji uvesti početkom novog milenija*

bi to globalna fašistička diktatura koja nam praktički kuca na vrata, a njezino uvođenje može se spriječiti isključivo revolucijom u razmišljanju najvećeg dijela čovječanstva. Mreža koju sam rezimirao u ovom poglavlju omogućava ostvarivanje Programa budući da agenti Bratstva djeluju unutar svih potrebnih političkih i gospodarskih skupina. Što je više globalnih problema koje se može proizvesti, bit će više nametanja globalnih rješenja, dakle centralizirane kontrole. Druga razina strukture, »unije« super-država, već je nadomak ostvarenju.

»Unije« super-država

Europska unija sa svojom središnjom bankom i zajedničkom valutom razvila se iz područja slobodne trgovine zvanog Europska ekonomska zajednica (EEZ) ili Zajedničko tržište. U vrijeme kada joj se pridruživala Velika Britanija, nije bilo nikakvog govora o super-državi, međutim tako je uvijek s Programom. Postupak primijenjen da bi se to ostvarilo takozvana je eskalacijska (»stepping stone«*) metoda – kretanje prema cilju korak po korak, pri čemu je svega nekolicina pojedinaca svjesna kuda se ide. Da je Adolf Hitler pobijedio u ratu, proveo bi svoj

* »Stepping stone« jedan je od kamenova preko kojih se može prelaziti, na primjer, rijeka. Isti izraz označava i odskočnu dasku te stepenicu. U ovom slučaju, kada se govori o takozvanoj eskalacijskoj ili stepenastoj metodi, misli se na to da netko korača s kamena na kamen ali, dok odlazi sve dalje od obale, možda u stvari ne zna kamo ga kamenje vodi. Isto tako, svaki kamen mu je »odskočna daska« ili »stepenica« za sljedeći; op. prev.

gospodarski plan za Europu koji je nazvao *Europaische Wirtscraft = gemeinschaft*. To u prijevodu s njemačkog znači – Europska ekonomska zajednica! Hitler je, barem na prvi pogled, izgubio rat, no svejedno smo dobili istu ekonomsku politiku jer je ona dio Programa. Kada bih ukratko opisao na koji je način nastala Europska unija i tko su ljudi i organizacije što iza nje stoje, shvatili biste način djelovanja »skrivene ruke« i bili svjesniji taktike koja se s istim ciljem provodi u obje Amerike, na pacifičkom području te u Africi. SAD-e i Europa pod centraliziranom vlašću bile su cilj još Vitezova templara u 12. i 13. stoljeću. Pod svojim različitim nazivima i u različitim utjelovljenjima ista ta sila ovaj je cilj ostvarila preko Slobodnih zidara, Bilderberške skupine i drugih. Bilderberška skupina, međutim, od posebne je važnosti za stvaranje sadašnje super-države. Ljudi koji su u ime Bratstva dirigirali osnivanjem Europske ekonomske zajednice bili su Jean Monnet (Kom. 300), grof Richard N. Coudenhove-Kalergi (Kom. 300) iz Austrije i Joseph Retinger (Kom. 300), poljski »socijalist« koji je pomogao princu Bernhardu da utemelji Bilderberšku skupinu. Monnet, sin francuskog trgovca konjakom, otišao je 1910. godine u Kanadu i tamo se povezao s tvrtkom 'Hudson Bay', starom tvorevinom Crnog plemstva i bankom Lazard Brothers. Postao je osoba od povjerenja nekoliko predsjednika i premijera, uključujući Franklina Delana Roosevelta; njegovi moćni prijatelji dali su mu vrlo unosan posao prijevoza sirovina iz Kanade u Francusku tijekom Prvog svjetskog rata. Kada je rat završio, postavljen je u Savezničko vrhovno ekonomsko vijeće (Allied Supreme Economic Council), te je postao savjetnik skupine okupljene oko lorda Milnera (Okrugli stol, RIIA, Kom. 300) i pukovnika Mandel Housa (Okrugli stol, CFR, Kom. 300), koja je pripremila Versajski sporazum i ustanovila Ligu naroda. Monnet je bio imenovan za zamjenika glavnog tajnika Lige naroda, a kasnije je obnašao dužnost potpredsjednika kompanije zvane 'Transamerica' u vlasništvu Bank of America što je bila duboko upletena u pranje novca zarađenog trgovinom drogom. Monnet je bio postavljen na savršen položaj za marionetu preko koje će druge sile manipulacijama uspjeti u stvaranju Europske ekonomske zajednice. Grof Richard N. Coudenhove-Kalergi u svojoj knjizi objavljenoj 1923. apelirao je na stvaranje Sjedinjenih europskih država. Ime je bio dobio po Richardu Wagneru, o kojem je Hitler rekao da je - kako bi se razumjelo nacističku Njemačku - potrebno razumjeti Wagnera. Blizak prijatelj grofova oca bio je Theodore Herzl, utemeljitelj cionizma (sionizma – kulta sunca). Naslov grofove knjige bio je *Pan Europa* i u njoj se zalagao za paneuropsku uniju s ograncima po cijelom kontinentu. U tome su ga podupirali vodeći političari anglo-američkog *establishmenta* uključujući pukovnika Housa i Herberta Hoovera. U svojoj autobiografiji grof je napisao sljedeće:

> Početkom 1924. dobili smo poziv baruna Louisa de Rothschilda; jedan od njegovih prijatelja, Max Warburg *(Hitlerov bankar)* iz Hamburga, bio je pročitao moju knjigu i želio nas je upoznati. Na moje veliko iznenađenje *(kako da ne!)*, Warburg nam je spontano *(kako da ne!)* ponudio šezdeset tisuća zlatnih maraka da 'guramo' pokret tijekom njegove prve tri godine... Max Warburg, jedan od najčestitijih i najmudrijih ljudi koje sam ikada upoznao, imao je vlastito načelo financiranja tih pokreta. Cijeli je život ostao iskreno zainteresiran za Pan-Europu. Max Warburg uredio je da 1925. godine otputujemo u SAD-e kako bi me upoznao s Paulom Warburgom i Bernardom Baruchom.«[10]

Europska zajednica, sada unija, još je jedna tvorevina Bratstva u koju su upletena sva stara i dobro nam poznata imena. Winston Churchill (Kom. 300) bio je zagovornik europske super-države, i 1930. godine za američki tjednik *The Saturday Evening Post* napisao je članak naslovljen »Sjedinjene europske države«. Nekoliko godina kasnije odigrao je svoju ulogu u raspirivanju rata koji je doveo do nastanka upravo tog uređenja. Grof Coudenhove-Kalergi uživao je entuzijastičnu potporu od ljudi poput Johna Fostera Dullesa, Nicholasa Murayja Butlera, predsjednika Sveučilišta Columbia i Carnegijeve zaklade za međunarodni mir (»rat«), te dr. Stephena Duggana, utemeljitelja i prvog predsjednika Instituta za obrazovanje koji je bio pod stopostotnom kontrolom Vijeća za vanjske poslove. Kongres SAD-a izglasao je sedam rezolucija o političkom ujedinjenju Europe, a u jednoj od njih je pisalo: »Na stvaranje ujedinjene Europe treba se gledati kao na ključni korak prema stvaranju ujedinjenog svijeta« (svjetske vlade). Jean Monnet bio je također predsjednik Odbora za sjedinjene europske države (Committee for the United States of Europe) koji je imao isti cilj. Europska ekonomska zajednica (EEZ) od svog se osnutka razvijala kao što je bilo planirano, primjenom eskalacijske metode, ka tome da postane centralizirana fašistička država, kako je oduvijek i bilo zamišljeno. Merry i Serge Bromberger bili su obožavatelji Monneta; »njegov« su plan iznijeli u svojoj knjizi pod naslovom *Jean Monnet And The United States Of Europe (Jean Monnet i Sjedinjene europske države)*:

> »Planirano je da nadnacionalna uprava pod nadzorom Vijeća ministara u Bruxullesu i Skupštine u Strasbourgu postupno počne upravljati svim aktivnostima na kontinentu. Doći će dan kada će vlade biti primorane priznati da je integrirana Europa gotova činjenica i prihvatiti da nemaju udjela u odlučivanju o njezinim temeljnim načelima. Sve što će biti potrebno učiniti je sjediniti sve te autonomne institucije u jednu federalnu administraciju te proglasiti Sjedinjene europske države.«[11]

Sada se nalazimo u toj fazi. Ponovno imamo strukturu s nekolicinom na vrhu koja određuje univerzalni plan te isprepletene mreže u svakoj zemlji, što manipuliraju svojim ljudima i Parlamentom da slijede taj univerzalni Program. Dvojica britanskih premijera prije, za vrijeme i nakon našeg (britanskog; op. p.) ulaska u Europsku zajednicu bili su laburist Harold Wilson (Bil.) i konzervativac Edward Heath (Bil., TC). Obojica su bili bliski suradnici lorda Victora Rothschil-

da, a Heath je tijekom svojeg prvog premijerskog mandata između 1970. i 1974. godine Rothschilda učinio vođom svoje »političke jedinice« (eng. policy unit). U tom je razdoblju, 1972. godine, Heath potpisao Rimski sporazum i zapleo Veliku Britaniju u paukovu mrežu Bratstva zvanu Europska zajednica. Na ceremoniji potpisivanja pokraj Heatha je sjedio njegov ministar vanjskih poslova Alec Douglas Hume (lord Hume), predsjednik Bilderberške skupine i član drevne škotske loze. Cijela ta stvar bila je golema manipulacija. Kada smo za vrijeme vladavine premijera Harold Wilsona (Bil.) ušli u Europu, u vodstvu »opozicijske« Laburističke stranke bili su Roy Jenkins (Bil., TC, RIIA) koji je kasnije postao predsjednik Vijeća Europe, James Callaghan (Bil., RIIA) i Denis Healey (Bil., TC, Kom. 300), predsjednik Privremenog odbora Međunarodnog monetarnog fonda i član vijeća Kraljevskog instituta za međunarodne odnose. Healey je bio na prvom sastanku Bilderberške skupine 1954. godine, a prisustvovao je na više njihovih sastanaka nego ijedan drugi britanski političar za vrijeme aktivnog bavljenja politikom. Dobri stari Denis, čovjek naroda? Ma, molim vas! U istom su razdoblju vođe liberala (sada liberalni demokrati), treće britanske stranke, bili Jo Grimond (Bil.) i Jeremy Thorpe, autor knjige *Europe: The Case For Going In (Europa: Argumenti za ulazak)*. Pitam se jesu li se Wilson, Heath, Jenkins i Healey za vrijeme obnašanja najviših politički funkcija u zemlji ikada našli zajedno i zapitali o izvanrednoj igri sudbine koja je četvero ljudi koji su u istom razdoblju pohađali Oxfordsko sveučilište dovela do toga da postanu vodeći političari 1960-ih i 1970-ih, upravo u vrijeme kada je Velika Britanija ulazila u članstvo Europske zajednice. Wilson (Jesus College, University College), Jenkins (Balliol), Heath (Balliol), Healey (Balliol), Grimond (Balliol) i Thorpe (Trinity College) tako su inspirativan primjer onoga što se dogodi kada se školujete na Oxfordu. Naravno, činjenica da je Oxford oduvijek bio jedno od glavnih središta Bratstva, te da je zajedno s Cambridgem glavni poligon za novačenje novih naraštaja manipulatora puka je slučajnost.

Heath, gmaz sa sposobnošću mijenjanja oblika, Britaniju je manipulacijama navodio prema članstvu u Zajednici još od 1960-ih. Slagao se s ulaskom Velike Britanije u političku uniju Europe već u travnju 1962. godine kada je bio Čuvar državnog pečata. Prije nego što je uveo Britaniju u Europu, Heath je u listopadu 1972. godine prisustvovao sastanku u Parizu na kojem je s francuskim predsjednikom Georgom Pompidouom (Bil.), bivšim zaposlenikom Guyja Rothschilda, dogovarao uvjete ulaska. Douglas Hurd bio je britanski ministar vanjskih poslova koji je u veljači 1992. potpisao fašistički Ugovor iz Maastrichta koji je Europsku zajednicu pretvorio u Europsku uniju, super-državu. Hurd je između 1968. i 1970. godine bio osobni tajnik Teda Heatha, te njegov politički tajnik između 1970. i 1974. godine, u razdoblju kada je Heath bio premijer i uvodio Britaniju u Europu. Također, Hurd je bio državni ministar u vladi lorda Carringtona kada se pripremao Falklandski rat, i Hurd je bio taj koji je preporučio »honorarnu« vitešku titulu za Henry Kissingera. Od tog trenutka utjecajne i naizgled suprotstavljene političke ličnosti poput konzervativaca Teda Heatha (Bil, TC), Kennetha Clarka

(Bil.) te Geoffreyja (lorda) Howea (Bil., Kom. 300), Tonyja Blaira (Bil.) i Gordona Browna (Bil., TC) iz Laburističke stranke te liberalno-demokratskih vođa Davida Steela (Bil., TC) i Paddyja Ashdowna (Bil.) forsiraju sve veće smanjivanje britanskog udjela u odlučivanju, te zagovaraju utapanje britanske nezavisnosti u centraliziranoj i birokratiziranoj Europskoj uniji. Blair je svoj pregovarački tim ministara za pregovore s Europskom unijom eklatantno popunio ljudima koji žele da Britanija prihvati zajedničku valutu i zajedničku središnju banku. Jedan od njih je, do ostavke zbog financijskog skandala, bio naš prijatelj Peter Mandelson, čovjek kojem su članovi Parlamenta nadjenuli nadimak »Princ tame«. Dok pišem ove retke, na vodećim pozicijama triju glavnih političkih stranki u Velikoj Britaniji nalaze se Tony Blair (Bil.), William Haig (Bil.) i Paddy Ashdown (Bil.).

Prevode nas žedne preko vode. Inicijati Bratstva u vodstvima banaka i korporacija započeli su kampanju strašenja ljudi da će ukoliko ne prihvatimo zajedničku valutu i zajedničku središnju banku u Britaniji doći do gospodarskog sloma. Kakva besmislica. Norveška je odbila ući u Europsku uniju i uživa velik ekonomski prosperitet kojem je doprinio i njezin izvoz u zemlje Europske unije! Ovo što sam opisao da se događa u Europi planirano je i za američki kontinent, kao i za pacifičku regiju te Afriku. Zamišljeno je da se Američka unija razvije iz NAFTA-e, Sjeverno američkog sporazuma o slobodnoj trgovini (North American Free Trade Agreement), a Pacifička unija iz APEC-a, Azijsko-pacifičke gospodarske suradnje (Asia Pacific Economic Cooperation), područja »slobodne trgovine« utemeljenog 1994. godine nakon snažne kampanje Rhodesovog stipendista i bivšeg australskog premijera Boba Hawka. Sporazum NAFTA dogovorili su George Bush (CFR, TC, Lubanja i kosti), pedofilski predsjednik SAD-a i Brian Mulroney, silovatelj žena izloženih kontroli uma i bivši kanadski premijer. Njihovim aktivnostima opširnije će se baviti u jednom od sljedećih poglavlja. Bush je prilikom potpisivanja sporazuma o slobodnoj trgovini s Kanadom i Meksikom 12. kolovoza 1992. izjavio da želi vidjeti NAFTA-u koja će se protezati od vrha Sjeverne Amerike do vrha Južne Amerike. Njegov »protivnik« Bill Clinton 10. prosinca 1994. na skupu državnih lidera iz obje Amerike rekao je sljedeće:

> »Povijest je ljudima dviju Amerika pružila priliku da izgrade zajednicu naroda predanu slobodi i obećanju prosperiteta... početkom sljedećeg stoljeća *(želim vidjeti)*... golemu zonu slobodne trgovine od Aljaske do Argentine.«

Drugi elementi Programa uključuju mikročipiranje svjetskog stanovništva; potpuni nadzor nad zalihama energije; uništenje alternativnih metoda iscjeljivanja koje suvremenu medicinu raskrinkavaju kao prijevaru; i globalno opsadno stanje. Više o tome pisat ću pri kraju knjige. Jednostranačka država i 'jednosvjetski' Program polako se ostvaruju; ovdje sam izložio samo kratak prikaz ljudi, organizacija i događaja o kojima sam govorio budući da su svi do najmanjih pojedinosti obrađeni u knjizi *I istina će vas osloboditi.*

IZVORI

1 *The Illuminati Formula,* str. 7.
2 Anthony C. Sutton, *Wall Street And The Rise Of Hitler* (Heritage Publications, Melbourne, Australia, and Bloomfield Books, Sudbury, Suffolk, England, 1976.), str. 39, i *Trilateralism, The Trilateral Commission And The Elite Planning For World Management* (edited by Holly Sklar, South End Press,Boston, USA, 1980.), str. 182.
3 Citirano u *The Conspirators Hierarchy: The Story Of The Committee of 300,* str. 15.
4 Fintan O'Toole, *Brand Leader, An investigation Of Tony O'Reilly,* (Granta), str. 72.
5 Na istom mjestu, str. 61-62.
6 Na istom mjestu, str. 47.
7 Na istom mjestu, str. 58.
8 Časopis *Private Eye*, br. 956, petak, 7. kolovoza 1998., str. 6.
9 Na istom mjestu
10 Quoted by Eustace Mullins in *The World Order, Our Secret Rulers* (Ezra Pound Institute of Civilization, Staunton, VA, USA, 1984), p 248
11 Merry and Serge Bromberger, *Jean Monnet And The United State of Europe* (Coward-McCann Publishers, New York, 1969), p 123.

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Pod utjecajem

Ovisničke i psihoaktivne droge već tisućama godina jedno su od najmoćnijih oružja koje Bratstvo koristi u ratu protiv čovječanstva. U drevnim školama misterija naveliko su ih upotrebljavali za pobuđivanje izmijenjenih stanja svijesti, te za manipuliranje mislima i percepcijom.

Opijum iz kojeg se dobiva heroin najstariji je poznati narkotik. Reference o upotrebi opijuma pronađene su na sumerskim pločicama starim oko šest tisuća godina.[1] Sumerani su ga zvali »biljka radosti«.[2] Spominjali su ga i Egipćani te Grci oko 1.500. odnosno 1.000. godine prije Krista. Opijumski mak bio je tako raširen u Grčkoj da su ga stavili na svoje zlatne kovanice.[3] Tragovi halucinogenih droga pronađeni su u grobu sjevernoameričkog Indijanca starom 4.500 godina, a zapisi o korištenju droga mogu se naći diljem drevnog svijeta. Neki smatraju da su Haomoa i Soma, sveti napitci zoroastrijanaca i hinduista, najvjerojatnije bili spravljani od halucinogene gljive *amanita muscaria* (muhara; op. prev.).[4] Kemikalije iz te gljive prenose se u urin a da praktički ništa ne izgube na snazi, a u hinduskim spisima spominje se sveto pijenje urina kao izvor prosvjetljenja i spoznaje. Asteci su u svojim vjerskim obredima koristili halucinogena svojstva gljive *Psilocybe Mexicana* i nazivali su je »meso bogova«.[5] Hebrejski su svećenici konzumirali gljive, pa su one čak nadahnule oblik njihovih pokrivala za glavu. Gmazo-arijski svećenici u Babilonu bili su izuzetno vješti u manipulaciji svjetinom pomoću droga što se nastavilo u mrežama tajnih društava koje su oni začeli. Rosenkreuzeri su proširili upotrebu psihoaktivnih droga, a Asasini su čak dobili svoje ime po tome što su droge koristili za kontrolu uma njihovih ubojica. Bratstvo je kroz povijest u prvom redu droge upotrebljavalo za razaranje društava kako bi nakon toga moglo lakše preuzeti vlast nad njima. Upravo to se danas događa na svjetskoj razini. Ali ta politika nije nova. Jedino razina se promijenila.

Najpoznatiji slučaj je »britanska« (Babilonsko bratstvo sa sjedištem u Londonu) upotreba opijuma kao oružja u takozvanom Opijumskom ratu protiv Kine koji je trajao od 1840. do 1858. godine. Kineska nastojanja da spriječe dotok opijuma u svoju zemlju onemogućavalo je moćno Britansko carstvo. Ministar vanjskih poslova i premijer kraljice Viktorije tijekom Opijumskih ratova bio je lord Palmerston, Veliki patrijarh odnosno Majstor Slobodnog zidarstva Velikog orijenta i član Komiteta 300. Obitelj Palmerston u stvari je bila obitelj Temple, a dijelom

aristokracije postali su još 1723. kada je Henry Temple postao irski plemić, barun Temple od Mount Templa u irskom okrugu Sligo i vikont od Palmerstona u okrugu Dublin. Prezime Temple potječe od Templara. Tu titulu naslijedio je njegov unuk, također Henry, koji je četrdeset godina bio član Donjeg doma britanskog parlamenta. On je također bio vlasnik slike *Sv. Antun i Pavao* slikara Davida Teniersa koja je prepuna svete geometrije, i koju su istraživači povezivali sa šifriranim rukopisima i tajnama sela Rennes-le-Chateau. Temple je u to vrijeme živio u Broadlandu u Romsayju, pokrajini Hampshire, gdje je kasnije živio lord Louis Mountbatten. Također, obitelj Mountbatten kupila je Teniersovu sliku. Drugi sin lorda Palmerstona, Henry John Temple, postao je legendarni premijer, ministar vanjskih poslova i trgovac drogom za Britansku krunu u Kini. On je u britansku aristokraciju ušao oženivši se sestrom lorda Melbourna, britanskog premijera na početku vladavine kraljice Viktorije, a nakon toga je došao ne čelo Liberalne stranke, poznate i kao Venecijanska stranka, te nadzirao britanske snage u Krimskom ratu i Opijumskim ratovima protiv Kine. U Donji dom parlamenta prvi je put ušao kao predstavnik Newporta na otoku Wight, malog otoka pred južnom obalom Engleske čije se ime pojavljuje daleko češće nego što bi se to očekivalo. Kraljica Viktorija i princ Albert izgradili su na tom otoku rezidenciju Osborne House, pa je nakon Albertove smrti kraljica tamo provodila mnogo vremena. Lord Mountbatten kasnije će postati guverner tog otoka. Otok Wight je značajno središte sotonizma, kao i prelijepo turističko odredište. Još jedno središte Bratstva je Edinburg u Škotskoj, nedaleko Sinclairove Rosslynske kapele. Palmerston je u Edinburgu proveo tri godine stanujući s filozofom Liberalne stranke, profesorom Dugaldom Stewartom, a Edinburško sveučilište bilo je zajednička veza članova Lunarnog društva i Charlesa Darwina. Veliki igrač Bratstva Tony Blair, britanski premijer izabran 1. svibnja 1997. godine, odgojen je u Edinburgu a pohađao je Fettes, tamošnju privatnu školu. Otac mu je bio predavač na Edinburškom sveučilištu.

Krijumčarenje opijuma iz Indije u Kinu i druge zemlje odvijalo se preko 'Istočnoindijske kompanije', skupine škotskih trgovaca i Slobodnih zidara koji su surađivali s Vitezovima sv. Ivana Jeruzalemskog (Malteškog) i Družbom Isusovom, Jezuitima. Neki istraživači vjeruju da su pravi gospodari Kompanije bile bankarske familije iz sjeverne Italije - Crno plemstvo - no one su u to vrijeme svakako već bile u Londonu. Strategija koju je Britanija primijenila na Kinu postala je ogledni primjer za sve »invazije ovisnošću o drogama«. Britanci su osmislili i poticali masovnu ovisnost o opijumu sve dok kinesko društvo i vitalnost nisu popucali po šavovima. Prodaju opijuma britanska je vlada povjerila mreži terorizma i organiziranog kriminala, na primjer Trijadama, Hongkonškom društvu, Asasinima i drugim sličnim skupinama. Ta tajna društva koja su bezobzirno eliminirala svakoga, a pogotovo svoje članove ukoliko tko nije bespogovorno izvršavao naredbe, samo su niti u istoj takvoj mreži na globalnoj razini koja je povezana sa Slobodnim zidarima. Ponovno gledamo različite krinke na istom licu. Trgovinu drogom organizirale su (i još uvijek to čine) Dalekoistočne slobodnozidarske lože.

Velika loža Engleske (njezin sadašnji Veliki majstor kraljičin je bratić Vojvoda od Kenta) je utemeljila lože u kineskim gradovima Amoy, Canton, Foochow, Swatow, Chefoo, Chinkiang, Hankow, Newchang, Tongshan, Wei-Hai-Wei, dvije u Tientsinu, tri u Šangaju, i pet loža u Hong Kongu. Kada su kineski vladari pokušali zaustaviti opskrbu opijumom, Britanci su upotrijebili svoju vojnu i pomorsku snagu i porazili ih. »Mirovni« sporazum potpisan nakon sukoba Britancima je jamčio pravo na još veći izvoz opijuma u Kinu; pravo na to da im se plati opijum koji su kineski vladari zaplijenili; te suverenitet nad strateškim lukama i priobalnim otocima – tako je Hong Kong dospio pod britansku upravu. Hong Kong je služio kao središte za trgovinu drogom na Dalekom istoku, što je njegova uloga i danas, nakon što je vraćen Kini. Većina transakcija zlata i novca na hongkonškim financijskim tržištima su isplate i pranje novca od trgovine drogom.

Mirom u Nankingu potpisanim 1842. Britanija je dobila vlast nad Hong Kongom i oko petnaest milijuna funti u srebru. Sam tekst sporazuma sastavio je Slobodni zidar i kolonijalni ministar Edward Bulwer-Lytton (Kom. 300), čije će pisanje kasnije nadahnuti Hitlera, naciste te mistike poput Madam Blavatske. Bulwer-Lytton pisao je o sili Vril (zmijskoj sili) koja se nalazi u krvi »podzemnih nadljudi«. Njegov sin bio je Kraljevski namjesnik Indije na vrhuncu opijumske trgovine između Indije i Kine, razdoblju »(za)kamufliranom« književnim djelima Rudyarda Kiplinga o britanskom Raj-u* (britanskim preprodavačima narkotika). U knjizi *The Opium Clippers (Opijumski kliperi**)* Basil Lubbock navodi imena vlasnika britanskih brodova kojima se posredstvom 'Istočnoindijske kompanije' trgovalo opijumom. Među njima su: Jardine Matheson (iz škotske porodice Keswick u kojoj je mnogo sotonista), Dent and Co; Pybus Bros; Russel and Co; Cama Bros; Vojvotkinja od Atholla; grof od Balcarrasa; kralj George IV (bivši princ regent); markiz od Camdena; i lady Melville. Upravo je predak lady Melville, George, poželio dobrodošlicu Vilimu Oranskom na britansko prijestolje i za to bio nagrađen položajem Čuvara državnog pečata. Keswicki i Jardine Matheson bili su članovi Komiteta 300. Druge angloameričke obitelji uključene u trgovinu drogom bili su Sutherlandi, Baringi i Lehmani, rođaci Rothschilda. Sutherlandi, jedni od najvećih trgovaca pamukom i opijumom na američkom Jugu, bili su u srodstvu s obitelji Matheson, a bankarska obitelj Baring za prijevoz opijuma osnovala je kompaniju 'Peninsular and Orient Steam Navigation Company' (slavnu britansku parobrodsku kompaniju P & O).

Kako bi proširile trgovinu drogom, britanske gmazovske obiteljske loze surađivale su sa svojim američkim srodnicima, a isto čine i danas. Loza Russel je svoje ogromno bogatstvo stekla u devetnaestom stoljeću trgovinom opijumom

---

* Eng »British Raj« je izraz koji označava britansku vladavinu nad indijskim potkontinentom (1757.-1947.), (kasnije se isto naziva »britanska Indija«); op. prev.

** Kliper je vrsta brzog trgovačkog jedrenjaka; op. prev.

preko mafijaškog udruženja poznatog pod nazivom 'Russel and Company'. Njezin je posao bio preuzimanje opijuma u Turskoj i njegov ilegalni prijevoz u Kinu. Jedini suparnik im je bilo Perkinsovo udruženje iz Bostona, koje se bračnim vezama povezalo s britanskim genetskim lozama uključenima u trgovinu robljem. Russeli su naposljetku otkupili posao od Perkinsa i u savezu s drugim gmazovskim porodicama, poput obitelji Coolidge i Delano (Kom. 300), od kojih su obje dale američke predsjednike, preuzeli cjelokupnu američku trgovinu opijumom. Direktor kompanije 'Russel and Co'. u Cantonu dok se odvijala sva ta trgovina drogom bio je Warren Delano Jr., djed predsjednika Franklina Delana Roosevelta i pripadnik francuske aristokratske loze. Godine 1986. tjednik *US News And World Report* objavio je članak koji se bavio poviješću trgovine drogom u Americi. U članku je stajalo sljedeće: »Delano je izjednačavao trgovinu opijumom i posao s alkoholom – oboje je bilo unosno i oboje su bili kameni temeljci obiteljskog posla.«[7] Ne čini li vam se baš prikladnim to što je Roosevelt genetski srodnik Georga Busha koji i dalje održava tradiciju trgovine drogom u golemim razmjerima. Drugi Russelovi ortaci bili su John Cleve Green, koji je dio svog opijumskog bogatstva iskoristio za financiranje Sveučilišta Princeton; Abiel Abbott Low, koji je svojim opijumskim novcem financirao izgradnju Sveučilišta Columbia; te Joseph Coolidge, čiji je sin pokrenuo operaciju trgovanja drogom zvanu 'United Fruit Company' (prema nazivu, tvrtka koja se bavi voćem, eng. »fruit« – voće; op. prev.). Njegov unuk, Archibald Cary Coolidge, bio je prvi izvršni direktor Vijeća za vanjske poslove. Russelovi su zajedno s Taftovima osnovali Društvo lubanje i kostiju, a crna zastava s bijelim križem od kostiju bila je korporativna zastava pod kojom su plovili svi brodovi tvrtke 'Russel Trust Company'. To je ujedno bila zastava pod kojom su plovili brodovi iz flote Vitezova templara. Još jedna američka poveznica s preprodajom opijuma bio je Slobodni zidar John Jacob Astor, utemeljitelj dinastije Astor koji je kasnije postao dioničar britanske 'Istočnoindijske kompanije'.[8] Philadelphia i Boston, sjedišta Sjeverne jurisdikcije Škotskog obreda Slobodnog zidarstva, bili su (i još uvijek su) središta trgovine drogom. Potomak Johna Jacoba Astora, Waldorf Astor, iz imena hotela Waldorf Astoria u New Yorku, bio je Slobodni zidar visokog stupnja koji je nakon Drugog svjetskog rata postao predsjednik Kraljevskog instituta za međunarodne odnose (RIIA – Royal Institute of International Affairs) u Londonu.[9] RIIA je bio duboko upleten u koordiniranje svjetske trgovine drogom (vidi knjigu *Dope Inc.* iz popisa literature).

Po okončanju drugog Opijumskog rata koji je završio 1860. godine, britanske poslovne banke i trgovačke kompanije osnovale su 'Hong Kong and Shanghai Corporation' kao središnju banku Dalekoistočne narko-industrije. Prema svim istraživanjima u vezi s mrežom trgovine drogom koja sam pročitao, banka 'Hong Kong and Shanghai' sa svim svojim vezama u svijetu i dandanas je financijsko središte narko-industrije.[10] 'Hong Kong and Shanghai Bank' nakon povratka Hong Konga Kini preimenovana je u 'HSBC Holdings'. 'HSBC' je u vlasništvu jedne od četiriju britanskih klirinških banaka - Banke Midland. Nugan Hand Bank (sa sjedištem u Sydneyju u Australiji) još je jedna operacija CIA-e/Mossada. Ovom bankom upravljaju Francis Nugan i Michael Hand, pukovnik Zelenih beretki kojeg je američka vojska dodijelila CIA-i. Prema CIA-inom operativcu Trentonu Parkeru, Hand je često bio u kontaktu s Geogom Bushom nakon što je ovaj izabran za predsjednika.[11] Obratite pozornost na imena nekih od vodećih ljudi banke Nugan Hand: admiral F. Yates, predsjednik, načelnik stožera za strateško planiranje američkih ratnih snaga u Aziji i Pacifiku tijekom Vijetnamskog rata; general Edwin E. Black, predsjednik havajske podružnice, zapovjednik američkih snaga na Tajlandu tijekom vijetnamskog sukoba; George Farris, menadžer u washingtonskoj i hongkonškoj podružnici Nugan Handa, stručnjak za vojno-obavještajne poslove; Bernie Houghton, predstavnik banke u Saudijskoj Arabiji, tajni agent američke mornaričke obavještajne službe (US Naval Intelligence); Thomas Clines iz Nugan Handa u Londonu, direktor za obuku u CIA-inoj tajnoj službi koja je bila upletena u aferu Iran-Contra i koja je radila s Michaelom Handom i Theodorom Shackleyjom za rata u Vijetnamu; Dale Holmgreen, tajvanski ured banke, upravitelj službe za letove u Vijetnamu za tvrtku Civil Air Transport koja je kasnije postala zloglasni CIA-in avioprijevoznik Air America; Walter McDonald, direktor podružnice Annapolis u Marylandu, bivši zamjenik direktora CIA-inog Odjela za ekonomska istraživanja; general Roy Mannor, filipinska podružnica, načelnik Stožera američkog pacifičkog zapovjedništva i vladin časnik za vezu s predsjednikom Ferdinandom Marcosom; William Colby, odvjetnik banke Nugan Hand, bivši direktor CIA-e.[12] Baš prava vrsta ljudi za vođenje banke, zar ne? To je bio još jedan paravan za trgovinu drogom. Direktor banke Nugan Hand bio je i predsjednik City National Bank of Miami (Gradska nacionalna banka, Miami) koja je rukovala s novcem Antidefamacijske lige, paravana za izraelsku tajnu službu Mossad.[13]

Istraga australske vlade otkrila je da milijuni dolara u financijskim knjigama banke Nugan Hand nisu bili obračunati, te da je Banka služila za pranje novca trgovaca drogom. Tako stečena zarada išla je CIA-i za financiranje krijumčarenja oružja i ilegalne tajne operacije diljem svijeta. Nadalje, postojali su dokazi da je CIA koristila banku Nugan Hand za plaćanje političkih kampanja protiv političara u različitim državama, uključujući Australiju, kako bi osigurala da birači povjerenje poklone CIA-inom pulenu. Da, to je upravo taj »slobodni« svijet o kojem govorimo. Banke čija su imena općepoznata diljem svijeta služe kao praonice novca narko-industrije, prenose ga s računa na račun sve dok se njegovo porijeklo ne izgubi u mreži transakcija. Industrija proizvodnje zlata i dijamanata, kojima preko kompanija poput 'De Beersa' upravljaju Rothschildi i Oppenheimeri, također se koriste za pranje narko-novca. Zaradom od prodaje droge od tih se kompanija kupuju zlato i dijamanti koji se zatim prodaju i dobiva se »čist« novac. Međusobno isprepletene angloameričke obitelji u gmazovskoj mreži manipulacije, koja je odgovorna za organiziranje ratova i ekonomske depresije tijekom cijelog niza naraštaja, stoje i iza svjetskog tržišta ilegalnim narkoticima. Neke od najpoznatijih poslovnih banaka i kompanija na svijetu glavninu svojeg bogatstva posredno ili

neposredno zarađuju na ovisnosti mladih o drogama. To su iste obitelji i organizacije koje su bile odgovorne za trgovinu robljem iz Afrike i izvozom »kulija«* iz Kine. Izraz »being shanghaied«** potječe od otimanja Kineza i njihova prisilnog odvoženja u SAD gdje su radili kao sluge. Prohibicija alkohola bila je sredstvo za stvaranje goleme mreže organiziranog kriminala u SAD-u. Tako stvorena struktura bila je savršena - kao što je bilo i planirano - za trgovinu drogom nakon prestanka prohibicije. Glavne skupine koje su se zalagale za prohibiciju i okončanje »grijeha opijanja«, skupine poput Ženske kršćanske trezvenjačke unije (Women's Christian Temperance Union) i Anti-salunske liga (Anti-Saloon League), preko Rockefellerove fondacije, Fondacije Russel Sage i sličnih fondacija oslobođenih plaćanja poreza, financirale su obitelji Rockefeller, Vanderbilt i Warburg. Prohibicija je bila još jedna prijevara Bratstva, smišljena zbog dugoročnijih motiva. Usput rečeno, prohibicijom se obogatio Joseph Kennedy, JFK-ev otac.

Klasik profesora Alfreda McCoyja iz 1972. godine pod naslovom *The Politics Of Heroin - CIA Complicity In The Global Drug Trade (Heroinska politika – sudioništvo CIA-e u svjetskoj trgovini drogom)* govori o tome kako su CIA-ini helikopteri u Vijetnamu, dok je američka javnost mislila da su tamo zbog borbe protiv komunizma, u stvari prevozili heroin od polja opijumskog maka do distribucijskih točaka. Opisuje kako je za tu trgovinu iskorištena tvornica za punjenje *Pepsi-Cole*, i kako su mediji skrivali te informacije. U tom je sukobu poginulo 58.000 Amerikanaca i bogzna koliko Vijetnamaca, i ništa bolje ne opisuje manjak poštovanja tih ljudi prema ljudskom životu od načina na koji je CIA krijumčarila drogu u Ameriku: droga u plastičnim vrećicama bila je skrivena u tjelesnim šupljinama poginulih američkih vojnika koje su iz Vijetnama vraćali u domovinu na pokop. CIA-in operativac Gunthar Russbacker ispričao je kako je nekim tijelima vađena utroba kako bi se prije slanja u SAD mogla što bolje ispuniti drogom.[14] Na tijelima koja su nosila drogu zapisivane su tajne šifre po kojima ih se prepoznavalo po dolasku u zrakoplovne baze na Zapadnoj obali, posebno u bazu Ratnog zrakoplovstva Travis u Kaliforniji. Droga je potom vađena iz leševa i distribuirana među mladim Amerikancima.

Heroin je derivat opijumskog maka iz kojeg se dobiva i morfin, spoj koji je dobio ime po grčkom bogu snova Morfeju. Heroin je prvi put proizveden 1898. godine u Bayerovom laboratoriju u Njemačkoj, kada su molekuli morfina dodani drugi sastojci. Bayer će kasnije postati dio I. G. Farbenovog farmaceutskog kartela, jednog od glavnih kotačića Hitlerovog ratnog stroja. Heroin stvara najjaču ovisnost od svih opijata, međutim Bayer ga je stavio na tržište kao »herojski lijek,

* Kuli – najamni radnik iz Azije koji obavlja najteže poslove, najniži sloj u kastinskom sustavu; op. prev.

** Engleski izraz koji znači 'odvesti nekoga protiv njegove volje', posebno na brod; dakle, izraz potječe od imena kineskog grada Shanghaija; op. prev.

bez adiktivnog potencijala što ga posjeduje morfij«. Naziv 'heroin' dolazi od »herojski« (eng. »heroic«), i njegovi tvorci su doista bili heroji Bratstva s obzirom na njegov potencijal da prouzroči neopisiv užas i bijedu. Danas trgovinu heroinom na Dalekom istoku i dalje - preko svojih posrednika, kineskih Trijada - vode Slobodni zidari. Trijade su mafija Dalekog istoka, no sve su prisutnije i u Zapadnom svijetu, na primjer u Vancouveru u Kanadi. Dat ću vam još jedan primjer načina na koji se vodi ta igra. Kineski vladar prije Komunističke revolucije bio je Chang Kai Shek, pripadnik jednog ranijeg oblika Trijade. »Komunistički« vođa koji ga je svrgnuo s vlasti bio je Mao Tse Tung, Slobodni zidar Velikog Orijenta![15] On je Britancima omogućio produžetak najma Hong Konga (naravno da jest, bio je pouzdanik Bratstva) i posao s drogom se nastavio kao i prije. Do 1983. komunistička Kina imala je 3,6 milijuna hektara nasada opijuma koji predstavljaju temelj kako kineske tako i Zapadne ekonomije.[16] Da nema trgovine drogom, svjetsko bi gospodarstvo doživjelo slom – toliko je ovisno postalo o prihodima i ulaganjima koja su rezultat uništavanja ljudskih života. Trijade organiziraju proizvodnju heroina u takozvanom Zlatnom trokutu. Plaćaju ih hongkonški bankari Babilonskog bratstva u zlatnim polugama, a Trijade dijelom tog novca kupuju sirovi opijum od poljodjelaca. Tako godišnji ciklus postaje sve širi. Trgovinu kokainom iz Južne Amerike vode isti ljudi, ali u ovom slučaju preko agencija poput CIA-e. Kokain se dobiva iz lista koke i sve do 1903. godine korišten je u piću *Coca Cola*, koja je po njemu dobila ime. CIA-inu povezanost s kokainskim mrežama i to kako je CIA utemeljila kolumbijske narko-kartele detaljno sam opisao u knjizi *I istina će vas osloboditi*. U istoj knjizi pronaći ćete i pozadinu upletenosti Georga Busha i Billa Clintona u te poslove.

Iako je trgovina drogom vrlo važan izvor prihoda za financiranje provođenja gmazovskog Programa, zarađivanje golemih količina novca nije njezina jedina svrha. Druga, ali ne i manje važna svrha trgovine drogom je razaranje društava i onemogućavanje mladih ljudi u izražavanju njihove prave vrijednosti i potencijala. Kada su ljudi ovisni o drogama ne predstavljaju problem za veliki gmazovski Program. Trgovinu drogom uvijek u korak prate nasilje i kriminal, budući da se narkodileri bore za premoć, a ovisnici pljačkaju i kradu kako bi financirali svoju ovisnost. To Bratstvu pruža izvrsnu priliku da ponudi »rješenje« za taj »problem« – veće ovlasti policiji i daljnja erozija temeljnih sloboda. Prije nekoliko godina vidio sam anketu u *Los Angeles Timesu* u kojoj je otprilike 84% ispitanih reklo da bi se odreklo svojih osnovnih sloboda kada bi smatrali da bi to donijelo pobjedu u ratu protiv droge. Problem-reakcija-rješenje. Ono što ti ljudi trebaju hitno shvatiti je da drogu *distribuiraju* isti oni koji istovremeno predvode rat protiv droge i nude »rješenja«. Najveći dio mreže za borbu protiv droge teško je korumpiran i koristi se kao sredstvo za neopazivo distribuiranje narkotika. George Bush bio je predvodnik više ratova protiv droga od ijednog američkog političara, a opet je jedan od glavnih narko-baruna Sjeverne Amerike. Izvjestitelj lista *San Jose Mercury News* razotkrio je CIA-inu upletenost u plasiranje *crack* kokaina u crnačku

zajednicu Los Angelesa. Dogodilo se to za trajanja Bushova boravka u Bijeloj kući. Nakon objave članka, i novinara i novine zapljusnuo je plimni val ismijavanja i zlostavljanja, pokrenut od etabliranih novina *establishmenta* poput *Washington Posta* i *Los Angeles Timesa*. Bratstvo je željelo uništiti vjerodostojnost te priče. Usput, čak se i kod odabira ljudi koje će se uključiti u posao s drogom gleda na loze. Jedan moj prijatelj ima vezu kojoj je jedna američka vladina agencija ponudila posao prijevoza droge s mjesta na mjesto. Odbio je, no upitao je zašto su pristupili baš njemu. »Poznata nam je tvoja loza«, glasio je odgovor. Jedan od tajnih znakova, otkrio je, bilo je porezati se po dlanu. Ako vas ikada uhvate, pokažete policiji svoj dlan i oni vas puste.

Agencije za borbu protiv narkotika pod nadzorom su narko-kartela, stoga kada čujete da je policija nanijela »veliki udarac narko-mafiji« obično se radi o tome da se Bratstvo rješava konkurencije i nastoji stvoriti dojam da se nešto poduzima. Dilere droge je teško pronaći? Kako ih onda mladež što ravno s autobusne stanice dođe u neki novi grad uspije pronaći za manje od sat vremena? Uzimate li teške droge, ili pomišljate na to, upamtite sljedeće: ako činite mentalno, emocionalno, duhovno i naposljetku fizičko samoubojstvo, to vas ne čini »buntovnikom« ili »odmetnikom«; činite upravo ono što ljudi koji kontroliraju ovaj svijet žele da činite. Odluka je na vama, no upoznajte se s igrom prije nego što je započnete. Kada se počnete drogirati, pobjednik je samo jedan, a to nikada niste vi.

■ IZVORI

1 *Scarlet And The Beast,* str. 15.

2 Na istom mjestu.

3 Na istom mjestu.

4 Na istom mjestu, str. 11.

5 Na istom mjestu, str. 13.

6 Na istom mjestu, str. 31.

7 US News And World Report, 4. kolovoza 1986.

8 Scarlet And The Beast, str. 23.

9 Na istom mjestu.

10 "State Organised Crime, The Presidential Address", govor Williama J. Schamblissa u Američkom društvu za kriminologiju (American Society of Criminology), 1988.

11 Rodney Stitch, *Defrauding America* (Diablo Western Press, Alamo, California. 1994), str. 355.

12 Na istom mjestu, str. 355.

13 Michael Collins Piper, *Final Judgement, The Missing Link In The JFK Assassination* (The Wolfe Press, Washington DC, 1995), str. 92.

14 *Defrauding America,* str. 295.

15 *Scarlet And The Beast,* str. 33 i 35.

16 Na istom mjestu, str. 36.

PETNAESTO POGLAVLJE

Djeca Sotone

Crnomagijski obredi poznati pod nazivom sotonizam suvremeni su izraz obreda i žrtvovanja ljudi u drevnom Babilonu i društvima - između mnogih drugih diljem svijeta, sumerskih, feničkih, hetitskih, kanaanskih i akadskih naroda - u koje se infiltriralo Bratstvo. Jedni te isti rituali povezani s istim božanstvima bili su neprekidno prisutni tijekom čitave povijesti a od fundamentalne su važnosti i danas za suvremene inicijate Bratstva.

Moja upotreba pojma sotonizam nema veze s kršćanskim poimanjem Sotone. Ja ga koristim isključivo kako bih opisao sustav obrednih žrtvovanja i mučenja koja su, ma kako nekome to moglo zvučati nevjerojatno, svakidašnja pojava diljem današnjeg svijeta. Sotonizam nije samo drugo ime za štovanje izrazito destruktivne, negativne sile koja se tijekom mnogih stoljeća nazivala bezbrojnim imenima: Nimrod, Baal, Moloh ili Moleh, Set, Vrag, Lucifer i tako dalje, popisu nema kraja. Sotonizam izvrće sve pozitivno, jednako kao što su nacisti uzeli pozitivni simbol svastike i obrnuli je kako bi simbolizirala negativno. Zato sotonisti obrću pentagram i koriste crnu boju kao simbol tame – odatle njihova »crna misa«. Međutim, oni izokreću i simbolizam bijele boje koja je za njih izrazito negativna boja. Sotonističke mreže, nazvane po njihovim različitim božanstvima, ustanovilo je Babilonsko bratstvo kako bi služile njegovim potrebama. Vidjeli smo izvještaje o Čuvarima i njihovom potomstvu, Nefilima, uključujući navode o pijenju krvi. Bratstvu je poznato da krv sadrži životnu energiju. Pijenje menstrualne krvi oduvijek je bilo ustaljena praksa kod gmazovskih loza zato što gmazovi trebaju krv da bi živjeli u ovoj dimenziji. Menstrualna krv bila je poznata kao Zvjezdana vatra, ženska lunarna esencija. Ženskim menstrualnim ciklusom upravljaju Mjesečeve mijene, pa krv sadrži energiju tih ciklusa. Njezini sastojci navodno jamče dugovječan život. U Indiji su je nazivali *soma*, a u Grčkoj ambrozija, kako sugeriraju neki istraživači. Za ambroziju su govorili da je nektar. I jest – gmazovskih bogova koji su genetski krvopije. Vrč ili kalež »Sveti gral« također je simbol maternice i pijenja menstrualne krvi, kao i simbol same gmazovske »kraljevske« loze. Elitu gmazovske »kraljevske« loze menstrualnom su krvlju opskrbljivale svećenice-djevice, od čega potječe izraz »crvena žena« (scarlet woman)* odnosno, kod Grka, »sveta žena« (sacred woman). Na grčkom to glasi »hierodulai«, što je kasnije prevedeno na engleski kao »harlot« (hrv. 'bludnica'), te na njemački kao »whores«, što je po-

drijetlo riječi »whore« ('kurva'). Iz prakse pijenja krvi potječe riječ 'ritual' (ritu = crvenilo). Osim što je zbog toga crvena boja toliko bitna sotonistima, menstrualna je krv i razlog široke upotrebe zlatne boje kod »kraljevskih« loza. Zlato je prozvano metalom bogova, međutim Anunakijima sa sumerskih pločica menstrualna krv je bila »zlato bogova«.

Gmazovi i njihovi križanci piju krv jer tako u sebe unose životnu silu osobe, a ona im je potrebna za opstanak u ovoj dimenziji. Kada piju ljudsku krv i jedu ljudsko meso, često se pretvore u gmaza - kažu mi oni koji su tome svjedočili. Pijenje krvi im je u genima. Jedna visoka svećenica elite Bratstva ili »Božica majka« u hijerarhiji, koja je obrede izvodila za pripadnike Bratstva na najvišoj razini, rekla mi je da gmazovi bez ljudske krvi ne mogu zadržati ljudski oblik na ovoj dimenziji. Njezino sadašnje ime je Arizona Wilder, a prije se zvala Jennifer Ann Greene. Zanimljivo je što je rekla da su gmazovi progonili arijske narode po svemiru jer im je krv bijele rase iz nekog razloga posebno važna, a genetska linija plavokosih i plavookih ljudi poželjnija im je od svih drugih. Slijedili su bijelu rasu na Mars - rekla je - i zatim zajedno s njima došli na Zemlju. Uopće nije nemoguće da se dolazak gmazova na ovaj planet u većem broju dogodio mnogo kasnije nego što smatra većina istraživača. Program križanja od prije svega nekoliko tisuća godina između Anunakija i bijelih Marsovaca koji su se na Marsu već bili križali s gmazovima proizveo bi genetsku strukturu s visokim udjelom gmazovskih gena. To je od ključne važnosti zbog razloga koje sam objasnio ranije. Čini se da im je za mijenjanje oblika koje prakticiraju potreban točno određen udio gmazovskih gena. Pa ipak, povijesno razdoblje kada se križanje dogodilo daleko je manje važno od same činjenice da se dogodilo.

Sotonizam se temelji na manipulaciji energijom i sviješću. Njegovi krajnje perverzni obredi stvaraju energetsko polje, vibracijsku frekvenciju koja spaja svijest sudionika s gmazovskom i drugim svijestima niže četvrte dimenzije. To je dimenzionalno polje, mnogim ljudima poznato i kao niži astral, koje je u rezonanciji s frekvencijom niskovibracijskih emocija poput straha, krivnje, mržnje i tako dalje. Kada je obred usredotočen na te osjećaje - što sotonizam redovito čini - ostvaruje se snažna veza s nižom četvrtom dimenzijom, s gmazovima. Oni su, u stvari, još od prije nekoliko tisuća godina kada je čitava ta žalosna priča započela, »demoni« čije je prizivanje cilj tih rituala. Za vrijeme takvih obreda dolazi do većine opsjedanja, kada gmazovi preuzmu fizičko tijelo inicijata. Vodeći sotonisti punokrvni su gmazovi prerušeni u ljudski oblik. Njihovi obredi se bez iznimke održavaju na takozvanim vrtlozima, sjecištima silnica Zemljinog energetskog polja, pa užas, strah i mržnja proizvedeni u obredima ulaze u globalnu energetsku mrežu i utječu na Zemljino magnetsko polje. Misaoni oblici te razine zlona-

---

* Engl. »Scarlet Woman«, dosl. 'crvena žena'; pogrdni izraz za ženu za koju se vjerovalo da je preljubnica ili bludnica, ili da se prekomjerno upušta u seksualne aktivnosti.

mjernosti snižavaju vibracijsku frekvenciju i negativno utječu na ljudske misli i osjećaje. Pođite na mjesto održavanja sotonističkih obreda i osjetit ćete ozračje zlonamjernosti i straha koje je tamo prisutno. Ono što nazivamo »ozračjem« u stvari je vibracijsko polje i misaoni oblici kojima je ispunjeno. Tako govorimo o sretnom, živom ili ozračju punom ljubavi, ili pak o mračnom i zlokobnom ozračju. Što je Zemljino polje vibracijski bliže vibraciji niže četvrte dimenzije, to veću moć gmazovi imaju nad ovim svijetom i njegovim stanovnicima. Sotonizam nije samo morbidna praksa i perverzija, iako je i to. Glavni razlog njegova postojanja je, sa stajališta Bratstva, upravljanje Zemljinim magnetskim poljem; štovanje njihovih gmazovskih gospodara i povezivanje s njima; pijenje životne sile žrtava; i opskrbljivanje gmazova energijom, jer se oni, kako se čini, hrane ljudskim emocijama, posebice strahom. Te žrtve se, u doslovnom smislu, prinose »bogovima«, gmazovima, i to se odvija tisućama godina. Svrha masovnih žrtvovanja ljudi što su ih izvodili Asteci u Središnjoj Americi i mnogi drugi bila je hranjenje utjelovljenih gmazova i njihovih križanaca ljudskom krvlju i mesom, a neutjelovljeni gmazovi s niže četvrte dimenzije hranili su se oslobođenom energijom. Phil Schneider, graditelj američkih podzemnih baza, ispričao je piscu i istraživaču Alexu Cristopheru da su djeca koja više nisu mogla raditi kao robovi postajala hrana za gmazove. Oni, naime, preferiraju mlađu djecu budući da nisu onečišćena kao odrasli. Teško je to prihvatiti, zar ne? Siguran sam da sve u vama vrišti »besmislica!«, jer tko bi se želio suočiti s takvom istinom? Pa ipak, ne suočimo li se, kako ćemo to ikada zaustaviti?

Sotonistički obredi općenito se odvijaju noću obzirom da je tada magnetsko polje najstabilnije. Tijekom dana električki nabijene čestice solarnih vjetrova stvaraju turbulencije u polju, te otežavaju međudimenzionalna povezivanja. Najstabilnije je za vrijeme pomrčina kada su domorodački narodi održavali svoje najvažnije ceremonije povezivanja s entitetima iz drugih dimenzija i njihovog manifestiranja. Plemenski vračevi su to znali. Sotonistički obredi i žrtvovanja ljudi, posebice djece, vrlo su česti, i u njima sudjeluju neki od najpoznatijih političara, biznismena, vlasnika medija i ljudi iz industrije zabave na svijetu. To je i logično. Bilo bi zapanjujuće da nisu u to uključeni, s obzirom na svoje podrijetlo. Ti obredi i žrtvovanja ljudi oduvijek su predstavljali temelj »religije« Bratstva. A Bratstvo manipulacijama dovodi svoje sotonističke inicijate i »potrkala« na moćne pozicije u politici, ekonomiji, poduzetništvu, vojsci, medicini te u medijima i industriji zabave. Stoga je udio sotonista i žrtvovatelja djece među vodećim ljudima tih profesija i institucija zapanjujuće visok u odnosu na isti udio u općoj populaciji. Prema bivšim sotonistima koje sam upoznao i o kojima sam čitao, čini se da su pojedini svjetski političari ovisni o krvi uzetoj žrtvama u trenutku žrtvovanja, i to zbog adrenalina koji se tada proizvodi. Rekli su mi da je ta ovisnost prilično rasprostranjena među sotonistima, a istraživači koji se bave ovom temom sugeriraju da je to tvar koju gmazovi također žele. Sve se slaže.

Koncept žrtvovanja ljudi i životinja lako je slijediti od davnina pa sve do danas. Ironično je, iako razumljivo u kontekstu ove knjige, da je velik dio tih žrtvovanja zamišljen da spasi, a ne uništi život. Vjerovalo se da će jedna žrtva udobrovoljiti »bogove« i zaštititi živote mnogih drugih. To je još jedno podrijetlo izraza »žrtveni jarac« koji označava onoga koji je žrtvovan zbog tuđih »grijeha«. To se, dakako, manifestiralo u brojnim mitskim vjerskim »junacima« koji su »umrli da bi naši grijesi mogli biti iskupljeni.« Žrtvovanje kralja ili vladara kako bi se udobrovoljilo bogove još je jedna drevna tradicija. U sjevernoj Africi i Bliskom istoku, takozvanoj kolijevci civilizacije, gdje su napisani izvještaji o Anunakijima i Čuvarima, bila su česta žrtvovanja ljudi, a posebno djece. Slični obredi bili su raširenі i u Kini, Rimu, Africi, Aziji, Grčkoj, Južnoj Americi i - najpoznatije od svih - u Meksiku, gdje su Asteci vršili *en masse* žrtvovanja bogovima. Na tom su se području, kao što je bivši meksički predsjednik Miguel De La Madrid rekao Cathy O'Brien, seksualnoj robinji kojoj je CIA kontrolirala um, gmazovski vanzemaljci spustili i proizveli fizička tijela koja će opsjesti, baš kao što su to izdašno činili u arijskom narodu. Gmazovi i žrtvovanja ljudi idu ruku pod ruku. Skandinavci su pokapali živu djecu kako bi zaustavili pošasti i udobrovoljili velikog boga Sjevera, skandinavskog Odina odnosno germanskog Wodana ili Wodena. Bogovi škola misterija bili su bez iznimke povezani s žrtvovanjima ljudi i upravo te škole su, a preko sada globalnih mreža Bratstva i sotonizma, prenosile ta znanja i obrede sve do danas. Inke iz Perua žrtvovali su djecu; u Europi ljudske su se žrtve prinosile od najranijih dana. Jedan od druidskih obreda predviđao je zakopati dijete u temelje nove zgrade ili ih poprskati djetetovom krvlju. U pričama o sv. Kolumbi (golubica, Semiramis), ta »kršćanska« heroina navodno je svojim redovnicima rekla da bi priličilo da se jednoga od njih pokopa u temelje novog samostana na škotskom otoku Ioni (Sunce) kako bi se »posvetilo« zemljište. Sveti Oran dobrovoljno se prijavio i zato je, vjeruje se, otišao ravno u raj.[1] Rimski izvještaji povjesničara Tacita otkrivaju da su druidi smatrali obavezom prekriti svoje oltare krvlju zarobljenika, te da su se savjetovali s bogovima preko ljudskih utroba. Iste priče mogu se pronaći u Irskoj i Škotskoj. Irski mit pripovijeda da je u Irskoj najprije živjela skupina pohlepnih bogova zvanih Formorijanci koji su svake godine zahtijevali dvije trećine od sve novorođene djece. Feničani i njihovi srodnici Kartažani naveliko su žrtvovali ljude, a to su činili i Kanaanci. Kada je Kartaga gubila u ratu s Rimskim carstvom, dvjesto plemićkih obitelji žrtvovalo je svoje sinove Baalu (fenički bog Sunca, Bel odnosno Bil).[2]

Još jedna česta tema žrtvovanje je prvorođene djece, najčešće prvorođenog sina. U nekim aboridžinskim plemenima u Australiji majke bi ubile i pojele svoje prvorođeno dijete kako bi osigurale da će moći imati više djece.[3] Žrtvovanje prvorođenih životinja i ljudi bilo je dosta često i spominje se u Starom zavjetu. Knjiga o kraljevima govori kako je Mešu, kralja Moaba, toliko izbezumio poraz od Izraelita da je žrtvovao svog najstarijeg sina i nasljednika. Sjetite se Postanka i kako je »Bog« (bogovi) insistirao da Abraham žrtvuje svog prvorođenog sina kako bi

stavio na kušnju njegovu vjeru i poslušnost. Isti obredi i dandanas se provode među sotonistima, krvnim lozama Bratstva i njihovim zločinačkim organizacijama kao što je mafija. Žrtvovanje prvorođenca tim je neobičnim ljudima služilo kao provjera predanosti nekog člana njihovom cilju. Jahve/Jehova u Knjizi brojeva jasno veli: »Svako, naime, prvorođenče među Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je«, a u Izlasku zahtijeva: »Meni daj prvorođenca od svojih sinova«. U Bibliji stoji da je Abraham došao iz sumerskog grada Ura, a arheološka iskapanja iz 1927. godine koja je vodio Sir Leonard Woolley na tamošnjem su Kraljevskom groblju, u grobovima koji datiraju od oko 2.800. godine prije Krista, otkrila velik broj dokaza o žrtvovanju ljudi. I Skiti su, narod koji je donio mnoge arijske loze i obrede u Europu, činili isto. Dokazi o žrtvovanju ljudi, posebno djece, mogu se pronaći na svim glavnim lokacijama i narodima koji su spomenuti u ovoj knjizi, uključujući palaču Knosos na Kreti.[4] Kult lubanje kao središte rituala neprestano se pojavljuje u ovoj priči – kod Templara, misterije Rennes-le-Chateaua i Društva lubanje i kostiju u Sjedinjenim Državama. Ispitivanjem kostura pekinškog čovjeka koji datira od prije otprilike milijun godina, i neandertalskog čovjeka koji datira od prije 200.000 godina, došlo se do dokaza da su se takvi obredi izvodili čak i u tim vrlo ranim, pretpovijesnim vremenima. Kult glave, koji je uključivao konzumaciju mozga žrtvovane osobe, postao je prepoznatljiv u Jerihonu prije otprilike osam tisuća godina, a dokazi o istim obredima pronađeni su i u šintoističkoj religiji u Japanu te u drevnoj Kini. Anath, legendarna sestra boga Baala, prikazana je okićena s nekoliko ljudskih glava obješenih o svoj pojas, jednako kao i božice majke Meksika i Indije.[5]

Pisani tekstovi iz drevnog Egipta otkrivaju mnoge načine žrtvovanja i mučenja koji su kasnije postali široko raširen.[6] Egipćani su imali običaj žrtvovati crvenokosog čovjeka na grobnici Ozirisa, budući da je crvena boja povezana sa Setom, egipatskom inačicom Sotone. Neki od obreda što su ih se prisjetili danas živući ljudi koji u tim užasima prošli kroz nezamislivu patnju jednaki su obredima podrobno opisanima u *Egipatskoj knjizi mrtvih (Egyptian Book Of The Dead)* i uključuju, primjerice, držanje ljudskih srca u staklenci.[7] U Egiptu su se srca stavljala na vagu kako bi im božica Maat sudila i odvagnula kaznu. To je pravo značenje žene sa sunčevom krunom koja drži vagu pravde što se može vidjeti na velikom broju sudskih zgrada. Drevni brahmanski fakiri u Indiji i druge škole misterija iz davnih vremena poznavali su droge, obrede mučenja i »magiju« koja je proizvodila halucinacije. Šašavi fakiri. Hipnoza se obilato koristila u hramovima. Štovatelji demona Bela/Baala/Nimroda u Kanaanu, Babilonu i Feniciji u sklopu svojih vjerskih obreda prakticirali su žrtvovanja ljudi, kanibalizam i ubojstva djece u ime Moloha odnosno Moleha, koji je jedan aspekt Nimroda/Baala.[8] Baal (gospodar ili vladar), vrhovni bog Kanaanaca i Feničana, navodno je bio davatelj života, a Moloh je bio razaratelj života. Obojica su zahtijevala udobrovoljavanje žrtvama. Baala odnosno Moloha kasnije su poistovjećivali s rimskim bogom Saturnom.

Častećи Baala, boga Sunca i boga vatre, Kartažani su, u skladu s obredima Feničana i Kanaanaca, bacali djecu u vatrenu jamu koja je imala oblik Baala/Moloha. Na nalazištu u blizini današnjeg Tunisa pronađeno je tisuću urni s pougljenjenim ostacima male djece. Ne zaboravite, ti obredi jednaki su onima koji se danas izvode, a današnji sotonisti i članovi Bratstva štuju iste te bogove. Zato je 19. travnja 1993. godine u Wacou pušteno da djeca izgore na smrt u paklu za koji su u cijelosti bili odgovorni od sotonista kontrolirani FBI i ATF, Ured za zloupotrebu alkohola, duhana i vatrenog oružja (Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms). To su bili isti duboko poremećeni ljudi koji su raznijeli zgradu Jamesa P. Murraha u Oklahomi 19. travnja 1995. kada je poginulo mnogo djece. Datum 19. travnja sotonistički je obredni dan povezan s vatrom – bogom vatre, Baalom odnosno Molohom. A što Moloh zahtijeva? Žrtvovanje djece. Waco i Oklahoma bili su prinošenja dječjih žrtava Baal/Molohu provedena prema posve istom sustavu vjerovanja kao i žrtvovanja što su ih provodili antički narodi. Po istom principu, rat je tim ljudima masovni krvavi obred u kojem nezamisliv broj ljudi biva ubijen i osakaćen, a Planet obavijen negativnom energijom. Radi se o energiji kojom se mnogi gmazovi s niže četvrte dimenzije hrane ili je koriste za utjelovljivanje u ovoj dimenziji. Želite li nepobitni dokaz da su pripadnici sekte *Branch Davidians* (Branch Davidijanci) i njihova djeca žrtvovani u Wacou, toplo vam preporučam da pogledate video-film *Waco: The Rules of Engagement (Waco: Pravila postupanja).*[9] Nikada više nećete povjerovati u nijedan službeni izvještaj. Obredna imena »demona« koja se danas upotrebljavaju ista su kao i ona koja su se koristila u antičkim vremenima te kasnije kod skupina poput Templara. Potvrdu za to pronalazimo u čitavom nizu izvještaja modernih žrtava sotonizma. Jedna moja prijateljica, britanska terapeutkinja Vera Diamond, već gotovo dvadeset godina radi s ljudima koji su bili podvrgnuti sotonističkom zlostavljanju i kontroli uma. Ona kaže:

> »Djeca kažu da se riječ Sotona koristi više od ijedne druge, a da su među drugim demonima Baphomet i Behemoth. Čini se da je Molech (Moloch) na poseban način povezan s jedenjem djece, kao i jedan po imenu Choronzon. Oni su, izgleda, posebno angažirani u žrtvovanju djece.«

Choronzon se odnosi na Kronosa, grčku inačicu Nimroda. Prema grčkoj legendi, Kronos bi progutao svoju djecu čim bi se rodila jer se bojao da će ga svrgnuti. Kronos je bio najmoćniji među Titanima, kako su Grci zvali divove nastale križanjem gmazova s ljudima, to jest s »kćerima ljudskim«. Grčki mit simbolički ih naziva djecom saveza između neba (vanzemaljaca) i Zemlje (ljudi). Kronos je bio otac Zeusa koji je preživio budući da ga je njegova majka sakrila od svog muža djecoubojice. Zeus je kasnije pokrenuo pobjedonosni rat protiv svog oca i ostalih Titana, a zatim je kao Kralj bogova vladao dinastijom ogrezlom u žrtvovanja djece. Kako pratite različite narode kroz naraštaje, tako pronalazite iste teme prinošenja ljudskih žrtvi. Kanaanci/Hebreji duboko su bili upleteni u žrtvovanje

ljudi i životinja, ma koliko su njihovi glasnogovornici tijekom godina to pokušavali negirati. Sotonisti u »židovskoj« hijerarhiji i dandanas izvode iste obrede, dok većina Židova diljem svijeta o tome ne zna ništa. Priče o židovskim fanaticima koji žrtvuju djecu u vrijeme blagdana Pashe - a koje vuku korijene od davnina pa sve do današnjeg vremena - mogu nam poslužiti kao povijesna osnova kada shvatimo pravo značenje Pashe (eng. »passover«, može se prevesti i kao prijelaz; op. prev.). Taj blagdan nema nikakve veze s prolaskom »Boga« kraj kuća izraelitske djece i ubijanjem samo prvorođenih Egipćana. To je više simbolizam kojeg će razumjeti isključivo inicijat ili uporni istraživač. Zapisi iz osmog i sedmog stoljeća prije Krista pokazuju da su Izraeliti spaljivali svoje sinove na žrtvenim lomačama u dolini Gehinnon pokraj Jeruzalema.[11] Za djecu bi se tada govorilo da su »prešla preko« vatre ili »prošla kroz« vatru kao krvne žrtve Molohu/Baalu. U Levitskom zakoniku nalazimo psalam: »Ne smiješ dopustiti da koje od tvoje djece bude žrtvovano u vatri Moleku«. Prorok Jeremija govori o narodu: »spaljuju svoje sinove kao žrtve paljenice Baalu«, a u Knjizi proroka Jeremije poručuje nam se i da: »podigoše uzvišice tofetske u Dolini Ben Hinomu i spaljuju vatrom svoje sinove i kćeri.« O Molohu je također pisao John Milton u svojoj epskoj poemi *Izgubljeni raj (Paradise Lost):*

> »Prvo, Molohu, groznom kralju, umrljanom krvlju
> ljudske žrtve, i roditeljskim suzama.
> Iako, zbog zvuka bubnjeva i tamburina glasnih,
> Nečujni su jauci njihove djece, što spaljuju se kao žrtve
> Tom sablasnom idolu.«

Stari zavjet obiluje pričama o životinjskim i ljudskim žrtvama. Isti simbolizam može se pronaći u nizu drevnih tekstova o žrtvovanju prvorođene ili mlade djece. Ta je tema prisutna, naravno, i u priči o Isusu. Židovska dogma u svom ekstremu izrazito je žrtvena. Njihovi hramovi bili su klaonice sa stalnom opskrbom životinjama koje su tu dovođene radi obrednog klanja i žrtvovanja. Pogledajte način na koji Židovi dandanas ubijaju životinje. Meso je »košer« samo ako se životinji prereže vrat i iskrvari na smrt. Jednako je s »halal« mesom kod muslimana. Preko krvnih loza Bratstva drevni su se obredi pomno očuvali, što znači da današnja vladajuća elita žrtvuje djecu i pije krv jednako kao što se to prakticiralo u drevnim vremenima. Hindusku vjeru i informacije na temelju kojih su nastale svete knjige *Vede* na indijski su potkontinent donijeli Arijci s Kavkaskog gorja, jednog od glavnih središta vanzemaljaca, odnosno unutarzemaljaca i njihovih potomaka. Stoga ne iznenađuje da se i u *Vedama* nalaze identične upute za prinošenje žrtvi bogovima. *Vede*, napisane otprilike 1400 godina prije Krista, sadrže popis imena bogova i vrsta žrtava najprimjerenijih za svakog pojedinog boga. U moderno vrijeme žrtve se svake godine prinose božici majki Kali, ženi boga Šive za koju se oduvijek smatralo da se hranila ljudskim mesom. U Šivinom hramu u Tanjoru

svakog se petka žrtvovalo jedno muško dijete sve dok sredinom devetnaestog stoljeća praksa nije (službeno) prekinuta. Thuggee*, jedno od drevnih tajnih društava Bratstva, ubijali su svoje žrtve u skladu sa složenim ritualima posvećenima božici Kali, koja je inače prikazivana s vijencem od lubanja.

U tim su žrtvenim obredima korištena djeca ili takozvane »mlade djevice« budući da su sotonisti i njihovi gmazovski gospodari zbog vlastitih razloga željeli biti u dodiru s predpubertetskom energijom. Sotonisti, brojne od njihovih žrtvi te terapeuti koji su radili s žrtvama ispričali su mi iste priče o takozvanim »regenerativnim obredima«: stariji sotonist, ponekad visoko pozicionirani član Bratstva, stoji u središtu kruga sačinjenog od beba ili male djece. Tada se djecu obredno žrtvuje što sotonistu ili sotonistici omogućava da upije njihovu životnu esenciju, njihovu životnu silu i regenerira svoje tijelo. Najpoznatiji svjetski sotonist Aleister Crowley, koji je bio povezan i s Churchillom i s nacistima, zagovarao je prinošenje ljudskih žrtvi i priznao da je žrtvovao djecu. U svojoj knjizi *Magick In Theory And Practice (Magija u teoriji i praksi)* objavljenoj 1929. Crowley objašnjava razloge obrednih ubojstava i zašto su mali dječaci najbolje žrtve:

> »Teorija je drevnih čarobnjaka da je svako živo biće skladište energije, te da količina energije varira u skladu s veličinom i zdravljem životinje, kao i u skladu s njezinom mentalnom i moralnom prirodom. U trenutku smrti životinje dolazi do naglog oslobađanja te energije. U skladu s tim, za najviše spiritualno djelovanje čovjek treba izabrati onu žrtvu koja sadrži najviše energije najveće čistoće. Muško dijete koje je savršeno nevino i vrlo inteligentno najviše je zadovoljavajuća i najpogodnija žrtva.«[12]

Crowley u fusnoti dodaje da je prema tekstovima sotonista Freatera Perduraba svake godine između 1912. i 1928. izvršio točno takvo žrtvovanje po sto pedeset puta. Razmislite o tome. To znači da je samo taj jedan čovjek obredno žrtvovao gotovo 2500 dječaka samo u tom razdoblju. Pitate li se i dalje što se dogodi s mnogim milijunima - da, radi se o milijunima - djece koja svake godine nestanu širom svijeta i nikada više ne budu pronađena? A na tu brojku još idu svi oni uzgojeni da bi bili žrtvovani, o kojima javnost ništa ne zna. Sve nam to govori da procjene broja obrednih žrtvovanja koja se dogode svake godine nisu pretjerivanja. Sotonizam je u svojoj srži krađa tuđe energije i svijesti te manipulacija njima. U starim su ga vremenima nazivali »krađa duše«. Nekome se može činiti da je to tek bolesna perverzija, međutim oni koji doista razumiju pozadinu tih obreda znaju da je najvažnija stvar učinak obreda, a ne toliko sami obredi. Oni su sredstvo za ostvarenje cilja – krađe i manipuliranja energijom. Seks je toliko

---

* Thuggee, od hindski »thag«, lopov; od sanskrtski »sthaga«, za varalica, i »sthagati«, za prikriti; indijska mreža tajnih društava/bratstava ponekad nazivana prvom zločinačkom organizacijom. Bili su poznati po tome što su putnike koje su pljačkali ubijali davljenjem. – op. prev.

učestao u sotonističkim obredima zbog toga što u trenutku orgazma u tijelu dolazi do eksplozije energije koju sotonisti mogu izolirati i apsorbirati. Seks za trajanja sotonističkog obreda ili žrtvovanja, međutim, prouzrokuje eksploziju energije vrlo niske frekvencije, čemu su razlog niske pobude uključene u proces, pa je energija sotonističkog seksa u rezonanciji s gmazovskom frekvencijom. Kako bi pojačale snagu tih obreda koriste se i astrološke energije koje neprekidno stvaraju kretanje planeta, te Sunčevi i Mjesečevi ciklusi. S tim u skladu, postoje i posebni sotonistički dani kada se održavaju najvažnije sotonističke ceremonije. U te se dane žrtvuju nezamisliva mnoštva ljudi, većinom djece. Neki od glavnih datuma su: 1./2. veljače, Svijećnica; 21./22. ožujka, proljetni ekvinocij; 30. travnja/1. svibnja, Valpurgina noć/Cvjetni festival (Beltane); 21./22. lipnja, ljetni solsticij; 31. srpnja/1. kolovoza, Lammas – Festival Velike subote; 21./22. rujna, jesenski ekvinocij; 31. listopada/1. studenog, Samhaim/Noć vještica; 21./22. prosinca, zimski solsticiji ili Yule.

Dopustite mi da ovdje još jedanput naglasim da ti datumi i festivali sami po sebi nisu sotonistički. To su razdoblja u godišnjem planetarnom ciklusu kada se na Zemlji manifestiraju vrlo moćne energije različitih vrsta, pa se na te datume izvode rituali i ceremonije, kako pozitivne tako i negativne prirode. Planetarni ciklus proizvodi energiju, a sotonisti je jednostavno iskorištavaju za vlastite ciljeve, jednako kao što to čine pozitivni obredi koje, na primjer, izvodi većina suvremenih druida. Drugi datumi za široko rasprostranjene sotonističke obrede uključuju svaki puni mjesec budući da je u vrijeme punog mjeseca reflektirana energija Sunca najsnažnija. Uočite također važnost koju datum 1. svibnja ima za sotoniste. Na taj dan 1776. godine osnovani su bavarski Iluminati, a to je ujedno i Praznik rada u komunizmu i socijalizmu, tvorevinama Bratstva.

'Solomonov ključ' knjiga je okultne magije koju je, prema legendi, napisao sam »Kralj Solomon«. U uputama o prizivanju demona i prinošenju žrtava demonima koje sadrži nalazi se pentagram. Takva drevna djela tvore temelj jednih te istih obreda u svakom naraštaju. Unutarnji krug Vitezova templara bavio se crnomagijskim obredima, a Templari su bili optuženi za ono što danas zovemo sotonizam, te za odbacivanje Kršćanstva poricanjem Krista i pljuvanjem na križ. Govorilo se da su štovali demona zvanog Baphomet, što je crnomagijski simbol poznat i kao Mendeški jarac. Jarac (kojega se simbolizira i jednorogom) znak je inicijata i predstavlja političku moć, dok Lav (Sunce) predstavlja kraljevsku moć. Stoga je lav Kralj džungle i glavni simbol na zastavi britanske kraljevske obitelji. Jarcem vlada planet Saturn, a Lavom Sunce, pa su sotonisti i crni čarobnjaci u svojim obredima bili intenzivno usredotočeni na Sunce i Saturn. Saturnova vibracija ima mnogo jači učinak na Zemlju nego što se pretpostavlja. U astrologiji Saturn je planet zakona i vlasti. Jarac, znak vlasti, prema astrolozima je također i astrološki znak Engleske, tog središta globalne kontrole. Za ime 'Baphomet' smatra se da je izvedenica grčkih riječi za krštenje mudrošću odnosno znanjem (inicijacija), a dr. Hugh Schonfield, jedan od stručnjaka za Svitke iz Mrtvog mora, kaže da se uz pomoć šifre Esena riječ 'baphomet' može prevesti kao »Sofija«, ime božice gnostika i

grčka riječ za mudrost.[13] 'Sofija' je još jedan naziv za žensku energiju. Schonfield je siguran da postoji veza između Templara i Esena, i ja se s njim slažem. Dokazao je da su Templari koristili isti kod kao i Eseni, takozvanu atbašku šifru koja je upotrijebljena u nekima od svitaka iz Mrtvog mora.[14] Druge optužbe protiv Templara bile su da su ubijali djecu i poučavali žene kao napraviti abortus.[15] Istina je da je većina njihovih priznanja bila iznuđena tijekom strahovitih mučenja kojima su ih izlagali sotonisti iz Rimokatoličke crkve, Inkvizicija. Međutim, nisu svi izvještaji bili prikupljeni na taj način i indicije su toliko jake, a priča tako dosljedna, da bi ih bilo glupavo sve jednostavno odbaciti. Bilo kako bilo, jednu je stvar lako dokazati. Iste te ceremonije što obuhvaćaju ritualna ubojstva djece i korištenje žena zvanih uzgajateljice za proizvodnju djece i abortiranih fetusa za žrtvovanje demonskom »bogu« sasvim se sigurno događaju i danas, i ta je sotonistička struktura zlostavljanja i obrednih ubojstava pod kontrolom upravo mreže tajnih društava čijem su širenju doprinijeli Templari. U svjedočanstvu jednog Templara, Squina de Flexiana, stajalo je da su svi Templari morali prisegnuti da nikada neće napustiti Red, te da će promicati njegove ciljeve svim sredstvima, dobrim ili lošim. Nijedan zločin počinjen u čast ili u korist Reda nije se smatrao grijehom. Također, iznio je navode o žrtvovanju beba i abortiranju fetusa.[16]

Ista je priča i s unutarnjim krugovima Slobodnih zidara. Credo Mutwa, šaman iz plemena Zulu, rekao mi je da su u usporedbi sa Slobodnozidarskim obredima koje je vidio u SAD-u i Velikoj Britaniji afrički *vudu* i crna magija dječja igra. Tajna lozinka Slobodnog zidarstva je Tubal Kain, ime potomka biblijskog Kaina koji je bio anunakijski križanac. Tubal Kainova sestra Naamah[17] navodno je uvela žrtvovanje ljudi i kanibalizam u svijet.[18] Tubal Kain je poznat kao otac vještičarstva i vračarstva, te je stoga njegovo ime lozinka Slobodnih zidara.[19] Slovo »G« na simbolu Slobodnog zidarstva označava gnosticizam (znanje) te generaciju, obrede plodnosti seksualnih kultova drevnih Baala i Aštarotha.[20] Nedvojbeno je to i simbol povezan s generacijom i genetikom, kao i gmazovskim lozama. Slovo »G« vidimo u logou lanca Gannett koji je pokupovao novine i televizijske postaje širom Sjedinjenih Država, a izdaje i nacionalni dnevnik *USA Today.*[21] Među pripadnicima loze de Medici iz Crnog plemstva u Veneciji bila je Catarina de Medici (Ramzes-Pizon-Bush) koja je financirala Kristofera Kolumba i bila francuska kraljica, i za koju se navodi da je naručila ljudsko žrtvovanje u crnoj misi u šesnaestom stoljeću. Tada je žrtvovan dječak čija je krv upotrijebljena u pričesti koja je trebala spasiti njezinog sina Philipa koji je bio na samrti.[22] Medicijeva je oko vrata nosila talisman s imenom sotonističkog demona Asmodeja.[23] Benjamin Franklin, takozvani stup Kršćanske crkve i jedan od potpisnika Deklaracije o nezavisnosti SAD-a bio je član sotonističkog Kluba paklenog ognja; ispod njegovog bivšeg doma u Londonu pronađena su tijela šestero djece i četvero odraslih osoba za koje je utvrđeno da datiraju iz razdoblja kada je on tamo živio. Adolf Hitler i nacisti bili su sotonisti, a to su bili i njihovi »protivnici«, poput Winstona Churchilla i Franklina Delana Roosevelta. Rothschildi, ranije zloglasna njemačka okultistička

obitelj Bauer, kako se čini, prakticirali su kanaanske sotonističke obrede,[24] dok su neke od porodičnih loza s dugotrajnim vezama s keltskim zemljama kao, na primjer, obitelj St. Clair/Sinclair, preferirale druidski sistem.[25] Ime sotonističkog božanstva Aštaroth poslužilo je kao inspiracija za ime Astor, jedne od obiteljskih loza koje su bile duboko upletene u sotonizam.[26] Astori su bili tijesno povezani s britanskom kraljevskom obitelji. K tomu, našli su se u središtu skandala Profumo iz 1963. godine kada je britanski ministar obrane John Profumo bio primoran podnijeti ostavku nakon što je pred Donjim domom Parlamenta lagao o svojoj vezi s prostitutkom Christine Keeler, koja je imala seksualne odnose i sa špijunom ruskog KGB-a. Vezu ministra i prostitutke namjestio je Stephen Ward, sadomazohist i crni mag koji je živio na imanju Astorovih u Clivedonu, u pokrajini Berkshire. Priča je bila mnogo opširnija od onoga što je dopušteno da izađe u javnost, a dogodi li se to ikada, ponovno će baciti svjetlo na neke vrlo mračne prakse i dovesti ih u vezu s najviših krugovima britanskog društva, uključujući kraljevsku obitelj Windsor. Princ Philip poznavao je Stephena Warda, a lord Mountbatten bio je jedan od uzvanika na zloglasnoj »plivačkoj zabavi« u Clivedenu koja je odigrala pogubnu ulogu u Profumovom padu.

Ono što nazivamo sotonizmom u stvari je vladajuća hijerarhija piramide Bratstva kojom upravljaju gmazovi. Poput svih drugih dijelova mreže, sastoji se od strogo odijeljenih odjeljaka. Najviše razine sotonističke mreže spojene su s najvišim razinama Bratstva, međutim nižim razinama nije dopušteno znati ništa o pravoj prirodi organizacija u koje su uključeni. Neke od razina sotonizma poznate su kao Sestre svjetlosti, Generali s pet zvjezdica, Glavni savjetnici, Čuvar knjiga, Čuvar pečata, a postoji i položaj što se naziva Asmodej.[27] Jedno od globalnih središta sotonizma je Dvorac tame, Chateau des Amerois odnosno Dvorac kraljeva smješten u Belgiji, u selu prikladnog imena Muno Bel. Dvorac se nalazi blizu francuske granice i na dvadesetak kilometara od Luksemburga. Guste ga šume štite od pogleda, a čuvari sprječavaju pristup znatiželjnicima. U dvorištu dvorca nalazi se katedrala s kupolom koja sadrži tisuću svjetala.[28] Kada je George Bush govorio o tisuću točaka svjetlosti, bila je to šifra za ovo mjesto inicijacije najviših inicijata sotonističke piramide. U toj sotonističkoj katedrali nalazi se prijestolje visoke svećenice gornje hijerarhije, takozvane Kraljice Majke.[29] Kako se čini, u tamošnjem se podrumu svakog dana žrtvuje po jedno dijete.[30] Tu se obredi izvode u čast sotonističke »božice« Lilith koja je u hebrejskoj Kabali demon. U drevnom Sumeru gmazovska se loza, budući da se prenosi preko ženskog nositelja, simbolički prikazivala kao ljiljan (eng. lily), a njezinim glavnim nositeljima davana su imena poput 'Lilith', 'Lili', 'Lilutu' i 'Lillette'. Ime 'Elizabeta' (El-lizard-birth) je izvedenica tih imena. Jedan drugi demon kojeg su prizivale mnoge »Majke« naziva se 'Bilair', 'Bilar' ili 'Bilid', što su kabalistička imena za silu koju drugi nazivaju Sotona, itd.[31] Iz tih pokrajina u Belgiji i sjevernoj Francuskoj potekle su obiteljske loze, uključujući porodicu Bruce, koje su prije mnogo stoljeća zaposjele Škotsku. U Belgiji, toj maloj državi između Francuske i Nizozemske, ujedno je i sjedište Europske unije,

NATO-a te, kako čujem, golemog računalnog centra u kojem se nalaze podatkovne baze o svim ljudima na svijetu. Izgleda da se taj centar naziva »Zvijer«, a niz sličnih postoji širom svijeta. Elitna organizacija za kontrolu uma zvana Skupina Janus također je smještena u sjedištu NATO-a. Nimrod je bio Eannus, bog s dva lica, koji je Rimljanima kasnije poznat kao Janus. Razlog da je Belgija sjedište sotonizma i tako velikog broja institucija Bratstva krajnje je jednostavan: Bratstvo je upravo s tim ciljem 1831. godine stvorilo Belgiju i postavilo na vlast gmazovsku »kraljevsku« lozu, kuću Saxe-Coburg-Gotha (Rames-Pizon-Bush), krvnu lozu britanske kraljevske obitelji i, preko svojeg ogranka u Prusiji, podupiratelje Adama Weishaupta, utemeljitelja bavarskih Iluminata.

Krug pedofilskih ubojica koji je 1996. godine razotkriven u Belgiji tek je dio sotonističke mreže koja djeluju toj zemlji i iz nje. Na čelu skupine bio je Marc Dutroux koji je povezan sa sotonističkim Redom Abrasaxa sa sjedištem u selu Forchies-la-Marche blizu Charleroja u južnoj Belgiji, ne osobito daleko od Dvorca tame. Abrasax je Abraxas, demon velikog trbuha od čijeg imena, najvjerojatnije, potječe magijski izraz 'abrakadabra'. Dutroux je jednog svog suučesnika po imenu Bernard Weinstein živog zakopao, a među Weinsteinovim osobnim predmetima pronađeno je pismo od skupine Abrasax, potpisano od nekoga tko se predstavljao kao egipatski bog Anubis. U pismu mu se naređivalo da pribavi »darove« za Visoku svećenicu Reda, uz detaljne upute o tome koja treba biti dob i spol žrtava. Britanski list *Sunday Times* objavio je izvještaje svjedoka koji su opisivali crne mise u kojima su djeca ubijana pred publikom koja je uključivala istaknute članove belgijskog društva.[32] Jedne belgijske novine izvijestile su da je i bivši povjerenik Europske unije bio u skupini sudaca, visokih političara, odvjetnika i policajaca koji su sudjelovali u orgijama u belgijskom dvorcu koje je organizirao Michel Nihoul, jedan od suučesnika Marca Dutrouxa, navodnog vođe pedofilskog kruga. Jedan je istražitelj izjavio da je to izgledalo poput »povratka u Srednji vijek«.[33] Kada govorimo o tim obredima, u biti ne postoji Stari, Srednji ili Novi vijek. To je neprekinuti slijed koji se proteže tisućama godina, kojim upravljaju jedne te iste loze. Na žrtvenim mjestima koja su identificirali svjedoci, a posebice u sjedištu sekte, pronađene su ljudske lubanje. Sotonistička skupina koja je stajala iza ubojstava u Belgiji, priopćeno je, bila je povezana sa sličnim skupinama u Nizozemskoj, Njemačkoj i Americi.[34] U stvari, ona predstavlja dio globalne mreže koja djeluje u svim zemljama. Sotonizam funkcionira poput transnacionalne korporacije.

Crnomagijski se obredi prakticiraju u cijelom svijetu, s njihovim sam žrtvama razgovarao u nizu zemalja. U Engleskoj sam upoznao jednu hrabru ženu, tada četrdesetogodišnjakinju. Priča koju mi je ispričala o onomu što je proživjela bila je jednaka mnogim drugim pričama koje sam čuo. Rođena je u Darlingtonu 1950-ih godina, a nedugo zatim njezin otac sotonist prodao ju je dvama drugim sotonistima. Poznavala ih je samo kao Thomasa i Helenu. Odrasla je u najstrašnijim uvjetima u domu za djecu u Hullu, koji je vodilo dvoje zlostavljača djece. Noću bi u njihove spavaonice ulazili s bakljom, i kada je baklja iznad nekog dje-

teta držana otprilike minutu, znali bi da je njihov red da pođu u podrum i budu seksualno zlostavljani. Tijekom praznika koje je provodila u Darlingtonu, u dobi od svega sedam ili osam godina, upoznala je oca koji ju je povezao s dvoje drugih sotonista, Thomasom i Helenom. Oni su joj davali droge umiješane u sok od naranče i sladoled, te noću kombijem odvozili u seoske crkve na području Darlingtona. Drogirali su je kako bi bila podložnija kontroli uma i kako se ne bi sjećala onoga što je vidjela. O tome ću više govoriti u sljedećem poglavlju. Međutim, kao što je često slučaj s ljudima kada uđu u tridesete ili četrdesete godine, žrtvama se počinju javljati bljeskovi sjećanja o patnjama koje su prošli. Događaji koje su proživjeli vraćaju im se kao da ih gledaju na filmskom platnu. Zato ih je tako velik broj ubijen prije nego što dođu u tu dob, i to često za takozvane »snuff« filmove, filmove koji do najsitijih pojedinosti prikazuju ubojstvo čovjeka. One koje ne ubiju ponovno otmu kako bi ih podvrgli snažnijoj kontroli uma i tako spriječili prisjećanje. Sve veći broj ljudi koji su proživjeli strahote u svojoj mladosti sada ih se počinju prisjećati i iznositi priče istih temeljnih značajki. Ako ste jedan od njih, molim vas, javite mi se ukoliko imate što za dodati onome što ovdje opisujem. Adresa se nalazi na kraju knjige. Moja informatorica tvrdi da su je nekoliko dana nakon što je sa mnom razgovarala šestorica sotonista ugrabila s ulice i strpala u kombi. U grlo su joj uštrcali nešto iz šprice i upozorili da prestane razgovarati s »tim opasnim guzičarom Ickeom« te da prestane otkrivati imena. Zaprijetili su joj smrću kao i smrću njezine djece ukoliko ne prestane. Osim toga, ne zašuti li, rekli su joj, otet će njihovog psa i »vratiti ga natrag u komadima«. Dražesni ljudi.

Za vrijeme mučnih zbivanja u seoskim crkvama kojih se sada prisjeća, moja engleska informatorica i druga djeca korišteni su u sotonističkim obredima koji su uključivali seks, mučenje i ubojstva. Prozori na crkvi bili bi zastrti crnim zavjesama čija je nutarnja strana u skladu sa sotonističkim pravilom bila okrenuta, a ovisno o dobu godine za različite ceremonije koristile su se različite boje. Ponekad su crkve koristili kriomice, no nemojte podcijeniti broj pripadnika kršćanskog klera koji su također članovi sotonističke mreže. Sotonisti su, kako se prisjeća, bili odjeveni u halje, a mnogi su nosili krinke, uključujući krinke s licem jarca odnosno Baphometa, božanstva za čije su štovanje bili optuženi Templari. U Velikoj Britaniji kao i u Americi u te su događaje upletena neka od najpoznatijih imena u državi. Živo se sjeća (Bože moj, sama pomisao na to je mučna) kako su je polegli na pod, na leđa, a iznad nje za kosu držali uplakanog dječaka, ne starijeg od šest godina, dok ga je muškarac kojeg je kasnije prepoznala kao jednog od najviših političara u Sjevernoj Irskoj silovao. Kada je stvar završila, pojavio se nož i njime je dječaku prerezan vrat, dok se krv slijevala po njoj. »Sjećam se očiju tog čovjeka«, rekla mi je. »Nikada neću zaboraviti ledenu hladnoću njegovih očiju.« Rekla je da su mu dječaci bili draži od djevojčica.

U nekoliko navrata, tvrdila je, brutalno ju je silovao čovjek koji je desetljećima bio velika 'faca' na političkoj sceni Velike Britanije. Taj je čovjek, kaže, njezino golo tijelo običavao držati pred sobom pomoću kuka koje joj je zabio pod kožu na

području bokova. U vrijeme kada se to događalo bila je još mala djevojčica. Rekla mi je da je taj muškarac bio Edward Heath. Njegovo se ime uvijek iznova pojavljuje u svjedočenjima žrtava sotonističkog zlostavljanja u Velikoj Britaniji. Heath je bio britanski premijer od 1970. do 1974. te član Bilderberške skupine koji je potpisao ulazak Velike Britanije u Europsku zajednicu, danas Europsku uniju. Bio je jedan od glavnih arhitekata daljnje integracije Britanije u Sjedinjene fašističke države Europe. Među velikim brojem međusobno izoliranih pojedinaca koji su Heatha prepoznali kao sotonista je i gospođa koju sam spomenuo na početku ove knjige, a koja je vidjela gušteroliku figuru na Burnham Beechesu u Buckinghamshiru, dvadeset i pet minuta automobilom od službene ladanjske rezidencije britanskog premijera zvane 'Chequers' (eng. »chequers – igra »dama«; op. prev.). Igra dama igra se na ploči s crnim i bijelim kvadratima – identičnoj podnom uzorku svih Slobodnozidarskih hramova. Burnham Beeches nije mnogo udaljen od High Wycomba te sjedišta Kluba paklenog ognja Benjamina Franklina i Sir Francisa Dashwooda. Siguran sam da je i Burnham Beeches bio jedno od mjesta koje su posjećivali. Ta je gospođa zajedno sa svojim mužem, glavnim upraviteljem Burnham Beechesa, živjela na tom posjedu. Njezin muž također je bio sotonist, pa mu je zbog toga bilo povjereno da se brine za Burnham Beeches, područje starih gajeva i šuma pod upravom vlasti u Londonu u čijem je sastavu bilo i područje zvano Egipatska šuma. Jedne kasne večeri početkom 1970-ih, u vrijeme kada je Heath bio premijer, bila je u šetnji sa svojim psom kada je u daljini ugledala neka svjetla. Potiho se približila da bi vidjela što se zbiva. Na svoj užas, otkrila je da se radi o sotonističkom obredu, te da su u krugu tadašnji premijer Edward Heath i njegov ministar financija Anthony Barber. Kaže da ih je promatrala kad se Heath počeo pretvarati u gmaza, i dodala da ju je iznenadilo što se činilo da nitko u krugu time nije bio ni najmanje iznenađen. »Naposljetku se pretvorio u krupnog gmaza, narastavši više od pola metra.« Rekla je da je bio »malo ljuskav«, te da je »govorio dosta normalno, iako je zvučao poput 'međugradske veze' – ako možete zamisliti 'niskofrekventne' prekide.« Dobro se sjećam vlastitog susreta s Heathom na televizijskom izbornom programu 1989. godine kada sam bio glasnogovornik britanske Zelene stranke. Nikada u životu nisam vidio tako hladne i neugodne oči. Tada nisam znao ništa o svemu ovome, međutim izgled njegovih očiju nikada nisam zaboravio.

Još jedan poznati pedofil i sotonist u Velikoj Britaniji je lord McAlpine, bivši blagajnik Heathove Konzervativne stranke i direktor građevinskog carstva 'McAlpine'. Osim toga, on je bio zamijenio pokojnog Jimmyja Goldsmitha na čelu Referendumske stranke u Britaniji, stranke koja je utemeljena kako bi preotela one britanske skupine što su se protivile Europskoj zajednici i odvela ih u veličanstveni neuspjeh. McAlpina - čovjeka duboko upletenog u gmazovsku mrežu tajnih društava, uključujući Slobodne zidare - istraživački magazin *Scallywag* javno je prozvao kao pedofila.[35] Optužen je da se 1965. godine upustio u oralni seks s jednim maloljetnim momkom, pa je policija u Strathclydu protiv njega poduzela

takozvane mjere opreza zbog seksualnih prijestupa nad maloljetnikom. McAlpinea je također identificirao jedan od bivših stanara Doma za djecu 'Bryn Alyn' u Sjevernom Walesu koji je rekao da je bio prisiljen na oralni seks s njim. Obitelj McAlpine jedna je od elitnih loza u Škotskoj, najvjerojatnije povezana s drevnim škotskim kraljem Kennethom McAlpinom. Porodica McAlpine ima dugu povijest sotonizma u svojim redovima, kao i škotska familija Keswick. Obje su dio mreže koja operira diljem svijeta, sve do Dalekog istoka i Australije. Blizak prijatelj obitelji McAlpine je Willie Whitelaw, predsjednik Konzervativne stranke. Bio je potpredsjednik vlade Margaret Thatcher, koju su tijekom njezinih godina na mjestu premijerke »nadgledali« Whitelaw, McAlpine i Sir Geoffrey Howe. Kada je Bratstvu prestala biti od koristi, Howe je održao govor u Donjem domu parlamenta koji je u stvari okončao njezinu vladavinu. Whitelowa je 1986. godine na Krunskom sudu u Maidstonu Derry Mainwaring-Knight, sotonist po vlastitom priznaju, imenovao za glavnog sotonista. Kao i obično, ništa nije poduzeto.[36] Mainwaring-Knight živio je blizu East Grinsteada, jednog od središta sotonizma u Engleskoj. U Škotskoj je glavno sotonističko središte Loch Ness u blizini Invernessa, prema legendi dom glasovitog gmaza, čudovišta iz Loch Nessa. Što bi te legende o Loch Nessu zapravo mogle simbolizirati? Aleister Crowley, najpoznatiji sotonist dvadesetog stoljeća, imao je kuću na jezeru Loch Ness, i na to je područje dolazio izvoditi neke od svojih najmoćnijih crnomagijskih obreda. Kamenu formaciju u blizini jezera zvanu Stijena kletvi crni čarobnjaci koristili su stotinama godina, a Crowleyja su posebno privlačile energije koje isijava obližnja planina Mealfuorvonie.[37] Legenda o čudovištu iz Loch Nessa mnogo je više od onoga što se općenito misli, a isto vrijedi i za druge neidentificirane stvorove, kao što je, na primjer, takozvani 'Bigfoot'. Neki vračevi sjevernoameričkih Indijanaca smatraju da se biće što se manifestira kao Bigfoot može pojaviti i kao morsko čudovište ili pantera budući da ima sposobnost mijenjati oblik.[38]

Ljudi koji su preživjeli sotonističke obrede uvijek su mi iznova govorili o tome kako su bili zlostavljani ili programirani u otmjenim aristokratskim rezidencijama ili u prostorijama ispod Britanskog muzeja i drugih službenih zgrada u Londonu. U opisima preživjelih stalno se pojavljuju i imena ministara iz konzervativne vlade. Još jedan pedofil bivši je parlamentarni zastupnik iz Leicestera, Greville Janner, grlati zagovaratelj židovskih interesa u Britaniji. Zloglasno mjesto na kojem se odvijaju pedofilske aktivnosti stambeni je blok *Dolphin Square* u Pimlicu, najveći stambeni blok stanova u Europi i londonska rezidencija brojnih parlamentarnih zastupnika. Zgrada je bila pod nadzorom Britanske carine nakon otkrića pornografskog materijala iz Amsterdama. Jedan njezin stanar navodno je izjavio: »Često nailazimo na maloljetne dječake kako lutaju hodnicima potpuno izgubljeni, i pitaju za stan jednog zastupnika.« Zbog velikog broja muških prostitutki - poznatih kao »dečki na iznajmljivanje« - koji tamo posluju, Pimlicu su nadjenuli nadimak »Pimp-lico« (eng. »pimp« – svodnik; op. prev.). Stanar *Dolphin Squarea* David Steel, bivši škotski vođa Liberalnih demokrata, aktivno je podupirao kampanju za »prava homoseksualaca« koje je pokretao Ian Campbell Dunn, pročelnik za idejne projekte u Skupštini okruga Edinburgh. Međutim, gospodin Campbell želio je mnogo više od »homoseksualnih prava«. On je član utemeljitelj Pedofilske razmjene informacija (Paedophile Information Exchange, PIE), skupine koja želi ozakoniti seks s djecom.[39] Treba li g. Steel podupirati takvu vrstu ljudi? Bivši ministri u vladi, Michael Portillo i Peter Lilley su, kako se čini, zajedno s mnogim drugim poznatim političarima stalni gosti jednog restorana u *Dolphin Squareu*. Pitam se, što ih tamo toliko privlači? Mora da je hrana u pitanju. Da, definitivno hrana...

Ljudi vjeruju da su ritualna zlostavljanja i žrtvovanja, ukoliko uopće postoje, vrlo rijetki. Vraga su rijetki! Žrtvovanja ljudi i ritualna zlostavljanja vrlo su rašireni. Pogledajte sotonističko zlostavljanje djece kao i mrežu pedofilskih ubojica raskrinkanu u Belgiji, mrežu koja uključuje policiju, suce i vodeće političare. Isto počinje izlaziti na svjetlo dana u Sjevernom Walesu i u drugim dijelovima Velike Britanije. Zapanjuje manjak medijskog interesa. Ted Guderson, čovjek s dvadesetosmogodišnjim iskustvom rada u FBI-u, na konferenciji o kontroli uma u Sjedinjenim Državama izjavio je da je nakon opsežnog istraživanja došao do procjene kako u SAD-u ima oko 3,75 milijuna praktičnih sotonista, te između 50.000 i 60.000 žrtvovanja ljudi godišnje. Terapeuti na konferenciji rekli su da su ih njihovi klijenti uputili na golemo sotonističko groblje pokraj Lancastera u Kaliforniji.[40] Drugo se, kako izgleda, nalazi kod Matamorosa u Meksiku. Kako bi održala stalan dotok djece, mreža sotonističkih obreda povezana je s dječjim domovima, dječjim vrtićima i utočištima za odbjeglu djecu. Molim vas, javite mi vaša saznanja.

Nedugo prije nego što je ova knjiga poslana u tiskaru, javio mi se prijatelj iz Sjedinjenih Država koji je deprogramirao ženu po imenu Arizona Wilder, a koju je Bratstvo pomoću kontrole uma držalo u ropstvu. Način na koji se ta kontrola uma provodi objasnit ću u sljedećem poglavlju. Wilderova je bila podvrgavana kontroli uma još od ranog djetinjstva kako bi postala takozvana Božica Majka, velika svećenica koja izvodi žrtvene rituale na najvišim razinama globalnog Bratstva. Ona je jedna od tri žene na toj razini u svijetu. Izvodila je obrede za britansku kraljevsku obitelj, kao što ćete vidjeti u devetnaestom poglavlju naslovljenom 'Božica i Kralj'. Položaj u sotonističkoj hijerarhiji koji je obnašala tako je visok da je čak i kraljici, kako se čini, bilo zabranjeno da joj se obraća tijekom ceremonija. Genetski je odabrana za taj posao, njezina je majka, naime, potomak francuskog plemstva. Arizona mi je rekla kako se čini da gmazovi nemaju osobito izražene ekstrasenzorne sposobnosti – pretpostavljam da je tome razlog nepotpuno razvijena emocionalna i duhovna razina bića – te da stoga kontroliraju um ljudi iz posebnih loza poput nje, te ih programiraju da izvode te obrede i za njih privlače energije. Kaže da ju je osobno programirao Josef Mengele (ona ga poznaje kao Greena odnosno Greenbauma) - gmaz sa sposobnošću mijenjanja oblika te zloglasni nacistički stručnjak za kontrolu uma i genetski manipulator - koji je uz pomoć britanskih i američkih obavještajnih službi pobjegao na kraju rata kako

bi sa svojim strahotama nastavio u Velikoj Britaniji, Sjedinjenim Državama i Južnoj Americi. Jednom joj je pokazao trideset centimetara širokog pauka kojeg je proizveo genetskim manipulacijama, a 1960-ih godina u SAD-u ju je upoznao s Adolfom Hitlerom. Opisala je mnoge tajne lokacije u Sjedinjenim Državama koje je moj prijatelj osobno vidio, svaki se put uvjerivši da su njezini opisi bili stopostotno točni. Rekla je da svaka od trinaest vladajućih obitelji globalnog Bratstva ima vlastiti odbor trinaestorice. Najmoćniji odbor je u SAD-u, a sjedište mu je u Kaliforniji. Neki od njegovih članova su Robert Caldwell, njegov sin Richard, Jim Christensen, Richard Hoehn, Richard Bradbury, Jim Efferson, Fred Danger i Frank Cohen. No, na čelu tog odbora, i najviše rangirani član Iluminata (Bratstva) za kojeg ona zna, čovjek je kodnog imena Pindar iz francuske pokrajine Alsace-Lorraine. Pindar znači »zmajev penis«. Njegovo pravo ime, kaže Arizona, je markiz de Libeaux. Još nisam utvrdio je li to pravo ime ili još jedan pseudonim – možete li mi pomoći? 'Libeaux' se odnosi na »od vode«, i u skladu je s drevnim legendama o gmazovskim bogovima koji izranjaju iz vode. Kaže da se u podrumu njegovog dvorca u Alsace-Lorrainu nalazi ulaz u podzemni svijet. Obratite pozornost na tu pokrajinu: Lorraine je, kao što sam ranije opisao, bio dom glavnih gmazovskih loza tijekom mnogo stoljeća. Programiranu visoku svećenicu/ Božicu Majku Pindar je oplodio, kako navodi, međutim njezin um je počeo odbacivati programiranje, te je abortirala fetus i raskinula s Bratstvom. Kao što se često događa, njezino je programiranje popustilo kada je njezin programer – Mengele - potkraj osamdesetih preminuo. Arizona kaže da Pindar, kao i svi gmazovi kada mijenjaju oblik, ima vrlo snažan hipnotički pogled (legenda o »urokljivom oku«), te da bi kod žrtvovanja lice žrtve u trenutku smrti okretali prema njemu kako bi pomoću tog magnetičnog procesa »urokljivog oka« ukrao dušu odnosno energiju žrtvovane osobe.

Slijede informacije koje je iznijela Arizona: Pindar prisustvuje na glavnim sotonističkim ceremonijama u Europi, a zatim zrakoplovom odlazi u Kaliforniju kako bi bio nazočan tamošnjim obredima. Beltane (Cvjetni festival) se ranije slavio u kanjonu Trebuco u Orange Countyju u Kaliforniji, međutim zbog širenja gradskih naselja obredi se sada održavaju u obližnjem kanjonu Blackstar koji je zatvoren za javnost. Policija Orange Countyja tada za promet zatvori prilazne ceste. Obred Samhain održava se u Kršćanskoj crkvi Eastside koja se nalazi na križanju 7. avenije i ulice Temple u Longbeachu. Ispred crkve nalazi se logo bijelog goluba s crvenim peharom između krila. To je ponovno Semiramis, a ti ljudi bijelu drže demonskom bojom – zato Pindar, »Marquis de Libeaux«, putuje u bijeloj limuzini. (Šifra-bijelo* je šifra u čije su značenje upućeni suci, policija, vojska, itd., a ima značenje: 'okreni glavu na drugu stranu i nemoj progoniti tu osobu'). Prema onome što Arizona tvrdi, crkvu čuvaju vojnici s dugim cijevima, a zalutali znatiželjnici ritualno se ubijaju i odlažu u mrtvačnici nešto dalje niz ulicu. Valpurgin obred održava se na zapadnoj strani otoka Catalina. Žrtvenu djecu koja ne znaju plivati brod obalne straže 'Zlatni orao' dovozi do tog mjesta, i zatim ih se baca u more. Njihovih se tijela rješavaju na način da ih sakupe i stave u kaveze s izgladnjelim morskim psima.

* Eng. »code white«; op. prev.

U obredima na otvorenom - kaže Arizona - nosila je crvenu halju i stajala u središtu pentagrama koji se nalazio unutar heksagrama, odnosno Davidove zvijezde. Tada bi je »uključili« u njezin program »Izide«, te bi vodila ceremoniju » Povlačenje Mjeseca« kojim se, kaže, unutar sotonističkog kruga materijaliziraju četiri režeća, grozomorna stvora. Žrtve, koje su od rođenja »uzgajane« za tu ulogu, ritualno se ubija tako da im se vrat prereže slijeva na desno. Krv žrtava prikuplja se i miješa s arsenom koji, izgleda, da je neophodan element za pripadnike ljudsko-gmazovskih loza. Tako pripravljena tekućina ulijeva se u kaleže, nakon čega ju sotonisti konzumiraju zajedno s jetrima i očima. To navodno daje moć i bolje vidovnjačke sposobnosti. S crijeva se sastruže mast kojom se premažu tijela svih sudionika – poput masti »messeha« u drevnom Egiptu. Leš se zatim objesi o drvo, a sotonisti stoje goli ispod njega kako bi po njima kapala krv. Božica Majka kaže da su sudionicu u toj fazi obreda u tako uzbuđenom stanju da se često pretvaraju u gmazove i najčešće se manifestiraju, kaže, u nekoj vrsti bijele boje. I oni su prestrašeni, jer u određenom trenutku Božica Majka tada pokazuje na četvero sotonista koji zatim bivaju obredno ubijeni. Clare Reeves, predsjednica američke udruge Majke protiv seksualnog zlostavljanja, ispričala mi je da joj je barem dvanaestoro obredno zlostavljanih klijenata reklo da su se počinitelji zlostavljanja pretvarali u gmazove. Još jedan ritual u Orange Countyju održava se u Dana Cove Pointu. U tom ritualu trudnicu se utopi, a njezino dijete odstrani. Britanska kraljevska obitelj, Ronald i Nancy Reagan, Gerald Ford, George Bush, dvojica njegovih sinova guvernera, Henry Kissinger, Newt Gingrich, Bill i Hillary Clinton, Rotschildi, Habsburzi, Bob Hope, Rupert Murdoch i niz drugih poznatih ličnosti sudjelovali su u žrtvenim ritualima koje je vodila Božica Majka - kaže Arizona. Po njenim riječima, svim potezima Billa Clintona upravlja Hillary jer je ona u hijerarhiji pozicionirana mnogo više od njega. Njegovim umom se upravlja, kaže, a Hillary je upravljač. Arizona također navodi da je u mnogim podzemnim objektima, uključujući i zloglasni *Area 51* u Nevadi, vidjela gmazove, Sive (eng. Greys) i gmazo-ljudske hibride. Kaže da je astronaut Neil Armstrong na Mjesecu snimio fotografije prozirnih građevina i neku vrstu podzemnog prebivališta. Te se fotografije, izgleda, nalaze u jednoj zgradi u Oklahoma Cityju. Božica Majka rekla je da je također vodila sotonističke ceremonije u Francuskoj, te da je na njima sudjelovao papa Ivan Pavao II. Jedan drugi izvor unutar »mind control« zajednice izvještava da je Papa također samo marioneta podvrgnuta kontroli uma, a jedna od mojih 'veza', čovjek koji ima rođake u Vatikanu, ispričao mi je da su Papu polagano trovali kako bi osigurali da umre na vrijeme da ga njihov izabranik zamijeni

u pravo vrijeme. Kaže da možemo očekivati da će Papa u tjednima i mjesecima koji su pred nama izgledati sve slabije i bolesnije.

Ono što su mi žrtve ispričale bilo bi gotovo nevjerojatno da ne dolazi iz tolikog broja različitih, međusobno nepovezanih izvora, kao i da te priče iz cijelog svijeta nisu praktički potpuno jednake, sve do pojedinosti o obredima i tehnikama programiranja uma. Djeca, kasnije traumatizirani odrasli ljudi, nemaju se kome obratiti. Njihove priče su tako zapanjujuće da bi im malo tko povjerovao, a boje se otići na policiju jer znaju da sotonistička mreža obuhvaća visoke policijske službenike, suce, javne dužnosnike, ljude iz medija, političare i mnoge druge koji kontroliraju naše »slobodno« društvo. Pitanja: »Što ćeš im reći?« i »Kamo ćeš pobjeći?« sotonisti koriste kako bi im slomili duh. Njihov osjećaj beznađa navodi ih na zaključak da se ništa ne može učiniti kako bi došli do pravde, pa odustaju i prestaju se truditi. Golema većina Slobodnih zidara nisu sotonisti i zlostavljači djece, međutim daleko ih je veći udio u tajnim društvima poput Slobodnih zidara nego izvan njih. Kako imati povjerenja u pravdu kada su, na primjer, članovi Slobodnozidarske lože br. 9179, Posjeda sv. Ivana, najviši policijski dužnosnici iz svih glavnih jedinica londonske Metropolitan policije, uključujući Antiterorističku postrojbu, Odjel za borbu protiv prijevara i Odjel za istraživanje pritužbi, koji bi trebao istraživati navode o policijskim nedjelima! U loži sv. Ivana se, nadalje, nalaze visoko pozicionirani pojedinci iz Ministarstva unutarnjih poslova, sudstva te Državnog odvjetništva koje odlučuje o tome hoće li se nekog sudski goniti ili neće. Članovi te jedne jedine lože sami mogu provesti čitav sustav - od istrage, podizanja optužnice do suđenja, ili pak sve to sabotirati. Kakve izglede ima jedno dijete protiv toga?

Osim toga, mnoge su žrtve izjavile da su same bile drogirane i programirane da sudjeluju u ritualnim ubojstvima i mučenjima druge djece. To se snima videokamerom te im se kasnije, kada su svjesnom stanju, reproducira. Nakon toga toliko su užasnuti time što su učinili, i u tolikom strahu od možebitnih posljedica da se ne usude obratiti vlastima. Druge tehnike koje sotonisti koriste kako bi spriječili da ih se otkrije uključuju nošenje maske s licem Mickey Mousa ili Vraga za vrijeme zlostavljanja djece. Kada mala djeca kažu da su ih zlostavljali Mickey Mouse ili Vrag, to onda zvuči još manje vjerodostojno. Jedna žena koja je sa mnom stupila u vezu rekla mi je da ju je njezin otac zlostavljao noseći masku Vraga, te da je tek dugo nakon toga shvatila da je za zlostavljanje u stvari bio odgovoran njezin otac. Priče ljudi s kojima sam razgovarao i izvještaji drugih, koje sam pročitao, opisuju događanja koja su onkraj svakog poimanja odnosno, u najmanju ruku, bili bi takvi da se doista ne događaju. Pijenje krvi, jedenje mesa leševa, na tisuće odraslih osoba i djece pokopanih u duboke grobove, ubijanje ljudi pred kamerom za takozvane »snuff« filmove – priča je jednostavno stravična. Jedna je majka u emisiji dokumentarnog serijala *Dispatches* na britanskoj postaji Channel Four ispričala kako je bila prisiljena staviti svoje novorođenče na sotonistički oltar i probiti mu

srce nožem. Sotonisti su potom spolno općili s njegovim mrtvim tijelom. To se događa u vašoj zemlji SADA!

Mnoge od žrtava rođene su u sotonističkim obiteljima, dok su druge uzgojene za žrtvovanje pomoću takozvanih »nosilja«: žena držanih u zatočeništvu kako bi rađale jedno dijete za drugim, pri čemu se ta djeca nikada ne uvode u knjige rođenih, pa službeno ni ne postoje. Ne možete ubiti nekoga tko ne postoji, pa se ta djeca i fetusi žrtvuju a da nitko izvan kruga ne zna da su djeca ikada rođena. Ku Klux Klan, fanatični pobornici arijske nadrase, koji je osnovao Slobodnozidarski sotonist Albert Pike, samo su jedna od bezbroj skupina koje drže žene pod ključem za tu svrhu.[41] Te skupine imaju vlastite primalje koje nadziru porode, koje su i same rođene u bolnicama pod nadzorom osoblja odanog Bratstvu i njegovim sotonističkim ograncima.[42] Drugu djecu iz nesotonističkih obitelji odnose pri porodu, a roditeljima priopće da im je dijete umrlo, dok je u stvari odneseno da bi bilo žrtvovano ili upotrijebljeno u projektima kontrole uma o čemu ću govoriti u sljedećem poglavlju. Roditelji slabijeg imovnog stanja te oni koji su ovisnici o drogama prepušteni su na milost i nemilost Slobodnim zidarima i sotonistima koji djeluju u hijerarhiji socijalnih službi i među sucima. Takvim se roditeljima djeca često oduzimaju kako bi sudjelovala u sotonističkim obredima ili projektima kontrole uma. Čini se da su takozvana »*crack*-djeca« (čije su majke tijekom trudnoće konzumirale *crack*-kokain; op. prev.), kao i blizanci posebno traženi za projekte kontrole uma. Poznat mi je slučaj blizanaca koji su bili »*crack*-djeca«. Živjeli su u Denveru u saveznoj državi Colorado, glavnom sotonističkom središtu. Najprije su ih oduzeli njihovim roditeljima i dali udomiteljima. Zatim ih je denverska socijalna služba, nakon što im je poočim ubijen pod vrlo čudnim okolnostima, odvela od skrbnika te su dani na posvajanje jednoj ženi koja se nakon ubojstva pojavila niotkuda i ponudila se da im bude pomajka. Sotonistički krug sa središtem u Denveru obuhvaća i Boulder u Coloradu. U Boulderu je u prosincu 1996. godine u kući svojih roditelja pronađena dječja miss JonBenet Ramsey, ubijena pod krajnje tajanstvenim i nerazjašnjenim okolnostima. Američki mrtvozornik i istražitelj dr. Cyril Wecht tvrdi da dokazi upućuju na to da je do njezine smrti došlo kada su je seksualno zlostavljali njezini roditelji, John i Patsy Ramsey.[43] JonBenet ubijena je na Badnjak, a Josef Mengele je za taj datum bio stvorio žrtveni obred koji se naziva »Posljednja svjetiljka na Božićnom drvcu«. Mengeleov pseudonim, Greenbaum, znači 'drvo', a odnosi se na kabalističko Drvo života. Izraz kojim Bratstvo naziva Vraga je 'JonBet', i slučajnost je toliko zaprepašćujuća da s obzirom na druge okolnosti ne mogu vjerovati da upravo to nije bio pravi razlog njezina imena.

Istraživački projekt o obrednom zlostavljanju na Sveučilištu Colorado u Boulderu otkrio je da su svi ispitanici bili primorani na seksualni odnos ili su bili zlostavljani; 97% ih je vidjelo žrtvovanje životinja ili sudjelovalo u njemu; 97% ih je bilo prisiljeno sudjelovati u spolnom odnosu s odraslim osobama; 97% ih je bilo podvrgnuto mučenju; 94% je bilo sodomizirano; 88% ih je bilo prisiljeno gledati žrtvovanje ljudi ili sudjelovati u njemu; a 88% na kanibalizam. Duga, preduga lista

ubojstava djece i drugih širom svijeta djelo je sotonističkih skupina, uključujući i, duboko sam uvjeren, još nerazjašnjeno ubojstvo trinaestogodišnje Gennette Tate blizu Esetera u Devonu 1978. godine. Njezino tijelo nikada nije pronađeno. Razgovarao sam s ljudima koji su godinama istraživali taj slučaj, i mnoštvo dokaza ukazuje na to da je u ubojstvo bila upletena sotonistička skupina u čijem su članstvu najvjerojatnije bili neki od vodećih ljudi u policijskim stožerima u Devonu i Cornwallu, nedaleko od mjesta gdje je Gennette posljednji put viđena živa. Njezin otac John Tate također je ostao dužan odgovore na neka važna pitanja. Ako postoji neki izdavač koji bi bio zainteresiran raskrinkati ovaj slučaj, postoji rukopis s tim dokazima. Kada skeptici postavljaju pitanja kako to da tako raširen sotonizam, zlostavljanja i ubojstva mogu biti zataškavani, moraju uzeti u obzir koja je vrsta ljudi upletena u te krugove. David Berkowitz, serijski ubojica iz New Yorka poznat kao Samov Sin, napisao je da je bio član sotonističke skupine koja je orkestrirala ubojstva. U pismima svom svećeniku Berkowitz je napisao:

»...ta skupina bila je mješavina sotonističkih praksi, uključujući učenja Aleistera Crowleyja i Eliphasa Levija *(još jedan zloglasni sotonist).* Bila je *(i još uvijek je)* krajnje krvožedna... Doktrine *covena** spoj su drevnog druidizma, učenja svetog reda Zlatne zore, crne magije i mnoštva drugih nezakonitih i odvratnih praksi...

Sotonisti *(oni pravi)* su osebujni ljudi. Nisu neuki seljaci ili polupismeni domoroci. Umjesto toga, sotonističke redove pune liječnici, odvjetnici, biznismeni i općenito vrlo ugledni građani... Oni nisu nepromišljena skupina sklona činjenju pogrešaka. Međutim, zatvoreni su i povezani zajedničkom potrebom i žudnjom da stvore kaos u društvu. Aleister Crowley je bio rekao: »Želim blasfemiju, ubojstvo, silovanje, revolucije, bilo što loše.«[44]

Sotonizam je djelo gmazova, »palih anđela«, i zanimljivo je da su i oni, prema jednom - tisuću godina starom - izvještaju, imali svog Samovog sina. Arapski pjesnik Firdowsi završio je svoju legendarnu povijest Irana, djelo pod naslovom *Shahnameh* odnosno 'Knjiga kraljeva' 1010. godine poslije Krista. U njemu piše o kralju po imenu Sam što se oženio prekrasnom ženom koja mu je rodila dijete nezemaljskog izgleda. Opis djetetovog izgleda potpuno odgovara opisima djece rođene križanjem Čuvara i ljudskih žena – vrlo su velika, bijele kože i snježnobijele kose. Njegovo ime bilo je Zal, dijete Nefila, Čuvara (gmaza) – ljudski hibrid. I Zal je bio Samov sin. Godine 1969. Charles Manson i njegova sotonistička »obitelj« ubili su devetero ljudi, uključujući glumicu Sharon Tate. Manson je za vrijeme pokreta Djece cvijeća djelovao u Kaliforniji, i u to je vrijeme njegova

* Magijska skupina od trinaest članova; op. prev.

skupina zvana 'Proces' bila vrlo prisutna na javnoj sceni u gradovima poput San Francisca. 'Proces' je nastao u Britaniji, da bi zatim utemeljio ogranke u Kaliforniji i New Yorku. Ta skupina slavi Adolfa Hitlera i štuje trojstvo Jahve, Lucifera i Sotone. U britanskom okultističkom časopisu *The Lamp of Thoth* autor po imenom Soror H. o Charles Mansonu je rekao: »On je mnogima od nas pokazao kako je u stvari počiniti zločin kakav bi svi mi željeli počiniti... Manson je podbacio tamo gdje su drugi kao Proces uspjeli. Dopustio je da ga uhvate.«[45] Jedan drugi serijski ubojica, Henry Lee Lucas, koji je navodno ubio tristo i šezdeset ljudi uključujući svoju majku, tvrdio je da je član sotonističke skupine zvane 'Ruka smrti'. Naveo je da su ubojstva predstavljala dio inicijacije, priznavši da je pio krv nekih svojih žrtava. 'Ruka smrti' - rekao je - umiješana je u trgovanje drogom i otmice djece za ropstvo i žrtvovanje. Kada bi ih ubili, skupina bi pila krv svojih žrtava i jela dijelove njihova tijela, rekao je Lucas. Osakaćena tijela pronađena u Meksiku i Arizoni potvrđuju njegovu priču. Richard Ramirez, serijski ubojica poznat kao Noćni vrebač, rekao je da je svojih trinaest žrtava ubio u ime Sotone. Obrnuti pentagrami, klasični sotonistički simboli, pronađeni su ispisani sprejem u domovima nekoliko njegovih žrtava, a na bedro jedne starije žene koju je ubio urezao je pentagram.

Broj ubojstava u svijetu koja su povezana sa sotonističkim obredima naprosto je fantastičan. Dok sam pisao ovu knjigu, javio mi se jedan istraživač obrednog ubojstva Alfreda Kunza, buntovnog svećenika Rimokatoličke crkve koji je izvodio egzorcizme. Kunz je u ožujku 1998. pronađen u svom župnom dvoru u Madisonu, u američkoj saveznoj državi Wisconsin kako visi naglavce s vratom prerezanim od uha do uha. Glava mu je bila odsječena, a krv odstranjena. Okolnosti tog slučaja bile su takve da se u istragu uključio FBI. Kasnije ću govoriti o tome kako su i ubojstva predsjednika Kennedyja i princeze Dijane bila puna obilježja sotonističkih obreda. O ovoj temi sotonističkih obreda slušam u svakoj zemlji koju posjetim, pa čak i otok Wight, mali otok uz južnu obalu Engleske gdje sam živio dosta godina, vrvi sotonističkim aktivnostima. Najprodavaniji britanski tjedni tabloid *The News Of The World,* objavio je otkrića jedne društvene radnice na otoku Wight koja je razotkrila karakter i razmjere zlostavljanja na tom otoku. Ona je razotkrila da su ti sotonistički žrtvovatelji djece bili stupovi lokalne zajednice, vlasnici hotela uz obalu, poslovni ljudi, dužnosnici lokalne uprave i političari. Opisala je 'programe uzgoja' na otoku u kojima se djeca uzgajaju za žrtvovanje, te načine na koje je to povezano s krugovima pedofila i krijumčara droge, što je još jedna zajednička uobičajena tema. Glavni inspektor Neil Kingman koji je predvodio istragu rekao je: »O tom sam slučaju u nekoliko navrata razgovarao s društvenom radnicom kao i s drugim ljudima. Nemam razloga sumnjati u ono što mi je rečeno.«[46]

Bilo je mnogo poznatih slučajeva za koje se tvrdilo da su povezani s obrednim zlostavljanjem, međutim većinom su ih uspješno zataškale političke i sudske vlasti, te povodljivi, neinformirani i pristrani mediji. Američki slučaj McMartin iz Los Angelesa, koji je izašao na svjetlo dana 1983. godine, odličan je primjer. Slučaj je uključivao 369-ero djece iz dječjeg vrtića McMartin koja su izjavila da

su bila seksualno zlostavljana. Djeca su pričala o zaklanim životinjama i drugim sotonističkim ritualima. Opisala su kako su bila zakapana, zaključavana te odvođena na različite lokacije na kojima bi bila zlostavljana. Neke od tih lokacija bili su dućan mješovite robe, groblje, crkva i krematorij. Djeca su rekla i da su bila prisiljena piti krv i urin, te da su bila prisutna kada su jednoj bebi iskopane oči, a tijelo nakon toga spaljeno. Drugi su rekli da je pred njima bio ubijen zec kako bi im pokazali što će im se dogoditi kažu li nešto svojim roditeljima. Istraga slučaja trajala je četiri godine, suđenje dvije i pol godine, a uključivalo je sto dvadeset i četiri svjedoka i pedeset tisuća stranica stenograma, pri čemu su se troškovi penjali na gotovo 23.000 dolara dnevno. Međutim, slučaj se naposljetku raspao i odgovorni za taj zločin prošli su nekažnjeno. Ključan u iskazima djece bio je njihov opis mreže tajnih tunela ispod zgrade kroz koje su, kako su rekla, odvođena na zlostavljanje. Na suđenju se tvrdilo da nema dokaza o postojanju tih tunela, međutim pet mjeseci nakon što su sudski spisi o slučaju McMartin zatvoreni, a službeno zataškavanje bilo dovršeno, tim profesionalnih istražitelja i iskapača otkrio je sustav tunela koji je spajao vrtić i jednu podrumsku prostoriju. Tuneli su se širili do susjednih zgrada za koje su djeca rekla da su tu bila odvođena prije nego što su ih odvozili na druge lokacije. Godine 1991. jedan nezavisni arheolog također je potvrdio postojanje tunela, kao i alarmnog sustava u vrtiću. Drugim riječima, djeca su govorila istinu. U Velikoj Britaniji slični su slučajevi zabilježeni, između mnogih drugih mjesta, u Orkneyju, Nottinghamu, Rochdaleu i Clevelandu. Svaki put kada socijalni radnici pokušaju razotkriti sotonističko zlostavljanje, *mainstream* mediji ih munjevito napadnu salvom osuda, dok im posebno žustru opoziciju čini prije spomenuti *Mail On Sunday.* Jednom prilikom stvar je otišla tako daleko da su »utvaru« sotonizma nazvali »histeričnom besmislicom«. Takve zamjedbe su u tolikoj kontradikciji s obiljem dokaza iz cijelog svijeta da iza njih može stajati samo neinformirani idiot (sasvim moguće) ili pak netko tko želi da istina ostane sakrivena. Kao rezultat takvog neuravnoteženog medijskog praćenja te, svakako zapanjujuće prirode dječjih iskaza, većina takvih slučajeva ne dođu ni do suđenja, a kada se to i dogodi, tek sićušna manjina završi s osuđujućom presudom. Javnost radije vjeruje da su optužbe neistinite jer želi vjerovati da se takvi užasi ne događaju. Nažalost, događaju se, i to u golemim razmjerima. Poričete li to zato što se ne želite suočiti s istinom o vašem svijetu, tada pomažete da se takvo neopisivo postupanje s djecom nastavi unedogled. Kao što je rekla Caroline Lekiar iz Nacionalnog udruženja mladih štićenika (National Association of Young People in Care):

> »Mogu razumjeti da je ljudima teško povjerovati u to, no ipak, sve ukazuje na to da se takve stvari događaju. Mala djeca crtaju crteže nekih stvari koje nisu mogla vidjeti na televiziji. Bavim se time posljednje dvije godine i naišla sam na velik broj slučajeva ritualnog zlostavljanja. Ima ga na sve strane; ljudi se doista trebaju probuditi.«[47]

Sotonističko ritualno zlostavljanje je globalna mreža, još jedna piramida isprepletenih skupina s velikodostojnicima i moćnicima u svojim redovima: političarima, vladinim dužnosnicima, bankarima, velikim biznismenima, odvjetnicima, sucima, liječnicima, mrtvozornicima, izdavačima, urednicima i novinarima. U stvari, sa svim ljudima koje trebate kako biste proveli i zataškali vaše obrede i zločine protiv čovječanstva. Nije stvar u tome da istraživači u svima vide sotoniste. Njihov je udio na vodećim položajima vrlo visok jer je upravo tako i zamišljeno. Sotonističke mreže nadziru sustav, te se zato pobrinu da je daleko veći udio sotonista na visokim položajima nego u općoj populaciji. Što se više penjete po svakoj od piramida, to više sotonista nalazite. Većina nesotonista isfiltrira se prije nego što dođu na te razine. Posljedica toga za uključenu djecu izvan je poimanja svakoga tko nije iskusio stupanj traume koji su ona pretrpjela. Pjevačica Joan Baez pjeva pjesmu o prisjećanju zlostavljanja iz djetinjstva dok se amnezijske barijere počinju rušiti, kontrola uma popušta, a prošli događaji se vraćaju u bljeskovima. Sljedeći stihovi odlično odražavaju osjećaje tih ljudi:

Ne trebate me puštati unatrag,
Da biste shvatili značenje moje pjesme,
Ne trebate umrijeti i otići u pakao,
Da biste osjetili Sotoninu kletvu.

Mislila sam da je moj život fotografija
Na obiteljskoj Božićnoj čestitki.
Djeca sva u vrpcama i svečanoj odjeći,
poredana u dvorištu.
Jesu li zlatni dani djetinjstva,
Bili tako lirski i topli?
Ili je slika počela blijedjeti,
Na dan kada sam rođena.

Neka noć počne, čuje se treska bubnjeva,
A grimiz je nenadano provalio,
Tu je dječačić što jaši na jarčevoj glavi,
A djevojčica glumi bludnicu,
U praznoj crkvi žrtvuje se,
Slatka mala Ružica,
A čovjek u maski iz Meksika,
Skida moju odjeću
Vidjela sam ih u svjetlu svijeća,
Čula sam kako udaraju bubanj,
I povikala sam - mama, mama, hladna sam kao led,
I nemam kamo pobjeći.

Zato plaćam za zaštitu,
Otkrivam istinu,
Jurim prisjećanja,
Tražim dokaz.

Stat ću pred vaš oltar,
I reći sve što znam,
Došla sam po svoje djetinjstvo,
U kapelu male Ružice.[48]

Kakvo strašno iskustvo se krije iza te pjesme, a tisuće i tisuće djece širom svijeta prolazit će kroz tu istu noćnu moru, danas kao i svakog drugog dana. Smatra li netko i dalje da trebamo samo proći kraj toga i ne obazirati se? Da se trebamo zavaravati da se to ne događa? Ili vam to govori da je vrijeme da se pokrenete? Vrijeme da se nešto učini?

IZVORI

1 Nigel Davies, *Human Sacifice, In History And Today* (William Morrow and Company, New York), str. 46.

2 Na istom mjestu, str. 21.

3 *Human Sacrifice, In History And Today, str.* 22.

4 Na istom mjestu, str. 53, 56, 57.

5 Na istom mjestu, str. 51.

6 Na istom mjestu, str. 33.

7 *The Illuminati Formula*, str. 46.

8 *The Curse Of Canaan*, str. 67.

9 *Waco: The Rules Of Engagement* (Fifth Estate Productions, distributed by Somford Entertainment, Los Angeles, CA, USA).

10 Andrew Boyd, *Blasphemous Rumours* (Fount Paperbacks, an imprint of Harper Collins, London, 1991.), str. 142. Ovo je vrlo uravnoteženo i vrlo kvalitetno istraživanje te teme, i pozivam svakoga da je pročita, te nakon toga i dalje poriče činjenicu sotonističkih ritualnih zlostavljanja.

11 *Human Sacrifice, str.* 64.

12 Aleister Crowley, *Magick Theory And Practice* (Dover, USA, 1929.), str. 94-95.

13 *The Templar Revelation*, str. 109.

14 *The Occult Conspiracy*, str. 39-40.

15 *The Temple And The Lodge*, str. 53.

16 *The Hiram Key*, str. 364.

17 *The Curse Of Canaan*, str. 37.

18 Na istom mjestu.

19 Na istom mjestu.

20 Na istom mjestu.

21 Na istom mjestu, str. 38.

22 *Blasphemous Rumours*, str. 114.

23 Na istom mjestu.

24 *The Illuminati Formula*, str. 46.

25 Na istom mjestu.

26 *The Top 13 Illuminati Bloodlines.*

27 Na istom mjestu, str. 93.

28 *The Illuminati Formula*, str. 213.

29 Na istom mjestu.

30 Na istom mjestu.

31 Na istom mjestu, str. 214.

32 "Sotonističke veze s belgijskim suđenjem za ubojstvo", *The Sunday Times*, 29. prosinca 1996.

33 Na istom mjestu.

34 Na istom mjestu.

35 "Lord McAlpine i pedofilski krug", *Scallywag*, broj 22, 1994.

36 Peter Jones, *The Obedience Of Australia* (XPO-imprint, 26 Burlington Close, London, W9 3Lz, 1995.), str. 10-11.

37 *Extraterrestrial Friends And Foes, str.* 70.

38 Na istom mjestu, str. 69.

39 "Čudovišni čovjek iz PIE", *Scallywag*, broj 25, 1994.

40 List *Contact*, 4. travnja 1995., str. 23.

41 *The Illuminati Formula, str.* 22.

42 Na istom mjestu.

43 *National Enquirer*, 28. travnja 1998., str. 39, citirano iz knjige dr. Wechta pod naslovom *Who Killed Jon Benet Ramsey*

44 Citirano u *Blasphemous Rumours, str.* 212.

45 Na istom mjestu, str. 183.

46 *The News Of The World*, 24. kolovoza 1997., str. 30-31.

47 Citirano *Blasphemous Rumours*, str. 30.

48 Napisali Joan Baez, Wally Wilson, Kenny Greenberg i Karen O'Connor, izdali Gabriel Earl Music/ Sony Cross Keys Publishing Company/Greenberg Music.

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Gdje su nestala sva ta djeca?

Satonističke mreže ključni su dio globalnih programa za kontrolu uma namišljenih da proizvedu rasu maloumnih zombija i beskonačnu vojsku umno kontroliranih ubojica, naoružanih luđaka i agenata provokatora. Ljudski roboti – robovi podvrgnuti kontroli uma – prisutni su tisućama godina, a danas je to prava epidemija. Kao što su Fritz Sprinmgmeier i Cisco Wheeler naveli u svojem opsežnom istraživanju o kontroli uma:

> »Osnovne tehnike razvile su njemačke, škotske, talijanske te engleske obitelji i one se upotrebljavaju stoljećima. Neki navode da te tehnike vuku korijene od drevnih religija misterija u drevnom Egiptu i drevnom Babilonu. Poznato je da su nacisti u sklopu svojih istraživanja kontrole uma proučavali zapise iz drevnog Egipta. Zapisi i tajne generacijskih loza odlično su čuvane tajne.«[1]

Kontrola nad ljudskim umom i osjećajima predstavlja sam temelj gmazovske kontrole nad čovječanstvom. Upravljati umom neke osobe znači upravljati tom osobom. Vanjska manipulacija uma ima mnogo oblika i pravo pitanje nije koliko je ljudi podvrgnuto kontroli uma, nego tko joj nije podvrgnut. Svaki put kada dopustite da vam novine, televizijske vijesti ili manipulatorske reklame oblikuju vašu percepciju i utječu na vaše odluke podvrgnuti ste kontroli uma. Današnja ogromna mreža centara za kontrolu uma vuče korijene od Uprave za psihološko ratovanje Britanske vojske na čijem je čelu bio brigadir John Rawlings Rees. Uprava je bila tijesno povezana s klinikom Tavistock koja je 1920. godine osnovana uz izravnu potporu britanske kraljevske obitelji, a preko vojvode od Kenta. Kasnije je došao Institut za ljudske odnose Tavistock (Tavistock Institute of Human Relations) u Londonu koji je danas središte globalne mreže što uključuje i Institut Stanford u Sjedinjenim Državama. Svrha tih organizacija kontroliranje je čovječanstva pomoću eksterne manipulacije uma. Rawlings Rees je bio žestoki rasist i podupiratelj eugeničkog pokreta koji je promicao ideju »nadrase«. Tijekom Prvog svjetskog rata proučavao je »ratne neuroze« i smatrao je da se ispravnim kondicioniranjem neurotično ponašanje može stimulirati i kontrolirati. U svojoj knjizi pod naslovom *The Shaping Of Psychiatry By War (Oblikovanje psihijatrije ratom)* objavljenoj 1945. godine napisao je da je skupina iz Tavistocka za vrijeme Drugog

svjetskog rata dokazala da postoji »psihopatološka desetina« stanovništva koja je genetski glupa. Mase takvih ljudi moraju se kontrolirati, rekao je, da bi se zaštitilo civilizirano društvo, i stoga je potrebno poduzeti korake, uključujući primjenu psihijatrije, kako bi se spriječio rast njihova broja – posebno u zaostalim kolonijalnim zemljama koje prijete civiliziranom svijetu. Radilo se o uobičajenom gmazo-arijskom lupetanju koje ni David Rockefeller, Henry Kissinger ili Adolf Hitler ne bi bolje sročili. Rawlings Rees govorio je i o postojanju jedne druge desetine stanovništva koju njezina genetska superiornost i psihološke karakteristike (gmazovi i njihovi križanci) čini prikladnom za moćne položaje u društvu. Preostalih osamdeset posto koji su između ta dva ekstrema, sugerirao je, mogu biti korisni sluge genetskoj eliti ukoliko je njihova neuroza pod kontrolom. Rawlings Rees želio je vidjeti psihijatre u svim porama društva, u domovima, na poslu i u školama, i uredio je da skupina iz Tavistocka obučava, kako ih je nazvao, »udarne snage« – psihijatre koji će figurirati kao »savjetnici« poslovnom, vojnom, političkom i obrazovnom menadžmentu. Njihov posao je bio, i još uvijek je, oblikovati mišljenje ljudi u obrazovnom, političkom i poslovnom sektoru i na taj način upravljati smjerom kojim se razvija naš svijet. Jedan član britanskog Doma lordova rekao mi je da je David Owen, sada lord Owen (Bil., TC), britanski ministar vanjskih poslova u 1970-ima, osnivač Socijal-demokratske stranke i mirovni pregovarač Europske unije u Bosni, obučavan u Tavistocku, međutim prije završetka pisanja ove knjige nije mi uspjelo ni potvrditi ni opovrgnuti tu informaciju.

Godine 1947. Rawlings je svoju »viziju« predstavio pred Ujedinjenim narodima, te zajedno s Monteguom Normanom, guvernerom Bank of England koji je financirao i doveo na vlast Adolfa Hitlera i naciste, osnovao Svjetsku federaciju za mentalno zdravlje (World Federation od Mental Health). Kao i obično, gotovo istovremeno širom svijeta utemeljeno je na desetke centraliziranih podružnica koje su imale identičan program. Te su skupine u svakoj zemlji odabrane ljude podvrgavale manipulaciji uma i tako osiguravale njihovo bespogovorno služenje Programu Bratstva. Mnogi od tih ljudi postali su vođe zemalja Trećeg svijeta koje su, ali samo na površini, u to vrijeme stjecale svoju »nezavisnost«. U stvari su i dalje bile pod kontrolom istih ljudi kao i prije. Sve to podupirala je Organizacija Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization - UNESCO) na čijem je čelu bio još jedan manipulator Bratstva, Julian Huxley. Pokojni dr. Fred Wills, ministar vanjskih poslova Gvajane, odlično je rezimirao tu situaciju u izjavi da su Ujedinjeni narodi najveći svjetski program ispiranja mozga za vođe zemalja u razvoju. Isto vrijedi i za vođe industrijaliziranih zemalja koji su također bili podvrgavani ispiranju mozga prije nego što su pripušteni na moćne položaje u politici i ekonomiji. Štićenik Rawlingsa Reesa po imenu Eric Trist bio je uključen u projekt Instituta Tavistock čiji je zadatak bio »restrukturiranje« mišljenja poslovnog menadžmenta. Taj plan je uključivao smanjenje moći sindikalnog pokreta i manipuliranje mnijenjem vodećih menadžera. Među korporacijama koje su unajmile Tavistock

za taj posao bili su *Shell, Unilever*, industrija ugljena (tada u državnom vlasništvu) i čitav niz vodećih financijskih ustanova. Velike korporacije današnjice koriste »psihologe« i zapošljavaju »koordinatore« odnosno »vođe skupina« da vode poslovne sastanke. Koja je njihova prava svrha? I za koga rade? Sve se to uklapa u plan Tavistocka da u sve pore društva uvede »psihijatre« skrivene iza drukčijih opisa zanimanja. Tavistock je stajao iza narkomanske kulture 1960-ih, i oni su kontrolirali 'opskrbljivače' filozofije »tune in, drop out«*. Logistiku svemu tome pružala je CIA koja je LSD učinila široko dostupnim. Oni su u neprestanoj potrazi za efikasnijim tehnikama koje će ljudsku rasu utamničiti u potpuno sužanjstvo. Aldous Huxley, agent Tavistocka i guru revolucije šezdesetih, otkrio je program na jednom predavanju na Medicinskom fakultetu California u San Franciscu 1961. godine. Tom prilikom je rekao:

> »Najvjerojatnije u sljedećoj generaciji pojavit će se farmakološka metoda pomoću koje će se ljude moći navesti da vole svoje sužanjstvo i, da se tako izrazim, uvesti diktaturu bez suza. Pomoću te metode moći će se uspostaviti neka vrsta bezbolnog koncentracijskog logora za čitava društva tako da će ljudi u stvari ostati bez svojih sloboda, no uživat će u tome jer će biti odvraćeni od bilo kakve želje za pobunom - pomoću propagande, ili ispiranjem mozga, ili ispiranjem mozga pojačanim farmakološkim metodama. I to će, kako se čini, biti posljednja revolucija.«

Sada se nalazimo upravo u toj fazi. Rad Johna Rawlingsa Reesa nastavili su drugi operativci Tavistocka poput dr. Kurta Lewina, a Tavistock je razvijao sve sofisticiranije metode individualne i masovne kontrole uma. One su ubrzale tempo kojim čovječanstvo postaje skupina neumnih robota. Uz neograničena sredstva koja se u njega ulijevaju preko »humanitarnih« zaklada sponzoriranih od britanske kraljevske obitelji i drugih obiteljskih izvora poput Rockefellera, Rothschilda, Mellona i Morgana, Tavistock je pretvoren u središte globalne mreže. U tom centru stvaraju se »terorističke« skupine koje se koriste za stvaranje sukoba i kaosa u zemljama u kojima Bratstvo želi promijeniti vladu ili opravdati nametanje »mirovnih« snaga. U 1950-im godinama brigadir Frank Kitson vodio je projekt u sklopu kojeg su se zarobljenici u britanskim logorima za ratne zarobljenike u Keniji podvrgavali tehnikama kontrole uma i mučenjima. Tako pripremljeni roboti zatim su puštani da prodru u skupine koje su se suprotstavljale britanskoj kontroli, unište ih iznutra i ubiju njihove vođe. Drugi su poslani da oforme vlastite skupine koje će se boriti s autentičnima, i tako se Kenijac borio protiv Kenijca. Zato SAS (britanske specijalne jedinice; op. prev.) u Africi i Južnoj Americi danas

* Dio slogana duhovnog vođe psihodeličnog i hipi pokreta Aldousa Huxleyja koji se može prevesti kao »uđi u psihodelično stanje i napusti ustaljeni poredak«.

djeluje pod krinkom Svjetske zaklade za zaštitu prirode (World Wide Fund for Nature) i »sigurnosnih« organizacija, kao što ću uskoro dokumentirati. Isto se dogodilo u Alžiru, Ruandi, Burundiju, Kongu... popis je gotovo nepresušan. Isti brigadir Frank Kitson koji je stvorio toliko sukoba i terora u Africi poslan je 1970. godine u Sjevernu Irsku da pokrene prvu kampanju bombaških napada i ubojstava koja je inicirala sjevernoirski sukob koji traje i danas. Takvi sukobi diljem svijeta provociraju zahtjeve »nešto se mora učiniti«, a to »nešto« je uvijek daljnja centralizacija moći. Utoliko ne iznenađuje podatak da je Eric Trist u 1980-ima pokrenuo Tavistockovu operaciju koja je bila osmišljena da iskoristi njegovu golemu međunarodnu mrežu za programiranje kolektivne psihe da prihvati uvođenje svjetske vlade.

Godine 1991. bilten Instituta Tavistock *Human Relations* izvijestio je o projektu svjetske vlade. Slom Sovjetskog Saveza (u režiji Bratstva) stvorio je izvrsne prilike za uvođenje svjetske vlade i nestanak nacionalnih država, stajalo je u izvještaju. Nadalje, izvještaj je predložio reformu Ujedinjenih naroda na način da se većina njegovih aktivnosti preda u ruke mreži od stotina tisuća (centraliziranih) »nevladinih organizacija«. One bi djelovale neograničene državnim granicama i ne bi odgovarale ni jednoj izabranoj vladi. Sve je to sistematski plan za nametanje volje gmazova kolektivnom ljudskom umu koji još od pedesetih godina prošlog stoljeća konstantno dobiva na zamahu. Nakon Drugog svjetskog rata fokus Bratstva premjestio se s kontrole nad teritorijem na kontrolu nad umovima i financijama. Ljudi će se naposljetku pobuniti protiv okupacije njihove zemlje, međutim mnogo će teže prepoznati, i stoga oduprijeti joj se, okupaciji njihovih umova i njihovih financijskih izvora. Winston Churchill je 6. rujna 1943. pred publikom na Sveučilištu Harvard rekao da je upravljanje onime što ljudi misle daleko isplativije od oduzimanja njihove zemlje i prisilne eksploatacije. Carstva budućnosti, rekao je, bit će carstva uma. Lord Bertrand Russel je u svojoj knjizi pod naslovom *The Impact of Science Upon Society (Utjecaj znanosti na društvo)* objavljenoj 1957. godine izjavio da će kada se tehnike kontrole uma usavrše, svaka vlada koja će više od jednog naraštaja nadzirati obrazovanje u svojoj državi moći tako pouzdano kontrolirati svoje građane da joj vojska i policija uopće neće biti potrebne. Upravo to je ono što »obrazovanje« danas čini našoj djeci.

Osim preko britanske Uprave za psihološko ratovanje i Instituta Tavistock, istraživanja kontrole uma brzo su napredovala pod fašistima u Njemačkoj i Italiji. Josef Mengele, »Anđeo smrti«, eksperimentirao je s kontrolom uma na tisućama blizanaca, što se odvijalo pod nadzorom Heinricha Himmlera u Medicinskom institutu Kaiser Wilhelm u Berlinu. Mengele je rođen u bogatoj sotonističkoj gmazovskoj lozi. Taj stručnjak za demonologiju i kabalu bio je u najmanju ruku Veliki majstor u Iluminatima, no najvjerojatnije je zauzimao i mnogo viši položaj u hijerarhiji.[2] Kao logorski »liječnik« u koncentracijskom logoru Auschwitz kojim je upravljao *I.G.Farben* bio je u prilici vršiti svoje eksperimente na nebrojenim tisućama logoraša. Kada su Savezničke snage 1945. godine opkolile Njemačku,

pokrenuta je britansko-američka obavještajna operacija nazvana 'Projekt spajalica' koja je Mengeleu i eliti nacističkog vodstva - »znanstvenicima«, »liječnicima« i visokim vojnim dužnosnicima - omogućila da pobjegnu iz Njemačke. Mengele je nestao iz Auschwitza u siječnju 1945. godine, a u javnost je plasirana informacija da je pobjegao u Južnu Ameriku. Istina je, međutim, da je putovao širom svijeta, te radio kako na Institutu Tavistock u Londonu tako i u Sjedinjenim Državama, gdje je bio poznat kao dr. Green odnosno Greenbaum.[3] Službene spise iz Njemačke u koje je Mengele podrobno zapisivao svoja istraživanja kontrole uma na svršetku rata odnijeli su Amerikanci. Radi se o stotinama tisuća araka koji se i dalje, pod strogim osiguranjem, čuvaju u Suitland Annexu u Washingtonu. Većina Mengeleovih istraživanja prikupljenih u koncentracijskim logorima i dalje nose oznaku tajnosti.[4] Istraživač Fritz Sprinmgmeier došao je do imena niza ljudi koji imaju sigurnosno odobrenje za pristup tim spisima, pri čemu su svi ti ljudi povezani s mrežama Bratstva, uključujući Iluminate. Brojni drugi dokumenti bili su uništeni, a u utrobi CIA-inog stožera u Langleyu u američkoj državi Virginiji nalazi se podrumsko područje poznato kao Jama gdje se dokumenti uništavaju danonoćno.[5]

Preživjele žrtve kontrole uma iz tog razdoblja sjećaju se Mengeleove besprijekorne uniforme i ulaštenih čizama koje je nosio za vrijeme seansi programiranja, kao i njegovog jakog njemačkog naglaska, razmaknutih prednjih zubi i načina na koji se lupkao palcem.[6] Kao i u njemačkim koncentracijskim logorima, često je sa sobom vodio njemačke ovčare kojima je tijekom seansi programiranja plašio djecu. U Sjedinjenim Državama koordinatori 'Projekta Spajalica' i programa za kontrolu uma koji je uslijedio bili su braća Dulles, bratići Rockefellera, obojica sotonisti, gmazovi i tvrdokorni nacisti. John Foster Dulles nakon rata je postao američki ministar vanjskih poslova, dok je njegov brat Alan Dulles postavljen za direktora nove Centralne obavještajne agencije (Central Intelligence Agency - CIA). Iz tog priljeva nacističkih »doktora za um« u Sjedinjene Države razvio se danas zloglasni program kontrole uma poznat kao MKUltra. MK predstavlja kontrolu uma (eng. »mind control«); upotrijebili su njemački način pisanja - »kontrolle« - ne bi li odali počast njemačkim nacistima koji su nadahnuli korištene metode i tehnike. Program je službeno vodio Ewen Cameron, izrazito bolesna osoba te pripadnik jedne od elitnih škotskih loza. Omiljena knjiga iz djetinjstva bila mu je *Frankestein* koja ga je, kako je rekao, nadahnula da postane psihijatar. Zloglasnu operaciju kontrole uma MKUltra koordinirao je iz svog sjedišta u Montrealu u Kanadi, a financirale su ga poznate obitelji, kao na primjer Rockefelleri. Nadalje, redovito se sastajao s Allenom Dullesom i CIA-om. Jedna od Cameronovih ustanova u samo jednoj godini - 1961. - svojim je pacijentima dala 60.000 elektro-šokova. Cameronovo kodno ime bilo je »dr. Bijeli« i, doista, boja je bila dio njegova istraživanja. Pokušavao je otkriti na koji način smeđe oči učiniti plavima. Može li doista biti slučajnost što je pjevačica *country* glazbe Crystal Gayle, navodno umno kontrolirana robinja[7], izdala hit pod naslovom *Ne čini li to tvoje smeđe oči plavima (Don't It Make Your Brown Eyes Blue)?*

Mnogi rituali i metode korišteni u projektima kontrole uma nadahnuti su drevnim školama misterija. Admiral Stanfield Turner, direktor CIA-e, 1977. godine javno je priznao da su se milijuni dolara trošili na proučavanje *vudua*, vještičarstva i vidovnjaštva, a na saslušanju pred Senatom 3. kolovoza 1977. izjavio je da je CIA vršila kontrolu uma nebrojenih ljudi bez njihova znanja i pristanka. U projektu MKUltra sudjelovalo je najmanje sto osamdeset i pet znanstvenika, osamdeset američkih ustanova, uključujući zatvore, farmaceutske kompanije i bolnice te četrdeset i četiri medicinska fakulteta i sveučilišta. Da bi proizveli svoje ljudske robote, »ludi profesori« iz Babilonskog Bratstva u svojim su projektima kontrole uma koristili otprilike sedamsto različitih droga. Zato su 1978. godine u kompleksu Jonestown u Gvajani, kada je ubijeno na stotine članova »kulta«, pronađene tolike količine droga. »Kult« Narodnog hrama stvorio je CIA-in operativac Jim Jones, i to nije bila nova religija kao što je prikazano u medijima, nego eksperiment kontrole uma. Pogledajte poglavlje »Kult ili prijevara« u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi (And The Truth Shall Set You Free).* Droge su od davnina korištene za manipuliranje umovima ljudi i uvođenje u takozvana promijenjena stanja svijesti. Drogama se, osim toga, može slomiti volja i tako omogućiti ono što se naziva »opsjednutost demonima«. CIA i britanske obavještajne mreže financiraju istraživanje droga (drugim riječima, financiraju ih porezni obveznici) kako bi pronašli što djelotvornije načine za svladavanje svijesti i volje. To uključuje cjepiva, prehrambene aditive i elektromagnetske tehnike. Jedan od centara uključenih u istraživanje droga za CIA-u je Medicinska ustanova California u Vacavillu, gdje taj posao vodi dr. Arthur Nugent. Provedeno je i nastavlja se provoditi bezbroj eksperimenata. Oni uključuju testiranje droga za kontrolu uma na vojnicima u Mornaričkoj bolnici Bethesda u Marylandu (kao što je razotkriveno u dokumentarnom filmu). Jedan od eksperimenata provodi se na Haitiju gdje je *vudu*-kult - u stvari, paravan CIA-e - većinu stanovništva pretvorio u ništa više od hodajućih mrtvaca. *Prozac* je droga koja se uvijek iznova pojavljuje u istraživanjima tih stvari i nije ograničen na pojedinačne projekte kontrole uma – liječnici koji služe profitu i ambicijama narko-kartela umjesto zdravlju pacijenata prepisuju ga šakom i kapom. To je jedan od najviše prepisivanih lijekova za depresiju na svijetu i, dok pišem ove retke, *Eli Lily** traži odobrenje za tržišnu inačicu *Prozaca* za djecu s okusima peperminta i naranče. Već sada se samo u Sjedinjenim Državama više od četiristo tisuća mladih, osoba mlađih od osamnaest godina liječi *Prozacom*, i to je tek početak. To je operacija masovne kontrole uma koja stvara rasu zombija poput onih na Haitiju. *Eli Lily* je tijesno povezana s mrežama Morgana i Rockefellera, američkim obavještajnim službama i Georgom Bushom. Među druge farmaceutske kompanije uključene u istraživanja droga za projekte kontrole uma ubrajaju se: *Sterling Drug* (nastala iz Hitlerovog *I.G.Farbena*), koja je povezana s

* Farmaceutska kompanija koja proizvodi lijek Prozac; op. prev.

porodičnom lozom Krupps, CIA-inom Zakladom Tinker i Redom sv. Ivana Jeruzalemskog; te *Montesanto Chemical Company* čiji je predsjednik Earle H. Harbison Jr. ujedno i predsjednik Udruženja za mentalno zdravlje (Mental Health Association) te direktor zloglasne Opće bolnice Bethesda, u kojoj se odvija programiranje robova u sklopu projekta kontrole uma zvanog 'Monarh'.«[8] *Monsanto* je duboko umiješan u proizvodnju genetski modificirane hrane.

Kontrola uma zasnovana na traumi

Projekt 'Monarh' jedan je od brojnih ogranaka MKUltre, programa koji, usprkos službenim demantijima, danas ne samo da se odvija pod drugim imenima nego je poprimio masovne razmjere. Temelj tih projekata širom svijeta je tehnika zvana kontrola uma zasnovana na traumi – a tu dolazimo do toga kako se sotonističke mreže uklapaju u tu sliku. Um posjeduje obrambene mehanizme koji sjećanja na teške traume potiskuju u strogo odijeljene pretince Zato se ljudi ne mogu sjetiti teških prometnih nesreća. Njihov um stvara amnezijsku barijeru oko događaja tako da ne mora ponovno proživljavati takva užasna sjećanja. Bratstvo zna za to od davnina. U koncentracijskim logorima nacističke Njemačke metode iskorištavanja tog fenomena za kontrolu uma dodatno su usavršene. Mengele i nacisti shvatili su da je sistematskim traumatiziranjem putem mučenja, seksualnog zlostavljanja te prisiljavanja na gledanje žrtvovanja i mučenja drugih, um osobe moguće razbiti na niz autonomnih pretinaca odnosno odjeljaka, te u njemu stvoriti amnezijske barijere nalik pčelinjem saću. Jednom kada je jedinstvo uma razbijeno, različiti pretinci - od kojih je svaki nesvjestan postojanja drugih - mogu se programirati za različite zadaće ili iskustva. Pomoću riječi-okidača i hipnotičkih ključeva, zvukova ili znakova ti pretinci mogu se po potrebi izvlačiti i uvlačiti natrag, kao u mentalnom ormaru za kartoteku. Jedan autonomni pretinac ili fragment uma postaje svjesna razina osobe i zatim se vraća u podsvjesno da bi se pristupilo drugom pretincu. To znači da žrtva nakon što je izvršila zadatak zaboravlja što je učinila i s kim. To stanje postalo je poznato kao poremećaj višestrukih ličnosti (MPD - Multiple Personality Disorder, eng.) ili disocijativni poremećaj identiteta (eng. Dissociative Identity Disorder). Potonji naziv je točniji jer ti pretinci nisu »ličnosti« kao takve, nego fragmenti uma koji su se disocirali, odnosno postali odvojeni od ostatka svijesti. To je poput pomicanja skale radio-aparata po postajama, odnosno u ovom slučaju pretincima, i usklađivanja s jednom, pa s drugom i tako dalje. Na temelju svojih istraživanja znam da su mnogi sotonisti opsjednuti analnim seksom s djevojčicama i dječacima, a britanska terapeutkinja Vera Diamond rekla mi je da je to način na koji nastaju višestruke ličnosti. Analna penetracija djetetu je toliko bolna da proizvodi veliki val energije uz kralješnicu koji eksplodira u mozgu i prouzrokuje fragmentiranje »ličnosti«. To se zove vazovagalni šok. Pokazala mi je crtež ženske žrtve tog postupka koja je nacrtala val bijele energije koji se diže od dna kralješnice i širi se u svim smjerovima u njezinoj glavi. Dakle, čak i analni seks ima skriveni motiv za one koji razumiju njegov mentalni i emocionalni učinak.

Većina ljudi su donekle »višestruke ličnosti« jer svi potiskujemo ono s čim se ne želimo suočiti, no ovdje govorimo o krajnosti i umjetno proizvedenoj inačici tog poremećaja. Mnogi vojnici postanu višestruke ličnosti nakon što svjedoče nekom nezamislivom pokolju, pa njihov um obzida to mučno iskustvo u njihovom sjećanju te se tako uopće ne sjećaju onoga što su vidjeli. Traugott Konstantin Oesterreich, profesor na Sveučilištu Tubingen u Njemačkoj 1921. godine napisao je klasično djelo o poremećaju višestruke ličnosti i »opsjednutosti demonima« pod naslovom *Possesion, Demonical And Otheer (Opsjednutost demonima i druge opsjednutosti)*. U knjizi se otkriva da se je u Francuskoj, Njemačkoj i Belgiji kontrola uma zasnovana na traumi provodila davno prije početka dvadesetog stoljeća. Preživjele žrtve i stručnjaci koji su je proučavali ispričali su kako su Britanci u Prvom svjetskom ratu koristili agente programirane kao višestruke ličnosti.[9] Premda je trauma možda zaboravljena, u podsvijesti je ona i dalje prisutna te utječe na njihove živote – na fizičkoj, mentalnoj i emocionalnoj razini. Mnogi ljudi koji su kao djeca bili seksualno zlostavljani i sistematski traumatizirani mentalno su i fizički nestabilni, posebno ukoliko je programiranje zaustavljeno te se zidovi između pretinaca počinju rušiti. Prisustvovao sam seansama britanske terapeutkinje Vere Diamond i vidio kako se ljudi upotrebom jedne jedine riječi ili rečenice kao okidača prebacuju s jedne krajnje različite »ličnosti« na drugu. Nešto nevjerojatno za doživjeti. Jedna od njezinih klijentica mora biti spojena na plastičnu vrećicu za skupljanje urina jer joj je uslijed mučenja kojima je bila izložena uništen mjehur. Njezin medicinski dosje tako je debeo da je šokirao liječnika koji ga je pregledao. Kada sam je upoznao, ta gospođa je bila stara samo 30 – *30!* – godina. U Velikoj Britaniji psiholozi, socijalni radnici i policija prikupljaju svoja saznanja o poremećaju višestrukih ličnosti od skupine iz Tavistocka koja tvrdi da je autoritet za liječenje tog problema dok ga, zapravo, potajno koristi za programiranje ljudi. Dr. William Sargant, psihijatar iz Instituta Tavistock, u svojoj knjizi pod naslovom *Battle For The Mind (Bitka za um)* objavljenoj 1957. godine napisao je sljedeće:

> »Nakon što im se moždana funkcija hotimično poremeti slučajno ili hotimično izazvanim strahom, ljutnjom ili uzbuđenjem, u velik broj ljudi moguće je usaditi različite vrste uvjerenja. Od posljedica prouzrokovanih takvim poremećajima najčešća je privremeno narušena sposobnost rasuđivanja i pojačana sugestibilnost. Različiti načini na koje se izražava u skupini ponekad se svrstavaju pod zajednički naziv »instinkt krda«, što se izvrsno očituje u ratnim vremenima, tijekom teških epidemija i u svim sličnim razdobljima kolektivne opasnosti koja povećavaju tjeskobu, a odatle individualnu i kolektivnu sugestibilnost.«

Eto vam još jednog razloga zašto se javnost konstantno opskrbljuje događajima koji induciraju strah, gnjev ili uzrujanost. Još jedanput, znanje o tome nije novo, danas se samo više upotrebljava i više je fokusirano. Ljude, odnosno bolje rečeno - zombije, u programiranom stanju upotrebljava se za mnoge stvari. Na primjer, aktivira ih se da počine ubojstva, kao što je to bilo u slučajevima Johna Lennona i Roberta Kennedyja. Sirhan Sirhan, umno kontrolirani pijun koji je navodno 1968. godine ubio Roberta Kennedyja, prošao je tečaj »širenja uma« kod Rosenkreuzera, nakon čega su mu se počele javljati poruke da ubije Kennedyja. Pozadinu toga detaljno opisujem u svojoj knjizi *I istina će vas osloboditi.* Sada nam može biti jasnije zašto su tako velik broj ubojstava počinili ljudi jednakog mentalnog profila – takozvani »luđaci-usamljenici«. Oni nisu ni usamljeni ni, u većini slučajeva, ludi ukoliko im se dopusti da žive u svom prirodnom stanju. To su ljudi programiranog uma, često već u djetinjstvu. Pomoću ove metode ti se roboti kontroliranog uma mogu koristiti za podmetanje terorističkih bombi, i zatim se pobrinuti da budu na pravom mjestu u pravo vrijeme kako bi bili optuženi i osuđeni. Osim toga, um osobe možete programirati dok je u zatvoru i tako se pobrinuti da čak i ona sama misli da je umiješena. Zloglasni CIA-in stručnjak za kontrolu uma dr. Louis Jolyon, »Veseli« West, koji ima veliku ulogu u mojoj knjizi *I istina će vas osloboditi,* proveo je »mentalno ispitivanje« nad Tymothyjem McLeighom, mikročipiranim bivšim vojnikom američke vojske koji je osuđen za podmetanje bombe u Oklahomi. West je bio duboko umiješan u projekt MKUltra, a jedan od njegovih najgorljivijih pobornika bio je tadašnji guverner Kalifornije, kasnije predsjednik SAD-a, Ronald Reagan.

Bili smo svjedoci masovnoj pojavi »luđaka-usamljenika« u mnogim zemljama koji su počinili masovna ubojstva nakon što su prividno poludjeli za oružjem. U Velikoj Britaniji imali smo strašne primjere toga u gradićima Hungerford i Berkshire 1987. godine te u Dunblaneu u Škotskoj 13. ožujka 1996. godine. »Luđak« po imenu Thomas Hamilton ušetao je u školu u Dunblaneu i otvorio vatru na djecu u sportskoj dvorani. Ubio je šesnaestoro djece stare između pet i šest godina te učiteljicu. Učinak na kolektivnu psihu stotina milijuna ljudi širom svijeta - posebice, naravno, u Velikoj Britaniji - bio je razoran. Nedugo zatim uslijedio je masakr u Port Arthuru, gradiću u Tasmaniji u Australiji, kada je još jedan usamljeni ubojica po imenu Martin Bryant »poludio« 28. travnja 1996. i pobio trideset i petoro ljudi. Potom je u Engleskoj jedan mladić mačetom napao djecu i njihove učitelje u školi u Wolverhamptonu. U ožujku 1998. godine dogodio se »američki Dunblane«, kada su dva mladića, trinaestogodišnji Mitchell Johnson i njegov bratić, jedanaestogodišnji Andrew Golden, otvorili vatru u Srednjoj školi Westside u Jonesborou u saveznoj državi Arkansas, svega dvjesto kilometara od političkog sjedišta Billa Clintona u Little Rocku. Dvadeset i sedam ispaljenih hitaca ubilo je četvero a ranilo jedanaestero učenika. Nakon takvih događaja često se pojavljuju izvještaji da su se neki od ubojica bavili sotonizmom. Slične nesreće dogodile su se 1. listopada 1997. u Pearlu u američkoj državi Mississippi, te u prosincu iste te

godine u West Paducahu u Kentuckyju i Stampsu u Arkansasu. I ovoga puta se tvrdilo da su sudionici pokolja u Pearlu prakticirali sotonizam. Od tada je bilo još mnogo takvih događaja koji imaju sva obilježja operacija kontrole uma. Dakle, što se tu događa?

Obratite pozornost na profile većine počinitelja. Ti su ljudi prije incidenta bili poznati kao pomalo čudne, priglupe ili lagano poremećene osobe. »Ne baš najbistriji« - kao što su susjedi opisali Martina Bryanta, ubojicu iz Port Arthura. Upravo savršeno želite li da se užasi koje te osobe počine okarakteriziraju kao djela usamljenih luđaka. Što se tiče Bryantovog slučaja, on se, izgleda, vratio s dvotjednog odmora u Sjedinjenim Državama, te poludio i počeo divljati s puškom. Njemu bliske osobe izjavile su da mu se nakon povratka iz SAD-a karakter promijenio. Iako je imao dugu povijest psihijatrijskih problema, Bryant je bio proizvod globalnog centra za kontrolu uma u Tavistocku u Londonu. Između 1983. i 1984. godine bio je na »promatranju« kod dr. Erica Cunninghama Daxa iz Tavistocka koji je odlučio o tijeku njegovog daljnjeg »liječenja«. Dax je desetljećima bio bliski suradnik dr. Johna Rawlingsa Reesa, čovjeka koji je nadahnuo čitavu operaciju ispiranja mozga u Tavistocku. Dokazano je da terorističke skupine poput IRA-e imaju takozvane »agente spavače«, ljude koji žive povučeno i godinama, čak desetljećima, budu neiskorišteni sve dok se ne stvore okolnosti u kojima će se oni i njihov paravan moći upotrijebiti za određeni zadatak. Jednako je s ovim svijetom kontrole uma. Postoje ljudi programirani da žive u zajednici pod krinkom određenog karakternog profila sve dok ne dođe vrijeme da ih se upotrijebi. U »upućenim krugovima« su takvi ljudi poznati kao »mrtvi strijelci«. Oni nemaju pojma da ih se koristi na taj način jer nemaju kontrolu nad svojim umovima – imaju je njihovi programeri. Vrlo je zanimljivo da postoji niz pitanja na koja nije dobiven odgovor o tome zašto je ubojici iz Dunblanea, Slobodnom zidaru Thomasu Hamiltonu, bilo dopušteno da legalno drži oružje kada ga je njegovo čudnovato ponašanje kvalificiralo kao osobu koja nipošto nije smjela dobiti dozvolu za držanje oružja. K tomu, zašto je policiji za dolazak trebalo čak sat vremena kada je poprište masakra bilo blizu policijske postaje, a pozvali su je samo par minuta nakon Bryantovog prvog hica? Nadalje, Bryant, Hamilton i mnogi drugi koji su počinili takve strahote navodno su uzimali *Prozac.* Njegove nuspojave uključuju nervozu, tjeskobnost, samoubilačke sklonosti, hipomaniju,* te nasilno ponašanje kada se prestane s uzimanjem lijeka. Liječnici su upozoreni da ne prepisuju *Prozac* nikome s poviješću »manije«. Velik broj ljudi uključenih u masovna ubojstva vatrenim oružjem u Sjedinjenim Državama uzimali su taj lijek. Tragovi aktivnog sastojka *Prozaca* pronađeni su i u krvi Henrija Paula, vozača Mercedesa princeze Dijane u trenutku kada se dogodila kobna nesreća u Parizu 1997. godine.

* Poremećaj povišenog raspoloženja, suprotan depresiji; op. prev.

Dakle, što je motiv iza tih oružanih masakra? Manipulacija umom i osjećajima. Gdje su se dogodila ta masovna ubojstva? Ne u gangsterskim četvrtima Londona, Glasgowa, Los Angelesa ili Sidneyja nego u tihim, malim zajednicama u kojima su se svi osjećali savršeno sigurnima. Isto tako, »McVeigheva« bomba i pucnjava u školama nisu se dogodili u New Yorku ili Washingtonu, nego u Oklahomi. Bilo bi razborito ne podcjenjivati učinak tih događaja na kolektivnu psihu u smislu straha i želje da vlasti »zaštite« ljude od tog straha. To znači više kamera na ulicama te više zaštitara i kamera u školama, pa se djeca odgajaju na način da prihvaćaju kulturu u kojoj je »Veliki brat« tu da ih »štiti« od opasnosti. Naslov na naslovnici, čini mi se, londonskog *Daily Maila,* odlično je obuhvatio reakciju koju su manipulatori željeli potaknuti. Nakon ubojstava u Australiji u naslovu je stajalo: »Zar nijedno mjesto na svijetu više nije sigurno?« Kada se takve stvari dogode u mirnim zajednicama to potiče još snažniju reakciju tipa: »Moj bože, pa ovo se može dogoditi meni i mojoj djeci – hej, trebamo zaštitu«. Traumatizirani um daleko je više podložan manipulaciji. Bratstvo želi ukloniti sve oružje iz opće populacije kako bi pripremilo put za svoj konačni *coup d'etat*. Nitko više od mene ne želi svijet bez oružja, međutim moramo se zapitati o motivaciji iza golemog pritiska protiv zakona o nošenju oružja koje su potaknuli Hungerford, Dunblane, Tasmanija, Oklahoma, itd., itd. Problem-reakcija-rješenje. Nabaviti ilegalno oružje toliko je jednostavno da zakoni o oružju ne bi zaustavili nikoga tko stvarno želi ubijati. Oružje koje je Martin Bryant upotrijebio u Port Arthuru bilo je ukradeno, Bryant nije za nj imao dozvolu. Zakoni o oružju ne bi ga zaustavili, no razlog zbog kojeg se oni donose širom svijeta je sprječavanje stanovništva da se obrani jednom kada sustav počne proganjati one koji se protive Programu. U Velikoj Britaniji su izbezumljene roditelje koji su izgubili djecu u Dunblaneu upravo ljudi koji su orkestrirali ubojstvo njihovih voljenih odvratno i bezobzirno iskoristili kao promotore donošenja zakona protiv oružja. Osobno ne smatram da bih ikada upotrijebio oružje, međutim tko može reći što će čovjek učiniti u određenim okolnostima? Moji instinkti mi govore da nema svrhe nasiljem se boriti protiv nasilja, međutim mnogi ljudi misle da ima i Bratstvo je toga svjesno. Zato žele nenaoružano stanovništvo. Adolf Hitler donio je zakone o oružju nedugo nakon što je započeo transportirati ljude u koncentracijske logore. U Sjedinjenim Državama slične je logore, odnosno »centre za zadržavanje«, već bila izgradila organizacija FEMA, Savezna agencija za izvanredna stanja (Federal Emergency Management Agency), koju je ustanovio Zbigniew Brzezinski, gmaz sa sposobnošću mijenjanja oblika i čovjek koji je zajedno s Davidom Rockefellerom osnovao Trilateralnu komisiju. Sadašnji direktor FEMA-e je James Lee Witt. Savjetujem vam da pogledate njegove oči ako vam se za to ukaže prilika na televiziji i upitate se na što vas podsjećaju.

Ljudski roboti podvrgnuti kontroli uma koriste se i za prenošenje poruka između ljudi van uobičajenih kanala. To obuhvaća neslužbene komunikacije između svjetskih vođa te između članova mreže koja se bavi ilegalnim drogama kojom upravlja Bratstvo. To je mreža koja uključuje američke predsjednike i mnoge druge svjetske vođe i dužnosnike. Čini se da ljudi programirani pomoću poremećaja višestruke ličnosti imaju fotografsko pamćenje. Riječi poruke diktiraju se u nekoj vrsti hipnoze i zatim pospremaju u neki od pretinaca, često uz upotrebu visokonaponskog pištolja za omamljivanje koji spušta razinu šećera u krvi osobe i čini je prijemljivijom za sugestije. Kasnije riječ, rečenica ili čin koji služe kao okidač aktiviraju dani pretinac »ličnosti«, i ljudski robot ponovi poruku od riječi do riječi kao da je bila snimljena na vrpci. Ne dvojim da su mnogi svjetski vođe i sami pod djelovanjem kontrole uma preko koje njima upravljaju njihovi »treneri«, i siguran sam da je britanski premijer Tony Blair, sa svojim odsutnim pogledom i blaziranim osmjehom, pod nekom vrstom mentalnog utjecaja. Ljudi gledaju neke od osoba koje spominjem i kažu: »Ali on se doima tako dobrim čovjekom, on to nikada ne bi učinio«. Stvar koju treba imati u vidu je da su umovi tih ljudi, uključujući mnoge premijere i predsjednike, podijeljeni na pretince te da ih se može prebacivati iz jednog modusa u drugi. Oni nisu jedna ličnost nego višestruke ličnosti, i to moramo uvažiti ukoliko želimo razumjeti zaplet. Ni njihovi najbolji prijatelji neće shvatiti da je ono što vide samo jedan pretinac njihovog uma. Da ih vide prebačene na drugi pretinac, ne bi ih prepoznali kao osobu koju misle da poznaju. Nadalje, »višestruke ličnosti« podvrgnute kontroli uma koriste se za infiltraciju organizacija koje Bratstvo želi diskreditirati i uništiti. Jednom kada su unutra, aktivira ih se da se ponašaju na način koji će okrenuti javno mnijenje protiv dane organizacije.

Roboti kontroliranog uma, uključujući vrlo malu djecu, služe, nadalje, kao bizarna seksualna zabava za predsjednike, inozemne vođe, političare i biznismene. To se često čini kako bi se te vođe potaknulo na gmazovski način razmišljanja, ili s ciljem da ih se kompromitira i zatim ucjenjuje da učine ono što im se kaže. Kada kažem 'bizarna' onda to i mislim. Stvari koje slijede nije lako ni napisati ni izreći. Pa ipak, iznimno je važno da se taj veo skine, i to ne samo zbog onih koji su i sada, upravo ovog trena, podvrgnuti ovoj ili nekoj drugoj vrsti tih grotesknih mučenja. Zbog sasvim očitih razloga ti ljudski roboti rijetko su u mogućnosti govoriti o onome što su proživjeli. Ili se nalaze u modusu zombija pa se ne mogu sjetiti, ili, kada im, iz perspektive Bratstva, prođe vijek trajanja, budu ubijeni, a dijelovi njihovih tijela ponekad upotrijebljeni u crnomagijskim obredima na kojima često sudjeluju neke vrlo poznate osobe. Mislite da poznajete karaktere ljudi koje vidite na televiziji? Čitajte dalje. Na sreću, jedna vrlo hrabra žena koja je bila podvrgnuta kontroli uma još u ranom djetinjstvu progovorila je nakon bijega iz ropstva američke vlade. Ona je tijekom razdoblja dužeg od godinu dana prošla dugotrajne i bolne seanse deprogramiranja koje su uništile pretince u njezinom umu i omogućile joj da se sjeti onoga što joj se događalo – i tko joj je to činio. Ime te žene je Cathy O'Brien. Ta Amerikanka irskog podrijetla zajedno s Markom Phllipsom napisala je i izdala knjigu o svojim iskustvima pod naslovom *Trance Formation Of America (Trans-Formacija Amerike)*[10]. Njezina priča ostavlja bez daha. Pa ipak, bilo

je na milijune drugih ljudi poput nje (i još uvijek ih ima) i to će se nastaviti sve dok se čovječanstvo ne probudi i uzme svoju sudbinu u vlastite ruke. Cathy vrlo detaljno opisuje razgovore koje je čula, prostorije i unutrašnje uređenje u Bijeloj kući, Pentagonu te najtajnijim vojnim objektima diljem SAD-a. Nadalje, može vrlo detaljno opisati fizička obilježja umiješanih ljudi za koje je mogla saznati jedino ako ih je vidjela gole. Mnogo je istraživača koji osporavaju neke pojedinosti iz njezine knjige *Trance Formation Of America*, a i ja, kao uvijek, imam brojna pitanja. Pa ipak, teme i mnoga imena iz Cathyne knjige uvijek se iznova pojavljuju i u izvještajima drugih žrtava koje su bile podvrgnute kontroli uma i oporavile se. Njezina priča predstavlja obrazac onoga što se događa diljem svijeta pa ću joj dati dovoljno prostora.

Cathleen (Cathy) O'Brien rođena je 1957. godine u Muskegonu u američkoj saveznoj državi Michigan. Njezin otac Earl O'Brien je pedofil, a jedno od Cathynih prvih sjećanja je kako ne može disati od njegovog penisa u svojim ustima. Takva trauma automatski dovodi do poremećaja višestruke ličnosti bez ikakve potrebe za posebnim programiranjem, zato što djetetov vlastiti um želi isključiti doživljeni užas. Prijateljima njezina oca također je dozvoljavano da zlostavljaju i siluju malu Cathy i njezinu braću, jednako kao što su njezin otac i majka bili zlostavljani kao djeca. Njezinu majku seksualno je zlostavljao Cathyn djed, vođa Slobodnozidarske Plave lože. Brat njezine majke, za Cathy 'ujak Bob', bio je pilot u obavještajnoj službi ratnog zrakoplovstva koji je tvrdio da je radio za Vatikan. Ujak Bob je, osim toga, bio komercijalni pornograf, pa je Cathyn otac nju i njezinog starijeg brata Billa prisiljavao da glume u pornografskim filmovima snimanima za mjesnu michigansku mafiju koja je, navodi Cathy, bila povezana s »kraljem pornića« Geraldom Fordom, tada predstavnikom u Donjem domu američkog Kongresa. On će kasnije postati potpredsjednik Sjedinjenih Država u administraciji Richarda Nixona, a nakon što su Henry Kissinger i kompanija pomoću skandala Watergate svrgnuli Nixona - i predsjednik SAD-a. Ford je također bio član Warrenove komisije koja je »istraživala« ubojstvo predsjednika Kennedyja i utvrdila da je službena verzija o ubojstvu, iako nemoguća, istinita. Dok je pohađala niže razrede osnovne škole, kaže Cathy, Gerald Ford silovao ju je u uredu senatora države Michigan Guya VanderJagta, koji ju je također silovao. VanderJagt će kasnije postati predsjednik Nacionalnog kongresnog odbora Republikanske stranke koja je podržavala Georga Busha, silovatelja i ubojicu djece te prijatelja engleske kraljice, u njegovoj uspješnoj kampanji za predsjednika Sjedinjenih Država.

Cathyn otac naposljetku je uhvaćen kako poštom šalje dječju pornografiju – film u kojem mlada Cathy spolno opći s psom pasmine bokser. Da bi izbjegao krivično gonjenje, otac je Cathy predao Vladi Sjedinjenih Država i Obrambenoj obavještajnoj agenciji. Njezin otac bio je oduševljen takvim aranžmanom jer je sada bio stekao imunitet od krivičnog gonjenja te je, s vlastima koje su okrenule glavu na drugu stranu, mogao nastaviti sa svojim pornografskim i pedofilskim aktivnostima. Agencija je tražila seksualno zlostavljanu djecu s poremećajem višestruke ličnosti koja su dolazila iz obitelji s poviješću međugeneracijskog zlostavljanja djece. Bila su im potrebna za istraživanja genetske kontrole uma koja su se vršila pod imenom projekt 'Monarh', koji je bio odvjetak projekta MKUltra. Naziv 'monarh' potječe od leptira vrste monarh što je u stvari simbolizam koji se djelomično odnosi na mrežu za leptire. Čovjek koji je došao u Cathynu kuću i dao njezinom ocu ultimatum da »preda djevojčicu ili ide na suđenje« bio je – Gerald Ford. Cathynog oca zatim su poslali na Sveučilište Harvard pokraj Bostona da bi ga tamo uputili kako da svoju kćer pripremi za »lude profesore« iz vladinih agencija. Cathy u svojoj knjizi o tome piše:

> »...U skladu s uputama vladinih službi, moj je otac počeo sa mnom postupati kao s Pepeljugom iz priče. Vadila sam pepeo iz kamina, teglila i slagala drva, grabljala lišće, lopatom čistila snijeg, razbijala led i mela – »zato što«, rekao je moj otac, »mojim malim rukama tako lijepo pristaju drške grablji, otirači za pod, lopate i metle...«. Do tog vremena otac me iskorištavao za prostituciju s njegovim prijateljima, lokalnim mafijašima i Slobodnim zidarima, rođacima, sotonistima, strancima i policijskim službenicima...
>
> ...Vladini istraživači uključeni u projekt 'Monarh' MKUltre znali su za fotografsko pamćenje koje se javlja kod višestrukih ličnosti, kao i za druge »nadljudske« karakteristike koje rezultiraju tim poremećajem. Izuzetno visok prag bola koji sam razvila plus podijeljenost sjećanja na pretince bili su »neophodni« za korištenje u vojnim i tajnim operacijama. Povrh toga, moja spolnost je primitivno iskrivljivana od djetinjstva. To programiranje bilo je užasno, ali korisno za perverzne političare koji su bili uvjereni da mogu sakriti svoje djela duboko u pretincima mog sjećanja koje liječnici kliničari nazivaju ličnostima.«[11]

Sve te metode traumatiziranja, kao i druge metode koje ću otkriti nisu samo ničim izazvano mučenje. Primjerice, teško fizičko vježbanje u kombinaciji s premalo sna uzrokuje pretjeranu proizvodnju endorfina u mozgu zbog čega osoba počinje robotski reagirati na naredbe.«[12] To je dio metoda obuke u vojsci koja, naravno, nije ništa više od škole za kontrolu uma. »Yes, sir« (eng. 'Da, gospodine') čisto je ispiranje mozga i podčinjavanje volje drugome. Vojnike se ne potiče da misle i propituju, trebaju činiti samo ono što im se kaže. Želite biti podvrgnuti kontroli uma? Nema problema, jednostavno je – prijavite se u vojsku. Seksualni dio zlostavljanja i programiranja također je nadahnut manipulacijom seksualnom energijom, stvaralačkom silom. U trenutku orgazma psiha uma izrazito je otvorena za pristup viših ili nižih dimenzija, ovisno o okolnostima u kojima je do orgazma došlo. Ti stručnjaci za programiranje uma posjeduju visokotehnološku opremu kojom stimuliraju dijelove mozga koji prouzrokuju orgazam, i na taj način otvaraju um žrtve za niže, »demonske« dimenzije, za gmazove. Tehnike

programiranja su visokosofisticirane i često vrlo suptilne. Jedna od tehnika koje se često koriste u projektu 'Monarh' su takozvane »škare« (ili tehnika dvostruke prinude, dvostrukog povezivanja; op. prev.), kada se u jednoj rečenici navedu dvije suprotnosti kako bi se prouzrokovala zbunjenost. Na primjer: »Ne vjeruj u ništa od ovoga, sve je istina.«[12] Ropstvo nije samo stvar povijesti. Ropstvo se danas događa širom svijeta, uključujući i, bolje rečeno, posebno u Velikoj Britaniji, Sjedinjenim Državama i drugim »civiliziranim« zemljama. Pedofili se s vremena na vrijeme pojave u vijestima, međutim oni su krajnje sićušan vrh mreže koja se proteže sve do vrha (oprostite, dna) »slobodnih« društava. Istina o zlostavljanju dječaka u domu Kincora u Sjevernoj Irskoj je prešućena jer je jedan od zlostavljača bio agent Britanske obavještajne službe. Isti skandal uključivao je i jednog od slavnih političara u Sjevernoj Irskoj, međutim ta činjenica je bila zataškana, u čemu je najveću ulogu imao sada umirovljeni dužnosnik Britanske obavještajne službe Ian Cameron. Takve mreže zlostavljanja djece odlično su sredstvo za zadovoljavanje seksualnih želja onih koji imaju vlast, te za ucjenjivanje onih koje žele kontrolirati. Zanimaju me imena onih koji to čine bez obzira u kojoj državi živite. Ako nešto znate, molim vas javite mi. Ako je podatke moguće potvrditi i iz drugih izvora, bit će objavljeni, a vaša privatnost bit će potpuno zaštićena. Ako oklijevate, samo pomislite na djecu koja se zlostavljaju danas, sada, ove minute.

Cathy O'Brien kaže da ju je, kada se obratila za pomoć u Rimokatoličkoj crkvi St. Francis de Sales u Muskegonu, zlostavljao otac James Thaylen, a jedan drugi svećenik, otac Don, pomogao je prijatelju Geralda Forda, Guyu VanderJagtu, da je zbuni i zlostavlja u skladu sa »zahtjevima« projekta 'Monarh'. Kasnije su je poslali u Rimokatoličku školu, jednu od mnogih koje Bratstvo koristi za sigurno držanje svoje umno kontrolirane djece, koja tamo žive pod strogim režimom smišljenim da produbi njihov poremećaj višestruke ličnosti. Škola koju je pohađala bila je Muskegon Central Catholic High School (Srednja katolička škola Muskegon) gdje ju je više puta silovao otac Vesbit, od čega jednom u njegovoj privatnoj kapelici, tijekom sotonističkog obreda koji je uključivao druge dječake i djevojčice podvrgnute kontroli uma. Rimokatolička crkva je utjelovljenje hipokrizije i velike, ogromne perverzije. Kao što je u ovoj knjizi objašnjeno, Rimokatolička crkva djelo je Babilonskog Bratstva od početka, još iz vremena Rimskog carstva. Rimokatolički jezuitski pokret bio je važan kotačić manipulacije i globalne zavjere. Poput Malteških vitezova, koji su pomogli u kontroli Vatikana, jezuitska hijerarhija čak i ne vjeruje u Kršćanstvo! Ono im služi isključivo kao paravan. Čitava zavjera sastoji se od mnogo krinki, zrcala i dimnih zavjesa. Jezuiti, Malteški vitezovi i rimokatolička hijerarhija dio su Babilonskog Bratstva. Oni su bili i još uvijek su gorljivi pobornici sramotnih projekata kao što su projekti 'Monarh' i MKUltra. Kako prikladno, s obzirom da se Rimokatolička crkva i održala strašenjem, ispiranjem mozgova i kontroliranjem umova svoje globalne pastve. Cathy kaže da je na nju još od rane mladosti pritisak vršio rimokatolički ogranak CIA-e koji je njome pomoću tehnike poznate kao Obred šutnje manipulirao da čuva njihove tajne. A tajni koje je trebalo zaključati u njezin na pretince podijeljen um bilo je doista mnogo.

Navodi da je u godinama koje su slijedile bila u vlasti američkog »demokratskog« senatora iz West Virginije, Roberta C. Byrda, te su je on i vladine agencije nastavili još intenzivnije zlostavljati. Byrd je stručnjak za »ustav« koji radi na potkopavanju i uništavanju najboljih dijelova američkog ustava. Cathy tvrdi da Byrd upravlja mrežom umno kontroliranih robova, te da više od ičega voli nemilosrdno ih bičevati gotovo do smrti. Jedan od Byrdovih suradnika, senator Patrick Leahy iz države Vermont, kasnije će mučiti Cathy ubadanjem igle u oko, a njezina kći Kelly bila je prisiljena to gledati, piše u svojoj knjizi.[14] Leahy je bio potpredsjednik senatskog Odbora za obavještajne službe te član Byrdovog senatskog Odbora za raspodjelu sredstava. Leahy i Byrd za javnost su glumili da su »protivnici«, no u stvari su surađivali na ostvarivanju istih ciljeva. Ista predstava svakodnevno se odvija u parlamentima širom svijeta. Kokainski ovisnik[15] Byrd često se pred ljudima »od povjerenja« hvalio da je kontrolirao um Jimmyja Cartera dok je bio njegov »pouzdanik i savjetnik«. Byrdov hipnotički glas Carter je u svojim molitvama i meditacijama zamijenio za »Božji glas«, te vjerno slijedio »vodstvo« za koje je mislio da je božanskog podrijetla.[16]

Cathy su mučili i programirali joj um u mnogim vladinim ustanovama diljem SAD-a, uključujući NASA-in Centar za svemirske letove (NASA Space and Rocket Centre) u Huntsvillu u saveznoj državi Alabami, gdje su je kasnije, zajedno s njezinom kćerkom Kelly, iskoristili za snimanje pornografskih filmova. Da – Čovjek na mjesecu, Space Shuttle – sve je to u NASA-inoj produkciji. Religije se neprestano koriste za manipuliranje ljudima te kao »ugledan« paravan za mučenje i kontrolu uma. Jedno od središta u kojima je Cathy programiran um bio je Salt Lake City u državi Utah, sjedište Mormonske crkve. Još jedna ustanova za robove podvrgnute kontroli uma je škola Charm u Youngstownu u američkoj državi Ohio. To je »škola« za seksualne robinje u kojoj su, kako kaže Cathy, ona, njezina kći Kelly i bezbroj drugih žena i djece zlostavljani elektro-šokovima, mučeni lišavanjem sna i seksualno traumatizirani. Cathy kaže da je »upravitelj« škole Charm bio jedan neimenovani član bankarske obitelji Mellon (evo još bliskih prijatelja Windsorovih). Drugi poznati ljudi umiješani u prljavu rabotu u Youngstownu bili su predstavnik u Donjem domu američkog Kongresa Jim Traficant te Dick Thornburgh, tada guverner Pennsylvanije, a kasnije ministar unutrašnjih poslova SAD-a i američki predstavnik u Ujedinjenim narodima, piše Cathy.[17] Ona i mnogi drugi poput nje s kojima sam razgovarao ili pročitao njihove izvještaje navode da se dio njihovog programiranja i mučenja odvijao u Disneylandu u Kaliforniji te Disneylandu u Floridi. Otvorenje Disneyjevog zabavnog parka u Parizu omogućilo je slično programiranje mentalnih robova u Europi. Dysneyjeva kompanija jedna je od glavnih operacija Bratstva, a njezini filmovi i tematski parkovi savršeni su za stvaranje iluzija koje zbunjuju um višestrukih ličnosti. Cathy tvrdi da se u tim zabavnim parkovima nakon radnog vremena odvijaju sotonistički obredi i

programiranje zasnovano na traumatiziranju. Tamo se biraju djeca koju će oteti, i djeca koju oni žele često se »izgube« u gužvi. Očit primjer dječje priče pune simbolizma programiranja uma je MGM-ov ep *Čarobnjak iz Oza*. Riječ »Oz« skraćenica je od Oziris, koji je još jedna tema programiranja. Naime, tijekom obreda na neke se robove stavlja »zlatni penis Ozirisa.«[18] Priču *Čarobnjak iz Oza* 1900. godine objavio je Frank Baum, član Teozofskog društva Madam Blavatske, a 1939. po njoj je snimljen film. Priča je prepuna simbolizma škola misterija, sotonizma i kontrole uma, a u svojoj knjizi pod naslovom *The Illuminati Formula Used To Create An Undetectable Total Mind Controlled Slave (Iluminatska formula upotrijebljena za stvaranje neopazivog, potpuno umno kontroliranog roba)* odlično su je analizirali Fritz Sprinmgmeier i Cisco Wheeler. Još jedan centar za programiranje je Las Vegas u saveznoj državi Nevadi i njegova okolica. U vegaškim kasinima, kao na primjer u *MGM Grandu*, za programiranje se koriste fantastične teme, a oko trideset kilometara od grada na jednom usamljenom mjestu redovito se održavaju »aukcije« robova.[19]

Cathy navodi da su je dok je još bila dijete silovali, zlostavljali i mučili neki vrlo poznati ljudi. Kaže da ju je silovao Pierre Trudeau, dugo vremena premijer Kanade, koji je kao Jezuit tijesno surađivao s Vatikanom; da ju je Gerald Ford kada je postao predsjednik ponovno silovao; Ronald Reagan kada je on bio predsjednik; da ju je mnogo puta na izrazito brutalne načine silovao Dick Cheney, šef osoblja Bijele kuće u administraciji Geralda Forda i ministar obrane Sjedinjenih Država u administraciji Georga Busha. Cathy može izuzetno detaljno opisati Cheneyjev ured u Pentagonu. Prihvatite li njezine često vrlo detaljne iskaze, ne preostaje vam drugo nego zaključiti da Cheney, kao i Bush, ima izrazito bolestan um, kadar za zapanjujuće nasilje i ubojstvo. Cathy navodi da joj je Cheney jednom prilikom rekao: »Mogao bih te ubiti – ubiti te – golim rukama. Ne bi mi bila ni prva ni zadnja«.[20] Takve su individue pokrenule Zaljevski rat kako bi se Iraku pokazalo da se »nasilje ne isplati«! Cheney, Bush i drugi »zabavljaju« se igrom koju zovu Najopasnija igra. Ona započinje tako da se vladinim robovima poput Cathy te drugoj djeci i odraslima podvrgnutima kontroli uma zaprijeti užasnim posljedicama. Tada ih se pusti da »pobjegnu« u šumu, obično u nekom od zatvorenih vojnih područja kao što su Lampe u Missouriju ili Mount Shasta u Kaliforniji, okruženima visokom ogradom koja onemogućuje svaki bijeg. George Bush, čovjek koji je zazivao »ljubazniju, srdačniju Ameriku«, Dick Cheney i Bill Clinton često se zapute za njima s puškama, navodi Cathy u svojoj knjizi i novinskim intervjuima. Kada ih uhvate, kaže, brutalno ih siluju, a ponekad ubiju. Kompleks Mount Shasta, u kojem su i Bush i Cheney imali urede, prema Cathy je: »najveći tajni logor za robove podvrgnute kontroli uma za koji znam.«[21] Tamo je vidjela ogromne flote neobilježenih crnih helikoptera koji su, kako su istraživači otkrili, dio privatne vojske Bratstva koja je instalirana da kada vrijeme sazrije izvrši udar na disidente. Te se helikoptere često viđa na mjestima »vanzemaljskih« otmica i

sakaćenja. Jedan dio paravana za te vojne operacije i operacije kontrole uma u kompleksu Shasta je, kaže Cathy, scena *country* glazbe u Lake Shasti.

Cathy tvrdi da je bila prisiljena udati se za sotonista podvrgnutog kontroli uma po imenu Wayne Cox, člana *country* grupe Jacka Greena. Greene, operativac CIA-e, također je sotonist, navodi.[22] Coxov zadatak bio je dodatno je traumatizirati i stvoriti dodatne pretince koji će se moći iskoristiti za programiranje novih »ličnosti«, piše Cathy. Navodi da ju je Cox jedne noći odveo do ruševina željezničke postaje Union u Nashvillu gdje je pomoću ručne svjetiljke pronašao jednog beskućnika koji je tamo spavao. Naredio je Cathy da »željezničkoj propalici da oproštajni poljubac«, nakon čega ga je upucao u glavu. Kao da to nije bilo dovoljno strašno, izvadio je mačetu, odsjekao čovjekove ruke i stavio ih u torbu.[23] Kao što je Cathy u mnogo navrata spomenula na javnim skupovima, Wayne Cox je serijski ubojica koji svom plijenu uvijek odsiječe ruke. Radi se o sotonističkom potpisu. U intervjuu objavljenom u časopisu *Contact*, Cathy je rekla:

> Do 1978. godine, moj prvi nadglednik bio je aktivan u obredima i komadanju beskućnika, djece i »onih koji nikome neće nedostajati« te je iz svog doma u Chathamu u američkoj državi Louisiani, matičnoj bazi glavnih sotonista iz nekoliko država, uključujući »rutu Little Rock-Missouri«, eklatantno distribuirao tako prikupljene dijelove tijela.«[24]

Vladine agencije su s tim upoznate, kaže, međutim on je zaštićen od krivičnog progona zato što radi za njih. Cox je vodio Cathy i na jedno drugo mjesto na ruševinama postaje Union, toranj u starom željezničkom skladištu, gdje su ih u jednoj prostoriji dočekali, navodi, Jack Greene, članovi njegove muzičke grupe i drugi, odjeveni u crne halje. Opisuje da je prostorija imala zastore od crvenog baršuna i bila osvijetljena svijećama. Cathy je bila položena na oltar te podvrgnuta silovanjima i mučenju dok su sotonisti izvodili crnomagijski ritual koji je uključivao seks, krv i kanibalizam.[25] Mnogo godina kasnije, kada su je »udali« za drugog CIA-inog operativca, Alexa Houstona, mnogo su je puta prisilili da zatrudni a potom abortira, tako da se fetusi mogu iskoristiti za sotonističke rituale, kaže.

Bohemian Grove

Postoji seksualno igralište za vodeće američke i inozemne političare, mafijaše, bankare, biznismene, zvijezde zabavne industrije i tako dalje, koji su inicijati Babilonskog Bratstva. Zove se Bohemian Grove, a nalazi se sto dvadeset kilometara od San Francisca u Kaliforniji, blizu seoceta Monte Rio smještenog na obali rijeke Russian u Sonoma Countyju. Otišao sam u taj kraj 1997. godine kako bih ga malo istražio, a kada sam hotelskom recepcionaru rekao kuda namjeravam otići, upozorio me da budem vrlo oprezan jer su neki ljudi koji su ga otišli istraživati netragom nestali. Cathy i drugi koje sam intervjuirao izjavili su da su u Bohemian Groveu bili prisiljeni ispunjavati perverzne zahtjeve svojih zlostavljača. Tu se

radilo o sotonističkim obredima, mučenjima, žrtvovanjima djece i pijenju krvi, a sve se odvijalo na zatvorenom posjedu od tisuću sto hektara usred goleme šume. Kao što Cathy kaže u svojoj knjizi: »Robovi starije dobi ili oni čije programiranje nije uspjelo bili su nasumce obredno ubijani u šumovitom području Bohemian Grovea. Mislila sam da je samo pitanje vremena kada će red doći na mene.«[26] Kaže da u Groveu postoji mnogo posebnih soba namijenjenih različitim, posebnim perverzijama. Neke od njih su Tamna soba, Kožna soba i Soba za nekrofiliju, a jedna je poznata kao Podzemni salon (Underground Lounge), a njezin je naziv na vratima zapisan kao »U.N.dergrounde«. Osobno sam vidio tajno snimljenu fotografiju iz Bohemian Grovea na kojoj se vidi čovjek u halji što stoji uz veliku žrtvenu vatru pokraj dvanaest metara visoke kamene sove *(vidi dio s ilustracijama).* Sova je simbol Moloha odnosno Moleka, jednog od aspekata Nimroda/Baala. Moloh traži žrtvovanje djece, i to je božanstvo u čiju su čast kao žrtve paljenice prinošena djeca Babilonaca, Hebreja, Kanaanaca, Feničana i Kartažana. Navedena fotografija vizualni je dokaz za dugogodišnje navode da se u Bohemian Groveu vrše druidski obredi, s ljudima odjevenima u crvene halje koji hodaju u procesiji i pjevaju u čast Velike sove Moloha. Starorimska riječ za sovu istovremeno označava i vještицu. Kod starih Grka, sova je sveti simbol Atene, a diljem Srednjeg istoka pronađene su ilustracije Atene na kojima je prikazana kao sova.[27] Sova je također totem božice Lilith, simbola gmazovskih gena koji se prenose kod ženskih pripadnika loza, te drugih inačica trostruke božice Mjeseca. Sova je bila simbolički prikazivana kao vještica u ptičjem obliku i povezuje se s vješticama u simbolizmu Noći vještica. Simbolizam sposobnosti gledanja u mraku i u svim smjerovima također je karakterističan za gmazovska božanstva. Ti slavni inicijati Bratstva na početku svog »logorovanja« kao simbol svoje »religije« spaljivali su keltsku lutku od spletenog pruća. Britanci su zavedeni da isto čine svakog 5. studenoga kada se u sjećanje na dan kada je pokušao raznijeti britanski parlament pale pletene lutke Guya Fawkesa.

U srpnju 1993. godine mjesni list *The Santa Rosa Sun* objavio je članak o Kanaanskom kultu i legendi o Molohu u Bohemian Groveu, međutim policijske istrage o navodnim ubojstvima na tom mjestu, predvidivo, nisu polučile nikakve rezultate. Redoviti posjetitelji Bohemian Grovea poznati su kao »groveri«, a među njima su, na primjer, George Bush, Gerald Ford, Henry Kissinger, Dick Cheney, Alan Greenspan, direktor Federalnih rezervi, Jack Kemp (protivnik Boba Dolea na američkim predsjedničkim izborima 1996. godine), Alexander Haig, bivši ministar obrane, Casper Weinberger i George Schultz, bivši ministri vanjskih poslova Sjedinjenih Država; i duga lista najpoznatijih političara, biznismena, ljudi iz medija i zabavne industrije iz čitavog svijeta, ne samo Amerike. Steve Bechtel, direktor najveće svjetske građevinske kompanije dolazio je u Bohemian Grove 1980-ih godina dok je njegova kompanija dobivala goleme ugovore zahvaljujući programu potrošnje Svjetske banke i njezinog predsjednika A. W. Clausena, još jednog »grovera«. Prema istraživačima, postoji lista čekanja na kojoj se nalazi otprilike

tisuću i petsto ljudi koji žarko žele platiti inicijacijsku naknadu od 2.400 dolara i šesto dolara godišnje članarine. Bohemian Grove je »ljetni kamp« i sotonistički centar za elitu koja upravlja našim planetom, ali i mjesto gdje se donose mnoge važne odluke prije nego što za njih sazna javnost. Imam fotografiju iz 1957. godine na kojoj Ronald Reagan i Richard Nixon sjede za stolom u Bohemian Groveu i slušaju dr. Glenna Seaborga, čovjeka koji je sudjelovao u otkriću plutonija i radio na projektu 'Manhattan' koji je proizveo bombe bačene na Japan. Doktor Edward Teller, »otac A-bombe«, također je bio član. I Reagan i Nixon, koji su postali članovi tog elitnog sotonističkog kluba prije više od četrdeset godina, kasnije su postali predsjednici Sjedinjenih Država. U stvari, svi republikanski predsjednici nakon Herberta Hoovera iz 1945. godine bili su njegovi članovi, kao i mnogi demokratski predsjednici, uključujući Billa Clintona.

U Sonoma Countyju nedaleko Bohemian Grovea u listopadu 1993. pronađena je mrtva dvanaestogodišnja Polly Klaas. Sasvim je očito da su je ubili sotonisti. Oteta je iz svog kreveta dok su njezine majka i sestra spavale u susjednoj sobi. Njezin djed Joe Klaas javno je iskazao potporu knjizi pod naslovom *Prekidanje kruga sotonističkog obrednog zlostavljanja* koju je napisao bivši sotonist Daniel Ryder. Knjiga razotkriva povezanost sotonista s programima kontrole uma MKUltra i projekta 'Monarh'. Mada je, uz podosta oklijevanja, za Pollyno ubojstvo naposljetku bio osuđen jedan čovjek, činjenice jasno ukazuju na to da se radilo o osveti sotonista njezinom djedu. FBI je bila nazvala jedna žena koja je rekla da je pobjegla iz sotonističkog *covena* u Sonoma Countyju, te da bi Polly mogla biti ubijena za trajanja petodnevne sotonističke proslave Noći vještica. Rekla je da bi Polly možda mogli pronaći u blizini Pythian Roada na autocesti 12 koja prolazi, zanimljivo, blizu šesto pedeset hektara velikog posjeda zvanog ranč Beltane. FBI je to upozorenje ignorirao, a Pollyno tijelo kasnije je, naravno, pronađeno u blizini Pythian Roada. Bila je silovana i dekapitirana, no vlasti su tvrdile da je bila zadavljena. Čovjeka koji ju je oteo, Richarda Alana Davisa, ured državnog odvjetnika u Sonoma Countyju nije bio čak ni optužio za ubojstvo sve dok ih na to nisu prisilili prosvjedi policijskih službenika.

Jedan od onih koji su upravljali s Cathy O'Brien bio je bojnik u američkoj vojsci Michael Aquino, voditelj Odjela za psihološko ratovanje u Obrambenoj obavještajnoj službi. Prozvao sam ga u svoje posljednje tri knjige kao glavnog čovjeka u sotonističkoj crkvi poznatoj kao Hram Seta, organizacije koju je nadahnuo vođa Hitlerovog SS-a Heinrich Himmler. Kada je razotkriveno da je američko psihološko ratovanje vodio neonacist iz sotonističke crkve, službeni odgovor je bio da je njegova vjeroispovijest njegova osobna stvar! Pa ipak, kao što se Cathy ubrzo uvjerila, ljudi poput Aquina i ostatak te poremećene i opsjednute družine iznad su zakona jer njihovi istomišljenici upravljaju zakonom od najniže do najviše razine. Aquinova žena, koja radi s njim, zove se Lilith Sinclair. Lilith je simbol gmazovskih loza, a o lozi Sinclair/St. Clair sada već sve znate.[28] Ona je unutar Crkve Sotone koju je utemeljio Anton LaVey osnovala Lilithinu špilju (Lilith Grotta)

i članica je Odbora devetorice u toj crkvi.[29] Izraz »Odbor devetorice« konstanta je u uređenjima Bratstva i sotonizma. LaVeyjeva Crkva Sotone dobar je primjer načina povezanosti sotonizma i programa kontrole uma. Sjedinjene Države postale su dom niza sotonističkih organizacija koje su nadahnule iste takve u Europi, Srednjem istoku i drugdje. New York i Kalifornija već su dugo glavna središta sotonizma i Bratstva. Kaliforniju su početkom dvadesetog stoljeća naselili Haićani koji su prakticirali *vudu*, a sotonisti iz Europe, Južne Amerike i Kube također su se zaputili u Kaliforniju i u dolinu San Bernandino. Anton LaVey, učenik Aleistera Crowleyja, bio je najpoznatiji među njima, i 1966. godine osnovao je Crkvu Sotone. LaVeyjeva baka s majčine strane rodom je iz Transilvanije, legendarnog prebivališta krvopijskog »vampira«, a LaVey je obožavao filmove strave. Upravo LaVey je, kako se tvrdi, otkrio Marilyn Monroe koja je radila u striptiz-klubovima, iskoristivši svoje veze da je učini filmskom zvijezdom. Bio je povezan s nekim od najvećih imena politike, biznisa i zabavne industrije, uključujući predsjednika Johna F. Kennedyja, Franka Sinatru, Sammyja Davisa Jr., Petera Lawforda i Jayne Mansfield. Sammy Davis bio je član Crkve Sotone od samog početka, a Jayne Mansfield bila je njezina visoka svećenica. Michael Aquino iz Odjela za psihološko ratovanje surađivao je s LaVeyjem sve dok se nisu posvadili, nakon čega se Aquino odcijepio i utemeljio Hram Seta. Sada je njegovo sjedište, kako se čini, Austin u saveznoj državi Texas, koji je također političko sjedište gmaza Georga W. Busha.

Cathy je zanijela kćer Kelly sa svojim »mužem« Waynom Coxom, i Kelly je uskoro počela biti iskorištavana jednako kao njezina majka. Kaže da su Kelly mnogo puta silovali George Bush i Dick Cheney. Bushov sotonizam i pedofilija stalno se pojavljuju u mojim istraživanjima. Senator iz Nebraske John W. DeCamp je u svojoj knjizi naslovljenoj *The Franklin Cover Up: Child Abuse, Satanism, And Murder In Nebraska (Zataškavanje u Franklinu: Zlostavljanje djece, sotonizam i ubojstva u Nebraski)* razotkrio sotonistički krug zlostavljača djece u Omahi kojeg je predvodio šef republikanaca Lawrence King.[30] Upravo King je na republikanskim konvencijama 1984. i 1988. godine pjevao američku himnu, no kasnije je osuđen zbog krađe četrdeset milijuna dolara iz Kreditne unije Franklin (Franklin Credit Union). Istražujući tu krađu DeCamp je razotkrio sotonistički krug u kojem su bili lokalni policijski šerifi i Harold Andersen, izdavač lokalnih novina *The Omaha World-Herald*. Neke od pedofilskih »zabava« kojima su ušli u trag DeCamp i njegove veze pohodio je – George Bush. Još jedna s Bushom povezana aktivnost što su je istraživači opisali je operacija Brownstone. Zgrada Brownstone u saveznoj državi Virginiji, blizu Washingtona, za Bushova predsjednikovanja korištena je za kompromitiranje političara tako što su se u njoj političarima za seks nudila djeca, pri čemu je sve bilo snimano. Prije nego što je u prosincu 1991. godine otišao na predsjednički posjet Australiji, časopis *Inside News* postavio je pitanje: »Je li George Bush vodeći zlostavljač djece na svijetu?«. Bushovo zlostavljanje djece dobro je poznato svima koji žele vidjeti, a vidjeti to doista nije preteško. I Cathy i Kelly bile su prisiljene spolno općiti sa životinjama za video-filmove snimane po naputcima Ronalda Reagana, piše Cathy u svojoj knjizi. »Striček Ron« ništa nije volio više od gledanja tih video-filmova koji su postali poznati kao Priče za laku noć ujaka Ronnija.[31] Snimao ih je i producirao, kaže Cathy, njegov pornograf Michael Dante (poznat i kao Michael Viti). Kaže da je Dante bio povezan s mafijom i CIA-om (koji su na svojim najvišim razinama jedno te isto) te da je bio blizak suradnik političara poput Guyja VanderJagta, Geralda Forda, Dicka Thornburgha, Jima Traficanta i Garyja Ackermana.[32] Dante je bio instalirao sićušne skrivene kamere koje su snimale seksualne aktivnosti američkih i inozemnih političara tako da ih se ucjenama može natjerati da podupru gmazovski Program, prisjeća se Cathy. Koliko samo »vođa« danas slijedi politiku koja nije u skladu s interesima njihovih naroda samo zato što bi u suprotnom dokazi o njihovim seksualnim »podvizima« bili objavljeni javnosti. Cathy piše da je Reaganov glavni pornograf bio čovjek po imenu Larry Flint iz pornografskog magazina *Hustler*.[33] On je tema filma pod naslovom *Narod protiv Larryja Flinta*. I on ima veze u CIA-i, mafiji i Vatikanu, kaže.[34] Billa Clintona je na taj način kompromitirao jednom prilikom njegov šef, ups, oprostite, »protivnik« George Bush, izjavila je Cathy za jedne alternativne američke novine. Dogodilo se to u Lampeu, u američkoj državi Missouri, u objektu za kontrolu uma zvanom Švicarska vila. Kaže da je Bush naredio njenoj kćeri Kelly da oralno zadovolji Clintona dok Clinton isto čini Cathy. Sjeća se sljedećeg razgovora:

> »Clinton se izvukao ispod mene i, tražeći pogledom kamere, rekao Bushu: 'Nisi to trebao činiti. Ja sam ionako uz tebe. Moj položaj nema potrebe kompromitirati.' Clinton je očito govorio o ucjenjivačkoj taktici među elitom Reda ruže. Svjetski vođe uvijek su bivali kompromitirani pomoću tajno snimljenih bizarnih seksualnih aktivnosti, kao u slučaju u kojem sam sama učestvovala na Bohemian Groveu.«[35] *(Red ruže još je jedno ekskluzivno tajno društvo)*

Nakon tog susreta Bush i Clinton razgovarali su o uvođenju Clintonove kćeri Chelsea na scenu zlostavljanja djece, kaže Cathy. Bush se ponudio da je »otvori«, a Clinton je odgovorio da će o tome morati razgovarati s Hillary.[36] Clinton i njegov potpredsjednik Al Gore bili su pravi tandem. Dva bivša sotonista, pripadnici različitih skupina naveli su da je Gore ovisan o pijenju krvi.[37] To ima smisla jer mi je Arizona Wilder, gmazovska Božica majka koja se istrgla iz njihovih kandži, rekla da je Gorea vidjela na žrtvenim obredima i da se tada mijenjao u gmaza. Mnogi sotonistički inicijati posjeduju istu tu ovisnost prema adrenokromu koji se oslobađa u tijelu netom prije no što se osoba žrtvuje.[38] Proizvodi ga pinealna žlijezda u trenucima velikog straha. Cathy kaže da je nju i Cally silovao još jedan kanadski premijer, Brian Mulroney, koji je ovisan o seksu s umno kontroliranim robinjama.[39] Umno kontrolirane majke i mlade kćeri bile su, i još uvijek su, redovito prevožene do Niagara Fallsa, neposredno iza kanadske granice, kako bi ih

Mulroney silovao.[40] Mulroney je bio premijer koji je Kanađanima nametnuo Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (NAFTA) zamišljen kao američka inačica Europske unije. Taj sporazum manipulacijama su stvorili njegovi kolege silovatelji George Bush te kasnije Bill Clinton. Po napucima izaslanika predsjednika Reagana, Philipa Habiba - navodi Cathy - bila je u nekoliko prigoda prisiljena na spolni odnos s potrkalom Bratstva, saudijskim kraljem Fahdom. Članovi saudijske kraljevske obitelji služe kao marionetski vođe, ujedno tlačeći svoje ljude brutalnom religijom koju sami ni u najmanjoj mjeri ne prakticiraju. Američki robovi podvrgnuti kontroli uma također se »prodaju« u Saudijsku Arabiju, Meksiko i druge zemlje kako bi pomogli u provedbi tajnih operacija za Novi svjetski poredak.

Cathy je bila pod tako snažnom kontrolom uma da su je promaknuli u takozvanog »predsjedničkog modela«, umno kontroliranog roba programiranog da bude na raspolaganju najmoćnijim ljudima u Bijeloj kući i Pentagonu. Koristili su je za prenošenje poruka između Reagana i Busha te njihovih inozemnih suradnika poput haićanskog diktatora Baby Doc Duvaliera, meksičkog predsjednika Miguela De La Madrida i panamskog Manuela Noriegu, tajnog agenta na plaći CIA-e koji je radio na ilegalnoj trgovini drogom američke vlade. Cathy kaže da je na jednoj zabavi za časnike ratnog zrakoplovstva i njihove žene zamijetila narko-barune kao što su, na primjer, Portorikanac Jose Busto te »junak« (mučno mi je) iranskog skandala »droga za oružje«, poznatog i kao skandal 'Contra', Olivera Northa. Na katu su bili Noriega, Michael Aquino te senator Allen Simpson, republikanac iz Wyominga, navodi Cathy.[41] Istovremeno sa svim tim, George Bush je vodio »rat protiv droge« kako bi »spasio američku djecu«. Ovisnik o kokainu Bill Clinton kasnije je provodio istu predstavu. Cathy kaže da je Clintona srela u nekoliko navrata, te da je jednom prilikom pokušavao (uspješno) uvjeriti svog pristašu Billa Halla da se uključi u trgovinu drogom. Hall ne treba brinuti, kazao je Clinton, jer je to »Reaganova operacija«. Cathy kaže da je Clinton u njezinoj, tada umno kontroliranoj, prisutnosti Hallu rekao:

> »Bit stvari je u tome da ako kontroliramo *(narko)* industriju kontroliramo i njih *(dobavljače i kupce)*. Kontrolirate čovjeka ispod vas i ujak *(Ujak Sam, vlada Sjedinjenih Država)* vas štiti. Što možete izgubiti? Nema rizika. Nitko vas neće ostaviti na cjedilu. I što god ispadne s kamiona (Clinton se tada nasmijao i ušmrkao još jednu dugu liniju kokaina) vi možete pokupiti.«[42]

Kasnije te noći, navodi Cathy, žena Billa Halla odvela ju je u gostinjsku vilu Hallovih da upozna Hillary Clinton. Tamo ju je gđa. Clinton, također ovisnica o kokainu,[43] oralno zadovoljila i insistirala da Cathy isto napravi njoj.[44] I predsjednik Clinton i prva dama znali su da je Cathy rob pod kontrolom uma i znali su što se zbiva. Isto vrijedi i za Ala Gorea. Šute jer su suučesnici svega što se zbiva. Prema nekim istraživačima, Hillary Clinton je iluminatska vještica šestog stupnja i trenerica robova.[45] Cathy je radila kao robotski glasnik za Clintona koji je bio vrlo vješt u aktiviranju njezinih programa, kao što je mnogo puta javno ustvrdila. Clinton i Bush možda nalikuju protivnicima iz »različitih« političkih stranaka, međutim oni su dio iste prljave rabote. Cathy kaže da se na temelju osobnog, neposrednog iskustva uvjerila u ono što ja i drugi istraživači sugeriramo godinama: da je Bush bio predsjednik za vrijeme »Reaganovih godina«, predsjednik za trajanja vlastitog »službenog« boravka u Ovalnom uredu te da je, u skladu s naredbama viših instanci, vukao konce i za vrijeme »Clintonove« administracije. Cathy tvrdi da je Busha vidjela u društvu Clintona godinama prije nego je javnost o potonjem uopće počela razmišljati kao o mogućem predsjedničkom kandidatu. Jednom ih je vidjela u Švicarskoj vili u Lampeu u američkoj državi Missouri. »Bolnica« u tom mjestu u stvari je sjedište CIA-inog centra za stanja blizu smrti, kaže. Cathy je, pod kontrolom uma, bila dostavila veliku količinu kokaina u jednu veliku stambenu prikolicu i tamo je vidjela dvojicu budućih predsjednika:

> »...Opazila sam tadašnjeg guvernera Arkansasa Billa Clintona i njegovu ženu Hillary za stolom u uglu gdje su razgovarali s tadašnjim potpredsjednikom Georgom Bushom i njihova dva »olovna vojnika« *(podvrgnuta kontroli uma)* iz specijalne postrojbe koji su prebacili kokain u zgradu. Tadašnji upravljač mog uma Robert Byrd rekao mi je da su Bush i drugi pripremali Billa Clintona za predsjednika u slučaju da se američka javnost razočara u republikance i povjeruje da bi izbor demokrata donio promjene. Clinton je poslušno slijedio Bushove naredbe. Budući da implementacija onoga što je Hitler nazvao »Novi svjetski poredak« nije poznavala stranačke linije, ne čudi da je Clintonov vođa predsjedničke kampanje bio James Carville, čija je supruga, Mary Matalin, isti posao voditelja kampanje odradila za Georga Busha.«[46]

Još nešto što povezuje Clintona i Busha njihova je ljubav prema takozvanoj »Najopasnijoj igri«, lovu na muškarce, žene i djecu podvrgnute kontroli uma. Cathy opisuje jedno od vlastitih iskustava u Švicarskoj vili kada su Clinton i Bush krenuli sa psima loviti nju, njezinu kćer Kelly i dvojicu umno kontroliranih »olovnih vojnika«, od kojih je jedan imao talijanske crte lica:

> »Činilo se da je Švicarska vila potpuno prazna, izuzev Billa Clintona i Georgea Busha koji su sa svojim lovačkim psima stajali na rubu šume spremni započeti »najopasniju igru« lova na ljude. (Clinton je dijelio Bushovu strast prema traumatiziranju i lovljenju ljudi) ...Bush i Clinton bili su jednako odjeveni – u maskirne hlače, vojničke čizme i vjetrovke. Osim toga, obojica su nosila kape s posebnim, tajnim značenjem. Ovoga puta na Bushovoj maskirnoj kapi bio je narančasti amblem na kojem je pisalo »Lovac na jelene«, a na Clintonovoj kapi pisalo je »Ciljaj visoko«, i imala je crtež puške na sebi.

Clinton je izgledao nespretno sa svojom lovačkom puškom, dok je Bush sa svojom crnom puškom sa složenim optičkim ciljnikom nalikovao vještom strijelcu.

»'Pravila igre su jednostavna,' započeo je Bush, aktiviravši program riječima koje uvijek prethode najopasnijoj igri.

»Clinton se ubacio: 'Vi bježite. Mi lovimo.'

»Bush je nastavio: 'Ova igra će se zvati »Lov na djevicu«' (Clinton se nasmijao) 'a to je ona.' Pokazao je na Kelly koja je još bila u mom naručju. »Uhvatim li tebe, ona je moja.'

»Clinton je progovorio: 'Imat ćete dovoljno vremena za igru s psima jer će vas oni fiksirati na mjestu dok mi...' (ubacio je metak u cijev za naglasak) '...budemo lovili veći plijen.' Clinton je zurio u »olovnog vojnika« blijedog lica. 'Olovni vojnik' izraz je koji sam često slušala, a odnosio se na umno kontrolirane robotske »specijalne jedinice« mladića koji su djelovali pod upravom Novog svjetskog poretka.«

»Dva momka pobjegla su u šumu. S Kelly u naručju, i ja sam počela trčati. Sudeći po blizini laveža pasa, nisam daleko odmakla kada su pušteni. Pet razjarenih pasa odmah me uhvatilo i okružilo. Kelly je vrisnula kada ju je jedan pokušao ugristi za nogu, a ja sam ga automatski udarila po glavi. Bila sam uvjerena da će nas psi rastrgati prije nego što Bush i Clinton dođeću do čistine. Činilo se da su u ozbiljnom razgovoru, a tada je Bush pogledao prema nama i nasmijao se.

»'Ona je moja', ustvrdio je (misleći na Kelly). 'Ali opet, uvijek je to bila. Puštaj.'

»Dok sam se mimoilazila s vrlo zamišljenim Clintonom, promrmljao je: »Mislio sam da ćeš jebati psa ili tako nešto'. Pješačili smo kratak dio puta natrag u tišini pri čemu je Clinton otišao desno, dok me Bush usmjerio prema dva helikoptera. Vrata na helikopteru do mene su se otvorila i Clinton je ugurao Talijana u helikopter. 'Uhvatio sam ovoga. Letjet će na pomoćnom sjedalu,' Bush mu je pokazao da sjedne na kožno sjedalo označenom za smrt crnom ružom, dok sam ja sjela na pravo pomoćno sjedalo.

»'Dođi ovamo, malena,' Bush je pozvao Kelly. »Sjedni u krilo strike Georgea.' Podigao ju je u svoje krilo dok je Clinton otišao sprijeda kod pilota koji je palio motore. 'Preko jezera, Jake', zapovjedio je Bush pilotu.

»Za vrijeme leta iznad dubokog i nepristupačnog jezera Švicarske vile, Bush je stavio Kelly sa strane, uspravio se koliko je to moguće u helikopteru i otvorio vrata. Jak vjetar otpuhao je Bushovu masnu kosu s njegova lica dok je pokazivao momku (Talijanu) da ustane.

»'Slobodan pad', Bush je naredio. 'To je zapovijed.'

»'Da, gospodine' - odgovorio je ovaj i zakoračio u prazan prostor odjeven u svoju punu maskirnu uniformu i vojne čizme ali - bez padobrana. Promatrala sam u užasu kako je pljusnuo u vodu jezera ispod nas i potonuo...«[47]

Sjedinjene bi Države mogle izgubiti svoju slobodu? Bože moj! Sjedinjene Države nikada nisu ni bile slobodne. Umno kontrolirani robovi programirani su da umno kontroliraju druge, a sada na ulicama imamo fantastičan broj umno kontrolirane djece i odraslih. Postoje čitave vojske takvih programiranih robota kao na primjer *Delta Force*, »olovni vojnici«, u Sjedinjenim Državama, te druge »elitne« (često psihopatske) jedinice kao što su SAS i Padobranska pukovnija u Velikoj Britaniji. Naziv 'Delta' simbolizira piramidu, a odnosi se i na deltu Nila i drevne Egipćane. »Delta« programiranje proizvodi ubojice. Samo uvježbavanje tih ljudi klasična je kontrola uma, na stranu sve individualne stvari kojima ih podvrgavaju. Djeca koja se za ulazak u jedinicu *Delta* pripremaju u kasnijoj dobi podvrgavaju se neopisivim užasima kako bi oguglali na patnju i smrt, kako svoju tako i drugih. Jedna od tehnika koja se u tu svrhu koristi je postići da dijete razvije vrlo blizak odnos s drugim djetetom i zatim spaliti njihovog prijatelja, a njih prisiliti da promatraju. Bratstvo je svjesno da za konačno preuzimanje svijeta golom silom mora imati vojsku podvrgnutu kontroli uma koju neće pogađati ono što će činiti svojim sugrađanima, pa čak ni vlastitim obiteljima. Zašto u ratovima poput onoga u Bosni te u masovnim ubojstvima poput onih u Alžiru ljudi izvještavaju o tome kako su sinovi pobili vlastite obitelji zajedno s ostatkom sela ili zajednice? Zato što im je um bio programiran da to učine, eto zašto. Isto je i s »bombašima samoubojicama« i drugim »kamikazama«. Isto je i s umno kontroliranom elitom i njezinim »potrkalima« s nižih razina koji zauzimaju moćne položaje u svijetu na području politike, biznisa, vojske, državne uprave, medija i religije. Neuvježbano oko ne može zamijetiti takvu programiranost, no ti ljudi ipak slijede Program. Na dubljoj razini oni su automati kojima upravljaju gmazovi.

Kada robovi nadžive svoju korisnost ili kada njihovo programiranje počne popuštati – ubija ih se. Takozvanim 'predsjedničkim modelima' poput Cathy O'Brien rijetko se dopusti da prijeđu tridesetu. Cathy je tridesetu godinu navršila 1987/88, kada joj je i rečeno da će joj to biti posljednja godina života. Na sreću, kao što je opisala u svojoj knjizi, tada joj je, zajedno s njezinom tada osmogodišnjom kćeri Kelly, život spasio biznismen po imenu Mark Phillips. Piše da je imao veliko znanje o naprednim tehnikama kontrole uma koje je stekao tijekom svog rada u

korporaciji *Ampex* i američkom Ministarstvu obrane kao civilni kooperant. To mu je omogućilo da dođe u doticaj s vodećim znanstvenicima koji su istraživali to područje, a ujedno je imao pristup znanju koje je bilo uskraćivano znanstvenom *mainstreamu*, piše u svojoj knjizi *Trance Formation Of America*. Psihijatrima se, jednako kao i liječnicima i znanstvenicima, mentalno manipulira tako što im se uskraćuju podaci i daje iskrivljena slika onoga što je moguće. Mark Phillips kaže da su ga očito smatrali »pouzdanim« zbog njegovog *backgrounda* i sigurnosnog odobrenja, te da mu je pristupio čovjek po imenu Alex Houston i zamolio ga za pomoć oko jednog posla. Houston je u to vrijeme bio »trener« Cathy i Kelly, te se prema uputama njezinog kontrolora, senatora Roberta C. Byrda, oženio s Cathy, stoji u njihovoj knjizi.[48]

Alex Houston, silovatelj, pedofil i trgovac drogom, prema Cathy je bio zabavljač, trbuhozborac i scenski hipnotizer kojim je, kaže, također upravljao netko drugi – mreža za kontrolu uma američke vlade. Kaže da je njegova zadaća bila održavati nju i Kelly u njihovom programiranom stanju slijedeći naputke koje su mu dali. Naputci su uključivali uskraćivanje hrane i vode te neprestano traumatiziranje. Houston je svoja putovanja na poslovne sastanke koristio kao paravan za prebacivanje Cathy i Kelly na njihove »zadatke«. Cathy kaže da je tu upoznala istinu o industriji *country* glazbe Sjedinjenih Država i, dapače, zabavnoj industriji općenito. *Country* glazbu, otkrila je, američke agencije Bratstva koristile su za distribuiranje golemih količina droga u američko društvo, ali i kao paravan za projekte kontrole uma. Te su agencije, navodi, plaćale promociju i agresivnu medijsku kampanju koji su pjevača po imenu Boxcar Willie pretvorili u zvijezdu *country* glazbe. Dio te medijske kampanje bile su visokotehnološke televizijske reklame napravljene na način da imaju hipnotički učinak na gledatelja. Pjevač je postao vođa, piše, *country* segmenta »Vlaka za slobodu« – međunarodno kodno ime za robovske operacije projekta 'Monarh'. Ime Boxcar* Willie, kako se čini, nije odabrano slučajno. Odraz je tog čovjeka i njegove uloge. Cathy Boxcar Willija proziva kao pedofilskog silovatelja umno kontroliranih žena i djece, uključujući Kelly, koju je, kaže, redovito silovao u tri različite mentalne ustanove.[49] Osim toga, bio je duboko umiješan u operacije trgovine kokainom koje su vodile vladine agencije kao i osoba s kojom je prijatelj Billa Clintona Bill Hall počeo raditi nakon što ga je Clinton nagovorio da se uključi.[50] Nadalje, Boxcar Willie predložio je selidbu »glavnog grada« country-glazbe u Branson u saveznoj državi Missouri, kako bi bio blizu CIA-inoj operaciji kontrole uma i trgovanja drogom, čije je sjedište Lampe u Missouriju, navodi Cathy u svojoj knjizi.[51]

Mnogi ljudi u industriji zabave ili su umiješani u zavjeru ili ih zavjerenici kontroliraju putem uma, tvrdi ona. Jedna od potonjih bila je Marilyn Monroe, ljubavnica predsjednika Johna F. Kennedyja. Oboje će kasnije biti ubijeni. Prema

* Eng. »boxcar« – zatvoreni teretni vagon; op. prev.

Springmeieru i Wheeleru u dijelu njihove knjige gdje govore o toj temi, pjevačica Madonna robinja je podvrgnuta kontroli uma. Springmeier kaže da je dobio na uvid katalog okultnog porno video-kluba *Vidimax* u New Jerseyju u kojem je bio i jedan video-film s Madonnom. Taj video-klub prodaje video-snimke ubijanja ljudi (*snuff*-filmove), kanibalizma i žrtvovanja.[52] Springmeier i Wheeler kažu da je Madonna, u to vrijeme umno kontrolirana robinja Louise Chiccone s adresom u njujorškom East Villageu, u filmu silovana te da je njezin silovatelj potom odveden i žrtvovan. *Vidimax*, kako se čini, taj video-film svojim članovima prodaje po cijeni od devetnaest dolara.[53] Ukoliko je, kao što kažu, Madonna višestruka ličnost, toga se najvjerojatnije ni ne sjeća. Elvisa Presleya, člana Teozofskog društva, Cisco Wheeler i drugi preživjeli prepoznali su kao roba koji je bio višestruka ličnost. Cisco Wheeler, koja se i sama oporavlja od takvog ropstva, kaže da to o Elvisu zna na temelju vlastitih iskustava. Njegov trener je bio njegov menadžer, »pukovnik« Tom Parker, kaže Wheeler.[54] Kada je Elvis umro (ako je umro), korporacija *Sun International* objavila je Presleyjev album pod naslovom *Orion* na čijem se omotu nalazio krilati, zlatni disk. To je drevni egipatski i sumerski simbol koji su koristili Red orijentalnog hrama i druge skupine Bratstva. Barbara Streisand umno je kontrolirani kadar Bratstva, kao što je u svojoj knjizi pod naslovom *Thanks For The Memories* (Hvala na sjećanjima) detaljno opisala oporavljena robinja Brice Taylor. Još jedna umno kontrolirana pjevačica je, prema Cathy, Lorretta Lynn, CIA-ina robinja. Tu leži uzrok njezinih psihičkih problema, navodi Cathy. Lorrettin menadžer za turneje Ken Riley je pedofil i najbolji prijatelj Cathynog trenera, Alexa Houstona. Obojica su bili povezani s američkim kongresnikom Garyjem Ackermanom, »demokratom« iz New Yorka koji je, navodi Cathy, vodio veliki posao krijumčarenja droge preko dokova na Long Islandu.[55] Umno kontrolirana žena koju je imenovao Mark Phillips je Seidina »Dina« Reed, kći glumca-pjevača Jerryja Reeda. Seidina je mnogo puta iskorištena za snimanje pornografskih filmova zajedno s Cathy, navodi Phillips, što se odvijalo pod vodstvom njezinog supruga i sadista Davida Roricka (također poznatog kao Dave Rowe). Roricka je kontroli uma podučio Alex Houston, a Seidinin slavni otac je, prema Marku Phillipsu, sa svime bio upoznat. Seidina je bila omiljena seksualna robinja princa Bandara bin Sultana, veleposlanika Saudijske Arabije u SAD-u.[56] Pjevač i glumac Kris Kristopherson, alkoholičar i narkoman rođen u obitelji agenata CIA-e, prema Phillipsu također je umiješan u program kontrole uma i to kao teško poremećeni kontrolor i manipulator robova, prisjeća se Cathy u svojoj knjizi i javnim izjavama.[57] Piše o tome kako su je on i Michael Aquino mučili elektro-šokovima visokog napona.[58] Jezuit Kristopherson suradnik je senatora Roberta C. Byrda, Cathynog kontrolora, navodi. Rječnikom kontrole uma, za Byrda se na toj poziciji govorilo da je »u braku« s Cathy, iako je ona bila službeno u braku s Alexom Houstonom. Evo što Cathy u svojoj knjizi piše o Kristophersonu:

...Kristopherson me gotovo ugušio svojim penisom što ga je dodatno seksualno uzbudilo. To se dogodilo krajem 1987. godine, za vrijeme još jednog incidenta povezanog s Byrdom.«[59]

Svjetski poznati psihopat i vladin trgovac drogom, piše Cathy, je rock-and-roll legenda Jerry Lee Lewis, prijatelj Elvisa Presleyja. Cathy kaže da su joj mnogo puta prijetili riječima: »Prodat ćemo te Jerry Leeju«. Frank Sinatra i JFK-ov brat Ted Kennedy su, prema robovima koji su pobjegli i oporavljaju se, također bili posebno surovi. Na konferenciji o kontroli uma na kojoj sam govorio upoznao sam Brice Taylor koja je, poput Cathy O'Brien, također bila predsjednički model. Njezin trener još od vremena kada je bila mala djevojčica i živjela u južnoj Kaliforniji bio je komičar Bob Hope, član Bohemian Grovea. S njom su također mnogo radili Henry Kissinger, vrlo vješt programer, i Nelson Rockefeller, guverner države New York u četiri mandata. Rockefeller je postao potpredsjednik Sjedinjenih Država kada je pedofil Gerald Ford nakon Watergatea zamijenio Richarda Nixona. Brice je tvrdila da su je prisilili na seksualni odnos kada je imala samo dvanaest godina, iako je rekla: »Uredili su me tako da izgledam kao da mi je šesnaest«. Boba Hopea Springmeier i Wheeler u svojoj su knjizi također prozvali kao trenera robova, te kao operativca Britanske obavještajne službe tijekom Drugog svjetskog rata, kada je putovao svijetom održavajući koncerte za vojne snage.[60] Rimokatolička crkva u Los Angelesu u saveznoj državi Kaliforniji, i Hopeu i medijskom mogulu Rupertu Murdochu dodijelila je vitešku čast. Obojica su postali vitezovi Reda sv. Grgura, a dok sam pisao ovu knjigu, Hopeu je i kraljica dodijelila počasnu vitešku titulu, te ga tako uzdigla na istu razinu na kojoj su Bush, Kissinger i ostala nekolicina izabranih koje su Windsori nagradili za njihovu službu zajedničkom cilju. Bob »nije li urnebesan« Hope bio je upotrijebljen za dovođenje mnogo velikih imena u Hollywood, u mrežu, a jedan od njegovih najpoznatijih filmova, *Cesta u Mandalay,* dobio je taj naslov zato što se najelitnija skupina u Bohemian Groveu naziva 'Kamp Mandalay'. Hollywood i zabavna industrija prepuni su kako robova tako i njihovih trenera.

Još jedna slavna ličnost koju su Springmeier i Wheeler prozvali kao sotonista najpoznatiji je »kršćanski« propovjednik na svijetu Billy Graham.[61] Springmeier i Wheeler sastavili su popis ljudi koji su vidjeli Grahama »u akciji«. Također, naveli su da iskorištava robove iz projekta 'Monarh' za seks, te da preko svoje evanđeoske operacije pere narko-novac. Graham je potrkalo Bratstva koje prenosi poruke između svjetskih vođa.[62] Svjedoci kažu da je Graham višestruka ličnost, da je »osoba« koju ljudi vide za propovjedaonicom samo jedan pretinac u njegovu umu. On posjeduje i druge, posve različite osobnosti. »Kršćanstvo« je paravan što ga koriste nebrojeni sotonisti i programeri. Dr. Loreda Fox u svojoj knjizi pod naslovom *The Spiritual And Clinical Dimensions of Multiple Personality Disorder (Duhovni i klinički aspekti poremećaja višestruke ličnosti)* kaže: »Većina preživjelih s kojima sam radila imali su roditelje sotoniste koji su bili na visokim položajima u crkvama; mnogi su bili pastori«.[63] Kršćanstvo je tvorevina Bratstva, i Bratstvo i dalje njime upravlja. Billy Graham, Slobodni zidar trideset i trećeg stupnja, dobar je prijatelj Georgea Busha i Henryja Kissingera. Svi znaju za njihovu zajedničku »molitvu« pred televizijskim kamerama nakon što je Bush dao odobrenje za početak ubijanja nebrojenih muškaraca, žena i djece u Zaljevskom ratu. Jedan drugi Grahamov prijatelj, Allan Dulles, bio je sotonistički direktor CIA-e koji je pomogao u financiranju Hitlera. Dulles je bio jedan od glavnih poslijeratnih arhitekata projekata MKUltra i 'Monarh'. Prve tri kršćanske kampanje Billyja Grahama financirao je William Randolph Hearst, američki novinski tajkun i visoki inicijat Bratstva.[64] Druge svjetske turneje financirale su gmazovske loze poput Rockefellera, Whitneyja i Vanderbilta. Vodeći ljudi u kampanjama Billyja Grahama i njegovoj Evangeličkoj asocijaciji su Slobodni zidari, a neki od njih su bili William M. Watson, predsjednik korporacije *Occidental Petroleum* koja je paravan za Bratstvo te Armand Hammer (Arm and Hammer, op. a.; hrv. »ruka i čekić«, op. prev.). Za vrijeme televizijskih emisija Billyja Grahama puštaju se poruke koje u sebi nose aktivacijske kodove projekta 'Monarh', tvrde Springmeier i Wheeler.[65] Kada je obitelj Billyja Grahama imigrirala u Sjedinjene Države, bili su poznati kao obitelj Frank, u srodstvu s Jakobom Frankom, vođom ogranka sotonizma koji se naziva sabatuanizam, a kasnije je, prema svome vodstvu, postao poznat kao frankizam.[66] Dokazni materijal koji su Springmeier i Wheeler priložili u prilog ovih tvrdnji upravo je ogroman i pokriva dobre dvadeset i četiri stranice. Predsjednička manekenka mi je rekla da je i papa Ivan Pavao II. programirana višestruka ličnost, što se svakako uklapa u čitavu sliku.

Cathy O'Brien kaže da su ona i njezina kćerka pobjegle iz projekta 'Monarh' kada se pojavio Mark Phillips. On tvrdi da je s Alexom Houstonom radio na sklapanju velikog posla koji je uključivao Hong Kong i Kinu, međutim da mu je tada jedan predstavnik kineskog Ministarstva obrane ispričao o Houstonovoj pozadini i povezanosti s CIA-om, drogama, pranjem novca, dječjom prostitucijom i ropstvom. Phillipov informator koji mu je, kako kaže, dao na uvid dokumentarni dokaz za to, rekao mu je da je Houston »vrlo zao čovjek«, te da su njegovi zločini »od Bijele kuće«. U svojoj knjizi *Trance Formation Of Amerika* Mark Phillips piše:

> »Moja prva reakcija na informacije tog dužnosnika bila je da je Houston preglup i previše korumpiran da bi bio povezan s američkim tajnim službama. Na taj moj komentar brzo je uzvratio Houstonovom fotografijom od koje mi se okrenuo želudac. Fotografija ga je prikazivala kako s demonskim osmjehom na licu analno opći s malim, vrlo mladim, preplašenim crnim dječakom. Kasnije se ispostavilo da je dječak bio Haićanin.«[67]

Phillips kaže da je kontaktirao jednog starog prijatelja, sada pokojnog, koji je bio general u obavještajnoj službi Ratnog zrakoplovstva te imao bliske veze s visokim dužnosnicima američkih i inozemnih obavještajnih službi. Kaže da mu je

general ispričao o CIA-inoj trgovini robovima iz cijelog svijeta, kao i to kako su Cathy i Kelly bile podvrgnute kontroli uma zasnovanoj na traumi. Mark Phillips se prisjeća:

> »Ukočio sam od zaprepaštenja. Prve riječi koje su izašle iz mojih osušenih usta bile su: 'Kako bi izvukao te ljude iz toga?'«

> »Nasmijao se i rekao: 'Ne bih! Što bi s njima nakon što bi ih oslobodio?' Prije nego što sam mogao odgovoriti, prekinuo me i rekao: »Gledaj. Ti si još uvijek isti, no s Ujakom *(SAD-om)* više ništa nije isto. Sada je veći dio CIA-e, FBI-a i mafije jedna organizacija, a spremaju se krenuti na vojsku.'«[68]

Phillips kaže da je ustrajao u svojoj želji da ih spasi i piše da mu je prijatelj dao kodove (zasnovane na Kršćanstvu i Bogu) kontrole uma koji će natjerati Cathy da pođe s njim. Cijela priča sa svim pojedinostima opisana je u njihovoj knjizi. Phillips kaže da ih je odveo na Aljasku dok je vlastima istovremeno ostavljao poruke da ne namjerava razotkriti istinu. Rekao je da im je poručio da će ih »... odvesti na Aljasku i šutjeti kao zaliven«. Nadao se da će im tako barem nakratko poštedjeti živote, kaže. Phillips mi je također rekao da su im pomagali mnogi dobri ljudi iz obavještajne zajednice koji žele iskorijeniti to zlo. Izgleda da se u obavještajnoj zajednici odvija unutrašnji »rat«. Na Aljaski je, kaže, iskoristio svoje poznavanje kontrole uma i uz tajnu pomoć svojih 'veza' deprogramirao Cathyn um podijeljen na pretince. Taj golemi posao oduzeo mu je gotovo svaki budni trenutak tijekom mnogih mjeseci, kaže. Cathy kaže da se tada počela prisjećati svega što joj se događalo, te da je to priča koju sada mora ispričati. Kellyno deprogramiranje pokazalo se još težim, a patila je i od teške astme nastale uslijed neprestanog traumatiziranja koje je trpjela. CIA-in stručnjak za kontrolu uma dr. Louis Jolyon West i njegovi suradnici pokušali su nekoliko puta Kelly oduzeti Cathy i Marku. Naposljetku su vlasti iskoristile »zakon« kako bi ponovno stekli kontrolu nad njom. Kelly je postala politički zatvorenik u skrbništvu savezne države Tennessee. Priča se ponavlja uvijek iznova. Brice Taylor i Arizona Wilder također su izgubile svoju djecu kada su pobjegle. Briceina kći također se zove Kelly – to je uobičajeno iluminatsko ime za takvu djecu. I njezinu je kćer seksualno zlostavljao Bush. Na suđenjima o skrbništvu nad Kelly O'Brien bio je zabranjen pristup medijima i javnosti, te joj je uskraćeno pravo na nezavisnog odvjetnika, kaže Cathy. Sudac je također zabranio korištenje riječi »predsjednik«, »Novi svjetski poredak«, »kontrola uma« i »George Bush« na suđenju.[69] Opravdavalo se to zaštitom »nacionalne sigurnosti«. Ograničenja su značajno ublažena nakon objave njihove knjige. Vlasti su odbile deprogramirati Kelly iz njezinog MKUltra/projekt 'Monarh' programa za kontrolu uma pozivajući se na Zakon o nacionalnoj sigurnosti (što ga je 1984. dopunio Reagan), koji im omogućava da se kad god žele nešto spriječiti opravdaju »nacionalnom sigurnošću«. Svaki puta kad vidite da vlade koriste krinku »nacionalne sigurnosti« kako bi uskratile pravdu i informacije, ono što oni zapravo štite je sigurnost vlastitih kriminalnih aktivnosti. Cathy i Mark tvrde da su im prijetili mnogo puta, no da su ipak poslali svoja saznanja, potkrijepljena dokumentima i nekim zvučnim zapisima, nizu američkih političara, vladinih agencija i lobističkih skupina, uključujući predsjedničkog kandidata i poslušnika Bratstva Boba Dolea. Tišina je bila zaglušujuća.

Cathy kaže da je prisustvovala brojnim razgovorima o Novom svjetskom poretku koji podupiru teme o kojima smo ja i desetine drugih autora pisali, uključujući planove za vojni udar u Sjedinjenim Državama. Kao što Cathyna iskustva potvrđuju, pokušaj potpunog preuzimanja svijeta nije teorija – STVARAN JE. Odvija se upravo ovog trenutka. Cathy kaže da je čula kako i Bush i Reagan insistiraju na tome da je jedini put do »svjetskog mira« »mentalna kontrola masa«. Navodi da je bila u prilici promatrati planiranje projekta Novog svjetskog poretka koji se zove »Obrazovanje 2000«. Tada je bila pod kontrolom još jednog od svojih programera i seksualnih zlostavljača, gmaza Billa Benneta, kod Jezuita obučenog kontrolora uma koji je pod Reaganom/Bushom postao američki ministar obrazovanja.[70] Zatim su je predali suradniku Billa Bennetta, Lami Alexanderu, bivšem guverneru Tennesseeja. S njim je, kaže Cathy, bila primorana sudjelovati u sotonističkom obredu koji se održavao u imućnom dijelu Nashvilla.[71] Brat Billa Bennetta, Bob, za kojega se također navodi da je silovao Kelly u Bohemian Groveu 1989. godine, kasnije je postao odvjetnik Billa Clintona.[72] Još jedna uloga Billa Bennetta bilo je vođenje »rata protiv droge« za Georga Busha! Pa, barem ga se nije moglo optužiti za manjak iskustva na tom području. Braća Bennet bili su ti koji su Cathy proveli kroz jedno od njezinih gmazovskih iskustava koje sam opisao na početku knjige. Cathy kaže da su je koristili za kompromitiranje i »opsluživanje« vodećih političara kako bi se osigurala njihova potpora projektu 'Obrazovanje 2000'. Saznala je da je taj projekt - poznat i kao 'Amerika 2000' i 'Global 2000' - namišljen da bi se kod djece povećao kapacitet »učenja« i istovremeno smanjila njihova sposobnost da samostalno i kritički razmišljaju.[73] Našu se djecu svakog dana u školama podvrgava kontroli uma, a većina učitelja čak ni ne zna da to rade jer su i sami uvjetovani istim sustavom. Jedan moj prijatelj koji radi na istraživanju obrazovanja u Velikoj Britaniji imao je pristup zataškanim rezultatima anketnih istraživanja koji pokazuju da djeca postavljaju sve manje pitanja o »činjenicama« koje im se u školi iznose – posebno nakon što prijeđu u srednje škole.

Cathy kaže da se osvjedočila da su Ujedinjeni narodi puko sredstvo za ostvarivanje ciljeva manipulatora. George Bush Novi svjetski poredak nazvao je svojim »susjedstvom«, i govorio o tome kako je mnogim svjetskim vođama, kao na primjer kralju Fahdu iz Saudijske Arabije, jednostavno rekao što da učine ili kažu. To nedvojbeno vrijedi i za Saddama Husseina s kojim je Bush dijelio naftne »provizije« u iznosima od stotina milijuna dolara. (Vidi *I istina će vas osloboditi).* Američka državna tajnica (bivša veleposlanica pri UN-u) Madeleine Albright inicijat je Bratstva. Ja je zovem Velikom svećenicom američke politike. George Bush ju je

u Cathynoj prisutnosti jednom opisao kao »Velečasnu svih sestara (robinja)«.[74] Albright zna za robove američke vlade podvrgnute kontroli uma i podupire tu politiku. Pa ipak, pred televizijskim kamerama u Ujedinjenim narodima i kao državna tajnica drugim je državama držala prodike o ljudskim pravima. Cathy se sjeća kako je Brian Mulroney, kanadski premijer i silovatelj djece, govorio o planu za Novi svjetski poredak dok je bio s Cathy i Reaganom na koktel-zabavi u Bijeloj kući na kojoj je upoznala Madeleine Albright. Cathy kaže da su je kasnije odveli u spavaonicu Bijele kuće zajedno s drugim robinjama, uključujući i one kojima je upravljao američki senator Arlen Spector. Zatim je došao Mulroney i silovao ih, prije toga aktiviravši njihov program seksualnih robinja.[75] Cathy kaže da je primijetila crvenu ružu tetoviranu na zapešću njegove lijeve ruke, a drugi ljudi koje je tijekom godina susretala, uključujući Mulroneyja, nosili su simbol crvene ruže koji je znak za članstvo u Redu crvene ruže, elitnom odvjetku Rosenkreuzera. Među ljudima povezanim s Redom crvene ruže bili su Clinton, Bush, Bennett i Trudeau. Doista, baš zanimljivo da je britanska laburistička stranka u 1980-ima promijenila svoj stranački simbol u – crvenu ružu.

Neki treneri robova poput Cathy nose sa sobom crnu ili sivu bilježnicu – danas najčešće prijenosno računalo – s popisom pristupnih kodova i okidača.[76] Drugi ih pamte. Podaci sadrže pojedinosti o metodama mučenja, datumima kada su se pojedina mučenja dogodila, a najvažniji dijelovi koda navodno su zapisani u »enohijanskom« hebrejskom jeziku (»magijskom« jeziku egipatskih škola misterija) i druidskim simbolima.[77] Razmjeri onoga što se događa jednostavno nadilaze našu maštu. Jedna mi je 'veza' ispričala o tisućama djece koja se u kavezima drže u Mornaričkom centru za oružje China Lake, u kalifornijskoj pustinji kod grada Ridgecresta. Na tom istom području nalazi se masovna grobnica za obredno ubijenu djecu, u Lancasteru u Kaliforniji, koju sam spomenuo ranije. Golema područja između Los Angelesa, zloglasne doline San Bernandino i Las Vegasa u Nevadi zaposjela je vojska SAD-a. To je ujedno jedno od najvećih središta sotonizma na Planetu. Obuhvaća zrakoplovnu bazu Edwards, China Lake i grad Bakersfield. Springmeier i Wheeler pišu da su druga mjesta za programiranje u blizini China Lakea trgovina i gostionica *Papa Ludo's*, u sklopu koje se nalazi tajni podzemni centar za programiranje, te Scotty's Castle u dolini prikladnog imena Dolina smrti.[78] »Lokal« CIA-nih operativaca koji djeluju u China Lakeu je gostionica *Hideaway*. Sjeverozapadno od uzletišta u China Lakeu vlasti su na tlu izgradile heksagram (Davidova zvijezda – Solomonov pečat) kojemu je svaka stranica duga četvrt milje.[79] Ti posjedi vode u pustinje savezne države Nevade koje su pune kompleksa Babilonskog bratstva, posebno oko potpuno gmazovskog Las Vegasa. Vozio sam se tim područjem i mogu reći da se radi o jednom od najmračnijih mjesta na Zemlji.

Zanimljivo je da Springmeier-Wheelerovo istraživanje dokumentira i umiješanost Mornaričkog centra za oružje u China Lakeu o čemu sam čuo i iz drugih izvora. Oni tvrde da su se »gomile« djece, u kojima su po jedna, dvije ili tri tisuće

djece, u China Lakeu držale u kavezima naslaganima od poda do stropa velikih hangara.[80] Kavezi poznati kao »djetlićeve mreže« bili su elektrificirani, a djeca u njima mučena jakim elektro-šokovima.[81] Jedan muškarac koji je preživio projekt 'Monarh' ispričao je da je u China Lakeu video nebrojene redove kaveza, te da je jedan od programera bio odjeven u odoru katoličkog svećenika.[82] Opisao je kako je električna struja puštana kroz kaveze proizvodila zujanje i rekao da su djecu, ispred kaveza u kojima su bila ostala djeca, žrtvovali ljudi u crnim haljama s kapuljačama. To se odvijalo na mramornoj ploči koja je služila kao žrtvenik.[83] Charles Manson bio je rob programiran u China Lakeu, a sjedište njegovog kulta bilo je udaljeno svega četrdeset i pet minuta vožnje, na rančevima Myers i Barker.[84] Josef Mengele (dr. Green ili Greenbaum) i Ewen Cameron (dr. White) obojica su nakon rata radila u China Lakeu. Tada se taj centar zvao *Naval Ordnance Test Station* (Testna postaja mornaričke artiljerije) ili NOTS.

Preživjeli iz China Lakea sjećaju se bljeskajućih svjetala. Bljeskanje uzrokuje disocijaciju, posebno kod onih koji su programirani, i upravo stoga je fenomen bljeskajućih svjetala uveden u našu kulturu. Disko-klubovi i koncerti popularne glazbe očit su primjer. Operacija u China Lakeu tijesno je povezana s Kalifornijskim institutom tehnologije (California Institute of Technology) u Pasadeni.[85] Djeca se u China Lake dovoze željeznicom, cestovnim putem te zrakoplovima. Jedna od glavnih dostavnih ruta u China Lake ide zrakoplovima s poljskog aerodroma Santa Rosa u blizini Bohemian Grovea. To uzletište je izgrađeno tijekom Drugog svjetskog rata kao baza za vježbu. FEMA, Savezna agencija za krizna stanja (Federal Emergency Management Agency) tamo ima svoju radio-postaju.[86] Službeno, FEMA je vladina agencija koja reagira kod prirodnih nepogoda kao što su uragani i tornada. Međutim, u stvarnosti je to jedna od glavnih poluga Bratstva i širom Sjedinjenih Država gradi koncentracijske logore koji mogu primiti na tisuće ljudi. To nije nikakva teorija, postoje video-snimke nekih od tih mjesta. U klasičnoj nacističkoj maniri izgradili su željezničke pruge do njih. Vrhovi ograda od bodljikave žice koji su prije bili postavljeni da sprječavaju ulazak ljudi sada su promijenjeni tako da sprječavaju njihov izlazak. Uzletište Santa Rosa navodno je zatvoreno, no zrakoplovi s njega uzlijeću svake noći te ne uključuju svoja svjetla sve dok se ne uzdignu na visinu od nekoliko stotina stopa.[87] U China Lake slijeću rano ujutro. Ukoliko mislite da su brojevi djece koji se ovdje spominju pretjerani, prava je istina da je to samo manji dio djece uključene u projekte kontrole uma i podvrgnute sotonističkom zlostavljanju u svim državama na svijetu. Djeca dolaze iz uzgajivačkih programa, agencija za posvajanje (posebno, kako se čini, katoličkih agencija), dio djece se otima u Trećem svijetu, a dio dolazi od roditelja koji prodaju vlastitu djecu. Dolaze i preko mreže ustanova socijalne skrbi. Postoje čitave organizacije čiji je posao pronalaziti djecu prikladnog genetskog podrijetla za te projekte. Najpoznatija od njih CIA-ina je odnosno FBI-eva skupina zvana Pronalazači. Nadalje, sama programirana djeca često se obučavaju za pribavljanje nove djece. Jedan slučaj koji je izašao na svjetlo dana u veljači 1992. godine uključivao

je američkog odvjetnika Paula Gagela koji je izvezao tri tisuće djece iz Sjedinjenih Država u Peru radi »posvajanja«, da bi djeca nakon toga netragom nestala.[88] Gagela je uhitila peruanska policija, no kasnije je pušten zbog pritiska s »viših razina«.[89] Još jedna uobičajena metoda rada koju počinitelji takvih opačina mogu provoditi bez straha od krivičnog progona. Don Ecker, direktor mreže za istraživanje NLO-a MUFON za američku državu Idaho, za časopis *UFO* od srpnja/kolovoza 1989. godine napisao je sljedeće:

> »Prema izvještaju koji smo upravo primili iz okruga Westchester u saveznoj državi New York, istraživači su otkrili da se na malom području tog okruga, koje je bilo poprište mnogih preleta NLO-a i navodnih NLO-otmica, pojavilo preko 3.000 izvještaja o nestaloj djeci. Iako je lokalna policija pokrenula opsežnu istragu, ta djeca još nisu pronađena u centrima za odbjegle maloljetnike kao ni u »crvenim četvrtima«. Istraživači i policijski dužnosnici su zbunjeni.«*

Elita pod kontrolom uma

Znanstvenici Bratstva shvatili su da se sposobnost brzog disociranja preko genetike prenosi s naraštaja na naraštaj. Zato je CIA odabrala Cathy O'Brien. Ona je bila kći roditelja koji su i sami bili seksualno zlostavljani i stoga je sposobnost disocijacije njezinih roditelja, kako bi se nosili sa svojim traumama iz djetinjstva, morala biti prenesena na njihovu djecu. To djecu čini mnogo prijemljivijima za disocijaciju preko kontrole uma zasnovane na traumi. Nema boljeg primjera za to od samih gmazovskih obiteljskih loza. Oni svoju djecu podvrgavaju nezamislivim traumama i zlostavljanjima, i taj višegeneracijski »korbač« učinio je te obitelji mnogo prijemljivijima za disocijaciju pomoću kontrole uma. Čini se da oni svoju djecu u dobi od osamnaest mjeseci podvrgavaju nizu testova ne bi li utvrdili koja su najviše podložna disocijaciji. Zatim ih se tijekom cijelog djetinjstva programira da razmišljaju na način na koji Bratstvo želi da razmišljaju i tako oni odrađuju sljedeću fazu Programa. Umno kontrolirani manipuliraju umno kontroliranima. Prema iskustvima Cisco Wheeler i mnogih drugih žrtava i terapeuta s iskustvima na području kontrole uma, djeca iz elitnih porodica bivaju začeta u skladu s drevni obredima, a njihovo programiranje se dogovara i priprema davno prije nego što uopće dođu na svijet. Jedan od tih obreda prije rođenja zove se ceremonija Mjesečevog djeteta. Majke koje će roditi takozvano »tamno« nazivaju se »Rosemary« – ruža od Mary. Roman Polansky, suprug Sharon Tate, glumice koju je ubio kult Charlesa Mansona, snimio je film pod naslovom *Rosemaryna beba*. Film govori o ženi koju je oplodio demon što ga je prizvao sotonistički kult. Tijekom stoljeća je znano da će se dijete mučeno dok je još u utrobi disocirati ili »rascijepiti«, pa se

* Dijelovi gradova poznati po javim kućama i noćnim lokalima; op. prev.

majke traumatiziraju tijekom trudnoće ne bi li se traumatiziralo i dijete. U utrobu se umeću igle kako bi se ubolo dijete. Mnoga se djeca zbog učinka koje to na njih ima rađaju prerano, što je također dio selekcijskog procesa.

Dijete koje nakon preranog rođenja pokazuje instinkt i volju za preživljavanjem u pravilu će isti duh pokazivati i za vrijeme traumatskog programiranja, što ih često odvodi na rub smrti. Nakon rođenja, dodjeljuje im se programer. To je obično žena, premda može biti i muškarac. Djeca Bratstva najčešće se dodjeljuju programerki koja se u hijerarhiji naziva Grand Dame (Velika gospođa).[91] Djeca se »vežu« za programere i nauče da postanu o njima ovisna. Zamisao je da im se prisan odnos dozvoli samo s programerom, a taj odnos zasniva se na obožavanju, zavisnosti i poslušnosti. Uče ih totalnoj poslušnosti programeru, a zatim Programu i hijerarhiji Bratstva. Jednom kada je proces plakanja razvio njihova pluća, pomoću sustava poznatog kao modifikacija ponašanja, a koji se sastoji od niza kazni i nagrada, uči ih se da ne plaču. Već tada postaju roboti. Jedna od osnovnih tehnika sastoji se u tome da im se prvih osamnaest mjeseci njihovih života pruža intenzivna ljubav i privrženost, te da se zatim to naglo uskrati i zamijeni iznimnom surovošću. Ta je tehnika poznata kao »bombardiranje ljubavlju«. Kada se napravi prijelaz s ljubavi na surovost, trauma koju to prouzrokuje u djetetu je golema. Također, dozvoljava im da se vežu za kućnog ljubimca i zatim se kućni ljubimac ubije. Programer kojega je dijete toliko voljelo sada je osoba koje se dijete jednakim intenzitetom boji. Springmeier i Cisco Wheeler, i sama žrtva vladinog programiranja, opisuju što se događa nakon toga:

> »Da bi se malo dijete u kavezu preplavilo osjetima i proizvelo disocijaciju koristi se sve što možete zamisliti. Neugodni mirisi truleži pokvarene hrane i djetetovih fekalija koji se gomilaju u njegovom kavezu koriste se kako bi se preplavio djetetov osjet mirisa. Hranjenje krvlju preplavljuje osjet okusa. Pjevanje programera odjevenih u sotonističku odjeću, lupa, *rock* glazba, električno zujanje i ultrasonične stimulacije preplavljuju djetetov osjet sluha. Osjetom oblika koji se kod djeteta prirodno razvija manipulira se vrtnjom djeteta i stvaranjem osjećaja da će pasti. Djetetu će također biti uskraćivan san i bit će drogirano...
>
> »... Četvrta faza je da se djetetu oduzme sve lijepo i milo na svijetu. Dijete se zatvori u kavez i podvrgava elektro-šokovima. Djetetovi se osjećaji preopterećuju i uslijed toga oguglaju. Očevici su te stotine djece opisali kao »zombije«... U četvrtoj fazi dijete se izgladnjuje te izlaže hladnoći i gladi. Kada napokon ugledaju svog voljenog gospodara odnosno voljenog skrbnika, nakon što su patili između četrdeset i osam i sedamdeset i dva sata, uzbuđeni su i disociraju bol prijašnjih sati deprivacije. Čini im se da je pomoć stigla. Tada skrbnik/skrbnica odnosno voljena osoba pokazuje svoju najgoru stranu i dijete se, kako bi se moglo nositi s time da ga je voljeni skrbnik ne samo

odbacio, nego mu sada nanosi bol, disocira u skladu s disocijacijom koju je stvorila trauma preuranjenog rođenja.«[92]

Kako inicijati Bratstva mogu biti toliko nehumani? Zato što gmazovi, to jest posebna skupina gmazova s niže četvrte dimenzije ne posjeduju osjećaje kakve mi imamo. Jednim dijelom je svrha tih tretmana osigurati da svakoj svijesti koja se inkarnira u te loze s ciljem da uništi njihovu moć onemogući izraziti svoje pravo sebstvo. Oni koji su odabrani za programiranje obično su vrlo inteligentni jer je otkriveno da je ljude niske inteligencije i slabe kreativnosti gotovo nemoguće programirati do razine koja je potrebna. Springmeier i Wheeler kažu da se u dobi od tri godine djeca elite Bratstva izabrana za kasnije napredovanje u hijerarhiji dovode pred Veliko druidsko vijeće gdje njihov odabir formalno odobrava Kraljica majka Vijeća. Zanimljivo je da je George Bush rekao Cathy O'Brien da je Madeleine Albright, američka veleposlanica u Ujedinjenim narodima i državna tajnica, bila »Časna majka svih robova«. Ponovno naglašavam da to Veliko druidsko vijeće nema nikakve veze s tisućama ljudi koje danas nazivaju druidima, te da oni nisu ni na koji način povezani s ovdje opisanim događajima. Trebamo razumjeti da to što Bratstvo koristi taj naziv ne znači da su umiješani svi koji koriste isti naziv. Većina druida koje sam upoznao u Velikoj Britaniji dragi su ljudi sa srcima punim ljubavi i nemam nikakve namjere osuđivati ih. Upravo suprotno.

Najtraženiji kandidati za programiranje su, prikladno, poput Cathy O'Brien, plavokosi i plavooki bijelci koji nemaju nikakvih fizičkih mana. Loze Bratstva nisu samo one koje nose imena klasičnih porodičnih loza. Bratstvo koristi i takozvane »nosilje«, žene koje rađaju djecu koja se ne upisuju u knjige rođenih. Koriste »rasplodne« obitelji u kojima žene rađaju djecu Bratstva ili podižu djecu od dojenačke dobi. Ta djeca su povezana s klasičnim obiteljskim lozama, iako se čini da veze između njih nema. Djeca se, nadalje, mijenjaju, daju zamjenskim roditeljima (poput Sir Francisa Bacona) ili majke iznenada »rode« iako nitko nije znao ni da su bile trudne, što, naravno, i nisu bile. Takve kombinacije Bratstvu omogućavaju da pripadnike loza postavlja na moćne položaje u politici, bankarstvu, biznisu, medijima i vojsci a da javnost ne prigovara da jedne te iste familije uvijek zauzimaju sve moćne pozicije.

Djeca koja nisu podvrgnuta predporođajnom traumatiziranju i koja nisu programirana od začeća svoje »pripreme« moraju započeti prije dobi od šest godina jer je nakon toga ta vrsta programiranja mnogo teža. Neka se dovode u program i nakon te dobi, no to je rijetko. Ta djeca se podvrgavaju još strašnijim mučenjima kojima se slamaju njihovi mladi umovi. Programeri utvrde koje fobije i strahove djeca imaju, a zatim ih koriste da bi ih strašili. To uključuje ostavljanje djece u mračnim, skučenim mjestima punim paukova i zmija. Djeci se kaže da ih, budu li se »pravila mrtva«, zmije i pauci neće ugristi, čime se potiče disocijacija. Dodatan poticaj tome daje zatvaranje u lijesove. Prisiljava ih se da ubijaju i jedu drugu djecu, te ih se uranja u fekalije, urin i krv. Većina djece-robova do dobi od četiri

ili pet godina iskusit će sve te stvari, pa i više od toga.[93] Jedno od čestih obilježja programiranja i seksualnog zlostavljanja u djetinjstvu su poremećaji hranjenja kao, na primjer, bulimija. To ne znači da svaka bulimija ima te uzroke, naravno da ne, međutim ona je redovita pojava kod obredno zlostavljanih i umno kontroliranih ljudi, jednako kao i pokušaji samoubojstva te samoozljeđivanje. Nesposobnost održavanja trajnih i stabilnih veza još je jedna karakteristika takvih ljudi, kao i škiljavost lijevog oka. Cathy O'Brien kaže da su je mučili ubadanjem igle u oko. To ozljeđivanje oka i ponekad umetanje mikročipa iza lijevog oka prilično su česti. Barun Guy de Rothschild ima spušteno lijevo oko. On je jedan od glavnih trenera robova i programera, a i sam je u djetinjstvu bio podvrgnut traumama koje su ga pripremile za njegovu ulogu u Bratstvu. Programeri proizvode čudovišta i zatim ta čudovišta proizvode sljedeću generaciju čudovišta, a svime upravljaju gmazovi. Cilj je slomiti dječji duh tako da bez pogovora rade točno ono što im se kaže. Upravo to je i cilj britanskog sustava javnog školstva i njemu sličnih sustava koji koriste iste metode. To je sustav koji, kao i dublji programi za programiranje uma, stvaraju vođe i administratore koji upravljaju svijetom u skladu s gmazovskim Programom Bratstva.

Prijevara s lažnim sjećanjima

Kada su se Cathy O'Brien i tisuće drugih počeli prisjećati zlostavljanja kroz koje su prošli, vlasti su uzvratile osnivanjem organizacije pod nazivom Fondacija za sindrom lažnih sjećanja (*False Memory Syndrome Foundation - FSMF*) koja je nastojala diskreditirati njihove priče. Organizaciju su 1992. godine pokrenuli Pamela Freyd i njezin muž Peter, matematičar na University of Pennsylvania, koje je njihova kći Jennifer optužila da su je u djetinjstvu zlostavljali. Ogranci Fondacije za sindrom lažnih sjećanja pojavili su se i u drugim zemljama, uključujući i Veliku Britaniju, što je rezultiralo time da su mnogi novinari počeli pisati krajnje destruktivne članke u kojima su se sjećanja žrtava kontrole uma i obrednog zlostavljanja odbacivala kao iluzije. Fondacija tvrdi da žrtve zlostavljanja pate od pogrešnih sjećanja, te da se ono čega se sjećaju nije stvarno dogodilo. To se, naravno, može dogoditi, međutim Fondacija za sindrom lažnog sjećanja ne zadovoljava se s »polovičnim rezultatom«. Želi da ih se sve odbaci kao lažna, što je potpuna besmislica. Ta je organizacija napadala odgovorne terapeute, optužujući ih da podmeću sjećanja u umove svojih klijenata. Zašto bi terapeuti to činili nisu objasnili, kao ni kako to da ljudi koji nikada nisu zaboravili seksualna i sotonistička zlostavljanja iz djetinjstva mogu patiti od lažnih sjećanja. »Znanstveni« savjetnik FMSF-a, dr. Harold Merskey, svjedočio je na sudu da žena koja je tvrdila da ju je njezin liječnik seksualno zlostavljao dok je bila dijete najvjerojatnije pati od sindroma lažnog sjećanja, premda je njezin liječnik već bio izgubio liječničku dozvolu zbog prijašnjih pedofilskih aktivnosti koje je bio priznao. Merskey čak nije ni pregledao ženu, ustvrdivši da je do svog zaključka došao na temelju toga što ju je promatrao u sudnici!

Jedan od vođa FSMF-a, dr. Ralph Underwager, istjeran je kada je razotkriveno da su on i njegova supruga Hollida Wakefield 1993. godine dali intervju za danski pedofilski časopis *Paedika* u kojem je on rekao da je seks s djecom »prihvatljiv izraz Božje volje za ljubavlju«. Trojica članova Savjetodavnog odbora Fondacije za sindrom lažnog sjećanja u Americi bili su dr. Martin Orne, zloglasni CIA-in kontrolor uma sa University of Pennsylvania; dr. Louis Jolyon »Veseli« West sa University of California, još jedan zloglasni CIA-in kontrolor uma (predstavljen, kao i Orne, u *I istina će vas osloboditi);* i James Randi, magičar poznat kao Čudesni Randi. Doista čudesno je poslušati njegovu snimku, što sam ja učinio, na kojoj dječacima tinejdžerske dobi predlaže seks i hvali se svojim »petnaestcentimetarskim lulekom«. Ili je možda ta vrpca i njezin prijepis u mom fasciklu također lažno sjećanje. Randi je također korišten i za diskreditiranje paranormalnih sposobnosti i fenomena preko smiješne organizacije zvane Odbor za istraživanje tvrdnji o paranormalnom ili CSICOP (*Committee for the Investigation of Claims of the Paranormal*). Na čelu te organizacije je Paul Kurtz, direktor izdavačke kuće *Prometheus Books* koja objavljuje djela Jamesa Randija i knjige o seksualnim susretima djece s odraslima. Kurtz je profesor emeritus filozofije na New York State University u Buffalu. Jedan drugi član CSICOP-a, Vern Bullough, profesor na Fakultetu prirodnih i društvenih znanosti na Njujorškom sveučilištu, urednik je biblioteke »Ljudska seksualnost« u *Prometheus Books*. On je ujedno član uredništva *Paedike*, danskog pedofilskog časopisa koji je intervjuirao Ralpha Underwagera iz Fondacije za sindrom lažnog sjećanja. Velik broj ljudi istovremeno su članovi odbora u FMSF-u i u CSICOP-u. Kakva zapletena mreža. Diskreditiranje paranormalnih pojava, života poslije smrti ili sjećanja na obredna zlostavljanja u djetinjstvu, ta družina ne pravi razliku. A što je tim dvjema organizacijama zajedničko? Obje služe gmazovskom Programu, sprječavajući raskrinkavanje mreža kontrole uma i obrednog zlostavljanja te otkrivanje prave prirode života. Ponekad me zapanje i »istraživanja« nekih »pisaca teorije zavjere« koji odbacuju postojanje projekta 'Monarh' zajedno s izuzetno detaljnim i dokumentiranim radovima ljudi poput Springmeiera i Wheelera. Čitate li takve autore u svjetlu ovdje i na drugim mjestima predstavljenog dokaznog materijala, čovjek ne može a da se ne zapita jesu li ti »pisci teorije zavjere« tek loši istraživači ili dio programa da se ljudima zamažu oči. Pada mi na pamet jedan pisac koji piše »knjige teorije zavjere« pune zastarjelih podataka, lišene bilo kakvog originalnog istraživanja, a odbacuje detaljnu dokumentaciju i osobna iskustva Wheelera i Springmeiera.

Kako je lako bilo držati ljude u neznanju uništavanjem pravih zapisa o gmazovskoj uključenosti u povijest čovječanstva i prodavanjem verzije života koja predstavlja iskrivljavanje istine. To znači da su ljudi toliko odvojeni od stvarnosti da čak i kada im se pruži istinita ili istinitija slika svijeta reagiraju tako da se ili nasmiju na informacije o gmazovima, ili uđu u stanje potpunog negiranja sotonizma i kontrole uma. Često čujem ljude kako kažu: »Oni to ne bi učinili«. O, bi, bi, i čine to nekome upravo sada. Gmazovi mogu nastaviti sa svojom globalnom diktaturom u svim njezinim grotesknim oblicima jer se većina ljudi uopće ne zamara onime što se događa u svijetu i time tko upravlja njihovim i životima njihove djece. Pod tolikim su pritiskom dugova i u tolikom strahu da drže glave pognutima, a oči zatvorenima; ili ih pak više zanimaju cijene piva, posljednji »skandal« u TV-sapunicama, ili uspjesi njihovog nogometnog tima. Michael Aquino, sotonist u Odjelu za psihološko ratovanje američke vlade, jednom je Cathy O'Brien rekao: »Devedeset i pet posto populacije želi da ih vodi ostalih pet posto, i devedeset i pet posto ne želi znati što se doista zbiva u vladi.« Tužno je što je to potpuna istina. Svakome tko misli da su ishodi nogometnih utakmica i cijena piva od stvarne važnosti u široj slici života na ovom planetu moglo bi koristiti pročita li ovo što slijedi. Radi se o opisu, Cathynim vlastitim riječima, onoga što se neprestano događalo njezinoj kćeri Kelly:

> »Kelly je postala jako fizički bolesna nakon uvođenja u »susjedstvo« Georga Busha, te nakon svakog seksualnog odnosa koji je s njim imala od tada pa na dalje stanje je bilo sve gore. Imala bi temperature od preko četrdeset stupnjeva, povraćala je i trpjela od teških glavobolja u trajanju prosječno tri dana (*jednako kao kod visokonaponskog traumatiziranja).* Osim tragova opeklina na njezinoj koži, to su bili jedini »izdajnički« znakovi zlostavljanja. Houston mi je zabranio da pozovem liječnika, a Kelly mi je zabranila da je tješim, tužeći mi se da je glava »boli toliko da je se boji pomaknuti«. Naposljetku se nije micala satima. Kelly se često tužila na jaku bol u bubrezima, a njezin rektum je obično krvario dan ili dva nakon Bushovog seksualnog zlostavljanja. Činjenica da sam i sama bila žrtva kontrole uma učinila me nesposobnom da joj pomognem i zaštitim je. Gledanje vlastitog djeteta u takvom užasnom stanju dovodilo me do ruba ludila i onkraj, neprestano me podsjećajući na moju potpunu nemoć da odgovorim na njezine potrebe, što je trajalo sve dok nas 1988. godine nije spasio Mark Phillips.
>
> »Kellyno krvarenje iz rektuma bilo je jedan od fizičkih pokazatelja pedofilskih perverzija Georga Busha. Mnogo sam ga puta čula kako se pred drugima eklatantno hvalio svojim zlostavljanjima Kelly. Koristio je i prijetnje da će je ubiti kako bi manipulirao mojim osjećajima i kontrolirao me. Psihološke posljedice toga što ju je silovao predsjednik pedofil bile su same po sebi razarajuće, međutim Bush je navodno dodatno pojačavao svoje traumatiziranje Kellynog uma sofisticiranim NASA-inim elektroničkim i farmakološkim metodama kontrole uma. Također, Bush je u Kellyn um unio psihološke prijetnje poput »Koga ćeš zvati?« i »Promatrat ću te«, i tako dodatno pojačao njezin osjećaj bespomoćnosti. Sistematska mučenja i traume koje sam pretrpjela kao dijete sada mi se čine trivijalnima u usporedbi s brutalnom fizičkom i psihološkom devastacijom koju je George Bush nanio mojoj kćerki.«[94]

Hajdemo društvo, svjestan sam da je ovo poglavlje bilo posebno teško čitati, međutim vrijeme je da se probudite. To *MORA* prestati.

■ IZVORI

1 *The Illuminati Formula,* str. 1.
2 Na istom mjestu, str. 371-372.
3 Na istom mjestu, str. 355.
4 Na istom mjestu, str. 2.
5 Na istom mjestu.
6 Na istom mjestu, str. 11.
7 Na istom mjestu, str. 355.
8 Na istom mjestu, str. 56.
9 Na istom mjestu, str. 1.
10 Cathy O'Brien i Mark Phillips, *Trance Formation Of America* (Reality Marketing, Las Vegas, USA, 1995). Za veliku Britaniju i Europu dostupna je i kod Bridge of Love Publications. Vidi kraj ove knjige.
11 Na istom mjestu, str. 83.
12 *The Illuminati Formula,* str. 40.
13 Na istom mjestu, str. 102.
14 *Trance Formation Of America,* str. 213.
15 Časopis *Contact,* Projekt Phoenix, 7. veljače 1995., str. 17.
16 Na istom mjestu, str. 18.
17 *Trance Formation Of America,* str. 115.
18 *The Illuminati Formula,* str. 99.
19 Na istom mjestu, str. 381.
20 *Trance Formation Of America,* str. 100.
21 Na istom mjestu, str. 194.
22 Na istom mjestu, str. 101.
23 Na istom mjestu.
24 Časopis *Contact,* 7. ožujka 1995., str. 33.
25 *Trance Formation Of America,* str. 101.
26 Na istom mjestu, str. 170.
27 *The Women's Encyclopaedia Of Myths And Secrets,* str. 754, 755.
28 *The Illuminati Formula,* str. 369.
29 Na istom mjestu.
30 John W. DeCamp, *The Franklin Cover Up: Child Abuse, Satanism And Murder In Nebraska* (AWT Inc., Lincoln, Nebraska, 1992).

31 *Trance Formation Of Amedca, str.* 127.
32 Na istom mjestu, str. 128.
33 Na istom mjestu, str. 111.
34 Na istom mjestu, str. 162.
35 Časopis *Contact,* September 12. rujna 1995, str. 15.
36 Na istom mjestu.
37 *The Illuminati Formu*la, str. 378.
38 Na istom mjestu.
39 *Trance Formation Of America,* str. 183.
40 Na istom mjestu, str. 178.
41 *Trance Formation Of America, str.* 150.
42 Na istom mjestu, str. 155.
43 Časopis *Contact,* 12. rujna 1995.
44 *Trance Formation Of America,* str. 155.
45 *The Illuminati Formula,* str. 375, 348.
46 Časopis *Contact,* 12. rujna 1995., str. 12.
47 Na istom mjestu, str. 13.
48 *Thance Formation Of America,* str. 111.
49 Na istom mjestu, str. 156.
50 Na istom mjestu.
51 Časopis *Contact,* 7. ožujka 1995., str. 33-34.
52 *The Illuminati Form*ula, str. 352.
53 Na istom mjestu.
54 Na istom mjestu, str. 355.
55 *Trance Formation Of America,* str. 124.
56 Na istom mjestu, str. 31.
57 Na istom mjestu, str. 117.
58 Na istom mjestu, str. 118.
59 Na istom mjestu, str. 120.
60 *The Illuminati Formula,* str. 353.
61 Na istom mjestu, str. 126-150
62 Na istom mjestu, str. 128, 132.
63 Dr. Loreda Fox, *The Spiritual And Clinical Dimensions Of Multiple Personality Disorder* (Salida, Colorado), str. 196.
64 *The Illuminati Formu*la, str. 133.
65 Na istom mjestu, str. 138.
66 Na istom mjestu, str. 143.

67 Trance Formation Of America, str. 12.
68 Na istom mjestu, str. 13-14.
69 Na istom mjestu, str. 223.
70 Na istom mjestu, str. 179.
71 Na istom mjestu, str. 172.
72 Na istom mjestu.
73 Na istom mjestu, str. 175.
74 Na istom mjestu, str. 176.
75 Na istom mjestu, str. 177.
76 Na istom mjestu, str. 4.
77 Na istom mjestu.
78 *The Illuminati Formula, str.* 34.
79 Na istom mjestu.
80 Na istom mjestu, str. 32.
81 Na istom mjestu.
82 Na istom mjestu, str. 34.
83 Na istom mjestu.
84 Na istom mjestu.
85 Na istom mjestu, str. 33.
86 Na istom mjestu.
87 Na istom mjestu.
88 Na istom mjestu.
89 Na istom mjestu.
90 *Extraterrestrial Friends And Foes,* str. 74.
91 *The Illuminati Formula,* str. 73.
92 Na istom mjestu, str. 23.
93 Na istom mjestu, str. 25.
94 *Trance Formation Of America,* str. 158.

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

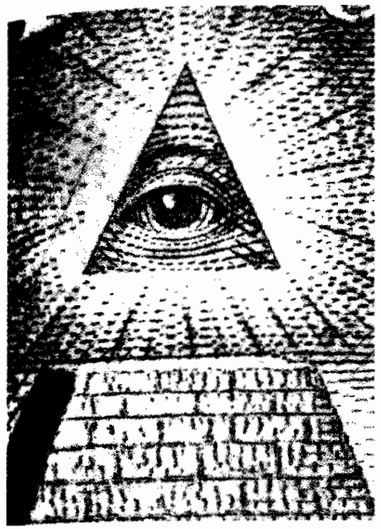
Tajni jezik

Inicijanti mreže tajnih društava oduvijek su imali pravila komuniciranja kroz određene fraze, riječi, neobična rukovanja i simbole. Također, postoji niz 'potpisa' Bratstva koji tvore njihov tajni jezik, i to se svakodnevno nalazi svuda oko nas. Oni su opsjednuti svojim ritualima i simbolima zbog svog gmazovskog mozga, i to je nešto što nije moguće previše naglasiti. To je sredstvo pomoću kojeg ih se može pratiti i čitati.

Njihov najčešće korišteni simbol je upaljena baklja, simbol znanja i Sunca. Kad inicijanti dođu do određene razine u piramidi, za njih se kaže da su 'iluminirani' (prosvijetljeni), što također predstavlja simbolizam upaljene baklje. Jedna od često ponavljanih priča u drevnom svijetu bila je ona o junaku koji od 'bogova' uzima vatru (znanje) i daje ju ljudima – odnosno, izabranoj šačici ljudi. Prema Knjizi Henokovoj, Čuvari (vanzemaljci) Azazel i Šemjaza bili su među onima koji su ljudima prenijeli napredna znanja. Najpoznatiji simbol tih Čuvara grčki je bog Prometej, za kojega se tvrdilo da se pojavio iz Kavkaskog gorja. Po mnogočemu on je bio još jedan 'isusovski' lik koji je umro za ljude, i nije nemoguće da je priča o Isusu dijelom bila nadahnuta legendom o Prometeju. U Rockefellerovom centru u New Yorku danas se nalazi zlatni kip Prometeja (zlato je sunčani metal bogova) koji drži svjetlo, vatru, u skladu s legendom (*pogledati sekciju sa slikama*). Za Rockefellere to nije samo kip, to je simbol cijele prijevare u koju su umiješani. Kip Slobode još je jedan simbol Bratstva koji ističe upaljenu baklju. Kip Slobode zapravo je kip sloboda – sloboda koje je Bratstvo oduzelo američkom narodu. Tako statua stoji na svom otočiću u njujorškoj luci držeći svoju baklju 'slobode', a Amerikanci vjeruju da je ona simbol njihove slobode u Zemlji slobodnih. Ništa ne bi moglo biti dalje od istine. Kip Slobode New Yorku su poklonili francuski masoni, a njegova kopija stoji na otoku na rijeci Seini u Parizu (*pogledati sekciju sa slikama za ovaj i druge simbole spomenute u ovom poglavlju*). Ti kipovi slobode predstavljaju kraljicu Semiramidu, Izidu i ostale, sa Sunčevim zrakama oko glave. Drevni narodi su na taj način simbolizirali Sunce. I oni ne drže baklju slobode, nego baklju prosvijetljenih, reptilsko-arijske elite. Kip Slobode simbol je Bratstva koji govori: «Mi kontroliramo ovu zemlju i to vam pokazujemo, ali vi ste preglupi da to vidite!» Baklja je najočigledniji potpis Bratstva.

Kad je Bratstvo 1963. ubilo predsjednika Kennedya, postavili su upaljenu baklju, vječni plamen koji gori i danas, na njegov grob u Arlingtonu. Nakon ubojstva u Dallasu masoni su podigli obelisk na trgu Dealey, na nekoliko metara od mjesta gdje je Kennedy pogođen. Na vrh su postavili upaljenu baklju. Kad je Diana, princeza od Walesa, ubijena kod tunela Pont de L'Alma u Parizu, veliki zlatni simbol istog 'vječnog' plamena koji drže dva kipa slobode, koji se slučajno nalazio na vrhu tunela u kojem se njen automobil zabio u 13. potporni stup, postao je njoj posvećeno 'svetište' u kojem su ljudi ostavljali cvijeće. Čista slučajnost! Na otoku gdje je navodno pokopana smjestili su još jedan prikaz upaljene baklje. Bratstvo nam poručuje da su oni ubili Kennedya i Dianu, ali ako ne razumijete njihov jezik simbola, ne možete to znati. Upaljena baklja Olimpijskih igara ima isto značenje. Moram se nasmijati kada vidim kako razni gradovi zadržavaju dah, iščekujući da vide koji je od njih izabran za sljedećeg domaćina Olimpijskih igara. Sve je to odlučeno godinama unaprijed, u skladu s onim što najbolje odgovara Programu Bratstva i njihovom simbolizmu. Pomislili biste da će se igre na stotu godišnjicu Olimpijade održati u svom izvornom domu u Grčkoj, ali umjesto toga izabrana je Atlanta. Zašto, dovraga, Atlanta, posebno uzme li se u obzir da su SAD relativno nedavno bile domaćin igara u Los Angelesu? Jedan od razloga zašto je simbolima opsjednuto Bratstvo donijelo ovu odluku bila je simbolika legendarne Atlante - božice i lovkinje - za koju se tvrdi da je bila tako izvrsna sportašica da ju nijedan muškarac nije mogao pobijediti. Svi koje je pobijedila u utrci morali su umrijeti, i mnogi su bili ubijeni prije nego što ju je jedan trikom pobijedio, bacajući zlatne jabuke kako bi joj skrenuo pažnju. Tvrdi se da su se ona i njen mladoženja pretvorili u lavove i da su vukli bojna kola velike Majke bogova.[1] Olimpijske igre u Atlanti također su omogućile trošenje milijuna i milijuna dolara na ceste i infrastrukturu u gradu koji će navodno biti glavno središte Novog svjetskog poretka u novom tisućljeću.

Još jedan ključni simbol Bratstva je piramida ili piramida bez vršnog kamena. Plan ulica na trgu Dealey gdje je ubijen Kennedy u obliku je piramide bez vršnog kamena, a Dealey zapravo znači «linija Božice» ('Dea' – boginja i 'ley' – [zmajeva] linija). Najpoznatija mjesta na kojima je prikazana piramida na kojoj nedostaje vršni kamen, ili piramida i svevideće oko, naličje su Velikog pečata Sjedinjenih Država i novčanica od jednog dolara. Svevideće oko je oko Horusa, Lucifera, Sotone, koje god ime želite upotrijebiti, a povezano je i s takozvanim 'trećim okom', čakrom-vrtlogom u središtu čela kroz koji se povezujemo s našim psihičkim vidom. Prema jednoj egipatskoj legendi, Ozirisa je ubio Set, a Seta je ubio Horus koji je pritom izgubio jedno oko, pa odatle potječe Horusovo oko. Ono, osim toga, simbolizira gmazove koji ovaj svijet promatraju iz niže četvrte dimenzije, a pogledate li povećanje oka na ***slici 28***, vidjet ćete da tekstura kože čak i izgleda kao u gmaza. Predsjednik Franklin Delano Roosevelt (Ramzes-Pizon-Bush), mason 33. stupnja i pripadnik Crnog plemstva, dao je da se od 1933. taj simbol tiska na novčanicama. Bio je to simbol tajnih društava u Europi davno prije nego što je bilo tko čuo

Slika 28: Svevideće oko na novčanici od jednog dolara. Je li koža reptilska?

Slika 29: Piramida i Svevideće oko, drevni simboli Bratstva, na novčanici od jednog dolara i poleđini Velikog pečata Sjedinjenih Država.

za Sjedinjene Države; prepun je simbolizma masona i tajnih društava koji potječu još iz drevnoga svijeta (*pogledati sliku 29*). Nije slučajnost da je broj američkih država u vrijeme stjecanja nezavisnosti bio 13. Trinaest, svetih dvanaest plus jedan, drevan je mistični broj, kao što smo vidjeli na mnogo mjesta u ovoj knjizi. Na objema stranama Velikog pečata možete pronaći 13 zvijezda iznad glave orla. Moto *E Pluribus Unum* ima 13 slova, kao i *Annuit Coeptis*. Orao u kandžama desne noge drži 13 listova s 13 bobica te 13 strijela u kandžama lijeve. Vide se 72 kamena (još jedan mističan broj) piramide koji su posloženi u 13 redova. Orao je evoluirao iz simbola feniksa, svete Sunčeve ptice drevnih Egipćana i Feničana, a verzija američkih Indijanaca je gromoptica. Manly P. Hall kaže da je na izvornom pečatu bio feniks, a poznato je da je jedan prijedlog Velikog pečata koji je predao William Barton 1782. uključivao feniksa koji sjedi na gnijezdu od plamenova.[2] Simbol masona Škotskog obreda dvostruki je orao s glavama koje gledaju na suprotne strane – simbol Nimroda.

Isti taj simbol javlja se na barem dva portreta Georgea Washingtona. Orao je često korišteni simbol Bratstva, i može ga se vidjeti na grbovima mnogih zemalja, uključujući Egipat, Libiju i Irak. Bio je važan simbol nacista u Njemačkoj, a pojavljuje se i na propovjedaonicama i stalcima za Bibliju koji se koriste u Kršćanskoj crkvi. Pečati poput Velikog pečata Sjedinjenih Američkih Država mogu se pratiti u prošlost barem do 4.000. pr. Kr. u Egiptu, Babilonu, Asiriji i Indiji. Drugim riječima, do naših starih znanaca. Prvi engleski kraljevski pečat na zastavici bio je

onaj Eduarda Ispovjednika koji je vladao od 1042. do 1066. što je postalo model za sve buduće britanske i američke pečate.

Latinske riječi iznad i ispod piramide na Velikom pečatu / novčanici od jednog dolara najavljuju dolazak novog svjetovnog poretka. Novi svjetski poredak (eng. *New World Order*) insajderski je naziv za Program Bratstva koji je George Bush često koristio dok je bio predsjednik. Za godinu ispisanu rimskim brojkama na dnu piramide - 1776. - smatra se, posve razumljivo, da se odnosi na američku Deklaraciju o nezavisnosti koja je objavljena te godine. Međutim, 1. svibnja (datum koji sotonisti posebno vole) iste te 1776. dogodilo se nešto drugo. Njemački profesor Adam Weishaupt službeno je osnovao bavarske Illuminate, vrlo važnu nit u mreži Bratstva. Bila je to prilično važna godina za Bratstvo, jer je ranije 1776. također osnovana kuća Rothschild, a škotski ekonomist Adam Smith, koji je bio pod kontrolom Bratstva, objavio je svoje vrlo utjecajno djelo *Bogatstvo naroda*. Kao što sam rekao, datumi su tim ljudima važni zato što predstavljaju tokove i cikluse energije. Weishaupt je iskoristio svoje Illuminate za dodatno infiltriranje u masoneriju. Waishaupt se školovao kao isusovac, član Družbe Isusove. Utemeljitelj Isusovačkog reda, Španjolac Ignacije Loyola, formirao je tajno društvo unutar tog prividno 'katoličkog' reda, a inicirani su se zvali 'Alumbrados' - prosvijetljeni, iluminirani. Weishaupt je stvorio 13 stupnjeva inicijacije u svojim Illuminatima (koliko razina ima i piramida na Velikom pečatu), a ključne osobe mogle su se naći u gornjih devet stupnjeva. Mnogi ljudi brkaju Illuminate (mrežu koja postoji tisućama godina) i bavarske Illuminate, koji su bili samo jedno važno tajno društvo unutar mreže.

Obelisk i kupola čest su prizor na spomenicima i građevinama Bratstva. Obelisk je drevni falusni simbol muške i Sunčeve energije, a kupola predstavlja žensku ili Mjesečevu energiju. Često ih postavljaju zajedno, ili blizu jedno drugom. To je simbolizam Ovalnog ureda (maternice, ženskog) u Bijeloj kući koji gleda na Washingtonov spomenik, golemi kameni obelisk (falus, muško). Ti simboli privlače i stvaraju energiju koju predstavljaju: oni su fizički misaoni oblik. Obelisk također simbolizira penis egipatskog boga Sunca, Ozirisa. Prema legendi, nakon što je Ozirisa njegov suparnik Set izrezao na komade, kraljica Izida pronašla je sve dijelove osim njegovog luleka. Credo Mutwa ispričao je sličnu priču u vezi s penisom vođe gmazova Chitaura iz afričkih legendi. Jedan obelisk koji navodno potječe iz Aleksandrije u Egiptu stoji u Central Parku u New Yorku, a njegov blizanac podignut je u 19. stoljeću za vrijeme vladavine kraljice Viktorije (Ramzes-Pizon-Bush) na bivšoj templarskoj zemlji uz rijeku Temzu, nedaleko od zgrada britanskog parlamenta. Poznat je kao Kleopatrina igla (Kleopatra = Ramzes-Pizon-Bush), a izvorno je stajao u Onu (Heliopolisu), egipatskom gradu Sunca, barem od 1500. pr. Kr., prije nego je bio premješten u Aleksandriju (*pogledati sekciju sa slikama*). Na njegovoj londonskoj lokaciji sa svake mu je strane postavljena po jedna sfinga. Još jedan egipatski obelisk koji je sagrađen u Luxoru prije 3200 godina sada stoji na Place de Concorde u Parizu, na manje od minute vožnje od mjesta Dianine nesreće.

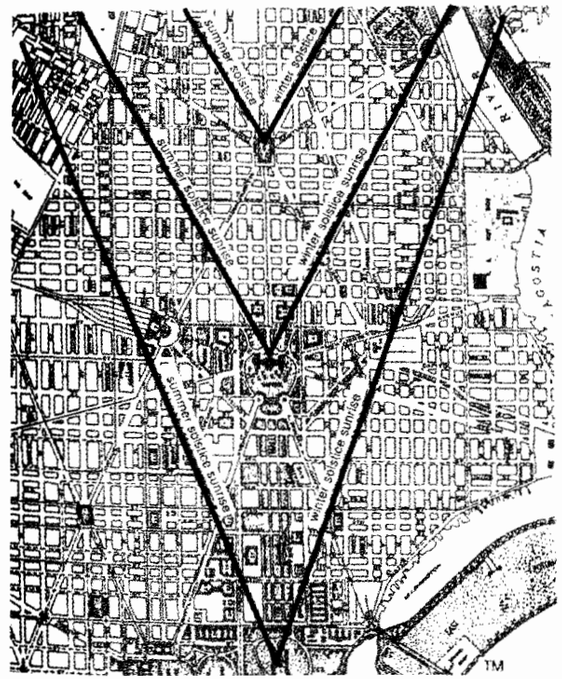
Na drugoj strani mjesta nesreće nalazi se Eiffelov toranj, još jedan prerušeni divovski obelisk. Washingtonov spomenik u Washingtonu DC kolosalan je obelisk. Kupola privlači i kanalizira energiju, kao što to čini i piramida. Zato često možete vidjeti da su velike katedrale podignute oko masivne kupole, jer su njihovi graditelji i projektanti razumjeli moć geometrije da fokusira energiju u jednoj točki. Golema zlatna kupola «islamskog» svetišta na Hramskom brdu u Jeruzalemu, vatikanska Kupola sv. Petra u Rimu i Crkva sv. Marije koja dominira panoramom Firence, očigledni su primjeri toga. Razgledajte velike gradove Bratstva i otkrit ćete da svi oni imaju barem jednu veliku građevinu s kupolom. U londonskom Cityu (poslovnom centru) imate Katedralu sv. Pavla koju je projektirao inicirani Sir Christopher Wren, nakon što je Veliki londonski požar uništio izvorni centar. Kopija Katedrale sv. Pavla nalazi se u Parizu i poznata je kao Pantheon. Pogledajte zgradu Kongresa u Washingtonu DC i vidjet ćete da je ona još jedan Sv. Pavao (*pogledati sekciju sa slikama*). Na londonskom trgu Leicester nalazi se kupolasti krovni prozor s koncentričnim krugovima na crkvi neobičnog imena Notre-Dame de France, sagrađenoj 1865. na mjestu povezanom s Vitezovima templarima i ponovno izgrađenoj kasnih 1950-ih.[3] Građevina sadrži kamenu ploču iz katedrale u Chartresu te mural s prizorom raspeća, pun okultnog simbolizma i svete geometrije, koji je izradio francuski umjetnik Jean Cocteau (1889.-1963.), veliki majstor Sionskog priorija. Na njegovom muralu nalazi se crno sunce, klasičan simbol Bratstva, koje širi svoje zrake nebom, i čovjek s jednim okom nacrtanim u obliku ribe, što bi lako mogao biti simbol babilonskog Nimroda. Rim ima kupolu u Vatikanu, drevnom mjestu obožavanja Mitre (Sunca), a pokraj kupole nalaze se obelisci na Trgu sv. Petra. U Londonu, zgrada Millenium Dome (milenijska kupola) podignuta je uz nulti meridijan koji prolazi kroz obližnji opservatorij Greenwich, koji je također, posve slučajno, projektirao Sir Christopher Wren. Po ovoj točki u svijetu ravnaju se svi satovi i vremenske zone (a time i kolektivni ljudski um), i mi gledamo svemir iz iste vremenske perspektive. Mjerenje koje se koristi u grinvičkoj vremenskoj mreži Sunčevo je vrijeme. Na drugoj strani rijeke Temze, nasuprot Millenium Domea, nalazi se najveća zgrada i obelisk u Europi, zgrada Canary Wharf. I opet, u gradovima Bratstva bez izuzetka pronaći ćete neboder u obliku obeliska, zbog učinka koji to ima na energetsko polje i kanaliziranje Sunčeve energije. Big Ben, slavni sat na zgradi parlamenta u Westminsteru, također je obelisk. Riječ 'ben' na starovelškom i galskom znači 'brdo', a u drevnom Egiptu 'Ben' se odnosilo na sveti kamen *ben ben* na vrhu stupova u Onu, gradu Sunca. Obelisk je postao simbol tih stupova, i tvrdi se da je to mjesto na kojem su se bogovi spustili na Zemlju. Ptica bennu – nadahnuće za feniksa – sjela je, prema legendi, na kamen *ben ben*.[4] Postoji još jedno značenje Millenium Domea i Canary Wharfa koje ću objasniti kasnije.

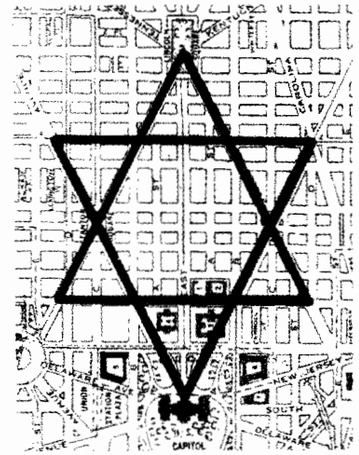
Planovi ulica velikih gradova izrađeni su prema zakonima svete geometrije, na isti način kao i velike katedrale, hramovi i kameni krugovi. Kao i londonski poslovni centar nakon Velikog požara 1666., novi centar Washingtona DC projektiran je prema tim zakonima. Simboli, oblici i kutovi stvaraju različite energije, pa ukoliko razumijete te principe možete vibrirati energetsko polje nekog mjesta u vibracijskom rasponu koji smatrate najpogodnijim za ono što tamo želite postići. Svatko tko bude živio ili radio u tom polju bit će pod njegovim utjecajem. Osim toga, možete fokusirati Sunčevu i druge astrološke energije na to mjesto.

Otkrio sam da Washington ima jednu od najneugodnijih energija na koje sam ikada naišao izvan Square Mila u londonskom Cityu. Francuski mason, bojnik Pierre Charles L'Enfant, bio je angažiran na stvaranju novog Washingtona, a njegov se rad temeljio na planovima koje su službeno pripremili vođe poput Thomasa Jeffersona i Georgea Washingtona (obojica su Ramzes-Pizon-Bush), iako su drugi s većim ezoterijskim znanjima bili pravi arhitekti. Jefferson je, međutim, imao duboke ezoterijske veze, i kad je umro, rozenkrojcer Spencer Lewis među njegovim stvarima pronašao je šifre vrlo slične drevnim rozenkrojcerskim tajnim rukopisima.[5] Neki istraživači tvrde da je Jefferson bio Veliki majstor rozenkrojcera. Bio je stručnjak za astronomiju i astrologiju, kao i Benjamin Franklin koji je na tu temu napisao bestseler pod naslovom *Poor Richard's Almanac*. L'Enfant se borio u američkom Ratu za nezavisnost, i poput Washingtona bio je član vrlo tajnovite i ekskluzivne grupe Cincinattijsko društvo. Službeno, radilo se o tajnom društvu američkih i francuskih časnika u Ratu za nezavisnost, a uvelo je nasljedno članstvo koje se prenosi na najstarijeg sina. Washington je bio njegov doživotni predsjednik. Washingtonovi dnevnički zapisi i Jeffersonova pisma u vezi s L'Enfantom i planom ulica 'nestali' su. L'Enfant je otpušten nakon godinu dana, ali plan ulica je ostao. Godine 1909. njegovi su ostaci ekshumirani i uz vojnu pratnju prebačeni na Capitol Hill gdje su ležali izloženi samo tri sata. Na tisuće ljudi otišlo mu je iskazati poštovanje, nakon čega je ponovno pokopan na nacionalnom groblju u Arlingtonu. U čemu je stvar? Arlingtonsko groblje nekada je bilo posjed kuće Vernon, dom Georgea Washingtona, a američki red Vitezova templara održavao je svoje godišnje ceremonije svitanja u tamošnjem amfiteatru.[6]

Četrdeset graničnih stupova međusobno udaljenih jednu milju [1,6 km] označava granice deset četvornih milja Washingtona, a u središtu je sagrađena zgrada Kongresa, Capitol Hill, koja je dobila ime po svetom mjestu rimskih tajnih društava zvanom brdo Kapitolij. Zato nije bilo nikakvo čudo kad je američka državna tajnica Madeleine Albright, visoka svećenica američke politike, poduzela hodočašće na Kapitolij prilikom svog prvog službenog posjeta Europi nakon imenovanja. Capitol Hill nije politička zgrada, to je hram Sotonističkog bratstva, a ispod njegove 'Kupole sv. Petra' nalazi se kripta. Ispod poda kripte, označen pentagramom, nalazi se prazan grob. Navodno je bio namijenjen Georgeu Washingtonu koji je odlučio da će biti pokopan drugdje, ali to nije prava priča. Tijela Kennedya, Lincolna, McKinleya, Garfielda, Hardinga, Tafta, Hoovera, Wilsona, Stevensa,

Deweya, Pershinga, MacArthura, L'Enfanta i dvojice nepoznatih vojnika bila su položena na katafalk koji se nalazi u grobu.[7] Za one koji, poput mene, nikada nisu čuli tu riječ, katafalk je struktura na kojoj se tijelo nosi za vrijeme pogrebne povorke ili se na nju polaže prilikom izlaganja javnosti. Isti oblik groba pod kupolom je 'grob sv. Petra' ispod Bazilike u Vatikanu. Zgrada Kongresa je hram posvećen tajnom društvu koje, pod raznim imenima, potječe iz drevnoga svijeta. U planu ulica Washingtona DC, sa središtem u Capitol Hillu i Bijeloj kući, nalaze se astrološki simboli (koji točno odgovaraju određenim zviježđima koja se javljaju na nebu), heksagrami, sotonistički pentagrami, kvadrati, masonski šestar, 'Koplje sudbine', lubanja i kosti te brojni drugi. Želite li više informacija i ilustracija, preporučujem izvrsnu knjigu Charlesa L. Westbrooka mlađeg, *The Talisman Of The United States, Signature Of The Invisible Brotherhood* (Talisman Sjedinjenih Država, potpis nevidljivog bratstva). Raspored ulica u Washingtonu povezan je s mjestima na kojima Sunce izlazi prilikom zimskog i ljetnog solsticija, baš poput drevnih humaka, hramova i krugova od kamenja kao što je Stonehenge (*pogledati **sliku 30***). Druge ulice sijeku ih pod kutom od točno 33 stupnja, a neke označavaju precesiju ekvinocija. Tu je također i heksagram ili Davidova zvijezda (*pogledati **sliku 31***).

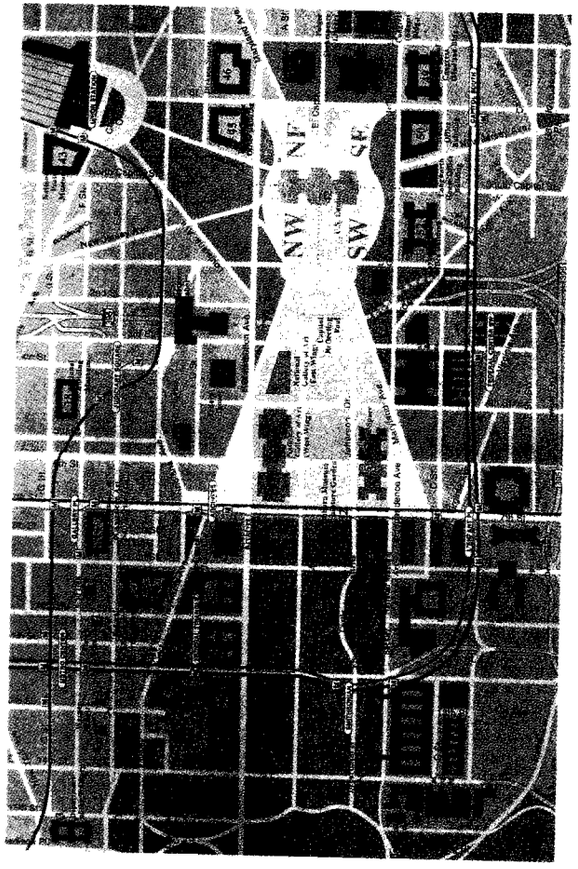

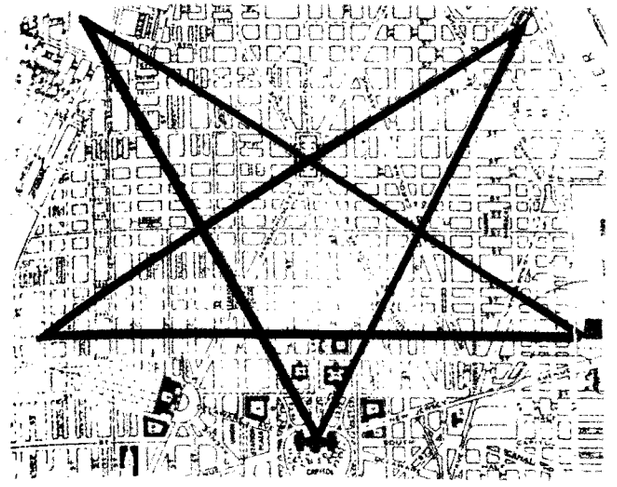
Tu je također i heksagram ili Davidova zvijezda. ***Slika 31***

Slika 30: Plan ulica Washingtona DC, poput svih velikih gradova Bratstva, hrpa je ezoterijskih simbola. Ključne zgrade, poput Kongresa, projektirane su tako da označavaju mjesta gdje Sunce izlazi i zalazi na ljetni i zimski solsticij.

Ranije sam opisao kako se elita iz Amerike i šire okuplja u Bohemian Groveu u Sjevernoj Kaliforniji i sudjeluje u ceremonijama pod kamenom sovom od 40 stopa [12,2 m]. Sova je simbol Moloka ili Moleka, drevnog božanstva kojem su se žrtvovala djeca, a žrtvuju se i danas. Još jedan simbol Moloka je heksagram ili Davidova zvijezda, koja je obiteljski simbol Rothschilda. Sumerska božica Lilith, poznata kao Gospa od dojki, također je simbolično prikazivana kao sova.[8] Lilith je simbol krvne loze. Poganske su je religije znale kao čarobnicu. U *sekciji sa slikama* vidjet ćete kako 'groveri' izvode ceremoniju na Bohemian Groveu pred divovskom sovom. Doista je zanimljivo ono što sam gledajući mapu Washingtona otkrio: ceste oko zgrade Kongresa tvore vrlo jasan simbol... sove! Također je vidljivo da sova sjedi na piramidi. Piramida i svevideća sova (*pogledati sliku 32*). Isti simbol sove može se vidjeti na novčanici od jednog dolara pod uvjetom da znate gdje ga trebate tražiti, i imate li jako povećalo. Čujem i da će nova pješačka zona oko Nelsonove kolumne na trgu Trafalgar u Londonu gledana odozgo izgledati kao sova. U vašingtonskom planu ulica postoje barem tri sotonistička pentagrama. Pod 'sotonističkim' mislim na pentagrame okrenute prema dolje, ili s linijama različite duljine kako bi im se iskrivio oblik. Ti naopačke okrenuti ili iskrivljeni pentagrami potpis su sotonista, na isti način kao što su nacisti koristili naopaku svastiku. Jedan od pentagrama okrenutih prema dolje pokazuje na Capitol Hill (*pogledati sliku 33*), drugi na Bijelu Kuću (*pogledati sliku 34*), a treći se proteže od divovskog obeliska zvanog Washingtonov spomenik i pokriva veliku površinu središta grada. U njegovom se središtu nalazi znak Ovna ili janjeta. Slični sotonistički pentagrami

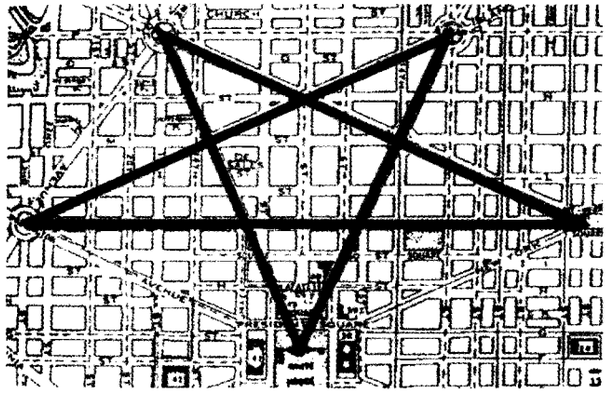

Slika 32: Piramida i svevideća sova. Kolnici u okolici Kongresa i dvije glavne ulice koje vode od njega, oko zgrade Kongresa tvore sovu koja sjedi na piramidi. Sova je simbol Moloka, kojem se već tisućljećima žrtvuju djeca.

Slika 33: Obrnuti i iskrivljeni pentagrami na ulicama Washingtona, jedan pokazuje na Kongres...

...drugi na Bijelu kuću – **Slika 34:**

mogu se identificirati na planovima ulica Rima, starog grada Jeruzalema, okoline Rennes-le-Chateaua, na lokaciji s piramidama u Gizi, te nesumnjivo u Londonu i drugim gradovima i lokacijama. S druge strane rijeke Potomac, nasuprot Washingtonu, nalazi se dom američke vojske – zgrada Pentagon koja je orijentirana prema zviježđu Bika.[9] Pentagon je, naravno, središte pentagrama. Ako se vozite kroz središte pentagrama Bijele kuće dolazite do neobične zgrade na broju 1733 u 16. ulici. Obratite pažnju na broj: 1733. Broj 17 javlja se stalno iznova u priči o Rennes-le-Chateau, a 33 je službeni broj stupnjeva u Škotskom obredu. Ta zgrada podsjeća na egipatski hram, i na njoj su naslikane dvije sfinge i golema slika izlazećeg Sunca (Hora). Sličan simbol nalazio se na 'sunčanom naslonjaču' Georgea Washingtona. Ta neobična zgrada je Vrhovni stožer 33. stupnja masona Škotskog obreda. 33. stupanj poznat je kao 'revolucionarni stupanj', i većina vladinih čelnika su masoni 33. stupnja, iako to spremno poriču ili šute o tome. To je počasni stupanj, i oni su morali položiti zakletvu vjernosti koja poništava zakletvu koju su dali svojoj naciji. U vrtu iza te zgrade kroz živicu vidio sam bistu Georgea Washingtona koja ga slavi kao prvog masonskog predsjednika Sjedinjenih Država. Ta je zgrada dom najveće kolekcije masonskih ostataka u svijetu (a to su samo članovi).

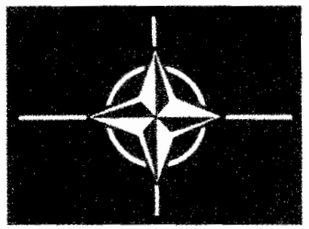
U muzeju Smithsonian, nešto niže od Bijele kuće, nalazi se neobičan mramorni kip Georgea Washingtona koji je nekada bio izložen na Capitol Hillu. Kongres ga je naručio u 19. stoljeću, a izradio ga je Horatio Greenough u Firenci. Kad je

kip iskrcan u vašingtonskom Navy Yardu 1840. ljudi su bili zgroženi onim što su vidjeli. Washington je prikazan kako sjedi u naslonjaču, gol do pojasa, s plahtom položenom preko intimnih dijelova. General Henry Wise, virdžinijski državnik, primijetio je da «Nema živog čovjeka, niti ga je ikada bilo, koji je vidio Washingtona bez njegove košulje».[10] Zašto je onda tako prikazan? I zašto je njegova desna ruka pokazivala prema gore, a lijeva ruka prema dolje? Pogledate li još jednom *sliku 21* bit će vam jasno. Kip su napravili prema liku Mendeskog Bafometa ili Asmodeja, sotonističkog simbola 'vraga'. Za Asmodeja se tvrdi da je bio čuvar Salomonovog blaga, a njegov portret pronađen je među stvarima Abbea Saunierea, zagonetnog svećenika iz Rennes-le-Chateaua koji je postavio Asmodejev kip na vrata svoje crkve. Asmodej se spominje kao vrhovni demon u hebrejskom Talmudu. Slika Washingtona kraj 'kaduceja' hrpa je ezoterijskog simbolizma i geometrije. Dva su primjera: njegova ruka podignuta pod kutom uzdižućeg Mjeseca, i mač koji je pod kutom Sunca za vrijeme zimskog solsticija.[11]

Mreža vašingtonskih ulica s godinama se širila, ali to je rađeno u skladu s planom koji kao da je bio utvrđen na početku. Čini se da se ista stvar događala s nekim strukturama u drevnom svijetu, u prvom redu u Gizi. Memorijalni centri posvećeni Jeffersonu i Lincolnu dodani su vašingtonskom planu ulica početkom 20. stoljeća. Jeffersonova zgrada, smatraju povjesničari, temelji se na tlocrtu rimskog Panteona. Poput svih ovih ključnih građevina, one su sagrađene uz vodu ili 'reflektirajuće bazene'. Zgrada predstavlja Sunce, a voda je Mjesec koji odražava Sunce. Washingtonov spomenik, koji je sa svojih 555 stopa (169 m) najveći kameni obelisk na svijetu, dovršen je 1885. Kamen temeljac postavila je Velika masonska loža Kolumbijskog distrikta. Dok sam putovao i držao predavanja po SAD-u, vidio sam televizijsku emisiju u kojoj su rekli da vlasti namjeravaju podići spomenik poginulima u Drugom svjetskom ratu na Šetalištu, samom središtu plana ulica. U njegovom središtu, kako su rekli, bio bi prikaz upaljene baklje. Lokacije gradova i centara Bratstva povezane su s mjestima gdje se Sunčeva i druge kozmičke energije mogu najsnažnije kanalizirati. Charles L. Westbrook mlađi, autor knjige *The Talisman Of The United States*, nakon objavljivanja knjige primio je anonimno pismo koje se sastojalo od zemljovida Sjedinjenih Država i komada papira na kojem su bile napisane riječi: «To je veće nego što mislite.»[12] Linije ucrtane na zemljovidu otkrivale su geometriju sličnu onoj u Washingtonu, ali u puno većim razmjerima. Neke od točaka koje povezuju geometriju, ili su njom istaknute, bile su Mount Vernon, Illinois; Miami, koji su još 1820. zvali 'čarobni grad'; i mjesto po imenu Pike's Peak u okrugu Jefferson, Colorado, odmah uz granicu s Arkansasom.

Drevni simbol kruga i križa koji sam opisao u jednom od prethodnih poglavlja i danas se koristi u tajnom jeziku. To je znak koji simbolizira napredovanje Sunca kroz 12 mjeseci i 12 znakova Zodijaka - križ i krug sa Suncem na križu (*pogledati sliku 35*). To je nadahnulo keltski križ (*pogledati sliku 36*), logo NATO-a, buduće svjetske vojske (*pogledati sliku 37*), i amblem CIA-e (*pogledati sliku 38*). U londonskom Cityu, financijskom distriktu nasuprot Katedrale sv. Pavla, također

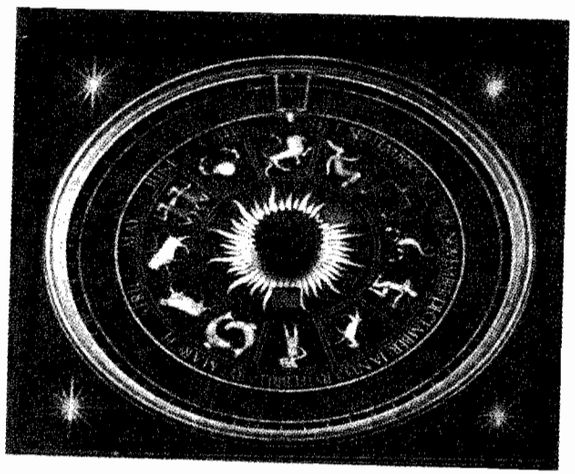

Slika 35: Drevni simbol Sunca, krug i križ, prikazan je na... ***Slika 36:*** Keltskom križu, ***Slika 37:*** Logou NATO-a i ***Slika 38:*** Križu i suncu CIA-inog grba.

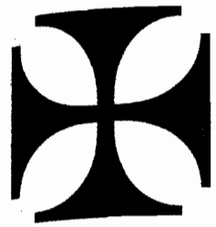
sam pronašao simbol sa *slike 39*. To je Zodijački krug s crnim suncem u središtu. Ta je zgrada izvorno projektirana za novine *Financial Times*, a na crnom se suncu nalazi lice Winstona Churchilla. Crno sunce predstavlja još jedan obrnuti simbolizam koji ukazuje na negativno korištenje Sunčeve energije i galaktičko sunce oko kojeg orbitira Sunčev sustav. Nacisti su također govorili o crnom suncu. Imam osjećaj da je crni konj, simbol banke Lloyds koja je operacija Bratstva, slična šifra. Bijeli konj bio je fenički simbol Sunca. Taj isti simbol kruga i križa koristili su Feničani, i može ga se vidjeti na njihovim prikazima boginje Barati, kao i na štitu njene britanske verzije, Britanije. U planu ulica Pariza kojim dominira Arc de Triomphe nalazimo isti simbolizam. Sam slavoluk simbol je Bratstva. To je značenje iza imena lože Kraljevskog slavoluka u masonskom Yorškom obredu, i dijelom se odnosi na zaglavni kamen na vrhu koji drži slavoluk na okupu i daje mu snagu. Najstariji zapis o toj loži nalazi se u analima grada Fredericksburga u Virginiji, i datiran je 22. prosinca 1753. Fredericksburg je bio lokacija Kuće izlazećeg Sunca, masonskog sastajališta na kojem su se ljudi poput Benjamina Franklina, Georgea Washingtona i drugih otaca osnivača običavali okupljati. Simbolizam luka u masonstvu također je bio nadahnuće za golemi betonski luk u St. Louisu u Missouriju. Arc de Triomphe smješten je u središtu kruga iz kojeg se 12 ulica širi po Parizu. Na kružnom toku oko Arc de Triomphea nalazi se 12 točaka koje tvore zvijezdu s 12 krakova. Opet je Sunce u središtu kruga razbijenog na 12 segmenata (*pogledati sekciju sa slikama*). Glavna ulica koja prolazi kroz taj uzorak slavna je Champs Elysees, i slijedeći tu liniju možete vidjeti koliko je sve to isplanirano. Kada stanete pod Arc de Triomphe pokraj 'vječnog plamena' nepoznatog vojnika i pogledate u jednom pravcu, potpuno ravno, u daljini vidite velik, moderan betonski luk. Kad se okrenete i pogledate na drugu stranu, opet potpuno ravno, gledate niz Champs Elysees, na 3.200 godina star egipatski obelisk na Place de Concorde. Iza toga, u istoj ravnoj liniji vidite još jedan luk, sličan Arc de Triomphe, ali mnogo manji, a on je pak u ravnoj liniji s velikom crnom staklenom piramidom izgrađenom ispred muzeja Louvre za vrijeme predsjednikovanja masona 33. stupnja, Francoisa Mitteranda. Ljudi su bili zaprepašteni time da netko može sagraditi strukturu koja

je u takvom neskladu s predivnom arhitekturom Louvrea. Razlog nije imao nikakve veze s arhitekturom, radilo se isključivo o dodavanju snage geometrijskom rasporedu grada. Slična, ogromna crna piramida s masivnom sfingom i obeliskom sagrađena je u još jednom gradu Bratstva - Las Vegasu.

Lav se tako često viđa na grbovima i zastavama zato što je to drevni simbol Sunca, kao što je najvjerojatnije i Sfinga. Riba simbolizira znak Riba, a također i legendarnog babilonskog kralja Nimroda, koji je prikazivan kao riba. Golubica simbolizira njegovu partnericu, kraljicu Semiramidu, i to je još jedan obrnuti simbol. Dok golubica za većinu ljudi znači mir, Bratstvu ona simbolizira smrt i razaranje. Takvo izvrtanje omogućuje im da svoje simbole koriste naočigled javnosti, na način koji nitko ne razumije. Sinn Fein, političko krilo IRA-e u Sjevernoj Irskoj, iz istog je razloga za svoj simbol uzeo golubicu. Taj simbolizam golubice dao nam je izmišljeno ime Kristofora Kolumba, koji se zapravo potpisivao Colon. Ime 'Kolumbo' izmišljeno je kao još jedan simbolizam Bratstva. Rimljani su štovali božanstvo koje su zvali *Venus Columba*, Venera Golubica. Venera i golubica povezuju se s babilonskom kraljicom Semiramidom. U francuskom je riječ za golubicu i dalje *colombre*. Columba je također 'afroditska' božica koja simbolizira negativno, smrt i destrukciju, aspekte ženske energije. Otuda imamo British Columbiu, Columbia Pictures, Sveučilište Columbia, Columbia Broadcasting (CBS), svemirski šatl Columbia i distrikt Columbia u koji su smjestili Washington DC. Dovoljno je da bacite pogled na neka od imena mjesta oko Washingtona pa da vam bude jasno odakle su potjecali osnivači. Najočiglednije je Alexandria, odmah preko puta granice distrikta Columbia, u Virginiji (*virgin* = djevica – Izida, Semiramida). I, usput rečeno, pogledajte logoe tih organizacija u čijem je imenu 'Columbia'. *Columbia pictures* ima damu koja drži upaljenu baklju, *Sveučilište Columbia* ima upaljenu baklju, a *Columbia Broadcasting* (CBS) ima oko, svevideće oko. Golubice koje sjede na malteškim križevima mogu se vidjeti na žezlima koja kraljica Engleske drži prilikom svojih ceremonija, a malteški križevi nalaze se na kruni britanskog monarha (*pogledati sekciju sa slikama*). Žezla i štapovi bili su simboli

Slika 39: Sunce i zodijački krug na ulazu u financijsku zgradu u londonskom Cityu, blizu Katedrale sv. Pavla u srcu paukove mreže Bratstva. Crno sunce predstavlja zlonamjernu upotrebu Sunčeve energije i 'galaktičko sunce', a ovo uključuje i lice Winstona Churchilla.

Slika 40: Malteški križ.

Slika 41: Logo Ujedinjenih naroda u masonskoj plavoj s 33 sekcije unutar kruga, u skladu s 33 službena stupnja masonskog Škotskog obreda. 'Okvir' je također izravno preuzet iz masonstva, kao što možete vidjeti iz ***Slike 42.***

moći u drevnom Egiptu. Malteški križ (*pogledati sliku 40*) pronađen u pećinama na nekadašnjem feničkom teritoriju, Kapadokiji, današnjoj Turskoj, datira mnogo tisuća godina u prošlost, a postao je križ Vitezova hospitalaca sv. Ivana od Jeruzalema (malteških vitezova), Vitezova templara i nacista. Pogledate li nacističkog vojnika iz sekcije sa slikama, vidjet ćete da ima cijeli komplet – malteški križ, obrnutu svastiku, lubanju i kosti te orla! Tri glavna simbola Bratstva su: upaljena baklja, crvena ruža i golubica. Simboli triju glavnih političkih stranaka u Velikoj Britaniji koje služe strukturi na čijem je čelu kraljica su: upaljena baklja (konzervativci), crvena ruža (laburisti) i golubica (liberalni demokrati)! U vrijeme pisanja knjige njihovi su čelnici: Tony Blair (grupa Bilderberg), William Haig (grupa Bilderberg) i Paddy Ashdown (grupa Bilderberg). Puka slučajnost, ništa zbog čega bismo se trebali zabrinuti.

Listovi lovora u simbolu Ujedinjenih naroda odražavaju se kod Slobodnih zidara (*pogledati sliku 41*), a u krugu su 33 sekcije. Logo je plav - što je masonska boja - kao u plavim stupnjevima masonstva. Simbol Europske unije također je plav. Nadahnuće za 'okvir' oko UN-ovog loga lako se može prepoznati na simbolu masona sa *slike 42*. Crne i bijele kvadrate masona i Templara (i bezbrojnih drugih grupa Bratstva) možete vidjeti na uniformama britanskih i američkih policajaca (i mnogih drugih), kao i na podovima velikih katedrala i crkve u Rennes-le-Chateau. Kad američki predsjednici stavljaju ruku na grudi dok slušaju nacionalnu himnu, oni izvode dio masonskog obreda. Amerikanci koji se suprotstavljaju masonima rade to isto jer ne razumiju simbolizam. Još jedan znak Bratstva je kada podignete ruku u zrak s dva vanjska prsta okrenuta prema gore te dva srednja prsta skupljena ispod palca. To je simbol vraga ili Bafometa, rogovi Nimroda (kraljevskih gmazova); to je znak koji je Bill Clinton napravio nakon što je održao svoj prvi inauguracijski govor kao predsjednik u siječnju 1993. Bafomet je također simbol gmaza Čuvara, Azazela, 'jarca'. Dvostruki kvadrat, jedan kvadrat postavljen iznad drugog u bilo kojem obliku, još je jedan od simbola tajnih društava. U tajnom jeziku, je-

Slika 43: Jedan kvadrat postavljen preko drugog u bilo kojem obliku znači «mi kontroliramo sve». Prikladno, vidimo ih ovdje na grbu policije iz Sussexa u Engleskoj.

Slika 44: Chevron. Ovo treba gledati kao trodimenzionalnu, a ne jednodimenzionalnu sliku. To su dvije kutije, koje simboliziraju jedan kvadrat na drugom. Mi kontroliramo sve.

dan kvadrat sam za sebe znači kontrolu onoga što je ispravno i pravedno. Odatle u engleskom jeziku potječu fraze kao što je «fair and square» (pošteno i čisto) i «square deal» (pravedan tretman)*. Jedan kvadrat nad drugim znači kontrolu svega što je pravo i svega što je krivo, svega što je pravedno i svega što je nepravedno, svega što je pozitivno i svega što je negativno. Drugim riječima, «mi kontroliramo sve». Dvostruki kvadrat, ili osmerokraka zvijezda, može se vidjeti u predvorju britanskog parlamenta, ali i duga lista policijskih snaga u svijetu okružuje svoje grbove tim istim simbolom (*pogledati sliku 43*). Naopako 'V' koje časnici nose na rukavima i epoletama još je jedna verzija toga (*pogledati sliku 44*). To trebate promatrati kao simbol dviju trodimenzionalnih kutija, jedne iznad druge, a ne kao jednodimenzionalne 'kvačice'. To je logo naftne kompanije Bratstva, *Chevrona*, dok su druge naftne i transnacionalne korporacije splet simbola na tajnom jeziku sile koja nadzire svijet. Dvostruki križ kuće Lorraine izvor je engleske fraze «to double cross» – prevariti, izmanipulirati nekoga. Taj isti simbol može se naći u naftnom gigantu Rockefellerovih, *Exxonu* (*pogledati slike 45 i 46*). *Texaco* ima pentagram u krugu s masonskim T-kvadratom (*pogledati sliku 47*). Simbol *Atlantic Richfield Oila* (ARCO) piramida je bez vršnog kamena gledana odozgo (*pogledati sliku 48*), a *Amoco* ima upaljenu baklju (*pogledati sliku 49*). Pogledajte imena nekih od osiguravajućih društava Bratstva: *Sun Alliance* (Sunčev savez), *Sun Life* (Sunce-život), *Britannic Assurance* (britansko osiguranje), *Eagle Star* (orao zvijezda). Zgrada *Sun Alliancea* na Piccadilly Circusu u Londonu ukrašena je s dva stupa, dva plamena i kipom Britanije (Barati) koja drži svoj štit s krugom i križem, drevni simbol Sunca! Također, obratite pažnju na imena koja se daju svemirskim letjelicama, vojnim avionima i ratnim brodovima kao što su *Hermes*, *Nimrod*, *Atlantis* i *Columbia*. Sve su to simboli Bratstva.

* engl. 'square' = kvadrat. Prim. prev.

Slika 45: *Dvostruki križ kuće Lorraine koji se danas može vidjeti u logou kompanije Exxon Oil* ***– Slika 46.***

Ljiljan je još jedan drevni simbol koji je danas u širokoj upotrebi, posebno među kraljevskim obiteljima, i može ga se vidjeti na ogradama oko mnogih zgrada. Može se naći na jednoj od kapija Bijele kuće. U Francuskoj su ga koristili Merovinzi i, pored povezanosti s njima, on simbolizira babilonskog boga Nimroda i Lilith, ime koje simbolizira gmazovsku krvnu lozu. Crvena ruža je još jedan potpis Bratstva, a zvono, kao američko Zvono slobode, simbol je Bela, Bila ili Baala, arijskog boga Sunca drevnog svijeta. Najočigledniji simbol namjera Bratstva je *fasces* od kojeg potječe riječ 'fašizam'. Može ga se vidjeti na dnu američkog simbola 'slobode' i na zgradi Kongresa (*pogledati sliku 50*). Taj je simbol bio u širokoj upotrebi u Rimskom carstvu, a sastoji se od pruća svezanog oko sjekire. Od te sjekire potječe izraz «Axis Powers» (sile Osovine) za fašističke zemlje u Drugom svjetskom ratu. To simbolizira ljude i zemlje povezane zajedno pod zajedničkom centraliziranom diktaturom, sjekirom. To je savršen opis Europske unije u kojoj su europske nacije podvrgnute zajedničkim zakonima o kojima odlučuje i koje nameće neizabrana diktatura u Bruxellesu. Europska unija zaista je prava fašistička država u skladu s fašističkim simbolom.

Drugi oblik simbolizma poznat je kao obrnuti govor ili inverzija riječi. Danas se to daleko više istražuje, i to je jedna od zagonetki koje Bratstvo čuva od drevnih vremena. Po tom sustavu, na primjer, rent-a-car kompanija *Avis* postaje Siva, jedan

Slika 47: *Texaco. Pentagram u krugu s tau križem, masonski T-kvadrat.*

Slika 48: *Atlantic Richfield Oil i piramida bez vršnog kamena gledana odozgo.*

Slika 49: *Amoco, sada udružen s British Petroleumom. Upaljena baklja.*

Slika 50: *Sloboda? Čemu onda fašistički simboli na dnu, koji znače sve samo ne slobodu.*

od bogova hinduističke trijade ili trojstva. Sivin simbol je penis i, poput Neptuna i Sotone, Siva se obično prikazuje s trozupcem.[13] *Avis*, čiji je vlasnik *International Telephone & Telegraph*, kompanija Bratstva, ranije je registrirao riječi 'čarobnjak' i 'zlatna datoteka' kao zaštićene, kao u 'Avisov čarobnjak'. Korporacije Bratstva u oglašavanju neprestano koriste simbolizam Sunca i seksualnih obreda. Te riječi i simboli komuniciraju s ljudskom podsviješću i djeluju na ljude bez da su oni toga svjesni.

Simbolizam, međutim, ne mora biti negativan. To je jednostavno oblik komunikacije, i oni koji imaju pozitivne namjere prema čovječanstvu također su ga koristili kako bi održali znanje na životu. Znanje je neutralno; njegova primjena je pozitivna ili negativna. Tarot karte, preteče naših igraćih karata, korištene su za prenošenje potiskivanog znanja. Odatle razlog zašto je Crkva tako osuđivala Tarot karte i nazivala ih zlim. U stoljećima koja su uslijedila nakon eliminacije Katara u Francuskoj, Tarot su širili putujući zabavljači i Cigani. Neki istraživači kažu da su Tarot na povratku u Europu donijeli Križari koji su ih dobili od mističkih sekti na Bliskom istoku, i to je sigurno do neke mjere točno. Međutim, često se pritom zaboravlja uloga Cigana, i zašto su ih tako često proganjali, posebno Adolf Hitler. Postoji legenda, za koju vjerujem da se temelji na istini, koja kaže da su aleksandrijski svećenici spasili sve što su mogli kad je Rimska crkva spalila veliku ezoterijsku biblioteku u Aleksandriji. Oni su postali lutalice, raštrkan narod s vlastitim jezikom, a svoje su znanje simbolično zapisali u Tarotu. Prvi engleski zapis u kojem se spominju Cigani iz vremena Henrika VIII opisuje ih kao 'egzotičan narod, koji sebe zove Egipćanima'.[14] Smatra se da je naziv Tarot nastao od dvije egipatske riječi: *Tar*, što znači cesta, i *Ro*, što znači kraljevski.[15] Kraljevski put do mudrosti, ako se znanje koristi ispravno, a ne zlonamjerno. Tarot se sastoji od male arkane, četiri znaka zvana spade (mačevi), kope (kaleži), dinari i bastoni (štapovi), te velike arkane ili 'velikih tajni', poznatih kao aduti. Među adutima je bio 'džoker' koji je preživio u

modernim igraćim kartama. Džoker je dvorska luda koji je za prenošenje poruke koristio humor i grotesku. Džoker je također povezan s Varalicom iz mitova američkih Indijanaca.

Današnje igraće karte reducirana su verzija Tarota. Crna i crvena boja predstavljaju dva velika dijela godine - zimu i ljeto - kada je Sunce na sjeveru odnosno jugu. Četiri znaka predstavljaju godišnja doba. 13 karata od svakog znaka 13 su lunarnih mjeseci godine, a 52 karte u špilu su 52 tjedna u godini. Ako brojite džokera kao jedan bod, a dečka, damu i kralja kao 11, 12 i 13, ukupan zbroj 52-je karte iznosi 365, što je broj dana u godini. Prisutan je i astrološki simbolizam. Izuzetno simbolična igra šah, 'kraljevska igra', igrala se u Kini i Indiji davno prije nego što je stigla u Europu. Jedan oblik šaha, sličniji dami, igrali su egipatski faraoni. Šahovska ploča sastoji se od 64 crna i bijela kvadrata, koji simboliziraju pod Kuće misterija. Crne i bijele šahovske figure simboliziraju vječnu bitku između negativnog i pozitivnog, svjetla i tame, pored mnogo drugih stvari. 64 kvadrata na šahovskoj ploči povezani su s kineskim ezoterijskim sustavom poznatim kao *I Ching*, koji se pak sastoji od 64 heksagrama. Sve je to isto znanje skriveno ili predstavljeno na različite načine. Pjevači i pisci pjesama poznati kao trubaduri iz Francuske 12. i 13. stoljeća pjevali su hvalospjeve svojim 'gospama'. Samo ime 'trubadur' vodi nas natrag u sjevernu Afriku, jer potječe od arapskog 'tarab dour', što znači 'kuća užitaka', i predstavlja ostatak muslimanske okupacije južne Francuske . Oni su svoju 'gospu' sakrili iza biblijske Marije kako bi preživjeli, ali pravo značenje njihove 'gospe' bila je Izida. Kasnije su se pojavile priče o kralju Arturu i njegovoj potrazi za Svetim gralom, priče u kojima su se očigledno odražavale teme Evanđelja, Mitre, Hora itd., u njihovom simbolizmu Sunca, Izide i astrološkog okruglog stola.

Ovo je bio tek dio simbolizma koji neinicirani, ili oni koji se nisu potrudili otkriti, jednostavno ne mogu uočiti. Ako ste se po prvi put upoznali s ovim jezikom simbola, nadam se da ćete sada biti u stanju lakše čitati znakove i potpise Bratstva, i zato biti vještiji u suprotstavljanju njihovim igrama i ciljevima.

■ IZVORI

1 *The Woman's Encyclopaedia Of Myths And Secrets*, str. 73-73.

2 *The Secret Teachings Of All Ages*, str. LXXXIX.

3 *The Templar Revelation*, str. 36-39.

4 Zahvaljujem Ivanu Fraseru na ovoj informaciji.

5 Charles L. Westbrook ml., *The Talisman Of The United States, Signature Of The Invisible Brotherhood*, str. 48. Primjerak se može naručiti od *The Talisman* newsletter, P0 Box 54, Ayden, NC 28513, United States.

6 Na istom mjestu, str. 50.

7 Na istom mjestu, str. 12.
8 *The Woman's Encyclopaedia Of Myths And Secrets*, str. 754, 755.
9 The Talisman Of The United States, str. 67.
10 Na istom mjestu, str. 69.
11 Na istom mjestu, str. 79.
12 Na istom mjestu, str. 116.
13 *Secret And Suppressed*, str. 90.
14 *The Secret Teachings Of All Ages*, str. CXXIX.
15 Na istom mjestu.

OSAMNAESTO POGLAVLJE

Sve kraljičine snage i svi kraljičini ljudi

Po mnogočemu kuća Windsor sažetak je gotovo svih elemenata ove priče. Potječu iz krvne loze Crnog plemstva koja seže u prošlost do Konstantina Velikog, obitelji Pizon, Aleksandra Velikog i još dalje. Windsori svjesno rade u korist Programa Bratstva, i kada pogledate iza fasade, ono što vidite zaista je vrlo mračno. Oni su najeksponiranija gmazovska obitelj na Planetu, a djeluju u samom središtu globalne manipulacije. Oni su još uvijek neka vrsta 'potrkala' i nisu na samom vrhu piramide, ali su blizu onih koji to jesu.

Sama krunidba britanskih monarha otkriva pravu pozadinu Windsora i njihovih prethodnika. Kad je 2. lipnja 1953. kraljica okrunjena kao Elizabeta II, svi znakovi kraljevske časti - krune, žezla, suknje, kugla s križem i narukvice - odneseni su iz dvorca Tower of London i preko noći su čuvani u Jeruzalemskoj odaji Westminsterske opatije. To je odaja u kojoj su se učenjaci sastajali radi prevođenja Biblije, 'odobrene verzije' kralja Jamesa, pod nadzorom Sir Francisa Bacona i Roberta Fludda, velikog majstora Sionskog priorija.[1] Britanska kraljevska obitelj još uvijek drži autorska prava na to! Jeruzalemska odaja obložena je cedrovinom dopremljenom iz Libanona, jer je to drvo navodno korišteno za gradnju Salomonovog hrama. Tapiserija u odaji prikazuje Salomonovo suđenje. Westminsterska opatija, 'kršćanska katedrala', zapravo je poganski hram. Čak je i pod napravljen od crnih i bijelih kvadrata kao u masonskom hramu.

Na početku ceremonije održane 1953. kraljica je sjela na krunidbenu stolicu, a pod stražnjicom joj je bio Kamen sudbine koji je Eduard I ukrao iz opatije Scone (čita se: 'skun') u Škotskoj 1246. Kamen je navodno u Irsku došao iz Izraela preko Egipta, i također je poznat kao Jakovljev stup ili jastuk. Mislim da je temeljna priča točna, ali ima još puno toga što treba znati o detaljima i njegovoj pravoj važnosti. Canterburyski nadbiskup okrenuo se prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu (četiri strane poganskog križa), a okupljeni su vjernici povikali: «Neka Bog čuva kraljicu». To simbolizira priču iz Starog zavjeta u kojoj je opisana krunidba 'Šaula' za kralja Izraela, kada su ljudi povikali: «Neka Bog čuva kralja».[2] Taj se povik u Starom zavjetu može pronaći osam puta prilikom krunidbi izraelskih kraljeva. Kraljica je sjedila na krunidbenoj stolici držeći egipatske simbole - žezlo i štap. Na vrhu žezla nalazi se malteški križ, a na štapu je golubica. Kasnije je također držala kuglu s malteškim križem na vrhu, jednaku onima koje koristi

nizozemsko krilo Crnog plemstva. Babilon je danas London, a kraljicu Elizabetu Bratstvo vidi kao simboličnu nasljednicu legendarne osnivačice Babilona, kraljice Semiramide, koja je simbolično prikazivana kao 'golubica'. Kraljica je na svojoj krunidbi također pomazana uljem, što je stara arijska i gmazovsko-arijska tradicija koja seže tisućljećima u prošlost. Riječ 'Krist' znači 'pomazanik'. Ulje s kraljičine krunidbe bilo je ista mješavina koja se koristila na drevnom Bliskom istoku. Nosili su ga u zlatnoj posudi zvanoj *Ampulla*, izrađenoj u obliku... golubice.[3] To simbolizira mast *messeh* koju je u Egiptu koristio Kraljevski dvor zmaja. Pomazanje prilikom krunidbe trebalo bi uzdići monarha do ranga visokog svećenika, u ovom slučaju, prikladno, do visoke svećenice Anglikanske crkve, kao i vođe države. Dok se to događalo, canterburyski nadbiskup je govorio:

> «Kako kraljevi, svećenici i proroci bijahu pomazani: i kao što Salomona pomazahu Zadok svećenik i Natan prorok, tako vi budite pomazani, blagoslovljeni i posvećeni, kraljice nad ljudima, kojoj Gospodin Bog vaš dade da vladate i upravljate...»[4]

To je čisti simbolizam Bratstva. 'Gospodin Bog vaš' znači 'bogovi' drevnog svijeta, gmazovski 'bogovi'. Kruna korištena u ceremoniji potječe iz vremena Eduarda Ispovjednika. On je bio engleski kralj koji je izgradio izvornu Westminstersku opatiju 1065., a sadašnju je kasnije započeo od Templara kontrolirani Henrik III (Ramzes-Pizon-Bush). Eduard je umro 1066., iste godine kad su Vilim Osvajač i njegovi pristaše St. Clairi napali Englesku i pobijedili u bitci kod Hastingsa prema uputama Crnog plemstva iz Venecije. Krunidbena kruna optočena je s 12 dragulja i ukrašena s dva malteška križa koji su bili najistaknutiji simboli nacista. U levitskom Egzodusu doznajemo za Aronov prsni oklop koji je optočen s 12 dragulja.[5] Isto kamenje, u istom rasporedu, javlja se u britanskoj kruni.[6] Nadbiskup je položio svoje ruke među kraljičine kako bi iskazao počast novom poglavaru svoje Crkve, poljubivši ujedno njenu desnu nadlanicu. Zatim je rekao:

> «Bože Svemogući... uspostavi svoje prijestolje u pravednosti, kako bi stajalo zauvijek, poput Sunca pred njim, i kao vjeran svjedok na nebu.»[7]

To su gotovo pa ponovljene riječi iz Božjeg dogovora s Davidom u Starom Zavjetu.[8] 'Svemogući Bog' ranije je bio El Shaddai ili Iškur, sin Mardukov, za kojeg se tvrdi da je bio sin znanstvenika Anunnakija, Enkija, tipa koji je, prema sumerskim tekstovima koje je preveo Zecharia Sitchin, s Ninharsag stvorio hibride ljudi i Anunnakija. Windsori su pripadnici loze Bratstva - Crnog plemstva, a kraljica je okrunjena ceremonijom Bratstva u hramu Bratstva. To daje smisao onome što ćete sada pročitati.

Krv Windsora

Elizabeth Alexandra Mary Windsor ili kraljica Elizabeta II je, poput svih europskih kraljevskih obitelji, iz loze one figure koja je bila ključna za preuzimanje Britanije - Vilima III, princa od Orangea - čovjeka koji je svojim potpisom utemeljio Središnju banku Engleske. Ona je također u krvnom srodstvu s ranijim osvajačima Britanskog otočja koji su pripadali Crnom plemstvu, poput Vilima Osvajača. Ona je potomak Roberta Brucea, Kennetha MacAlpina i kraljeva Škotske, a u rodu je s irskim kraljevima još od vremena drevnih krunidbenih ceremonija kod Tare. Kraljica majka, bivša Lady Elizabeth Bowes-Lyon, potječe iz ozbiljno gmazovske loze, škotske aristokratske obitelji koja je povezana s Bruceovima, Stuartima, Mac Alpinima te s lozom kraljeva Irske.

Otac joj je bio Claude George Bowes-Lyon, 14. grof od Strathmorea, a njena majka bila je Nina Celia Cavendish-Bentinck. Bogatstvo i moć mnoge od ovih loza duguju Vilimu Oranskom i onima koji su ga kontrolirali. Vilim je bio taj koji je jednog Bentincka učinio prvim grofom Portlanda iz zahvalnosti za primljene usluge, a drugi Bentick/vojvoda od Portlanda bogato se oženio za jednu Cavendishicu i utemeljio Cavendish-Bentinkse, lozu majke kraljice majke. Ta činjenica Windsore čini krvnim srodnicima obitelji Cavendish, devonshireskih vojvoda od kuće Chatsworth. Naslov 'grof od Strathmorea' izvorno je dan pretku kraljice majke, Patricku Lyonu, kao nagrada za njegovu podršku Vilimu Oranskom.[9] Ukratko, preci Windsora odigrali su ključnu ulogu u postavljanju Vilima Oranskog iz Crnog plemstva na britansko prijestolje, nakon čega su Središnja banka Engleske i moć londonskog Citya bile čvrsto utemeljene. Kraljica Elizabeta, preko svojih predaka Hanovera i drugih, nastavlja crnoplemićku lozu Njemačke, i sve te linije - bile irske, škotske, njemačke, danske, švedske ili bilo koje - sežu unatrag preko Crnog plemstva Venecije kroz Feničane, Egipćane, ključne figure poput Aleksandra Velikog, do Sumera i gmazova. Krvne loze su nevjerojatne, i princ Charles može pratiti tri tisuće linija povezanosti samo s Eduardom III (1312.-1377.),[10] monarhom koji je formirao skupinu Bratstva po imenu 'Red podvezice'. Devetnaest predsjednika Sjedinjenih Država također je bilo u rodu s Eduardom III[11], a time i s linijom princa Charlesa i plemenom Ramzes-Pizon-Bush. Većina drugih s njima je povezana preko Karla Velikog. Windsori imaju krvnu vezu čak i s onim agentom Bratstva, Muhamedom, službenim osnivačem Islama.[12]

Vilim III Oranski umro je 1702. On i njegova supruga Mary nisu ostavili nasljednike, i tako je Maryna sestra Anne postala kraljica. Anne je bila posljednji monarh iz kuće Stuarta, jer iako je sa svojim suprugom Georgeom od Danske imala 17-ero djece, sve ih je nadživjela. Godine 1714. sve je bilo spremno za to da britansku krunu preuzme njemačka crnoplemićka obitelj Hanoveri. Oni su bili blisko povezani s kućom Hesse, koja će postati odskočna daska za kuću Rotschild. Prvi kralj iz obitelji Hanover bio je George I. On čak nije znao govoriti engleski, i odbio ga je učiti. Život je počeo kao niži njemački plemić, šukununuk zloglasnog Jamesa

I, a završio ga kao kralj Velike Britanije. Taj tip je držao svoju suprugu Sophiu 32 godine u zatvoru zbog njenog navodnog preljuba sa Šveđaninom Philipom von Konigsmarkom koji više nikada nije viđen, i za kojeg se šuškalo da je završio pod podnim daskama Georgeovog dvorca Hanover. George II postao je kralj 1727., a umro je 1760. sjedeći na zahodskoj školjci, obzirom da je bolovao od akutne opstipacije. Da, umro je od sranja – odnosno, nedostatka istog – i vjerojatno nema mnogo kraljeva za koje se može reći da su doslovno umrli na tronu. Njegov je unuk postao George III, čija je vladavina obuhvatila američki Rat za nezavisnost i golemu ekspanziju britanske moći. Uslijedili su George IV i Vilim IV prije dolaska kraljice Viktorije, koja je vladala kao kraljica Britanije i kraljica-carica Carstva od 1837. do 1901. U to vrijeme britansko (gmazovsko) carstvo kontroliralo je 40% Zemljine kopnene površine i više od petine ukupnog stanovništva. Bilo je to najveće carstvo koje je svijet ikada vidio. Viktorija se udala za princa Alberta iz kuće Saxe-Coburg-Gotha njemačkog Crnog plemstva, i imala devetero djece koja su se poženila i poudavala za druge europske kraljevske obitelji (obitelj). Viktoriju su smatrali vrlo ukočenom osobom, ali poput Rotschilda, Winstona Churchilla i drugih prividnih stupova *establishmenta*, često je uzimala kokain i heroin.[13] Zabave s drogama održavale su se u ljetnoj rezidenciji u Balmoralu u Škotskoj.[14] Prvi sin Viktorije i Alberta postao je Eduard VII, veliki majstor engleskih masona koji je vladao do 1910. godine. Tada je, tijekom Prvog svjetskog rata, ime kraljevske kuće promijenjeno iz njemačkog Saxe-Coburg-Gotha u kuća Windsor. Njemačko ime Battenberg u isto to vrijeme, točnije 1917. promijenjeno je u anglicirano Mountbatten. Jedini razlog za tu iznenadnu promjenu bili su odnosi s javnošću. Nijemci i Britanci u to su se vrijeme međusobno masakrirali po rovovima u sjevernoj Francuskoj. Godine 1936. došao je Eduard VIII koji je abdicirao kako bi se mogao oženiti razvedenom Amerikankom Wallis Simpson, pa ga je zamijenio George VI, otac kraljice Elizabete, i suprug Elizabeth Bowes-Lyon, sadašnje kraljice majke. George je umro 1952. godine, i tako je njegova najstarija kći okrunjena kao Elizabeta II u Westminsterskoj opatiji 1953. Dotad se bila udala za pripadnika Crnog plemstva, princa Philipa od Grčke i Danske, baruna Greenwicha, grofa od Merionetha, vojvodu od Edinbourgha. On je rođen na Krfu, kao sin princa Andrewa od Grčke i princeze Alice od Battenberga, šukununuke kraljice Viktorije. Philip, Battenberg, preuzeo je angliciranu verziju Mountbatten i, nakon što se oženio s Elizabeth, britanska kraljevska kuća postala je kuća Windsor-Mountbatten. Ili, točnije, Saxe-Coburg-Gotha-Battenberg. Taj dogovoreni brak organizirao je lord Louis 'Dickie' Mountbatten, ujak princa Philipa. U Philipu su ekstremno dobro zastupljeni geni Crnog plemstva (gmazova), što je jedan od razloga zašto ga je tako iritiralo što je prema kraljevskom protokolu morao hodati iza svoje supruge. Kraljica je šukununuka kraljice Viktorije, a Philip je također u srodstvu s Viktorijom preko svoje majke. Stvar koju moramo dobro zapamtiti je da europske kraljevske 'obitelji' uopće nisu obitelji, one su jedna jedina obitelj, potomci iste loze koja provodi isti Program. Naravno, neki to rade s više entuzijazma od drugih, ali

u osnovi to tako funkcionira. Primjer toga je način na koji je klan princa Philipa postao grčka kraljevska obitelj. Nakon što je britanska obavještajna služba organizirala državni udar protiv 'grčkog' kralja Otta I (Nijemca!) i 1862. svrgnula ga sa grčkog trona, izabrali su princa Williama, nećaka danskog kralja, za novog kralja Grčke. Znam da sve ovo zvuči smiješno i apsurdno, ali za Crno plemstvo to je kao kada multinacionalna kompanija popunjava svoja prazna direktorska mjesta. Princ William Danski postao je grčki kralj George I. (Ne, niste krivo pročitali). William, oprostite, George, ovaj, da, George, oženio je unuku ruskog cara Nikole I, i princ Philip u rodu je sa sedam careva. Ima jake krvne veze s Njemačkom, a također i s Norveškom, Danskom, Švedskom i većinom kraljevskih loza Europe. Jedan od njegovih predaka je Christian, grof od Oldenberga, koji je umro 1167. i, kao što sam ranije spomenuo, jedan je od dvojice osnivača europskih dinastija Crnog plemstva. Philip je trebao naslijediti grčko prijestolje kada je, još dok je bio dječak, novi prevrat uklonio grčku monarhiju i obitelj se uputila u Francusku, gdje se on počeo obrazovati u jednoj privatnoj školi u Parizu. Između 1931. i 1932. Philipove su se četiri starije sestre udale za njemačko-austrijsku aristokraciju. Margarita se udala za unuka kraljice Viktorije, češko-austrijskog princa Gottfrieda von Hohenlohe-Langenburga; Cecilia se udala za šukununuka kraljice Viktorije, Georgea Donatusa, velikog vojvodu od Hessa na Rajni; Sophijin partner bio je princ Christoph od Hessea; a Theodora se udala za Bertholda, markgrofa od Badena.

Bertholdov otac bio je Max von Baden, njemački kancelar iz vremena Prvog svjetskog rata. Max von Baden osnovao je školu blizu jezera Constantine u Njemačkoj preko svog osobnog tajnika Kurta Hahna, koji se školovao na Oxfordu, najvažnijem poligonu Bratstva za obuku novih regruta. Hahn je bio na čelu obavještajnog odjela berlinskog Ministarstva vanjskih poslova za vrijeme rata, i bio je savjetnik Maxa von Badena na Versajskoj mirovnoj konferenciji koju su kontrolirali Rothschildi. Princ Philip poslan je na 'obrazovanje' upravo u njihovu fašističku školu u Schloss Salemu. U to vrijeme bila je pod kontrolom nacističke stranke Hitlerovog pokreta mladeži, s nacističkom 'rasnom znanosti' u nastavnom programu. Kao što ćemo vidjeti, to je imalo priličnog utjecaja na Philipa. Kurt Hahn otišao je prije Philipovog dolaska, ali on nije bio gotov sa 'školovanjem'. Hahn, fašist do srži, otišao je u Škotsku gdje je pokrenuo akademiju Gordonstoun, školu u koju su poslali princa Charlesa na indoktrinaciju. Fašist Hahn osim toga je postao savjetnik britanskog Ministarstva vanjskih poslova. Nakon četiri godine u Hahnovoj njemačkoj nacističkoj školi, Philip je poslan u Gordonstoun 16. studenog 1937. u vrijeme kada se bližio Drugi svjetski rat.[15] Britanski javni školski sustav, kao i njegovi ekvivalenti u SAD-u i drugim zemljama, ključan su dio mreže Bratstva. To je poligon za regrutaciju i obuku, zamišljen na način da izbacuje ili psihopate ili mentalno i emocionalno slomljene ljude koji su naučili raditi upravo onako kako im se kaže. Dovoljno je popričati s nekima od onih koji su to iskusili, pa da vam bude jasno o kakvoj se to operaciji za kontrolu uma radi. Postoje grupe za podršku koje tješe ljude koji imaju doživotne mentalne i

emocionalne ožiljke zbog onoga što im se dogodilo. To je legalizirano zlostavljanje djece. U Britaniji djecu iz aristokratskih i bogatih obitelji (i drugih koje ne znaju za bolje) u dobi od šest godina odvode od doma i izbacuju u njihovu prvu internatsku ili pripremnu školu. 'Pripremna' znači pripremu za indoktrinaciju. Već se osjećaju nevoljeno i uplašeno kad se njihovi roditelji odvezu, ostavljajući ih na čudnom mjestu, među čudnim ljudima. Ponavljam, ta djeca imaju samo šest godina. Možete li zamisliti kakav to utjecaj ima na malo dijete? Iz formalnog, ljubavi lišenog života pripremnih škola odlaze u javnu školu. Dvije najpoznatije su Eton i Harrow, i princ William, nasljednik prijestolja iza svog oca princa Charlesa, poslan je u *Eton*. U tim pripremnim i javnim školama djeca se ili konformistički prilagode pravilima, regulacijama i kontroli misli, ili na sebe navlače bijes crnih halja, ljudi u crnom. Sustav *fagginga* u kojem mlađi dječaci postaju robovi starijih ohrabruje želju za dominacijom i kontrolom drugih, te uvodi klince u 'zadovoljstva' torture i nanošenja boli drugima. Jedan moj prijatelj koji je bio odlučan u namjeri da ga ne slome beskrajna batinanja koja je doživio od strane učitelja i starijih dječaka, prilikom jednog pokušaja da mu slome duh bio je prisiljen ležati u kadi punoj ledene vode. Iz takvih škola, i sveučilišta Oxford i Cambridge, često izlaze duboko neuravnoteženi ljudi koji odlaze na položaje financijske, političke, vojne i kraljevske moći. Psihopati među njima izdaju zapovijedi, a oni slomljenog duha rade kako im se kaže bez pitanja, baš kako su istrenirani. Nedostatak ženskog društva potiče homoseksualnu aktivnost, i mnogi od tih ljudi imaju velikih poteškoća u odnosima sa ženama. Ne osuđujem homoseksualnost, usput rečeno, svatko ima pravo na izbor sve dok to ne nameće nekom drugom. Samo želim objasniti što se događa, to je sve. U takvim školama događaju se neke čudne stvari kojima je cilj djelovati na umove prisutne djece. Seksualno zlostavljanje definitivno je dio toga. Tony Blair, izabranik Bratstva koji je 1. svibnja 1997. postao britanski premijer, pohađao je javnu školu Fettes College u Edinburghu u Škotskoj, gdje je jedan od njegovih bliskih prijatelja bio školski kapelan, sam velečasni Ronald Selby Wright, visoka figura u Škotskoj crkvi. Kasnije se otkrilo da je Selby Wright bio ustrajan pedofil koji je zlostavljao dječake u Fettesu i drugdje.[16] Blair, koji je blizak s Windsorima, kasnije je otišao na sveučilište Oxford i postao odvjetnik drevnog Inns of Court u Temple Baru u Londonu. Javni školski sustav je stravičan, a škole kao što su Gordonstoun i Schloss Salem, koje je pohađao Philip, predstavljaju ekstreme čak i takvom školskom sustavu.

Obitelj princa Philipa podržavala je nacističku stranku, a 1935. princ Christoph, suprug njegove sestre Sophie, postao je pukovnik SS-a u Himmlerovom osobnom stožeru te zapovjednik Forschungsamta, elitne obavještajne operacije pod kontrolom Hermanna Goeringa. Forschungsamt je prikupljao obavještajne podatke o Židovima i drugima koje su nacisti htjeli uništiti, radio je s Gestapom, a špijunirao je i same članove nacističke stranke. Oni su izveli poznatu Noć dugih noževa kada je Hitler uklonio svoje ključne protivnike. Christoph i Sophie svom su najstarijem djetetu dali ime Karl Adolf po Adolfu Hitleru, a princ Philip bio je

uključen u njegovo obrazovanje. Christophov brat, Philip od Hessea, bio je u rodu s talijanskim kraljem, i on je bio službena veza između talijanskih fašista i Njemačke. U isto vrijeme, britanski kralj Eduard VIII također je bio pristaša nacizma, i Philip je ostao u vezi s njim nakon 1936. i njegove prisilne abdikacije. Službeni razlog za to bila je njegova veza s razvedenom Amerikankom Wallis Simpson. Nakon svega 325 dana Eduard je otišao u izbjeglištvo u palaču obitelji Rotschild u Austriji, a kasnije se skrasio u Parizu. Eduardov pariški dom devedesetih godina prošlog stoljeća kupio je Mohamed Al Fayed, a Diana i Dodi Fayed posjetili su tu kuću na dan kad su poginuli. Jedan od Eduardovih najvećih pristaša bio je fašistički pedofil i sotonist lord Louis Mountbatten, ujak princa Philipa, preko kojeg je Philip ušao u britansku kraljevsku obitelj. Mountbatten je bio šukununuk kraljice Viktorije i princa Alberta, i rođen je 1900. u dvorcu Windsor. Dok se obitelj Mountbatten (Battenberg), prividno u ratu borila na britanskoj strani, on je održavao komunikaciju sa svojim – Windsorovim - njemačkim klanom preko svoje sestre Louise, princeze prijestolonasljednice Švedske i supruge kralja Gustava. Louise je bila ujna princa Philipa. Na kraju rata, u lipnju 1945. britanski kralj George VI, otac kraljice Elizabete i suprug kraljice majke, poslao je bivšeg agenta MI5 Anthonya Blunta u dvorac Kronberg Philipove sestre Sophie i njenog nacističkog supruga princa Christopha od Hessea, da pokupi korespondenciju između britanske kraljevske obitelji i njihovih nacističkih rođaka.[17] Blunt je bio 'nadglednik kraljičinih slika' i svjetski stručnjak za Poussinove slike, inicijant koji je naslikao slike zvane *Pastiri Arkadije* koje su snažno povezane s misterijima Rennes-le-Chateaua. Blunt je, zajedno s Burgessom, Macleanom i Philbyem, razotkriven kao član 'KGB-ove' jedinice unutar britanske obavještajne mreže. Peti čovjek, čije ime nikada nije izašlo u javnost, bio je lord Victor Rothschild (pogledati *...I istina će vas osloboditi*). To je, u stvari, bila jedinica Bratstva, i nije bila odgovorna KGB-u. Kad je Blunt 1980-ih konačno završio u zatvoru, kraljica Elizabeta je, čini se, zatražila da ga se ne ispituje o njegovoj tajnoj misiji u dvorcu Kronberg.[18] Lord Mountbatten, taj vrhovni manipulator za Crno plemstvo, bio je na ključnim položajima u presudnim trenucima povijesti. Bio je vrhovni zapovjednik u jugoistočnoj Aziji za vrijeme Drugog svjetskog rata (gdje je princ Philip također služio); bio je posljednji vicekralj Indije i vrhovni guverner tijekom britanskog povlačenja; i bio je 'prvi morski lord', vrhovni zapovjednik britanske mornarice, u vrijeme britanske invazije na Suez 1958. Mountbattena je 1979. ubila IRA-ina bomba u Irskoj, ali kako te terorističke grupe obavljaju likvidacije jedna za drugu, pravi naručitelj ubojstva ne može se znati sa sigurnošću.

Bogatstvo Windsora

Windsori su neopisivo bogati. Kraljičina titula 'najbogatije žene na svijetu' ne otkriva cijelu priču, i nije čudo što princ Philip Windsore zove 'obiteljskom firmom'. Naslijedili su akumulirano blago kraljičinih crnoplemićkih predaka u zemljištu, kućama, umjetničkom blagu i draguljima. Nešto od toga posjeduje kraljica, dok

druge stvari službeno posjeduje 'država', i ona ih, kao rezultat toga, može bez plaćanja poreza prenositi iz generacije u generaciju svoje obitelji. Vlasništvo države znači vlasništvo Crnog plemstva koje kontrolira državu. Ovo je samo dio plijena Windsora:

> Kraljica ima preko 300 rezidencija, uključujući dvorce ili palače kao što su Buckingamska palača, dvorac Windsor, palača Kensington (gdje je živjela Diana), palača St James (londonska baza princa Charlesa), Holyrood House u Edinburghu, dvorci Balmoral u Škotskoj i Sandringham u Norfolku, gdje je Diana upoznala princa Charlesa. Ona posjeduje vojvodstvo Lancaster s 16.000 hektara okolnog zemljišta, uglavnom poljoprivrednog, ali uključujući i prvorazredna građevinska zemljišta enormne vrijednosti. Parlament je 1988. prihvatio zakon koji joj je omogućio da gradi i prodaje dio ovog zemljišta oko Stranda u Londonu. Poput velikog dijela njenog bogatstva, sadržaj vojvodstva Lancaster bio je ukraden, u ovom slučaju ukrao ga je Henrik III od Simona de Montforta mlađeg, nakon što su Montfortovi pokušaji osnivanja jakog parlamenta 1265. propali. Pogledate li povijesne zapise, vjerojatno ćete naći da su ih Montforti ukrali od nekog drugog. Windsori posjeduju još jedno vojvodstvo, Cornwall, kojim upravlja princ Charles. To je još 17.600 hektara koji također uključuju parcele u najskupljim dijelovima Londona. Kraljica je naslijedila ili kupila najveće svjetske privatne kolekcije dragulja. Dijamant *Koh-i-noor*, u to vrijeme najveći na svijetu, kraljica Viktorija dobila je na dar nakon što je1851. *Istočnoindijska kompanija* porazila maharadžu od Punjaba. Dijamant *Cullinen* bio je mirovni dar britanskoj kraljevskoj obitelji nakon Burskog rata u Južnoafričkoj republici koji su izazvali Cecil Rhodes, Alfred Milner, Rothschildi i Okrugli stol. Drugi pokloni potječu od arapskih naftnih šeika i raznih čelnika država. Više od 7.000 slika i 20.000 crteža starih majstora u vlasništvu su Royal Collection Trusta koji nadzire kraljica. Privatno posjeduje ogromnu zbirku drugih djela, i sve će se to prenijeti dalje po lozi Windsora kada ona umre, osim ako se nacija ne probudi i okonča monarhiju.

Nitko ne zna što sve Windsori stvarno posjeduju, obzirom da je parlamentu zabranjeno čak i raspravljati o činjenici da kraljica svoje privatno blago drži u tajnosti.[19] Takva je tajnovitost od presudne važnosti za sprječavanje izljeva bijesa njenih 'podanika', i omogućuje joj da koristi svoju privilegiju insajderskog trgovanja, prakse koja je protuzakonita. Insajdersko trgovanje je kada je netko u položaju da čuje privilegirane informacije koje se mogu upotrijebiti za izvršenje financijskog ubojstva, i onda iskoristi te informacije i učini upravo to. Kraljica, sa svojim kolosalnim portfeljem globalnih investicija, u savršenom je položaju za ostvarivanje neograničenog profita. Konstantno dobiva informacije, na sastancima s premijerima, ministrima, dužnosnicima, britanskim obavještajcima i drugim izvorima, o tajnim zbivanjima u svijetu. Kroz te i druge kanale ona doznaje gdje će biti najbolje a gdje najgore investirati, a kroz svoju tajnu mrežu može osigurati najdjelotvornije financijsko iskorištavanje tih informacija. Godine 1977. razotkriveno je da je Središnja banka Engleske, koju je stvorilo Crno plemstvo, osnovala kompaniju po imenu *Bank of England Nominees Ltd* (BOEN) za prikrivanje kraljičinih investicija.[20] Windsorska loza imala je posebno profitabilan odnos s londonskim Cityem (poslovnim središtem) od vladavine Eduarda VII, sina kraljice Viktorije. Eduardov glavni financijski savjetnik bio je Ernest Cassel, bankar Crnog plemstva. Casselova kći i nasljednica Edwina udala se za lorda Louisa Mountbattena, koji je imao najveći utjecaj i na princa Philipa i na princa Charlesa. Eduard VII, masonski čelnik, također je bio blizak Rothschildima, Sassoonima (izdanku loze Rothschild), i američkim klonovima Payseur-Rothschilda, Morganima i Harrimanima. Druga financijska imena s dugim kraljevskim vezama su Barings i Morgan Grenfell. Sir Edward Peacock iz banke Barings i Središnje banke Engleske bio je privatni financijski savjetnik Georgea VI, oca kraljice Elizabete. Kralj je Peacocku dodijelio veliki križ Kraljevskog viktorijanskog reda, što znači da su savjeti očigledno bili vrlo profitabilni. George VI također je lorda Cromera učinio svojim lordom komornikom, što je najviši položaj u kraljevskom kućanstvu. Cromer je neko vrijeme bio glavni direktor Baringsa.

Istraživači poput Philipa Beresforda, autora knjige *The Book Of The British Rich* (Knjiga britanskih bogataša) kažu da kraljica Elizabeta investira u velike korporacije kao što su *Rio Tinto* (bivši *Rio Tinto Zinc* ili *RTZ*), *Royal Dutch Shell*, *ICI* i *General Electric*. To ima smisla, jer to su sve stupovi Crnog plemstva. Čini se da je kraljica investirala velika sredstva u *Rio Tinto*, najveću rudarsku kompaniju na svijetu. Nju je 1873. osnovao Hugh Matheson iz globalne operacije proizvodnje droge zvane Jardine Matheson. *Rio Tinto* je bio u igri od početka iskorištavanja nafte iz Sjevernog mora, i zajedno s *Texacom* koristio je rafinerije BP-a u koje je, kako se vjeruje, kraljica također obilno investirala. Kraljica je sigurno ostvarila enormne profite u svakoj točki operacije, a imala je insajderska znanja o potencijalu Sjevernog mora. Možda najbestidniji utvrđeni sukob interesa bila je umiješanost *Rio Tinta* u kartel formiran 1971. za dogovaranje cijene uranija. Federalna velika porota i Odbor za vanjske odnose američkog Senata iz 1976. kojim je predsjedao Frank Church razotkrili su trik. U to je bila uključena i kompanija *Mary Kathleen Uranium* iz Australije. Ta je kompanija tajno poticala Aboridžine da zauzmu zemljišta s uranijem u Australiji kako bi prekinuli proizvodnju i tako podigli cijenu na svjetskom tržištu.[21] Umjetno izazvana nestašica uranija imala je ozbiljne posljedice po američku kompaniju *Westinghouse* koja je pokušala pokrenuti tužbu protiv *Rio Tinta* zbog namještanja cijena. Američki sud zahtijevao je da službenici *Rio Tinta* odgovore na pitanja, ali su britanski pravni lordovi (Crno plemstvo i njihovi klonovi) to poništili. Australska vlada donijela je zakone s istim učinkom. To se dogodilo nakon što je australskog premijera Gougha Whitlama smijenio kraljičin vrhovni guverner za Australiju, sir John Kerr. Whitlam je slijedio politiku

otkupljivanja rudarskih i sirovinskih kartela poput *Rio Tinta* i *Anglo-americana*, kako bi ih spriječio da siluju australsku bazu resursa, ne dajući joj pritom ništa zauzvrat. Kraljica, s enormnim investicijama u objema kompanijama, smijenila je Whitlama koristeći neke iz svog širokog raspona 'prerogativnih ovlasti' koje može pokrenuti kad je to potrebno. Kraljica danas više nema moć? Kako da ne. Dio prijevare je poticati ljude da vjeruju kako ona više nema moć, istovremeno joj dajući zapanjujuće ovlasti za slučaj da se ukaže potreba da Bratstvo poduzme hitnu akciju. Sir John Kerr, bivši visoki operativac britanske obavještajne službe, desne ruke Crnog plemstva, nagrađen je članstvom u Državnom vijeću i Kraljevskom viktorijanskom redu za svoje lojalno i izuzetno profitabilno služenje kraljičinom portfelju. Međutim, kasnije, kada se pojavila opasnost od razotkrivanja istine o smjenjivanju Gougha Whitlama, je ubijen.[22]

Kraljica ima ogromne investicije u Americi, i mnoge od njih povezane su s osnivanjem kompanije *Virginia* pod Jamesom I i Sir Francisom Baconom, koja je od samog početka teritorijalno krojila te zemlje. Britanska kruna još uvijek posjeduje Ameriku (moguće u ime Vatikana) i, s Bratstvom baziranim u Londonu, kraljica uživa zapanjujuće prihode od sirovina i drugih profita koje stvaraju Sjedinjene Države (kompanija *Virginia*). Godine 1966. dva su člana američkog Kongresa u kongresnom zapisniku opisala kako kraljica posjeduje jednu od najvećih svjetskih plantaža u Scottu, Mississippi, blizu granice s Arkansasom, koja se zove *Delta and Pine Land Company*. Već je tada vrijedila oko 44,5 milijuna dolara, a ipak su stotinama svojih crnih radnika plaćali bijedne crkavice. Također, obratite pažnju na ime. Delta (trokut ili piramida) važan je simbol, i zato se američka elitna vojna jedinica zove Delta Force. Pornografska zbirka u Kongresnoj biblioteci poznata je kao zbirka Delta, i delta, ili trijada, prisutna je u logoima stotina američkih poduzeća, uključujući *Delta Airlines*. Nije slučajnost što je delta također simbol masona Kraljevskog lůka. Otuda potječe ime operacija kineskog organiziranog kriminala, Trijada (trokuta), i elitne grupe zvane Trilateralna komisija. Kad je Adnan Khashoggi, zloglasni globalni trgovac oružjem, otvorio američki ogranak svojih operacija, nazvao ga je Triad America. Khashoggi, rođak Fayeda, suradnik je Georgea Busha, koji je pak bliski prijatelj i srodnik kraljice Elizabete i princa Philipa. Od 1968. kraljičina kompanija *Delta i Pine* od američke je vlade dobila subvencije u vrijednosti od 1,5 milijuna dolara. Senator McIntyre 16. travnja 1970. u Kongresu je rekao da je vlada «Kraljici isplatila 120.000 dolara zato što nije sadila pamuk na obradivom zemljištu koje posjeduje u Mississippiju*».[23] Magazin *New Yorker* također je izvijestio da je kraljica najveći vlasnik stambenih zgrada u New York Cityu, i da njeni posjedi uključuju kazališni distrikt, 42. ulicu.[24] Smatra se da između 3.000 i 5.000 obitelji posjeduje i kontrolira svjetsku ekonomiju, ali broj ljudi u jezgri te kontrole je daleko, daleko manji: praktično šačica. Windsori su definitivno u tom unutarnjem krugu elite ili vrlo blizu njega. Taj kartel Bratstva nadzire svaki aspekt globalne ekonomske mreže, banke, osiguravajuća društva, sirovine, prijevoz, tvornice, gotove proizvode, velike lance marketa (i namještanjem tržišta sve ostale), tržišta dionica i materijala, vlade, medije, obavještajne agencije i tako dalje. To se koordinira kroz tajna društva, i jedan od njihovih najpoznatijih organa je operacija londonskog Citya-kuće Windsor zvana Klub otoka. Dobila je ime po kralju Edwardu VII, sinu kraljice Viktorije, koji je prvi nosio naslov 'princ otoka'. Taj naslov danas nosi princ Charles. Edward je intenzivno surađivao s crnoplemićkim magnatima iz londonskog financijskog distrikta Square Mile, pomogavši im da izazovu Krimski rat, Rusko-japanski rat, provedu pripreme za Prvi svjetski rat i opijumske ratove s Kinom. Kroz središnju organizaciju Kluba otoka širi se fantastična paukova mreža povezanih diktatura koje drže naizgled 'nezavisne' kompanije u mreži zajedničke kontrole i zajedničkog Programa. Jedan dio te mreže uključuje:

> Središnju banku Engleske; *Anglo-American Corp.* iz Južnoafričke Republike; *Rio Tinto*; *Minorco Minerals and Resources Corp*; *De Beers Consolidated Mines* i *De Beers Centenary AG*; *N.M. Rothchild Bank*; Barclays Bank; Lloyds Bank; *Lloyds Insurance Market*; Midland Bank; National Westminster Bank; Barings Bank; Schroders Bank; Standard Chartered Bank; Hambros Bank; *S. G. Warburg*; Toronto Dominion Bank; *Johnson Matthey*; *Klienwort Benson Group*; *Lazard Brothers*; *Lonrho*; *J. P. Morgan and Co*; *Morgan Grenfell Group*; *British Petroleum*; *Shell and Royal Dutch Petroleum*; *Cadbury-Schweppes*; *BAT Industries*; *Assicurazioni Generali SpA*, (Venecija) Italija; *Courtaulds*; *General Electric*; *Cazeenove and Co*; *Grand Metropolitan*; *Hanson plc*; *HSBS Holdings* (Hong Kong and Shanghai Bank); *Imperial Chemical Industries*; *Inchscape plc*; *Inco Ltd*; *ING Group*; *Jardine Matheson*; *Peninsular and Oriental Steam Navigation Co* (P & 0); *Pilkington Glass*; *Reuters Holdings*; *Glaxo Wellcome*; *SmithKline Beecham*; *Unilever* i *Unilever NV*; *Vickers plc*;

A to su samo neki od njih! Svaka od ovih korporacija ima zapanjujuću listu društava-kćeri koja bi se protezala na nekoliko stranica. Sam *Lonrho* u vrijeme pisanja knjige imao je 640 društava-kćeri. Te operacije sa središtem u Londonu povezane su s onima u drugim razvijenim zemljama i zemljama u razvoju, što kartelima Crnog plemstva-Windsora omogućava kontrolu nad svjetskim bankarstvom i proizvodnjom minerala, energije i hrane. Jedna od kompanija Crnog plemstva u SAD-u je *Archer Daniels Midland*, na čijem je čelu bilderbergovac Dwayne Andreas, jedan od glavnih financijskih podupirača duboko korumpiranog američkog političara Boba Dolea, koji se 1996. tako krotko 'suprotstavio' kandidatu Bratstva Billu Clintonu na predsjedničkim izborima. Crno plemstvo londonski je City učinilo svjetskim financijskim centrom nakon svog masovnog dolaska s Vilimom Oranskim. Danas je taj centar dom preko jedne četvrtine sv-

* Zbog viškova poljoprivrednih proizvoda, u nekim se zapadnim zemljama isplaćuju subvencije farmerima koji na svom zemljištu ništa ne uzgajaju. Prim. prev.

jetskog prometa deviza, i Londonska burza broji više stranih kompanija od bilo koje druge. Devedeset posto međuburzovne trgovine u Europi obavlja se preko Citya koji je najveći svjetski izdavač euroobveznica. Ovdje su smještena vodeća europska tržišta robnih ugovora o kupnji ili prodaji na rok, kao i Londonska burza metala, Međunarodna naftna burza i Londonska burza roba. Moje veze u Americi kažu mi da se preko organizacija kao što je Londonska burza metala profiti kompanije *Virginia* (Sjedinjene Američke Države) kanaliziraju natrag u London. City je središte međunarodnog pomorskog, zrakoplovnog i komercijalnog osiguranja i reosiguranja. City dominira svjetskim menadžmentom fondova za strane institucije i vlade, pri čemu se u svim tim operacijama Citya masoni nalaze na istaknutim mjestima.[25] Više od 500 stranih banaka ima urede u Cityu, a 1993. 16 posto svjetske posudbe otpadalo je na banke sa sjedištem u Ujedinjenom Kraljevstvu, što je zapanjujuća brojka za te male otoke. Isprepletenost uprava ovih banaka i poduzeća jednostavno oduzima dah. Ovdje vam mogu predočiti samo dio toga, ali i to će biti dovoljno da dobijete osjećaj što se zbiva:

- **Sir Peter Ingram Walters:** od 1992. zamjenik predsjednika HSBC Holdingsa (Hong Kong and Shanghai Bank, srce globalnog pranja novca od droge); direktor BP-a (1973-90); predsjednik BP Chemicala (1976-81); Lloyds Register of Shipping (1976-90); direktor National Westminster Bank (1981-89); direktor Midland Banka (1991-94); predsjednik Blue Circle Industries (1990-); ravnatelj London Business School (1981-91); ravnatelj Nacionalnog instituta za ekonomska i socijalna pitanja (1981-90); direktor SmithKline Beechama (1989-); Thorn EMI, direktor (1989), zamjenik predsjednika (1990-).

- **Sir Martin Wakefield Jacomb:** Bio je član Bara, Inner Temple 1955-68; direktor Središnje banke Engleske (1986-95); direktor Hudson's Bay Company (1971-86); predsjednik Barclays de Zoete Wedd (1986-91); zamjenik predsjednika Barclays Bank (1985-); direktor Telegraph Newspapers (1986-); direktor Commercial Union Assurance (1988-); direktor Rio Tinta (1991-); predsjednik British Councila (1992-).

- **Sir John Chippendale Keswick:** direktor Središnje banke Engleske (1993-); predsjednik Hambros Bank (1986-); direktor Charter Consolidateda; direktor De Beersa (1994-); direktor Edinburgh Investment Trusta; član Kraljičine tjelesne straže za Škotsku; Kraljevska družina strijelaca.

- **Sir Christopher Anthony Hogg:** direktor Središnje banke Engleske (1992-); predsjednik Courtauldsa (1980-94); predsjednik Reuters Holdingsa (1985-); direktor SmithKline Beechama (1993-); International Council of J. P. Morgan (1988-); član odbora fondacije Ford (1987-)

- **Sir George Adrian Hayhurst Cadbury:** direktor Središnje banke Engleske (1970-94); Cadbury Schweppes, predsjednik, zamjenik predsjednika, i glavni direktor (1969-89); direktor IBM (1975-); bio je član Panela za preuzimanja i udruživanja (1990-); predsjedatelj Komisije za aspekte korporacijskog upravljanja (1991-).

- **Lord Howe od Aberavona (Geoffrey Howe):** direktor Glaxo Wellcoma (1991-); član Krunskog vijeća i ministar financija (1979-83); državni tajnik za vanjske poslove i Commonwealth (1983-89); zamjenik premijera (1989-90); direktor Sun Alliance and Insurance Groupa (1974-79); direktor BICC-a (1991-); Framlington Russian Investment Fund (1994); Međunarodno vijeće J. P. Morgana.

- **Lord William Rees-Mogg:** direktor General Electrica (1981-); urednik Times Newspapers (1967-81); direktor Times Newspapers (1968-81); predsjednik Sidgwick and Jackson (1985-88); predsjedatelj britanskog Vijeća za umjetnost (1982-88); predsjednik American Trading Company (1992-); predsjednik International Business Communications plc (1993-); direktor J. Rothschild Investment Managementa (1987-); direktor St James's Place Capitala (1991-); predsjedatelj Vijeća za standarde u emitiranju (1988-93); direktor Telegraph Newspapers.

I za kraj, što kažete na ovaj *curriculum vitae* jednog člana Bratstva?

- **Lord Armstrong od Illminstera:** službenik britanskog Ministarstva financija (1950-64); pomoćnik tajnika britanske državne blagajne (1967-68); privatni tajnik ministra financija (1954-55 i 1968); glavni privatni tajnik premijera Edwarda Heatha (1970-75); stalni državni podtajnik (1977-79); član kabineta (1979-87); direktor Londonske državne službe (1981-87); Rhodes Trust (1975); direktor Inchcape (1988-); direktor N.M. Rothschilda (1988-); direktor Rio Tinta (1988-); direktor Shella (1988-); direktor Kraljevske opere, Covent Garden (1988).[26]

Zamislite koliku moć kontroliranja događaja imate kada nadzirete sve ove kompanije i vlade koje donose odluke što utječu na ove kompanije. Dodajte tome kontrolu medija putem organizacija kao što su BBC, novinska agencija Reuters, Hollinger Inc., Thomson, News Corporation, Pearson, Reed Elsevier, *The Washington Post, New York Times,* NBC, CBS, ABC, itd, itd... i kontrolirate cijeli svijet. I više od toga, ljudi ne znaju da se to događa, zbog čega možete nastaviti s time neograničeno dugo, bez suprotstavljanja ili razotkrivanja.

Jedna od banaka bliskih kraljici je Hambros plc, tvrđava Crnog plemstva smještena u Tower Hillu u Londonu. Joseph Hambro bio je bankar kraljeva Danske, Norveške i Švedske, i dosta je poslovao s Rothschildima. Njegov sin Carl Joachim Hambro 1839. preselio je iz Kopenhagena u London, a četiri godine kasnije parlament je usvojio zakone kojima je Hambroe učinio 'britanskom' bankom. Poput Rothschilda, obitelj Hambro velik je dio svog bogatstva stekla financirajući ratove i, opet poput Rothschilda, postali su duboko umiješani u britansku obavještajnu mrežu. J. H. 'Jack' Hambro, od 1933. direktor poduzeća, vodio je *United Kingdom Corp*, operaciju ekonomskog ratovanja britanske obavještajne mreže tijekom Prvog svjetskog rata. Njegov sin, Sir Charles Hambro, bio je direktor elitne Direkcije specijalnih operacija za vrijeme Drugog svjetskog rata, dok je Victor Rothschild također manipulirao događajima unutar britanske obavještajne mreže. Upravo je ta Direkcija specijalnih operacija formirala kompaniju danas poznatu kao *Hollinger Inc*, medijskog giganta na čelu s Conradom Blackom, sinom agenta Direkcije koji je pomogao u njenom osnivanju. Sin Sir Charlesa Hambroa, Lord Hambro, danas je na čelu poduzeća. Njegov *CV* uključuje položaje u *Guardian Royal Exchange Insuranceu* (predsjednik); *Peninsular and Oriental Steam Navigation Company*, operaciji krijumčarenja droge za vrijeme opijumskih ratova, danas poznatoj kao P & O (direktor); San Paolo Bank Holdings (direktor); i Konzervativnoj stranci (stariji blagajnik). U upravi *Hambrosa* također su Sir Chippendale Keswick iz zloglasne obitelji krijumčara droge, koji je također povezan s *De Beersom*, *Anglo-Americanom* i Središnjom bankom Engleske, između mnogo ostalog; direktor *Hambrosa*, lord Kingsdowne, ima *CV* koji uključuje *Glaxo Wellcome*, Središnju banku Engleske, National Westminster Bank, *Redland plc*, *Foreign and Colonial Investment Trust*, Nacionalno vijeće za ekonomska investiranja, i zakladu Ditchley, krug Bratstva koji je isprepleten s drugima poput grupe Bilderberg. Među direktorima *Hambrosa* su i lord Halifax i John Clay, direktor *Guardian Media Groupa* koji tvrdi da se 'suprotstavlja *establishmentu*', dok je zapravo dio mreže. 1970-ih je direktor Hambrosa bio lord Carrington, bliski suradnik Henrya Kissingera i predsjedatelj grupe Bilderberg od 1991. Tijekom 1970-ih Hambros je imao značajnog udjela u banci zvanoj Banco Privata koja je bila uključena u P2 masonski skandal, a bio je povezan s bankom u središtu skandala - Ambrosiano Bank. Koordinator ove prijevare bio je Michael Sindona, najveći dioničar u Banco Privata, i još jedna od njegovih holding kompanija - La Centrale Finanziaria - u upravi je imala Jocelyn Hambro i Evelyn de Rothschild. Sindonina financijska mreža financirala je P2 i crpila enormne svote iz Vatikanske banke. Za uzvrat, P2 je financirao i organizirao terorizam u Italiji, uključujući bombu koja je ubila 85-ero ljudi na željezničkoj postaji u Bologni. Nakon razotkrivanja P2 uslijedilo je ubojstvo, u skladu s masonskim ritualom, direktora Ambrosiano Banka Roberta Calvija, pod mostom Blackfriars u blizini londonskog financijskog distrikta. Kladim se da je klanu Hambro laknulo što nije bio u stanju progovoriti. Sindona je kasnije rekao da su ubojstvo izveli masoni iz Južne Amerike. Svaki dio mreže svoja ubojstva povjerava drugim ograncima kako bi se što teže utvrdila istina. Operacija Hambros, poput svih ostalih, toliko smrdi da bi za prikrivanje zadaha bile potrebne svjetske zalihe dezodoransa. Ali svoje najmoćnije osvježivače zraka sačuvajte za kraljicu i kuću Windsor. Oni su povezani sa svim tituliranim kriminalcima koji pljačkaju Planet i siju smrt, razaranja i bijedu širom svijeta. A pazite ovo: ako ste Britanac, još im plaćate da to rade! Windsori svjesno sudjeluju u ovoj mreži, i njihovo javno lice samo je fasada za prikrivanje septičke jame iz koje zakulisno djeluju. Ta kontrola širi se iz Londona na ostatak svijeta gdje elitne loze vladaju u korist Programa reptila.

Moć Windsora

Britanska kraljevska obitelj oduvijek je bila bliska masonima, a njihovi redovi kao što su Red podvezice i Kraljevski viktorijanski red prepliću se s masonskim mrežama. To, dakako, vrijedi i za Red sv. Ivana od Jeruzalema (malteške vitezove). Širenje masonstva u Engleskoj u 18. stoljeću podudaralo se s dolaskom njemačke dinastije Hanovera. Trenutni veliki majstor Engleske velike lože u Great Queen Streetu (ulici velike kraljice Semiramide/Izide) u Londonu kraljičin je bratić, vojvoda od Kenta. Princ Philip 5. prosinca 1952. iniciran je u Mornaričku ložu broj 2612.[27] Njegov tast, George VI, kraljičin otac i suprug kraljice majke, bio je gorljivi mason,[28] kao što je bio i Eduard VII i većina drugih monarha od nastanka masonstva. Kraljica je 'velika pokroviteljica' masonstva. Njoj služi 390 članova takozvanog Krunskog vijeća koje je povezano sa svojim ekvivalentima u drugim zemljama Commonwealtha. Ono je pravno iznad parlamenta, zbog svojih prerogativnih ovlasti. Među njegovim članovima, koji se imenuju doživotno, nalaze se i princ Philip, princ Charles, canterburyski nadbiskup i premijer. Svake godine održi se devet službenih sastanaka prilikom kojih vladini ministri stoje u stavu mirno dok kraljicu upućuju u vladine mjere koje ona treba odobriti. To Krunsko vijeće od političara iz unutarnjeg kruga, pripadnika dvora i vladinih dužnosnika mora se pokloniti kraljici i rukovati se s njom prije nego što stanu u red, i moraju se zakleti da će svoje poslove obavljati u potpunoj tajnosti.[29]

Još jedno sredstvo Windsora-Crnog plemstva za globalnu manipulaciju su Krunski agenti. Ta agencija formirana je 1833. kao 'Krunski agenti za kolonije' radi svakodnevnog vođenja administracije u Carstvu, te kako bi služili kao privatni bankari za vladine dužnosnike, kolonijalne vlasti i državne čelnike. Ujedno su bili dobavljači raznovrsne robe, među kojom i oružja. Imajući u vidu metode i pozadinu Britanskog Carstva, sigurno su bili umiješani u trgovanje drogama. Krunski agenti imaju dugu povijest poslovanja s organiziranim kriminalom, bave se tajnim dopremanjem oružja u Afriku gdje se ono koristi za izazivanje genocidnih ratova.[30] To je bila, i još je uvijek, krunska agencija koja radi za monarha, pa ipak je sve njene dugove pokrivala britanska vlada. Godine 1970. s nekoliko stotina milijuna funti pomoći iz financijskog ju je škripca izvukla Središnja banka Engleske. Godinama su upravljali privatnim bogatstvom brunejskog sul-

tana, kraljičinog prijatelja i osnivača mnogih privatnih poduzeća za princa Philipa, princa Charlesa i Georgea Busha. Sultan je također financijski podupiratelj neslužbenih britanskih i američkih obavještajnih operacija[31], i čovjek koji je financirao operaciju Mohameda Al Fayeda, Dodijevog oca. Krunski agenti su 1996. 'privatizirani' pod imenom *Crown Agents for Overseas Government and Administrations Ltd.* (Krunski agenti za prekomorske vlade i administraciju d.o.o.). 'Privatizacija' je izraz kojim Bratstvo zove prijenos moći s Crnog plemstva kroz vladine agencije na Crno plemstvo kroz izravno vlasništvo. Novi Krunski agenti rade kao holding kompanija za dugu listu kompanija i poduzeća, te su i dalje ključan zupčanik u mreži diljem svijeta. Njihov predsjednik, David H. Probert, bivši je direktor britanskog proizvođača oružja *Birmingham Small Arms Ltd*, a direktor je F. Cassell (opet to ime), Pratilac od kupelji (naslov koji dodjeljuje kraljica), i bivši generalni direktor Međunarodnog monetarnog fonda i Svjetske banke za Veliku Britaniju. Na čelu Zaklade Krunski agenti koja upravlja dioničkim kapitalom trusta nalazi se Sir David Rowe-Ham, vitez Velikog križa Britanskog Carstva. Taj trust uključuje Barclays Bank, Standard and Chartered Bank, *Unilever, Tate and Lyle, Securicor* (globalni operater 'sigurnosnih službi'), *British Telecom*, Prince of Wales Business Leaders Forum (na čelu s princem Charlesom), i Zakladu Aga Khan. Ista stara ekipa. Krunski agenti upravljaju carinskom službom Mozambika, i, kroz kompaniju koja se zove *Europe SA* vode sve nabavke za privrednu izgradnju Bosne... da, Bosne. Također su uključeni u zajednički posao s kompanijom *ES-KO* sa sjedištem u Monaku, nabavu sve hrane za mirovne snage Ujedinjenih naroda u Angoli i Bosni.[32] Na taj način, što je više ratova i sukoba, to Krunski agenti imaju mogućnost zaraditi više novca.

Važan dio mreže Windsori-Crno plemstvo-londonski City takozvana su 'livrejska društva Citya'. Ona, navodno, predstavljaju razne grupe trgovaca kao što su oružari, papirničari i tiskari novina, zlatari i tome slično. U stvari, to su tajna društva od presudne važnosti za kontrolu institucija u Cityu, ali i puno šire. Tijekom 1350-ih, odmah nakon epidemije kuge poznate kao Crna smrt, upravljanje Cityem preneseno je s općinskog vijeća na livrejska društva Citya. Templari su još uvijek bili vrlo aktivni iza kulisa, i činilo se da je moć koncentrirana u zidarskom cehu. Ta mreža povezana je sa svojim izdancima širom svijeta. Godine 1979. kada je Margaret Thatcher postala britanska premijerka, Časno društvo počasnih građana londonskog Citya iz Sjeverne Amerike počelo je održavati sastanke u New Yorku i Torontu, i 21. listopada 1991. osnovano je Društvo livrejaša londonskog Citya u Hong Kongu, i čini se da su svi njihovi članovi bili arhitekti (masoni).[33] Pokojni autor Peter Jones istražio je 1990-ih neke od livrejskih kompanija za potrebe svoje knjige *The Obedience Of Australia,* koja je razotkrila manipulacije kojima je kraljica uklonila australskog premijera Gougha Whitlama. Ovo su neka od imena koje je pronašao u tim 'društvima':

- **Inženjeri:** vojvoda od Edinburgha.
- **Civilni piloti i navigatori**: vojvoda od Edinburgha, princ Andrew.
- **Mesari:** kraljica majka, lord Vestey (u mesarskoj obitelji je i lord prior Reda sv. Ivana od Jeruzalema).
- **Trgovci krojači:** kraljica majka, lord Whitelaw (navodni sotonist i bivši zamjenik premijerke Margaret Thatcher), lord Hailsham.
- **Rukavičari:** Margaret Thatcher, Sir John Fieldhouse (admiral flote), oboje su imali vodeću ulogu u Falklandskom ratu 1982.
- **Peradari:** Margaret Thatcher, vojvotkinja od Devonshirea (kuća Chatsworth).
- **Prodavači ribe**: vojvoda od Devonshirea, vojvotkinja od Devonshirea, C. E. A. Hambro (Hambros Bank, Taylor Woodrow, P & 0), lord Inchcape (Inchcape plc, P & O, Upravitelj londonske grofovije za Njeno veličanstvo).
- **Zlatari**: J. H. Hambro
- **Trgovci mješovitom robom**: Edward Heath (sotonist i bivši britanski premijer, član grupe Bilderberg i arhitekt britanskog ulaska u Europsku Uniju).
- **Trgovci solju:** Vojvoda od Kenta (veliki majstor engleskih masona), lord Armstrong (čovjek s dugim popisom položaja u vladi i krupnom biznisu kojeg sam već spomenuo).
- **Vunari:** Sir Peter Gadsden (veliki majstor Ujedinjene velike lože), lord Carrington (predsjedatelj grupe Bilderberg, predsjednik Kraljevskog instituta za međunarodne poslove i važan operativac Bratstva).

Još jedno ime koje se javlja u mnogim livrejskim društvima je McAlpine, graditeljska obitelj sa sotonističkim tendencijama. Te grupe povezane su s masonskim mrežama. U Square Mileu financijskog centra londonskog Citya ima više masona po kvadratnom metru nego bilo gdje drugdje na planetu Zemlji. Središnja banka Engleske ima vlastitu masonsku ložu (Loža br. 263), kao i druge banke poput Lloydsa (Loža crnog konja iz Ulice Lombard, br. 4155), a tu je i elitna Loža gradske vijećnice, koja od 1905. ima sjedište u Mansion Houseu. Mansion House službena je rezidencija londonskog gradonačelnika, i preko 60 gradonačelnika bili su majstori lože.[34] Pogledajte simbol Lloyda, to je crni konj (crno sunce) Lože Ulice Lombard. Lombardija je bila financijski feud venecijanskog/feničkog Crnog plemstva.

Windsori su dio te gmazovske mreže financijskih i političkih manipulatora, sotonista i ritualnih djecoubojica. Oni to rade svjesno. Ta mreža, preko svojih bezbrojnih tajnih društava, uključuje glavne suce, policajce, političare, poslovne ljude, najviše državne činovnike, vlasnike medija i urednike. Ispod tih kraljeva i generala mreže dolaze kaplari i obični vojnici koji nemaju pojma o razmjerima

plana u koji su uključeni. Ukoliko Bratstvo želi da netko bude prevaren, krivično gonjen ili ubijen, to se i dogodi. Žele li nekog od svojih ljudi zaštititi od krivičnog gonjenja, to se i dogodi. Žele li da neki kontroverzan prijedlog kao što je nova cesta, građevina ili izmjena zakona bude prihvaćen, urede stvari tako da netko od njihovih ljudi bude postavljen na čelo službene 'istrage' kako bi donio odluku koju oni žele. Ta mreža bira premijere kroz svoje manipuliranje svim političkim strankama te imenuje vodeće vladine dužnosnike. Mreže Crnog plemstva rade to isto u drugim zemljama, uključujući - ne, ponajviše - u SAD-u. Detalje o tome potražite u knjizi *...I istina će vas osloboditi.*

Prijatelji Windsora

O stavovima i motivacijama ljudi mnogo možete doznati iz njihovog društva i po tome koga 'odlikuju'. Kraljica vrlo rijetko viteški naslov dodjeljuje ljudima izvan Commonwealtha, a popis onih koje je izabrala za takvo 'počasno viteštvo' sličan je poslovnom sastanku operativaca Bratstva. Naslove zovu 'počasnima' zato što američki ustav zabranjuje prihvaćanje naslova od strane monarha neke druge države bez dozvole Kongresa. Zato se dijeli malo takvih naslova jer, kako se izrazio jedan dužnosnik britanske vlade: «Ne valja umanjivati vrijednost valute».[35] Pitam se smatrate li da sljedeća imena umanjuju vrijednost valute: Henry Kissinger, sotonist, ritualni djecoubojica i masovni ubojica, proglašen je vitezom zapovjednikom Reda sv. Mihovila i sv. Juraja na ceremoniji u dvorcu Windsor. Taj se naslov obično dodjeljuje vrhunskim britanskim diplomatima, što je vrlo prikladno jer je Kissinger uvijek služio londonskom Crnom plemstvu. To uključuje i vrijeme kada je, kao američki državni tajnik i savjetnik za nacionalnu sigurnost manipulirao aferom Watergate kako bi uklonio Richarda Nixona i zamijenio ga silovateljem i zlostavljačem djece, Geraldom Fordom, i njegovim potpredsjednikom Nelsonom Rockefellerom (Pogledati...*I istina će vas osloboditi*). Kissingerovog 'potrčka' Brenta Schowcrofta, direktora Kissinger Associatesa i glavnog savjetnika Georgea Busha, kraljica je proglasila počasnim vitezom Britanskog Carstva. Isto je učinila i s Casperom Weinbergerom, još jednim Bushovim klonom, koji je bio uključen u Iran-Contra, skandal s prodajom droge za oružje. Sam George Bush, pedofil, ritualni djecoubojica, masovni ubojica i sotonist, vrlo je blizak prijatelj i krvni srodnik Windsora. Kraljica ga je proglasila počasnim vitezom Velikog križa Reda kupelji, kao što je učinila i s onim papagajem Bratstva i silovateljem robova kontroliranih umova, Ronaldom Reaganom, koji je i sam proizvod kontrole uma. To je najviša počast koju ona može iskazati nekome izvan Commonwealtha. Red kupelji zvuči kao smiješan naslov ukoliko ne razumijete simbolizam. Alkemijska kupka uskrsnuća simbolizira preporađanje i pročišćenje ili odrješenje grijeha. Masonski 'vitezovi kupelji' kupaju se prije izvođenja svojih gnusnih djela, i odatle potječe izraz 'ogrezao u krvi'.[36] George Bush i kraljica slažu se tako dobro zato što su oboje potomci europske 'kraljevske' aristokratsko-gmazovske loze. Oboje imaju sposobnost mijenjanja oblika. George i njegova supruga Barbara Pierce Bush (od

Merrilla, Lyncha, Fennera i Smitha), potomci su iste engleske obitelji Pierce kao i američki predsjednik Franklin Pierce. Obitelj Pierce je, u stvari, moćna engleska aristokratska obitelj Percy koja je promijenila svoje ime u Pierce, a neki od njih emigrirali su u Ameriku kad se razotkrila njihova umiješanost u barutnu zavjeru kojom je trebao biti razoren parlament. Jedna od kuća Percyevih u kojoj se kovao plan zvala se Sionska kuća.[37] Među ostalim Bushovim rođacima su obitelji Grosvenor iz Engleske i Amerike te obitelj Taft iz Ohioa. Engleski Grosvenori su vojvode od Westminstera koji posjeduju najvrednije dijelove londonskog Citya, glavnog financijskog štaba Crnog plemstva. Američki Grosvenori osnovali su Nacionalno geografsko društvo koje je zloglasno po tome što uklanja arheološka blaga svijeta, posebno ona od religijske važnosti, i premješta ih u Smithsonian Institute u Washingtonu DC. Institut kontroliraju rođaci Grosvenora, Smithsoni, koji su također potomci Percya.[38] Podrijetlo Georgea Busha može se također slijediti do engleskog kralja Alfreda Velikog i do Karla Velikog, slavnog monarha koji je u osmom i devetom stoljeću služio planu Bratstva u Francuskoj. Ista genealoška linija može se pratiti do još 32-ojice predsjednika SAD-a koji su, stoga, svi u srodstvu s Bushom.[39] Kraljica je bila vrlo zahvalna Bushu i drugim svojim prijateljima koji su manipulirali i 'pobijedili' u Zaljevskom ratu. Vojni zapovjednik, 'Olujni' Norman Schwarzkopf, koji je besramno lagao o uzrocima sindroma Zaljevskog rata, i Colin (Colon) Powell, koji za Bratstvo predsjeda Združenim stožerom, obojica su od Njenog premilostivog veličanstva primili titulu počasnog viteza Britanskog Carstva. (Powell je u srodstvu s kraljem Georgeom II, isto kao i George Bush i Dan Quayle, predsjednik i potpredsjednik SAD-a za vrijeme Zaljevskog rata u kojem je Powell bio na čelu američkih snaga.) Douglas Fairbanks, glumac i oruđe britanske i američke vojske, bio je pobočnik sotonista i fašista lorda Mountbattena, i nagrađen je nizom viteških naslova, uključujući naslov viteza Britanskog Carstva.

Još jedno istaknuto ime je Paul Mellon, vrlo blizak prijatelj kraljice i rođak Hillary Rodham Clinton. Kraljica ga je proglasila počasnim vitezom Britanskog Carstva. Nizozemsko krilo Crnog plemstva, preko kompanjona princa Phillipa, SS oficira princa Bernharda, proglasilo je Mellona vitezom Reda Orange Nassau. Naslov je u čast Vilima Oranskog i tajnog društva Oranski red. Paul Mellon središnji je lik u kontroli Sjedinjenih Država iz Londona od strane jedne druge nevjerojatne mreže obitelji u kojoj su Rockefelleri, Harrimani, Bushovi, Kennedyi i Morgani, a čija su središta New York, Virginia (Washington) i Boston. Poznati su kao Istočni *establishment*. Veza između obitelji Mellon i Windsora seže daleko u prošlost. Paulova majka bila je nasljednica blaga Guinessovih, a njen otac, Andrew Mellon, postao je pouzdanik Windsora dok je bio američki veleposlanik u Londonu ('pri Dvoru sv. Jakova') 1932. i 1933. Za njim je slijedio još jedan agent Bratstva, Joseph Kennedy, otac J. F. Kennedya. Mellon je u tri navrata bio američki ministar financija, pod predsjednicima Hardingom, Coolidgeom i Hooverom, zastupajući interese Crnog plemstva. On je financirao stvaranje aluminijskog kartela poznatog

kao ALCOA radi kontrole cijene i opskrbe aluminijem, na isti način kao što je to Bratstvo učinilo s naftom, zlatom, dijamantima, drogama i tako dalje. Melon i ALCOA uveli su politiku ubacivanja fluorida u vodu za piće kako bi zaradili na nusproduktima industrije aluminija, kojih im se u to vrijeme bilo teško riješiti. To nema nikakve veze sa zaštitom zuba. Fluorid se u stvari 40 godina koristio kao otrov za štakore, i ima svojstvo da slabi intelekt. Pročitajte *The Robot's Rebellion* (Pobuna robota) želite li saznati nešto više o toj priči. Andrew Mellon financirao je stvaranje *Gulf Oila* koji je blisko surađivao s *British Petroleumom* (bivšim *Anglo-Persianom*). Jedna od njihovih operacija bio je državni udar 1953. protiv iranskog premijera dr. Mohhameda Mossadegha. Mossadegh je želio prekinuti eksploataciju svoje zemlje, ali anglo-američka elita urotila se protiv njega i iranskom narodu nametnula zlikovački, krvoločni režim iranskog šaha. Među umiješanima u prevrat bio je i Norman Schwarzkopf stariji, otac zapovjednika Zaljevskog rata kojem je kraljica dala tako visok naslov. Ta priča detaljnije je objašnjena u *...I istina će vas osloboditi*. Andrew Mellon stajao je i iza planova Dawesa i Younga koji su financirali nacistički ratni stroj i izazvali ekonomski kolaps Njemačke koji je doveo Adolfa Hitlera na vlast. Njegov sin, Paul Mellon, odgojen je u Engleskoj, ali se vratio u SAD-e kako bi studirao na Sveučilištu Yale, domu društva Lubanja i kosti. Odbio je članstvo u tom društvu, i umjesto toga postao je član Svitka i ključa, još jedne operacije Bratstva. Nakon Yalea vratio se u Englesku kako bi studirao na Sveučilištu u Cambridgeu, gdje je primijećeno i unovačeno tako mnogo operativaca britanskih obavještajnih službi. Njegova majka razvela se od oca, pa se on s njom nastanio u Virginiji, nekih 65 kilometara od Washingtona DC, gdje okruzi nose imena kao što su Loudoun i Orange. To područje dugo su nastanjivali američki predstavnici Crnog plemstva poput Harrimana. Kraljica i princ Philip često su posjećivali Paula Mellona na njegovom imanju Rokeby u Virginiji, a tamo su također bili princ Charles i princeza Anne.[40] Princ Philip otišao je k Mellonu kako bi financirao Svjetski fond za zaštitu prirode. U Buckingamskoj palači su istražitelju *Executive Intelligence Reviewa*, Scottu Thompsonu, rekli sljedeće:

> «Kraljica mi je naložila da vam zahvalim na vašem pismu... u vezi s g. Paulom Mellonom. Kraljica poznaje g. Mellona dugi niz godina, i njegovo je imanje u Uppervilleu, Virginia, prvi put posjetila vjerojatno 1950-ih.»[41]

Kraljica je slijedila stope svog ujaka, zlosretnog nacističkog pristaše Eduarda VIII, vojvode od Windsora, koji je abdicirao 1936. kako bi se oženio s Wallis Simpson. Sestra Paula Mellona, Ailsa, bila je dio intimnog kruga prijatelja vojvode u Virginiji. Wallis Simpson, nekadašnja Wallis Warfield, pohađala je ekskluzivnu školu Foxcroft u tom kraju. Još jedan od bliskih prijatelja kraljice i obitelji Mellon je William Farish III. Kraljica drži neke od svojih rasplodnih kobila na njegovoj farmi Lane's End u blizini Versaillesa u Kentuckyu, i redovno ih posjećuje. Paul Mellon često doleti privatnim avionom kako bi im se pridružio. William Farish

III bliski je suradnik kraljičinog bliskog prijatelja, Georgea Busha. Farish je postao poznat dok je bio čuvar Bushovog 'slijepog povjerenja', sustava po kojem predsjednici ne smiju znati gdje je investiran njihov novac za vrijeme mandata. Za razliku od kraljice! Ali, naravno, sve je to prijevara, i Bush je za vrijeme mandata svojim investicijama zgrnuo bogatstvo, kao što to radi i kraljica. Jasno mi je zašto kraljica i princ Philip uživaju u Farishevom društvu. Njegov djed, William Farish stariji, bio je predsjednik Rockefellerovog *Standard Oila* iz New Yerseya za vrijeme Drugog svjetskog rata, kada je naftom i tehnološkim znanjima opskrbljivao naciste i njihovog kemijskog giganta *I.G.Farbena*, koji je upravljao robovskim kampom u Auschwitzu. Zapravo su *Standard Oil* i *I.G.Farben* praktično bili ista kompanija. U *..I istina će vas osloboditi* možete pročitati pozadinu svega toga. Gdje god pogledate, Windsori kao da ne mogu izbjeći naciste, nacističke simpatizere i podupirače.

Genocidi Windsora

Brojni anglo-nizozemski savezi i intrige nemaju, zapravo, nikakve veze s britanskim i nizozemskim narodom. Ako ne želimo da nas i dalje nasamaruju, moramo prestati vikati «krivi su Britanci», «krivi su Nizozemci», «krivi su Amerikanci», «krivi su Nijemci», «krivi su Francuzi», «krivi su bijelci», «krivi su crnci», «krivi su Židovi», ili čak «krivi su gmazovi». U to nisu uključeni cijeli narodi, nego određene krvne loze i frakcije unutar njih. Krivimo li neku rasu, naciju ili vjerski sustav, radimo upravo ono što Bratstvo želi da radimo; naime, ako se ljudi dijele među sobom, postaju razjedinjeni, posvađani, ili čak zaraćene strane. Podijeli pa vladaj. Manipulacije potječu od mreže krvnih loza i njihovih 'potrkala' koji djeluju kroz sve ove zemlje i grupe, ostavljajući stanovništvo u neznanju. Bliska suradnja između 'Britanije' i 'Nizozemske' odnosi se na britansko i nizozemsko krilo Crnog plemstva. To je definitivno slučaj s princem Philipom, suprugom engleske kraljice, i princem Bernhardom, suprugom nizozemske kraljice Juliane dok nije sišla s prijestolja u korist svoje kćeri Beatrix. Philip i Bernhard potomci su iste gmazovske loze, i obojica imaju nacistička gledišta prema životu i ljudima. Philip i njegova obitelj prepuni su veza s nacistima, a Bernhard je bio pripadnik Himmlerovog krvoločnog SS-a. Rođen je 1912. kao Nijemac, nećak supruga princeze Victorie od Hohenzollerna, sestre Kaisera Wilhelma (Ramzes-Pizon-Bush). Unovačen je u nacističku obavještajnu službu na Sveučilištu u Berlinu 1934., i radio je za SS-ovu operaciju u *I.G.Farbenu*, kemijskom gigantu koji je imao tako bliske veze s Rockefellerovim/Farishevim *Standard Oilom* i britanskim kompanijama poput *ICI*-ja. Bernhardova prošlost izazvala je skandal u Nizozemskoj kad se oženio kraljicom Julianom iz zloglasne kuće Orange, kako bi postao nizozemski ekvivalent svog kompanjona, princa Philipa. Bernhard je pomogao u osnivanju grupe Bilderberg koja se službeno prvi put sastala 1954., a 1961. je zajedno s princem Philipom osnovao Svjetski fond za zaštitu prirode (World Wildlife Fund, današnji World Wide Fund for Nature - WWF), koji su dijelom financirali Melloni.

Raščistimo ovdje jednu stvar. WWF nije stvoren kako bi spašavao ugrožene vrste. Njegova prošlost po tom je pitanju prilično zapanjujuća, kao što je pokazao jedan zataškani izvještaj oksfordskog profesora Johna Phillipsona iz 1989.[42] Nekoliko mjeseci prije nego što je Philip pokrenuo WWF bio je s kraljicom na kraljevskom obilasku Indije, obilasku koji je uključivao pucanje na tigra, u kojem je tigar privezanim kozama namamljen na čistinu kako bi ga 'čuvar prirode' Philip mogao nasmrt ustrijeliti.[43] Kasnije je to izazvalo ogorčenje u cijelom svijetu kad su priča i fotografija Philipa koji stoji nad tigrom procurili u novine. Na istoj turneji, ovaj put u Katmanduu, Philip je bio u lovačkoj družini s Alecom Douglasom Humeom (državni tajnik za pitanja Commonwealtha), konzervativnim premijerom, predsjedateljem grupe Bilderberg i potomkom škotskih obitelji Bratstva. Ian MacPhail, prvi direktor WWF-a za međunarodne zahtjeve, ispričao je britanskoj televizijskoj ekipi kako je majka slonica sa svojim mladuncem izašla na čistinu. Philip je ustrijelio majku, a njeno prestravljeno mladunče je pobjeglo. MacPhail je rekao da je pomogao zataškati incident jer je ubrzo trebao biti osnovan WWF, a on je vjerovao da će Fond doprinijeti zaštiti prirode. Kasnije je mislio drukčije:

> «...teška srca, moram vas izvijestiti da sam bio u krivu. Nosorog, slon i panda propustili su brod, i nova Noina arka otplovila je bez njih.»[44]

Javnost se uvijek čudila kontradikciji između Philipa, osnivača i pokretačke sile iza WWF-a, te Philipa ubojice životinja i ptica radi čistog zadovoljstva. Isto je i sa 'zaštitnikom prirode' princem Charlesom koji jaše sa psima kako bi rastrgao lisicu na komade. Ali nema nikakve kontradikcije, u tome je stvar. Philipa, kao i Bernharda, za dobrobit životinja boli đon. WWF je stvoren iz posve drugih razloga. On je sredstvo za kontroliranje rezervata divljači u Africi i drugdje, gdje se terorističke skupine i plaćenici mogu okupljati, obučavati i prelaziti granice kako bi izazvali genocid u zemljama kao što su Ruanda i Burundi. WWF koordinira i financira sustavno masakriranje ljudi i životinja, i zaradio je pravo bogatstvo ilegalnom trgovinom bjelokosti koju je trebao pokušati zaustaviti. Velik dio toga plaćen je donacijama javnosti koja misli da pomaže u očuvanju prirode, prikupljenima po gradovima i velegradovima od strane aktivista koji misle isto. Po mom mišljenju, najbolji doprinos zaštiti prirode koji možete ponuditi je da prestanete financirati WWF. Sir Peter Scott, slavni zaštitnik prirode, bio je još jedan od osnivača WWF-a, i 1972. od lovca na krupnu divljač, Iana Parkera, naručio je izvještaj o ilegalnoj trgovini slonovim kljovama i rogovima nosoroga. Parker je predstavio dokaze da je obitelj kenijskog predsjednika Jomoa Kenyatte bila u središtu te trgovine. Također je prozvao najuglednije kenijske 'zaštitnike prirode' kao krivolovce. Nekoliko sati nakon što je predao taj izvještaj Scottu, kenijska specijalna policija uhitila je Parkera, tukla ga tri dana, i rekla mu da će ubiti njegovu suprugu ne bude li držao jezik za zubima.[45] Scott nikada nije objavio Parkerov izvještaj, i otprilike u

isto vrijeme je princ Bernhard, kao međunarodni predsjednik WWF-a, Kenyattu učinio pripadnikom 'Reda Zlatne arke' zbog spašavanja nosoroga![46]

Bit će dovoljno da nabrojim neka od imena iz WWF-ovog Kluba 1001 pa da vam bude jasno odakle ova organizacija zapravo potječe. To je ekskluzivna grupa koju je 1971. oformio princ Bernhard radi prikupljanja novca za 'aktiviste' WWF-a. Članovi, koji se novače isključivo na temelju poziva, kao što je slučaj sa svim tajnim društvima Bratstva, daju velike godišnje donacije. Evo primjera članova Kluba 1001 tijekom godina:

> **Conrad Black:** agent britanske obavještajne mreže i direktor medijskog carstva Hollinger, koje je izvorno osnovao njegov otac George, britanski obavještajni operativac. Black je član vodećeg odbora grupe Bilderberg; **Princ Johannes von Thurn und Taxis** (pokojni): iz jedne od najuglednijih venecijanskih obitelji Crnog plemstva i Svetog Rimskog Carstva. Bliski suradnik Rothschilda. Njegov otac Max osnovao je Hitlerov Allgemeine SS koji je imao štab u obiteljskom dvorcu Regensburg u Bavarskoj, domu bavarskih Illuminata; **Tibor Rosenbaum** (pokojni): Mossadov logistički operativac i direktor Banque du Credit International (BCI) sa središtem u Ženevi, prethodnice zloglasnog BCCI-ja koji su pogrdno zvali Banka prevaranata i kriminalaca. Magazin *Life* razotkrio je da je Rosenbaumova banka praonica novca za mrežu organiziranog kriminala Meyer Lansky sa sjedištem u SAD-u, a Rosenbaum je također bio podupirač Permindexa, britanske obavještajne jedinice za likvidaciju koja je bila u središtu ubojstva Johna F. Kennedya (pogledati *...I istina će vas osloboditi*); **Bojnik Louis Mortimer Bloomfield** (pokojni): britanski obavještajni agent koji je bio na čelu operacije Permindex; **Robert Vesco:** sponzoriran od švicarskog ogranka Rothschilda i dio američke veze s kolumbijskim narko-kartelom Medellin. Posljednje vijesti o njemu govore da je u bijegu, moguće na Kubi; **Henry Keswick**, predsjednik Jardine Methesona, jedne od najvećih operacija krijumčarenja droge na Planetu. Njegov brat John Keswick podupirač WWF-a, predsjednik je Hambros Banke i direktor Središnje banke Engleske; **Sir Kenneth Kleinwort:** član bankarske obitelji iza Kleinwort Bensona; **španjolski kralj Juan Carlos:** pripadnik Crnog plemstva te osnivač i počasni predsjednik WWF-a Španjolska; **princ Henrik:** predsjednik WWF-a Danska; **dr. Luc Hoffman:** međunarodni potpredsjednik WWF-a i direktor švicarske farmaceutske kompanije *Hoffman-LaRoche*; **John H. Loudon:** predsjednik *Shell Oila* do 1976. i generalni direktor *Royal Dutch Shella*. Primio viteške naslove od britanske i nizozemske kraljevske obitelji, i Bernhardov nasljednik na mjestu međunarodnog predsjednika WWF-a od 1977.[47]

Doista, zvuči kao gomila zaštitnika prirode, zar ne? Martin Palmer, Philipov savjetnik za pitanja zaštite prirode, rekao je da je WWF «misionarska organizaci-

ja».[48] To je točno. Prvi val misionara započeo je uništavanje Afrike te Središnje i Južne Amerike, a sada posljednji val, pod krinkom operacija kao što je WWF, pokušava dovršiti posao. Okoliš se koristi kao kamen temeljac u Planu Bratstva, a to govorim kao netko tko je pokret upoznao iznutra, dok sam bio nacionalni glasnogovornik Britanske zelene stranke kasnih 1980-ih. Onima koji zaštitnike okoliša osuđuju kao 'eko-fašiste' mogu reći da - kao što je slučaj sa svim organizacijama kojima se Bratstvo koristi, uključujući i masone - veliku većinu njih užasnula bi pomisao da igraju ulogu u planu koji razotkrivam. To su većinom pošteni ljudi, nevjerojatno naivni i ponekad nevjerojatno arogantni, ali nikako nisu fašisti. Još jednom, manipulatori iz jezgre *jesu* fašisti koje mi moramo identificirati, a to nećemo postići vičući pogrde svakome tko priča o zaštiti okoliša. Isto vrijedi za takozvani *New Age* pokret koji je izmanipuliran do neslućenih razmjera. Jedan od junaka *New Agea* je i Dalaj Lama, još jedna od svjetskih figura koja nije onakva kakvom se čini. Nancy Nash, bivša direktorica WWF-a, premještena je kako bi postala Dalaj Lamina štićenica i računovotkinja. U *...I istina će vas osloboditi* iznosim pojedinosti manipuliranja globalnim pokretom za zaštitu okoliša kroz organizacije kao što su Rimski klub, i pojedince kao što je kanadski naftni milijunaš (i više od toga), Maurice Strong. Ne iznenađuje što je Strong bio član WWF-ovog Kluba 1001, kao i Alexander King, suosnivač Rimskog kluba 1968. zajedno s Aureliom Pecceiem, FIAT-ovim direktorom i desnom rukom Giovannija Agnellija, jednog od najvažnijih pripadnika Crnog plemstva i člana unutarnjeg kruga grupe Bilderberg. Strong je također blizak s Dalaj Lamom i savjetnik je Kofija Annana, glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Okoliš se na mnoge načine koristi u provedbi Programa Bratstva po metodi problem-reakcija-rješenje. Ako želite nametnuti globalna 'rješenja', trebaju vam globalni 'problemi', a okoliš je za to idealan. To vam omogućuje da donosite međunarodne zakone i stvarate centralizirane, globalne organizacije za njihovo nadgledanje. Omogućuje vam da iseljavate domoradačko stanovništvo s njihove drevne zemlje kako biste stvorili parkove s divljim životinjama i 'zaštićena' područja širom svijeta, posebno u Africi i Amerikama, koja onda dolaze pod vašu centraliziranu kontrolu. To vam daje uporišta u strateškim područjima iz kojih možete slati 'borce za slobodu' da pokreću građanske ratove. Prednosti su bezbrojne. Transnacionalni sporazumi kao što je Sporazum o biološkoj raznolikosti kontrolu nad velikim površinama zemljišta u Sjedinjenim Državama i drugdje predaju Ujedinjenim narodima.[49] Situacija je ista kao u Africi, gdje parkovima upravljaju vanjske agencije nad kojima narod nema kontrolu. 'Globalnu strategiju za biološku raznolikost' pokrenula je Međunarodna unija za zaštitu prirode (IUCN), švicarska organizacija koju je 1948. osnovao Sir Julian Huxley sa statutom koji je napisalo britansko Ministarstvo vanjskih poslova. To je središte mreže koja povezuje 68 zemalja, 103 vladine agencije i 640 nevladinih organizacija. Radili su s drugima, kao što je Institut za svjetske resurse iz SAD-a koji financira Rockefeller, na čelu s Lesterom Brownom (Vijeće za vanjske odnose), i njihovu strategiju

na samitu o Zemlji u Riu 1992. predstavio je... Maurice Strong, kurir Windsora i Crnog plemstva, koji sa svojom suprugom također pokušava izvesti istu prijevaru s pokretom *New Age*. Jedno od njegovih oruđa u tome je Dalaj Lama.

Bratstvo je formiralo Rimski klub na Rockefellerovom imanju u Italiji 1968. kako bi u svijet lansiralo pokret za zaštitu okoliša. Sve veće globalne izvještaje o okolišu koji govore da smo u krizi okoliša i da se nešto mora poduzeti financiraju i predvode isti ljudi koji razaraju ekologiju Planeta i ubijaju divlje životinje. Maurice Strong predstavlja važan glas u Rimskom klubu. Kanada je još uvijek zemlja Commonwealtha, te služi kao veliki centar za operacije Windsora i Crnog plemstva. To je razlog zašto je tako puno Kanađana - uključujući Stronga, Conrada Blacka, gangstersku obitelj Bronfman i premijere kao što su Pierre Trudeau i Brian Mulroney - uključeno u igru. Strong je također dio organizacije Rockefeller, vodećih predstavnika Windsora-Crnog plemstva u SAD-u. Strong je radio za Zakladu Rockefeller koja ima zajedničko vodstvo sa svim ostalim 'nezavisnim' zakladama u Sjedinjenim Državama, kao što su Ford i Carnegie. Međutim, njegova glavna uloga u proteklih 20 godina bila je predvoditi manipuliranje pokretom za zaštitu okoliša. Tko je bio prvi direktor Agencije za okoliš Ujedinjenih naroda? Maurice Strong. Tko je bio predsjedatelj Samita o Zemlji održanog u 1992. u Brazilu? Maurice Strong. Tko je sastavio izuzetno utjecajan izvještaj o okolišu pod naslovom *Our Common Future*, poznatiji kao Bruntlandov izvještaj? Kanadski suradnik Maurice Stronga, Jim MacNeil, 'savjetnik' na Samitu u Riu. Tko je sastavio dokument pod naslovom *Global 2000, Report To The President*, u vrijeme Carterove administracije u Americi? Cyrus Vance (CFR, TC, Bil.) i drugi ljudi Bratstva. Strong je član zloglasnog instituta Aspen u Coloradu, koji je osnovao bilderbergovac Robert O. Anderson iz *Atlantic Richfield Oila* (ARCO). Njegova kompanija u svom logu ima piramidu bez vršnog kamena. Anderson je financirao grupu za zaštitu okoliša, Prijatelji Zemlje, koja se, na najvišoj razini, isprepliće s drugim organizacijama kao što je Greenpeace, WWF, Sierra Club, Survival International, Earth First, Institut za svjetske resurse, Londonsko zoološko društvo, Kraljevsko geografsko društvo, Nature Conservancy, Društvo za zaštitu flore i faune, Organizacija Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (UNESCO), i mnoge, mnoge druge. One tvore još jednu mrežu nacionalnih i internacionalnih agencija kroz koje se mogu organizirati tajne operacije koje često nemaju nikakve veze sa 'zaštitom okoliša'.

Napad na Afriku i druge zemlje u razvoju koji su izveli princ Philip i njegov WWF, dio je tekuće operacije. Kraljevsko geografsko društvo, koje je osnovano 1830. i dobilo kraljevsku povelju 1859., sponzoriralo je afričke ekspedicije dr. Davida Livingstonea i Sir Richarda Burtona koje su pomogle u otvaranju kontinenta za eksploataciju i preuzimanje od strane europskog Crnog plemstva. Europska invazija na Afriku također je ostvarena kroz organizacije kojima je britanska kruna dala povelju, uključujući Britansku južnoafričku kompaniju Cecila Rhodesa, *Britansku istočnoafričku kompaniju* i *Kraljevsku nigersku kompaniju*. Operacija je bila preslika onoga što se dogodilo u Americi uz pomoć kompanije *Virginia*. Jedan od

lučonoša u Kraljevskom geografskom društvu u prošlom stoljeću bio je Francis Galton, osnivač eugeničkog pokreta (za stvaranje rase gospodara) koji traje i danas pod nazivom 'kontrola populacije'. Najdraža je to tema princa Philipa i njegovog američkog pedofilskog i sotonističkog prijatelja Georgea Busha (pogledati *...I istina će vas osloboditi*). Londonsko zoološko društvo je 1826. osnovao Sir Stamford Raffles, pripadnik Bratstva, vicekralj Indije i osnivač Singapura. Princ Philip bivši je predsjednik ove organizacije koja je povezana s Njujorškim zoološkim društvom i Frankfurtskim zoološkim društvom, druga dva velika središta Bratstva. Upravni odbori te dvije organizacije i WWF-a doslovno su jednaki.

Sierra Club osnovao je 1892. John Muir uz pomoć sredstava američke loze Harrimans, koja je također financirala Galtonov eugenički pokret. Vođe kanadskog Sierra Cluba 1971. osnovali su Greenpeace, a David Ross Brower, bivši glavni direktor Sierra Cluba, 1969. bio je osnivač Prijatelja Zemlje. Ross Brower preselio je u Englesku 1970. uz pomoć novca Rothschildovih partnera, milijarderskog financijera i Rothschildovog bratića Jamesa Goldsmitha, i vlasnika zoološkog vrta Johna Aspinalla, koji je, s Goldsmithom, bio bliski prijatelj Lorda Lucana, nestalog plemića koji je još uvijek tražen zbog ubojstva obiteljske dadilje. Prijatelji Zemlje u Britaniji su dosegnuli vrhunac svoje slave pod direktorom Jonathanom Porrittom, sinom bivšeg britanskog vrhovnog guvernera Novog Zelanda, i kasnijeg savjetnika princa Charlesa. Osnivač Prijatelja Zemlje u Francuskoj, Brice LaLonde, bio je partner u Rockefellerovoj pravnoj tvrtki, i postao je ministar okoliša francuskog predsjednika, masona visokog stupnja i prijatelja Rothschilda, Francoisa Mitteranda, pod čijom je vladavinom sagrađena crna staklena piramida kraj muzeja Louvre. Kao što je bio slučaj s princem Philipom, ljudi su bili iznenađeni kad je pokojni Sir James Goldsmith postao 'preporođeni' zaštitnik okoliša nakon što se cijeli život bavio financijskim manipulacijama i 'investiranjem' koje je služilo Programu Bratstva i uništavalo okoliš. I u ovom slučaju, kontradikcija nema, ako nam je jasan plan po kojem oni rade. Goldsmith, bivši Goldschmidt, imao je njemačko-engleskog oca i majku Francuskinju. Njegov otac Frank bio je prijatelj Winstona Churchilla i postao je konzervativni zastupnik u parlamentu. Goldschmidti su udružili snage s drugim rođacima Rothschilda, Bischoffsheimsima, i stvorili bankarsko partnerstvo koje je financiralo Sjever u Američkom građanskom ratu.[50] Goldsmithova obitelj bila je dio financijske mreže Crnog plemstva u Europi, i nema sumnje u izvor Goldsmithovog 'nadahnuća' kada je iznenada prodao sve svoje dionice neposredno prije enormnog sloma burze 1987. Bratstvu je služio i pokrenuvši Referendumsku stranku u Britaniji koja je preotela opoziciju protiv Europske unije i odvela je u neuspjeh. Također je podijelio glasove konzervativaca u ključnim izbornim kotarima, što je pomoglo favoritu Bratstva, Tonyu Blairu, da postane premijer. Dio te strategije bio je vrlo javni prijelaz bivšeg blagajnika Konzervativne stranke, sotonista i pedofila, Lorda McAlpinea, u Goldsmithovu stranku, koje je kasnije postao čelnik. Goldsmithov stariji brat Edward, 'Teddy', osnovao je magazin *The Ecologist*, i ima veze s WWF-om. Prema

objavljenim izvještajima, Teddy i James Goldsmith odavno su imali jake veze s bankarom iz Wall Streeta, Johnom Trainom, bratom Russela Traina, predsjednika WWF-a u Sjedinjenim Državama. Russel Train također je visoki povjerenik Zaklade za afričku prirodu, i intimni prijatelj princa Philipa i Georgea Busha. John Train potječe iz jedne od obitelji loze, i njegov djed bio je osnivač bankarske grupe J.P.Morgan. On se priženio u venecijansku obitelj Cini, a njegova supruga, od koje je sada rastavljen, kći je Vittona Cinija, koji je odigrao važnu ulogu u fašističkom pokretu u Italiji 1930-ih. Train ima debele veze s obavještajnom zajednicom, i 'potrkalo' je kako Busha tako i Windsora.[51]

Mreža za zaštitu okoliša samo je dio mreže kroz koju princ Philip i njegove genocidne operacije WWF-a mogu djelovati, no najodlučnije naglašavam da su većina onih koji rade za WWF i podržavaju ga iskreni ljudi koji nemaju pojma o planu kojem nesvjesno služe. Krunske kompanije koje su u 19. stoljeću ukrale Afriku od njenog naroda izrodile su mnoge od njihovih modernih ekvivalenata koji nastavljaju s onim što su započeli Cecil Rhodes i njemu slični. Kompanija *Lonrho* (London-Rodezija), čiji je najpoznatiji direktor bio pokojni Tiny Rowland, bila je kompanija-kći *Rhodesove British South Africa Company*, i odgovorna je za velik dio genocida i ratova u Africi koji održavaju ljude podijeljenima i podčinjenima. U vrijeme pisanja ove knjige *Lonhro* ima 640 kompanija-kćeri u 48 zemalja. Najveći je proizvođač hrane u Africi, najveći distributer motornih vozila, i najveći proizvođač tekstila. Čak proizvode i 90% britanskih, oprostite, kraljičinih poštanskih maraka.[82] Tiny Rowland bio je tek nešto više od obične figure koja je trebala preuzeti krivnju za ono što su kraljica i Windsori organizirali u ime Crnog plemstva. Prava sila iza jačanja i širenja *Lonrhoa* bili su Harley Drayton, osobni financijski menadžer britanske krune, i Angus Ogilvy, suprug princeze Alexandre, kraljičine prve rođakinje.[53] Moje veze u Kanadi kažu mi da je Ogilvy i tamo vrlo aktivan, u operacijama Windsora. Princeza Alexandra na čelu je britanskog WWF-a.[54] Među ostalim današnjim eksploatatorima velikog afričkog kontinenta su *Rio Tinto, Anglo-American, Minorco, De Beers, Barclays, Shell, N.M. Rothschild, Imperial Chemical Industries (ICI)*, i *Unilever*, koji svi, ili većinom, uživaju pozamašne kraljičine investicije. Usput rečeno, Lord Melchett, unuk osnivača *ICI*-ja, stupa svjetskog kemijskog kartela, postao je direktor Greenpeacea u Ujedinjenom Kraljevstvu. Tri najveće rudarske kompanije u svijetu - *Anglo-American*, *Rio Tinto* i *Minorco* - u stvari su ista operacija. *Minorco* je međunarodna holding kompanija za Oppenheimerovo carstvo, obitelj koja je s Rothschildima monopolizirala svjetsko tržište dijamanata kroz *De Beers*, kompaniju koju je 1880. utemeljio Cecil Rhodes. Dvadeset direktora *Minorcoa* također su direktori *Anglo-Americana*, koji je također pun ljudi iz *De Beersa*.

Razaranje Afrike može se opisati u tri jasne faze. Prva je invazija i otvorena kontrola kontinenta od strane europskih ogranaka Crnog plemstva, Britanaca, Nizozemaca, Belgijanaca, Nijemaca, Portugalaca i Francuza. Nakon toga je uslijedila tranzicija iz kolonijalne vladavine fizičkom okupacijom na vladavinu financijs-

kom okupacijom preko korumpiranih predsjednika i premijera koje je nametnulo Bratstvo. Sve one koji pokušavaju doći do moći, a ne žele igrati igru, uklanja se ubojstvom, skandalom ili državnim udarom. Lica se mijenjaju, ali gospodari ostaju isti. Rodezija je postala Zimbabve pod manipulacijama britanske premijerke Margaret Thatcher (Bil.) i lorda Carringtona (RIIA, TC, Bil., Kom. 300), ali sve što se dogodilo bilo je da je bijelu diktaturu Iana Smitha zamijenila diktatura Roberta Mugabea. Životi ljudi u Africi nisu se promijenili zato što kontrolu i dalje drže isti ljudi. Samo ih je sada teže uočiti zato što rade iza kulisa. Treća faza te afričke operacije je pretvoriti kontinent u klaonicu koja će uništiti sva koherentna društva i opravdati nametanje vlasti NATO-a i 'mirovnih snaga' Ujedinjenih naroda. Briga za okoliš se koristi kao izgovor za otimanje sve više i više zemlje, a dužnička kriza 'rješava' se tako što banke Bratstva nude da će oprostiti 'dug' u zamjenu na prava na mineralne resurse – zauvijek.

Masovna ubojstva u zemljama kao što su Alžir, Ruanda i Burundi nisu spontana, ona su organizirana do najsitnijih pojedinosti, baš kao što su bili i sukobi i genocidi u bivšoj Jugoslaviji, Afganistanu, Kambodži, Laosu, Šri Lanki, i tako dalje. U *...I istina će vas osloboditi* razotkrio sam pozadinu mnogih od ovih sukoba. Međunarodni Crveni križ (crveni križ, simbol Templara i Feničana) uhvaćen je kako dostavlja oružje tamilskim pobunjenicima u Šri Lanki i zapatistima u Meksiku.[55] Organizacija Crveni križ, kao što sam dokumentirao u *...I istina će vas osloboditi*, paravan je za Bratstvo, iako njegovi iskreni zaposlenici i volonteri nemaju pojma o tome. Nije vam potreban test inteligencije da biste znali zašto je Elizabeth Dole, supruga Boba Dolea, na čelu Crvenog križa u Americi. I druge naizgled poštene organizacije, poput Oxfama i Amnesty Internationala, također se koriste u manipulacijama Bratstva. Britanski Afgan Aid bio je oruđe pomoću kojeg su se organizirali i prebacivali mudžahedinski teroristi kako bi potaknuli rat u Afganistanu.[56] Na čelu mu je bio Viscount Cranborne (Robert Cecil). Obitelj Cecil jedna je od najstarijih krvnih loza Crnog plemstva u Britaniji, i bila je najaktivnija u vrijeme Cecila Rhodesa. Šukun-šukundjed Roberta Cecila bio je treći markiz od Salisburya, premijer koji je pomogao u manipuliranju izbijanja Prvog svjetskog rata. Još jedan obavještajni operativac uključen u stvaranje Afganistanskog rata bio je lord Bethell, kraljičin dvoritelj, koji je vodio Radio slobodni Kabul.[57] Tajne operacije Windsora i Crnog plemstva stvaraju 'terorističke' grupe i 'borce za slobodu', zatim zapale fitilj i gledaju kako stotine tisuća ljudi, ponekad i milijuni, bivaju poklani. Mogu se uzdati da će njihovi medijski moćnici kao što su Black, Murdoch, Turner i Packer javnosti prodavati dimnu zavjesu preko 'novinara' koji najčešće nemaju pojma o tome što se događa.

Rezervati za divljač i nacionalni parkovi već zauzimaju preko osam posto površine subsaharske Afrike, a u Tanzaniji zauzimaju 40%.[58] Na nekima od tih područja leže fantastične rezerve mineralnih resursa, a u nekim slučajevima i nekorištene rezerve uranija. 'Parkovi' se često nalaze na strateškim područjima preko granica, i oni koji njima upravljaju mogu zabraniti ulazak kome god žele.

Tko njima upravlja? Agencije poput WWF-a princa Philipa i druge organizacije Bratstva kao što su Međunarodna unija za očuvanje prirode, UN-ova Organizacija za hranu i poljoprivredu, i UN-ov Program za razvoj. Oni u tu svrhu upošljavaju vojno i obavještajno osoblje, i time podrivaju suverenitet afričkih nacija. Dva užasna primjera su Operacija tvrđava i Operacija brava. Tvrđava je trebala podržati zimbabveško Ministarstvo nacionalnih parkova i okoliša u čuvanju 700 crnih nosoroga u dolini Zambezi, ali ispostavilo se da su glavni lovočuvar Glen Tatham i njegovi ljudi jednostavno ubijali 'krivolovce' bez upozorenja. Službene brojke pokazuju da je od srpnja 1984. do rujna 1991. ubijeno 145 'krivolovaca', većina njih iz helikoptera koji je financirao WWF princa Philipa, i kojim su upravljali WWF-ovi zaposlenici. Ali kada se pažljivije pogledaju brojke, otkriva se da je velika većina ubijenih bila nenaoružana! Zašto onda nije bilo sudskog gonjenja? Zato što kad je priča isplivala na svjetlo dana, kroz zimbabveški je parlament na brzinu proguran zakon pod nazivom Zakon o zaštiti divljih životinja (i nekažnjivosti) kojim je čuvarima divljači dan imunitet od krivičnog gonjenja. WWF je tako u rezervatima mogao ubiti koga god je želio i kada god je želio.[60] U Operaciji brava WWF je rasporedio elitni odred SAS-ovih ljudi radi 'neutralizacije' kartela koji su krijumčarili divljač i 'proizvode' od divljači. Pokazalo se da su se ti SAS-ovci i sami počeli baviti ilegalnom prodajom bjelokosti i nosorogova roga.[61] Ljudi na terenu u Africi odavno znaju da su najveći ubojice divljači u parkovima oni koji bi ih trebali štititi, a koje često zapošljava WWF.

Skandal oko Operacije brava izbio je krajem 1989. odnosno početkom 1990. pri čemu također treba istaknuti da se, kao i u Operaciji tvrđava, dolazak SAS-a podudarao s rapidnim povećanjem broja mrtvih 'krivolovaca'. To ne iznenađuje imamo li u vidu da je obuka 'elitnih' odreda kao što su SAS, Padobranska pukovnija, Zelene beretke, Delta force i njima sličnih uređena na način da izbacuje potpune psihopate. Na čelu organizacije WWF-ove Operacije brava bio je pukovnik David Stirling, osnivač SAS-a u vrijeme Drugog svjetskog rata. On je za operaciju formirao satniju koju je nazvao KAS Enterprises, što je bilo nadahnuto njegovim članstvom u Capricorn Africa Society (CAS), koje je, prema riječima kenijskog namjesnika Sir Philipa Kerra, stvoreno 'da očuva apartheid u šećernoj glazuri.'[62] Blagajnik CAS-a, Mervyn Cowrie, stajao je iza kenijskog sustava parkova zajedno s Elspeth Huxley. Ona se udala u obitelj Juliana Huxleya, nadahnuća iza Međunarodne unije za očuvanje prirode, arhitekata 'biološke raznolikosti', i organizacije čiji je statut napisalo britansko Ministarstvo vanjskih poslova. Mreža međusobne povezanosti je nevjerojatna. Kraljica i princ Philip točno su znali što će Stirlingov jurišni tim SAS-a napraviti u Operaciji brava. Stirling je izuzetno blizak Windsorima i igrao je značajnu ulogu u kraljičinoj krunidbenoj ceremoniji pod titulom 'Zlatni štap'.[63] Kao škotski aristokrat, Stirling je bio posebno blizak kraljici majci, još jednom potomku škotske crnoplemićke loze koja nipošto nije osoba kakvom se doima dok pred javnošću glumi 'baku' nacije. Stirling je, zajedno sa svim ostalim pripadnicima SAS-a, MI5, MI6 i tako dalje, položio zakletvu

odanosti monarhu, a ne državi. Ne položite li istu zakletvu, ne možete čak ni sjesti na svoje mjesto zastupnika u britanskom parlamentu iako vas je izabrao narod. Stirling je priznao da je bio u bliskom kontaktu s britanskim ministrima obrane i vanjskih poslova, još dvije karike u lancu Windsori-Bratstvo. Stirlingov operativni časnik u KAS-u i Operaciji brava bio je potpukovnik Ian Crooke, jedan od ljudi s kukuljicom koji su bili na balkonu kad je njegov SAS tim u svibnju 1980. upao u iransku ambasadu u Londonu, dok su to milijuni ljudi uživo pratili na televiziji.[64] Princ Philip i njegov WWF zaposlili su takve ljude da štite divlje životinje u Africi? Ne, neće biti, oni su bili tamo u sklopu operacije Windsora i Crnog plemstva kojom se Afriku želi pretvoriti u razorenu klaonicu. Parkovi s divljim životinjama koriste se kao utočišta za teroriste odgovorne za brojne genocide u Africi, sponzorirane od strane Bratstva i Windsora. Gotovo 20% Ruande pokrivaju takvi rezervati. Invazija 'Ruandske domoljubne fronte' (RPF) na Ruandu 1990. izvedena je preko parkova Gorilla i Akagera u Ugandi, na granici s Ruandom i Kongom, te preko parka Volcans u Ruandi.

RPF (teroristička sila pod britanskom kontrolom) također je bila bazirana u dijelovima parka Virunga u Kongu.[65] Nekoliko mjeseci prije tih događaja, u parkovima Virunga, Gorilla i Volcan započeo je 'program zaštite gorila'. Program je vodio... WWF. Godine 1994. 'Ruandska domoljubna fronta' napala je Ruandu preko parka Akagera kako bi potaknula sukob koji je dosad ubio dobrano preko milijun ljudi. Koliko vidim, nasilje je počelo nedugo nakon 'diplomatske misije' Henrya Kissingera i lorda Carringtona u Ruandi, i pratilo je prodaju oružja Ruandi od strane izraelske vlade, na čijem je čelu tada bio Yitzhak Rabin. U stvari, tu invaziju uopće nije izvela 'Ruandska domoljubna fronta' (RPF). Skoro svi članovi te grupe bili su vojnici 'Nacionalne vojske otpora' (NRA) ugandskog predsjednika Musevenija. Vođe RPF-a i NRA isti su ljudi! David Tinyefuza iz Ruandske domoljubne fronte bio je ugandski ministar obrane, dok je Paul Kagame, ruandski ministar obrane pod RPF-om, bio šef obavještajne i protuobavještajne službe ugandske vojske, a RPF-ov Chris Bunyenyezi bivši je zapovjednik krvničke 306. brigade ugandske vojske.[66] Ista ekipa pod Musevenijem bila je umiješana u pokušaj državnog udara u Burundiju 1993. u kojem je ubijen predsjednik Melchior Ndadaye, kada je, prema procjenama, život izgubilo 100.000 ljudi.[67] Još jedan aspekt ove politike u Africi te Srednjoj i Južnoj Americi smanjivanje je populacije onih koje je Henry Kissinger nazvao «beskorisne izjelice». Genocid u Africi velikim se dijelom koordinira iz Ugande, koju odavno kontroliraju karteli banaka, krupnog kapitala i obavještajnih agencija Windsora i Crnog plemstva. Britanski ministar prekomorskog razvoja u to je vrijeme bila Lynda Chalker, miljenica Margaret Thatcher, koja je održala velik broj sastanaka s Musewenijem i njegovim dužnosnicima. S krajem vladavine Nelsona Mandele Južnoafrička republika postat će glavni cilj onih koji rade na okretanju crnaca protiv crnaca radi opravdanja raspoređivanja bijelih mirovnih snaga. Njegov nasljednik, Thabo Mbeki, do srži je odan Bratstvu. Ono što smo dosad vidjeli tek je početak problema na afričkom kontinentu: vrijeme je da tamošnji narod otvori oči.

Potpuno ista operacija odvija se u Amerikama i Australiji, gdje se mogu prepoznati ista imena i tehnike. U Južnoj i Srednjoj Americi, vlade pod kontrolom Bratstva 'privatiziraju' svoje mineralne i rudarske kompanije i predaju ih kartelima Crnog plemstva i Windsora, posebno *Rio Tintu*, *Anglo-Americanu*, *Barrick Goldu* i *Newmont Miningu*. *Barrick Gold* sa sjedištem u Torontu 1981. je utemeljio Adnan Khashoggi, saudijski financijer i globalni trgovac oružjem te ujak Dodija Fayeda. Peter Munk, koji je ranije bio u britanskom kraljevskom kućanstvu, postao je predsjednik *Barricka*, koji se pojavio niotkud i postao drugi najveći proizvođač zlata u svijetu.[68] Jedan od razloga bila je aktivna uključenost mreža Georgea Busha-Harrimana. Khashoggi je podupirao operaciju Iran-Contra predsjednika Busha, razmjenu droge za oružje (pogledati *...I istina će vas osloboditi*). *Newmont Mining* ima sjedište u Denveru u Coloradu, vrlo važnom i rastućem centru Bratstva. Čini se kao da je to američka kompanija, ali i nju kontrolira London. Bila je u vlasništvu grupe Hanson, koja ju je prodala Jamesu Goldsmithu. On je 14% prodao Georgeu Sorosu, jednom od najaktivnijih i najprepoznatljivijih financijskih manipulatora Bratstva, posebno u ime Rothschilda. Drugi vlasnici dionica *Newmonta* su lord Jacob Rothschild, Fidelity Mutual Fund (sa svojim simbolom u kojem su piramida i Sunce), i bostonski farmaceutski konzorciji.[69] Paralelno s napadom mineralnih korporacija na Južnu Ameriku odvijalo se preuzimanje bankarskog sustava tog kontinenta od strane konzorcija londonskog Citya, na čelu s HSBS (Hong Kong and Shanghai Bank koja je vlasnik Midland Banka) i njihovih povezanih američkih i kanadskih pandana kao što su Citibank, Bank of Montreal, i Bank of Nova Scotia ili Scotiabank.[70]

Kraljica je vrhovni zapovjednik svih oružanih snaga u Ujedinjenom Kraljevstvu i zemljama Commonwealtha. Britanska vojska raspoređena je po mnogim strateškim dijelovima svijeta, bilo izravno, bilo preko NATO-a i mirovnih operacija UN-a. Britanski vojni 'savjetnici' rade u tridesetak zemalja. Svakoga tjedna Združeni obavještajni odbor izvještava kraljicu o svim tajnim operacijama. (Pitam se, izvještava li ona njih o svojima?) Windsori-Crno plemstvo posjeduju i svoje privatne vojske. Među njima su i Korpus uniformiranih vratara i Defence Systems Ltd. Korpus uniformiranih vratara formiran je, poput Krunskih agenata, 1859. pod kraljevskim sponzorstvom, u vrijeme kada je Britansko Carstvo bilo na vrhuncu svoje moći. Kako se tvrdilo, zamisao je bila da se nađe posao za vojnike koji su se vraćali iz Krimskog rata, i velik dio njih postavljen je za naoružane i neupućene čuvare po zgradama Crnog plemstva u londonskom Cityu. Uslijedilo je formiranje ogranaka u Australiji, južnoj i istočnoj Africi, Novom Zelandu i Kanadi. Stvorena je još jedna mreža za slanje britanskih vojnika i njihovih obitelji u strateške centre. Nakon imenovanja Margaret Thatcher 1979., Korpus uniformiranih vratara reorganiziran je i stvoren je novi odjel za pružanje 'specijalističkih sigurnosnih funkcija'. Zaposleno je još više članova

vojne i paravojne elite, i kraljica, pokroviteljica Korpusa uniformiranih vratara, održala je 1986. prijem u Buckingamskoj palači radi proslave širenja. Korpusovi upravni odbori u svakoj zemlji bili su puni lojalnih prijatelja kraljice i princa Philipa. Među njima su bili general bojnik David Alexander, Pratilac od kupelji i bivši Philipov kraljevski pratilac i rizničar, i zrakoplovni maršal Sir Thomas Kennedy, vitez Velikog križa od kupelji, zapovjednik Britanskog Carstva, bivši vrhovni zapovjednik Kraljevskog ratnog zrakoplovstva u Njemačkoj. On je bio kraljičin pobočnik od 1983. do 1986. Korpus uniformiranih vratara u potpunosti je Windsorska operacija. Zbog toga vam neće biti šokantno kada saznate da je Korpus krovna organizacija za unajmljene ubojice. Neke od kompanija u njegovoj mreži su *Sandline Ltd, Executive Outcomes i Defence Systems Ltd.* Poput Korpusa uniformiranih vratara, one imaju sjedišta u Londonu i zapošljavaju pripadnike Specijalnih zračnih službi (SAS-a) te vojnih i policijskih snaga iz Ujedinjenog Kraljevstva i Commonwealtha. Korpus ima stalan ured u Papui Novoj Gvineji, i tamošnja je vlada 1994. smijenjena zato što je sa *Sandline Internationalom* potpisala ugovor za korištenje njenih plaćenika u gušenju lokalne pobune. *Sandline*, sa svoje strane, ima ugovor o kooperaciji s *Defence Systems Ltd.*, koji ima privatne i vladine ugovore u preko 40 zemalja. Njegove usluge koriste gotovo svi karteli londonskog Citya, Klub otoka, i ima podružnice u Washingtonu, Jacksonvilleu, Hong Kongu, Singapuru, Bogoti, Limi, Maputou, Kinshasi, Luandi, Port Moresbyu, Moskvi, Kazahstanu, Jerseyu i Sarajevu.[71] *Sandline* je stajao iza državnog udara u Sierra Leoneu kojim je uklonjena legitimno izabrana vlada nedugo nakon što je toj kompaniji otkazala ugovor vrijedan 20 milijuna dolara godišnje.[72] To je ujedno potaknulo istragu o ilegalnoj prodaji oružja Sierra Leoneu koju su britanski dobavljači vodili preko *Sandlineove* mreže. Oko 16 milijuna dolara koje je Sierra Leone dugovao *Sandlineu* prije državnog udara plaćeno je predajom koncesija za dijamante *Branch Energyu*, preuzimaču rizika londonskog Executive Outcomesa.[73] Ta je tvrtka u vlasništvu Tonya Buckinghama iz *Sandline Internationala*, još jednog bivšeg pripadnika SAS-a.[74] On je izveo neke dijamanti-za-plaćenike 'dogovore' s Angolom, i te je koncesije na vankuverskoj burzi lansirao kao kompaniju pod imenom *Diamond Works*.[75] Još jedan od poslovnih partnera Tonya Buckinghama je David Steel, bivši čelnik britanske Liberalne stranke i anti-Apartheid pokreta, i član kraljičinog Krunskog vijeća.[76] Steelov *Heritage Oil and Gas* dijeli londonske urede s *Branch Energyem*.[77]

U Sarajevu i bivšoj Jugoslaviji on radi u suradnji s kraljičinom agencijom, Krunskim agentima. *Defence Systems Ltd.* ima velike ugovore s Ujedinjenim narodima, Svjetskom bankom, *BP*-om, *Royal Dutch Shellom, S.G.Warburgom, Credit Suisseom, Robertom Flemingom, Kleinwort Bensonom, British Airwaysom, Cadbury Schweppesom, Jardine Mathesonom, Rothmansom, Rothschildima, Exxonom, Mobilom, Amocoom, Texacom, Chevronom, Brown and Rootom, General Motorsom, Coca-Colom, i Bechellom.*[78] Pravi imenik Crnog plemstva. *Defence Systems Ltd.* utemeljen je 1981., opet u prvim godinama režima Margaret Thatcher, i njegov

je uspon bio vrtoglav zahvaljujući njegovim podupirateljima i pokroviteljima. U jednom trenutku 1980. bio je potpuno u vlasništvu Hambros Banka.[79] Prvi glavni direktor *DSL*-a bio je Alestair Morrison, pripadnik Reda Britanskog Carstva, bivši broj dva u 22. pukovniji SAS-a. Prvi predsjednik odbora bio je general major vikont Gilbert Monckton od Brenchleya, Pratilac od kupelji, pripadnik Reda Britanskog Carstva i bivši zapovjednik stožera britanske vojske na Rajni. Njegov je otac bio u kabinetu Winstona Churchilla i predsjednik Midland Banka, a njegov sin bio je urednik *The Daily Telegraphovog* (Hollingerovog/britanske obavještajne službe) *Sunday Magazinea* i savjetnik Margaret Thatcher. Philip Warner iz brodarskog poduzeća *P & O* bio je još jedan od osnivačkih direktora *Defence Systemsa*, a kasniji glavni direktor bio je Richard N. Bethell, još jedan bivši SAS-ov časnik. Njegov otac, lord Nicholas Bethell, bio je agent britanske obavještajne službe (MI6) i kraljičin dvoritelj. On je 1980-ih bio uključen u manipuliranje ratom u Afganistanu i terorističkim organizacijama koje su iz toga nastale. *Defence System* povezan je sa sličnom kompanijom, *Control Risks*, vrlo važnim dijelom mreže osnovanim 1974. kako bi služio londonskom *Lloydsu*.[80] Glavni direktor *Control Risksa* je bojnik Arish Turle, bivši SAS-ovac, a među njegovim direktorima su general Sir John Stanier, bivši vrhovni zapovjednik britanskih kopnenih snaga i kraljičin general-pobočnik. Lord Soames, visoki torijevski političar i zet Winstona Churchilla, još je jedan od direktora *Control Risksa*. Soames je bio 'savjetnik' princa Charlesa u vrijeme kad je Diana dala svoj otvoreni intervju za BBC-jev program *Panorama*. Soames (čiji je nadimak 'debeljko') izrazio je sumnju u njeno mentalno zdravlje. Nekako imam osjećaj da je zapravo bila mentalno stabilnija od Soamesa. U tom intervjuu za *Panoramu*, Diana je progovorila o Windsorima kako to još nijedan insajder nije učinio. Prema Stephenu Dorrillu u njegovoj knjizi *The Secret Conspiracy, Inside The Secret Service In The 90's* (Tajna zavjera, u tajnoj službi tijekom 90-ih) *Control Risks* je najvažnija od privatnih tajnih službi kojima upravlja kraljičino Krunsko vijeće.[81]

Američka kompanija *Armor Holdings* kupila je *Defence Systems* za 26 milijuna dolara. *Armor* je paravanska kompanija za krug Georgea Busha, a cilj je bio da *Defence Systems* dobije 'američkog' vlasnika kako bi mu bilo dopušteno širenje na zaštitarskom tržištu SAD-a. *Body Armor and Equipment Inc.* bila je mala obiteljska kompanija dok 1992. nije bankrotirala, da bi je investitori s Wall Streeta i suradnici Windsora reorganizirali kao *Armor Holdings*. Jedan direktor, Richard C. Bartlett, predsjednik je i član odbora teksaškog Nature Conservancya, koji je 1946. osnovalo britansko Krunsko vijeće. Jedna od kompanija koje koriste *Defence Systems* u Južnoj Americi je *British Petroleum*, koji upošljava *Control Risks*. *BP* jedna je od najneugodnijih kompanija na Planetu i paravan za britansko Ministarstvo vanjskih poslova, britansku obavještajnu mrežu i krunu. *British Petroleum* dragulj je Bratstva i kartela Windsora, pa je razumljivo da koriste 'zaštitarsku' mrežu Bratstva-Windsora. Predsjednik *BP*-a, Sir David Simon, pozvan je da se pridruži vladi zlatnog dečka Tonya Blaira nakon što je ovaj 1. svibnja 1997. postao premi-

jer. Simon je također direktor Središnje banke Engleske, *Grand Metropolitana*, *Rio Tinta*, *Alliance AG*-a, i član međunarodnog savjetodavnog odbora Deutche Bank.[82] Njegova uloga u vladi su 'europski poslovi', a to je Blairov izraz za rad na tome da Britanija postane članica jedinstvene europske valute i središnje banke, te time izgubi svu moć upravljanja samom sobom. Simona je na čelu *BP*-a zamijenio Peter D. Sutherland (Bil.), notorni *frontman* Bratstva. Još jedna kompanija koju bi valjalo spomenuti u vezi s manipuliranjem Afrikom i Amerikama je *Transparency International*, koji je član Zaklade Krunskih agenata i ima glavnog direktora Krunskih agenata u svom upravnom odboru. *Transparency International* koristi se za destabiliziranje vlada pod krinkom razotkrivanja korupcije.[83]

Te međusobno isprepletene 'zaštitarske' kompanije koje djeluju po cijelom svijetu privatne su vojske Windsora i Crnog plemstva sa sjedištem u londonskom Cityu. Želite li malo problema u Africi kako biste mogli progurati svoj plan? Nema problema. Gdje vam najviše odgovara: Ruanda? Alžir? Kongo? A što kažete za Južnu Ameriku? Gdje vam odgovara? Bolivija? Peru? To su dijelovi mreže koja se razvija za planirani globalni prevrat u ne tako dalekoj budućnosti. Potvrda da je kraljevska obitelj u bliskim odnosima s obavještajnim agencijama i da djeluje izvan 'demokratskog' procesa pojavila se u intervjuu s pukovnikom Davidom Stirlingom, osnivačem SAS-a, koji je radio za Svjetski fond za zaštitu prirode princa Philipa u afričkim tajnim operacijama. Prije smrti autorima knjige *Who Killed Diana?*[84] rekao je da je krajem 1974. ili početkom 1975. prisustvovao večeri u kraljevskoj palači koju je održao viši pripadnik monarhije. Princ Philip, pretpostavljam. Ujak princa Charlesa, lord Mountbatten, također je bio tamo, zajedno s desetoricom predstavnika britanskih obavještajnih službi, uključujući šefove MI5 i MI6. Oni su večeri prisustvovali neslužbeno, i Stirling je istaknuo da su svi vojni časnici prisegnuli na odanost kraljici i smatrali je vrhovnim autoritetom, višim od izabranih vlada. Sastanak je sazvan radi raspravljanja o stanju u zemlji i potrebi za intervencijom u političkim pitanjima. Rekao je da je na programu bila upotreba sile. Stirling je na sastanku govorio o svojoj uključenosti u operaciju izazivanja državnog udara u Libiji, u to je vrijeme bio vođa organizacije zvane GB75 čija je uloga bila da preuzme javne službe u vremenima krize. John Mitchell, predsjednik brodarske kompanije *Cunard*, također je potvrdio da mu je ponuđeno da se uključi u državni udar jer su im trebali njegovi brodovi. Jedan od organizatora bio je Sir Basil Smallpiece, kraljičin financijski savjetnik. Mitchell je rekao:

> «Zatražili su od mene da sudjelujem u državnom udaru. Rekli su da će biti uključena i vojska. Natuknuli su da imaju podršku s najviše razine... Otišao sam s tog mjesta u stanju šoka.»[85]

Pa ipak, ljudi i dalje vjeruju da je ideja o tajnim grupama koje manipuliraju iz sjene besmislena izmišljotina paranoika. U stvari, dokazi za to, i za umiješanost Windsora, više su nego uvjerljivi. Zar zaista vjerujemo da se ta mreža Windsora i

obavještajnih agencija, koja je planirala izvesti vojni udar u Britaniji, ne bi urotila kako bi ubila Dianu, princezu od Walesa, kad je ona ugrozila njihovu moć? Ma dajte, molim vas. Ovo što sam ukratko iznio u ovom poglavlju samo je djelić onoga što se ima za ispričati o Windsorima, crnoplemićkoj, fašističkoj, gmazovskoj obitelji koja operira iz Buckinghamske palače u Londonu u ime globalne mreže reptilskog Bratstva. Windsori su, kroz svoje globalne mreže, odgovorni za smrt nebrojenih milijuna ljudi. Budući da od Bratstva kontrolirana policija neće pokucati na vrata Buckinghamske palače, smatram da su ljudi ti koji moraju izvršiti takav pritisak na Windsore i *establishment* da oni budu prisiljeni abdicirati. Tada ćemo moći početi rastavljati njihov izvor moći, enormnu strukturu s glavnim štabom u londonskom Cityu.

Windsori u svom sadašnjem stanju sigurno znaju da je igra razotkrivena, i moguće je da planiraju abdicirati i preseliti se u Sjedinjene Države. Moguće je čak i da je njihova abdikacija sastavni dio Programa Bratstva, tko zna? Za gmazove, Plan je daleko važniji od bilo kojeg pojedinca ili obiteljske loze, čak i njihove.

■ IZVORI

1 Thomas Foster, *Britain's Royal Throne* (Acadia Press, Victoria, Australia, 1986.), str. 2.

2 Samuel 10:24.

3 *Britain's Royal Throne*, str. 6.

4 Na istom mjestu, str. 8.

5 Izlazak 28:1-21.

6 *Britain's Royal Throne*, str. 12.

7 Na istom mjestu, str. 14.

8 Psalam 89: 35-37.

9 *The Curse Of Canaan*, str. 85.

10 *In The Blood*, str. 62.

11 Gary Boyd Roberts, *Ancestors Of The American Presidents*, New England Historic Genealogical Society.

12 Na istom mjestu.

13 *The Top 13 Illuminati Bloodlines*, str. 99.

14 Na istom mjestu.

15 Informacije o Philipovim vezama s nacistima dostupne su iz mnogih izvora, ali ova i cijeli katalog drugih informacija o Windsorima može se pronaći u seriji članaka sakupljenih u dokumentu pod nazivom «Prava priča iza pada kuće Windsor» («The True Story Behind the Fall of the House of Windsor»). Objavio ga je američki časopis *Executive Intelligence Review* (EIR) u rujnu 1977. Ne slažem se sa svim zaključcima do kojih je došao EIR, posebno s načinom na koji brani Billa Clintona koji je također dio mreže. Ali EIR je odradio izvrsno istraživanje. Njihov izvještaj o Windsorima je

skup, ali se itekako isplati ako želite saznati više. Njihova adresa je *Executive Intelligence Review*, P0 Box 17390, Washington DC 20041-0390. U ostatku ovog poglavlja ovaj ću dokument označavati imenom autora i naslovom članka, praćenim s (EIR).

16 «Blair's School Mentor Was Sex Abuser», *The Sunday Times*, 25. svibnja 1997.

17 Scott Thompson, «The Nazi Roots of the House of Windsor» (EIR), str. 70.

18 Na istom mjestu, 71.

19 Scott Thomson, «The Ultimate Insider Trader is the Queen» (EIR), str. 73.

20 Na istom mjestu.

21 Na istom mjestu, str. 74.

22 Cijela priča može se pročitati u knjizi Petera Jonesa, *The Obedience Of Australia*, u izdanju XPO-imprint, 26 Burlington Close, London, 1995.

23 «The Ultimate Insider Trader is the Queen», str. 74.

24 Na istom mjestu.

25 Stephen Knight, *The Brotherhood* (Granada Books, London, 1985.), str. 223.

26 Anthony K. Wikrent, «The Anglo-Dutch Corporate Empire» (EIR), str. 113-132.

27 *The Brotherhood*, str. 211.

28 Na istom mjestu.

29 *The Mail On Sunday*, 12. kolovoza 1998, str. 9.

30 Dean Andromidas, «Crown Agents: the Queen's Managers» (EIR), str. 141-142.

31 Na istom mjestu, str. 141-142.

32 Na istom mjestu, str. 141.

33 *The Obedience Of Australia*, str. 55.

34 *The Brotherhood*, str. 217.

35 Scott Thompson, «The Queen's Honorary Knights in America» (EIR), str. 81.

36 James Shelby Downard, «Sorcery, Sex, Assassination and the Science of Symbolism», članak u knjizi *Secret And Suppressed*, pripremio Jim Keith (Feral House, P0 Box 3466, Portland, Oregon 97208, 1993.), str. 65.

37 Brian Downing Quig, «Who Dismantled Our Constitution», *Grapevine* magazine, 2. siječnja 1995.

38 Na istom mjestu.

39 Ova informacija potječe od jednog Amerikanca koji desetljećima istražuje genealogiju važnih imena u Americi. Djeluje pod pseudonimom John Gaunt.

40 Scott Thompson, «Sir Paul Mellon, Lord of Loudoun», (EIR), str. 79.

41 Na istom mjestu.

42 Allen Douglas, «The Oligarchs' Real Game Is Killing Animals and Killing People» (EIR), str. 32.

43 Na istom mjestu, str. 31.

44 Na istom mjestu.

45 Na istom mjestu, str. 32.

46 Na istom mjestu.

47 Scott Thompson, «The 1001 Club: a Nature Trust» (EIR), str. 15.

48 Mark Burdman, «Martin Palmer, Prince Philip's Guru» (EIR), str. 91. Citirao je iz Palmerove knjige *Dancing To Armageddon*.

49 «Globalized Grizzlies», *The New American* magazine, 18. kolovoza 1997.

50 *The Times*, 21. srpnja 1997, str. 23.

51 «Prince Philip's Friends Ran 'Get LaRouche' Plot» (EIR), str. 17.

52 *The Anglo-Dutch Corporate Empire*, str. 125-126

53 Na istom mjestu.

54 Na istom mjestu.

55 Joseph Brewda, «The Invisible Empire of the NGOs» (EIR) str. 91.

56 Na istom mjestu, str. 89-90.

57 Na istom mjestu, str. 90.

58 Linda de Hoyos, «World Wide Fund For Nature Commits Genocide in Africa» (EIR), str. 24.

59 «The Oligarchs' Real Game is Killing Animals and Killing People» (EIR), str. 34.

60 Na istom mjestu.

61 Na istom mjestu, str. 35.

62 Na istom mjestu, str. 34.

63 Na istom mjestu, str. 35-36.

64 Na istom mjestu, str. 36.

65 Linda de Hoyos, «The British Royal Family's Policy at Work: Mass Death in Rwanda» (EIR), str. 38.

66 Na istom mjestu.

67 Na istom mjestu.

68 Richard Freeman i Cynthia Rush, «British Cartels Break Up Brazil's CVRD, Target Continents Raw Materials» (EIR), str. 192.

69 Na istom mjestu, str. 193.

70 Dennis Small, «British Banks Establish Death Grip Over Ibero-America» (EIR), str. 187.

71 Roger Moore, «Executive Outcomes vs the Nation State» (EIR), str. 147.

72 Na istom mjestu.

73 Na istom mjestu.

74 Na istom mjestu.

75 Na istom mjestu.

76 Na istom mjestu.

77 Na istom mjestu.

78 Dean Andromidas, «Defence Systems Ltd: A Crown Jewel» (EIR), str. 148.

79 Na istom mjestu, str. 149.

80 Na istom mjestu.

81 Citirao Javier Alamano, «British Run Private Armies in Colombia» (EIR), str. 199.

82 «The Anglo-Dutch Corporate Empire» (EIR), str. 113.

83 «Directors, Councillors, of Crown Agents» (EIR), str. 143.

84 Peter Hounam i Derek McAdam u *Who Killed Diana?* (Vision Books, London, 1998.).

85 Na istom mjestu, str. 124.

DEVETNAESTO POGLAVLJE

Božica i kralj

Agencije pod kontrolom ove paukove mreže isprepletenih obitelji i interesa odgovorne su za ubojstvo Diane, princeze od Walesa. U to uopće ne sumnjam. Ali molim vas, nemojte mi vjerovati na riječ. Pogledajte ove dokaze i prosudite sami.

Mnogi ljudi odbacuju pomisao da je Diana ubijena zato što bi ju bilo nemoguće ubiti u javnoj situaciji i potom zataškati dokaze. Naposljetku, morala bi postojati koordinacija između vrlo velikog broja različitih agencija. Pa, to je upravo ono što se 1963. godine dogodilo u SAD-u s ubojstvom predsjednika Johna Fitzgeralda Kennedya, a to je bilo još teže zataškati. To nije bilo izvedeno kao nesreća koja odmah odvlači pozornost na pitanje da li se radilo o nesreći ili ubojstvu. Atentat na Kennedya bio je posve očigledno ubojstvo. Doslovno su mu prosuli mozak pred stotinama promatrača, a jedan od njih, Abraham Zapruder, to je zabilježio i na filmu. U *...I istina će vas osloboditi* detaljno sam obrazložio Kennedyevo ubojstvo, pa ćete vidjeti da su isti ljudi koji su podržali ili organizirali atentat ujedno bili imenovani u Komisiju predsjednika Vrhovnog suda i masona 33. stupnja Earla Warrena, kako bi istražili što se dogodilo! U 'timu' Warrenove Komisije bili su Allen Dulles, direktor CIA-e kojeg je Kennedy otpustio, pedofil, silovatelj, pripadnik Bohemian Grovea i pornograf Gerald Ford, koji je kasnije postao predsjednik Sjedinjenih Država, nakon što je Richard Nixon uklonjen Watergateom. Kad je zastupnik Hale Boggs, jedini katolik u Komisiji, počeo preispitivati njene zaključke, poginuo je u padu aviona. Kako zgodno.

Jim Garrison, javni tužitelj New Orleansa, jedini je čovjek koji je nekoga optužio za Kennedyevo ubojstvo. Optuženik je bio CIA-in operativac i bivši ratni drug Winstona Churchilla po imenu Clay Shaw. Garrison nije uspio izboriti osudu za do srži krivog Shawa zato što su mnogi od ključnih svjedoka ubijeni prije samog suđenja. Garrison je bio zapanjen načinom na koji su prividno nepovezane agencije - uključujući policiju u Dallasu, FBI, tisak i vašingtonski *establishment* - mogli tako očigledno raditi kao jedna cjelina na provedbi atentata i njegovom kasnijem zataškavanju. Bilo je to moguće zbog mreža koje razotkrivam u ovoj knjizi, čiji su operativci, 'potrkala' i poslušnici prisutni u svim agencijama i zastupaju sve strane i nijanse mišljenja. Prošlo je više od 40 godina od ubojstva predsjednika Kennedya na javnoj ulici, u javnoj prigodi, a mi nismo ništa bliže tome da se nekoga osudi.

Kao i obično, 'krivca' su odmah identificirali oni koji su stvarno odgovorni, i on je eliminiran kako ne bi mogao proturječiti službenoj verziji. Umjesto Lee Harvey Oswald na trgu Dealey u Dallasu 1963. sada čitajte Henri Paul u tunelu Pont de L'Alma u Parizu 1997. godine. Jednom kada je jarac žrtvovan vlasti nisu željele podržati nikakvu drugu priču, a zanimanje javnosti blijedi kako prolaze tjedni, mjeseci i godine. To je stara i dobro uhodana tehnika. Predsjednika ubiju javnim atentatom; Leeja Harveya Oswalda, žrtvenog jarca ili 'svačiju žrtvu' ubiju u javnosti par dana kasnije; a oni koji su organizirali njihove smrti odlaze s ovog svijeta neotkriveni i neosuđeni. Princeza od Walesa nije mogla biti ubijena u namještenoj nesreći nakon koje je cijela stvar zataškana? Sigurno se šalite.

Budući da sam pozadinu Kennedyevog ubojstva opisao u prethodnoj knjizi neću sve to ovdje ponavljati, međutim postoje elementi te priče koje je potrebno istaknuti i koje treba dodatno objasniti. Dianina obitelj, Spenceri, iz elitne je krvne loze poput Kennedya, koja potječe od klana Kennedy iz drevne Irske, a kasnije i Škotske. Oni su potomci irskog kralja Briana Borua, poznatog i kao Brian Caennedi, koji je kasnije postao O'Kennedy. Bili su lordovi od Ormonda u onome što se danas naziva sjeverni Tipperary.[1] Negdje od 1600. godine može se identificirati škotski ogranak koji se međusobno ženio s irskom lozom.[2] Škotski Kennedyi postali su snažna skupina aristokratskih loza Škotske, a ženili su se s pripadnicima škotske kraljevske obitelji. Jedan od istaknutih Kennedya bio je Archibald Kennedy, 15. grof od Cassilisa, poznatiji kao markiz od Ailse. Živio je od 1872. do 1943. i bio je na mnogim važnim položajima u Velikoj loži škotskih masona, uključujući mjesto Velikog principa.[3] Bio je član ključne Holyrood House lože broj 44. u Edinburghu koja ima bliske veze s britanskom kraljevskom obitelji.[4] U 18. stoljeću Matthew Kennedy iz Irske je otišao u Pariz kako bi radio sa svojim dobrim prijateljem, *frontmanom* Illuminata zvanim Saint Germain, koji je predsjedao iluminatskom ložom u Ermenonvilleu kraj Pariza.[5] Loža je sudjelovala u krvavim ritualima na oltaru napravljenom od ljudskih kostiju.[6] Taj Kennedy stvorio je djelo zvano *Kronološka, genealoška i povijesna rasprava o kraljevskoj obitelji Stuart koja je povezana s merovinškom linijom utemeljenom u Francuskoj.* JFK-ovo krilo u rodu je s Fitzpatrickovima, moćnom irskom obitelji s grbom na kojem su klasični simboli Bratstva – tri ljiljana, zmaj i lav.[7] Čini se vjerojatnim da Fitzpatrickovi potječu iz Francuske i priče o Svetom gralu.

Obitelj supruge JFK-a, Jackie Bouvier Kennedy (kasnije Onassis), u rodu je s Auchinclossima, jednom od najistaknutijih elitnih škotskih loza, i to preko udaje Jackieine sestre u klan Auchincloss. Druge loze Auchinclossa javljaju se pod imenima kao što su Bundy, Grosvenor, Vanderbilt, Winthrop i Rockefeller.[8] Hugh D. Auchincloss stariji oženio je Emmu Brewster Jennings, kćer Olivera B. Jennings, suosnivača *Standard Oila* zajedno s Johnom D. Rockefellerom. James Shelby Downard opisuje Jackie Kennedy-Onassis, Caroline (Lee) Bouvier, i pisca, Gorea Vidala, kao 'pastorčad' Hugh D. Auchinclossa.[9] Vidal je Johna i Jackie Kennedy opisao kao «Sunčevog boga i božicu».[10] Podrijetlo loze Bouvier prati se do Gre-

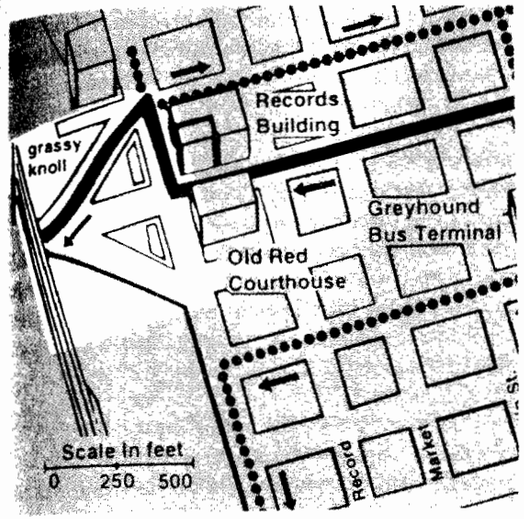
noblea u Francuskoj, gdje se prvi put spominju 1410; Jackiein šukun-šukundjed, Eustache Bouvier, borio se u francuskoj pukovniji pod zapovjedništvom Georgea Washingtona.[11] Već je ranije spomenuto da su se Kennedyi također ženili s obitelji vojvoda od Devonshirea u Chatsworth Houseu, jednom od vodećih obitelji Bratstva u Engleskoj. Vjenčanje Johna Kennedya i Jackie Bouvier bio je još jedan dogovorni brak Istočnog *establishmenta*, američkih krvnih loza koje upravljaju Sjedinjenim Državama u skladu s Programom koji se utvrđuje na Britanskom otočju i u Francuskoj. Obje loze povezane su s ključnim centrima, Londonom i Parizom. Činjenica da su njihov brak i predsjednikovanje bili poznati kao 'Camelot', s konotacijama kralja Artura i Marsa, potpuno je prikladna, jer Bratstvo koristi simbolizam kralja Artura kao dio njihovog tajnog jezika. Obitelj Kennedy bila je tijesno povezana s drogama, organiziranim kriminalom, britanskom monarhijom i operacijama s umno kontroliranim robovima kao što je Projekt monarh. To daje dodatnu vjerodostojnost tvrdnji jedne izliječene umno kontrolirane robinje koju sam upoznao, i koja je tvrdila da su je vodili na seks s Johnom F. Kennedyem kad joj je bilo jedanaest godina, «Iako su me uredili tako da izgledam kao da mi je oko 16».

Kennedyevo predsjednikovanje ni u kojem slučaju nije bilo onakvo kakvim su ga u to vrijeme prikazivali. Kennedy je imao gomilu seksualnih partnerica, od kojih su tri - Marilyn Monroe, Jayne Mansfield i Zsa Zsa Gabor - također bile djevojke Antona LaVeya, poglavara Sotonine crkve. Jayne Mansfield je bila visoka svećenica. Druge dugotrajne veze održavao je s dvije pripadnice elitnih škotskih loza, Lady Jean Campbell, kćeri vojvode od Argylla, te Kay-Kay Hannon Auchincloss[12] iz obitelji s kojom je njegova supruga bila u srodstvu. Iza JFK-ovog uspona do slave stajao je njegov otac Joseph Kennedy, član Hodočasničkog društva Bratstva. On je bio prevarant s jakim vezama s mafijom i drugim organiziranim kriminalom. Njegovo je bogatstvo bilo osigurano kad mu je Winston Churchill dodijelio franšizu za uvoz britanskih alkoholnih pića u SAD-e. Joseph Kennedy je bio suradnik Rothschilda i Bromfmansa, još jedne 'židovske' zločinačke obitelji iz Kanade koja je vlasnik alkoholnog giganta *Seagramsa*. Među kontaktima Josepha Kennedya u Britaniji, u vrijeme kad je bio američki veleposlanik pri Dvoru svetog Jakova u Londonu bili su izdanci loza Astor i Rothschild, Sassooni. Još jedan njegov intiman prijatelj bio je Sir John Wheeler-Bennett, glavni ravnatelj Kraljevskog instituta za međunarodne poslove. Supruga Josepha Kennedya, Rose, potjecala je iz crnoplemićke obitelji Fitzgerald. Fitzgeraldi su bili jedan od moćnih klanova Crnog plemstva u Italiji koji su podržali Vilima Osvajača u njegovom osvajanju Engleske 1066. godine. To je uspostavilo vlast Crnog plemstva nad Britanskim otočjem preko drevnih obitelji kao što su St. Clairi/Sinclairi. Tako je 'F' u JFK crnoplemićka obitelj koja postoji već tisućama godina. Rosein otac i JFK-ov djed bio je John E. (Honey Fitz) Fitzgerald, bostonski gradonačelnik koji je namještao izbore. Fitzgeraldi su živjeli u ulici Hanover blizu nekadašnje lokacije gostionice *Green Dragon* u Bostonu, doma Lože sv. Andrije koja je bila duboko umiješana u

manipuliranje američkim Ratom za nezavisnost, i organizirala je Bostonsku čajanku.[13]

Joseph Kennedy bio je član Reda sv. Ivana, britanske verzije Malteških vitezova, a obitelj Bouvier međusobno se ženila s Radziwillima koji su utemeljili Vitezove sv. Ivana/Malteške vitezove u Poljskoj 1610. te pomogli u uvođenju Reda u Sjedinjenim Državama.[14] Kennedyi podržavaju hospicijski pokret Malteških vitezova u Sjedinjenim Državama preko Kennedyevog Instituta za proučavanje ljudske reprodukcije i bioetike na Sveučilištu u Georgetownu koje nadziru Isusovci. Hospicijski pokret, iako se predstavlja sa suosjećajnim licem, paravan je za prikupljanje podrške za eutanaziju. Većina ljudi uključenih u hospicijski pokret je suosjećajna, ono o čemu govorim su motivi pojedinaca koji tim pokretom manipuliraju. Kad eutanazija postane zakonski prihvaćena, to će otvoriti put legaliziranim ubojstvima onih koje Kissinger naziva «beskorisni izjelice». Kao što je dobro dokumentirano u bezbrojnim biografijama JFK-a, on je prepatio djetinjstvo lišeno ljubavi pod željeznom rukom svoga oca Joa i majke Rose. Nisu mu javili čak ni da mu se rodio brat Teddy, i tek kad se vratio kući iz internata shvatio je da ima mlađeg brata. Nije bilo grljenja, iskazivanja privrženosti, djeci Kennedyevih nije bilo dopušteno pokazivati da osjećaju bol. Njegov odgoj ima sve klasične znakove tehnika kontrole uma koje elita primjenjuje na vlastitoj djeci. Princ Charles prošao je kroz potpuno jednak odgoj pod svojim agresivnim i izuzetno neugodnim ocem, princem Phillipom. JFK je od najranijeg djetinjstva bio pripreman da zauzme visok položaj u korist Bratstva, u čemu su ga podržavala sva klasična imena kao što su Rothschildi, Tafti, Russelli, Rockefelleri i medijski magnati poput Henrya Lucea, predsjednika *Time-Lifea*, i Randolpha Hearsta, najmoćnijeg tiskovnog tajkuna u Sjedinjenim Državama. Kad se Kennedy natjecao za političko mjesto, novine *Boston American* u Hearstovom vlasništvu odbile su tiskati plaćeni oglas njegovog protivnika.[15]

Međutim, kada su JFK i njegov brat Bobby, pobijedivši 1960. godine Richarda Nixona, postali predsjednik i ministar unutarnjih poslova Sjedinjenih Država, izgleda da su počeli slijediti politiku i ljude koji ni najmanje nisu odgovarali Programu njihovih gospodara. To je uključivalo povlačenje iz Vijetnamskog rata, uvođenje određenih beskamatnih kredita, obračun s organiziranim kriminalom (barem javno) i, kako se Kennedy izrazio, obećanje da će razbiti CIA-u «na tisuću dijelova». Nije važno tko ste, ne postupate li kako vam je rečeno uklonit će vas na najprikladniji način, bili vi pripadnik loze ili ne. Program je mnogo veći od bilo kojeg pojedinca ili obitelji. Međutim, ne mogu se oteti dojmu da je za atentat osim ovog postojao još neki razlog, i sve to mi se čini kao dugo planirano žrtveno ubojstvo, u skladu s drevnim obrednim zakonima Bratstva. Mjesto atentata, Dallas u Teksasu, blizu je 33. paralele 33. stupnja geografske širine. Najviši stupanj masonstva Škotskog obreda je 32, a 33. stupanj rezerviran je samo za one koji su dali značajan doprinos Velikom djelu, preuzimanju planeta Zemlje. Trg Dealey predstavlja gomilu ezoterijskog simbolizma, a službeno je dobio ime po masonu 33. stupnja

Slika 51: *Piramida bez vršnog kamena. Ovo je trg Dealey na kojem je ubijen John F. Kennedy.*

koji se zvao George Bannerman Dealey, direktoru *Dallas Morning Newsa*. 'Dealey' znači 'linija božice'. 'Ley' na španjolskom također može značiti 'pravilo' ili 'zakon', pa bi se to moglo prevesti kao 'zakon božice'. I jedno i drugo savršen je simbolizam za Bratstvo, posebno ovo drugo. Trg Dealey, lokacija prvog masonskog hrama u Dallasu, oblikovan je kao piramida s nedostajućim vršnim kamenom (pogledati *sliku 51*). Vrh je odrezan željezničkim mostom. Glavna piramida prepolovljena je na dvije manje Glavnom ulicom koja prolazi točno kroz sredinu. To su, u stvari, tri piramide, dvije unutar jedne: trojstvo ili trijada. Dvije energije međudjelovanjem stvaraju treću. Misli li netko da je to obična slučajnost, trebao bi malo istražiti povijest tajnih društava Bratstva na najvišim razinama i vidjeti koliko su zapanjujuće opsjednuti svojim simbolima i ritualima. Kennedy je ubijen u blizini takozvanog travnatog humka desno od piramide, a Lee Harvey Oswald je ubijen dok su ga policajci 'čuvali' u podzemnom parkiralištu na dnu piramide u ulici Houston. Te dvije točke razdvaja svega nekoliko metara. Obližnja stara sudnica koja gleda na trg Dealey ukrašena je gargojlima*. Na vrhu sudnice nalazi se simbol drevnog Reda zmaja ili zmije. Za tajna društva, trg Dealey je hram Sunca.

Kennedya su u hramu Sunca na otvorenom ubili inicijati mreže Bratstva, uključujući Vitezove templare, Malteške vitezove, Red sv. Ivana od Jeruzalema, rozenkrojcere i masone. Kao što piše James Shelby Downard: «Masonerija ne vjeruje u ubijanje ljudi na neki uobičajeni način, a u ubojstvu JFK-a otišli su nevjerojatno daleko i izložili se velikom riziku kako bi postigli da taj gnusan čin odgovara drevnom žrtvenom obredu ubijanja kralja radi plodnosti.»[16] Kennedy je ubijen odmah nakon podneva, dok je Sunce bilo «najviše». U drevnim vremenima govorilo se da Sunce, kad je «najviše», obavlja očev posao u hramu (još malo simbolizma korištenog i u priči o Isusu). Kennedy je ustrijeljen u leđa, glavu i vrat, zadobivši iste one rane koje je dobio mitski Hiram Abiff prema masonskoj legendi i inicijaciji.

** engl 'gargoyles' = izljevi oluka u obliku grotesknih životinjskih ili demonskih likova. Prim. prev.

Bill Cooper, bivši operativac obavještajne službe Američke mornarice, vjeruje da je mitski masonski junak Hiram Abiff zapravo simbol Jacquesa de Molaya, velikog majstora Vitezova templara u vrijeme kad su oni 1307. istrijebljeni u Francuskoj. De Molay je ubijen spaljivanjem na Ile de la Cite, izvornom Parizu, u sjeni katedrale Notre Dame koju su Templari sagradili na nekadašnjem mjestu štovanja božice Dijane. Njegovu je smrt naredila Inkvizicija Rimske crkve, uz podršku kralja Filipa Pravednog, koji je lako mogao biti pod nadzorom Sionskog priorija. Cooper kaže da je ubojstvo JFK-a bilo osveta Vitezova templara Crkvi, državi i narodu. Kennedy je bio jedini rimokatolički predsjednik SAD-a, iste Rimske crkve koja je ubila Jacquesa de Molaya. Danas se na trgu Dealey, u blizini mjesta gdje su ubijeni Kennedy i Oswald, nalazi obelisk koji su masoni podigli nakon ubojstava. U egipatskim legendama obelisk je simbol Ozirisovog penisa, a onaj na trgu Dealey na vrhu ima plamen ili upaljenu baklju *(pogledati sekciju sa slikama)*. Vječni plamen na Kennedyevu grobu na Arlingtonskom groblju tamo je iz istog razloga. Plamen ili upaljena baklja najočigledniji su potpis Bratstva, a na Kennedyevom grobu plamen je unutar kruga, drevnog simbola Sunca. Kennedyjevo je tijelo, k tomu, javnosti bilo izloženo u središtu kruga pod kupolom na Capitol Hillu. U obelisku na trgu Dealey ima 14 kamenova što je, prema egipatskom mitu, broj dijelova na koje je Set raskomadao Ozirisa. Jedini dio koji njegova sestra-supruga Izida nije uspjela pronaći bio je njegov penis, koji je predstavljen samim obeliskom. Ona je Ozirisov penis zamijenila penisom koji je sama napravila, što je postalo simbol Bratstva. Obelisk na trgu Dealey sagrađen je i posvećen za masonsku ložu Škotskog obreda. U katedralama i crkvama pronađeni su kameni falusi skriveni u oltarima, i kad je istražiteljski tim javnog tužitelja okruga New Orleans, Jima Garrisona, pretražio dom Claya Shawa, našli su penise.

U ovoj knjizi raskrinkao sam tajni jezik na njegovoj osnovnoj razini, ali on je zapanjujuće dubok. Znanost o brojevima i imenima jedna je od tih dubljih razina komunikacije i simbolizma koje bi samo visoki inicijat ili fokusirani istraživač u potpunosti mogao razumjeti. Brojevi i imena su, da još jednom ponovim, vibracijske frekvencije, i njihov zapanjujuć sinkronicitet posljedica je, vjerujem, zakona onoga što nazivam vibracijsko privlačenje. Brojne slučajnosti s brojevima-imenima namjerno su izazvane, dok su ostale jednostavno posljedica energetskog polja, svijesti, osobe ili ljudi koji ka sebi privlače vibracijska polja koja se sinkroniziraju s energijom koju oni stvaraju. Na taj način stvaramo vlastitu stvarnost. Naše unutarnje 'ja', naše vibrirajuće polje svijesti, privlači druga 'polja' – ljude, mjesta, načine života, iskustva – koja se usklađuju s energijom koju mi generiramo. Radi se o vibracijskom privlačenju između sličnih energetskih polja. Zbog toga je naše vanjsko fizičko iskustvo samo odraz onoga što se događa unutra. Ono što mi vibracijski projiciramo svojim stavovima i emocijama, privlačimo natrag sebi u ljudima, mjestima, načinima života te iskustvima koja vibriraju na frekvenciji koju projiciramo ili emitiramo. Stoga, kada mijenjamo ono što se događa u nama, mijenjamo naše fizičko iskustvo, jer je jedno odraz drugoga. Upravo je to 'magnetsko' privlačenje jedne vibracije drugoj sličnoj vibraciji ono što vodi do toga da ljudi žive u ulicama s određenim imenom, ili održavaju odnose s ljudima s određenim imenom itd., jer sve ima svoj vibracijski kod, uključujući zvukove, brojeve, riječi, boje i imena. U obrednoj magiji pravi zvuci, riječi, pjevanje i boje koriste se za manifestiranje željenog energetskog ili vibracijskog polja. Zvuk je posebno važan, pa je to razlog zašto je Feničane više zanimao zvuk njihovih riječi od toga kako se one pišu. Mantre, neprestano ponavljanje istih riječi ili zvuka, dio su tog istog znanja. A kao i svako znanje, i ovo se može koristiti za dobro ili zlo. Obuka japanskih ratnika samuraja uključivala je učenje kako se izvodi borbeni poklič «kiai». Taj bi zvuk trebao izazvati sniženje krvnog tlaka i djelomičnu paralizu kod onoga tko ga čuje. Tako postoji poklič od kojeg se 'ledi krv u žilama'. Zvukovi niske frekvencije od tri do pet ciklusa u sekundi mogu vas ubiti. Američki istraživač James Shelby Downard pisao je o znanosti o zvuku, brojevima i imenima primijenjenoj na Kennedyevo ubojstvo. Pisac Robert Anton Wilson u svojoj knjizi *The Cosmic Trigger* (Svemirski povod) kaže da je Downardova teorija «najapsurdnija, najnevjerojatnija i najsmješnija od svih teorija o Illuminatima». To me čini još sigurnijim da je Downard definitivno na tragu nečega. Moja vlastita istraživanja također to potvrđuju.

Kennedy je ubijen 22. studenog 1963. godine. Taj je datum obljetnica naređenja ili papinske bule pape Klementa IV da dominikanska Inkvizicija podvrgne mučenju Vitezove templare. Objavljena je 22. studenog 1307. Studeni je također 11. mjesec, a dodate li tome 22, opet dobivate 33. John i Jackie Kennedy napustili su Fort Worth ujutro 22. studenog 1963.; avion se zaustavio na terminalu 28 aerodroma Love Field u Dallasu. Broju 28 pridruženo je ime 'Beale' prema salomonskoj kabalističkoj numerologiji. 'Beale' je riječ koja ima ovakvo podrijetlo: Bel (El), Baal, Be al, Beal, Beale. Sva su ta imena povezana s bogovima Sunca. 28. stupanj Vitezova templara je 'stupanj kralja Sunca'. JFK je rođen 29. svibnja 1917. u ulici Beal 83 u Brooklineu u Massachusettsu. 'Zaštitu' predsjednika na tom fatalnom putu u Dallas organizirala je CIA-ina postaja New Orleans, inače smještena u masonskom hramu. Dallas se nalazi samo deset milja [16 km] južno od 33. stupnja geografske širine, a osnivačka loža masonskog Škotskog obreda bila je u Charlestonu, točno na 33. stupnju. Prva atomska bomba detonirana je na lokaciji 'Trojstvo' na 33. stupnju geografske širine. Automobilska povorka u kojoj je bio Kennedy kretala se niz Ulicu brijestova koja je nekada bila dom gostionice *Blue Front*, sastajališta masona. Povorka je u 12:22 poslije podne stigla na trg Dealey. Ulica brijestova bila je poznata kao 'Krvava' Ulica brijestova budući je bila poprište bezbrojnih pucnjava, napada noževima i drugih nasilnih djela. Nacionalni uredi *Texaco Oila* smješteni su u Ulici brijestova. Blizu trga Dealey protječe rijeka Trinity koja je, prije nego što su podignuti zaštitni nasipi, godinama poplavljivala trg. Na taj otvoreni hram drevnog Bratstva stigla je Jackie Kennedy, predstavljajući božicu, kraljicu ljubavi i ljepote, te njen žrtveni jarac, kralj Sunca, John F. Kennedy. On je bio žrtva u drevnom ritualu ubijanja kralja Sunca: 'Ceannaideach', što na

galskom znači 'Ranjena glava'. Kennedy je, naravno, ubijen hicem u glavu. Iz više nego pouzdanog izvora doznajem da Kennedy nije umro sve do idućeg proljeća. Moj izvor tvrdi da je 'Kennedy' koji se pojavio na post mortem fotografijama bio J. D. Tippet, policajac i Kennedyev dvojnik kojeg je Oswald tobože ubio puškom koja nije radila! Ne znam je li to točno, ali i to je jedno od mišljenja.

Kad su JFK-u bile 22 godine, izrađen je njegov kip kojim je prikazan kao krilati anđeo. Taj je kip poklonjen Vatikanu gdje je upotrijebljen kao dio panela u kojem anđeo lebdi nad sv. Terezom dok ona zapisuje u knjigu.[17] Poslije atentata Kennedyevo je tijelo dobilo kodno ime 'Anđeo', a isto ime koristilo se za avion, Air Force 1, kojim je njegov lijes prebačen natrag u Washington.[18] I Kennedy i Oswald pokopani su na mjestima povezanim s Arlingtonom. Kennedy na Arlingtonskom nacionalnom groblju blizu Washingtona DC, a Oswald na groblju Rosehill blizu Arlingtona u Teksasu. 'Arlington' je riječ povezana s masonskim čarobnjaštvom, a odnosi se na nekrofiliju, morbidnu seksualnu želju prema mrtvim tijelima. Oswald je 'Os' ili 'Oz', egipatski bog Sunca Oziris kao u *Čarobnjaku iz Oza*. Tražite li sinkronicitete u znanosti o imenima i brojevima, pogledajte zapanjujuće podudarnosti između atentata na JFK-a i Abrahama Lincolna, kojeg je također ubilo Bratstvo. Lincoln je bio izabran u Kongres 1846. godine, a Kennedy je izabran u Kongres 1946. Lincoln je za predsjednika izabran 1860., a Kennedy je izabran za predsjednika 1960. Lincolnov ubojica John Wilkes Booth rođen je 1839. godine, dok je Lee Harvey Oswald, navodni Kennedyev ubojica, rođen 1939. Oba njihova nasljednika prezivali su se Johnson. Andrew Johnson, koji je naslijedio Lincolna, rođen je 1808. godine, a Lyndon Johnson koji je naslijedio Kennedya rođen je 1908. Linkolnov tajnik zvao se Kennedy, a Kennedyev tajnik zvao se Lincoln. Oba predsjednika ubijeni su u petak, u prisutnosti svojih supruga, i obojica su ustrijeljeni u glavu.

Kennedyev potpredsjednik Lyndon Baines Johnson unaprijed je znao za atentat, i kad je postao predsjednik odmah je promijenio kompletnu politiku koju je Kennedy provodio prema Vijetnamu, beskamatnim kreditima i CIA-i. Majka božica Bratstva Arizona Wilder tvrdi da je vidjela Johnsona kako mijenja oblik na žrtvenim obredima. Johnsonovo srednje ime - Baines - potječe od srodnih škotskih klanova Bain, Bayne, Beathy, Binnie, Beath i Beth. Masoni iz tih klanova tvrde da imaju istog pretka.[19] 'Mac' znači 'sin od', i tako Bainov sin postaje MacBain, a s njima povezani klan Beth postaje MacBeth, škotski kralj koji je postao poznat u cijelom svijetu po djelu 'Williama Shakespearea'. 'Bain' na francuskom znači 'kupka', što je pak podrijetlo naslova pripadnika Reda kupke koji dodjeljuje britanski monarh. Masonski 'Vitezovi od kupke' prolaze kroz kupelj pročišćenja ili odrješenja od grijeha prije nego što izvedu ubojstva i pustošenja u ime Bratstva. Poslije smrti svog supruga Jackie Kennedy je otputovala na otok Delos u Egejskom moru, koji je prema legendama mjesto rođenja božice Dijane i Apolona, grčkog boga Sunca. Dijana (Mjesec) i Apolon (Sunce) često se susreću zajedno u simbolizmu Bratstva. Delos je, osim toga, poznat kao Otok mrtvih, jer se za drugu

verziju božice Dijane, poznatu pod imenom Hekata, kaže da je zaštitnica 'paklenih vještina'. Jackie je posjetila Apolonov hram u Delfima u Grčkoj, i u ruševinama grčkog kazališta na tom mjestu izvela drevni obred poznat kao Pozdrav Suncu. Prema Jamesu Shelbyu Downardu, ona je to izvela «vještinom jednog Aleistera Crowleya».[20] Još jedna postaja na njenom proputovanju bio je otok Santorini, poznat po vampirima. Izvor priča o vampirima su rituali pijenja i sisanja krvi koje je izvodilo Bratstvo, kao i njihovi rituali 'sisanja energije'. Priče o vampirima stavljaju nam istinu pod nos tako da mislimo da se radi o običnoj fikciji. To je nešto što Bratstvo voli činiti pomoću svog najjačeg oružja za komunikaciju, Hollywooda, što je pak ime koje potječe od božikovine, svetog stabla druidskih čarobnjaka. Hollywood zovu mjestom magije. On je upravo to. Poigrava se našim umovima, manipulira iluzijama.

Vrlo je mnogo sličnosti između Kennedyevog ubojstva, ritualnog ubojstva kralja Sunca, te ubojstva Diane, princeze od Walesa, u onome za što sam uvjeren da je bilo ritualno ubojstvo božice Mjeseca koja je drevnim narodima bila poznata kao Dijana. Davno prije nego što će postati predsjednik, bilo je isplanirano da će Kennedy umrijeti na tom mjestu, a vjerujem da je i Diana isto tako barem nekoliko godina bila pripremana da umre u Parizu, na tom mjestu i u to vrijeme. Posve je moguće da je to planirano od njihovog djetinjstva, pa čak i od rođenja. Svjestan sam koliko ekstremno to zvuči, ali kada se udubite u proučavanje Bratstva vrlo brzo shvatite da oni svoje planove ne formuliraju tjednima ili mjesecima unaprijed, nego doslovno stoljećima. Iz niže četvrte dimenzije gmazovi imaju bitno drukčiju perspektivu vremena u ovoj dimenziji od nas. U završnim ću poglavljima to detaljnije objasniti, kao i zašto se i kako takva ritualna ubojstva izvode s toliko posvećivanja pažnje pojedinostima. Planiranje ubojstva Rimokatolika Johna Kennedya, kralja Sunca, kako bi se obilježila obljetnica Inkvizicije Rimske crkve protiv Vitezova templara (ili neki drugi ritual) očigledno je moglo biti dogovoreno desetljećima unaprijed, a žrtveni jarac izabran i pripreman za mjesto predsjednika. Na isti način, Dianino rođenje 1961. u obitelji Spencer, lozi Bratstva, moglo je biti povod da ona bude izabrana kao simbol božice Dijane koja bi bila odvedena u ritualnu smrt na drevnom svetom mjestu štovanja i prinošenja žrtava Dijani - tunelu Pont de L'Alma u Parizu. Držim da postoji vrlo velika mogućnost da je doista tako i bilo. Baš kao što je Kennedy bio doveden na mjesto predsjednika 1960. radi njegovog ritualnog ubojstva 1963. godine, tako je Diana manipulacijama dovedena u brak s princem Charlesom i, naposljetku, u tunel Pont de L'Alma. Ljudi kažu da bi organiziranje Dianinog ubojstva zahtijevalo enormno planiranje i strahovito puno vremena. Da, to je vjerojatno točno. Ali, oni su na raspolaganju imali obilje vremena.

Diana Frances Spencer rođena je 1. srpnja 1961. u Park Houseu na kraljičinom imanju Sandringham u Norfolku, kao treća i najmlađa kći vikonta Althorpa, kasnijeg 8. grofa Spencera, i njegove prve supruge Frances Roche. Njezini su se roditelji razišli kad joj je bilo šest godina, a razveli su se 1969. Njena se majka udala

za tapetskog tajkuna Petera Shand-Kidda. Diana je imala mlađeg brata Charlesa, sadašnjeg grofa Spencera, i dvije sestre, Jane i Sarah. Prije Diane rodio se još jedan sin, ali je umro, pa je ona vjerovala da bi njenim roditeljima bilo puno draže da je ona bila dječak, sin i nasljednik. Diana je izjavila da je njeno djetinjstvo bilo vrlo nesretno, i cijelog svog kratkog života čeznula je za ljubavlju i toplinom koji su joj bili uskraćeni dok je bila dijete. Živeći u Sandringhamu poznavala je kraljicu otkad je bila mala djevojčica, i običavala se igrati s kraljevskom djecom. Priča se da je Charles prvi put vidio Dianu dok je ona još bila u dječjim kolicima. Ona se sjećala, bez imalo radosti, kako su je za vrijeme praznika godinu za godinom ostavljali u kraljičinoj rezidenciji da gleda film *Chitty Chitty Bang Bang*. Izbor filma je zanimljiv jer ga je napisao Ian Fleming, obavještajni agent, prijatelj Aleistera Crowleya i autor romana o Jamesu Bondu. U filmu se pojavljuju kralj i kraljica koji mrze djecu. Oni zapošljavaju lovca na djecu da djecu mami, otima ih i stavlja u kavez. Nakon toga djecu odvoze u dvorac i zaključavaju u tamnicu. Sve je to simbolizam onoga što se stvarno događa, i nema šanse da su Windsori to tako često puštali Diani pukim slučajem. Diana je zasigurno već u Sandringhamu hvatala 'vibre' Windsora. Andrewu Mortonu je u njegovoj knjizi *Diana: Her True Story* (Diana: Njena istinita priča) rekla: «Atmosfera je uvijek bila vrlo čudna kad smo odlazili tamo, i ja sam udarala i tukla se sa svakim tko bi nas pokušao natjerati da idemo tamo».[21] Tako su Windsori bili itekako svjesni Diane od trenutka kad se rodila. Kad joj je bilo 13 godina Diana se iz Norfolka preselila u Althorp u Northamptonshire, djedovinu obitelji Spencer, nakon što je njen otac naslijedio naslov 'grof Spencer'. Dianu je posebno teško pogodilo kad je njen otac oženio Raine, kćer spisateljice Barbare Cartland. Diana je prema njoj osjećala duboko gađenje. U knjizi *Diana: Her True Story* rekla je da je u rujnu 1989. na Raine iskalila svoje dugogodišnje frustracije: «Rekla sam joj što mislim o njoj, nisam ni sama znala da u meni ima toliko bijesa. Sjećam se da sam ju doslovno uhvatila za grkljan». Rekla sam: 'Kad bi samo znala koliko smo te svi mrzili zbog toga što si učinila, uništila si kuću (Althorp), potrošila si sav tatin novac, a zašto?'». Empatija koju je Diana osjećala prema ljudima u emocionalnim patnjama potjecala je od njenih vlastitih emocionalnih ožiljaka koje je nosila cijelog života.

Spenceri su obitelj iz elitne loze. Oni su rođaci Spencer-Churchilla, i u rodu su s obitelji Marlborough iz palače Blenheim u Oxfordshireu, gdje je rođen Winston Churchill. Među drugim precima bili su vojvoda od Marlborougha, Sir Robert Walpole, a obitelj Spencer naslijedila je nemalo bogatstvo od Sarah, vojvotkinje od Marlborougha. I oni su se ženili s obitelji Cavendish, vojvodama od Devonshirea u Chatsworth Houseu, pa je taj ogranak postao poznat kao Spencer-Cavendish. Dianini zajednički preci s princem Charlesom bili su 3. vojvoda od Devonshirea i - najvažnije - kralj James I, prvi kralj Engleske i Škotske iz loze Stuarta te pokrovitelj Francisa Bacona. Kralj James je odigrao vrlo važnu ulogu u širenju Bratstva, osnivanju kompanije *Virginia* koja još uvijek nadzire Sjedinjene Države i nastanku Biblije kralja Jamesa. Diana je po nekoliko linija također bila potomak kraljeva

Stuarta, Charlesa II i Jamesa II, koji su je povezivali, kao i James I, s krvnom lozom Merovinga iz Francuske. Charles II je imao toliki broj vanbračne djece da sam Bog zna gdje su neke od njihovih krvnih linija danas. Jedna je stvar sigurna - Bratstvo to zna. Među elitnim obiteljima Spenceri su važna krvna linija, a Diana je bila u srodstvu s bezbrojnim aristokratskim linijama, uključujući grofove od Lucana. Pogledamo li još šire, Spenceri imaju krvne veze s mnogim vodećim američkim obiteljima, i u dalekom su srodstvu s Rockefellerima. Imaju dugu povijest služenja monarhu, pa se tradicija nastavila s Dianinim ocem. On je bio kraljevski pratilac kralja Georgea VI (koji je bio oženjen za kraljicu majku) i kraljice Elizabete. Dianina sestra Jane udana je za Sir Roberta Fellowesa, koji je bio kraljičin privatni tajnik u vrijeme Dianine smrti. Obje Dianine bake - grofica Spencer i Ruth Lady Fermoy - bile su pripadnice unutarnjeg kruga dvora kraljice majke, kao i četiri njene pratetke. Spenceri i kraljica majka bili su vrlo bliski, i Lady Fermoy i kraljica majka manipuliranjem su Dianu navele na brak s princem Charlesom. To bi moglo biti izuzetno važno znate li pravu prirodu kraljice majke.

Odbrojavanje do braka počelo je kad je 1977. Diana srela princa Charlesa u Althorpu, u vrijeme dok je on bio u vezi s njenom sestrom Sarah. Diani je tada bilo 16 godina, no Windsori su joj se počeli stvarno nabacivati tek tri godine kasnije. S kraljicom majkom i Lady Fermoy koje su manipulirale iza kulisa, bila je pozvana na ples u Buckingamskoj palači prilikom proslave Charlesova 30. rođendana. Tad ju je, u srpnju 1980. Charlesov prijatelj Philip de Pass zamolio da ostane s njima dok je princ bio tamo. Po Dianinim vlastitim riječima, Charles je plazio po njoj i «praktično je skakao na mene».[22] Zamolio ju je da sljedećeg dana s njim otputuje do Buckingamske palače, i uslijedio je poziv da se u rujnu pridruži Windsorima u Balmoralu, njihovoj rezidenciji u Škotskoj. Charles ju je na kraju zaprosio, a ona je pristala. «Tako te volim», rekla mu je Diana. «Što god ljubav bila», odgovorio je Charles.[23] To je izjava koja doista mnogo govori o Windsorima i načinu na koji odgajaju svoju djecu. Oni ne razumiju ljubav zato što je tako malo daju i primaju. Zamislite da ste malo dijete i da morate stati u red sa svim drugim ljudima kako biste se rukovali sa svojom majkom kad se vrati iz posjeta inozemstvu. Tako su kraljica i princ Philip tretirali Charlesa. Diana je bila odgojiteljica u vrtiću kad se po medijima proširila priča o njihovom odnosu i kad je njen život dospio u središte pažnje javnosti. Tada je započela i njena noćna mora s Windsorima. Gledajući unatrag, Diana je mogla uvidjeti da joj Charles nikada nije bio iskreno privržen. I prije vjenčanja shvatila je da je on u vezi sa svojom pravom ljubavi, Camillom Parker-Bowles, koja se nastavila i rasla tijekom njihovog braka. Charles i Camilla komunicirali su koristeći kôd 'Gladys i Fred'. Poput Windsora, Camilla je bliska s Rothschildima, a na prvu godišnjicu Dianine smrti bila je na jonskom otoku Krfu, uživajući u gostoprimstvu lorda Jacoba Rothschilda.[24] On je potrošio 16 milijuna funti na unajmljivanje i obnovu dvorca Spencerovih iz 18. stoljeća, koji ima pogled na Green Park u Londonu, u blizini Buckinghamske palače.[25]

Windsori su željeli da Diana rodi nasljednike s genima Spencera, i to je sve što je ona za njih bila: inkubator. Tjedan dana nakon što se zaručila za Charlesa, počela je njena bulimija. To je poremećaj prehrane kod kojeg sami sebe tjerate na povraćanje nakon što pojedete neku hranu. Diana je povraćala tri do četiri puta dnevno i postala očajno mršava. Kao što sam spomenuo u jednom od prethodnih poglavlja, mnoge osobe koje su u djetinjstvu bile žrtve seksualnog i sotonističkog zlostavljanja kasnije u životu boluju od bulimije. Ona je izjavila da je njenu bulimiju 'potaknuo' slučaj kad je Charles stavio svoju ruku na njen struk i rekao: «O, malo smo bucmasti ovdje, zar ne?». Bulimija je bolest emocija, kao i većina bolesti, a Diana je bila u emocionalnom previranju još i prije vjenčanja. Ovako je opisala Charlesovo držanje:

> «On je pronašao djevicu, žrtveno janje, i na neki način bio je opsjednut mnome. Ali to je bilo toplo-hladno, toplo-hladno. Nikad niste znali kakvog će raspoloženja biti, gore-dolje, gore-dolje... Osjećao je strahopoštovanje prema svojoj mami, otac ga je zastrašivao, a ja sam uvijek bila treća osoba u sobi.»[26]

Našla se sa svojim sestrama i rekla im da neće biti u stanju proći kroz vjenčanje, posebno s Camille koja je još uvijek bila u njihovim životima. Sestre su odgovorile da nema izbora jer «tvoje lice je na ubrusima i sad ti je prekasno da se 'utrtariš'». Prije vjenčanja Diana je boravila u Clarence Houseu, londonskoj rezidenciji kraljice majke. Kad je tamo stigla, nije bilo nikoga da ju dočeka, pa je rekla da je to bilo kao da dolazi u hotel. Diana i Charles vjenčali su se u Katedrali sv. Pavla 29. srpnja 1981. Rekla je da se tog jutra u Clarence Houseu osjećala smireno, smrtno smireno: «Osjećala sam da sam janje koje vode na klanje. Znala sam to, i nisam mogla učiniti ništa protiv toga».[27] Kakvih li proročanskih riječi, što će se kasnije pokazati. Prvu noć svog medenog mjeseca proveli su na obiteljskom imanju Mountbattena u Broadlandsu u Hampshireu, prije nego što su u kraljevskoj jahti Britannia (Barati) otišli na krstarenje po grčkim otocima. Bulimija se pogoršala i ona je razmišljala o samoubojstvu, tolika je bila njena nesreća. «Moj muž je činio sve da se osjećam tako neprikladnom na svaki mogući način, da bi me opet gurnuo dolje svaki put kad bih uspjela izroniti da uhvatim dah. Tako sam mrzila samu sebe». Jedna od Dianinih kraljevskih dužnosti 1982. bila je da predstavlja kraljicu na sprovodu princeze Grace od Monaca, još jedne žrtve Bratstva koja je poginula kad su zakazale kočnice njenog automobila. Princeza Grace, bivša glumica Grace Kelly, vodila je monaški ogranak Reda Sunčevog hrama s Jean Louisom Marsanom, bliskim prijateljem njenog supruga princa Rainiera. Windsori su dobili što su htjeli kad je začet princ William. Diani je rečeno da porod treba biti izazvan tako da se uklapa u Charlesov program igranja pola, pa je plavokosi i plavooki William rođen 21. lipnja 1982. na ljetni solsticij. Prije svega, kakav to otac i suprug inzistira da njegovoj ženi i sinu daju nepotrebne lijekove za izazivanje poroda zbog njegovog programa igranja pola? Kao drugo, zar netko stvarno vjeruje da je to bio pravi razlog? Windsori su do te mjere opsjednuti astrologijom i ezoterijskim vještinama da je majka jednog mog prijatelja iz Irske, inače vidovnjakinja i astrologinja, s nevjerojatnom točnošću mogla predvidjeti koje će boje kraljica i kraljica majka nositi svakoga dana. Svaki je put bila u pravu, jer je znala koje su boje povezane s kojim danima prema ezoterijskom zakonu. Obitelj do te mjere ogrezla u sotonizam, ezoterijske misterije i kult Sunca izaziva rođenje nasljednika kako bi bili sigurni da će se roditi na ljetni solsticij, vrijeme kad je Sunce na vrhuncu svoje moći, i to da je samo slučajnost? Nema šanse. Nazvan je William (prema Vilimu Osvajaču iz Crnog plemstva) Arthur (prema simbolu boga Sunca, kralju Arturu) Philip (prema vojvodi od Edinburgha) Louis (prema Louisu Mountbattenu). Williamova prva ozbiljna djevojka, prema britanskom tisku, bila je Emma Parker-Bowles, nećakinja ljubavnice njegovog oca, Camille. Princ Harry rođen je u rujnu 1984. i time je Diana prestala biti korisna Windsorima. «Onda iznenada, kad je Harry rođen, samo je puklo, naš brak, sve je otišlo k vragu», rekla je Andrewu Mortonu.[28] Diana i Chares razdvojili su se 1992. a razveli su se 28. kolovoza 1996. godine. Skoro točno godinu dana kasnije ona je bila mrtva.

Diana je živjela u apartmanima u Kensingtonskoj palači ili 'KP-u', kako ga je ona zvala. Princ Michael od Kenta, veliki majstor engleskih masona, također tamo ima dom. Mašinerija Bratstva-Windsora pokušala je uništiti Dianin kredibilitet i ugled u javnosti. Preko medija je 1992. objavljen njen intiman telefonski razgovor s trgovcem automobilima Jamesom Gilbeyem. Na vrpci je Diana rekla da je Charles pravi mučitelj. Rekla je Gilbeyu: «Izaći ću i osvojit ću svijet, odradit ću svoj dio onako kako znam, i ostavit ću ga za sobom».

Ali usprkos tome, a možda upravo zbog napora da ju se diskreditira, Dianina je popularnost i dalje trajala i rasla. Njena jedinstvena kombinacija širokog srca, globalnog istaknutog položaja i intenzivne želje da izravna račune s Windsorima ugrozili su sam opstanak kraljevske obitelji. Njena prirođena suosjećajnost i empatija s ljudima gurali su bezosjećajne Windsore u sjenu i razotkrivali su ih kao zastarjele i nevažne. Naivna, sramežljiva 19-godišnjakinja, namamljena u mrežu Windsora, sada je bila žena koja je shvaćala svoju pravu moć i bila spremna iskoristiti ju. Iznijela je pitanje nagaznih mina iz opskurnosti na naslovne stranice u cijelom svijetu, a imala je mogućnosti napraviti isto s bilo kojom temom koju bi izabrala. Za Windsore i Bratstvo ta dama je predstavljala opasnost s velikim 'O'. Bila je, osim toga, upoznata s mnogim intimnim tajnama Windsora i *establishmenta*. Navodno je znala gdje su pokopana tijela, i u svom slavnom intervjuu za BBC-jevu emisiju o trenutnim političkim događajima *Panorama* u studenom 1995. pokazala je da je spremna neke od njih razotkriti. Taj intervju, u kojem je vrlo otvoreno govorila o svom nesretnom odnosu s kraljevskom obitelji, Windsorima je nanio neizmjernu štetu, i mora da su se pitali kog će vraga ona napraviti sljedeće. Na svojim putovanjima po svijetu sreo sam čovjeka kojeg je Diana nazvala u ožujku 1997., nekoliko mjeseci prije smrti. Ostao je zatečen kad mu je rekla

da je princeza od Walesa, i u početku joj nije vjerovao, posebno kad mu je rekla da ga zove s 'telefona u supermarketu' u Engleskoj. Međutim, Diana i taj čovjek imali su zajedničkog prijatelja, a jedna Dianina bliska prijateljica rekla mi je da je ona često zvala ljude s javnih telefona, posebno iz robne kuće u Kensingtonu, kad je željela biti sigurna da razgovor neće biti prisluškivan. Diana se tom čovjeku divila zbog njegove mudrosti i znanja. Rekla je da ima za otkriti nešto što će uzdrmati svijet, i trebao joj je njegov savjet kako da to učini na najbolji način. On ne želi otkriti što mu je rekla, ali kad sam rekao da znam da je ona bila svjesna povezanosti Windsora s globalnim krijumčarenjem droge, on je odvratio: «O, ne, bilo je nešto mnogo gore od toga». Nešto dalje u ovom poglavlju mogli biste steći predodžbu o tome što je to moglo biti. Diana je znala puno više nego što ljudi misle, kao što ćemo također vidjeti. Ali, bila je to samo jedna razina zavjere da se Dianu ubije. Ne sumnjam da je na najvišoj razini crnih magova koji kontroliraju mreže Bratstva njena smrt bila odavno planirana u skladu s njihovim drevnim i duboko bolesnim ritualima. Te dvije razine, praktična potreba da ju se ukloni (niži inicirani) i potreba za ritualnim ubojstvom 'božice Dijane' (najviši inicirani) išle su ruku pod ruku, baš kao što je bio slučaj i kod ubojstva predsjednika Kennedya.

Konačan slijed događaja koji su doveli do njene smrti uključuje, gotovo na svakom koraku, čovjeka po imenu Mohamed Al Fayed, egipatskog 'vlasnika' *Harrodsa*, dućana za elitu u Knightsbridgeu u Londonu, te oca Dodija Fayeda koji je poginuo u sudaru zajedno s Dianom. Al Fayed ujedno je vlasnik hotela *Ritz* u Parizu. To je tip koji neprestano mekeće o potrebi za «istinom» i «pravdom» u vezi s Dianinom smrti, a ne bi prepoznao istinu ni da ga ubode u oko. U svakoj prilici možete prepoznati kada Mohamed Al Fayed laže – usne mu se miču. On je vodio dugu, javnu i podmuklu borbu za kontrolu nad *Harrodsom* i kućom *Fraser* s Tinyem Rowlandom, direktorom još jednog paravana Bratstva, *Lonrhoa*, kompanije *London-Rhodesia*, koja je bila odgovorna za silna manipuliranja Afrikom i Afrikancima. U jednoj fazi Ministarstvo trgovine i industrije provelo je istragu o preuzimanju *Harrodsa* i zaključilo: «Laži Mohameda Fayeda i njegov uspjeh u 'ušutkavanju' tiska stvorili su novu činjenicu: da su laži bile istina, a istina je bila laž».[29] To bi bio prikladan epitaf za čovjeka kojeg su *Private Eye*, britanski satirički magazin i drugi, prozvali folirantskim faraonom. Izvještaj je također otkrio da je Al Fayed lagao o svom obiteljskom podrijetlu. Tvrdio je da potječe iz imućne egipatske obitelji, i da je taj novac iskoristio za kupnju *Harrodsa*. U stvari, potječe iz nimalo dobrostojeće obitelji i nije imao nikakvog vlastitog novca. Rođen je 27. siječnja 1929. u Aleksandriji kao sin školskog inspektora. Prodavao je *Coca-Colu* na ulici, a kasnije je išao od vrata do vrata prodajući šivaće strojeve *Singer*. Život mu se promijenio kada su ga predstavili Adnanu Khashoggiju, danas najpoznatijem svjetskom trgovcu oružjem. Khashoggi je bio sin osobnog liječnika Saudijskog kralja, i Khashoggiji su zaposlili 'Al' Fayeda (tada Mohameda Abdela Moneima Fayeda) na svojim poslovnim pothvatima. Kako se čini, on se kasnije posvađao s obitelji Khashoggi, i nastavio lažima krčiti put kroz brojne poslovne dogovore koji

su mu donijeli puno novca od dogovaranja poslova za druge i uzimanja provizije. Građevinska kompanija *Costain* bila je jedan od njegovih glavnih izvora prihoda u ranim danima, ali nije zgrnuo ni približno toliko novca koliko je tvrdio da ima. Detaljnu pozadinu možete pronaći u knjizi Toma Bowera *Fayed, The Unauthorised Biography* (Fayed: Neautorizirana biografija).[30] Al Fayedovo poslovanje s haitijskim diktatorom Papom Docom dovelo je do toga da se CIA počela zanimati za njegove aktivnosti. U jednom CIA-inom izvještaju o njemu stoji primjedba: «Na čovjeka ostavlja dojam kao da je istovremeno prijateljski i zao».[31]

Iako je postao imućan po standardima ostatka stanovništva, nije imao ni izbliza dovoljno vlastitog novca da kupi *Harrods*, tako da je upotrijebio bogatstvo brunejskog sultana, jednog od najbogatijih ljudi na svijetu. Sultan je bio taj koji je osigurao novac za *Harrods*, a Al Fayed je djelovao u njegovo ime i prilikom kupnje prestižnih londonskih hotela Savoy i Dorchester. Al Fayed može glumiti velikog tajkuna, ali u najvećoj igri on je 'potrčko' koji prima zapovijedi i radi kako mu se kaže. To je fascinantno, obzirom da nas navode da povjerujemo da su Mohamed Al Fayed i kraljica na različitim stranama i da se jedno drugom suprotstavljaju u vezi s onim što se dogodilo Diani. Doista je neobično, dakle, što je Mohamed Al Fayed podređen brunejskom sultanu, a engleska kraljica je prijateljica brunejskog sultana. Otišla mu je u posjet i ostala kod njega od 16. do 20. rujna 1998.[32] Što se to ovdje događa? Al Fayedova najumiljatija medijska pudlica je *Daily Mirror* koji mu je služio kao privatni bilten. *Mirror* je uložio velik napor da dobije intervju sa mnom u lipnju 1998. usprkos mojoj početnoj nesklonosti. Ali kad sam reporteru dao do znanja što mislim o Al Fayedu, članak je otkazan po nalogu urednika Piersa Morgana koji osobno vodi intervjue s Al Fayedom za *Mirror*.

Postupanje po nalozima vrlo bogatih i moćnih, te korištenje izuzetno beskrupuloznih poslovnih metoda pokazalo se ekstremno profitabilnim za Al Fayeda. On posjeduje zbirku blindiranih Mercedesa, helikopter *Sikorsky* od 3,5 milijuna funti, avion *Gulfstream* od 13 milijuna funti, jahtu *Jonikal* od 15 milijuna funti, dvorce i 20.000 hektara zemlje u Škotskoj, kao i skupe domove u Gstaadu, New Yorku, Dubaiu, Ženevi, Geroni, Londonu, Surreyu i Los Angelesu, potpuno namještene i s poslugom.[33] Balnagown, njegov škotski dvorac, nalazi se u blizini Loch Nessa. Sve dok bude radio onako kako mu se kaže i dok bude Bratstvu od koristi, njegovo će bogatstvo trajati. Ako ne bude – nestat će. Iscijedit će ga kao limun. Još jedan izvor prihoda za Fayede, i ovoga puta povezan s brunejskim sultanom, trgovina je oružjem. Al Fayedov bivši šurjak i Dodijev ujak, Adnan Khashoggi, zloglasni saudijski trgovac oružjem i utjerivač dugova, dogovorio je brojne prodaje oružja, što legalne što ilegalne, vrijedne milijarde dolara. Mnogi od dogovora za takve poslove odvijaju se u hotelu *Ritz* u Parizu, čiji je vlasnik Mohamed Al Fayed (ili sultan?). Jedan je to od razloga zašto je Al Fayed 'ozvučio' *Ritz* radi prisluškivanja svojih VIP gostiju. U stvari, on je 'ozvučio' sve, kao što ćemo vidjeti. On je duboko umiješan u organiziranje trgovine oružjem, i Dodi je često bio neslužbeni posrednik u dogovorima oružje-za-naftu između zaljevskih država i Amerike.[34] Adnan

Khashoggi bliski je suradnik Georgea Busha, i financirao je dio Bushove 'Iran-Contra' operacije razmjene oružja za drogu tijekom kasnih 1980-ih. George Bush je, sa svoje strane, prisan prijatelj kraljice i princa Philipa. Al Fayed je uključen u brojne podzemne poslove i zavjere u vezi s događajima, ljudima i temama za koje on očajnički nastoji da ostanu tajni. Po mom mišljenju, radi se o čovjeku kojem ne treba vjerovati ni pod kakvim okolnostima. Osim toga, potrebno je naglasiti da su pripadnici muslimanske elite, poput brunejskog sultana, važni igrači u piramidi Bratstva, a Velika loža Kaira jedan je od najvažnijih centara tajnih društava u svijetu. Teško da će nas to iznenaditi imamo li u vidu opsjednutost Bratstva drevnim Egiptom te njegovim ritualima i simbolima. Gmazovske krvne loze možda jesu pretežno arijske, ali daleko od toga da su isključivo takve. Djeluju kroz određene struje u svim rasama, a Arapi i 'Židovi' svakako su među njima. Jedno od najmoćnijih tajnih društava u arapskom svijetu je Red mističnog svetišta ili 'Svetištari'. Oni su povezani s Vitezovima templarima, te masonima jorkškog i škotskog obreda. Među njihovim članovima u SAD-u bili su predsjednik Franklin Delano Roosevelt i njegov nasljednik, predsjednik Harry S. Truman. Postoji također Svetište prinčeve dvorane za crne pripadnike Bratstva, uključujući samozvanog glasnogovornika crnačke zajednice u Sjedinjenim Državama, Jessea Jacksona.

Al Fayed služio je interesima Bratstva i *establishmenta* na različite načine, dok se u javnosti predstavljao kao protivnik istog tog *establishmenta*. Razotkrio je, primjerice, dva konzervativna člana parlamenta, Neila Hamiltona i Tima Smitha, koji su uzimali novac kako bi postavili određena pitanja u Donjem domu. To je potpuno nezakonito. Al Fayed znao je da je tako, jer je on bio taj koji im je davao novac! Vladi konzervativaca ta je priča nanijela ogromnu štetu i uvelike je pomogla štićeniku Bratstva, Tonyu Blairu, da izbori uvjerljivu pobjedu Laburističke stranke na sljedećim općim izborima. K tomu, Al Fayed je dosad uspijevao izbjeći pokretanje krivičnog postupka zbog sve većeg broja mladih zaposlenica *Harrodsa* koje tvrde da ih je seksualno napastovao. Njegova opsjednutost seksom je legendarna. Jedna djevojka, 17-godišnja Samantha-Jane Ramsay, rekla je da kad se svom nadgledniku požalila da ju je Al Fayed pipao, ovaj je uzdahnuo: «Još jedna». Al Fayed ju je otpustio zato što se požalila, kao što radi sa svima koji progovore o njegovom seksualnom zlostavljanju i stilu poslovnog 'menadžmenta'. John Monks, generalni tajnik Kongresa sindikata, rekao je da je u *Harrodsu* vladao «režim straha i terora». Kad je Samantha-Jane sa svojom pritužbom otišla u lokalnu policijsku postaju Marylebone, kaže da joj je policajac rekao: «Niste prva koja nam se obratila. Imamo nekoliko inča debele dosjee o g. Al Fayedu, ali nikakve dokaze. Bila bi to vaša riječ protiv njegove».[35] Dosje debeo nekoliko inča o različitim djevojkama koje podnose istu tužbu protiv istog čovjeka predstavlja, rekao bih, nešto više od «nikakvog dokaza». Ali Al Fayed, čovjek za kojega tvrde da bi ga *establishment* volio uništiti, preživljava nedirnut. Ovo je tek dio pozadine o lažljivcu, prevarantu, seksualnom zlostavljaču, sotonistu i *frontmanu* brunejskog sultana koji je imao potpunu kontrolu nad Dianinom sigurnošću u danima i satima koji

su prethodili njenoj smrti. Ne bih mu povjerio ni sigurnost svoje mačke. I doista, kao što je Tom Bower dokumentirao, Al Fayed je zapovjedio svojim ubojicama da upucaju jednu mačku koja mu se nije sviđala.

Al Fayed je postao blizak s obitelji Spencer preko Dianinog oca grofa 'Johnnya' Spencera i maćehe Raine. On je 'Johnnyu' pomogao da prebrodi financijske poteškoće, izjavivši da grofa smatra svojim bratom.[36] Raine, koju Diana nije podnosila, dao je mjesto u upravnom odboru *Harrodsa*. Al Fayed je sponzorirao prestižne kraljevske događaje kao što je Kraljevski konjički *show* Windsora i natjecanje u polu, no posebno je podupirao ideje i dobrotvorne akcije koje je podržavala Diana. Bob Loftus, šef osiguranja u *Harrodsu* od 1987. do 1996. rekao je za emisiju *Dispatches* britanskog Channel Foura u lipnju 1998. da je imao naređenje odmah javiti Al Fayedu kada Diana uđe u robnu kuću. Al Fayed bi tada otišao u odjel u kojem je ona kupovala i 'slučajno' bi ju tamo sreo. Svakog Božića zeleni *Harrodsov* kombi zaustavio bi se pred Dianinim domom, palačom Kensington, s poklonima za nju i dječake od 'stričeka Mohameda'. Kada pogledate dokaze, uložio je velik trud da udvaranjem na svaki mogući način osvoji prijateljstvo princeze od Walesa. Dana 3. lipnja 1997. pozvao ju je da mu se za ljetne praznike pridruži u njegovoj vili na obali San Tropeza na jugu Francuske. Važan pomak na kojem je tako naporno radio dogodio se 11. lipnja - ona je pristala. Sljedećeg dana dovršio je kupnju 15 milijuna funti vrijedne jahte Jonikal preko svoje bermudske kompanije *Mohafa Shipping*, i na tom se brodu ubrzo rodila Dodijeva i Dijanina romansa.

Dana 11. srpnja Diana je sa svojim sinovima Williamom i Harryem stigla u San Tropez kako bi odsjela u osmerosobnom luksuznom apartmanu na dva i pol hektara Al Fayedovog imanja u ekskluzivnom naselju Le Parc. U to je vrijeme Dodi Fayed još uvijek bio u svom stanu u Parizu sa svojom zaručnicom Kelly Fisher, američkim modelom. Četrdesetjednogodišnji Dodi bio je 'potrčko' svoga oca i živio je od njegovog bogatstva, iako je u jednom trenutku postigao određen uspjeh u filmskoj industriji kao slobodni producent britanskog filma *Vatrene kočije,* opet zahvaljujući očevom novcu. Imao je reputaciju *playboya* i trošio je vrlo mnogo; poznato je da je jednom u dva mjeseca nabio račun od 100.000 dolara na svojoj *Amex* kartici. Njime je dominirao njegov otac, pa je čak i u njegovim filmskim poslovima svaku odluku trebao potvrditi Al Fayed. Dodi je radio sve što bi mu njegov otac rekao da učini. S Kelly Fisher je bio zaručen osam mjeseci, i ona je očekivala da će praznike provesti na jahti Jonikal. Ali uvečer 14. srpnja Dodi je primio telefonski poziv svog oca koji mu je naredio da smjesta ode u San Tropez kako bi bio s Dianom. Kelly Fisher je u intervjuu za emisiju *Dispatches* opisala što se zatim dogodilo:

> «*(Dodi)* je rekao da ide u London i da će se vratiti, te da ćemo onda ići u San Tropez. Tu večer nije me nazvao, i na kraju sam ga uspjela dobiti na njegov mobitel. Rekla sam: 'Dodi, gdje si?', a on je odgovorio da je u Londonu. Rekla sam: 'OK, odmah ću te nazvati u tvoj stan'. Odvratio je: 'Ne, ne, nemoj me

zvati.' Opet sam ga upitala: 'Dodi, gdje si?', a on je priznao da se nalazi u južnoj Francuskoj. Njegov je otac bio zatražio od njega da ode tamo i da ne povede mene, sad to znam.»

Dva dana kasnije Dodi je poslao privatni avion da prebaci Kelly u San Tropez. No dok je on boravio s Dianom, Kelly su držali na jednoj drugoj jahti Fayedovih. «Sjedila sam ondje zarobljena», rekla je. «Tako me držao u mom malom brodskom kavezu a on je, to sada znam, zavodio Dianu.» Dana 31. srpnja Diana se vratila u San Tropez na drugi odmor s Dodijem, ovoga put sama. Kelly Fisher se vratila u Los Angeles i pripremala za vjenčanje s Dodijem, za koje kaže da je bilo zakazano za 9. kolovoza. Međutim, dva dana prije toga u svjetskim je medijima pukao glas o romansi između Dodija i Diane. Kelly je za to doznala od prijateljice koja je vidjela sliku u novinama. Prisjeća se:

> «Počela sam ga zvati u London, jer sam tada već očekivala da će doći za jedan dan. Zvala sam njegovu privatnu liniju, ali nije bilo odgovora. Zato sam onda nazvala tajnicu i tražila da razgovaram s njim, a ona me nije htjela spojiti. Tada se umiješao Mohamed koji mi je uz gomilu groznih riječi rekao da ih više nikada ne nazovem. Odvratila sam: 'On je moj zaručnik, o čemu vi to govorite?' Poklopio mi je slušalicu, a ja sam ponovno nazvala da bi mi tajnica rekla da više nikad ne zovem jer moji pozivi neće biti prespojeni. Bilo je to doista užasno.»[37]

Koje li ironije: Diana je Kensingtonsku palaču dala očistiti od uređaja za prisluškivanje, a sada se našla u šakama čovjeka kojem je prisluškivanje bila opsesija. Al Fayedova vila u San Tropezu bila je ozvučena, kao i sva imanja Fayedovih. Sve što je Diana izgovorila moglo se čuti. Bob Loftus, bivši šef osiguranja u *Harrodsu*, rekao je da je ozvučavanje tamo bilo «vrlo opsežna operacija» i da je uvijek bilo pod ravnanjem Al Fayeda.[38] Henry Porter, londonski urednik magazina *Vanity Fair*, proveo je dvije godine istražujući Al Fayeda, te je rekao da su naišli na njegovu gotovo opsesivnu upotrebu prislušnih uređaja za snimanje telefonskih razgovora, ozvučenje soba i snimanje ljudi kamerama. Preko zajedničkih prijatelja Porter je upozorio Dianu na Al Fayedovu prošlost i aktivnosti «zato što smo, iz razumljivih razloga, smatrali da je to za nju prilično opasno.»[39] No, čini se da je Diana vjerovala kako se može s time nositi, pa premda je znala da Al Fayed «ponekad zna biti nestašan», mislila je da njoj ne predstavlja prijetnju. On je, međutim, puno više od nestaška, i mnogo češće od 'ponekad'. Izgleda da je rekla svojim prijateljima: «Znam da je nepristojan, ali to je sve». U emisiji *Dispatches* rekli su da imaju pisane dokaze da je Al Fayed ozvučio hotel *Ritz*, a imajući u vidu njegovu prošlost i tajne poslove koji se dogovaraju u *Ritzu*, bilo bi zapanjujuće da to nije napravio. Kelly Fisher je izjavila da je, dok je bila na imanju Fayedovih, jednostavno cijelo vrijeme pretpostavljala da je sve ozvučeno. Rekla je da je to bilo poznato,

a i Dodi joj je rekao da su prisluškivači posvuda. Dodala je: «U stvari, kad sam ga izravno pitala za Dianu, odgovorio je: 'Ne mogu razgovarati s tobom preko telefona'. Rekao je: 'Razgovarat ćemo u L.A.-u'. Znala sam što to znači.» Diana je bila pod 'zaštitom' Al Fayedove sigurnosne mašinerije, i čak su njeni najprivatniji razgovori bili praćeni.

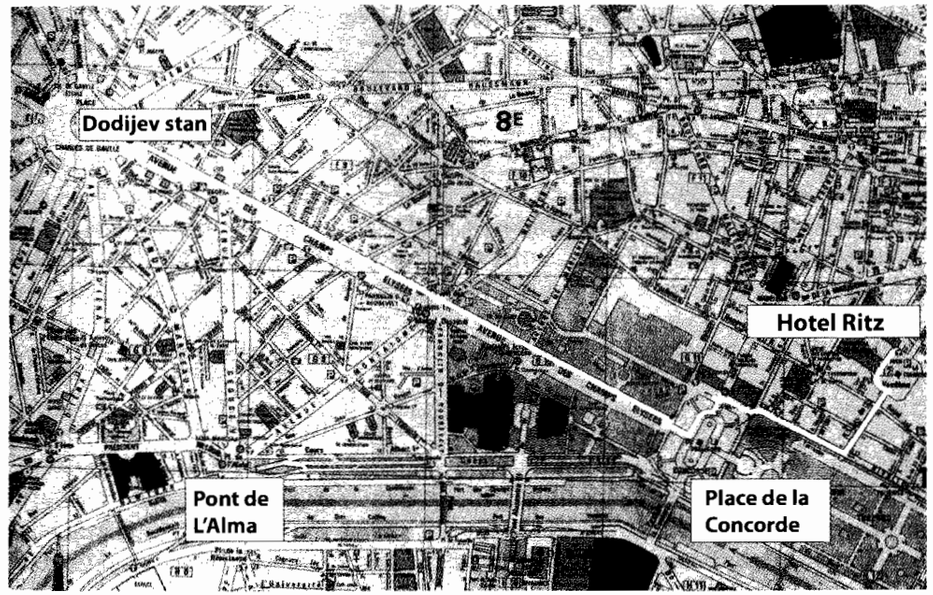
Diana je s Dodijem otišla u Al Fayedovu palaču u elizabetanskom stilu zvanu Barrow Green Court u Oxtedu u Surreyu, a čiji je prethodni vlasnik bio sotonist lord McAlpine. Po cijeloj kući Al Fayed je rasporedio kipove polugolih grčkih božica. Dana 21. kolovoza, usprkos upozorenju Henrya Portera, Diana se opet vratila u San Tropez na još jedan odmor s Dodijem. Al Fayed je koristio situaciju, upoznajući novinare i fotografe sa stanjem stvari, i uposlivši za savjetnika publicista Maxa Clifforda.[40] Al Fayedova mašinerija odavala je informacije o tome gdje se par nalazi kako bi osigurala maksimalan publicitet. Nakon prometne nesreće Al Fayed se žalio da fotografi i novinari nisu puštali princezu na miru, što je izjava koja je, s obzirom na okolnosti, jednostavno zapanjujuća. Romansa Diane i Dodija sada je bila u punom zamahu, i Al Fayed je požurivao svog sina da intenzivira odnos.[41] A što je Al Fayed govorio, Dodi je radio. Ništa nije bilo prepušteno slučaju. Dianina najdraža glazba, tema iz filma *Engleski pacijent* svirala je bez prestanka dok je par krstario na Jonikalu. Diana i Dodi imali su mnogo zajedničkog. Oboje su bili rođeni u bogatim obiteljima,a očevi su im bili hladne osobe. Oboje su iskusili slom braka svojih roditelja kad su njihove majke napustile svoje domove. Čak su u Švicarskoj pohađali srednje škole za visoko društvo nedaleko jedno od drugog. Međutim, ne smijemo odbaciti mogućnost da su kod oboje bile korištene tehnike manipuliranja umom. Upoznao sam velik broj bivših robova kontrolirana uma koji su bili programirani da se ludo zaljube u nekoga tko im u normalnim okolnostima ne bi bio ni simpatičan, a postoje i bezbrojni primjeri 'ljubavnih čini' koje su crni magovi bacili kako bi se netko u njih ludo zaljubio. Moj prijatelj, znanstvenik Brian Desborough objasnio mi je da osjećaj zaljubljenosti ovisi o stvaranju feniletilamina u mozgu. To je kemikalija koja ujedno umanjuje sposobnost djelotvornog rasuđivanja, pa odatle potječe izreka 'ljubav je slijepa'. Proizvodnju tog spoja podržava oslobađanje endorfina, spoja koji se prirodno javlja i povezan je s pamćenjem, učenjem, ublažavanjem bolova, seksualnom željom i regulacijom hormona. Kad bi se ti spojevi kod oba partnera mogli stimulirati, oni bi se istog trena jedno u drugo zaljubili.

Imam dojam da postoji vrlo velika mogućnost da se nešto tome slično dogodilo, te da im je i jednom i drugom bila postavljena klopka. Već se govorkalo o zarukama, ali nemoguće je reći je li to bilo dogovoreno, budući da su izvještaji međusobno proturječni. Osobno, čisto sumnjam u to. Diana i Dodi napustili su južnu Francusku s aerodroma Olbia 30. kolovoza u 13:30, poletjevši za Pariz Al Fayedovim avionom Gulfstream. Prije polaska za London gdje se Diana trebala sresti sa svojim sinovima, očigledno da su noć namjeravali provesti u Dodijevom stanu s pogledom na Arc de Triomphe. Bio je to njezin posljednji puni dan ži-

vota. U 15:20 avion je sletio na pariški aerodrom *Le Bourget* gdje ih je dočekalo dvadesetak fotografa slavnih osoba poznatih kao *paparazzi* (od talijanske riječi koja znači 'zujeći kukci'). Mercedes je čekao društvo, a pratio ih je zeleni Range Rover. To je normalna sigurnosna procedura i apsolutni minimum zaštite koji bi se mogao očekivati za neku tako globalno poznatu osobu. S Dianom i Dodijem u Mercedesu je bio i Dodijev tjelohranitelj Trevor Rees-Jones, 29-godišnji bivši pripadnik elitne britanske vojne jedinice Paras ili Padobranske pukovnije. Zajedno sa SAS-om, Paras su najobučenija (i zbog toga umno najkontroliranija) jedinica britanske vojske. U Range Roveru su bili vozač Henri Paul, privremeni šef sigurnosti *Ritza*, i još jedan tjelohranitelj, Kes Wingfield. Oni su se vozili od aerodroma do Vile Windsor na Bois de Boulogne, bivšeg doma vojvode i vojvotkinje od Windsora. Vojvoda i vojvotkinja živjeli su tamo nakon što je vojvoda, kao kralj Eduard VIII, abdicirao s britanskog prijestolja kad su vlada i *establishment* odbili prihvatiti njegov brak s razvedenom Amerikankom Wallis Simpson. Nakon toga preselili su se u Pariz kao vojvoda i vojvotkinja od Windsora. Njihova kuća sada je u posjedu Mohameda Al Fayeda, a pričalo se da ju je on namjeravao pokloniti Dodiju i Diani kao vjenčani dar. Međutim, ta priča o vjenčanju je neutemeljena, koliko god da ju je Al Fayed nastojao promicati. Njegov stroj za publicitet naveo je javnost da povjeruje kako je par to vrijeme proveo u Vili Windsor, raspravljajući o dekoru, međutim tjelohranitelj Kes Wingfield rekao je da su se oni tamo zadržali «desetak minuta».[42] Odatle su ih prevezli u hotel *Ritz* gdje su stigli u 16:20 sati.

Ritz je smješten na Place Vendome, a svuda oko tog trga, u visini prvog kata nalaze se simboli Sunca i križa, vrlo nalik onima koje su stari narodi koristili za simboliziranje 'putovanja' Sunca kroz godinu, što sam opisao u prethodnim poglavljima knjige. To je bio simbol kralja Luja XIV koji je bio poznat kao 'kralj Sunce'. U svom dvorcu Versailles u 17. stoljeću dekorirao je sobe u čast boga Sunca Apolona te Dijane, božice Mjeseca. U Versaillesu se nalazio i kip božice Dijane. U središtu trga Vendome smješten je ogroman stup s Napoleonovim kipom, nalik na poznatu Nelsonovu kolumnu na trgu Trafalgar u Londonu. U ovoj fazi Diana je još uvijek imala istu razinu osiguranja koju je imala od aerodroma, ali to se moglo znatno poboljšati da je zatražena pomoć od francuske Policijske sigurnosne službe za visoku zaštitu (SPHP). Oni se bave zaštitom VIP-ovaca koji borave u gradu. Potrebno je, međutim, uputiti zahtjev za njihove usluge što nije bilo učinjeno. Svo Dianino osiguranje pružali su Al Fayedovi ljudi, od početka do kraja. Da su zatražili zaštitu francuske policije, Diana bi još uvijek bila živa. Kad slavna osoba poput Madonne posjeti Pariz, francuska policija šalje jedan automobil ispred njenog i još jedan iza, zajedno s dva motociklista ispred i iza kolone. Automobile voze obučeni vozači, i u njima su naoružani pripadnici službe osiguranja. Prema izvještajima, SPHP se tri, možda i četiri puta ponudio da štiti Dianu, no Dodi ih je svaki put odbio. Je li i on sam primio naređenje da odbije te ponude od nekoga kome nije mogao reći 'ne'? Jedan službenik SPHP-a rekao je Dodiju: «Ukoliko ne želite koristiti naš automobil, savjetujemo vam da vas dva policijska automobila prate na vašim vožnjama po gradu.»[43] I taj je savjet također ignoriran.

Diana i Dodi otišli su ravno u kraljevski apartman iz 18. stoljeća u *Ritzu*, u kojem noćenje košta 6.000 dolara. Odatle je Diana nazvala svog prijatelja Richarda Kaya, novinara *Daily Maila*. Rekla mu je da se u studenome namjerava povući iz javnog života, i on je izjavio da ju nikada nije čuo toliko sretnu. Par je za 20:45 rezervirao stol u restoranu *Chez Benoit*, dok su noć namjeravali provesti u Dodijevom stanu. U 18:30 sati Dodi je otišao preko trga Vendome do draguljara Repossija kako bi Diani kupio dijamantni prsten koji je kasnije dostavljen u *Ritz*. Nešto iza 19 sati par je Mercedesom odvezen duž Champs Elysees do Dodijevog stana u Rue Arsene-Houssaye, blizu Arc de Triomphe. Tu su se raspakirali i pripremili za večeru. Prateći Range Rover opet je bio tu, kao i još jedan automobil s tjelohraniteljima radi dodatne sigurnosti. Zašto su smatrali da je takva razina sigurnosti potrebna rano uvečer, ali ne i u ranim jutarnjim satima kad se sudar dogodio? Dodijev stan poznat je kao 'stan Etoile', prema Place de L'Etoile, ulici 'Sunčevog ili zvjezdanog kruga' oko Arc de Triomphe. Put kojim su krenuli do stana išao je sa trga Vendome na Rue de Rivoli, a na pola puta oko Place de la Concorde skrenuli su desno na Champs Elysees i odvezli se ravno tom slavnom avenijom do Dodijevog stana (*pogledati sliku 52*). Zapamtite taj put, od ključne je važnosti. Kad su u 19:15 stigli do stana, tjelohranitelji su viđeni kako istrčavaju iz njihovog automobila ne bi li zadržali šest *paparazza*. Diana i Dodi zabrinuli su se

Slika 52: *Ruta do Dodijevog stana u ranim večernjim satima 30. kolovoza. To je ravna ruta bez potrebe za prolaskom kroz tunel Pont de L'Alma.*

zbog večere u nezaštićenom restoranu *Chez Benoit*, pa su se odlučili vratiti u *Ritz* i ondje večerati. Istim putem krenuli su nazad, niz Champs Elysees i oko Place de la Concorde. Par je, zajedno s tjelohraniteljima Wingfieldom i Rees-Jonesom, u 21:47 ušao u *Ritz*, što je zabilježeno na danas slavnoj snimci. Dok se *paparazzi* u velikom broju okupljaju pred hotelom, privučeni glasinama o najavi zaruka, Diana je već zakoračila u posljednja tri sata života. Tko je širio glasine i odavao gdje se Diana tijekom dana nalazi kako bi stvorio stampedo *paparazza* koji je dominirao Dianinim i Dodijevim kretanjem i odlukama te noći? Slutim da ću nekako pogoditi. Al Fayed. I tko su bili neki od tih '*paparazza*' koji su stvarali neugodnosti Diani, tako mijenjajući planove za večer? Snimke sigurnosnih kamera hotela *Ritz* identificirale su i određen broj ljudi koji su bili vani među promatračima veći dio dana, i još su uvijek bili tamo, na rubu gomile.[44]

Ovdje se radnja ozbiljno komplicira. Nakon telefonskog razgovora s ocem koji je bio na svom imanju u Oxtedu u Surreyu, Dodi Fayed je obznanio poprilično apsurdan plan. Kako bi izbjegli *paparazze*, Mercedes kojim su se vozili cijeloga dana zajedno s pratećim Range Roverom bit će odvezen do prednje strane hotela i iskorišten kao mamac za *paparazze*. U isto vrijeme još jedan Mercedes bit će dovezen okolo do stražnjeg ulaza hotela kako bi potajno odveo par do stana na Champs Elysees. Henrija Paula, 41-godišnjeg privremenog šefa osiguranja *Ritza* Dodi je nazvao na njegov mobilni telefon i rekao mu da ponovno dođe u hotel. Ovaj je s posla otišao u 19 sati, i kad se vratio bilo je 22. Nitko nije utvrdio gdje je Paul bio ta tri sata. Dodi je rekao da je njegov otac Mohamed Al Fayed osobno odobrio da Henry Paul upravlja Mercedesom. Meni se čini da je to Dodijeva 'spika' za «moj otac mi je rekao da tako treba biti». Henry Paul nije bio kvalificirani vozač limuzine, niti je imao dozvolu za plaćeni prijevoz putnika. L. Fletcher Prouty, bivši poručnik Američkog ratnog zrakoplovstva koji je blisko surađivao s obavještajnim agencijama, jednom je izjavio:

> «Nitko ne mora organizirati atentat – on se događa. Aktivna uloga potajno se igra tako što se dopusti da se dogodi. To je najvažniji pojedinačni trag. Tko ima moć otkazati ili smanjiti uobičajene mjere predostrožnosti?»[45]

Apsolutno točno. Primijenimo li Proutyevo pravilo na Dianu i zapitamo se tko je imao moć – i iskoristio ju – da te noći smanji uobičajene mjere predostrožnosti za nju, doći ćemo do prilično zanimljivog odgovora: Mohamed Al Fayed. Uzimajući u obzir ove okolnosti, on mora odgovoriti na očigledno pitanje: Zašto su sigurnosne mjere smanjene? Kad je ubijen predsjednik Kennedy, u njegovom automobilu nije bilo tjelohranitelja, dok su četvorica stajala na automobilu odmah iza njegovog (*pogledati sekciju sa slikama*). I on je bio u kabrioletu sa spuštenim krovom, u opasno vrijeme u opasnom gradu. Kad je Martin Luter King 4. travnja 1968. ustrijeljen u motelu *Lorraine* u Memphisu u Tennesseeju, crni policajac koji je bio zadužen za Kingovo osiguranje nekoliko sati prije atentata poslan je kući

protiv svoje volje. Jedina dva crna vatrogasca u postaji kraj motela poslani su u druge postaje samo na taj dan. Žrtveni jarac za taj atentat bio je tip po imenu James Earl Ray. Čak ni Kingova obitelj nije vjerovala da je on odgovoran. Toliko su bili sigurni u to da su prije par godina čak došli na njegov sprovod. Usput rečeno, King je bio puno drukčiji od svog javnog imidža, kao što je bio i JFK. Kad je poslije održanog govora u hotelu *Ambassadors* u Los Angelesu 4. lipnja 1968. Bobby Kennedy ubijen, organizacija osiguranja i ovoga je puta bila umiješana. Plan je bio da Kennedy siđe s bine i prođe kroz gomilu do izlaza. No odmah nakon govora Kennedyevi 'pomoćnici', posebno Frank Mankiewicz, inzistirali su da je za njega sigurnije da izađe kroz hotelsku kuhinju. Kad je ušao u kuhinju naišao je na Sirhana Sirhana, osobu kontroliranog uma, s pištoljem u ruci. Daleko je vjerojatnije da su Bobbya Kennedya zapravo upucali pripadnici njegovog 'sigurnosnog' tima, u prvom redu Thane Eugene Caesar, 'tjelesni čuvar' koji je zaposlen u posljednjem trenutku, i ima nebrojene veze s ekstremnim desničarskim skupinama i obavještajnom zajednicom. Ali sa Sirhanom Sirhanom koji je bio na sceni s pištoljem u ruci, imali su umno kontroliranog žrtvenog jarca koji će snositi odgovornost, a to je bilo sve što im je trebalo. Sirhan Sirhan bio je na tečaju 'proširivanja uma' kod rozenkrojcera u tjednima prije nego što je optužen za Kennedyevo ubojstvo (pogledati *...I istina će vas osloboditi*). Frank Mankiewicz koji je odveo Kennedya do kuhinje bio je bivši glasnogovornik Mossadovog paravana u Americi, Lige za borbu protiv kleveta. Kasnije se pojavio kao šef promidžbe filma *JFK* Olivera Stonea, za koji se tvrdi da razotkriva istinu o ubojstvu predsjednika Kennedya. Ne razotkriva je. Kad je 1995. godine izraelskog premijera Yitzhaka Rabina ubojica ustrijelio u Tel Avivu, izvanredna video-snimka jednog promatrača pokazala je kako su se pripadnici Rabinovog osiguranja složno odmaknuli unatrag kako bi ostavili ubojicu samog i slobodnog da ubije svoju žrtvu. Nije teško prepoznati obrazac. A što se događalo u presudnim posljednjim minutama Dianinog života? Povukli su njeno osiguranje po nalogu Mohameda Al Fayeda, preko njegovog sina. To je činjenica. Ona se cijelog dana vozila u istom Mercedesu s Range Roverom kao vozilom u pratnji. Sad se trebala premjestiti u drugi Mercedes bez bilo kakve pratnje. Iznimno neobična odluka za čovjeka opsjednutog vlastitom sigurnošću. Bob Loftus, bivši šef osiguranja *Harrodsa*, rekao je:

> «U usporedbi sa zaštitom koju Al Fayed priuštava sebi, a koja je vrlo profesionalna i vrlo visokog standarda, ona koju su priuštili majci budućeg kralja Engleske bila je smiješna.»[46]

Dodao je da je «Al Fayed bio posve paranoičan u vezi s vlastitom zaštitom». Čak i u prilici kad bi odlučio prošetati po svojoj trgovini, tamo bi bila tri ili četiri pripadnika njegovog osobnog tima za zaštitu, koji su u civilu bili s njim cijelo vrijeme, plus još četiri uniformirana zaštitara koji su razmicali ljude kako bi oko njega stvorili dva kruga zaštite. A to se događalo u njegovoj vlastitoj trgovini! No,

je li riječ o paranoji ili pak o poznavanju zločinačkog, podmuklog svijeta trgovaca oružjem i agenata Bratstva svih vrsta, u kojem Al Fayed bez prekida operira? Svijeta ljudi kojima su masovna ubojstva djece normalna stvar, da i ne govorimo o ubojstvu bogatog ulizice poput njega. Dodi Fayed bio je opsjednut vlastitom sigurnošću iz istog razloga. Treba priznati i to da je velik dio te sigurnosti također bio nadahnut veličinom Al Fayedovog ega. Svoje je tjelohranitelje uglavnom novačio iz SAS-a i Padobranske pukovnije, i koristio je operaciju Bratstva, Control Risks, za dobivanje preporuka. Tom Bower u svojoj knjizi o El Fayedu govori o tome kako se na imanju u Oxtedu naoružani čuvari skrivaju iza grmlja u punoj bojnoj opremi, sa zacrnjenim licima. Svaki put kad bi se Al Fayed vozio u svom Mercedesu, uvijek ih je pratio jedan Range Rover s medicinskom opremom i sigurnosnim osobljem, ali ovoga je puta povukao takvu zaštitu od Diane. Štoviše, za nju je dovezen novi automobil, na stražnji ulaz *Ritza* stigao je drugi Mercedes koji je poslala rent-a-car kompanija koja se zove *Etoile Limousines*, isto kao i Dodijev stan. *Etoile Limousines* ima sjedište u *Ritzu*, pa cijeli njen prihod ovisi o ugovorima s hotelom i njegovim gostima. Drugim riječima, u potpunosti ga kontrolira Mohamed Al Fayed i oni koji kontroliraju njega, o kome god da se radi. Novi Mercedes bio je model S-280, puno lakši automobil od onog iz serije 600 koji su oni koristili cijeloga dana, i bez zatamnjenih stakala. Na raspolaganju su bili i drugi automobili, ali je umjesto njih izabran upravo ovaj. Direktor *Etoilea*, Niels Siegel, rekao je istražiteljima Dianine smrti da je on dostavio automobil na stražnji ulaz *Ritza*, ali emisija *Dispatches* dokazala je da je to laž. Automobil je dovezao vozač po imenu Frederic Lucard, što se može vidjeti na snimkama sigurnosnih kamera. Lucard je izjavio da mu je bilo krajnje neobično što će *Etoile* dopustiti da Henri Paul, čovjek koji nije kvalificirani vozač limuzina, vozi jedan od njihovih automobila. Pa, zašto su to učinili? Zato što im je Mohamed Al Fayed rekao da to učine, eto zašto. Brian Dodd, bivši Al Fayedov šef osiguranja tijekom 1980-ih, za *Dispatches* je dao svoju ocjenu situacije:

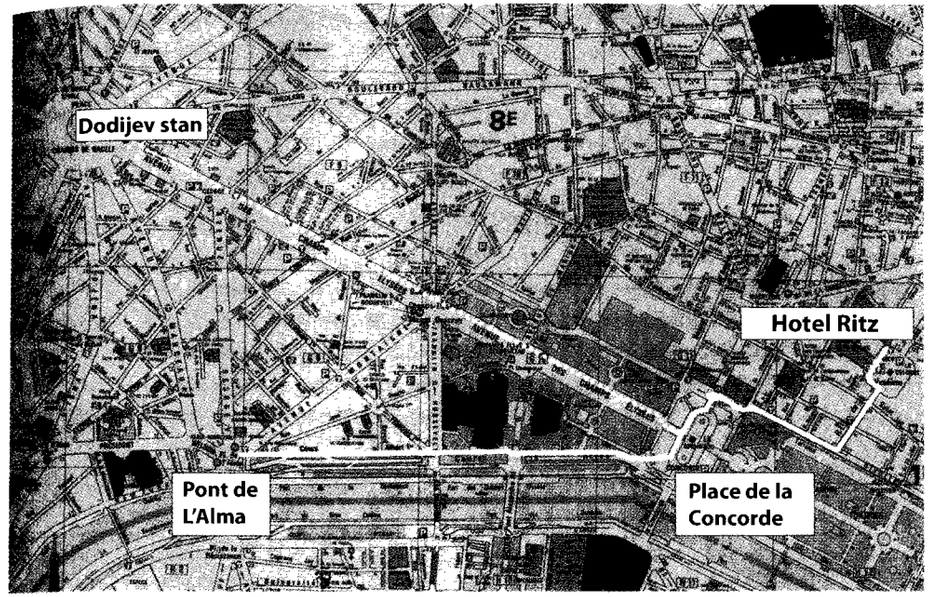
> «To je bio nov automobil koji je tek ušao u sustav. Nisu ga imali vremena provjeriti. Trebalo ga je pregledati. U autu je mogla biti bomba, na primjer. Bio je to krajnje glup plan. Nije ga se uopće smjelo uzeti u obzir. Vozilo za podršku tamo je ne samo da odvraća *paparazze* nego – primjerice - i motociklista s putnikom na stražnjem sjedalu koji bi se zaustavio i pucao, ili postavio magnetiziranu bombu na krov automobila. Tome vozilo za podršku služi – da spriječi bilo što od toga. Zašto nisu imali automobil za podršku, samo Bog zna. *(Mislim da mogu ponuditi dobru pretpostavku bez potrebe za božanskim nadahnućem.)*
>
> «Imao sam nekih šest ili osam ljudi koje sam smatrao profesionalnim tjelohraniteljima i koje bih bio poslao na taj zadatak, a Trevor Rees-Jones i Kes Wingfield, nakon što sam vidio što se dogodilo, tu noć ne bi proveli u Parizu.»

Mercedes s Henryem Paulom za volanom od stražnjeg ulaza *Ritza* odjurio je u 00:20 sati. Paul je *paparazzima* rekao da se ne zamaraju s praćenjem jer ga nikad neće uhvatiti. Diana i Dodi bili su na stražnjem sjedalu, a naprijed je sjedio Trevor Rees-Jones, bivši 'Para' s reputacijom 'neustrašivog'. Rees-Jones kaže da nije bio suglasan s promjenom plana. On nije stavio sigurnosni pojas, što je uobičajena praksa jer tjelohranitelji moraju biti slobodni kako bi mogli brzo reagirati. Automobil se brzo kretao niz Rue Cambon i skrenuo desno niz Rue de Rivoli na Place de la Concorde, gdje se nakratko zaustavio pred semaforom. *Paparazzo* fotograf na motociklu, Romuald Rat, na tom se dijelu vozio paralelno s njima, ali on tvrdi da je Henri Paul prošao kroz crveno svjetlo i krenuo cestom s dvije trake duž rijeke Seine zvane Cours la Reine. Automobil se sjurio u jedan tunel, opet izašao na površinu, i gotovo istog trenutka potonuo u vrlo kratak tunel na Pont de L'Alma. Tu se oteo kontroli i udario u *13.* stup u sredini tunela koji je okružen betonskim stupovima bez branika. Henri Paul i Dodi Fayed poginuli su na mjestu. Prema obdukcijskom izvještaju, Diana je bila klinički mrtva za 20 minuta, što znači mnogo prije negoli je stigla u bolnicu. Trevor Rees-Jones preživio je sudar zato što je imao sigurnosni pojas, a Diana i Dodi nisu. To bi moglo biti vrlo značajno. Rees-Jones nije imao pojas u trenutku kada su napustili *Ritz*, u skladu s uobičajenom praksom za tjelohranitelje, i kad je Romuald Rat snimio fotografije kod semafora na Place de la Concorde, Rees-Jones još uvijek na sebi nije imao sigurnosni pojas. No, tek nešto više od minutu kasnije, kad je automobil udario u stup, on je pojas imao. Zašto? Ukoliko je stavio pojas zato što je zbog nekog razloga predosjetio opasnost, zašto nije viknuo Diani i Dodiju da ih i oni stave? Naposljetku, za to je dovoljna samo sekunda, a jedini razlog zašto je on bio u automobilu je da ih zaštiti. Rees-Jones ovdje bi trebao odgovoriti na neka ozbiljna pitanja, ali on ne daje nikakve odgovore. Neki tjelohranitelji stavljaju zaštitni pojas kad je automobil na brzoj cesti, ali Rees-Jones to nije rekao. On kaže da ne zna zašto se vezao. Pod pretpostavkom da su išli u Dodijev stan, trebali su biti na brzoj cesti svega oko jednu minutu. On uporno ponavlja da je jedino čega se sjeća da su ih pratila dva automobila, od kojih je jedan bio bijeli, i motocikl, što odgovara priči koja se prodaje javnosti. Ali jednu jednostavnu činjenicu u vezi sa sudarom previdjeli su svi novinski članci, reportaže u magazinima, televizijski dokumentarci i rasprave koje sam vidio, kao i svi osim nekolicine istraživača. Svi se slažu da se par vozio natrag u Dodijev stan u blizini Arc de Triomphea kad je došlo do sudara. Pa, postoji jedan upadljiv problem s tim u vezi:

Tunel Pont de L'Alma nije na putu do Dodijevog stana.
On vodi dalje od tog područja.

Bio sam u Parizu i pješice prošao rutu kojom se automobil kretao te noći, zapravo dosta sam hodao cijelim tim područjem; ruta do Dodijevog stana ista je kao ona kojom su oni išli ranije te večeri. Treba ići na Place de la Concorde i, na pola puta oko njega, skrenuti desno na Champs Elysees i voziti ravno do Dodijevog stana koji je na desnoj strani, u blizini Arc de Triomphea (*pogledati sliku 53*). U to doba noći za to bi im trebalo svega nekoliko minuta. Ali Henri Paul to nije učinio. On se provezao kraj skretanja za Champs Elysees, prošao kroz crveno svjetlo na semaforu i ubrzao po cesti s dvije trake prema Pont de L'Alma. To ih je UDALJILO od Dodijevog stana. Čuo sam tvrdnje da je Paul išao okolnim, dužim putem kako bi izbjegao fotografe i promet, ali fotografi bi ih ionako bili čekali pred stanom kad bi oni tamo stigli. I automobil je udario u stup pri brzini između 60 i 80 milja na sat [96 do 128 km/h]. Henri Paul čak ni tada ničim nije pokazivao da namjerava skrenuti prema Dodijevom stanu, a kad izađete iz tunela cesta vas vodi još dalje od njihovog odredišta. Ono što je ovdje vrlo važno naglasiti je da ruta Henrya Paula nije izravno vodila do Dodijevog stana, ali je omogućila da prođu kroz tunel Pont de L'Alma - što je od nezamislive važnosti - kao što ćete uskoro vidjeti. Zanimljivo je da je Rees-Jones stavio svoj sigurnosni pojas nakon što je Paul prošao skretanje za Les Champs Elysees i krenuo prema Pont de L'Alma. On tvrdi da se ne može sjetiti zašto, no ja mu mogu u tome pomoći. Za to mogu postojati samo dva razloga. Ili je znao što će se dogoditi, ili je, kad je Henri Paul odjurio sa semafora, shvatio da nešto ozbiljno nije u redu i stavio pojas kako bi se zaštitio. Ali opet, ako je to bio slučaj, zašto nije Dodiju i Diani rekao da učine isto? I ako je Rees-Jones primijetio potencijalnu opasnost, zašto ju Dodi i Diana nisu uočili i poduzeli odgovarajuće mjere da se zaštite? Žao mi je ako će to uznemiriti obitelj Rees-Jones, ali s obzirom na okolnosti na ta je pitanja potrebno odgovoriti.

Nakon što je djelo učinjeno pronađen je žrtveni jarac. Metode su tako predvidljive, ali zašto ih mijenjati kad su i dalje učinkovite? Lee Harvey Oswald, Sirhan Sirhan i James Earl Ray Dianinog ubojstva bio je vozač Henri Paul. Nakon što je odigrana karta s *paparazzima* koja je usredotočila pozornost javnosti i medija u danima nakon sudara, objavljeno je da je Paul imao razinu alkohola u krvi tri do četiri puta veću od one koja je tijekom vožnje u Francuskoj dopuštena, te da su u njegovoj krvi pronađeni tragovi antidepresiva, uključujući *Fluoxetine*, aktivni sastojak zloglasnog *Prozaca*. «Uzrok sudara je jednostavan», rečeno nam je. «Vozač je bio pijan.» Zamjena uzoraka krvi ili stvaranje alkohola u krvi dječja je igra, kao i ubacivanje sićušnih 'balona' koji oslobađaju alkohol u krvotok u fazama. Sigurno je da prije nego što se odvezao od *Ritza* nije pokazivao nikakve znakove da je toliko pijan kao da je, kako je pokazala analiza njegove krvi, popio ekvivalent od osam viskija na prazan želudac. Bihevioralni psiholog na dokumentarcu *Diana - Secrets Of The Crash* televizije *Independent*, nakon proučavanja njegovih videosnimki iz *Ritza* od te noći, nije uspio pronaći nikakve dokaze da je bio pijan, ali za to bi moglo postojati objašnjenje koje ću uskoro izložiti. Samo dva dana ranije, Paul je prošao stroge medicinske pretrage radi obnavljanja pilotske dozvole, i nije

Slika 53: *Promjena rute koja je Dianu koštala života. Umjesto da krene ravno prema Dodijevom stanu, Henri Paul je brzo vozio u smjeru koji ih je vodio dalje od njihovog odredišta. Tvrdi se da je išao dužim okolnim putem kako bi izbjegao paparazze, ali kakve li zadivljujuće 'slučajnosti' što je to odvelo automobil u tunel Pont de L 'Alma, jednu od najsvetijih lokacija Babilonskog bratstva posvećenu boginji Dijani!*

bilo nikakvih tragova zloupotrebe alkohola o kojoj je govorila propaganda nakon sudara. Upravo suprotno. Pojavila se tu još jedna neobična anomalija koju je 1998. otkrio ITV-ov dokumentarac. Utvrđeno je da hemoglobin u krvi Henrya Paula sadrži 20,7% ugljikovog monoksida, a njegova je razina ranije morala biti puno viša jer se sadržaj ugljikovog monoksida prepolovi svakih četiri do pet sati nakon prestanka izlaganja istom. Hemoglobin prenosi kisik. Debbie Davis iz Grupe za podršku žrtvama ugljikovog monoksida rekla je da s takvom razinom u krvi Henri Paul ne bi znao što je lijevo a što desno zbog smanjenog dotoka kisika u mozak. Dr. Alastair Hay, stručnjak za trovanje ugljikovim monoksidom, složio se s tim, i nije mogao objasniti zašto Paul nije pokazivao nikakve znakove ozbiljnih simptoma koji su trebali biti očigledni:

> «Teško mi je pronaći razumno objašnjenje za sve to. Razina ugljikovog monoksida u krvi od 20% i (*visoka razina alkohola u krvi*) govore da bi taj čovjek trebao imati bitno sporije reakcije, svakako bi bio usporen u načinu na koji obavlja stvari, vjerojatno bi i trpio određene bolove, ali čini se da ništa od toga nije evidentno iz njegovih slika koje vidimo. To je pomalo zagonetno.»[47]

Još mnogo toga treba znati o Henriju Paulu. Njegov najbolji prijatelj Claude Garrec rekao je za ITV-ov dokumentarac da je Paul imao kontakte u francuskim i stranim obavještajnim službama, koje je održavao za vrijeme svog rada u *Ritzu*. To nije nikakvo iznenađenje, jer obavještajne agencije novače pripadnike osiguranja u vrhunskim hotelima, a *Ritz* bi, sa svojom VIP klijentelom i reputacijom mjesta gdje se trguje oružjem i tajnim podacima, bio najvažniji cilj. Paul je nedvojbeno imao neobjašnjive izvore prihoda. Zarađivao je oko 20.000-25.000 funti godišnje u *Ritzu*, a ipak je bio strastveni pilot sa 605 sati letenja koji koštaju 300-ak funti po satu. Posjedovao je niz bankovnih računa. Dva su bila u banci izvan Pariza, a tri računa, plus trezorski pretinac, u Banque Nationale de Paris blizu *Ritza*. Imao je tri računa u obližnjoj poslovnici Barclaysa, i jedan tekući i četiri štedna računa u Caisse D'Epargne de Paris. Tijekom osam mjeseci prije sudara, svote od po 4.000 funti u pet su navrata uplaćene na jedan od ovih računa. Ukupno je imao 122.000 funti (1,2 milijuna franaka), a da nitko ne zna odakle potječu. Osim toga, postavlja se pitanje gdje je Paul bio tijekom tri sata, točnije između 19 h kad je otišao s posla i 22 h kad ga je Dodi nazvao na mobilni telefon i rekao mu da se vrati u *Ritz*. Njegovo kretanje u tom razdoblju je zagonetka. Vrlo značajna zagonetka.

Da bi se mogao razumjeti način na koji Bratstvo djeluje potrebno je iznimno detaljno istražiti vrlo širok raspon međusobno povezanih tema. Počevši od drevne povijesti, sotonističkih rituala i simbolizma, Zemljine magnetske mreže i moći Sunca do bankarskog sustava i kontrole uma. Novinari koji su pripremili članke i dokumentarne emisije o sudaru ušli su u temu neupućeni, i stoga nikako ne mogu otkriti istinu jer ne razumiju s čime imaju posla. Njihova vizija mogućnosti ograničena je njihovim indoktriniranim doživljavanjem stvarnosti. Oni, na primjer, nisu u stanju prepoznati da postoje organizacije unutar organizacija, što znači da jedna sila može raditi kroz prividno nepovezane agencije kao što su britanska i francuska obavještajna služba, pariška policija i medicinske službe, te istraga posvećena otkrivanju uzroka sudara. Dokaze za to ne morate tražiti daleko. Kao primjer možete uzeti atentat na Kennedya. Nedostatak istraživanja šire slike ono je što je reportere poput Martyna Gregorya iz emisije *Dispatches* navelo da kategorički ustvrde da «nema ni traga od vjerodostojnih dokaza koji bi potkrijepili teoriju o zavjeri», i da je sugestija o umiješanosti princa Philipa «apsurdna». Pitam se, nakon što ste pročitali dosad iznesene dokaze – a bit će ih još mnogo – što vama zvuči apsurdnije: ideja o postojanju zavjere da se Dianu ubije ili tvrdnja Martyna Gregorya? Bio je to žalostan komentar za jednu emisiju koja je iznijela neke kvalitetne informacije o Al Fayedu. Slijedi 'istraga' o sudaru koju je proveo John Stalker, bivši zamjenik šefa policijske uprave Greater Manchester, u novinama *News Of The World*, u kojoj je odbacio svaku mogućnost da je Diana bila ubijena. Ironično je da je Stalker tvrdio, i to posve opravdano, da je bio žrtva zavjere da ga se makne iz policije nakon što je razotkrio politiku policije Sjeverne Irske, RUC-a, da najprije puca u ljude za koje vjeruje da su teroristi, a pitanja postavlja kasnije. Bila je to takozvana pucaj-da-ubiješ politika. Odbacivši svaku sugestiju o

postojanju zavjere da se Dianu ubije, Stalker je postavio pitanje: «Zašto bi Francuzi htjeli zataškati ubojstvo jedne Engleskinje?»[48] Od naivnosti te izjave zastaje dah, treba mi čaša vode. Istovremeno, Stalker je postavio neka umjesna pitanja o sudaru i događajima koji su uslijedili: «Zašto je Fayedovo osiguranje princeze bilo svedeno na jednog potpuno neadekvatnog čovjeka bez ikakve pratnje? Zašto policija nije zatražila pomoć od javnosti? Zašto nije napravljena obdukcija tijela Dodija Fayeda?» Odgovor: upravo zbog zavjere koju odbacujete, g. Stalker.

Jedna od najvažnijih tema koju moramo istražiti želimo li shvatiti kako je Diana ubijena su moć i potencijal kontrole uma. Dat ću vam nekoliko primjera. Osamdesetih godina veći dio od 30 znanstvenika koji su radili na tajnim projektima, uglavnom kompjuterskih programera, umrlo je pod vrlo čudnim i nerazjašnjenim okolnostima. Najupletenija kompanija bila je *Marconi*, no bilo je tu i drugih, poput *Plesseya* i *British Aerospacea*. Godine 1986. Vimal Dajibhai koji je radio za *Marconi Underwater Systems* vozio se iz Londona za Bristol, grad s kojim nije imao nikakve veze, i bacio se s tamošnjeg poznatog visećeg mosta. Par mjeseci ranije Arshad Sharif, kompjuterski programer za *Marconi Defence Systems*, također se odvezao iz Londona u Bristol gdje se objesio. Zašto Bristol? To je bivša luka Vitezova templara čije je ime poteklo od 'Barati', imena feničke božice. Slučajno je tamo smještena elitna jedinica britanske obavještajne službe zvana Komitet 26-orice. Oni koriste pistu kompleksa *British Aerospacea* za zračno prebacivanje britanskih i stranih agenata u zemlju i iz nje. Jednom me prilikom, s nekog mjesta koje je zvučalo kao avion, nazvao tip koji je tvrdio da predstavlja CIA-u. Rekao je da slijeće na pistu *British Aerospacea* i da dolazi kako bi me sredio. «Kompanija (CIA) nije sretna», rekao je. Oh - pomislio sam - žao mi je, nadam se da će se uskoro oraspoložiti. Odvezao sam se tamo kako bih se sreo s njim da provjerim o čemu se radi, ali nije se pojavio. Vjerojatno je to bio netko kome treba pomoć, ili su možda željeli vidjeti kako ću reagirati na prijetnje. U svakom slučaju, oni koriste taj aerodrom. U tom razdoblju tijekom osamdesetih, i to ne samo u Bristolu, zabilježen je vrlo velik broj neobičnih slučajeva smrti ljudi iz same špice istraživanja u 'obrambenoj' industriji.

Što može spopasti čovjeka tako da uđe u svoj automobil, vozi se duže od dva sata do Bristolskog visećeg mosta i skoči s njega? Možda vam se čini da to nema puno veze s Dianinim ubojstvom, ali nije tako. Jedan CIA-in znanstvenik rekao mi je da je bio podvrgnut obliku kontrole uma kako bi po završetku projekta zaboravio ono što je saznao. Dat ću vam primjer kontrole uma u situaciji vrlo sličnoj onoj u Parizu. David Sands bio je visoko obrazovan znanstvenik koji je radio na krajnje osjetljivom području obrane, ali s 37 godina počeo je govoriti o napuštanju industrije i promjeni stila života. Bio je sretno oženjen i imao dvoje male djece, sina od šest godina i trogodišnju kćer. Sands i njegova supruga upravo su se bili vratili sa ugodnog odmora u Veneciji, kad je on umro pod zagonetnim okolnostima. Premda i nisu tako zagonetne razumijete li kontrolu uma. Radio je za *Easams* koji je imao ugovore s Ministarstvom obrane. Izgleda da su u vrijeme dok su San-

ds i njegova supruga bili u Veneciji kompaniju posjetili pripadnici elitne britanske policijske jedinice, Specijalnog ogranka. Tada je, u subotu 28. ožujka 1987. David Sands rekao svojoj ženi da ide natankati auto, ali se šest sati nije vraćao. Nitko nije imao pojma gdje je bio, no mislim da ja imam. Njegova supruga Anna je nazvala policiju, i policajac John Hiscock bio je u kući kad se Sands vratio u 22:20. Kad su mu postavili razumljivo pitanje: «Gdje si bio?», odgovorio je da je vozio i razmišljao. Njegova je supruga rekla da ne liči na njega da tako dugo izbiva, pri čemu joj se činilo da on ne shvaća koliko je dugo bio vani. Rekla je da je izgledao zbunjeno, ali sretno. Dva dana kasnije, u ponedjeljak 30. ožujka ušao je u svoj izvrsno održavani *Austin Maestro* i krenuo na svoje redovno putovanje iz svog doma u Itchen Abbasu kraj Winchestera do *Easamsa* kod Camberleya u Surreyu. Njegova je supruga izjavila da nije bilo ničega neobičnog u njegovom ponašanju, a uvjeti za vožnju bili su dobri. Međutim, poslije tridesetak minuta vožnje, dok je bio na A33 kod Pophama u blizini Basingstokea, iznenada je zaokrenuo za 180° na cesti s dvije trake i krenuo punom brzinom u smjeru suprotnom od svog odredišta. Skrenuvši na odvojak pri brzini od oko 80 milja na sat [130 km/h], Sands se svojim automobilom zabio ravno u napuštenu zgradu kavane, poginuvši u eksploziji. Tragovi kočenja nisu pronađeni. Nije se čak ni pokušao zaustaviti.[49] Nedvojbeno je da je netko programirao njegov um u vrijeme dok je izbivao iz kuće, i bila je dovoljna samo jedna riječ, znak, zvuk ili postupak da se programiranje aktivira. U tom trenutku, on se prebacio iz svog normalnog 'ja' u čovjeka fokusiranog samo na to da se zaleti u zgradu kavane i pogine u eksploziji. Podsvjesno programiranje nadvladava svjesni um, pri čemu robot zamjenjuje čovjeka.

Uvjeren sam da je to ono što se dogodilo Henriju Paulu u Parizu. Sands je nestao na šest sati prije nego što se zabio u kavanu. Paul je nestao na tri sata prije nego što se zabio u 13. stup u tunelu Pont de L'Alma. Tvrdim da se to dogodilo u Parizu. Mreže Bratstva djelovale su kroz velik broj ljudi i agencija kako bi bile sigurne da će Diana te noći biti u Parizu jer, u biti, plan je bio izvesti određeni sotonistički ritual i tempiranje, okolnosti i mjesto pogibije morali su biti uređeni do najsitnijih pojedinosti. Diana je bila pod Al Fayedovom sigurnosnom mrežom veći dio vremena koje je prethodilo sudaru, kao i cijelo vrijeme u tih posljednjih nekoliko dana. Njeni razgovori bili su prisluškivani i nadzirani kroz Al Fayedov sustav ozvučenja. Pa zašto ih onda ne objavite, g. Al Fayed? Tijekom tih par sati u kojima ga nije bilo, Henri Paul, agent francuske i britanske obavještajne mreže, bio je programiran za svoju ulogu, ili je možda provedeno posljednje dotjerivanje već usađenog programiranja. Dianina ritualna smrt isplanirana je u samom vrhu Bratstva i, u usporedbi s njima, ljudi poput Al Fayeda mali su i bespomoćni nikogovići, pijuni u igri koju vjerojatno u potpunosti i ne razumiju. Mercedes koji je dovezen na stražnji ulaz *Ritza* bio je ukraden nekoliko tjedana ranije – prije početka veze između Diane i Dodija – a kad je pronađen podvrgnut je sveobuhvatnim popravcima. Stajao je ispred ekskluzivnog restorana *Taillevent* kad su tri muškarca, koji su govorili arapski, s pištoljima u rukama izvukli vozača. Automobila nije bilo dva tjedna, a kad je pronađen nedostajali su mu kotači, vrata su bila otrgnuta, a elektronički sustav i oprema koja kontrolira sustav kočnica bili su nestali. Kao što smo vidjeli, Al Fayed je kontrolirao kompaniju *Etoile Limousines* koja je vozilo dostavila. Ne iznenađuje što su francuske vlasti odbile ponudu stručnjaka iz Mercedesa da prouče automobil nakon sudara.

Kad se Henri Paul te noći vratio na dužnost, većini promatrača činilo se da se ponaša uobičajeno. Programiranje je bilo duboko unutar njegove psihe i još je uvijek čekalo na aktivaciju. Možda je popio par alkoholnih pića u baru hotela *Ritz*, no njegov unos alkohola i ponašanje nisu se podudarali s kasnijim medicinskim izvještajem. Tvrdnje da je bio alkoholičar također se ne poklapaju s pregledom njegove jetre. Ali ako je, kao što sugeriram, Henri Paul bio umno kontrolirana višestruka ličnost, mogao je biti pijan u jednom odjeljku svoga uma a trijezan u drugom. Javljali su mi se izliječeni 'višestruki' koji su doživjeli takve stvari. Netko blizak Paulu te noći, njegov dreser, uključivao je i isključivao njegove odjeljke. Na taj je način mogao imati znatnu količinu alkohola u krvi, a da to, u nekim odjeljcima, na njega nije djelovalo. Isto je i s ugljikovim monoksidom. Neposredno prije ili odmah nakon što se Mercedes udaljio od *Ritza*, Henriju Paulu uključen je prekidač koji je aktivirao programiranje. To je mogao biti neki zvuk, znak, boja, ili, vjerojatnije, riječ odnosno rečenica. S Paulovim podsvjesnim programiranjem koje je sada ovladalo njegovim svjesnim umom, odjurio je prema Place de la Concorde i dalje niz dvostruku cestu do tunela Pont de L'Alma. Rees-Jones je stavio svoj sigurnosni pojas, ali čini se da nije upozorio Dianu i Dodija na opasnost. Zato su oni ostali nevezani. Kad je Paul ušao u tunel Pont de L'Alma pri procijenjenoj brzini od 80 milja na sat (neki izvještaji kažu sporije), divlje je zakočio, zastrugao po desnom zidu tunela, a onda usmjerio automobil na 13. stup. Upravo je 13. stup to što ih odaje. Bratstvo je tijekom povijesti toliko opsjednuto brojem 13 da vjerovati kako je ovo bila obična podudarnost znači uzdizati slučajnost na razinu fantazije. U tom tunelu ima barem 30 stupova, a automobil se zabio u 13. zato što je to trebao učiniti. Diana je imala averziju prema broju 13, u lipnju prije nego je poginula nije dopustila da se na aukciji njenih haljina u *Christie'su* koristi aukcijski broj 13. Ako je, kako su neki svjedoci predlagali, nesreću izazvao bijeli Fiat Uno s kojim su se sudarili, ili motociklist koji je jakom bljeskalicom zaslijepio Paula, nije se moglo sa sigurnošću predvidjeti da će on pogoditi 13 stup. Ali osoba s duboko programiranom podsviješću bila bi u stanju precizno usmjeriti automobil, čak i pri velikoj brzini.

Mark Phillips je čovjek koji je pomogao u deprogramiranju Cathy O'Brien u vrijeme kada je ona bila CIA-in umno kontrolirani rob. On na tom području radi veći dio svog života, i nakon što sam došao do svojih zaključaka o događajima u Parizu, nazvao sam ga da ga pitam bi li bilo moguće umno programirati Henrija Paula tako da pri brzini pogodi taj stup. Mark nije dvojio: «Da, da» - rekao je - «više nego da, apsolutno da». Naglasio je da podsvjesni um radi bitno brže od svjesnog uma i da bi za podsvijest 80 milja na sat zapravo bilo prilično sporo u us-

poredbi s njegovom sposobnošću da misli i reagira. Ukoliko je brzina bila znatno manja, kao što sugeriraju neki izvještaji, bilo bi još i lakše. «Mnogo je tehnika koje su mogli upotrijebiti za programiranje njegovog uma tijekom ta tri sata dok ga nije bilo.», rekao je Mark. Broj mogućnosti na koje su mogli izazvati sudar, drugo vozilo, eksplozivna naprava, paralizirajuće oružje, itd., itd., ispunio bi knjigu, i bilo koji način naizgled je moguć. Ali ne i ako su htjeli biti sigurni da će udariti u 13 stup, a to je ono što su htjeli. Za to im je trebao vozač programirane podsvijesti.

Mislim da su priče o zagonetnom Fiatu Uno i motociklistu s bljeskalicom odvlačenja pažnje koja služe da zavedu istraživače kako ne bi vidjeli jednostavnu istinu. Posebno je na Fiata potraćeno tako puno vremena i napora, što je s vlastitim istražiteljskim timom poticao Al Fayed. Svaki put kad se izvedu takva ubojstva, uvijek postoji cijeli niz lažnih 'tragova' koji odvraćaju pozornost. Kennedyevo ubojstvo bilo ih je puno. Još jedan mogući uzrok sudara je vanjska kontrola automobila. Randulph Fiennes, poznat po svojim polarnim ekspedicijama, bio je časnik u jedinici Royal Scots Greys i pridružen elitnom SAS-u. Napisao je knjigu o tajnoj grupi ubojica zvanih Klinika i o tome kako su ubijali ljude na način da izgleda kao da se radi o nesrećama. Smrt bojnika Michaela Marmana posebno je značajna za ono što se moglo dogoditi u Parizu. On je u studenom 1986. vozio Citroen 2CV po cesti A303 blizu Stonehengea kad je BMW koji je došao iz suprotnog smjera ludom brzinom prešao u drugu traku i na mjestu ga ubio. Fiennes kaže da je BMW bio prepravljan, te da je sustav kočnica bio kontroliran daljinskim upravljačem koji je mogao zaobići normalni sustav pomoću komprimiranog zraka iz malene boce skrivene u prostoru s motorom. Finnes je izvijestio da je oprema za daljinsku kontrolu bila upravljana iz Volvoa koji je slijedio BMW. BMW je vozio Sir Peter Horsley, umirovljeni maršal ratnog zrakoplovstva, koji je preživio sudar. Fiennes tvrdi da je Klinika znala da će Horsley putovati istom cestom u isto vrijeme kao i njihov cilj. U svojoj autobiografiji *Sounds From Another Room* (Zvuci iz druge sobe), Horsley kaže da je ubrzavao na oko 60 milja na sat [96 km/h], kad se automobil počeo neobično ponašati. Vidio je sivi Volvo koji mu se velikom brzinom približavao straga, i baš kad mu je namjeravao mahnuti da ga pretekne, njegov je BMW naglo skrenuo lijevo, uz škripu kočnica, zatim oštro udesno i opet natrag. To je napadno slično onome što se dogodilo s Mercedesom prije nego što je udario u 13 stup. Horsley je sada očajnički pokušavao zadržati kontrolu, i evo kako je opisao što se dalje dogodilo:

> «Krajičkom oka vidio sam sivi Volvo kako ubrzava pored mene pri velikoj brzini. Moj auto se sada ponašao kao da ima vlastiti um, zanio se i po širini klizio niz cestu. Uz trzaj je udario u središnju ogradu, popeo se na travnati rub koji razdvaja dvije trake i prešao na suprotnu traku. Imao sam vremena samo toliko da vidim mali automobil koji mi se približavao iz suprotnog smjera. Udario sam ga bokom sa strahovitom silom. U djeliću sekunde bilo je vidljivo vozačevo užasnuto lice, i čuo sam njegov promukao vrisak.»[50]

Moguće je da je Dianin Mercedes na isti takav način bio kontroliran izvana, jer je jasno da je upravljač na Horsleyevom BMW-u također bio daljinski kontroliran. Sigurno je da bi vrlo vješt operater mogao usmjeriti Mercedes u 13. stup. Potvrda tvrdnje da nikakav drugi automobil nije bio izravno uključen u Dianin sudar dolazi od Erica Petela, koji tvrdi da je bio svjedok sudara. Petel kaže da je vozio svoj motocikl prema ulazu u tunel kad ga je pretekao Mercedes. Nikakvog drugog vozila nije bilo u blizini. On je izjavio:

> «U svojim retrovizorima vidio sam automobil koji je bljeskao farovima. Pomaknuo sam se u stranu kako bih ga propustio, i on je projurio pored mene iako sam ja vozio oko 70 milja na sat [112 km/h]. Trenutak kasnije čuo sam zaglušujuću buku i vidio nesreću. Automobil se okretao na cesti... Zaustavio sam se. U blizini uopće nije bilo drugih automobila ili motora, i mogao sam vidjeti sve do kraja tunela. Krov Mercedesa bio je totalno ulupljen. Prednja desna vrata bila su djelomično otvorena, pogledao sam unutra i vidio ženu. Izgledalo je da je bila odbačena naprijed sa stražnjeg sjedala, a glava joj je bila između prednjih sjedala.»[51]

Petel je rekao da joj je iz desnog uha curila krv, a kad joj je maknuo kosu s lica i položio glavu na naslon za ruke, shvatio je da je to princeza Diana. Trepavice su joj treperile, ali u toj fazi nije otvarala oči, rekao je. Petel procjenjuje da je bio na mjestu nesreće otprilike jednu minutu prije nego što se ponovno popeo na motocikl kako bi nazvao policiju. Rekao im je da je Diana imala nesreću, ali oni su se nasmijali i rekli da prestane uzalud trošiti njihovo vrijeme. Očajan, odvezao se do policijske stanice u Avenue Mozart. Njegov odvjetnik Antoine Deguines kaže da su Patela pustili da čeka 25 minuta, nakon čega su ga odveli u stražnju prostoriju i stavili mu lisičine. Zato što je prijavio 'nesreću'? Kad su ga na kraju pustili, rekli su mu da prati policijski automobil do druge policijske postaje, gdje je dao izjavu koju je, ne pročitavši je, potpisao. «Bio sam bijesan i ogorčen.», rekao je. «Imao sam dojam da ih nije briga za nesreću.» Vlasti mu se mjesecima nisu javljale, pa je zatražio pomoć odvjetnika kako bi ispričao svoju priču službenoj istrazi.

Svaki put kad se dogodi ubojstvo na javnom mjestu, događaju se dvije stvari. Imenuje se odgovorna osoba koja je 'žrtveni jarac', ovih dana najčešće pod umnom kontrolom, i stvara se obilje tragova za odvraćanje pažnje kako bi se istražitelje odvelo daleko od istine o tome što se doista dogodilo. Prva metoda omogućuje vam da odmah nekoga uhitite, ili svalite krivnju na nekoga, pa nikakve daljnje istrage nisu potrebne jer svi znaju tko je bio odgovoran. Vidjeli smo tu tehniku s Leejem Harveyem Oswaldom, Sirhanom Sirhanom, Timothyem McVeighom, a sada i s Henrijem Paulom. Tome nema kraja. Druga metoda, odvraćanje pažnje, jamči da će se presudni sati i dani nakon događaja uludo protratiti dok ljudi budu slijedili masu lažnih priča i 'tragova'. To je bila tehnika koja se u Parizu koristila s *paparazzima*, bljeskovima s motocikla, i kasnije s Fiatom Uno. Nadalje, kad se

ljude bombardira suprotstavljenim izvještajima i teorijama oni postaju zbunjeni, a zbunjeni um se isključuje i gubi zanimanje. Tako vam najprije kažu da su krivi *paparazzi*, a onda da nisu. Zatim vam kažu da je pronađen brzinomjer automobila zaglavljen na 120 milja na sat [193 km/h], a kasnije kažu da je pronađen na nuli. Učinilo mi se neobičnim koliko je američkih svjedoka nesreće u kratkom vremenu pronađeno. Pont i Place de L'Alma prije Dianine smrti nisu bili popularna turistička odredišta. Tamo nema ničega osim jednog ili dva restorana, tunela i labirinta isprepletenih cesta. Pa ipak, u 00:25 sati nekoliko američkih turista reklo je da su bili svjedoci onoga što se dogodilo. I inače je broj svjedoka bio neobičan, imajući u vidu kasni noćni sat i činjenicu da se Pariz u to doba godine isprazni jer velik broj Parižana odlazi na godišnji odmor u francuska obalna ljetovališta. Mogu razumjeti da su neki ljudi u malobrojnim automobilima koji su se kretali po cesti u to vrijeme možda vidjeli sudar i njegove neposredne posljedice, ali na temelju vlastitog posjeta tom mjestu znam da se s glavnih pješačkih ruta tunel doslovno uopće ne vidi. Policija je propustila kontrolirati mjesto sudara u skladu s normalnom policijskom procedurom, zbog čega je mnogo dokaza odmah izgubljeno. Propustili su ispitati važne svjedoke i objavili su neke tajne informacije, istovremeno zadržavajući nepopustljivu tajnovitost oko drugih područja istrage.[52] Sve to smrdi.

Danas za potencijalne ubojice i planiranje ubojstva postoji dodatni otežavajući element, 'prometne' kamere koje su postavljene posvuda po gradovima. Smiješak, molim, na televiziji ste. Bilo bi nemoguće zadržati u tajnosti metode i osobe uključene u Dianino ubojstvo kad bi cijela stvar bila snimljena. Ali kad pripadate Bratstvu i imate veze na najvišim razinama politike, policije i obavještajnih agencija, prometne kamere ne predstavljaju takav problem. Jednostavno ih isključite! Na putu od *Ritza* do Pont de L'Alma postavljeno je 17 prometnih kamera, uključujući one u samom tunelu. Da su one te noći radile ne bi bilo nikakvih zagonetki, jer biste mogli odvrtjeti cijeli događaj na svom televizoru. Jedna kamera gleda prema dolje na ulaz u tunel i snimila bi bilo kakav Fiat Uno ili ljude na motociklima s bljeskalicama. Ali ta je kamera, kao i sve ostale, u presudnom trenutku bila isključena. U Parizu nikada ranije istovremeno nije zatajio cijeli sustav, no policija je odbila objasniti što se dogodilo. Sustav ima nezavisnu opskrbu strujom, a kontrolira ga policija i, konačno, francuske obavještajne agencije, jer su kamere tamo kako bi nadzirale mnogo više od običnih problema u prometu. U isto vrijeme kad je zatajio sustav kamera policijske komunikacijske frekvencije u središnjem Parizu također su se isključile. U svojoj izvrsnoj knjizi *Who Killed Diana?* Simon Reagan citira svoju 'vezu' po imenu André koji, poput mnogih ljudi, voli prisluškivati policijske poruke. André je sjedio na klupi blizu Eifellovog tornja, na par minuta hoda od tunela Pont de L'Alma, te noći kad je Diana poginula. On je, kao i obično, pomoću radio prijemnika pratio policijske komunikacije. Ali iznenada, u 00:20 sve su linije prekinute. Došlo je do radijskog pomračenja. Trajalo je to 20 minuta, a onda se, rekao je André, signal vratio i došlo je do masovnog radio prometa kad

su svi ljudi poželjeli razgovarati u isto vrijeme. «Nikada... nisam naišao na tako kaotičnu radio komunikaciju», rekao je, «To je bilo izvanredno.»

U trenutku kad su linije pale, Diana je odlazila od *Ritza* na svoje zadnje putovanje u životu. Kad su se linije vratile, ležala je u tunelu pod potpunom kontrolom ekipe hitne pomoći, i prema obdukcijskom izvještaju bila je na par minuta od kliničke smrti. Nema ni traga vjerodostojnim dokazima o postojanju zavjere, je li? Moj Bože, pa sve nam je pred nosom. Ali deset dana nakon sudara francuska policija izradila je preliminaran izvještaj na 350 stranica u kojem se pretpostavlja da je to bila nesreća, a da pritom nisu ni uzeli u razmatranje bilo koju drugu mogućnost.

Kada spominjemo 'ekipu hitne pomoći', dolazimo do još jedne ključne točke. Kako mi je rekla moja 'veza' s margina britanske obavještajne mreže, izazivanje nesreće vrlo je lako za sile koje su u to umiješane, ali pritom ne možete biti sigurni da ćete ubiti svoju žrtvu. Zato vaši ljudi kontroliraju medicinsku ekipu jer, iako vaša žrtva nije umrla, sada postoji uvjerljiv razlog da umre. Došlo je do sudara. Posao medicinskog tima (ili barem onih koji zapovijedaju) je da se pobrinu da žrtva ne preživi, bez obzira u kakvom su je stanju zatekli. Čak i oni koji odbacuju mogućnost da je Diana ubijena čudili su se zapanjujuće sporom odlasku u bolnicu kad je, prema službenim medicinskim izvještajima, zadobila ozljedu koja je zahtijevala hitnu operaciju. Liječnici kažu da je plućna vena pukla u blizini srca što je njena pluća punilo krvlju. Diana je ležala u tunelu i iskrvarila do smrti, ako je to točno. Jedini način na koji su joj uz takvu ozljedu mogli spasiti život bila je trenutna operacija. Zašto je onda u bolnicu stigla tek nakon više od sat i pol vremena? Unutar jedne minute od sudara, doktor Frederic Mailliez i njegov američki 'prijatelj' Mark Butt automobilom su ušli u tunel iz suprotnog smjera. Privatni detektiv kojeg poznajem opširno je istraživao Maillieza i Butta, pa iako istraživanja još traju, njegova otkrića ozbiljno sugeriraju da ova dvojica nisu onakvi kakve su nam ih predstavili. Sudar se dogodio u 00:25, a doktor Mailliez tvrdi da je do 00:26 vidio slupani Mercedes, zaustavio automobil, uključio rotirajuće svjetlo, dotrčao do Mercedesa kako bi utvrdio da su unutra dvije mrtve i dvije žive osobe, i nazvao hitnu službu. Taj čovjek mora da je stvarno brz radnik. On je jedan od 160 pariških liječnika koji su stalno spremni na poziv iz bolnice i domova u hitnim slučajevima, kao dio francuskog sustava osiguranja *SOS Medecins*. Mnogo je puta tretirao žrtve nesreća dok je bio pripadnik SAMU-a, francuske hitne ambulantne službe. Pa ipak, liječnik koji je stalno spreman na poziv u slučaju nužde kaže da je jedino što je imao u svom automobilu da pomogne Diani bila boca s kisikom i maska! Mailliez je kontrolirao Dianu i njeno stanje ključnih 15 do 20 minuta prije nego što su njegovi bivši poslodavci, tim za hitnu pomoć SAMU-a, došli i preuzeli stvar. On tvrdi da mu Diana nije rekla ništa, ali to je u suprotnosti s njegovim komentarom u londonskom *Timesu*: «Ponavljala je koliko ju boli dok sam joj na usta stavljao masku za kisik». Trevor Rees-Jones, tjelohranitelj, također kaže da je imao bljeskove sjećanja na ženski glas koji je dozivao sa stražnjeg sjedala. «Prvo se

čulo stenjanje. Zatim je vikala Dodijevo ime... A to može biti samo glas princeze Diane», rekao je za *Daily Mirror.*[53] Koliko je ta izjava pouzdana, međutim, otvoreno je za raspravu. Ono što se čini očigledno je da je Diana bila svjesna ili barem u polusvijesti kad je stigao Mailliez. Voditelju CNN-ovog *talk-showa,* Larryu Kingu rekao je: «Izgledala je prilično dobro. U početku... izvana, znate, izgledala je prilično dobro. Ali iznutra, znate, unutarnja ozljeda je već počinjala... To je stvarno čudno. To je jedini dio, tamo gdje je sjedila, to je jedini dio koji je još bio nedirnut.» Maillez je, s jedne strane, za jedan francuski medicinski magazin rekao da: «mislio sam da se njen život može spasiti», pa ipak je drugom prilikom izjavio: «Bilo je beznadno. Nismo mogli učiniti ništa da ju spasimo.» Kingu je, osim toga, rekao da iako je Diana bila najfotografiranija žena svijeta, a *paparazzi* su je snimali dok je on bio s njom u tunelu, nije imao pojma da je ona princeza Diana sve dok nije vidio vijesti u medijima sljedećeg jutra. Halo? Kako da ne. Kad je ekipa hitne pomoći stigla, Malliez kaže da je otišao s mjesta događaja jer više ništa nije mogao učiniti.

Službeno objašnjenje nevjerojatnog kašnjenja s odvoženjem Diane u bolnicu glasi da je ona bila zarobljena u olupini. To je laž, laž, laž. Jedan od članova tima hitne pomoći za francuske novine *La Parisie,* rekao je da je, kad je on stigao, Diana većim dijelom tijela ležala izvan automobila, s nogama položenim na stražnje sjedalo. «Bila je agitirana, u polu-nokautu, ali pri svijesti... stenjala je i malaksalo se bacakala. Promrmljala je 'Oh, moj Bože' nekoliko puta.» Novine *The Scotsman* su, u istraživanju objavljenom 11. rujna 1997. utvrdile da je Diana izvađena iz automobila nedugo nakon što su stigli vatrogasci, i da izgovor kako je bila 'zarobljena' ne stoji. Još jedan službeni izgovor za kašnjenje je da su joj liječnici hitne pomoći morali dati transfuziju krvi. To je još jedna laž, laž, laž. SAMU-ovi timovi sa sobom ne nose opremu za transfuziju krvi jer ne bi znali krvnu grupu žrtve. Kad je vozilo hitne pomoći napustilo tunel, vozaču je zapovjeđeno da ne vozi brže od 25 milja na sat [40 km/h], a neki izvještaji kažu da mu je trebalo čak 40 minuta da prijeđe 3,7 milja (6 km) do La Pitie-Salpetriere. Četiri druge sasvim prikladne bolnice bile su bliže mjestu nesreće, a pritom se hitna pomoć dvaput zaustavljala na putu radi «delikatnih intervencija», od toga jednom kad je bolnica već bila na vidiku. Diana je u La Pitie-Salpetriere stigla oko 02:10, što je sat i 45 minuta nakon što se nesreća dogodila. Po bilo kojem medicinskom kriteriju takvo kašnjenje je potpuno apsurdno, osim ako nije bilo namjerno. Nije potrebno biti genij da se vidi zašto, usprkos tako očiglednoj inkompetenciji, nije provedena nikakva istraga o liječničkoj reakciji te noći. U bolnici je čekao kirurški tim na čelu s profesorom Brunom Riouom, dežurnim kirurgom koji je, kako nam kažu, doznao za nesreću dok je bio u obilasku pacijenata. Je li samo meni čudno da je ugledni kirurg bio 'u obilasku' u ranim jutarnjim satima? Kad je Diana stigla zajedno s njim čekali su je profesor Pierre Coriat, glavni anesteziolog, profesor Alain Pavie, specijalist za grudi i pluća i profesor Pierre Benazet, još jedan iskusan kirurg. Oni su cijelo vrijeme telefonski komunicirali s timom hitne pomoći u tunelu. Kažu nam da su otvorili

Dianin prsni koš, zašili venu i 'borili se za njezin život' sat i pol vremena prije nego što su priznali poraz. Smatram da je i to fantastično, s obzirom da obdukcijski izvještaj, čini se, pokazuje da je Diana bila klinički mrtva u 00:45, još dok je ležala u tunelu. To znači da je bila klinički mrtva sat i 25 minuta prije nego je čak i stigla u bolnicu, tri sata prije nego što su profesori izašli iz operacijske dvorane kako bi objavili da je umrla. Pregledavanje tijela na mjestu koje vi kontrolirate od presudne je važnosti kod takvih ubojstava. Tijelo predsjednika Kennedya odmah je avionom prebačeno iz Dallasa u paravan Bratstva, Mornarički centar Bethesda kraj Washingtona, DC radi obdukcije. Tu je nestao predsjednikov mozak (ili mozak njegovog dvojnika) i, kao što je otkrio američki Odbor za pregled zapisa o atentatu, bilješke o obdukciji i prvi nacrt obdukcijskog izvještaja bili su spaljeni.

Dakle, tko je stajao iza Dianinog ubojstva? Važno je naglasiti da su oni koji su dali nalog i oni koji su obavili posao potpuno različiti. Ovdje gledamo Bratstvo, paukovu mrežu, i dok je nalog stigao od pauka ili paukova u centru, najvećim dijelom izvršile su ga muhe. Vrlo je mala vjerojatnost da ga je izvela izravno obavještajna mreža Bratstva, jer bi to bilo previše očigledno. Obavještajne agencije unajmljuju ubojice za likvidaciju vlastitih građana kako bi bili na sigurnoj udaljenosti od incidenta i kako bi mogli 'uvjerljivo poricati' da su oni odgovorni. Na primjer, postoji dosta dokaza da su predsjednika Kennedya ubili pripadnici elitnog snajperističkog tima iz odmetnute jedinice francuske obavještajne službe OAS, ili barem da su oni bili umiješani u zavjeru. Olof Palme, švedski premijer i bilderbergovac, ubijen je u Stockholmu 1986. po naređenju, između ostalih, i Georgea Busha. Ali ubojstvo su izveli članovi BOSS-a, Južnoafričke obavještajne agencije (pogledati *...I istina će vas osloboditi*). Britansko Ministarstvo vanjskih poslova ima vlastiti odred ubojica po imenu Group 13 (opet taj broj), a britanska obavještajna mreža ima dugu i bolesnu povijest političkih i ekonomskih ubojstava. Britanska obavještajna mreža sastoji se od MI5 (*Military Intelligence 5*), koja je službeno odgovorna za unutarnju sigurnost, i MI6, koja se bavi inozemnim pitanjima. MI5 je 1988. objavila da oni ne ubijaju ljude. Ne, oni unajmljuju druge da to rade za njih. To patetično poricanje potaknula su razotkrivanja bivšeg agenta MI5, Davida Shaylera, da je MI6 organizirao zavjeru za ubojstvo libijskog pukovnika Gaddafija. Pokušaj je propao zato što je bomba postavljena pod krivi automobil. Shayler je bio na čelu 'libijskog stola' u MI5, i bio je u idealnoj poziciji da je upoznat s takvim stvarima. Robin Cook, ministar vanjskih poslova, koji je toliko izvan svog elementa da mu treba ronilačko odijelo, rekao je da su mu garantirali da se takvo što nikada nije dogodilo. Ah, onda je sve u redu. Državni pravobranitelj je Davidu Shayleru zabranio da se pojavi u *ITV*-ovoj emisiji, *Diana - Secrets of the Crash,* i Shayler je kasnije uhićen u Parizu, gdje čeka izručenje Londonu. Zašto su to učinili ako on iznosi takve besmislice? Naravno, zato što je u pravu. Usput, britanski obavještajci na vjernost se ne zaklinju vladi, nego monarhu. Isto je i sa zastupnicima u parlamentu i vojskom. Po zakonu je kraljica njihov vrhovni šef, iako je, u stvari, njihov šef onaj koji kontrolira kraljicu, jer čak ni ona nije na vrhu hijerarhije.

Tipičan predstavnik tipa organizacija koje su najvjerojatnije bile umiješane u Dianinu smrt na operativnoj razini je 'Pinay Circle' ili 'Le Cercle', koji u svojim redovima ima veći broj figura iz britanskog *establishmenta*. Le Cercle je ogranak još elitnijeg Safari Cluba, čiji je osnivač bio grof Alexander de Maranches, koji je 1970-ih bio direktor francuske Službe za vanjsku dokumentaciju i špijunažu. Safari Club je organizirao savez između paravanske kompanije francuske obavještajne službe, Group Bulla, i kompjuterskog giganta *Honeywella* koji je, što će vas vjerojatno iznenaditi, najveći svjetski proizvođač nagaznih mina. Taj je savez nagaznim minama opskrbljivao obje strane za rata u Bosni. Safari Club je počeo kao konzorcij tajne policije iranskog šaha zvane SAVAK, Saddama Husseina u Iraku, Anwara Sadata iz Egipta i saudijske obavještajne službe. Bio je umiješan u bezbrojne državne udare u Africi radi ostvarenja svojih ciljeva, i intenzivno je uključen u nabavu i trgovinu oružjem. Iz Safari kluba je nastao Pinay Circle ili Le Cercle, nazvan po francuskom premijeru Antoineu Pinayu koji je prisustvovao prvom sastanku Bilderberga u Oosterbeeku u Nizozemskoj, u svibnju 1954. U La Cercleu su bili i članovi obitelji Habsburg. Kako biste dobili predodžbu o sastavu i dosegu utjecaja ove grupe, među članovima Le Cerclea su Nicholas Elliot, šef odjela u MI6; William Colby, bivši direktor CIA-e; pukovnik Botta iz švicarske Vojne obavještajne službe; Stefano Della Chiaie, vodeći član talijanske tajne službe; Giulio Andreotti, bivši talijanski premijer iz zloglasne masonske lože P2 i čovjek koji je mafiji pružio službenu zaštitu; Silva Munoz, bivši ministar fašista Franca u Španjolskoj i član elitnog tajnog društva Opus Dei; Franz Josef Strauss, njemački ministar obrane; i monsignor Brunello, vatikanski agent. U Americi, jedan od Le Cercleovih paravana je vašingtonska Zaklada za baštinu, koja uživa podršku CIA-e. Razmislite o potencijalu takve organizacije da bude koordinirajuća sila između bezbrojnih različitih agencija i zemalja radi postizanja zajedničkog cilja. Mreža Safari Club-Le Cercle pruža arapsko-britansko-francusku vezu koja je bila potrebna kako bi se uredilo da Diana bude u Parizu u pravo vrijeme, da se povuče njeno osiguranje, da se izvede ubojstvo, te da se oni koji su u njega uključeni izvuku. Što je ono rekao John Stalker? «Zašto bi Francuzi htjeli zataškati ubojstvo jedne Engleskinje?» Također je zanimljivo da Simon Regan u svojoj knjizi *Who Killed Diana?* kaže da je upravo Le Cercle destabilizirao vladu Gougha Whitlama u Australiji 1975. Nema sumnje da je u to bila uključena i kraljica. Kao što sam ranije objasnio, Whitlama je na kraju smijenio njen vrhovni guverner za Australiju, John Kerr. Ako su Windsori i La Cercle zajedno radili na rušenju izabrane vlade Australije, zašto nisu mogli zajedno raditi i na Dijaninom ubojstvu?

Pariz, sa svojim nebrojenim vezama s Bratstvom koje sežu stoljećima u prošlost, odavno je njihova najdraža lokacija za ubojstva i spletke. Amschel Rothschild iz engleskog ogranka obitelji ubijen je tamo u svojoj hotelskoj sobi 1996. u onom za što neki tvrde da je bio dio jednog od ratova unutar Bratstva, kojih je njihova povijest prepuna. Za organizaciju kao što je La Cercle, ili mnoge njene pandane u Londonu, bilo bi lako postaviti svoje ljude na prava mjesta. Osiguranje Mohameda

Al Fayeda puno je bivših pripadnika elitnih vojnih i policijskih jedinica Bratstva koji znaju kakve su posljedice kada Bratstvu kažete «ne», čak i ako ne želite biti umiješani. Na isti način, te paukovske strukture pobrinu se da njihovi ljudi kontroliraju istrage o ubojstvima, što je najslavnije učinjeno u Kennedyevom slučaju. Čak je i na čelu osobne istrage Mohameda Al Fayeda o Dianinoj smrti bio Pierre Ottavoili, bivši zapovjednik Kriminalističke brigade, odjela francuske policije za kriminalne istrage. To je ista organizacija koja je odgovorna i za službenu istragu. Al Fayedov glavni odvjetnik u Parizu bivši je francuski ministar pravosuđa, a na čelu svega u Londonu je John Macnamara, njegov šef osiguranja i bivši Vrhovni policijski inspektor sjedišta Londonske metropolitanske policije, Scotland Yarda. U proljeće 1998. Macnamara je bio dio operacije koja je uključivala FBI, CIA-u, a možda i izraelsku (Rothschildovu) obavještajnu agenciju Mossad. Radilo se o klopki za bivšeg CIA-inog agenta Oswalda Le Wintera, 67-godišnjeg Amerikanca rođenog u Austriji. Le Winter je kontaktirao Al Fayeda tvrdeći da mu može prodati dokumente koji dokazuju umiješanost MI6 i CIA-e u Dianino ubojstvo. Tražio je 10 milijuna dolara, i nakon sastanka s Macnamarom dobio je predujam od 15.000 dolara. Dogovoreno je da će se sljedeći sastanak upriličiti u Austriji, radi razmjene ključnih dokumenata i ostatka novca. Međutim, u međuvremenu je Al Fayed nazvao prijatelja iz FBI-ja, koji je kontaktirao CIA-u. Le Wintera su pratili, špijunirali, i namamili u hotel *Ambassador* u Beču, u srijedu 22. travnja, gdje ga je uz pomoć austrijske policije zaskočila kombinacija FBI-ja, CIA-e, a možda i Mossadovih agenata. Sve to radi jednog navodnog prevaranta? Priča bi ostala tajna da nije bilo Petera Groliga, austrijskog novinara dnevnog lista *Kurier*. On je izvijestio o tome što se dogodilo i utvrdio da su kod premetačine Winterove hotelske sobe pronađena četiri dokumenta, od kojih dva šifrirana, i da se čini kako se radi o izvornim CIA-inim dokumentima. CIA-a je nakon toga priznala da je prisluškivala Dianine telefonske pozive u i prema Americi, i da je sadržaj prosljeđivala britanskoj obavještajnoj mreži. Le Winter je uhićen i zadržan u pritvoru. Groligova priča prisilila je Al Fayeda da prizna da je to istina. Dakle, je li Le Wintera u zamku uhvatio takav međunarodni tim obavještajaca zato što je pokušavao prevariti Al Fayeda, ili zato što je prodavao istinu? Još jedan obavještajni insajder također inzistira da sudar nije bio slučajan. Richard Tomlinson, bivši agent britanskog MI6, za francusku je istragu iznio dokaze o Dianinoj smrti. Tomlinson je 1997. odslužio zatvorsku kaznu u trajanju šest mjeseci po Zakonu o službenim tajnama zato što je pokušao prodati svoje memoare. U kolovozu 1998. u Parizu ponovno je, uz uperene cijevi, uhićen na zahtjev britanske vlade, zabrinute zbog njegove povezanosti u tom gradu sa zviždačem protiv MI5, Davidom Shaylerom, koji je također uhićen i zatvoren u Parizu.[54] Tomlinson je Herveu Stephanu, sucu na čelu 'istrage', očigledno rekao da je Diana bila ubijena. Prema izvještaju *BBC*-jevog teleteksta Ceefax, on je 28. kolovoza 1998. sucu rekao da je Henri Paul radio za britansku obavještajnu službu, kao i «jedan od tjelohranitelja». Njegovo ime nije navedeno. U međuvremenu, Herve Stephan, agent Bratstva, radi sve što može kako bi održao

priču da se radilo o nesreći i to je, zaista, bio i zaključak njegovog nadugo razvučenog službenog izvještaja. Baš sam iznenađen.

Najvažnije pitanje koje treba postaviti kad pokušavamo identificirati odgovorne za zločin je: «Tko od toga ima koristi?». Kao što je rekao rimski pisac Seneka: «Onaj tko ima najviše koristi od zločina, najvjerojatniji je počinitelj». Pa, Windsori su fantastično profitirali. Diane više nema da svojim postupcima i poznavanjem njihovih tajni nastavi s neizbježnim razaranjem kredibiliteta i ugleda monarhije u javnosti. Više ne može utjecati na odgoj i stavove budućeg kralja, princa Williama i njegovog brata, princa Harrya. Windsori sada imaju potpunu kontrolu nad njima, da ih oblikuju na svoju sliku i priliku. Prije to nisu mogli jer je Dianin utjecaj bio prejak, i nadam se da će sjećanje na to ohrabriti prinčeve da se odupru indoktrinaciji. Sad je otvoren put za Charlesovo vjenčanje s Camillom Parker-Bowles bez Dianinih komplikacija i, naravno, njegovu kraljevsku dužnost da Windsorima stvori nasljednike s genima Spencera, iako, kao što ćemo vidjeti, William možda nije njegovo dijete. Razumljivo, mogla su se čuti mišljenja da je Diana ubijena zbog svoje kampanje protiv nagaznih mina. To nije točno, barem ne izravno. Proizvođači nagaznih mina imali su lijepe koristi od njene kampanje, jer zarađuju daleko više novca uklanjanjem mina nego od njihove proizvodnje. Proizvodnja jedne mine košta oko 30 funti, ali njeno uklanjanje košta barem 3.000 funti. Procjenjuje se da bi uklanjanje svih mina širom svijeta koštalo 330 milijardi funti. Ne, proizvođači mina poput *Honeywella* nisu bili protiv Dianine kampanje, oni su je voljeli iz vlastitih razloga. Ali ono što je ona vrlo jasno pokazala bila je njena moć da neko pitanje izvuče iz sjene i baci ga u javnu arenu. Možda su se pitali: «Što će sljedeće učiniti?». I što je to Diana imala za objaviti, kako je rekla mojoj 'vezi', a što bi «uzdrmalo svijet»? Henry Kissinger, jedan od najvećih manipulatora Bratstva 20. stoljeća, više puta se sastao s Dianom, i bilo je odvratno vidjeti ga na njenom sprovodu. U intervjuu nakon njene smrti rekao je: «Bila je politički i diplomatski neobuzdana». To je Kissingerov izraz za «to je jedan od razloga zašto je ubijena». Iz perspektive operativne razine piramide Bratstva, kao što je bilo i s Kennedyem, bilo je mnogo razloga zašto su je željeli mrtvu. Ali, kao što naglašavam, to je samo jedna razina. Na vrhu se nalaze elitni adepti crne magije, punokrvni reptili i križanci. Na najvišoj razini Bratstva Dianina smrt je, poput Kennedyeve, bila ritualno ubojstvo. Bila je dugo planirana zbog učinka koji će imati na ljude i magnetsko polje Zemlje, i kao simbol uvođenja Novog svjetskog poretka. Nemojte podcjenjivati fantastičnu snagu rituala i simbolizma u djelovanju na ljudsku psihu i magnetsko polje Planeta. Ovi ljudi nisu bez razloga njima opsjednuti.

Simboli Bratstva i sotonizma koji okružuju Dianinu smrt beskrajni su, i da bismo razumjeli pozadinu njenog ritualnog ubojstva moramo, još jednom, otići vrlo daleko u prošlost. Dijana je bila jedna od najvećih božica drevnog svijeta i predstavljala je žensku energiju također poznatu kao Barati, Britanija, Izida, Artemida, Afrodita. Sve su to različita imena za istu energiju. Odete li dovoljno daleko u prošlost, također su simbolizirala isti entitet, Ninharsag. Dijana je bila poznata

kao božica Mjeseca. Jedno pleme elitnih loza koje je obožavalo božicu Dijanu zvalo se Salijski Franci, a može ih se pratiti od Troje (opet to ime), kroz Malu Aziju, današnju Tursku, Kavkasko gorje (opet), sve do Europe. Nekada su živjeli na području zapadno od Dunava, i nastanili su se u Germaniji, koju su Rimljani tako nazvali po 'izvornim ljudima' Skitima, sa središtem u Cologneu. Oni su također prodrli u dijelove rimske Galije, današnja Belgija i sjeverna Francuska, odakle su kasnije potekle 'plemenite' škotske obitelji. Od tih Salijskih Franaka potječe ime Francuska. Od vremena kralja Meroveha koji je 448. dobio ime Zaštitnik Franaka, ti su ljudi postali poznati kao Merovinzi, a princeza Diana je, preko loze Stuarta, bila s njima u rodu. Čini se da mnogi vjeruju da su Merovinzi potekli od Isusove loze, ali nikako mi nije jasno kako netko može genetski potjecati od mita. To je odvraćanje pažnje radi navođenja na krivi trag. Međutim, oni jesu elitna loza koja vodi podrijetlo od arijske rase s drevnog Srednjeg i Bliskog istoka, a prije toga sa drugog Planeta. Merovinzi su bili kraljevi čarobnjaci, poznati po svojim ezoterijskim znanjima i magijskim moćima koje su naslijedili od podzemnih loza tajnih grupa i inicijacija. Francio, osnivač Franaka, tvrdio je da potječe od Noe, a njegovi su preci nekada prebivali u drevnoj Troji, onoj poznatoj po drvenom konju. Francuski grad Troyes, gdje su službeno utemeljeni Templari, tako su nazvali Salijski Franci po svom bivšem domu. *Ilijada* kaže da je Troju utemeljio Dardan, sin grčkog boga Zeusa, 'Titana' (diva), koji je prikazivan i kao orao i kao zmija. Zeus je, prema priči, rođen u Arkadiji u Sparti, a Spartanci su migrirali u Francusku. To su loze o kojima ovdje govorimo, a ne 'Isusove'.

Grad Pariz osnovali su Salijski Franci u 6. stoljeću, nakon što su postali poznati kao Merovinzi (Ramzes-Pizon-Bush). Dobio je ime po princu Parisu, sinu trojanskog kralja Prijama. Navodno je veza između princa Parisa i Helene od Sparte izazvala Trojanski rat u kojem je Trojanski konj (infiltracija) omogućio pobjedu Spartanaca. I Trojanci i Spartanci bili su ogranci istog arijskog naroda, i unutar njih postojale su gmazovske krvne loze. Pariz je u tim danima bio ograničen na otok na rijeci Seini koji je danas poznat kao Ile de la Cite ili Otok grada. Katedrala Notre Dame koju su Templari sagradili na nekadašnjem mjestu obožavanja Dijane danas se nalazi na Ile de la Cite, i to je mjesto na kojem je veliki majstor Templara, Jacques de Molay, ispečen do smrti. Merovinzi, preci Windsora, utemeljili su grad Pariz na velikoj vrtložnoj točki, što je razlog zašto je katedrala Notre Dame sagrađena na tom mjestu. Meroveh, osnivač dinastije Merovinga, bio je sljedbenik kulta božice Dijane, što ne iznenađuje, budući da je epicentar štovanja Dijane bio slavni hram u Efezu u Maloj Aziji, nedaleko od navodne lokacije Troje. Hram je bio proglašen jednim od sedam svjetskih čuda Staroga svijeta. Dijana je bila poznata kao Kraljica neba, baš kao i Semiramida. Izvan izvornog Pariza – a sada unutar modernog grada – Merovinzi su izgradili podzemnu odaju za štovanje božice Dijane, gdje su joj prinosili ljudske žrtve i izvodili krvave rituale. To mjesto datira barem od 500.-750. pr. Kr., i na tom su mjestu kraljevi borbom rješavali nesuglasice oko posjeda. Prema legendi, svatko tko je ubijen na tom mjestu odlazi ravno u raj i

sjedi zdesna Bogu. A sada pazite ovo: današnja lokacija tog podzemnog mjesta za prinošenje žrtava božici Dijani je... tunel Pont de L'Alma!

Riječ Pont potječe od *pontifex*, što je bio rimski visoki svećenik, i znači prolaz ili most. Alma potječe od 'Al-Mah', što je bliskoistočno ime za, ništa drugo nego... božicu Mjeseca. Dakle, Pont de L'Alma može se prevesti kao 'Most božice Mjeseca', a susjedni Place de L'Alma je 'Mjesto božice Mjeseca'. A božica Mjeseca je Dijana. Također se može prevesti kao 'Most duše', i svećenica božice Dijane zvala se Almah! Zbog toga je Henri Paul bio programiran da se proveze pored skretanja za stan Dodija Fayeda i krene prema tunelu Pont de L'Alma. Zbog toga ju je ekipa hitne pomoći držala u tunelu tako dugo umjesto da je odmah prebaci u bolnicu, gdje bi joj spasili život. Ona nije smjela biti spašena, pa su je odvezli tek kad je bila klinički mrtva, kao što je potvrdio obdukcijski izvještaj. Prema sotonističkom ritualu Bratstva, Diana je trebala umrijeti u toj podzemnoj odaji na drevnom mjestu prinošenja žrtava, i to se moralo dogoditi noću pod Mjesecom, u božici posvećenom mjesecu kolovozu, kojim prema legendi vlada rimska verzija Izide, Dijane, itd. - Juno Augusta. Sotonisti iz tima hitne pomoći jednostavno su se pobrinuli da Diana tunel (žrtvenu odaju) ne napusti živa. Navodno je umrla od gubitka krvi, i ako je to istina, to je točno u skladu s njihovim krvnim obredima i žrtvovanjima. No, je li krvarenje prouzrokovano onako kako nam govore, ili je izazvano nekim drugim, kemijskim načinom? Sada znamo da je Diana bila klinički mrtva oko 00:45, ali je ipak prebačena u bolnicu La Pitie Salpetriere i držana u operacijskoj dvorani sat i pol, dok su liječnici - profesori Bruno Riou, Pierre Coriat, Alain Pavie i Jean Pierre Benazat - otvarali njen prsni koš i «borili se za njezin život». Da spase ženu koja je već bila klinički mrtva sat i petnaest minuta prije nego što je stigla u bolnicu? Kad su završili, francuski ministar unutarnjih poslova Jean-Pierre Chevenement, naredio je, prema njegovom višem savjetniku, Samiju Maniju, da će ulaz u prostoriju u kojoj je ležalo njeno tijelo biti strogo zabranjen.[55] Chevenement je bio jedan od nekolicine 'VIP-ovaca' koji su dojurili u tunel i promatrali medicinsku operaciju na tom bivšem mjestu prinošenja žrtava.[56] Majka božica Bratstva, Arizona Wilder, rekla je da je Guy de Rothschild početkom 1998. govorio o Dianinoj smrti, kad ju je pokušao reprogramirati u jednoj kući u Sherman Oaksu u Los Angelesu. Rothschild je koristio pseudonim dr. Barrington. On je rekao da je te noći bio u tunelu kako bi «ukrao Dianinu dušu» 'zlim okom', hipnotičkim zurenjem koje gmazovi koriste u trenutku smrti. To sam već ranije objasnio u vezi s Pindarom. Moja 'veza' u Danskoj rekla mi je da je na posljednjoj godini studija medicine na Sveučilištu u Kopenhagenu 1983. shvatila da se ozbiljno mentalno bolesne pacijentice koriste u eksperimentima u kojima ih se oplođuje genetski izmijenjenim sjemenom. Trudnoća je, kako kaže, bila vrlo bolna i često neuspješna. Ponekad bi pacijentica umrla, a fetus bi u tajnosti secirali. Rekla je: «Doktori koji su izvodili te eksperimente bili su profesori, šefovi odjela, doktori znanosti, najugledniji na svom području. Imali su neku vrstu Bratstva... mnogi od njih imali su

mentalne moći i petljali su s crnom magijom. K njima su se slijevale nevjerojatne količine novca.» To je priča koja bi se mogla ponoviti tisuću puta širom svijeta.

Još jedno ime božice Dijane je Hekata. Jedno od drevnih 'trijada' ili 'trojstava' bilo je ono Dijane, Lune i Hekate, za koje se govorilo da su tri aspekta iste ženske energije. Na Zemlji se zvala Dijana, na nebu Luna, a u paklu Hekata. Hekata je jedno od vrhovnih božanstava sotonizma, jedna je verzija Afrodite i Venere, različita imena za istu energiju. Nakon smrti svog supruga, Jackie Kennedy otputovala je na grčki otok Delos u jugozapadnom dijelu Egejskog mora, legendarno mjesto rođenja Dijane i Apolona, za koje se vjeruje da je domena Hekate, božice 'paklenih vještina'. Delos je zbog toga poznat kao Otok mrtvih. Hekata je prikazivana i kao djevica i kao kurva, i raskršća su sveta mjesta Dijane-Hekate. Upravo na križanjima vještice i masonski veliki majstori i čarobnjaci izvode svoje rituale. Križanja simboliziraju vrtložne točke koje nastaju na sjecištima Zmajevih linija. U ritualnoj seksualnoj magiji nošenje odjeće suprotnog spola i izvođenje biseksualnog čina zove se 'obred križanja'. Uključene žene zvale su se 'dyke'. Raskrižja su također mjesta prinošenja ljudskih i životinjskih žrtava, a Hekata je poznata kao 'božica seksa i smrti' te kao božica vještičarenja i čarobnjaštva. U tunelu Pont de L'Alma, točno na mjestu gdje je Diana umrla, s cestom koja ide kroz tunel na površini se križa druga cesta koja vodi na most Pont de L'Alma. U stvari, ta točka je labirint raskrižja. A Diana je umrla u ranim jutarnjim satima 31. kolovoza. Po sotonističkom kalendaru Hekatin dan je 13. kolovoza, ali prema sotonističkom zakonu obrnutog simbolizma i obrnutih brojeva, Hekatin dan za prinošenje žrtvi je... 31. kolovoza!!

Pogledajte samo koliko tu ima simbolike. Diana, nazvana po drevnoj božici Mjeseca, odvezena je iz *Ritza* preko Place de la Concorde, gdje je prošla pored 3.200 godina starog egipatskog obeliska koji je u Pariz prebačen iz Luxora, i čiji je vrh ili piramida obojen u zlatno, simbolizirajući Ozirisov penis. Upravo na toj točki, minutu udaljenoj od mjesta Dianine smrti, za vrijeme Francuske revolucije koju je organiziralo Bratstvo, giljotinom je odrubljena glava kraljici Mariji Antoaneti, što je još jedna simbolična krvna žrtva ženske energije. Diana je zatim velikom brzinom odvezena u tunel Pont de L'Alma, most ili mjesto božice Mjeseca, gdje je automobil udario u 13 stup, simbolika čega je jednostavno enormna iz očiglednih razloga, kao i zbog drugih koje ću kasnije objasniti. Potom je ostavljena da umre upravo na mjestu drevne podzemne odaje za žrtvovanja božici Dijani, iskrvarivši do smrti u skladu sa sotonističkim ritualom. K tomu, umrla je na raskrižju s jednom cestom ispod zemlje, a drugom iznad, a raskrižja su sveta mjesta sotonističkog božanstva, Hekate, još jednog aspekta 'Dianine' energije. I sve se to dogodilo na dan za prinošenje žrtava Hekati, 31. kolovoza. Sumnja li itko da je ovo bilo ritualno ubojstvo? A nisam još ni blizu kraja nabrajanja simbolike koja okružuje njenu smrt. Sjetite se što je David Berkowitz, sotonistički serijski ubojica iz New Yorka poznat kao Samov sin, napisao o onima koji su uključeni u sotonističku mrežu:

> «...Sotonisti *(oni pravi)* su neobični ljudi. Oni nisu neobrazovani seljaci ili polupismeni domoroci. Naprotiv, njihovi redovi puni su liječnika, pravnika, poslovnih ljudi, i u osnovi visoko odgovornih građana... Oni nisu nepromišljena skupina sklona pravljenju grešaka. Ne, oni su tajnoviti i međusobno povezani zajedničkom potrebom i željom da siju kaos u društvu. Aleister Crowley je rekao: 'Želim svetogrđe, ubojstvo, silovanje, revoluciju, bilo što loše'.»[57]

Ovdje vrijedi ponovno naglasiti odnos sotonista prema ženskoj energiji. Izazov s kojim se svi suočavamo je uravnotežiti mušku i žensku energiju kako bismo uživali u njihovim najboljim aspektima, a ne ekstremima. Sotonisti, međutim, nastoje izraziti samo ekstreme, stvarajući tako disharmoniju i sukobe. Oni koriste zlonamjerne, vrlo negativne izraze ženske energije (tajno manipuliranje iza kulisa) radi izazivanja događaja i okolnosti koje ekstremi muške energije (*macho* muškarci, vojnici, terorizam) mogu odigrati u javnosti. Zbog toga se čini da je svijet pod kontrolom i dominacijom muške energije – da je to 'muški svijet', ali u stvari to nije svijet kojim dominira muško, to je svijet kojim dominiraju ekstremi muškog i ženskog. Ovdje ne govorim o muškarcima i ženama, mislim na mušku i žensku energiju koju mogu izražavati i muškarci i žene. Na primjer, manipulatori Bratstva poput Henrya Kissingera nikada ne vide metak ispaljen u bijesu. Oni nisu tamo da se fizički bore (muška energija) u ratovima koje zakuhaju. Oni manipuliraju događajima iz sjene i iza naših leđa, što je osobina negativne ženske energije, koju simbolizira priča o trojanskom konju. Ženska energija je također kreativna sila, a stvarati možete negativno i pozitivno. Članovi Bratstva izuzetno su zlonamjerni, ali vrlo kreativni. Zbog tog razloga, u ezoterijskom zakonu i simbolizmu, ženskoj se energiji (Dijana, Semiramida, Izida, Barati, Britanija) daju različita imena za njene različite izraze. Egipćani su Izidu prikazivali u bijelom za njen pozitivan vid, i u crnom kad su htjeli simbolizirati njen negativan aspekt. Na isti način imamo simbolizam Dijane (pozitivnog ženskog) i Hekate (negativnog ženskog). To su jednostavno različita simbolična imena za različite manifestacije ženske energije. Sotonisti Bratstva rade s Hekatinom energijom, i to je razlog zašto štuju to božanstvo. Oni zapravo štuju ekstremno negativnu žensku energiju, i zbog tog razloga u sotonizmu visoku svećenicu smatraju jednako važnom kao svećenika, ako ne i važnijom. U onom elitnom centru za sotonizam u Belgiji, Dvorcu tame koji sam spomenuo u jednom od prethodnih poglavlja, vrhovni položaj u hijerarhiji nije poznat kao 'kralj', nego kao 'kraljica majka'. Tako je u tunelu Pont de L'Alma pozitivnu žensku energiju (ljubav, suosjećanje, intuiciju), koju simbolizira Dijana, eliminirala negativna ženska energija (manipuliranje, ritualna smrt), koju simboliziraju Hekata i raskrižja.

Smrt Dodija Fayeda također je bila od presudne važnosti za sotonistički simbolizam. Imajući u vidu okolnosti njegove smrti, prilično je neobična slučajnost da njegovo pravo ime, Emad El Din, na arapskom znači 'stup vjere'. Dodi je bio

nadimak koji mu je obitelj dala dok je bio dječačić. I to je, također, zanimljivo. Vrlo je slično kao Dido, a 'Dido' je bio nadimak koji je on dao Diani. Dido je prema grčkoj mitologiji bila legendarna osnivačica i kraljica Kartage (arijskog i reptilskog naroda povezanog s Feničanima), i bila je kći Belusa, kralja feničkog grada Tira. Kad je Didoinog muža ubio njen brat Pygmalion, ona je sa svojim sljedbenicima pobjegla u sjevernu Afriku, gdje je kupila Kartagu od domorodačkog vladara Larbusa. On je kasnije prijetio Dido ratom ako se ne uda za njega, ali ona se umjesto toga ubila. Ali najvjerojatniji simboli za smrt Dodija Fayeda mogu se naći u njegovoj rodnoj zemlji, Egiptu. Bratstvo je opsjednuto simbolizmom trojstva Oziris-Hor-Izida (Nimrod-Tamuz-Semiramida) iz drevnog Egipta, koje je u Kršćanstvu izraženo kao otac, sin i sveti duh. Između mnogočega drugog, ono simbolizira sjedinjavanje muške i ženske energije radi stvaranja treće sile, novog života. Za Egipćane, a time i za Bratstvo, sin Božji bio je Hor. Njega je rodila Izida nakon što je njenog supruga, Ozirisa, ubio Set. Ona je skupila 14 dijelova njegovog raskomadanog tijela, ali nije mogla pronaći penis. Zbog toga je izradila penis i oplodila sebe kako bi začela Hora, boga Sunca, kralja Sunca; Hor je bio ponovno rođeni Oziris. U Parizu je ponovno odigran jedan dio tog rituala. Automobil je prošao pored egipatskog obeliska sa zlatnim vrhom, Ozirisovog penisa, na Place de la Concorde, a u vozilu su bili Diana (drugo ime za Izidu) i Egipćanin Dodi Fayed, koji je predstavljao Ozirisa. Čuo sam iz različitih izvora da je Diana bila trudna. Njen fetus simbolizirao je Hora, kralja Sunca. U drevnom Egiptu govorili su da je Oziris morao umrijeti kako bi Hor mogao doći. To će većini ljudi zvučati začuđujuće, ali ako proučite nevjerojatnu opsjednutost tih ljudi ritualima i simbolizmom, bit će savršeno smisleno. Diana možda nije ni znala da je trudna. Moguće je da su na operacijskom stolu u Parizu uklanjali fetus dok su se «borili za njezin život» satima nakon što je već bila klinički mrtva. Čuo sam mišljenja da se stanice fetusa koriste za kloniranje beba iz ove mješavine gena. To će biti 'bogovi Sunca' prema ritualu Bratstva. Kloniranje ljudi odavno je moguće, kao što je kloniranje ovce na institutu Roslyn nedaleko od Rosslynske kapele u Škotskoj jasno pokazalo. Tajna znanost Bratstva uvijek je daleko naprednija od bilo čega dopuštenog u javnoj domeni, i zbog toga je javnosti nemoguće povjerovati što sve Bratstvo uz pomoć droga i tehnologije može raditi. Podjednako je i s njihovim tehnikama kontrole uma, i uvjeren sam da su i Diana i Dodi bili pod utjecajem manipuliranja umom kroz mnogo tjedana, kako bi Bratstvo bilo sigurno da će se ritual odigrati kako treba. Zaboga, pa i hipnotizer-zabavljač u stanju je ovladati umom nekoga iz publike. Samo pomislite što sve mogu oni manipulatori uma iz samog svjetskog vrha.

Pont de L'Alma za Bratstvo je jedno od najsvetijih mjesta na svijetu i, kao što je slučaj s planovima ulica u svim njihovim ključnim gradovima, pobrinuli su se da mjesto bude puno prikladnog simbolizma: most, podzemna odaja, raskrižje i ime. Od mog vlastitog duhovnog buđenja 1990. podsvjesna intuicija vodila me do mnogih Zemljinih središta moći. Često toga nisam bio svjestan u tom trenutku, i

tek gledajući unatrag vidim kako sam, na nesvjesnoj razini, bio privučen velikim vrtložnim točkama na magnetskoj mreži, i to često onima koje su od posebne važnosti za Bratstvo. Godine 1994. bio sam na odmoru sa svojom obitelji blizu obale Normandije u Francuskoj, i odlučili smo posjetiti Pariz. Bila je to duga vožnja, ali nikada prije nismo vidjeli taj grad. Dovezli smo se do Versaillesa izvan Pariza, i odatle smo vlakom otišli do postaje kod Eiffelovog tornja. Bio je vruć, sparan i težak dan, mjesto je bilo krcato ljudima, a promet je bio intenzivan. Ta kombinacija bila je tako neugodna da smo odlučili da se nećemo dugo zadržati prije nego što se vlakom vratimo do Versaillesa, ali najprije smo otišli u kratku šetnju. Prešli smo rijeku Seine mostom za pješake u blizini Eiffelovog tornja i prohodali stotinjak jardi [90 m] uz suprotnu obalu rijeke prije nego smo našli klupu da se odmorimo. Nakon desetak minuta sjedenja odšetali smo do obližnjeg mosta za promet i natrag do željezničke postaje kako bismo napustili grad. Bili smo na tom mjestu nešto duže od sat vremena, i to je bilo sve što sam doživio od Pariza prije nego što sam se vratio kako bih istražio Dianinu smrt za potrebe ove knjige.

Kad sam se vratio u Pariz doživio sam priličan šok jer sam opet pronašao onu klupu na kojoj smo se 1994. odmorili. Nalazi se iznad tunela Pont de L'Alma, vrlo blizu 13. stupa u koji je udario automobil! Osim toga, u blizini klupe iznad ulaza u tunel nalazi se golem prikaz upaljene baklje (*pogledati sekciju sa slikama*). To je, naravno, najočigledniji od svih potpisa Bratstva, i nakon ritualnog ubojstva predsjednika Kennedya, masoni su podigli obelisk na trgu Dealey s upaljenom bakljom na vrhu. Još jedan plamen postavljen je na njegov grob. Onaj na tunelu Pont de L'Alma stoji na crnom pentagramu, a nema moćnijeg sotonističkog simbola od toga. To bi trebalo predstavljati 'plamen slobode' (kopiju baklje koju drži Kip slobode) u spomen poginulih u Drugom svjetskom ratu, ali njegova lokacija je, predvidljivo, osigurala da postane Dianino svetište. Jedan novinski članak govorio je o tome da francuske vlasti razmišljaju o gradnji trajnog spomenika Diani na Pont de L'Alma – produžetku 13. stupa iznad zemlje! Ne mogu zamisliti ništa bolesnije ili simboličnije od toga. Zadnje što sam čuo je da planiraju otvoriti povrtnjak kako bi komemorirali njenu smrt, i trebali bi srušiti jednu zgradu da naprave mjesta za to. Vrt je u dijelu Pariza koji Diana, koliko je poznato, nikada nije posjetila, a nije primijećeno ni da je bila strastveni uzgajivač povrća. U čemu je onda stvar? Pa, kao prvo, kladim se da će se povrtnjak nalaziti na nekakvoj drugoj drevnoj lokaciji, a što je još važnije, tako neprikladan i bizaran spomenik osigurat će da plamen iznad tunela ostane Dianino javno svetište.

Plamen slobode postavljen je na ulaz u tunel 1987. i siguran sam da je Dianino ubojstvo na tom mjestu isplanirano davno prije toga. Sasvim je moguće, imajući u vidu dugoročno planiranje i temeljitu pažnju koju Bratstvo poklanja detaljima rituala i simbolizma, da je bilo isplanirano desetljećima unaprijed. Definitivno prije nego što je žrtveno janje uvučeno u mrežu Windsora kako bi se udalo za Charlesa. Simbolizam Bratstva odredio je lokaciju njihovog vjenčanja u Katedrali sv. Pavla. Katedralu sv. Pavla, s njenom golemom kupolom, projektirao je

Sir Christopher Wren, visoki član Bratstva. Zgrada Kongresa u Washingtonu DC i Pantheon u Parizu njene su kopije. Brut, Trojanac koji je postao prvi kralj Brita oko 1103. pr. Kr., bio je osnivač 'Nove Troje', grada koji danas poznajemo kao London. I on je bio jedan od štovatelja božice Dijane, i navodno joj je podigao hram na onome što je danas poznato kao Ludgate Hill, na mjestu gdje je ranije bio krug od kamenja.[58] To je u srcu Citya, londonskog financijskog distrikta, tog središta kontrole Bratstva, a danas ćete na tom mjestu štovanja Dijane naći... Katedralu sv. Pavla. U Parizu, Katedrala Notre Dame (Naša Gospa) nalazi se na drevnom mjestu štovanja Diane, i vozilo hitne pomoći u kojem je bilo Dianino tijelo prošlo je pokraj Notre Dame tijekom one bizarne vožnje do bolnice. Tako se Diana udala na drevnom mjestu posvećenom božici Dijani i umrla na mjestu drevne odaje za prinošenje žrtava božici Diani. Nju su Windsori također lovili i iskoristili da im rodi nasljednike, a Diana je bila drevna božica lova, plodnosti i rađanja.

Kad su princ Charles i Dianine sestre otišli u Pariz kako bi ispratili njeno tijelo natrag u London, lijes je bio umotan u kraljevsku zastavu, zastavu Windsora na kojoj je simbol Sunca - lav. Ne zastavu zemlje, pazite, nego zastavu Windsora. Još jedna neobična slučajnost dogodila se u mrtvačnici Hammersmith u Londonu. Kad je njen lijes stigao, onaj u kojem je bio Dodi upravo su iznosili, i čini se da su se ukrstili na ulazu. Kakve su statističke šanse da se to dogodi, kad su oba došla tako potpuno različitim putovima iz Pariza? Navodno je Dodi trebao biti pokopan unutar 24 sata od smrti, u skladu s muslimanskim vjerskim zakonima, i njegov je otac sve ludo požurivao kako bi se ispoštovao rok. Na njegovom tijelu nije obavljena nikakva obdukcija, smatralo se da je brz vanjski pregled dovoljan.

U tom trenutku je Dianin brat Charles, grof Spencer, koji je tada imao 33 godine, stupio na scenu, doletjevši iz svog doma u Cape Townu u Južnoafričkoj republici. Kad je grof Spencer, kraljičino kumče, 1993. održao svoj prvi govor u Domu lordova, odabrao je prilično čudnu temu, *Sotonizam na Spencerovu imanju Althorp u Northamptonshireu.* On je priznao da se to događa, ali je rekao da radi sve što je u njegovoj moći da ga iskorijeni. Kakva neobična tema za nečiji prvi govor u Parlamentu. Majka božica Bratstva, Arizona Wilder, tvrdi da je vidjela grofa Spencera i njegovog oca na nekima od rituala žrtvovanja koje je predvodila. Grof Spencer je bio taj koji je objavio da Dianino tijelo, usprkos njenim željama, neće biti sahranjeno u obiteljskoj grobnici kod lokalne seoske crkve u Great Bringtonu kraj imanja. Grof Spencer je rekao da ne želi da turisti preplave selo, i da je odlučio da će Diana biti pokopana na umjetnom otoku u središtu jezera na imanju Althorp. Jezero se zove Oval, i gledano odozgo, otok izgleda poput točke unutar kruga - simbola Sunca. Na Kennedyevom grobu je krug u kojem je plamen. K tomu, Spenceri su na otok stavili gorući plamen, simbol Bratstva, a u jednoj fazi, Mohamed Al Fayed je izjavio da će na krov *Harrodsa* staviti 'vječni plamen' za Dianu i Dodija, kako bi obilježio prvu godišnjicu njihove smrti u kolovozu 1998.[59]

Otoci predstavljaju važan dio legende o božici Dijani, a ona je navodno rođena na otoku Delosu u Egejskom moru. On je također poznat kao Otok mrtvih

po Hekati, zaštitnici 'paklenih vještina', negativnog aspekta energije božice Dijane. Dijana je drugo ime za Brito-Martis, božicu Krete, koju su kolonizirali i izgradili Feničani, začetnici minojske civilizacije. Prema grčkoj i rimskoj legendi Brito-Martis je zapravo bila fenička božica. Ona je bila božanska kći Phoinixa (pravilno napisano), kralja Fenikije, i poput Dijane, bila je naoružana oružjem za lov. Legenda kaže da je Brito-Martis (Dijana) otplovila iz Fenikije u Argos u južnoj Grčkoj, a zatim na Kretu, gdje ju je salijetao njen neželjeni obožavatelj Minos. Pobjegla je vrativši se prema moru, i otplovila na Aeginu, otok u Egejskom moru gdje se nalazi Artemidin ili Dijanin hram. Otoci i Dijana su u legendama itekako povezani. Grof Spencer je Dijanin grob smjestio među stablima na otoku, što je klasičan simbolizam jer su drevni narodi božicu Dijanu običavali štovati u gajevima, i vjerovalo se da su to njena najsvetija mjesta. Sir James Frazer je u svojoj knjizi *Zlatna grana* opisao Dijanin obred poznat kao Kralj šume na otoku Nemi (opet je jezero važan dio legende o Dijani). Gospa od jezera također je simbolizam Bratstva. Frazer kaže da se na sjevernoj obali jezera Nemi, pod hridima na kojima je smješteno moderno selo Nemi, blizu Aricije, nalazio sveti gaj i svetište Diane Nemorensis ili Dijane Šumske, božice lova. Jezero Nemi je najslavnije svetište božice Dijane i tu je, kaže Frazer, raslo stablo oko kojeg se mogao vidjeti lik svećenika s mačem. Kandidat za svećenika u Dijaninom kultu mogao je uspjeti samo ako ubije trenutnog nosioca te časti, i posao bi zadržao dok netko ne ubije njega. To mjesto donosilo je titulu kralja – Kralja šume – i dugi niz svećenika-kraljeva koji su služili Dijani skončao je nasilnom smrću. Tako je božica Dijana povezana s otocima i jezerom, i bila je štovana među stablima. A grof Spencer smjestio je grob svoje sestre među stabla na otoku u jezeru.

Tu je i neobična priča o crnim labudovima. U lipnju 1998. grof Spencer dao je intervju za televiziju *BBC* u kojem je ispričao svoj san, za koji tvrdi da ga je usnio između sudara u Parizu i Dianinog sprovoda. U snu mu je, kaže, rečeno da pusti četiri crna labuda na jezero oko otoka. Kad je sljedećeg jutra pozvao svog upravitelja imanja i upitao ga gdje bi mogao naći četiri crna labuda, upravitelj je navodno rekao: «Znači, čuli ste?». «Čuo, što?», tvrdi Spencer da je upitao. «Ponudili su nam četiri crna labuda», odgovorio je upravitelj imanja. Možda je to istina, ali po mom mišljenju, ova priča ima više veze s labudovim mudima. Crni labudovi duboko su okultni simbol koji se koristi u ritualima, i bili su na pečatu zloglasne sotonistice Catherine de Medici koja je, tvrdi Arizona Wilder, bila prethodna inkarnacija kraljice majke. Oni se najupadljivije javljaju u baletu *Labuđe jezero* kada crni labud, koji simbolizira negativnu žensku energiju, ubije bijelog labuda, koji simbolizira pozitivnu. Drugim riječima, Hekata ubija Dijanu. Kakav bolji simbol *Labuđeg jezera* možete imati od crnih labudova na jezeru, kao na Althorpu? Labud je pogrdan naziv u druidizmu. Robovima projekta 'Monarh' koji se pobune govore da će ih «pretvoriti u labudove», a Diana se, naravno, pobunila protiv Windsora. I broj labudova također odgovara. Programiranje iz 'Monarha' uključuje izraz 'Četiri vrata raja', a četiri bi također moglo simbolizirati četiri faze Mjeseca. Grof

Spencer je Dijani podigao 'hram' na obali jezera. Veći broj starih obiteljskih kuća britanske aristokracije ima hramove ili površine na kojima je lik božice Dijane, među kojima i palača Blenheim, dom Marlborougha i Chatsworth House, sjedište Cavendisha, vojvoda od Devonshirea, a obje obitelji u rodu su sa Spencerima. Diana je prenesena u olovom obloženom lijesu, a olovo je metal koji se u ritualnoj magiji povezuje sa Saturnom, što je moguće podrijetlo imena Sotona. Južnoafrički *Sunday Times*, čiji je vlasnik iluminatski *frontman* Tony O'Reilly, 1999. je objavio pismo u kojem je pisalo da me treba ustrijeliti u zoru, spaliti moje tijelo na vatri od mojih knjiga, pepeo staviti u *olovnu* posudu i zakopati duboko u zemlju. Boja koja se povezuje sa Saturnom i sotonizmom je crna. Diana je također odvedena u svoju smrt kroz dva ključna dana Bratstva, subotu (*Saturn-day*, Saturnov dan) i nedjelju (*Sun-day*, Sunčev dan). Firentinski liječnik i filozof iz 15. stoljeća, Marsilio Ficino, izrađivao je zaštitne amajlije, a ona za Saturn bila je ugravirana u čistom olovu. Tvrdilo se da osobu koja ga nosi štiti od smrti od ubojstva i zasjede, te da štiti žene kod poroda. Tijekom sprovoda, na Dianinom olovnom kovčegu bili su ljiljani, cvijeće Lilith, još jedne verzije Hekate i simbola krvne loze. Ljiljane je odabrao grof Spencer. Ljiljani su također bili sveto cvijeće Astarte, još jedne verzije Dijane, i koristili su se kao simbol začeća ploda Djevice Marije. 'Blažena djevica' Junona, vladarica kolovoza, navodno je začela svoga sina-spasitelja Marsa na čarobnom ljiljanu. Ljiljan simbolizira gmazovske krvne linije. Godine 656. 10. koncil u Toledu službeno je proglasio dan Junoninog legendarnog začeća Marsa kršćanskim festivalom Majke Božje, Gospinim danom, blagdanom Blagovijesti, tvrdeći da on obilježava Marijino čudesno začeće Isusa uz pomoć ljiljana.[60] U Francuskoj ljudi blagdan Blagovijesti znaju kao *Notre Dame de Mars*. Simbolizam ljiljana s trudnom božicom koja rađa boga-spasitelja (kao kod Izide i Hora) je fascinantan, imamo li u vidu priče da je Diana bila trudna kad je poginula i način na koji sam to povezao s legendom o Ozirisu, Izidi i Horu.

Također su se postavljala pitanja je li Diana uopće pokopana na otoku. U ljeto 1998. magazin *Star* u Sjedinjenim Državama citirao je neimenovani «visoki izvor» iz Buckingamske palače koji je rekao da je ona bila potajno kremirana, a prema članku u *Los Angeles Timesu*, neki ljudi iz sela Great Brington također ne vjeruju da je pokopana na otoku. Iz vlastitih izvora znam da su ti izvještaji istiniti. Jedna od stanovnica, citirana u *LA Timesu*, rekla je da su one noći kad je njen lijes donesen u Althorp radi ukopa selo 'okupirale' jedinice vojske, policije i specijalnih snaga, i svi su stanovnici potjerani u svoje kuće. Ona tvrdi da je krematorij u crkvi radio do kasno u noć. Magazin *Star* citira Betty Andrews, bivšu kuharicu i spremačicu u Althorpu, koja je rekla: «Među mještanima vlada neobičan osjećaj da nam možda nisu ispričali cijelu priču».

Istražujući za potrebe ove knjige, upoznao sam Christine Fitzgerald, briljantnu i nadarenu iscjeliteljicu koja je devet godina bila Dianina bliska prijateljica i pouzdanica. Zbog Christinine upućenosti u ezoteriju, Diana je s njom mogla razgovarati o stvarima koje se ne bi usudila ni s kim drugim podijeliti, iz straha

da je ne proglase ludom. Jasno je da je Diana znala za pravu prirodu genetičke povijesti kraljevske obitelji i gmazovsku kontrolu. Njeni nadimci za Windsore bili su «gušteri» i «gmazovi», i znala je posve ozbiljno reći: «Oni nisu ljudi». Postoji vrlo dobar razlog zašto je Diana tako opisivala Windsore. Kako je njeno deprogramiranje napredovalo, Arizona Wilder jasno se prisjetila rituala kojem je prisustvovala u Clarence Houseu, kući kraljice majke blizu Buckinghamske palače, na kojem je Diani pokazano tko su Windsori zapravo. To se odvijalo tijekom prvih sedam dana srpnja 1981., nedugo prije vjenčanja Diane i Charlesa koje je uslijedilo 29. srpnja. To je razdoblje zadnjih sedam dana ciklusa Hrastovog stabla, prema ezoterijskom zakonu, i ritual se zvao Buđenje nevjeste. To je ritual za sve žene iz 13 loza koje će biti na visokim javnim položajima i udati se za gmazove kako bi rodile nove generacije vladara. Arizona kaže da su kraljica majka, kraljica, princ Philip, Lady Fermoy, Dianin otac grof Spencer, princ Charles i Camilla Parker Bowles bili prisutni kad je Diana dovedena u prostoriju. Ona je nosila bijelu haljinu, a Lady Fermoy ju je bila drogirala. Diani je rečeno da bi svoj brak s princem Charlesom trebala doživljavati samo kao sredstvo za stvaranje nasljednika i ništa više. Camilla Parker-Bowles bila je njegova žena, a ne ona. (U legendama o božici Dijani, ona je imala 'pratilju' po imenu *Camilla*, i također je bila povezana s osobom zvanom Alfaida!) Arizona je rekla da su se princ Philip i kraljica majka tada pretvorili u reptile kako bi Diani pokazali tko su. 'Diana je bila užasnuta, ali tiha', rekla je. Diani su rekli da će, razotkrije li ikada istinu o njima, biti ubijena. (Sjećate li se već spomenutog tipa kojeg je Diana nazvala u ožujku prije svoje smrti, tražeći od njega savjet kako da objavi informacije o kraljevskoj obitelji koje će 'potresti svijet'?) Kraljica majka je Diani na ritualu rekla da će «sve uši» slušati sve što ona bude govorila i da će ju «sve oči» zauvijek gledati. To je klasičan 'nemaš kamo pobjeći' škripac koji se nameće svim umno kontroliranim robovima. Vjeruje li, onda, itko da bi Dianu pustili u šake Mohameda Al Fayeda da on nije bio pod njihovom kontrolom? Ritual je također uključivao upotrebu zlatnog penisa (Ozirisov simbolizam) koji je upotrijebljen na Diani kao simbolično 'otvaranje maternice'. Arizona kaže da je bio reptilskog oblika i veličine, te da je imao igličaste izbočine koje služe da površinski probiju stijenke vagine i izazovu krvarenje. Diani je rečeno da nakon tog rituala nikada više neće biti «počašćena» prisustvovanjem njihovim ritualima, i da ne smije postavljati pitanja o njima. Je li sada ljudima jasno zašto je Diana bolovala od bulimije i ozbiljnih emocionalnih problema otkad se udala za Charlesa?

Diana je Christine Fitzgerald rekla da je kraljica majka sila koja stoji iza Windsora, zajedno s princem Philipom. Ali Philip je u hijerarhiji bio podređen kraljici majci, rekla je Diana. Kraljica majka je povezana s dugim popisom grupa i društava Bratstva, i ona je na čelu Unutarnjeg hrama, elitnog i vrlo tajnog društva za više slojeve pravnika na 'nekadašnjoj' zemlji Vitezova templara u Temple Baru u Londonu. Upravo su kraljica majka i njena bliska prijateljica, Dianina baka Ruth Lady Fermoy manipuliranjem uvukle Dianu u brak s princem Charlesom. Zato su

Diani ustupili sobe u kući kraljice majke, Clarence Houseu, u tjednima prije vjenčanja, odakle je otišla na vjenčanje s Charlesom u Katedrali sv. Pavla. «Diana mi je pričala da je kraljica majka zla», rekla je Christine Fitzgerald. «Koristila je baš tu riječ, zla. Rekla je da mrzi kraljicu majku i da kraljica majka mrzi nju.» Većina ljudi u Britaniji zapanjit će se kad ovo pročita, jer je kraljicu majku njena propaganda pretvorila u najdražu baku nacije. «Oh da, kraljica mama, tako draga, blaga, dobra stara gospođa.» Ali ta žena nije ono što se za nju govori. Ne mogu to dovoljno naglasiti. Diana je i sama rekla da su joj, dok je živjela u Clarence Houseu u danima prije vjenčanja, davali lijekove kao što je antidepresiv *Valium*, radi tretiranja njene bulimije. A što su joj još davali? «Oni su je drogirali», rekla je Christine, «sigurna sam u to, od početka su je fiksali.» Christine je često razgovarala s Dianom, i ona joj je otvorila srce u vezi sa svojim košmarnim životom s Windsorima. Ali Christine je zahvaljujući svojim poslovnim vezama imala pristup i drugim izvorima s unutarnjim znanjem o britanskoj kraljevskoj obitelji. Ovo je bio prvi put da je u javnosti progovorila o svojim iskustvima s Dianom i onom što zna o planovima gmazova. Rekla mi je:

> «Kraljica majka... e, to su ozbiljne vradžbine. Kraljica majka je puno starija nego što ljudi misle. Iskreno govoreći, u kraljevskoj obitelji dugo nije bilo smrti, oni samo metamorfiraju. To je neka vrsta kloniranja, ali na drukčiji način. Oni uzmu komade mesa i ponovno izgrade tijelo iz jednog malog dijela. Budući da su gušteri, budući da su hladnokrvni, njima je puno lakše izvoditi frankenštajnovska sranja nego nama. Različita tijela su samo različite električne vibracije, i oni imaju tu tajnu, oni imaju tajnu mikro-struja. Tako su mikroskopski, tako specifični ti radiovalovi koji zapravo stvaraju tijela. To su energije s kojima ja radim kada iscjeljujem. Oni znaju vibraciju života, i budući da su hladnokrvni, budući da su gmazovi, oni nemaju želju da Zemlju učine savršenom harmonijom kakva bi mogla biti, ili izliječiti Zemlju od štete koja joj je nanesena. Zemlju već eonima napadaju razni vanzemaljci. Dugo je bila poput nogometne lopte. Ovo mjesto je bilo autobusna postaja za mnoge različite vanzemaljce. Svi ti vanzemaljci, oni se mogu nositi s bilo čime, uključujući otrovne plinove. Oni slijeću cijelo vrijeme i izlaze iz Zemljine utrobe. Oni su izvorno izgledali kao gmazovi, ali sada kad izađu izgledaju poput nas kroz električne vibracije, taj ključ života o kojem sam govorila. Mogu se prikazati kakvi god žele. Svo pravo znanje je oduzeto i rastrgano i vraćeno na drugi način. Kraljica majka je «glavna žaba» u ovom dijelu Europe, i oni imaju ljude poput nje na svakom kontinentu. Većina ljudi, ulizice, znaš, ne zna za gmazove. Oni se samo dive tim ljudima zato što su tako moćni.
>
> «Balmoral je vrlo, vrlo gadno mjesto. To je negdje gdje žele kopati pod zemljom. Pronaći će fosile gmazova, toliko dugo to traje. Nemoj razmišljati o

ljudima kao što su kraljica majka i kraljica Viktorija kao o različitim ljudima. Misli o njima kao o istoj osobi koja nakon nekog vremena mora promijeniti svoj kaput. Kad meso umre, ta energija, dok umire, odmah ide nekom drugom u guzicu. To je krajnje vampirski, gore nego vampirski. Oni ti neće prići s iskeženim očnjacima i isisati ti krv. Njihova hrana je strah, oni zapravo mogu uzeti strah i manifestirati ga u opipljivu stvar. Ključ je vibracijska struja. Na toj vibracijskoj struji oni mogu manifestirati bilo što iz bilo čega. To je poput holografske slike. Svi smo mi minerali i voda koja vibrira. Sve ovo u čemu živimo je iluzija. U tome je tajna. Znaš, kad monarhija padne, to neće biti kraj. Oni će se manifestirati u drugom obliku. Gmazovi nikada nisu bili poraženi, i ovo je najviše što su se ikada približili porazu. Razlog zašto su danas toliko ugroženi je taj što je Zemlja u velikim problemima i ljudima se vraćaju njihove mentalne moći. Za njih je to najstrašnije vrijeme, ali to ih neće ubiti. Proći će još duga stoljeća prije nego što bude gotovo. Razlika je ovaj put u tome što će za njih biti teže i morat će se zadovoljiti s manjim, a ljudi sa Zemlje dobit će više. Ali iako su ta reptilska bića gadovi, oni su zapravo jadne, patetične zvijeri, dok čovječanstvo galopira prema svjetlu. Oni su samo patetične hrpe gadosti koje neće pobijediti. O ovome ne mogu govoriti bilo gdje, jer bi svijet samo odmahnuo: 'Christine, uzmi bijelu košulju, obuci je naopako i gubi se'. Ali ja želim da se sranja završe.»

Zapanjio sam se kad sam čuo da netko drugi govori o ovim temama, za koje sam iz vlastitih istraživanja znao da su istinite. Dok mi je ovo pričala, nije znala za moja istraživanja o gmazovima. Christine Fitzgerald je, zahvaljujući svojim insajderskim vezama i svojem poznavanju metafizike, bila u stanju shvatiti najveću tajnu: da gmazovi iz druge dimenzije kontroliraju svijet radeći kroz fizička tijela koja izgledaju ljudski. Ali i da su Windsori jedna od tih reptilskih krvnih loza. Christine je također znala za sotonističke rituale gmazova, seksualne obrede i rašireno žrtvovanje djece. Rekla je da je ono što gmazovi žele čista esencija predpubertetskog. «Ako pogledaš gdje su sagrađeni svi dvorci i gdje ima puno ulične djece u Trećem svijetu, oni to ubrzano rade u ovom trenutku. Sada masovno prikupljaju djecu.» Rekla je da gmazovi žele životnu esenciju djece zato što se ne mogu nastaviti manifestirati bez te čiste energije. «Zagađena esencija nas odraslih njima ne vrijedi ništa», rekla je. «Svi ti rituali, noževi, pederastija; tim ljudima je tako lako zgrabiti dio tvoje duše.» Christine je također govorila o seksualnim ritualima i orgijama u kojima su sudjelovali Windsori. Sama riječ orgija potječe od grčkog *orgia*, što znači 'tajno štovanje', a odnosi se na seksualne obrede drevnih misterijskih religija. Christine je rekla:

«Nekad je postojao izabrani krug koji je sudjelovao u ritualnim orgijama u Buckinghamskoj palači. Sve su to bili parovi. U određeno vrijeme ugasila bi se svjetla, i oni bi se svi izmiješali okolo i radili svoje stvari. Znaš da komornik udara u zvona u šest ujutro tako da se svi vrate natrag u svoj krevet? Ti ljudi su gadni tipovi, dragi moj, ti ljudi su gadovi. Ništa što ti može pasti na pamet ne može biti tako gadno kao što oni u stvari jesu. Diana je znala reći da kad bi svijet znao kakvi su oni zapravo, ne bi ih htjeli, ali ja sam to znala. Vilica mi je bila na kauču kad sam čula za sve te orgije u palači. Kako je to samo smiješno, ti ozbiljni ljudi koji se prave kao da se maslac ne bi otopio u njihovoj guzici, a takav su kurvinjak. Ali to sa seksom je važan dio njihovih rituala jer se radi o kundalini energiji, vidiš, koja je jezgra, naš generator. Orgije su prestale jer je jedan od parova umro, pa su imali neparan broj, a nisu htjeli uključiti nikoga drugog. Dakle, čak je i to bio ritual. Sve što oni rade je ritual... sva ta heraldika, sva ta pompa i ceremonije. Negativna energija privlači negativnu energiju.»

Mnoge od kraljičinih dvorkinja pričale su Christine Fitzgerald o princu Philipu i njegovim poslovima. «Kraljevska obitelj ima velik broj crnih beba širom cijelog svijeta», kaže ona. Spašena umna robinja Brice Taylor u svojoj knjizi *Thanks For The Memories* (Hvala za sjećanja) priča kako je bila prisiljena na seks s Philipom i Charlesom. Bivši britanski obavještajac Peter Wright nije uzalud u svojoj kontroverznoj knjizi *Spycatcher* (Hvatač špijuna), rekao da palača «uživa nekoliko stoljeća zataškavanja skandala.» Christine je rekla da je jedna druga kontroverzna knjiga, *The Royals* (Kraljevska obitelj) američke autorice Kitty Kelly istinita, ali da je «ona izostavila puno stvari, bila je prilično blaga». Ona se ne šali, kao što ćete uskoro vidjeti. Christine mi je pričala o drugim članovima kraljevskog klana, uključujući ujaka princa Philipa, lorda Mountbattena, još jednog sotonista. Rekla je: «Lord Mountbatten je veliki govnar, također. On je sjebao Charlesa i odvukao ga na gadan put.» Dakle, to je obitelj koja je upecala naivnu 19-godišnjakinju i iskoristila je, prema Dianinim riječima, kao «rasplodnu kobilu» za rađanje nasljednika Windsora s genima Spencera. Ali bilo je tu i više od toga. Puno više.

Svega par tjedana prije nego što je ova knjiga otišla u tisak, i mjesecima nakon što mi je Christine prenijela svoje informacije u Engleskoj, kontaktirao me jedan prijatelj u Sjedinjenim Državama koji je deprogramirao umno kontroliranu robinju vrlo visoke razine iz projekta 'Monarh'. On vjeruje da se radi o najviše rangiranoj ženi u sotonističkoj hijerarhiji u Sjedinjenim Državama, koja je bila jedna od samo tri 'majke božice' u svijetu. To je Arizona Wilder, koja se ranije zvala Jennifer Greene. U to vrijeme moj prijatelj i Arizona nisu znali ništa o onome što mi je ispričala Christine Fitzgerald. Arizona je od djetinjstva bila programirana i obučavana da postane majka božica koja predvodi sotonističke rituale na najvišim razinama Bratstva diljem svijeta. Ona je mom prijatelju opisala unutrašnjost mnogih tajnih i podzemnih kompleksa koje je osobno vidjela. Ono što je opisala svaki se put pokazalo kao točno. On je također provjerio njenu priču kod drugih kontakata, i istinitost njenih sjećanja uvijek se iznova potvrđivala. Ono što je ispričala mom prijatelju, a kasnije i meni na audio i video vrpci, potvrđuje informacije

koje su dali drugi robovi i Christine Fitzgerald u vezi s Windsorima i njihovom pravom prirodom. Arizona je rekla da je ona predvodila sotonističke rituale u dvorcu Glamis u Taysideu u Škotskoj, u kojem je kao dijete živjela kraljica majka, koja još uvijek posjeduje to imanje, i također u Balmoralu, kraljičinoj rezidenciji u Škotskoj. Rekla je da opsjednutost Bratstva Škotskom potječe od toga što tamo ima mnogo ulaza u Zemljinu unutrašnjost u kojoj žive fizički gmazovi. Dvorac Glamis sagrađen je na mjestu kraljevske lovačke kuće iz 11. stoljeća, a sadašnja građevina potječe približno iz 1687. Spominje se u 'Shakespearovoj' priči *Macbeth*, i mnogo je priča o tajnoj prostoriji ili mjestu u Glamisu. Arizona je rekla da su na ritualima prisutni kraljica, princ Philip, princ Charles i princeza Anne, kao i Charlesova djevojka Camilla Parker-Bowles. Ne počinje li sada sve dobivati smisao?

Ona je rekla da prilikom rituala žrtvovanja kraljica nosi plašt od zlatne tkanine s umetnutim rubinima i crnim oniksima. Kraljica i Charles imaju vlastite ritualne pehare optočene dragim kamenjem, koji označavaju njihov položaj u Illuminatima-Bratstvu. Majka božica kaže da kraljica iznosi okrutne primjedbe o nižim inicijatima, ali se boji čovjeka s kodnim imenom 'Pindar' (markiza de Libeauxa) koji je u sotonističkoj hijerarhiji na višem položaju od nje. To također potkrepljuje tvrdnje jedne druge spašene robinje koja mi je rekla da je vidjela kako kraljicu fizički tuče netko čiji je položaj u sotonističkoj hijerarhiji viši od njenog. Čini se da Pindar liči na princa Charlesa, i Arizona kaže da je Pindar Charlesov pravi otac. Ona je rekla da su djeca koja se prinose kao žrtve u ritualima u dvorcu Glamis uglavnom mlađa od pet godina, a ceremonije čuvaju pripadnici škotske Crne straže. Ona je također potvrdila da je lord Mountbatten pedofil i da su Windsori gmazovi u ljudskom liku. Svoj razgovor sa njom snimio sam na vrpcu, kao i onaj s Christine Fitzgerald, a kopije su sada na raznim adresama. Video snimak intervjua s Arizonom može se nabaviti na mojoj web stranici *www.davidicke.com*. Arizona kaže da je Diana definitivno znala da su Windsori gmazovi koji mijenjaju oblik, i Dianini komentari Christini Fitzgerald to potvrđuju. Čini se da su gmazovi viđeni kako mijenjaju oblik za vrijeme sna. Evo sažetka samo nekih stvari koje je Arizona ispričala o kraljevskoj obitelji:

• **Kraljica majka:** Ona je hladna, hladna, hladna, gnjusna osoba. Čak joj i nitko od njenih pratioca nikada nije vjerovao. Po njoj su nazvali jedan alter (program za kontrolu uma). Zovu ga Crna kraljica. Vidjela sam ju kako žrtvuje ljude. Sjećam se da je gurnula nož u nečiji rektum one noći kad su žrtvovana dva dječaka. Jednom je bilo 13, a drugom 18. Moraš zaboraviti da kraljica majka izgleda kao krhka starica. Kad promijeni oblik u gmaza postaje vrlo visoka i snažna. Neki od njih toliko su jaki da mogu iščupati srce iz grudi, i svi oni narastu za nekoliko stopa kada promijene oblik.» *(Upravo ono što je rekla gospođa koja je vidjela Edwarda Heatha, pored mnogih drugih.)*

• **Kraljica:** «Vidjela sam ju kako žrtvuje ljude, jede njihovo meso i pije njihovu krv. Jednom se toliko uzbudila od žudnje za krvi da nije prerezala grlo žrtve slijeva nadesno kao u normalnom ritualu, samo je poludjela, ubadajući i kidajući meso nakon što se pretvorila u gmaza. Kada promijeni oblik ima izduženo reptilsko lice, gotovo poput kljuna, i bjelkaste je boje. Kraljica majka izgleda u osnovi jednako, ali ima razlika. *(Ovaj opis podudara se s mnogim opisima bogova i 'ptica-bogova' iz Egipta i drugih zemalja.)* Ona također ima nešto poput kvrga na čelu, a oči su joj krajnje zastrašujuće. Vrlo je agresivna.»

• **Princ Charles:** «Vidjela sam ga kako se pretvara u gmaza i radi sve ono što radi i kraljica. Vidjela sam kako žrtvuje djecu. Među njima ima puno rivalstva oko toga tko će pojesti koji dio tijela i tko će apsorbirati žrtvin posljednji dah i ukrasti njenu dušu. Također sam vidjela i Andrewa kako sudjeluje, a vidjela sam i princa Philipa i Charlesovu sestru *(Anne)* na ritualima, ali oni nisu sudjelovali dok sam ja bila tamo. Kad Andrew promijeni oblik, više izgleda kao jedan od guštera. Pripadnici kraljevske obitelji su među najgorima, o da, što se tiče uživanja u ubijanju, uživanja u žrtvovanju, i jedenja mesa, oni su među najgorima od svih njih. Nije ih briga tko će ih vidjeti na ritualima, oni su ono što jesu, otvoreno to pokazuju. Nije ih briga hoćeš li to vidjeti. Kome ćeš to reći, tko će ti povjerovati? Oni misle da je to njihovo prirodno pravo i uživaju u tome. Uživaju u tome.»

Imajući u vidu dokaze o pozadini Dianinog ubojstva koje sam iznio u ovom poglavlju, nisam bio iznenađen kad sam čuo ovu majku božicu kako se prisjeća sljedećeg o Mohamedu Al Fayedu:

«Vidjela sam Mohammeda Al Fayeda na ritualu u dvorcu Majke tame u Belgiji 1980-ih. Kraljica i kraljica majka također su bile tamo. Kraljica majka mu je nešto govorila, a on je gledao oko sebe kao da ne vjeruje da se takve stvari događaju. To je bilo 24. prosinca, na ritualu starog kralja i novog kralja. Nisu ga pustili unutra da vidi ono najgore. Bilo je to kao, 'upoznajmo ga s tim'. Ali vidio je kako se rađa dijete i predstavlja kao novi kralj i žrtvovanje jednog starca. Kraljica majka bila je tamo, kraljica, Pindar, Rothschildi, puno ljudi koje ne poznajem i tip po imenu Tony Blair. On je bio pripreman, jer kako sam ja to razumjela, ljude biraju i pripremaju za određene položaje. A da bi vas uzeli u obzir za te položaje, morate prihvatiti stvarnost, nužnost i suverenitet Illuminata, kao i to da gmazovi vode *show*. Držanje Tonya Blaira bilo je kao 'Ja pripadam ovdje'. Otac Dodija Fayeda izgledao je kao da ga to uznemiruje, ali ne i Tony Blair. Sjećam se da sam ga vidjela kako razgovara s kraljevskom obitelji o nečemu. Također sam Blaira, Al Fayeda i kraljevsku obitelj vidjela na ritualima u Balmoralu.»

Kada doznate za ovu zapanjujuću pozadinu, postaje kristalno jasno zašto je, tko i kako ubio Dianu. Svi su oni bili zajedno u tome, i još su uvijek. Dianino ubojstvo bilo je odavna isplanirano, vjerojatno od rođenja, i 1980-ih, otprilike u vrijeme kad je Al Fayed bio u dvorcu Majka tame s kraljevskom obitelji i Tonyem Blairom, simbol upaljene baklje postavljen je na vrh tunela Pont de L'Alma. Arizona je rekla da je Diana bila proizvod programa višestruke ličnosti, za koji kaže da je započeo prije nego je napunila pet godina. Ona je također rekla da je Diana u trenutku smrti bila tri mjeseca trudna. Diana to vjerojatno nije znala, rekla je, jer tehnike koje Bratstvo koristi često znače da žena nastavi dobivati menstruaciju još nekoliko mjeseci prije nego im službeno potvrde da su trudne. Arizona je rekla da kad je i ona sama bila umjetno oplođena Pindarovom spermom u umno kontroliranom stanju, imala je menstruaciju još tri mjeseca prije nego što joj je liječnik rekao da je trudna duže od tri mjeseca. To je moglo biti Pindarovo dijete, a ne Dodija Fayeda, sugerirala je Arizona. «To je stvarno moćna žrtva», rekla je, «kad se žrtvuje trudna žena». Ako je Diana bila proizvod programa kontrole uma, što je lako moguće, oni koji su isplanirali njeno ubojstvo mogli su osigurati sve što im je bilo potrebno da savršeno izvedu svoj ritual. Ona bi prihvatila Al Fayedov poziv u pravo vrijeme, zaljubila se u Dodija Fayeda, pristala da tu noć provede u Parizu i tako dalje. Ona je također, poput Arizone, mogla biti umjetno oplođena bez da se toga sjeća. Arizona kaže da zna da su Dianu na taj način oplodili Pindarovim sjemenom da začne svog sina Williama, plavokosu, plavooku bebu rođenu na ljetni solsticij. Ona također ne sumnja da je Diana bila 'višestruka'. Kako je rekla:

> «Stvari koje je radila s očima, kao što je prevrtanje, vrlo su, vrlo uobičajene kod višestrukih. Ponekad je bila vrlo stidljiva, a onda bi iznenada procvjetala i postala stvarno društvena. To su različiti alteri (programi) koji izlaze na površinu, netko je stidljiv, netko nije stidljiv, netko je bijesan, netko nije bijesan. Zatim je tu bilo dobivanje na težini i gubljenje na težini. Bulimija i rezanje same sebe znakovi su višestruke ličnosti. Nekima kažu ako se ne sviđaš samom sebi ili se sjetiš nečega, poreži se. Meni je to kod Diane bilo sasvim očigledno. Netko tko to ima neće sam objaviti svijetu da nešto nije u redu. Oni provode svoj život pokušavajući to sakriti. 'Išla sam vani kupiti hranu', ili 'Išla sam kupiti odjeću', 'Bila sam u šetnji', bilo što, ali nisi.»

Umna robinja na oporavku, Brice Taylor, potvrđuje da je Diana bila 'višestruka' u svojoj knjizi *Thanks For The Memories,* i kaže da su takvi i William i Henry. Osobno mislim da je to bio i Dodi, što bi značilo da je bila dječja igra navesti njega i Dianu da se 'zaljube'. Simbolizam Ozirisa, Izide i Hora u tunelu Pont de L'Alma te noći potvrdila je i Arizona. «Diana je bila Izida, Dodi Fayed bio je Oziris, a dijete je bilo Hor. Mislim da to nije toliko simboliziralo rođenje djeteta, koliko rođenje jednog doba – Horovog doba koje je počelo godine 2000. To znači novi svjetski

poredak, Horovo doba, grozno dijete.» Ona je rekla da su fetus između sebe vjerojatno podijelili određeni visoko pozicionirani vođe Bratstva/Illuminata i pojeli prilikom rituala. Rekla je da je, na temelju svog dugog iskustva s ritualima, sigurna da su dijelovi Dianinog tijela također pojedeni. Još jednom pitam, nalazi li se uopće njeno tijelo na otoku u parku Althorp? Morate se zapitati što su Tony Blair i članovi kraljevske obitelji radili kad su se sastali u Balmoralu odmah nakon Dianine smrti. Još jedan dio rituala bilo je to što je Diana bila plavokosa i plavooka. Takva je i Cathy O'Brien, a takva je i Arizona, iako je, kad sam je upoznao, imala obojenu kosu kako bi razbila te čini. Ona je rekla da čak i mačke koje elita žrtvuje imaju žutu dlaku i plave oči. Ima nešto u toj genetskoj strukturi što je za njih od temeljne važnosti, a to je krv koju trebaju kako bi preživjeli u ovoj dimenziji. Barem većina 'Monarhovih' robova ima plavu kosu i plave oči. «Na ovom planetu nije bilo plavih očiju dok nisu došli vanzemaljci», izjavila je Arizona.

Diana je 1989. rekla Christine Fitzgerald da će je oni ubiti: «To je u to vrijeme zvučalo krajnje bizarno», rekla je Christine, «jer je imala dečke, oni su bili mali, i ja sam pomislila - trebaju je da ih odgaja.» Ali cijelo je vrijeme bilo naznaka da Diani zaista prijeti opasnost od Windsora i Bratstva općenito. Krajem 1980-ih, s brakom koji nije bio ništa više od predstave za javnost, Diana je imala vezu sa svojim privatnim detektivom Barryem Mannakeejem, ali on je 1988. poginuo u motociklističkoj 'nesreći'. Godine 1990. dok je prijetio Zaljevski rat, Diana je bila u vezi s kapetanom Jamesom Hewittom. Jednoga dana, negdje u to vrijeme, dotrčala je u Christinin centar za iscjeljivanje u Londonu u užasnom stanju. Christine se sjeća:

> «Histerično je plakala, pa sam upitala 'Što je bilo?'. Izgledala je kao umro-jepas, obješena donja usna, pravo ridanje. Ugalopirala je kroz vrata. Pružila sam joj zaštitu, stisnula sam ju, zagrlila sam ju, smirila, i rekla: 'Sad mi ispričaj što se događa.' 'Ne mogu vjerovati, ne mogu vjerovati, oni su ga ubili', jecala je. Ja sam rekla: 'Koga su ubili?' Ispričala mi je o svojoj aferi s detektivom *(Barryem Mannakeejem),* kako mu je odrubljena glava na motoru, i kako je vjerovala da je u pitanju bila grozna nesreća. Ali sada zna da ga je ubila kraljevska obitelj, jer joj je viši detektiv princa Charlesa upravo rekao da ako ne ohladi s Hewittom, isto će se dogoditi i njemu. Rekao joj je da ni ona ne bi trebala misliti da je nezamjenjiva.»

Službeno, Barry Mannakee poginuo je u 'nesreći na cesti'. Izgleda da su ceste stvarno opasne ako se ne sviđate kraljevskoj obitelji. Christine je rekla da je Diana bila stvarno zaljubljena u Mannakeeja, te da je redovito posjećivala njegov grob. Izgleda da Diana u to vrijeme nije bila svjesna njegove smrti sve dok ju nisu odvezli s princem Charlesom na aerodrom radi odlaska na Filmski festival u Cannesu. On je pričekao dok ona nije trebala izaći iz automobila pred fotografe koji su ih čekali, i rekao:

«Oh, usput, jučer mi je jedinica za zaštitu javila da je jadni Barry Mannakee poginuo. Nekakva nesreća s motorom. Baš šteta, nije li?» Diana je briznula u plač, a Charles je sarkastično dodao: «Idemo draga, tvoj tisak te čeka.»[61] Još jednom bih naglasio da je potvrda da je Mannakee bio ubijen, i osobna prijetnja Diani, stigla od višeg detektiva princa Charlesa, prema tvrdnjama same princeze. Bi li on rekao tako nešto i prijetio Diani bez odobrenja princa Charlesa? Naravno da ne. Godine 1998. u dokumentarcu *Diana – Secrets Of The Cras,* televizije *Independent,* James Hewitt je rekao da je i on bio upozoren da se prestane viđati s Dianom ili će posljedice biti neugodne. On je rekao:

> «Telefonski pozivi bili su anonimni, ali nije bilo sumnje da znaju kakva je situacija. Bili su prijeteći. Rekli su da ne bi bilo dobro za moje zdravlje da nastavim s vezom.»

Rekao je da su druga upozorenja stizala od Dianinih osobnih policijskih čuvara, kraljevskog kućanstva i jednog člana kraljevske obitelji kojeg nije želio imenovati:

> «*(Član kraljevske obitelji)* rekao mi je 'Zna se za vašu vezu. Ona nema podršku, mi ne možemo biti odgovorni za vašu sigurnost, i predlažemo vam da to odmah prekinete'.»

Jamesa Hewitta je u vezi s ovim prijetnjama citirao i londonski *Times*, i njegovi komentari u potpunosti su podupirali priču koju je Diana ispričala Christine Fitzgerald. Hewitt je rekao da mu je najjasnije upozorenje stiglo kad mu je rečeno da će doživjeti istu sudbinu kao Barry Mannakee.[62] Vjeruje li još itko da Windsori i njihove mreže nisu bili umiješani u ubojstvo princeze Diane? Ili da nisu unaprijed znali za odluku da se ubije majka Williama i Harrya, odigravši u tome aktivnu ulogu? Prema izvještajima iz Sjedinjenih Država, Susan Barrantes, majka Sarah 'Fergie' Ferguson, pričala je prijateljima da misli da je Diana bila ubijena u tjednima prije nego što joj je odrubljena glava u zagonetnoj prometnoj nesreći u Argentini 19. rujna 1998.[63] Povjerljiva pošta za Dianu stizala je na adresu Christine Fitzgerald, a to je uključivalo i pakete od jednog bivšeg pripadnika elitnog SAS-a koji je bio zabrinut za Dianinu sigurnost. On ju je upozoravao na ono što se događa iza njenih leđa. «Pola MI6 također je bilo na Dianinoj strani, znaš», rekla je Christine. Jednog je dana jedna klijentica, koja je bila povezana sa sigurnosnim agencijama, vidjela kako joj stižu neki od tih paketa. Christine je opisala što je uslijedilo:

> «Rekla je 'stvarno sam zabrinuta za tebe, ne znaš u što se uplićeš. Diana je praktično luda, uvući će te u to, objesit će te da se osušiš, završit ćeš mrtva, tvoja djeca će završiti mrtva, tvoje mačke, tvoj posao će biti uništen.' Nisam mogla vjerovati kako se zapjenila. Bila je tako puna mržnje. Diana je došla sljedeći dan i dala sam joj poštu. Rekla sam joj 'nemaju svi koji ti se klanjaju u srcu tvoje najbolje interese'. Ispričala sam joj što se dogodilo i ona je poplavila od bijesa. Kad je umrla, svi su dolazili i govorili 'Oni su je koknuli, zar ne?' Samo bi se ta klijentica razbjesnila na takve sugestije. Provjeravala me MI6, telefon mi je bio prisluškivan, provalili su mi u kuću, kraljevska obitelj me strogo nadzirala dok sam bila u kontaktu s Dianom.»

Christine i njeni kontakti nimalo ne dvoje što se dogodilo u Parizu: «Nju su koknuli, ostavili su je da umre uz cestu. Oni koji su odgovorni bili su iznad vojne elite», rekla je. «To nisu bile 'tajne vjeverice' (britanske obavještajne službe)», smatra ona, «to je bio netko iznad». Ona je rekla da «Mohamed Al Fayed 'u svom izmučenom malom umu' želi biti dio gmazovske moći 'jer mu se sve to sviđa'.» Christine vjeruje da je Dianina romansa s Dodijem bila namještena. Ona je rekla:

> «Diana se lako zaljubljivala, a on je bio majstor osmijeha. Ona je bila nesretna u svojim ljubavnim vezama jer je spašavala druge s problemima kakve je i sama imala. Zato su svi muškarci za kojima je išla bili emocionalni bogalji, jer je ona bila iscjelitelj, također. Muškarci koji su hodali s Dianom većinom su je iskoristili, a mislim da je to radio i Dodi. On bi Dianu iskoristio zbog svog ega, kontakata, i svog tate. Kraljevska obitelj ubila ju je zbog njene svjetlosne energije, posebno kad je bila trudna. Ne vjerujem da je bila tako teško ozlijeđena kao što kažu. Da su pregledali njeno tijelo vidjeli bi da rez koji su kirurzi napravili počinje od njenih prepona i ide gore sve do vrata. Izvadili su joj čak i prsnu žlijezdu, pomoću koje ostvarujemo međuzvjezdanu komunikaciju. Iz najpouzdanijih izvora znam da je bila trudna i da su izvadili bebu. Sigurno su posvuda slali dijelove tog fetusa. Oni mogu praviti bebe od stanica. Dijelovi tijela sigurno su također korišteni u ritualima. Diana je palaču Kensington uvijek čistila od prisluškivača, ali oni su ozvučili Dodija i znali su točno što se događalo. Ovo nije bilo prvi put da je mislila da je trudna, i to se skoro dogodilo i ranije, ali nije bila trudna. To je bilo s Hewittom.»

Christine Fitzgerald podijelila je najintimnije detalje Dianinog života, i poznavala ju je na način i na razinama na kojima ju je malo tko znao. Nevjerojatna otkrića o načinu na koji su Windsori tretirali Dianu toliko godina, prijetnje koje joj je uputio osobni detektiv princa Charlesa, ritualne žrtve i potvrda da su oni bili odgovorni za ubojstvo Barrya Mannakeeja, stvari su preko kojih se ne može samo tako prijeći. Mora se pokrenuti kampanja kojom će se Windsore prisiliti da se suoče s tim, a Al Fayeda, Trevora Rees-Jonesa, grofa Spencera i druge koje sam nabrojao, da odgovore na pitanja koja se moraju riješiti. Moramo Windsorima oduzeti moć, ukloniti njihovu kraljevsku dinastiju i javno razotkriti njihove zlo-

čine protiv čovječnosti. Pored toga, međutim, oni iz političke, zaštitarske i medicinske profesije koji su također umiješani, moraju biti na isti način razotkriveni. Kraljevska obitelj, grof Spencer i britanski premijer Tony Blair odbacili su tvrdnje da je Diana ubijena i zatražili su da se prekine s takvim sugestijama 'zbog dobrobiti dječaka'. Ne smije se dopustiti ignoriranje ovog pitanja, ili će Bratstvo izvršiti još koje ubojstvo dok su odgovorni na slobodi. Grof Spencer otišao je tako daleko da je u ime obitelji Spencer u veljači 1998. objavio očitovanje u kojem je upitao: «Ima li išta dobro u svim tim spekulacijama? Pitam to zato jer je očigledno da one čine mnogo štete. Sve što mi, njena obitelj, tražimo je da se poštuje sjećanje na Dianu, i da se senzacionalističke spekulacije izostave iz javne domene, gdje otežavaju naše nastojanje da prebolimo njen gubitak». Kada vidite dokaze predstavljene u ovom poglavlju, dok ljudi poput grofa Spencera i Tonya Blaira kažu da ne postoje dokazi zavjere, što možete pomisliti? Da je Diana bila vaša sestra ne biste li bili odlučni u namjeri da otkrijete što se dogodilo? Da ste premijer u vrijeme kad je tako slavna i voljena princeza ubijena, ne biste li inzistirali na utvrđivanju istine? Pa zašto se oni ne ponašaju tako? Dianin odnos s bratom nije baš bio skladan, najblaže rečeno. Kada znate pozadinu, slavni govor grofa Spencera na njenom sprovodu može se promatrati kao tirada licemjerja. Takvo je bilo i njegovo ogorčeno osuđivanje medija u izjavi koju je nakon njene smrti dao pred svojim domom u Cape Townu, izjavi koja je, poput Al Fayedove, raspirila vjerovanje da su *paparazzi* skrivili nesreću. Christine Fitzgerald je za njega rekla:

> «Charles Spencer je govnar, veliki govnar. On je isto tako jedan prilično zloban mali govnar. Kad je Diana prolazila kroz traumu i kad joj je stvarno trebao novi dom, rekao joj je: 'Nećeš donijeti svoja sranja k meni i mojima.' Čak joj nije htio dati ni jednu od kuća. On uopće nije moćan čovjek. On zna da njuška oko nečega opasnog i moćnog, i zato ga to privlači. Na imanju Spencera prakticira se sotonizam. Diana je to znala.»

Diana je imala dubok utjecaj na milijune ljudi, kao što smo vidjeli nakon njene smrti, a oni nisu znali ni pola od onoga što je morala prepatiti nakon što su Windsori pokazali pravo lice. Diana je po mnogočemu sličila na Merilyn Monroe, iskorištena od *establishmenta*, a onda odbačena i ubijena. Marilyn je imala afere s predsjednikom Kennedyem i, čini se, njegovim bratom Bobbyem, a kad je postala opasna i nepotrebna, ubijena je zbog onoga što je znala. U još jednom od onih zapanjujućih primjera sinkroniciteta, mnogo je 'podudarnosti' koje povezuju njen i Dianin život. Obje su rođene prvog dana u mjesecu, i umrle su s 36 godina u kolovozu. Obje su se udale 29. u mjesecu za muškarce 12 godina starije od njih. Marilyn je sebe nazivala kraljicom dijamanata (karo dama), a Diana je sebe zvala kraljicom srca (herc dama). Obje su bile tema pjesme Eltona Johna *Candle In The Wind* koju je otpjevao na Dianinom sprovodu. Otkad mi se Christine Fitzgerald prvi put obratila, prijetnja da će joj posao biti uništen se ostvarila. Telefon je iznenada prestao zvoniti, i kad sam ju opet sreo tjedno je primala onoliko klijenata koliko je ranije primala dnevno. To je neobjašnjivo, ako uzmete u obzir da je ona jedna od britanskih najnadarenijih i najdjelotvornijih iscjeliteljica i radi u središtu Londona. To jest, neobjašnjivo ako ne znate priču. Ali rekla mi je da je odlučna u tome da obznani istinu, što god joj vlasti pokušale učiniti: «Ja ne želim rat, samo želim kraj sranja», kako se izrazila. Osvrnuvši se na Dianin život i razgovore koje su vodile, rekla je:

> «Jadnica, bila je u kući u kojoj nikoga nije bilo briga, a to je užasno okruženje. Bila je sama u leglu zmija. Ja bih ju samo zakrpala. Ona me našla i samo je došla k meni. Pustila sam ju da čeka dva tjedna prije nego sam to provjerila. Obično su govorili da joj dajem terapiju za izbacivanje bijesa. Nije bilo tako. Samo bih ju slušala, i upijala sve to, i mislila 'Isuse Kriste!' Ali nisam mislila da će ju ubiti. Ne mogu vjerovati da ta informacija tako pogađa u srž, a ipak ju još uvijek uspijevaju kontrolirati. Moja soba je soba istine, i to je pravo mjesto sigurnosti i ja nikoga ne prosuđujem po njihovim sranjima, i to je razlog zašto o ničem od ovog nisam govorila u prošlosti. Ona je bila jednako sjebana kao bilo tko drugi, znaš, i ako ćeš reći istinu, moraš reći cijelu istinu. Ona nije bila luda, bila je mentalno i fizički zlostavljana, mislim, otkad je bila djevojčica. Njen otac je bio gad, a i njena maćeha *(Raine)*, također.
>
> «Kraljevska obitelj bila je vrlo uplašena. Ona bi im bila preotela javnost, ona bi im bila postupno preotela svijet. Oni su shvatili njenu vrijednost i hranili su se na njoj kao psihički vampiri dugo vremena. Sve što je ona htjela bilo je da se uda i da ima djecu, znaš, srce malo. Htjela je doživjeti ono što nikada nije imala. Svijet bi se bio popravio s Dianom jer, koliko god da je bila sjebana, bila je biće svjetlosti i gdje god da je išla manifestirala je ljubav. To je bilo zadivljujuće. Tužna stvar bila je što ona nije znala da to radi, i trebala joj je potvrda da je vrijedna, a to je tražila na krivim mjestima. Ali kad se pokušala otrgnuti, izlazile smo i radile normalne stvari. Vježbala je kung fu s mojim mužem pet godina. Htjela je biti normalna, držati se ruku pod ruku i šetati ulicom. Znala je gdje joj pripada srce. Stvarno i istinski, radila je zadivljujuće stvari.»

Diana je rekla da ne može vjerovati koliko su Windsori hladni, a javnost je dobila očigledan primjer toga u danima nakon njene smrti. Oni su se sklonili s vidika u Balmoral u Škotskoj dok su deseci milijuna ljudi oplakivali Dianu u neviđenoj eksploziji žalosti. Samo je pritisak javnosti kroz medije prisilio kraljicu da, kipeći od bijesa, hladno, bezosjećajno i patetično iskaže 'počast' Diani na televiziji noć prije sprovoda. Hladno je riječ koja se stalno koristi kad se govori o kraljici, Philipu i Charlesu, to je mentalni i emocionalni profil Bratstva i njegovih mreža. Bill Cooper je rekao da su inicijati koje je susreo dok je radio za mornaričku oba-

vještajnu službu bili «bez savjesti, bez morala, bez kajanja, bez osjećaja, bez emocija». To je upravo isti karakterni profil koji imaju Windsori i, prema svim ljudima koji su ih susreli i razgovarali sa mnom, karakterni profil gmazova niže četvrte dimenzije. Postoji razlog za to, naravno.

Ljude obmanjuju tisućama godina. Obmanjuju ih o njihovoj povijesti, obmanjuju ih o tome tko su zapravo i o pravoj prirodi života. Obmanjuju ih o pravoj prirodi Programa onih kojima su dopustili da njima vladaju. Kako je, onda, prikladno što i taj izraz* potječe od masonstva. Dr. Albert MacKey, mason 33. stupnja i najvažniji masonski povjesničar 19. stoljeća, definirao je 'povez preko očiju' u svojoj Enciklopediji masonstva kao: Simbol tajnosti, tišine i tame, u kojoj misteriji naše vještine trebaju biti sačuvani od neposvećenih pogleda profanih.

Zaista, ljudska rasa nosi povez preko očiju.

■ IZVORI

1 *The Top 13 Illuminati Bloodlines,* str. 89.
2 Na istom mjestu, str. 90.
3 Na istom mjestu.
4 Na istom mjestu.
5 Na istom mjestu.
6 Na istom mjestu, str. 91-2.
7 Na istom mjestu, str. 89.
8 Na istom mjestu.
9 Secret And Suppressed, str. 66.
10 Na istom mjestu.
11 Na istom mjestu, str. 68.
12 *The Top 13 Illuminati Bloodlines,* str. 94.
13 *Secret And Suppressed,* str. 80.
14 *The Top 13 Illuminati Bloodlines,* str. 99.
15 Na istom mjestu, str. 102.
16 *Secret And Suppressed,* str. 19, 65, 85.
17 Na istom mjestu, str. 66.
18 Na istom mjestu.
19 Na istom mjestu, str. 65

* engl. 'to hoodwink' = staviti povez preko očiju, obmanuti, 'mazati oči'

20 Na istom mjestu, str. 69.
21 Andrew Morton, *Diana, Her True Story* (Michael O'Mara Books, London, 1992, ponovno izdano pod naslovom *Diana: Her True Story In Her Own Words,* 1997).
22 Na istom mjestu.
23 Na istom mjestu.
24 Londonski *Daily Mail,* četvrtak, 27. kolovoza 1998.
25 Na istom mjestu.
26 *Diana: Her True Story*
27 Na istom mjestu.
28 Na istom mjestu.
29 *Private Eye* magazin, br. 956, petak, 7. kolovoza 1998, str.5.
30 Tom Bower, *Fayed, The Unauthodsed Biography* (Macmillan, London, 1998).
31 Na istom mjestu, str.22.
32 Londonski *Daily Mail,* petak, 26. lipnja 1998.
33 Simon Reagan, *Who Killed Diana?* (Scallywag, Amsterdam, 1998), str.57.
34 Na istom mjestu, str.62.
35 *The News Of The World,* nedjelja, 18. siječnja 1998, str.18, 19.
36 Peter Hounam i Derek McAdam, *Who Killed Diana?, str.*17.
37 *Dispatches,* Channel Four, lipanj 1998.
38 Na istom mjestu.
39 Na istom mjestu.
40 *Fayed, The Unauthorised Biography,* str. 425.
41 Na istom mjestu, str. 420.
42 Na istom mjestu, str. 421.
43 Peter Hounam i Derek McAdam, *Who Killed Diana?,* str. 64.
44 Na istom mjestu, str. 73, 74.
45 Jim Marrs, *Crossfire: The Plot That Killed Kennedy* (Carrol and Graf Publishers, New York, 1989), str. 382.
46 *Dispatches.*
47 *Diana - Secrets Of The Crash,* Imi, 1998.
48 «Diana, the Unsolved Mystery», *News Of The World* News Special, 18. siječnja 1998.
49 Informacije o smrti Davida Sandsa dobivene su iz knjige Tonya Collinsa, *Open Verdict,* priče o 25 misterioznih smrti u obrambenoj industriji (Sphere Books, London, 1990.).
50 Sir Peter Horsley, *Sounds From Another Room* (Leo Cooper, England, 1997). Priču također iznose Peter Hounam i Derek McAdam u *Who Killed Diana?,* str. 126-133.
51 Peter Hounam i Derek McAdam, *Who Killed Diana?* (Vision Paperbacks, London, 1999), str. 175-177.

52 *The News Of The World,* News Special, 18. siječnja 1998.

53 *Daily Mirror,* ponedjeljak, 2. ožujka 1998, str. 2.

54 Londonski *Daily Mail,* 29. kolovoza 1998, str. 1, 2.

55 *Dispatches.*

56 Peter Hounam i Derek McAdam, *Who Killed Diana?,* str. 145.

57 Citirano u *Blasphemous Rumours,* str. 212.

58 *The Phoenician Origin Of Britons,* str. 64.

59 «Fayed's rooftop flame of love for Dodi and Diana», londonski *Daily Express,* petak, 24. srpnja 1998, str. 3.

60 *The Women's Encyclopaedia Of Myths And Secrets,* str. 543.

61 Kitty Kelly, *The Royals* (Warner Books, New York, 1997), str. 347

62 *The Times,* srijeda, 3. lipnja 1998.

63 «Fergie's Mom Was Murdered», *The Globe,* 6. listopada 1988.

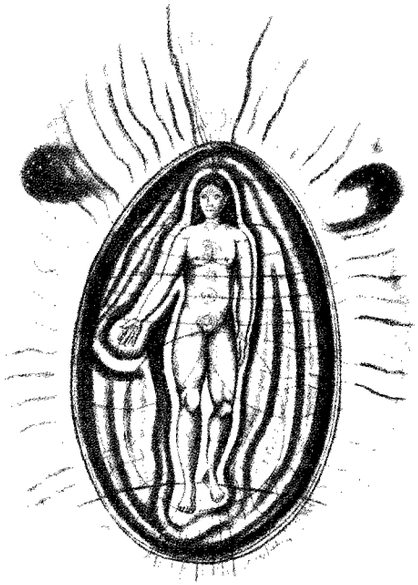
DVADESETO POGLAVLJE

Bacanje čini

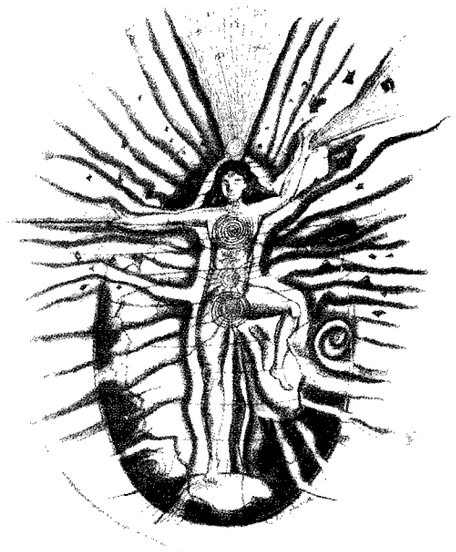
Opsjednutost Bratstva ritualima i simbolizmom nije puko bizarno ponašanje kakvim se na prvi pogled može činiti. Oni bacaju čini na ljudski um i osjećaje. To traje već tisućama godina, i vrlo ih je važno razumjeti ako se želimo osloboditi kontrole gmazova – i postati onakvima kakvi uistinu jesmo.

Sve što postoji je energetsko polje, jedinstven vibracijski uzorak energije stvorene mislima i emocijama. Sve što postoji ista je energija, ali bezbrojni uzorci unutar nje stvaraju bezbrojne oblike, baš kao što se voda može javljati u obliku tekućine, oblaka, pare i leda. Oni su izgledom i na dodir vrlo različiti, ali su i dalje voda u različitim oblicima. Neki energetski uzorci manifestiraju se kao ljudsko tijelo, drugi kao ljudski um, a treći kao ptice, stabla, kukci, voda, nebo i zrak. Na razini čiste energije sve je povezano sa svime. Ne postoji mi i oni, samo mi i, na kraju, 'Ja'. Svatko od nas ima potencijal pristupa svim drugim energijama i, budući da su energija i svijest jedno te isto, sposobnost pristupanja univerzalnoj svijesti, beskrajnom umu koji zovemo 'Bog'. 'Bog' nije odvojen od nas, on *je* mi i mi smo on. Mi smo jedan aspekt beskrajnog uma – kao što su to i gmazovi i sve drugo što postoji – i zato imamo potencijal koristiti mogućnosti beskrajnog uma jer, u našem najvišem očitovanju, on je ono što svi mi jesmo. Svi. Mi smo poput kapljica u beskrajnom oceanu, zasebni u određenoj mjeri, ali zajedno tvorimo cjelinu, zbroj svih kapljica. Bez kapljica ne može biti oceana. Međutim, evo pitanja: S kolikim dijelom oceana se povezujemo? Ako je to sićušan dio, živjet ćete u čahuri, ljusci jajeta kako ja to zovem, odvojeni od svog beskrajnog potencijala znanja, ljubavi, razumijevanja i mudrosti (*pogledati sliku 54*). Živjet ćete predvidljiv život u kojem će prevladavati zabrinutost i strah, i vjerovat ćete da ste obični i da nemate moć kontroliranja svoje sudbine. Ako otvorite svoj um i svoje srce i razbijete čahuru, povezujete se sa sve većim dijelom beskonačnog i, čineći to, razumijete da ste više od fizičkog tijela koje proživljava jedan besmislen životni vijek. Vi ste beskonačna svijest koja ovaj svijet doživljava tek kao jedno iskustvo na vječnom putu razvoja (*pogledati sliku 55*). Vi ste sve, i imate potencijal da znate sve i činite sve.

Sad, koje je od ova dva stanja svijesti lakše kontrolirati? Naravno, odgovor je očigledan, i objašnjava tako puno toga o svijetu kojeg smo prikazali opisujući poznatu ljudsku povijest. Želja da nas se kontrolira je razlog zašto je znanje o tome tko smo mi uistinu sustavno zatirano u javnosti. Ljude koji razumiju svoju

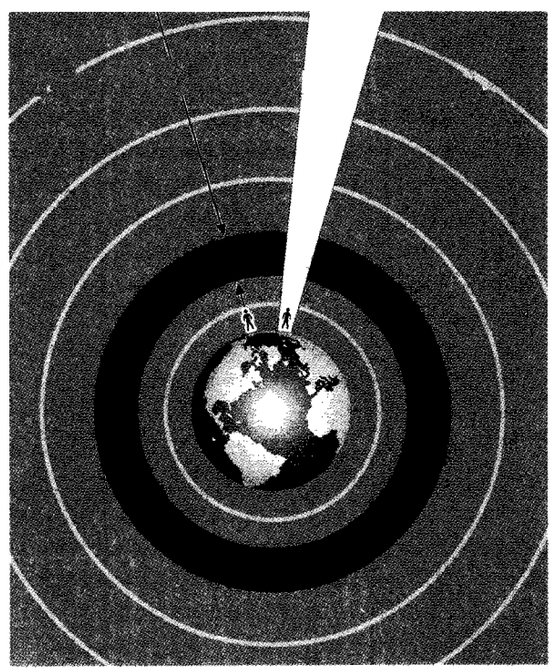
Slika 54: *Zatočeništvo.*

Slika 55: *Sloboda.*

pravu prirodu, moć i vrijednost bilo bi nemoguće manipulirati na načine opisane u ovoj knjizi. Samo uz držanje čovječanstva podalje od tog znanja bilo je moguće tisućama godina provoditi Program gmazova i Bratstva. Stvaranje religije i službene 'znanosti' bilo je od temeljne važnosti za Program, a kao što smo vidjeli, ista tajna društva bila su odgovorna za nastanak jednog i drugog. Koncept pretvaranja 'Boga' u čovjeka, fizički oblik, ugušila je spoznaju da je sve Bog. I to do te mjere da reći da ste Bog znači navući na sebe ismijavanje ili osuđivanje, što sam i sam iskusio kada sam u Britaniji početkom 1990-ih javno govorio o takvim stvarima. Postalo je bogohulno reći što ste, što *svi* mi jesmo. Za one koji ne «puše» religiju, imamo ovaj-svijet-je-sve-što-postoji znanost koja poriče postojanje beskonačnosti i vječne prirode života. Program Bratstva je programirati i iskriviti percepciju ljudi o samima sebi i Stvaranju kako bi nas se odvojilo od naše beskonačne multidimenzionalne prirode, ali istovremeno, ovaj Programi nam nudi iskustvo koje možemo iskoristiti u vlastitoj evoluciji, baš kao što oni koji se suprotstavljaju kontroli gmazova nude iskustvo njima. Ljudi najviše nauče kada odustanu od volje za moći, a ova gmazovska grupa svoju će lekciju naučiti kada počnu trpjeti posljedice zloupotrebe moći koju provode. Sve je to na kraju igra, igra zvana evolucija, učenje ovladavanja vlastitim umom i osjećajima. Ono što opisujem u ovoj knjizi je evolucijsko iskustvo za sve uključene strane. Svi mi donosimo odluke po vlastitom izboru i suočavamo se s njihovim posljedicama. Te posljedice su ono što sada proživljavamo. Kada donesemo drukčije odluke, proživjet ćemo i drukčije posljedice. Ljudi imaju kontrolu nad svojom sudbinom i sve više toga postaju svjesni.

Gmazovi ljudima manipuliraju iz niže četvrte dimenzije, frekvencijskog raspona takozvanog nižeg astrala. Da bi kontrolirali ovaj planet moraju držati mase ljudi na istoj razini ili ispod nje i spriječiti njihov duhovni razvoj (*pogledati sliku 56*). Kada to shvatimo, ono što se događalo i što se još uvijek događa u svijetu odjednom postaje savršeno razumljivo. Za neprekidno držanje ljudi u neznanju od ključne je važnosti neprekidna manipulacija niskovibracijskim emocijama – osjećajima krivnje, ogorčenosti, nezadovoljstva samim sobom, stalnim osuđivanjem drugih – jednom riječju strahom, jer sve su to na kraju izrazi straha. To su upravo oni osjećaji koji rezoniraju s frekvencijskom razinom niže četvrte dimenzije, i kada se prepustimo vlasti takvih osjećaja, prepuštamo se kontroli gmazovske svijesti. Uočite da sam rekao vlasti. Imati takve osjećaje kao dio iskustva je u redu. To je važno za našu evoluciju, razvoj do višeg razumijevanja i mudrosti. Kada vas takvi osjećaji prevladaju, sva vaša pažnja, vaša cjelokupna svijest se ukopča u nižu četvrtu dimenziju do te mjere da omogućuje svijesti gmazova povezivanje s vašim misaonim obrascima i infiltriranje u njih. Zato Bratstvo koristi stravične sotonističke rituale i žrtvovanja kako bi uskladili svoje inicijate s valnim duljinama gmazova. Oni također ustrajno stimuliraju karakterne crte našeg R-kompleksa, gmazovskog dijela našeg mozga, koje se manifestiraju kao agresija, ritualizam, želja za hijerarhijskom strukturom i tako dalje.

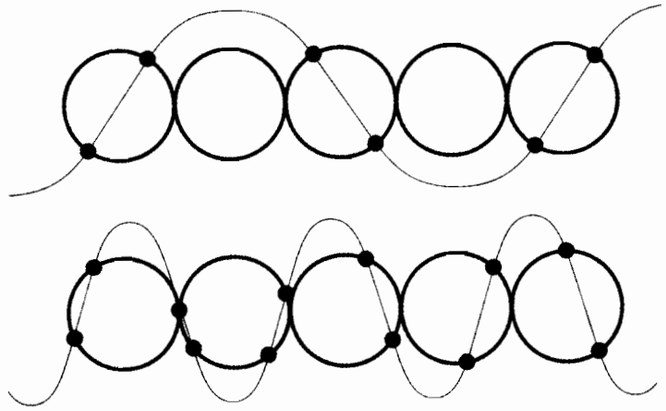

Slika 56: *Gmazovi su iz niže četvrtedimenzije zarobili najveći dio ljudske svijesti u zatvoru straha, krivnje i frustracije . Samo otvaranjem naših srca i umova možemo pobjeći i ponovno se povezati s našim beskonačnim jastvom. Ljubav je rješenje.*

Ono što ovdje govorim o prirodi života nije samo teorija. Sve se može dokazati. Znanstvenici i istraživači u Sjedinjenim Državama pokazali su da osjećaj straha stvara nizak vibracijski uzorak, duge valne duljine, dok emocija koju zovemo ljubav stvara visok vibracijski uzorak, kratke valne duljine. Kao što je autor, istra-

živač i arheolog Gregg Braden pokazao u svom video zapisu, *Awakening To Zero Point*,[1] to je izuzetno važno jer je genetski materijal ljudskog tijela visoko sofisticirani odašiljač i prijemnik frekvencija. Eksperimenti su pokazali da kada stavite dio DNK, genetskog nacrta tijela, u cijev od elektrona, elektroni se raspoređuju u oblik DNK. Kad uklonite DNK, elektroni zadržavaju isti raspored. Drugim riječima, DNK neprekidno utječe na energiju oko nas. Naše stanje svijesti utječe na svijet iz sekunde u sekundu. Kada promijenite svoje stavove i stanje svijesti, mijenjate cjelinu jer vi jeste dio cjeline, zapravo, vi *jeste* cjelina. Još uvijek se osjećate obično i nemoćno? Mi u sebi nosimo niz mikroantena zvanih aminokiseline koje su u stalnoj interakciji s DNK i, prema Bradenu, postoje 64 potencijalna ljudska genetska koda ili antene za odašiljanje i primanje frekvencija. Ukratko, 64 potencijalne antene koje nas mogu povezivati s višim frekvencijama i višim dimenzijama nas samih. Ali, kaže on, samo 20 je aktivno, dok ostale 44 ostaju 'isključene'. To znači da je naša sposobnost da se povežemo s našom punom snagom, mudrošću i potencijalom strahovito oslabljena. Nema sumnje da je s ovime povezana činjenica da koristimo samo jedan dio potencijala našeg mozga. Istraživanja koja su proveli institut HeartMath i drugi u Sjedinjenim Državama dodatno su pokazala da ove 'antene' aktiviraju ili isključuju valne duljine emocija koje neprestano prolaze kroz DNK. Osjećaj straha (iz kojeg su izvedene sve negativne emocije) je duga, spora valna duljina, i kao takva može aktivirati samo manji broj naših potencijalnih antena (*pogledati sliku 57*). Ali ljubav (iz koje su izvedene sve pozitivne emocije) je brza, kratka valna duljina, i kao takva potiče na rad daleko više tih antena (*pogledati sliku 58*). Zato se, kada smo obuzeti strahom, odvajamo od naše prave prirode, odnosno povezanosti s beskonačnošću, i živimo svoje živote zatvoreni u maloj kapljici svijesti, u ljusci jajeta. Kada izražavamo osjećaje ljubavi, ponovno se povezujemo s našim multidimenzionalnim jastvom, i naš potencijal postaje beskrajan jer mi postajemo beskrajni. Ponovno se spajamo s oceanom, s 'Bogom'.

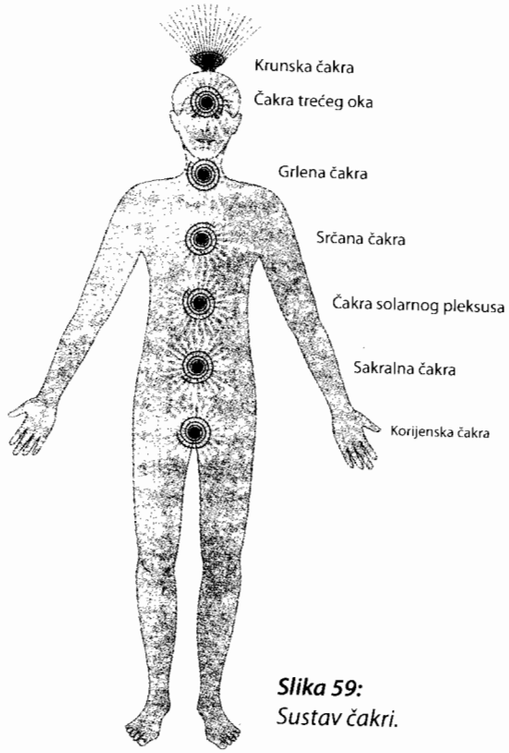
Ovo se može objasniti i na drugi način. Naša je svijest niz međusobno povezanih energetskih polja. Mi imamo intelekt, osjećaje, duh i tako dalje, koji titraju različitim frekvencijama, ali prodiru jedni u druge kroz niz vrtloga poznatih kao čakre, što je sanskrtska riječ koja znači 'kotači od svjetlosti'. Kao što sam ranije spomenuo, kroz čakre-vrtloge emocionalne se neravnoteže prenose na mentalnu razinu, i dalje, na fizičku razinu. To je način na koji stres uzrokuje bolesti i razlog zašto prestajemo normalno razmišljati kada smo emocionalno uznemireni. Sedam glavnih čakri smješteno je između završetka kralježnice i vrha glave, kao na *slici 59*. Donje tri povezuju nas sa Zemljom, a gornje tri povezuju nas s duhom, s 'oceanom'. U idealnom stanju, ljudsko je biće spoj fizičkog i duhovnog: Neba i Zemlje. Točka ravnoteže u sustavu čakri je srčana čakra, kroz koju izražavamo osjećaje ljubavi i mržnje, najviši i najniži izraz frekvencijskog raspona čakre. To je izvor simbolizma srca i ljubavi. Danas se ljubav povezuje s fizičkim srcem, ali zapravo je duhovno srce, srčana čakra, nadahnuće za taj simbolizam. Kad izražavate ljubav u njenom pravom i najčišćem obliku, bezuvjetnu, neprosuđujuću ljubav, srčana čakra se otvara poput cvijeta i vrti se vrlo brzo proizvodeći ogromnu snagu. Cvjetnu snagu! Time cijela vaša niža svijest rezonira s frekvencijom čiste ljubavi i povezuje se s višim dimenzijama svijesti koje rezoniraju u skladu s frekvencijom ljubavi. Nije me briga tko ste ili što ste radili, vaša duša je čista ljubav. Nije me briga jeste li gmaz iz druge dimenzije, engleska kraljica, George Bush, Henry Kissinger, bilo tko, vaša duša je čista ljubav. Ali s ovdje nabrojanima se dogodilo to da im je niža svijest postala odvojena od najviše razine njih samih, a kada se to dogodi, niža svijest može raditi grozne i nevjerojatne stvari. Mogu li se oni opet povezati sa svojim pravim jastvom – čistom ljubavlju – dok rezoniraju s takvom mržnjom? Ne mogu. Kao što vrijedi i za nas ostale, jedini način da se povežu s čitom ljubavi je da izražavaju i žive čistu ljubav. Naravno, da bi to mogli, moraju odbaciti svoju želju za kontrolom i dominacijom, jer dok se budu držali Programa ostati će izolirani od svog beskrajnog jastva.

Slika 57: *Strah je duga, spora valna duljina, i aktivira vrlo mali broj naših DNK 'antena' koje nas povezuju sa svemirom.*

Slika 58: *Ljubav je kratka, brza valna duljina koja aktivira puno više antena i ponovno nas povezuje sa svime što postoji.*

Umjesto toga, oni nastoje manipuliranjem spustiti čovječanstvo na još nižu razinu svijesti. Gmazovi i drugi entiteti iz niže četvrte dimenzije i sami se nalaze u zatvoru svijesti, i žele da čovječanstvo živi u još skučenijem zatvoru. Zanimljivo, nizozemski nadrealistički slikar, M. C. Escher, naslikao je gmazove zarobljene rešetkama vremena i prostora, kao što možete vidjeti na *slici 60*. Mislim da je situacija zaista takva, i dok se ne promijene, ostat će u zatvoru, nesposobni evoluirati u beskonačnu svijest. Njihov je cilj i nas zadržati s njima. Načini koje gmazovi već tisućama godina koriste kako bi to postigli su, nimalo iznenađujuće u svjetlu dosadašnjih dokaza, manipulacije osjećajima straha. Neprekidni ratovi, sukobi, mržnja terorista, financijske brige i bezbrojni drugi problemi i negativni događaji koje izaziva Bratstvo uglavnom su smišljeni s ciljem zadržavanja čovječanstva u stanju straha, kako bi ostalo odvojeno od svog pravog jastva. Poticanje mržnje, ljutnje, želje za osvetom i osuđivanjem (što su sve manifestacije straha) blokira čovječanstvo u sadašnjosti ali i osigurava uvjete za daljnje sukobe i strah u budućnosti.

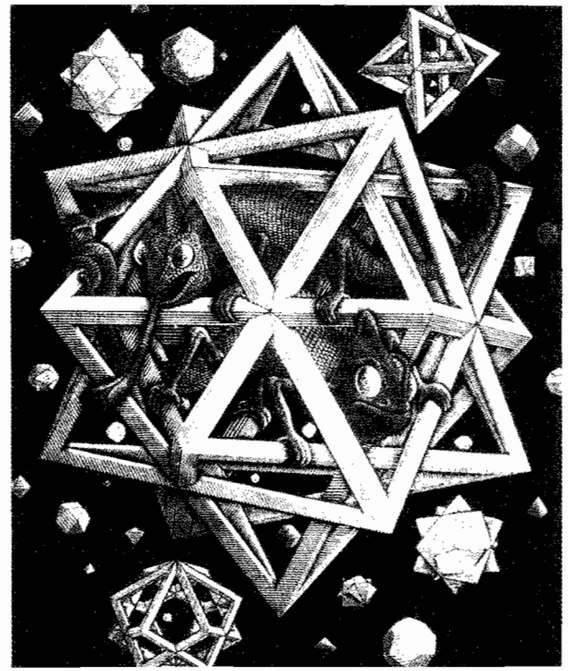
Slika 59: *Sustav čakri.*

Još više straha, u nezamislivim količinama, stimulira religija. Strah od Boga (strah od sebe) i strah od smrti i 'njegovog' suda. Isto je i sa 'znanošću' i strahom od smrti i nestankom u ništavilu. Čovječanstvo je preplavljeno strahom i njegovim raznovrsnim izrazima, i zbog toga smo odvojeni i nesvjesni onoga što stvarno jesmo. Babilonsko bratstvo brine se da nesvjesni i ostanemo kontrolirajući gradivo koje se predaje u školama i na sveučilištima, 'znanstvenim' institucijama i proizvodeći lažnu sliku svijeta koju kroz medije propagiraju jedinom mogućom i vjerodostojnom, istovremeno arogantno i patetično odbacujući sve što osporava 'prihvaćeno'. Čovječanstvo provodi svoj život gledajući projekcijsko platno i vjerujući da je ono stvarnost, dok svijet kakav stvarno jest ostaje skriven od pogleda. Novinari ne prenose što se stvarno događa u svijetu, oni prenose napisani scenarij filma. Ja CNN zovem 'filmski kanal'. Postoji i dodatni bonus za manipulatore strahom. Ljudi koji žive u strahu uvijek predaju svoju moć bilo kome za koga vjeruju da će ih zaštititi. Tehnika koju zovem problem-reakcija-rješenje je manipuliranje strahom. Upravo je strah, i njegovi izdanci poput ogorčenja, to što izaziva zahtjeve «Nešto se mora učiniti» nakon ratova i drugih šokantnih događaja, što onda vodi do rješenja koje nude glasnogovornici Bratstva.

Ono o čemu ovdje pričamo je masovna kontrola uma i emocija. Ako uzmete da je definicija kontrole uma upravljanje umovima osoba tako da one misle i ponašaju se onako kako vi želite, koliko ljudi na planetu Zemlja danas nije umno kontrolirano? Smrti predsjednika Kennedya i princeze Diane bili su dio kolektivne kontrole uma. Bez obzira na svjedočanstva pojedinaca o pravom karakteru JFK-a, ljudi su ga općenito doživljavali kao novu nadu za budućnost. Je li on to bio ili nije, nije važno. Ljudi su mislili da jeste, i zato je nada u bolju budućnost koju je on predstavljao bila stvarna. Kao što su mi tijekom godina rekli mnogi Amerikanci, nešto je umrlo u američkoj kolektivnoj svijesti kada je Kennedy ubijen. Nazovite to nadom, nevinošću, kako god hoćete. Nešto duboko u duhu naroda Amerike umrlo je s njim. U pozadini ovog gubitka je bio osjećaj da dobri umiru

mladi i da se čini kako zlo uvijek pobjeđuje. Isto je bilo i s Dianom, damom koju je javnost povezala, u ovom slučaju potpuno opravdano, s iskrenim izražavanjem ljubavi. Kada je umrla, poplavu emocija koja je uslijedila nije izazvala žalost zbog nestanka jednog ljudskog bića, već žalost zbog nestanka simbola ljubavi. Masovni izljevi bola bili su, ako pogledate ispod površine, tuga što je nešto zajedničko umrlo s njom. Umrla je ljubav. Umrla je dobrota. Dobri umiru mladi i zlo uvijek pobjeđuje. To su samo dva globalna primjera kako stručnjaci Bratstva, s mjesta kao što je sjedište mreže Tavistock u Londonu, manipuliranjem izazivaju u svijesti masa osjećaj bespomoćnosti i očaja. Ljudi u stanju straha, bespomoćnosti i očaja na kraju se isključe i postanu ovce, na što ih se i potiče, i pasivno plutaju kroz svoje živote u tupoj pokornosti.

Ali manipuliranje ljudskim umom i emocijama i odvojenost od beskrajnog oceana idu puno, puno dublje od ovih primjera. Imajte na umu da, iako su gmazovi iz niže četvrte dimenzije duhovno i osjećajno prazni, oni su mentalno vrlo moćni i posjeduju visoku razinu inteligencije i znanja. To se je znanje gomilalo u mreži tajnih društava Bratstva od drevnih vremena. Istovremeno, Bratstvo je isto znanje brisalo iz javne domene uništavanjem domorodačkih kultura, užasima Inkvizicije i spaljivanjem velikih ezoterijskih biblioteka kao što je bila ona u Aleksandriji. Ravnoteža = sklad. Neravnoteža = nesklad. Ako želite nesklad, treba vam neravnoteža. To je jednostavna istina koja igra ključnu ulogu u tehnikama Bratstva. Uravnotežena ženska energija je energija intuicije i ponovnog povezivanja. Otuda potječe ideja o 'ženskoj intuiciji'. Puno je vjerojatnije da će žensku energiju u obilnim količinama manifestirati žensko tijelo, i zato su u drevnom svijetu proroci, kanalizatori i vidovnjaci većinom bile žene. Ali to nije pravilo. Muškarci su podjednako sposobni osvijestiti žensku stranu svoje ličnosti i koristiti tu kreativnu silu za povezivanje sa svojim višim, intuitivnim razinama. Ali takvo povezivanje nije ne-

Slika 60: *Gmazovi simbolično uhvaćeni u zamku vremena i prostora. Njih su u nižoj četvrtoj dimenziji zarobili njihovi vlastiti stavovi, i dok ne otvore svoja srca ne mogu pobjeći. Gmazovi trebaju ljubav više nego bilo tko drugi.*

što što bi Bratstvo željelo vidjeti. Oni žele da čovječanstvo ostane u zatvoru za svijest. Zato su činili sve što su mogli da suzbiju upotrebu uravnotežene ženske energije. Koristili su religiju da žene učine slugama muškaraca i oduzmu im mogućnost da se izražavaju u svom punom sjaju. U isto vrijeme, gušili su ženski pol u muškarcima stvarajući lažni predložak onoga što bi muškarac trebao biti. 'Pravim' muškarcima zovemo agresivne *macho* tipove (koji su u stvari izgubljeni i uplašeni dječaci). Ti 'pravi' muškarci bili su i još su uvijek toliko odvojeni od svoje ženske energije da je njihova intuicija i povezanost s njihovim višim jastvom gotovo ugašena. U međuvremenu su pripadnici Bratstva koristili negativne frekvencije ženske energije (Hekate) za povezivanje sa svojim gmazovskim gospodarima na nižoj četvrtoj dimenziji i za tajno manipuliranje svijetom iza projekcijskog platna. Gušenje i izopačivanje seksualne energije, kreativne sile, još je jedan od temeljnih načina gušenja ljudskog potencijala za manifestiranje beskrajne sposobnosti za kreativnost i upravljanje svojom sudbinom.

S manipuliranjem ženskom energijom povezano je manipuliranje vremenom. To je još jedan aspekt simbolizma tunela Pont de L'Alma. Bratstvo je usklađilo ljudsku svijest s lažnom perspektivom vremena, i čineći to, oni su odvojili čovječanstvo od ostatka Stvaranja koje živi u drukčijoj verziji vremena. Tako čovječanstvo živi svoj život neusklađeno sa svemirom. Nije ni čudo da ima toliko neravnoteže. Vrijeme, zapravo, ne postoji. Sve jednostavno jeste, a prošlost, sadašnjost i budućnost događaju se istovremeno. Samo se zbog naše percepcije vremena čini da se događaji zbivaju na linearnoj vremenskoj crti. Ali čak i u linearnom vremenu, mi smo isključeni iz prirodnog toka. Priroda je usklađena s Mjesečevim vremenom, s 13 28-dnevnih ciklusa Mjeseca. Menstrualni ciklus žena usklađen je s Mjesecom i, prikladno, Mjesec je taj koji preuzima mušku Sunčevu energiju i reflektira je natrag na Zemlju u ženskom obliku. Sotonisti izvode svoje rituale i žrtvovanja svaki mjesec pod punim Mjesecom, kad je ženska energija na vrhuncu svoje moći. Oni uzimaju tu energiju i manifestiraju njen negativan pol: Hekatu. Što više negativne ženske (intuitivne) energije uspiju fokusirati, to je jača njihova veza s 'demonima' iz drugih dimenzija s kojima žele kontaktirati i komunicirati. Zbog toga programiraju osjetljive medije kao što je Arizona Wilder za vođenje svojih rituala. Urođenički narodi svijeta koji još uvijek žive po Mjesečevom vremenu daleko su usklađeniji s prirodom jer žive u istom vremensko-energetskom tijeku kao i priroda. Oni su sinkronizirani s njom. Ali 1572., papa Grgur najavio je uvođenje novog kalendara, gregorijanskog kalendara, koji je u upotrebu ušao 1582. Bila je to još jedna podvala Bratstva, i gregorijanski kalendar postao je nepromjenjivo standardno mjerilo vremena cijelog planeta. To znači da se ljudski um usklađuje s tim izmišljenim tijekom 'vremena' kada pogledamo na ručni ili zidni sat, ili planiramo budućnost uz pomoć kalendara. A gdje je središte tog vremenskog sustava, nulta točka po kojoj svi ljudi svijeta usklađuju svoje satove? Gdje drugdje nego u Greenwichu u Londonu, s druge strane rijeke Temze, nasuprot Cityja, londonskog financijskog središta, operativnog srca Bratstva. A što je

bilo nadahnuće za gregorijanski kalendar? Kalendar koji se koristio u... Babilonu. Stari Grci su Čuvare ili sinove Božje koji su općili s ljudskim kćerima zvali Grigori.[2] To je kalendar Grigora, gmazova.

Babilonski svećenici Bratstva igrali su istu igru s vremenom prije toliko tisuća godina. Gregorijanski kalendar je farsa. On je vremenski ekvivalent guranja sve vaše odjeće u ormar i naslanjanja na vrata kako biste ih spriječili da se otvore. Odjeća će možda uspjeti stati u toliko prostora ako ju dovoljno stisnete, ali kakva će to biti gužva. Ovdje imamo 12-mjesečnu godinu od 60-minutnih sati i 24-satnih dana s mjesecima koji se tako loše uklapaju da neki imaju 30 dana, drugi 31, a jedan 28, ili 29 svake četvrte godine. Da, pristaje kao rukavica. Ali motivacija nije bilo razumno mjerenje vremena. Cilj je bio odvajanje ljudske svijesti od Mjeseca, i gregorijanski kalendar izbacio je 13. mjesec. Trebalo bi biti 13 mjeseci Mjesečevog ciklusa od 28 dana, ali umjesto toga imamo 12 mjeseci i 12 mjesečevih ciklusa. Hijerarhija Bratstva još uvijek svoje kalendare usklađuje s Mjesečevim vremenom – što je još jedan razlog njihove opsjednutosti brojem 13. Udar automobila u kojem je bila Diana (boginja Mjeseca) u 13. stup također je simbolizirao ovo uklanjanje 13. mjeseca iz ljudske percepcije vremena. A kad odvojite ljude od prirodnog vremenskog toka, odvajate ih od svega što živi u tom vremenskom toku. Zato je zapadna (i sve više globalna) 'civilizacija' izgubila odnos s prirodnim svijetom i neusklađena je sa svojim okolišem.

Prelazak u novo tisućljeće je izmišljena točka u vremenu. Trenutak u kojem se 2000. ušlo u novo tisućljeće postoji samo zbog gregorijanskog kalendara, ali kako je ljudska psiha usklađena s njim, Bratstvo opet planira manipulirati vremenom kroz novo tisućljeće. Dok se približavalo novo tisućljeće, najviša građevina u Europi sagrađena je na suprotnoj strani Temze od londonskog opservatorija Greenwich, nulte točke takozvanog grinvičkog srednjeg vremena. Tu zgradu, nazvanu Canary Wharf, izgradio je konzorcij interesnih grupa Bratstva, i radi se o ogromnom staklenom obelisku. Kasnije je britanska vlada odlučila potrošiti skoro milijardu, da milijardu, funti na gradnju goleme kupole, Millenium Domea, koja je bila centar službene proslave dolaska novog tisućljeća. Ta kupola leži na obali Temze, i na suprotnoj strani, blizu globalne vremenske nulte crte, nalazi se obelisk Canary Wharf (*pogledati odjeljak sa slikama*). Obelisk i kupola najvažniji su geometrijski simboli Bratstva koji privlače Sunčevu i svemirsku energiju. Projekt Millenium Domea vodio je Peter Mandelson (Bilderberg), čovjek čiji je nadimak 'Princ tame' i koji je bio prisiljen dati ostavku nakon što su otkrivene neke stvari o njegovim osobnim financijama. Mendelson je bio glavni stručnjak za propagandu Laburističke stranke kad su uveli crvenu ružu kao simbol stranke.

Siguran sam da je Bratstvo planiralo na neki način 'kvrcnuti' vrijeme u toj nultoj točki u Greenwichu kako bi dodatno poremetilo ljudsku svijest i potaknulo još veću neravnotežu i sukobe. Simbol Millenium Domea je gola, dugonoga žena koja poseže za Suncem dok zora sviće nad grinvičkim meridijanom. Dobila je nadimak 'Nova Britanija' i priča se da predstavlja 'ženske ikone od pretpovije-

sti do današnjeg dana'. Ikone ili jednu ikonu, kraljicu Semiramidu pod različitim imenima? Umjetniku je za njegov trud plaćeno 90.000 funti iz fonda nacionalne lutrije. Igranje s vremenom glavno je oružje Bratstva protiv ljudske svijesti. Siguran sam da je izvorno također postojalo 13 astroloških znakova, i da je 13-ti bio Pauk. Vjerujem da je taj znak obuhvaćao sve ostale – povezujući njihove različite energije, i uvijek ga vidim smještenog u središtu astrološkog kruga. Zanimljivo, na Bohemian Groveu njihov je 'šekspirovski' (Baconov) moto: «Pauci pletači, ne dolazite ovdje».

Sve je svijest u različitim manifestacijama, i mi smo u interakciji s drugim vibrirajućim energetskim poljima svakog trenutka u našem životu. Često to osjećamo kada nekoga sretnemo i osjetimo njegove 'vibre', ili uđemo u kuću i osjećamo se neugodno ili smo odmah 'kao doma'. To što osjećamo je energija osobe ili mjesta. Budući da živimo unutar energetskih polja Zemlje, neprestano smo pod utjecajem njihovog vibracijskog stanja. Reptili i Bratstvo to znaju, i tu imate još jedan razlog njihovog simbolizma i rituala u tako prividno opsesivnim razmjerima. Sve vibrira na nekoj frekvenciji, i simboli su vrlo moćni primjeri toga. Simbol je fizički prikaz misli. Ono što taj simbol vama znači je energija koju će vibrirati. Obelisk simbolizira mušku seksualnu energiju, falus, i tako je to energija koju on stvara i privlači. Kupola predstavlja maternicu, žensko, i to je energija koju ona stvara i privlači. Isto je s pentagramom, upaljenom bakljom, bilo čim. Ako su smješteni na posebno moćnim vrtlozima ili točkama križanja na magnetskim mrežama Zemlje, još će djelotvornije djelovati na vibracijsko stanje globalnog energetskog polja. To vrijedi i za geometrijske planove ulica i geometrijski raspored određenih građevina. Ubojstvo predsjednika Kennedya na snažnoj vrtložnoj točki kao što je trg Dealey, i misaona energija ljudskog užasa, žalosti i straha fokusirana na nju, imali su golem utjecaj na vibracijsko titranje Zemljine energije. Isto, i u još većoj mjeri, vrijedi i za Dianinu smrt na onom mjestu Mjesečeve energije u Parizu. Sve je to dio čini koje gmazovi bacaju na ljudski um i emocije kako bi nas odvojili od naše prave i beskrajne moći. Također, što više negativnih emocija osjećamo, izmanipulirani tim i drugim događajima, to više vlastitog straha unosimo u Zemljina polja i silazna spirala se nastavlja.

Ovdje ima još nešto što je vrlo važno za sljedeći odjeljak. Istraživanja su pokazala da postoji puls, električni signal, koji je emitiran iz središta galaktike Mliječni put prema našem Suncu (i drugim suncima), a odatle na Zemlju. Ljudsko srce hvata taj puls, prenosi ga mozgu, i on odatle odlazi do stanica tijela. Kada taj puls, ta vibracija, prođe kroz taj slijed nedirnuta i nenarušena, ljudsko biće je jedno sa svemirom. Svaka je stanica povezana i u harmoniji sa svemirskim pulsom. Međutim, ono što tome staje na put su niskovibracijske emocije i neravnoteža koja razbija krug i, još jednom, odvaja ljude od Zemlje i šireg svemira. Veza srce-mozak kod većine je ljudi prekinuta zbog razdvajanja glave i srca, intelekta i intuicije, tjelesnog i duhovnog. Razlog zašto gmazovi i Bratstvo danas tako ubrzavaju provođenje svog Programa je u tome što znaju da se nalaze pred kolosalnim

izazovom. Stvaranjem upravljaju energetski ciklusi. Na jednoj razini vidimo ih u Zemljinim dobima, proljeću, ljetu, jeseni i zimi. Ali postoje i daleko veći ciklusi, također, i njih su u brojevima i simbolima zabilježili drevni narodi kao što su Sumerani, Egipćani, Indijci, Kinezi, Maje iz Srednje Amerike i američki Indijanci poput naroda Hopi iz Arizone. Oni su mjere ciklusa Sunčeve, Mjesečeve i drugih svemirskih energija koje transformiraju Zemljina energetska polja, a time i život na ovom planetu. Mi se sada nalazimo usred možda najvećeg od tih transformativnih ciklusa, koji se događa, kako se procjenjuje, samo jednom u svakih 26.000 godina (ciklusu koji se zove precesija), i majanski kalendar predviđa da je kritična točka prijelaza 12. prosinca 2012. To je stvarna žarišna točka transformacije, a ne izmišljeno novo tisućljeće. Ti ciklusi svijesti su poput vrata ili portala koji se otvaraju za one koji su spremni proći kroz njih u jedno puno više stanje svijesti. Ja ga vidim kao neku vrstu zidnog sata s kukavicom na kojem se, u određenim ključnim trenucima u vremenu (to jest ciklusima), otvaraju vrata ili portal. Kad se propusti iskoristiti otvaranje ovih vrata, ciklus počinje iznova dok se ne otvore druga vrata. Ali ono s čim se sada suočavamo, čini se, nisu toliko vrata koliko golemi ponor mogućnosti za globalnu transformaciju kakva nam je iz sadašnje perspektive potpuno nevjerojatna. Tekstovi raznih religija i misterijskih škola to otvoreno ili simbolički najavljuju već tisućama godina. Sada postoje fizički, duhovni, a u sve većem broju i znanstveni dokazi koji potvrđuju da se nalazimo pred takozvanom 'Velikom smjenom doba'.

Niz događaja, koje je Gregg Braden opisao u knjizi *Awakening To Zero Point* (Otkrivanje nulte točke), potvrdio je da se vremena mijenjaju. 1991. otkrivena je nova frekvencija koja titra iz središta spirale naše galaktike Mliječni put, a sonda Ulysses je 1994. poslana da istraži promjene na Suncu. Od sredine 1980-ih traje zastrašujuće povećanje učestalosti solarnih baklji i bljeskova rendgenskih zraka, i Ulysses je otkrio da se magnetsko polje Sunca ubrzano smanjuje. Očitanja na sjevernom i južnom polu i ekvatoru bila su daleko niža od očekivanih. Također, dok se Sunce hladi, planeti Sunčevog sustava, posebno oni vanjski, postaju sve topliji. To sugerira da toplina planeta potječe iz njihove unutrašnjosti, iako to može biti stimulirano magnetskim i električnim promjenama u Suncu. Istovremeno dok su se na Suncu događale te promjene, oluja na Jupiteru, koju su prvi put dokumentirali Kinezi prije 3.000 godina, također je pokazala iznenadne promjene. Ogromna spirala unutar te Jupiterove oluje počela se okretati u drugom smjeru. Udarni valovi i druge pojave izazvane udarom kometa Shoemaker-Levy u Jupiter 1994. također su djelovali na širi Sunčev sustav, uključujući i Zemlju. Jasno je da su se promjene u Sunčevom magnetskom polju odrazile i ovdje.

Zemlja je divovski magnet s različitim razinama koji vrtnjom stvara magnetsko polje. Što se Zemlja brže vrti, magnetsko je polje jače i gušće. Prije dvije tisuće godina to magnetsko polje dosegnulo je vrhunac svog intenziteta u trenutnom ciklusu, i otada neprekidno slabi jer planet rotira sve sporije i sporije, tvrdi Braden. Polje je sada 50% slabije nego što je bilo prije 1.500 godina, i brzina tog opa-

danja rapidno se povećava. Nema potrebe za panikom, jer je sve to dio prirodnog ciklusa, duže i neizmjerno snažnije verzije godišnjih doba. Zajedno s tim dolaze vijesti da se Zemljina rezonantna frekvencija, njen srčani ritam, ako tako hoćete, rapidno ubrzava. Ta frekvencija, zvana bazna rezonantna frekvencija ili rezonancija Schumannove šupljine, otkrivena je 1899. Od tog vremena do sredine 1980-ih imala je konstantan puls od oko 7,8 Hz ili 7 ciklusa u sekundi. Ali čini se da se od 1986.-87. on počeo ubrzavati. Do kraja 1995. je prema istim procjenama dosegnuo 8,6, a posljednje što sam u vezi s tim čuo je da je prešao 10 i da još uvijek raste. Gregg Braden vjeruje da bi u majanskoj godini transformacije, 2012., Zemljina rezonancija mogla biti 13 ciklusa u sekundi, dok bi njeno magnetsko polje moglo biti na nuli ili blizu nule. On to zove Nulta točka, kad će Zemljino magnetsko polje gotovo nestati jer će se rotacija planeta zaustaviti. To ne znači da neće biti gravitacije, jer nju stvaraju druge pojave, a ne vrtnja planeta. Čini se da se tako nešto dogodilo barem 14 puta u posljednjih 4,5 milijuna godina. Procjenjuje se da se posljednji put dogodilo prije oko 11-13.000 godina, što je vremenski okvir koji se poklapa s mnogim procjenama vremena kraja Atlantide i početka oporavka od te velike kataklizme nakon približno 10.500. pr. Kr. Prije 13.000 godina bila je sredina velikog ciklusa od 26.000 godina koji sada završava, još jedno vrijeme velikih promjena. Ne tvrdim da će se Zemlja prestati vrtjeti, samo da Braden sugerira tu mogućnost.

Moguće je, međutim, da je do obrtanja magnetskih polova došlo i u novije vrijeme, prije oko 3.500 - 3.600 godina, prema istraživanjima leda na Grenlandu i polarnim krajevima. Svaki put kad je Zemlja prolazila kroz ubrzano slabljenje magnetskog polja koje vidimo danas, to je dovelo do obrtanja polova u kojem su magnetski sjever i jug zamijenili mjesta. Ljudi poput Bradena procjenjuju da će se Zemlja prestati vrtjeti na nekoliko dana prije nego što se počne vrtjeti u suprotnom smjeru. Kao što možete vidjeti kad se preokrene tok struje kroz željeznu šipku, preokrenu se polovi. Kad se planet počne vrtjeti u drugom smjeru, tok struje će se obrnuti, što znači da se moraju obrnuti i polovi. Kad bi se planet prestao vrtjeti, jedna strana Zemlje bi u tom razdoblju bila neprestano osunčana, a druga u tami, i to je ono za što drevni narodi tvrde da se dogodilo prije više tisuća godina. Peruanci su govorili o 'dugim noćima' od tri dana, a u Bibliji se spominje dan koji je trajao 20 sati - najduži dan. Pleme Hopi zabilježilo je da je Sunce dvaput izašlo u jednom danu. Prvo je izašlo za zapadu i zašlo na istoku, a kasnije je izašlo na istoku i zašlo na zapadu – i takav ciklus traje do danas. Druge drevne priče govore da je Sunce nekada izlazilo na zapadu i zalazilo na istoku, što je još jedan znak da se Zemlja okretala u suprotnom smjeru. Ranih 1990-ih, dok sam tek postajao svjestan tih stvari, primio sam kanalizirane informacije od jednog medija koji je rekao: «Svijet se mijenja i sjever će postati jug, a istok zapad. Tako je zapovijedano od početka vremena.»[3] Pun pogodak, čini se. Brian Desborough, kalifornijski znanstvenik-istraživač, također mi je rekao da se zbivaju neki veliki geofizički događaji koji su predmet medijske blokade. On potvrđuje da Zemljino

elektromagnetsko polje slabi eksponencijalnom brzinom i da će uskoro doći do nule. Poput mene, on vjeruje da se nalazimo pred geološkom, najblaže rečeno, vožnjom po grbavom terenu. Američka geološka služba kaže da Zemljino magnetsko polje pada do nule svakih 500.000 godina, zatim polako jača, i da su to razdoblja kataklizmičkih promjena na Zemlji, potresa i vulkana, zbog privremenog zastoja u vrtnji planeta. Ja mislim da se to događa češće.

Prema Brianovim kontaktima, Sunčevo magnetsko polje već je palo na nulu, i čini se da je dosegnulo višu razinu pretvaranja vodika u helij. On kaže da se solarne baklje javljaju iznad i ispod Sunčevog ekvatora na geografskoj širini od 19,5 stupnjeva. To je točka u kojoj se razmjenjuje energija između rotirajućih sfera, i to je geografska širina na kojoj su na Zemlji smještene piramide.

Pratili smo vezu između promjena u titranju od središta galaktike preko promjena na Suncu do promjena na Zemlji. One idu dalje do ljudskog srca, zatim mozga i do svake stanice tijela. Što više otvorite svoje srce, to će ovaj tok biti jači i brže ćete se uskladiti s rastućim vibracijama i transformirati u više stanje svijesti. Ako zatvorite svoje srce i svoj um, opirat ćete se tim promjenama i sve više i više vaše energije trošit će se na borbu s energijama koje će transformirati vaš život i osloboditi vas. Također, vaše će tijelo biti sve slabije sinkronizirano s energijom oko vas, i mentalne, emocionalne i fizičke posljedice bit će očigledne. Možete stajati u toj brzoj rijeci pokušavajući ju zaustaviti, ili se možete opustiti, leći na zračni madrac i ploviti s njom. To je vaš izbor, i što god se dogodilo, vi živite vječno. Ako dopustimo sebi da nas prožme to visokofrekvencijsko svjetlo, naša tijela će se popraviti i nećemo starjeti. Življet ćemo u fizičkim tijelima neograničeno dugo, ako to budemo željeli, a naše mentalne i psihičke moći bit će bezgranične. Ako je također istina da ulazimo u golemo električno polje zvano Fotonski pojas, doživjet ćemo neke fantastične stvari. Drevni narodi znali su za te velike cikluse promjena, i svi drevni kalendari Egipćana, Maja, Tibetanaca, Kineza i drugih završavaju u razdoblju koje sad proživljavamo. Egipatski kalendar seže u prošlost nekih 39.000 godina, a Majanski možda 18.000 godina. Maje su tvrdili da će doći do prijelaznog razdoblja između starog i novog svijeta dok jednu verziju vremena bude zamjenjivala druga. To su razdoblje zvali 'Bezvremenost', i rekli su da će to početi u srpnju 1982. i dovesti do preokreta 12. prosinca 2012. Učinak svega toga na čovječanstvo lako je vidjeti. U posljednjih nekoliko godina posjetio sam više od 20 zemalja, i u svima njima odvija se buđenje. Nipošto se još ne radi o većini, ali broj ljudi raste iz dana u dan dok ih ova duhovna budilica budi iz njihovog sna. Ubrzavanje vibracija Zemlje, i zapravo cijele galaktike, uzrok je osjećaja da vrijeme prolazi sve brže i brže. To je iluzija, jer vrijeme zapravo ne postoji, ali mi imamo takav osjećaj zato što je frekvencija sve brža. Sjećam se kako mi je početkom 1990-ih jedan medij prenio kanaliziranu poruku da dolazi dan kad će se činiti da vrijeme prolazi toliko brzo da će to biti zastrašujuće. Taj je trenutak blizu. To nije nešto zbog čega bi se trebalo zabrinuti, nego samo prirodan ciklus, ali će predstaviti mnoge izazove, a time i beskrajne mogućnosti.

Kao i sav fizički svijet, svemir je hologram – zrake svjetlosti koje sudarajući se stvaraju privid trodimenzionalnog oblika. To je kao da bacate kamenčiće u baru i gledate valove koji se sudaraju i stvaraju uzorke. Dvojica znanstvenika iz Sjedinjenih Država, Terrance i Dennis McKenna, iznijeli su mišljenje da je svemir hologram od 64 vala ili vremenske skale, i da je to razlog zašto imamo 64 heksagrama I-Chinga, 64 ključa Stabla života i 64 kodona DNK. Njihova kompjutorska analiza sugerira da će sva 64 vala istovremeno postići najvišu vrijednost 2012. To će sljedećih par godina činiti razdobljem zapanjujućih promjena. McKenne kažu da se brzina promjena udvostručava u sve kraćem i kraćem vremenskom okviru, što se manifestira u vidu skokova u tehnološkom razvoju u proteklom stoljeću. Predviđajući stanje u budućnosti, kažu da će se to nastaviti do transformacijske godine 2012., kad će u razdoblju od 384 dana biti više transformacija svijesti nego u svim prethodnim ciklusima zajedno. Nakon toga će doći šestodnevni ciklus u kojem će se događaji odigravati još brže, i u posljednjih 135 minuta dogodit će se još osamnaest enormnih skokova ljudske svijesti, s kulminacijom u posljednjih 0,0075 sekundi kad će ih se dogoditi još 13. Nekako mislim da nećemo gledati *Tko želi biti milijunaš* dok se to bude događalo. «Znaš, draga, mislim da sam upravo prošao kroz nekoliko transformacija koje mijenjaju život dok je trajala ova zadnja reklama. Jesi za šalicu čaja?»

Dok pišem ove retke ciklus solarnih baklji rapidno se ubrzava i kreće prema maksimumu snage i učinka koji će se dogoditi između 1999. i 2002. (*pogledati Sliku 61*). To nije sama transformacija, ali je dio ubrzavajućeg ciklusa. Dobar izvor informacija o ovim temama je *Solar Web Site*.[4] Značajno je da bi kult Sunca gmazova-ljudi trebao stvoriti mjerenje vremena koje će uskladiti njihovu 2000. godinu s najvećim brojem solarnih baklji u ovom ciklusu (koji je poznat kao ciklus 23). Te Sunčeve oluje visoko nabijene energije vjerojatno će pojačati aktivnost grmljavinskih oluja, promjene klime, izazvati nevjerojatne aurore na nebu, a možda i izazvati brojne nestanke struje i kvarove satelita. Podzemne baze i gradovi koje je elita sagradila u dvadesetom stoljeću pripremaju se za monumentalne promjene koje će se odigrati između sadašnjeg vremena i 2012. Satelit Telstar 401 uništen je, kako se čini, gustoćom elektrona višom od normalne, a to je bilo ništa u usporedbi s onim što će se dogoditi. U ožujku 1989. električna mreža u Quibecu, Kanada, raspala se za dvije minute pod sličnom olujom Sunčeve energije i, opet, sad se očekuju daleko jače oluje. Američko astronomsko udruženje također je upozorilo na moguće milenijske tehnološke poremećaje zbog ovog Sunčevog ciklusa. Prema projekcijama, velike geomagnetske oluje dosegnut će maksimum između 1999. i 2005; a predviđa se da će se maksimalan broj manjih oluja dogoditi 2005, kada će Sunčev ciklus 23 ući u fazu opadanja.[5] Procjenjuje se da će najveće solarne baklje ovog Sunčevog ciklusa biti 10.000 puta snažnije od onih opaženih sredinom 1990-ih.[6]

Bratstvo ima tehnologiju za djelovanje na vremenske prilike i ono ju koristi, u to nema sumnje. Ali fenomeni koje sam opisao u ovom poglavlju pravi su razlog dramatičnih promjena u globalnim vremenskim obrascima koji iz mjeseca u mjesec postaju sve ekstremniji. Ovo je bilo ništa prema onom što nas čeka. Kao što sam rekao, uz veliko javno ismijavanje u Britaniji ranih 1990-ih, vjerojatno je da će u ovom razdoblju doći do enormnih promjena u vremenskim obrascima i ekstremnih vremenskih prilika, zajedno s geološkim efektima dok se Zemlja bude restrukturirala i pripremala svoje tijelo na promjenu na isti način kao što će to morati učiniti i ljudi. Mi i Zemlja izazvani smo da uskladimo našu svijest i njen fizički izraz s rapidno ubrzavajućim frekvencijama u kojima se planet sada kupa. Bratstvo očajnički nastoji sakriti te činjenice svaljujući krivnju za klimatske promjene na 'efekt staklenika' ili 'El Nino'. Oni znaju da će, kada ljudi shvate da se događa nešto sasvim drukčije, domine pasti i istina biti razotkrivena. Upravo je Bratstvo stvorilo pokret *New Age* kako bi potkopalo buđenje. Izraz *New Age* [novo doba] je ime jednog masonskog magazina. Jedna umno kontrolirana robinja američke vlade koja se sada oporavlja potvrdila mi je da su Henry Kissinger i drugi tajno pokrenuli *New Age* 1970-ih, dok je ona bila pod njegovom kontrolom. Svaki put kad iznesem ove stvari, sljedbenici *New Agea* odbacuju tu ideju jer, kako kažu, Bratstvo ne bi htjelo da ljudi usvoje drukčiji pogled na život. Ne, u idealnom svijetu ne bi, ali ovo za njih nije idealan svijet jer energetske promjene uzrokuju buđenje ljudi. Bratstvo je znalo da će do toga doći i kakve će biti posljedice. Nisu mogli uskočiti u svemirski brod i petljati oko Sunca ili otići u središte galaktike kako bi isključili nove vibracije. Njihova jedina mogućnost bila je oteti svijest koja se budi i odvesti je u još jednu slijepu ulicu, još jednu religiju sačinjenu od pravila i propisa, gdje neće predstavljati prijetnju za plan Bratstva. To su postigli pokretom *New Age*. U pokretu *New Age* ima vrlo razumnih i osviještenih ljudi koji rade izvrstan posao, ali tako je puno drugih koji negiraju ono što se događa u svijetu. Njih na krive putove odvode entiteti iz drugih dimenzija, emisije Bratstva na psi-

Year	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
1997	019	022	027	030	034	040	044	050	054	060	066	071
1998	077	**082***	088	093	099	103	109	113	119	123	128	131
1999	136	139	142	146	148	151	153	154	156	157	158	159
2000	**160**	**160**	**160**	**160**	**159**	**158**	**157**	**156**	**155**	**154**	**152**	**150**
2001	148	146	142	140	137	134	131	128	124	121	118	114
2002	111	107	103	100	097	093	089	086	082	079	076	072
2003	069	066	062	060	057	053	051	048	046	043	041	039
2004	036	034	032	030	028	027	024	023	021	020	109	017
2005	016	014	013	012	012	011	010	009	009	008	***	***

Slika 61: Dramatičan porast broja solarnih baklji koje će bombardirati Zemlju na prijelazu tisućljeća. Ove brojke odnose se na broj velikih baklji svakog mjeseca.

hičkim frekvencijama i kanalizirane komunikacije iz niže četvrte dimenzije. Oni sjede oko svojih svijeća ili čekaju da vanzemaljsko 'Zapovjedništvo Ashtar' dođe i odvede ih s planeta u svemirskom brodu. Ashtar je izmišljotina Bratstva i igra s imenima drevnih božanstava kao što su Ašterot i Ištar, još jedno ime kraljice Semiramide. Velik dio *New Age* mentaliteta ne želi čak ni razgovarati o manipuliranju Bratstva jer je 'negativno'. Da, negativno je, a takvo će i ostati dok ne priznamo da postoji i promijenimo ga. Bježanje ili lebdenje blizu stropa neće ništa promijeniti. Zato velik dio *New Agea* nije duhovnost kao promjena, nego duhovnost kao eskapizam. On ne pridonosi buđenju, nego ga guši i krivo usmjerava.

Očito je da nas pripremaju za razotkrivanje gmazova, budući da će visoko nabijene energije više frekvencije dramatično povećati broj ljudi koji vide gmazove iz niže četvrte dimenzije. Arizona Wilder rekla mi je da se broj rituala žrtvovanja drastično povećao od 1980-ih zato što gmazovima treba sve više i više ljudske krvi i energije kako bi mogli zadržati svoj ljudski oblik. Njima je potrebno da se kontrola ljudi pomoću mikročipova uvede prije nego što postanu vidljivi kao gmazovi zbog promjena u vibracijama. Promjene odnose vibracijsku masku gmazova i istina će morati izaći na vidjelo. U pripremama za to koristi se vrlo duga lista filmova i televizijskih emisija za odrasle i djecu o humanoidnim gmazovima, prijateljskim i neprijateljskim. Spomenuo sam *The Arrival* i *V: The Final Battle,* ali ima ih još mnogo. U *Stargateu*, priči o putovanju kroz vrijeme u drevni Egipat koji kontroliraju vanzemaljci, moguća gmazovska priroda jednog 'vanzemaljca' otkriva se kad mu na kraju ogule kožu. *Stargate: SG-1* nastavlja temu gmazova koji uzimaju ljudski oblik, u filmovima *Enemy Mine* i *Dreamscape,* s Dennisom Quaidom, pojavljuju se humanoidni gmaz. *Theodore Rex* govori o sedam stopa visokom dvonožnom dinosauru; televizijska serija *Babylon 5* uključuje humanoidne gmazove zvane Narni, a ista tema može se vidjeti u serijama *Star Trek; Star Trek, The Next Generation; Space Precinct; Sea quest DSV; Outer Limits* i drugdje. *Jurski Park* i *Izgubljeni svijet* Stevena Speilberga ponovno oživljavaju dinosaure, a u njegovom animiranom filmu za djecu, *We're Back,* pojavljuje se dvonožni dinosaur koji govori. U jednoj sceni u svemirski brod primaju T-Rexa, obdaruju ga inteligencijom i šalju naprijed kroz vrijeme u sadašnjost. Filmovi i televizijske serije za djecu prelavljeni su slikama reptila. *Mario Brothers* temelji se na ideji da meteorit nije zbrisao dinosaure, nego je stvorio paralelnu dimenziju u kojoj su dinosauri nastavili živjeti i razvijati se, i gdje su evoluirali u inteligentna humanoidna bića. Junaci filma odlaze u podzemni prolaz gdje propadaju u drugu dimenziju i bore se s humanoidnim dinosaurima kako bi spriječili invaziju na ovu dimenziju. *Dinotopia* i *Dinotopia: The World Beneath,* knjige za djecu Jamesa Gurneya, govore o svijetu u unutrašnjosti Zemlje u kojem inteligentni gmazovi i dinosauri žive zajedno s ljudima. U seriji *Land Of The Lost* radi se o obitelji koja putuje u prošlost u zemlju kojom vladaju Dinosauri, gdje ih napada rasa humanoidnih gmazova zvanih Sleestak. U jednoj epizodi, jedan humanoidni gmaz proučava ljude koji zrače 'emocionalnu toplinu' – ljudsku emocionalnu energiju na kojoj gmazovi bujaju.

Serija za djecu, *Barney,* govori o prijateljskom gmazu, *Ninđa-kornjače* su vodozemci-gmazovi koji se bore protiv kriminala i nepravde. Ranih 1990-ih prikazivala se televizijska emisija za djecu, *Dinosaurs*, o simpatičnoj obitelji dinosaura koja se, zanimljivo, prezivala Sinclair! Jedan od njih zvao se Earl (grof)! Crtani filmovi kao što su *Dinosaucers; Mutant League; G. I. Joe* i *Dino Power House* također uključuju inteligentna gmazovska bića.[7] Slučajnost? Naravno da ne.

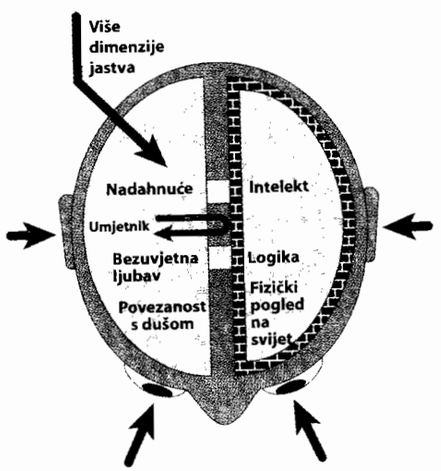
Gmazovi i Bratstvo odavno se pripremaju za sprječavanje pomaka u svijesti čovječanstva. Piramidalna hijerarhijska priroda njihove organizacije omogućila im je da promiču isti plan kroz bezbrojne različite institucije i agencije. Prvo su nas napali na fizičkoj razini lijekovima, prehrambenim aditivima i fluoridom u vodi. Drevne metode liječenja (danas poznate kao alternativne ili komplementarne) nalaze se pod neprekidnim napadima medicinskog establišmenta koji je pun masona i nalazi se pod kontrolom farmaceutskog kartela Bratstva. Samo carstvo Rockefellera danas posjeduje preko 60% farmaceutske industrije u Sjedinjenim Državama. To, i druga krila globalnog farmaceutskog kartela, financiraju 'istraživanja' novih tretmana i, naravno, uvijek se pokaže da su ti tretmani lijekovi. Postoji izvrsna knjiga koja to dokumentira, *The Medical Mafia*, kanadske liječnice Guylaine Lanctot, dostupna preko Bridge of Love Publications. Farmaceutski kartel povezan je s velikim globalnim proizvođačima 'hrane' kao što su Nestle, Kellogg, Procter & Gamble i ostali. Kroz tu mrežu Bratstvo može orkestrirati koordinirani napad na ljudsko tijelo i njegove procese putem lijekova, cjepiva i prehrambenih aditiva. Genetski izmijenjene životinje i hrana također su dio toga. Kad je jedan od britanskih znanstvenika uključenih u razvoj genetski modificirane hrane javno doveo u pitanje njenu sigurnost, odmah je dobio otkaz. Toliko o življenju u zemlji sa slobodom izražavanja. Fluorid u vodi slabi um, a tako djeluju i sladila poput aspartama, koji danas možete naći u skoro svim bezalkoholnim pićima. Ti aditivi služe da umu i stanicama otežaju usklađivanje s novim frekvencijama. Radnici u tvornicama hrane nemaju pojma što rade, jer samo slušaju naređenja. Odluke se donose na puno višim razinama. Isto je i s cjepivima, jednom od najvećih medicinskih prijevara svih vremena. Liječnici (većina njih) i medicinske sestre nemaju pojma o šteti koju nanose tijelu, umu i imunološkom sustavu djeteta kada daju cjepiva. Ali oni koji orkestriraju programe cijepljenja to itekako znaju. Bratstvo je također stvorilo vrlo složenu mrežu tehnologija za zarobljavanje ljudske kolektivne svijesti i njeno odvajanje od ostatka njenog multidimenzionalnog jastva. To počinje u svemiru s tehnologijom 'Zvjezdanih ratova', koja je dio ogromne elektromagnetske mreže na Zemlji i oko nje. Ona uključuje: Odašiljače ekstremno niskih frekvencija (ELF) koji emitiraju svoje signale širom svijeta; mikrovalne emisije koje uključuju izravne napade na one koje Bratstvo želi ubiti ili diskreditirati kroz manipuliranje umom; mreže mobilnih telefona koje nanose enormnu mentalnu i fizičku štetu i omogućuju praćenje vlasnika čak i kad je telefon isključen; zračenja iz televizora, mikrovalnih pećnica i druge tehnike; i, naravno, mikročip. Glavni razlog kampanje za mikročipiranje stanovništva je gušenje buđenja i odvajanje

ljudi od pulseva koji ih oslobađaju. Jedan znanstvenik CIA-e rekao mi je da će mikročipiranje stanovništva Bratstvu dati kontrolu nad mislima, emocijama i fizičkim zdravljem ljudi.

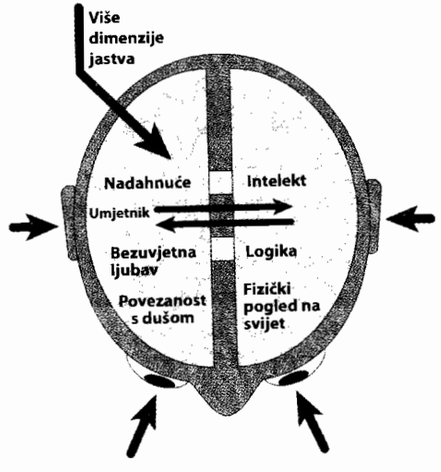
Jedan kontakt iz financijskog svijeta, koji prihvaća gmazovsku vezu na temelju vlastitog iskustva, dao mi je neke zanimljive informacije o pozadini modernih energetskih sustava. On je radio s većim brojem izumitelja slobodne (besplatne) energije i shvatio je da tehnologija slobodne energije radi u smjeru kazaljke na satu, čime je u harmoniji s okretanjem čakri. Ali većina konvencionalnih električnih tehnologija radi suprotno od kazaljke na satu, zbog čega je u sukobu s čakrama. On je vjerovao da to stimulira zatvaranje sustava čakri i odvajanje ljudskog roda od drugih razina svijesti. To je jedan od razloga zašto je Bratstvo, često i kroz ubojstva, gušilo razvoj tehnologija slobodne energije. Prosječan električni sustav u domaćinstvu radi na 60 ciklusa u sekundi, što je vrlo štetno za mozak i utječe na aktivnost moždanih valova. Brian Desborough mi je rekao da ljudi dobivaju probleme s leđima i druge probleme ako im je krevet prislonjen uza zid kroz koji prolaze električne instalacije. Njihove boljke često nestanu ako odmaknu krevet nekoliko stopa od zida. Mi živimo u pulsirajućem oceanu elektromagnetskih valova koje generira 'moderna' tehnologija, i to konstantno djeluje na ljudsko tjelesno, emocionalno i mentalno zdravlje. Ljudski um, tijelo i emocije nalaze se pod nevjerojatnim napadom u odbrojavanju do Velike promjene, jer Bratstvo očajnički želi osigurati da čovječanstvo kao cjelina ne postigne skok svijesti koji će nas uzdići iznad gmazovskih frekvencija.

Bratstvo je također izgradilo 'obrazovni' sustav i medije tako da zaključaju ljude u ono što ja zovem zatvorom lijevog mozga. Lijeva polovica mozga je područje koje se bavi fizičkim pogledom na svijet, 'racionalnim' mišljenjem i svime što se može vidjeti, dodirnuti, čuti i pomirisati (*pogledati Sliku 62*). Desna polovica mozga je naša intuicija i naša veza s višim dimenzijama. Tu ćete naći umjetnika i kreativnost, nadahnutu našom jedinstvenošću mišljenja i izražavanja (*pogledati Sliku 63*). Obrazovni sustav i njegovi izdanci, poput medija i znanosti, stvoreni su da se obraćaju lijevoj polovici mozga i isključuju razmišljanje desnom polovicom mozga. To je razlog zašto se u cijelom svijetu režu ulaganja u umjetnost u školama i nameću kruti programi za lijevi mozak. 'Obrazovanje' puni lijevi mozak informacijama, od kojih je velik dio netočan i neprecizan, i zahtijeva da se to pohranjuje i izbacuje natrag na papir prilikom ispita. Ako to radite poput robota, prolazite. Međutim, ako filtrirate informacije kroz desni mozak i kažete «Hej, pa ovo je obično sranje», nećete proći iako govorite istinu. Nije li obrazovanje predivno?

Uz strah kao najjače oružje gmazova, plan je kreirati stvarne i inscenirane događaje koji će stvoriti ogroman strah u godinama koje prethode 2012. To uključuje plan za pokretanje trećeg svjetskog rata, bilo poticanjem muslimanskog svijeta na 'sveti rat' protiv Zapada, bilo korištenjem Kineza za izazivanje globalnog sukoba. Možda i na oba načina. Bombe postavljene blizu američkih ambasada u Africi 1988. i američko bombardiranje islamskih ciljeva kao odgovor dio je toga.

Slika 62: *Sustav Bratstva nastoji zatvoriti ljudsku psihu u lijevu polovicu mozga, 'racionalni' intelekt koji vjeruje samo ono što može vidjeti, dodirnuti, čuti ili pomirisati. 'Obrazovni' sustav i mediji uređeni su da to potiču, i većina učitelja, predavača, znanstvenika i novinara i sami su zatvorenici lijeve polovice mozga.*

Slika 63: Kada otvorimo svoje srce i um, aktiviramo desnu polovicu mozga, intuiciju i nadahnuće koji nas povezuju sa svemirom.

Jedan od njihovih ključnih planova zove se projekt Bluebeam. Jedan element toga je pomoću satelita s laserima iz mreže 'Zvjezdanih ratova' na nebu iznad različitih dijelova svijeta projicirati holografske slike NLO-a, Isusa, Muhameda, Buddhe, Krishne itd. Sa svakim vjerskim sustavom uvjerenim da je njihov spasitelj stigao, potencijal za ogromne vjerske sukobe je očigledan. Poruke će se emitirati (kao što se već radi) na ekstremno niskim frekvencijama (ELF), vrlo niskim frekvencijama (VLF), niskim frekvencijama (LF) i mikrovalnom rasponu. Sve te frekvencije može primati ljudski mozak. Ta je tehnologija danas visoko sofisticirana, i mnogi će ljudi vjerovati da im se obraća njihov 'Bog' i 'Spasitelj', a zapravo će to biti manipulatori Bratstva. Velik dio 'kanaliziranih' informacija već potječe iz tog izvora. Projekt Bluebeam također uključuje pojavljivanje 'natprirodnih' pojava raznih vrsta radi zastrašivanja populacije, i usred užasa i sukoba, također putem holografske slike na nebu, Bratstvo će predstaviti svog 'spasitelja'. Dok govorimo o projektu Bluebeam, također treba naglasiti da fenomen krugova u žitu ne mora biti vanzemaljskog ili 'natprirodnog' porijekla, kao što vjeruje većina istraživača. Možda je, ali ne mora biti. U razdoblju prije nego što su se kompleksne formacije u usjevima prvi put pojavile 1980-ih, razvijena je tehnologija koja ih može stvarati. To je uređaj s gama-zrakama visoke frekvencije koji je bio razvijen za vojsku. Neka od glavnih obilježja pravih krugova u žitu (mnogi su lažni) jesu: stabljike su savijene

na najnižem koljencu i ne lome se; stanična struktura se mijenja; formacije u žitu emitiraju mikrovalnu energiju; mrtve životinje u njima su karbonizirane; neposredno nakon nastanka formacije može se čuti zvuk visoke frekvencije ili klikanje; u nekim slučajevima viđeno je plazma-svjetlo. Sve te efekte može uzrokovati uređaj za emitiranje gama-zraka. Znanstvenik i istraživač Brian Desborough kaže:

«Gama zrake visoke frekvencije izazvale bi ključanje vode u koljencima, nadimanje i omekšavanje stanica u nodijima, zbog čega bi se stabljike savile u smjeru u kojem se kreću zrake. Takve zrake u stanju su stvoriti ekstremno fine detalje; zvuk visoke frekvencije koji emitiraju novonastali krugovi u žitu snažno ukazuje da sustavi zraka primijenjeni u ovom nepoštenom činu koriste Mossbaur tehnologiju. Tlo unutar kruga emitiralo bi zračenje, i svako nesretno stvorenje koje bi zrake ozračile bilo bi karbonizirano... Prije početka izrade kruga u žitu, gama-zrake zahtijevale bi prilagođavanje fokusa i jačine. To bi moglo biti objašnjenje za jednu ili više malih kružnih depresija koje se obično mogu naći u blizini kruga u žitu.»

Neki ljudi će upitati, ako vlasti stvaraju krugove, zašto su učinjeni toliki napori da ih se kroz varalice diskreditira do te mjere da ih mediji sada ignoriraju. To je vrlo dobro pitanje, ali ostaje činjenica da ih ljudska tehnologija može stvarati, i to bismo trebali znati. Usput, Desborough sugerira da je let TWA 800, *jumbo-jet* koji je eksplodirao nedugo nakon polijetanja iz New Yorka, bio pogođen oružjem s Mossbaurovim zrakama. Obdukcija žrtava otkrila je da im se krv želatinirala u žilama, a mozgovi su im se 'pretvorili u kašu'. Takav bi bio učinak tog oružja, a u to vrijeme zrakoplov je letio blizu Mornaričkog istraživačkog centra Brookhaven, gdje je razvijano upravo to oružje.

Prijevara oko NLO-a

Glavni cilj projekta Bluebeam je uvjeriti ljude da Zemlju napadaju vanzemaljci. Od vitalne je važnosti da ne popušimo to sranje. Vanzemaljci nas ne napadaju, oni su ovdje već tisućama godina i izgledaju, prividno, kao vi i ja. 1938., glumac Orson Welles tvrdio je da se uživo javlja s mjesta slijetanja 'vanzemaljaca' u New Jerseyu. To nije bila istina, on je koristio glumce i specijalne efekte u emitiranju iz radijskog studija. Ta emisija, 'roman' *Rat Svjetova* H. G. Wellsa, izazvala je užas i paniku u mjestu za koje se tvrdilo da ga napadaju Marsovci. Jedan čovjek počinio je samoubojstvo, a prometni zastoji nastali su zbog ljudi koji su pokušavali pobjeći jer su mislili da su došli Marsovci. Welles je kasnije izjavio da je to bila samo drama, a ljudi ga nisu razumjeli. Zapravo je to bio eksperiment kojim se htjelo utvrditi kako će ljudi reagirati na takvu situaciju, i za to je iskorištena priča koju je napisao H. G. Wells, klon Bratstva koji zagovara gmazovski Program, uključujući masovnu kontrolu uma. Razmislite o tome. Kad bi vam trebao izgovor da globalno centralizirate sve vlade, financije, vojsku, policiju i druge institucije, trebala bi vam prijetnja za planet kao cjelinu. Što bi bilo bolje nego zavarati ljude da ih napadaju iz svemira? Imali biste globalan problem, globalne zahtjeve «Nešto se mora

učiniti» i priliku da ponudite globalno rješenje: svjetsku vladu i vojsku koja će se suprotstaviti toj 'prijetnji'. To je plan za koji nas sada pripremaju.

Priča se da je 1960-ih, za vrijeme Kennedyeve administracije, okupljena grupa od 15 stručnjaka iz raznih područja kako bi sastavila izvještaj o načinima kontroliranja stanovništva i centraliziranju moći bez upotrebe ratova. Postao je poznat kao Izvještaj iz Iron Mountaina, po podzemnom postrojenju u državi New York u kojem je grupa održala prvi i posljednji sastanak. Navodno je jedan od članova povjerio sadržaj svom prijatelju, a taj ga je povjerio drugima. Detalje sam objavio u *...I istina će vas osloboditi*. Tvrdi se da se radi o prijevari, ali ako je tako, radi se o nadahnutoj prijevari. Dvije preporuke za centralizaciju moći bile su: prijetnja globalnom okolišu i opasnost od vanzemaljske invazije. Izvještaj je dovršen 1966, priča se dalje, a 1968. pojavio se Rimski klub, ranije opisani paravan Bratstva koji je stvorio ekološki pokret. Preporuka u vezi s okolišem dana u Izvještaju iz Iron Mountaina očigledno se ostvarila. Sada igraju na kartu vanzemaljaca. Desetljećima su mediji odbacivali i ismijavali ideju o vanzemaljcima, ali sada najednom, kad je došlo vrijeme za to, shvaćaju je sve ozbiljnije. Istraživanja NLO-a u Sjedinjenim Državama financirao je Laurance Rockefeller, i u njima je sudjelovala grupa od devet znanstvenika na čelu s fizičarem Peterom Sturrockom sa Stanforda. On je za američku televiziju izjavio da su našli 'uvjerljive fizičke dokaze' da se događa nešto što ne razumiju. Pitam se, pitam, što bi to moglo biti? A pogledajte niz strahom nabijenih televizijskih emisija i filmova o vanzemaljcima kao što su *Dan nezavisnosti* (koji je napravio 20th Century Fox u vlasništvu Ruperta Murdocha), *Alien: Uskrsnuće* (koji je napravio 20th Century Fox u vlasništvu Ruperta Murdocha) i *Dosje X* (koji je napravio Fox Television u vlasništvu Ruperta Murdocha). A Rupert Murdoch je u vlasništvu Bratstva.

U pozadini tih poruka su bezbrojni izvještaji o viđenim NLO-ima i iskustva velikog broja ljudi koji tvrde da su ih oteli vanzemaljci. Ne kažem da se to uopće ne događa, ne sumnjam da se događa, ali neke stvari moramo razjasniti. Otete osobe bez izuzetka se sjećaju jednog, nekoliko ili svih sljedećih elemenata: izgubljenog vremena, klikanja ili zujanja, seksualnih osjećaja i smrada sumpora. Brian Desborough ističe da je sve to tipično za kontakt s jakim elektromagnetskim poljima, i izazvano je neurokemijskim promjenama u mozgu, što detaljno objašnjava. Još 1930., profesor Cazamalli otkrio je da elektromagnetske frekvencije od 500 MHz mogu izazvati halucinacije. Ti fenomeni čak mogu biti izazvani elektromagnetskim poljima koja stvaraju područja geopatskog stresa na Zemlji i pregrijane žice dalekovoda, a svakako ih može izazvati elektromagnetska tehnologija koju Bratstvo koristi u svojim projektima kontrole uma. Učinak i potencijal elektromagnetskih polja da dovedu ljude u izmijenjena stanja svijesti i potaknu mnoge 'natprirodne' fenomene, enormni su. Ako to ne razumijemo, za vrlo zemaljske stvari mogu se davati vanzemaljska objašnjenja. To vrijedi za kugle plazme i svjetla na nebu koje obično uzrokuju elektromagnetske projekcije sa Zemlje. Moderna eksplozija viđenja NLO-a počela je tek nakon Drugog svjetskog rata, a dotad su

Nijemci, a možda i drugi, već razvili oblike 'letećih tanjura'. Projekt Paperclip bio je operacija britanskih i američkih obavještajaca za izvlačenje najviših nacističkih znanstvenika, inženjera, genetičara i manipulatora uma iz Njemačke i njihovo odvođenje u Sjevernu ili Južnu Ameriku. Time je znanje o 'NLO'-ima prebačeno preko Atlantskog oceana, i ubrzo nakon toga počeo je rasti broj izvještaja o letećim tanjurima u Sjedinjenim Državama. Slavni incident u Roswellu dogodio se 1947. Za sakaćenje stoke okrivljuju se vanzemaljci jer, kako se tvrdi, ne postoji ljudska tehnologija koja bi mogla secirati stoku i izvući iz nje krv na taj način. Ali Brian Desborough ističe da to nije istina. Prijenosni laser koji bi bio u stanju to učiniti razvijen je u laboratoriju Phillips američkog zrakoplovstva za potrebe specijalnih jedinica, i sakaćenja stoke počela su nakon toga. Neki od prvih slučajeva dogodili su se blizu laboratorija za kemijska oružja Dulce u Novom Meksiku, i Desborough smatra da stoku otimaju u sklopu ovih istraživanja.

To bi objasnilo zašto su mnoge životinje poprskane fosforescentnom bojom koja je vidljiva samo noću. Ta stoka može se vitlom podići u letjelicu, gdje joj se odstrane dijelovi tijela i vrati se na drugi dio polja, bez otisaka stopala i uz stvaranje velike 'zagonetke'. Mnogi neinformirani (ili informirani) istraživači NLO-a kažu da letjelice poput one iz Roswella moraju biti vanzemaljske zato što su izrađene od materijala nekristalične strukture koji se ne može proizvesti na Zemlji ili rezati ljudskim oruđem. Opet netočno. Desborough kaže da se proces proizvodnje takvih metala zove 'splat' hlađenje. «Rastaljeni metal nanosi se na kriogeno hlađenu površinu, (što) daje nekristaličan proizvod. Slično tome, kad se metal komprimira pri temperaturama koje se približavaju apsolutnoj nuli, metal na sobnoj temperaturi dobiva tvrdoću dijamanta.»[8] Želim još jednom naglasiti da *ne* tvrdim da drugi životni oblici ne otimaju ljude, da oni ne sakate stoku, ili da se na Zemlji ne može naći vanzemaljska tehnologija. Sve su te stvari istinite, u to ne sumnjam, ali ovdje želim istaknuti da svi ti slučajevi ne moraju nužno potjecati od tih izvora. Postoje i druga objašnjenja.

Zajednica istraživača NLO-a vrvi od dezinformatora Bratstva i doušnika obavještajnih službi. Mnogi važni 'zviždači' i autori na temu NLO-a članovi su obavještajne jedinice poznate kao Aviarij, zato što su sva njihova kodna imena ptice. Čovjek se mora zapitati kako 'bivšim' operativcima obavještajnih službi dopuštaju da otvoreno govore o tajnim projektima, kad bi to značilo pokretanje strogih postupaka protiv njih i gubljenje prava na mirovinu zbog povrede tajnosti. Tu je i tehnologija poznata kao elektroničko rastvaranje sjećanja (Electronic Dissolution of Memory, EDOM), koja se koristi na bivšim obavještajcima za brisanje znanja za koja vlasti ne žele da se otkriju. Među ostalim članovima Avijarija i operativcima su brojni hipnotizeri koji 'pomažu' 'otetim osobama' da povrate svoja 'sjećanja' na 'vanzemaljske' otmice. Neke od osoba kontaktiranih sa 'zvijezda' imaju veze s tajnim projektima. George Adamski bio je povezan sa znanstvenicima u Mornaričkom laboratoriju za elektroniku Point Loma i sličnom operacijom u Pasadeni kad je objavio svijetu da kontaktira s vanzemaljcima. Mikročipovi za koje se tvrdi da

ih vanzemaljci implantiraju otetim osobama zapravo su vrlo zemaljskog porijekla. Razvio ih je konzorcij inženjera Motorole, General Electrica, IBM-a i Bostonskog medicinskog centra. Jedan od primjera je IBM-ov čip 2020 korišten u programu kontrole uma projekta Monarh. Njih također u svoje pacijente, koji ništa ne slute, implantiraju liječnici i stomatolozi koji rade za obavještajne agencije. Objavljuje se sve više i više knjiga o zlim vanzemaljcima koji osvajaju planet, i kamo sve to vodi? Pustit ću da Henry Kissinger odgovori na to citatom iz govora koji je održao 1992. na sastanku grupe Bilderberg u Evian-Les-Bainsu u Francuskoj. Zapisao ga je, kako se čini, jedan švicarski izaslanik. Kissinger je rekao:

> «Danas bi Amerika bila ogorčena kad bi UN-ove trupe ušle u Los Angeles radi uspostavljanja reda; sutra će biti zahvalna. To bi posebno vrijedilo kad bi se reklo da postoji prijetnja izvana, bilo stvarna ili proglašena, koja dovodi u pitanje sam naš opstanak. Tada će svi narodi svijeta preklinjati svjetske vođe da ih spase od tog zla.
>
> «Nešto čega se svaki čovjek boji je nepoznato. Kad im se prikaže taj scenarij, dobrovoljno će se odreći individualnih prava u zamjenu za sigurnost koju će im jamčiti njihova svjetska vlada.»

To je razlog prijevare oko NLO-a. Problem-reakcija-rješenje. Vanzemaljci ne napadaju, oni su već ovdje, i oni su ti koji će se, djelujući kroz fizička tijela, ponuditi da nas 'spase'! Istraživač NLO-a i predavač Nono Hayakawa kaže da se taj plan zove 'Projekt panika', i da će se oprema visoke tehnologije koristiti za stvaranje optičke iluzije napada NLO-a. To će vladama i Ujedinjenim narodima dati izgovor za uvođenje globalnog izvanrednog stanja, i sve one ovlasti i izvršne naredbe za izvanredna stanja stupit će na snagu. Kao što sam već detaljno objasnio, izvršne naredbe koje su predsjednici Sjedinjenih Država izdali u dvadesetom stoljeću bez kongresne rasprave ili odobrenja omogućit će vladi da preuzme transport, energiju, vaš dom i sve medije. Te izvršne naredbe dopuštaju vladi da vam kaže gdje ćete živjeti i da vas prisile da radite bilo koji posao koji im odgovara. Mogu vam oduzeti vašu djecu, sve prolazi kada te naredbe stupe na snagu zbog izmišljenog 'izvanrednog stanja'. Otkrit ćete da su slične ovlasti na raspolaganju svim vladama u takvim okolnostima. Ostali aspekti Programa Bratstva, na prijelazu tisućljeća i u godinama prije 2012., uključuju: globalni financijski kolaps radi uvođenja svjetske elektroničke valute; obilje sukoba i terorizma te cijeli spektar drugih događaja režiranih da se zaplašivanjem i demoraliziranjem ljudsku populaciju prisili na bespogovornu servilnost.

Ali ne mora biti tako. Vi niste 'obično', 'nemoćno' ljudsko biće. Vi ste aspekt vječne svijesti, genij koji čeka buđenje. Sve što trebate učiniti je otvoriti svoje srce, otvoriti svoj um, ponovno se povezati s tim genijem i zgrabiti svoju beskrajnu moć kreiranja vlastite sudbine. To je naš izazov u ovom nevjerojatnom vremenu

mogućnosti, i vidjet ćemo kako se sloboda vraća na ovaj planet nakon tako puno, puno vremena.

■ IZVORI

1 Gregg Braden, *Awakening To Zero Point* (Laura Lee Productions, 1996).

2 *From The Ashes Of Angels,* str. 18.

3 David Icke, *The Truth Vibrations* (Gateway Books, Wel low, Bath, England, prvi objavio Aquarian Books 1991).

4 http://solar.uleth.ca/solar/

5 «Solar Cycle Status Report», preuzeto sa Solar Website, 4. srpnja 1997.

6 Na istom mjestu.

7 John Rhodes, Reptoid website.

8 Brian Desborough, «An Overview of UFO Contact and Abduction Phenomena», sažetak informacija za autora, 1998.

DVADESET PRVO POGLAVLJE

Oslobađanje od čini

Ono što ću ovdje izložiti informacije su koje Bratstvo najviše želi zataškati. To je spoznaja da kontrolu nad svojom sudbinom imate vi i nitko drugi. Uvijek ste ju imali i uvijek ćete ju imati.

Čitajući ovu knjigu, možda vam to izgleda neobično. Pa, nisam li upravo opisao kako Bratstvo već tisućama godina kontrolira svijet? Točno, ali kako im je to polazilo za rukom? Manipuliranjem načinom na koji čovječanstvo misli i osjeća. Način na koji mislimo i osjećamo stvara naše fizičko iskustvo, i dopustimo li vanjskoj sili da manipulira našim umom i emocijama, dopustit ćemo joj da kontrolira naša fizička iskustva, našu sudbinu. To, međutim, možemo promijeniti u trenu ukoliko povratimo kontrolu nad našim razmišljanjem i emocijama. Stvaranje naše stvarnosti i odlučivanje o vlastitoj sudbini je, u biti, vrlo jednostavan proces. Može se sažeti u rečenici: «Što dajemo, to i primamo». To funkcionira ovako...

Naše misli i emocije titraju na različitim frekvencijama, ovisno o tome kako razmišljamo i kako se osjećamo. To vrijedi ne samo za naše svjesno ja, nego i za našu podsvijest, taj kotao potisnutih misli, stavova i emocija kojima se radije ne bismo bavili. Možete odašiljati vibracije bijesa s te razine a da u to vrijeme svjesno ne osjećate te emocije. Na primjer, odrasla osoba koja nosi potisnuti bijes u vezi sa svojim djetinjstvom još uvijek emitira tu frekvenciju, iako možda nije svjesna vlastitog bijesa. To će, u skladu sa zakonom vibracijskog privlačenja, k njoj privlačiti druge ljude koji su svjesno i podsvjesno bijesni. Znam to iz vlastitog iskustva. Kako kažu riječi jedne pjesme koju sam čuo u Sjedinjenim Državama: «Kada nosiš bijes, pogodi što ti dolazi? Puno bijesnih, vrlo bijesnih ljudi.» Naše mentalne i emocionalne 'vibre' svih vrsta emitiraju se kao niz valnih uzoraka koji k nama privlače slične valne uzorke u obliku ljudi, mjesta, načina života i iskustava. Ono što širimo oko sebe, privlačimo k sebi. Taj koktel vibracija sadrži naše svjesne misli i osjećaje te astrološke uzorke koje preuzimamo pri rođenju i/ili, kako neki tvrde, pri začeću. Prilikom rođenja, apsorbiramo energetski uzorak iz Zemljinog polja u trenutku i mjestu na kojem ulazimo u ovaj svijet. Taj uzorak ovisi o tome gdje se nalaze planeti u svojim ciklusima i, kao posljedica toga, koje od njihovih energija najviše djeluju na Zemlju. Energetsko polje mijenja se iz sekunde u sekundu, i zato vrijeme i mjesto našeg rođenja imaju ogroman utjecaj na energetsko polje koje nasljeđujemo. Sami biramo gdje ćemo se i kada roditi kako bismo preuzeli

najprikladniji energetski uzorak za naš životni plan. Pogledajte beskrajne dokaze da se ljudi određenih profesija često rađaju u isto doba godine. Babilonsko bratstvo je, posebno kroz Kršćanstvo i 'znanost', nastojalo osuditi astrologiju kao zlu odnosno smiješnu ne bi li ljude potaknulo da ju odbace. I ovoga puta kršćani su u tom pogledu odlično odradili posao za Bratstvo, pri čemu većina njih nije imala pojma o Programu koji time podržavaju.

Taj koktel vibracija koje su u međusobnoj interakciji k nama privlači njihov odraz. Kad mislimo da smo žrtve i da nemamo nadzor nad svojim životom, mi se sinkroniziramo s energijama (ljudima, iskustvima) koje rezoniraju s tom frekvencijom. Zbog toga ćemo stvarati potlačeno, nemoćno fizičko iskustvo. Kad vjerujemo da se najbolje stvari u životu događaju drugima, tako i bude, jer se ne povezujemo s energijama koje će manifestirati najbolje stvari u životu. Mislite li da nikada nećete imati dovoljno novca, i nećete. Novac je energija, i ukoliko namjeravate privući tu energiju, morate s njom uspostaviti vibracijsku vezu. Svjesno ili podsvjesno vjerovanje da nikada nećete privući novac jamči da ćete biti neusklađeni s tom energijom i ostati siromašni. Bratstvo to zna, i stvorilo je energetski tok koji novac privlači k njima. Strah od nečega uvijek garantirano privlači to čega se bojite. Energija straha privlači sličnu energiju, i zato ono čega se bojite postaje ono što fizički doživljavate. Strah od toga da ćete biti bez novca postaje stvarnost u kojoj ste bez novca. Strah od samoće, odbacivanja ili napada postaje takvo fizičko iskustvo, osim ako se ne pozabavite izvorom energije koja manifestira te stvari – SOBOM. Zato ne valja okrivljavati bilo koga drugog za vlastiti život. Ili ste ga svojim mislima i emocijama stvorili vi, ili je to učinilo Bratstvo zato što ste dopustili da vašim mislima i osjećajima manipuliraju religija, mediji, politika, liječnici, učitelji i sve ostalo. O čemu god da se radi, jedina osoba odgovorna za vaš život ste... VI. Ne možete pobjeći od toga, bojim se, morat ćete to riješiti. Ali s druge strane, ta je vijest jednostavno predivna. To znači da ako ste stvorili sadašnju stvarnost koja vam se ne sviđa, možete jednako lako stvoriti novu stvarnost koja vam se sviđa. Vi kontrolirate. Vi imate sve odgovore. Vi ste središte vlastitog univerzuma i možete ga učiniti kakvim god želite. Jednostavno ste nevjerojatni. Osjetite to, živite to, i vaš će se svijet preobraziti.

Moja knjiga *Ja sam ja, ja sam slobodan* govori o toj potrebi da povratimo naše mentalne i emocionalne moći, jer ukoliko to ne učinimo nikada nećemo biti slobodni. No moramo učiniti više od toga. Moramo se osloboditi, da, ali jednako je važno da oslobodimo jedni druge. Bratstvo nas je manipuliranjem odvelo u naše osobne zatvore, pri čemu su zatvorenici daljnjim manipuliranjem navedeni da nadziru jedni druge. Čovječanstvo je istovremeno i ovca i pas ovčar. Bratstvo određuje religijske, političke, medicinske i znanstvene 'norme' kontrolirajući te profesije, a time i norme koje promiču općinjeni mediji. Većina ljudi onda živi svoj život unutar tih normi i dopušta im da programiraju njihovo shvaćanje mogućeg, potencijala i toga tko su ili što su. To je ljuska jajeta, pa ako ljudi žele na taj način odustati od svoje jedinstvenosti i beskrajne moći, fino, samo naprijed. Nije me

briga. Ali događa se da ljudi koji žive u tim zatvorima nisu time zadovoljni. Oni zahtijevaju da i svi drugi rade to isto. Njima nije dovoljno što vjeruju u religiju, nego to vjerovanje nastoje nametnuti svima drugima, ili ih osuđuju ukoliko ne prihvaćaju svjetonazor te religije. Ne bi bilo vjerskih ratova kad bismo jedni drugima priznavali pravo da vjerujemo što god želimo, sve dok to nikom drugom ne namećemo. Ne smeta mi da ljudi sudjeluju u sotonističkim ritualima ako svi koji su u to uključeni to rade svojevoljno i uz punu kontrolu nad svojim procesom razmišljanja. Ljudi žele žrtvovati jedni druge i svi uključeni slobodno su tako odlučili? Samo naprijed, ali molim vas, neka netko kasnije počisti taj nered. S vremenom će naučiti iz iskustva i evoluirati na višu razinu razumijevanja. Ako George Bush, Henry Kissinger, Windsori i ostatak bande žele osnovati samodostatnu zajednicu i upravljati njom kao fašističkom državom, uz svojevoljno sudjelovanje svih uključenih, molim vas, slobodno dajte. Ja im neću stvarati probleme. Mene se tiče kad se te stvari nameću ljudima kroz tajnost i manipuliranje, ili fizičkom, mentalnom i farmaceutskom silom. Valjda možemo skupiti dovoljno zrelosti da mislimo sami za sebe i dopustimo i drugima da to čine? Je li zaista previše tražiti toliko? Ako je, onda smo u ozbiljnoj nevolji.

Jedini način na koji nekolicina može kontrolirati svijet je ako im mase pomognu da to čine; a mi to činimo. Govorio sam o slobodi pred publikom koja mi je divlje aplaudirala, ali razumijemo li što ta riječ znači? «Da, sloboda, to je ono što hoćemo!» Oh, zaista? Zašto onda mnogi od tih istih ljudi koji divlje plješću konceptu slobode inzistiraju na tome da su nekršćani niža ljudska bića ili utjelovljenje vraga? Zašto inzistiraju (muslimani, hindusi i 'Židovi', također) da se njihova djeca od rođenja odgajaju da vjeruju ono što oni sami vjeruju, na štetu drugih gledišta i informacija? Koliko su me puta na sastancima u Americi pitali jesam li kršćanin, kao da postajem uvjerljiviji i dostojniji povjerenja ako jesam. Sama potreba da se postavi to pitanje potvrđuje da je onaj koji pita u stanju mentalnog robovanja sustavu vjerovanja koji je stvorilo Bratstvo. A u tome je bit. Mi smo zarobljenici onoga u što smo izmanipulirani da *vjerujemo*. Uvjerenje ima nevjerojatnu moć zarobljavanja uma. Bratstvo nije briga što vjerujete, sve dok vjerujete u nešto uz isključivanje drugih mogućnosti. Ja ću sa zadovoljstvom promijeniti svoja gledišta u vezi s bilo kojom informacijom iz ove knjige ukoliko me nove informacije do toga dovedu. Nisam vezan za njih, jer samo tražim istinu, kakva god ona bila. Ako je ona nešto drugo od onoga što sada mislim, fino. Neka je. Kruta uvjerenja brane se od svih drugih mogućnosti jer uvjerenje postaje dio slike koju osoba ima o sebi, njen osjećaj sigurnosti, i zato će se radije grčevito držati uvjerenja nego suočiti s mentalnim i emocionalnim izazovom njegovog napuštanja. Ali sada se suočavamo s vremenom fenomenalnih promjena u kojem će se sva uvjerenja srušiti. Mnogo je lakše pisati budućnost na praznom listu papira nego na onom koji je pun starih podataka. Mnogo je lakše posaditi novo cvijeće na praznom dijelu vrta nego na onom koji je još uvijek prekriven korovom. Vrijeme je da očistimo naše umove od uvjerenja i budemo otvoreni za sve mogućnosti. Tek tada možemo biti

slobodni da uronimo u beskonačno.

Ono što sam opisao u ovoj knjizi jedna je razina slike, ona koja danas najizravnije pogađa ljude u ljudskim tijelima. Ali postoje i druge razine koje treba razmotriti. Važno je shvatiti da dvije suprotstavljene tvrdnje mogu biti jednako istinite, ovisno o razini s koje promatrate istu situaciju. Primjer toga je reći s jedne strane da je ovaj svijet nesavršen, i s druge da je sve što se događa na Zemlji savršeno. Kako i jedno i drugo može biti istina? Pa, istina je. Iz perspektive svakodnevnog života, svijet nije savršen. Imamo ratove, glad, bolesti, nesreću i bol svih vrsta. To je istina. Ali iz perspektive evolucije čovječanstva, sve je savršeno. To je jednako istinito. Jedini način na koji možemo evoluirati je učenjem iz iskustva, a to znači da moramo iskusiti posljedice naših misli i djela. Kad ne bi bilo neugodnih posljedica naših djela, kako bismo mogli išta naučiti i evoluirati na više razine razumijevanja? To bi bilo kao da dijete razmazuje boju po svim zidovima vaše kuće ili baca kamenje kroz vaše prozore. Kad se dijete ne bi suočilo s posljedicama i vidjelo da je takvo ponašanje duboko uznemirujuće za vlasnika kuće, što bi se dogodilo? Dijete bi nastavilo mazati boju po drugim kućama i razbijati druge prozore. Čovječanstvo je svih ovih tisućljeća živjelo ne koristeći svoj um, pa želimo li povratiti tu moć svjesne kontrole nad vlastitom sudbinom, suočavanje s posljedicama mora nas šutirati u stražnjicu sve dok nam se konačno ne upale svjećice. Zato imamo ratove i sukobe i manipulacije svih vrsta. Ja ne mrzim te reptile. Želim ih voljeti, jer je to ono što im tako očajnički treba. Njihovo ponašanje može potjecati samo od nedostatka ljubavi prema sebi, jer samo ako volite sebe takve kakvi jeste, možete početi stvarno voljeti druge onakve kakvi jesu. Zato vas volim engleska kraljice, kraljice majko, prinče Charlese, prinče Philipe, Pindare, Henry Kissingeru, George Bushu, Edwarde Heathe i svi ostali. Kad bi samo ti ljudi voljeli sebe, ova noćna mora (i njihova noćna mora) bila bi gotova. Sve dok to ne budu činili, veza njihovog srca s njihovom beskrajnom dušom (čistom ljubavlju) ostat će zatvorena, i oni će nastaviti manifestirati te iste stavove i takvo ponašanje. Također želim još jednom naglasiti, prije nego završim, da kada govorim o gmazovima, govorim samo o onima koji nastoje manipulirati čovječanstvom, a ne o vrsti kao cjelini. Mnogi pripadnici reptilske vrste nastoje nam pomoći da se oslobodimo čini, a čak i gmazovima manipulatorima vlada sila iz pete dimenzije. Na kraju smo ionako svi Jedno.

Znam da mnogi ljudi koji su svjesni Bratstva i njegovog Programa smatraju da je jedini način da se odgovori gomilanje oružja i pripremanje za oružanu obranu njihovih sloboda. Ne mogu zamisliti nijednu reakciju koja će pouzdanije dovesti do stvaranja fašističke države koju oni žele izbjeći. Ideja o odgovaranju nasiljem na nasilje tako je očigledno kontradiktorna i tako potpuno lišena i najmanje iskre inteligencije da se čovjek mora zapitati koliko malo mozga mora biti aktivno da stvori takvu misao. Kad na nasilje odgovarate nasiljem, što svaki put dobijete? Dvostruko više nasilja. Da, to će dati ogroman doprinos miru. Također, kad netko koristi nasilje protiv sustava, to Bratstvu pruža javni izgovor da upotrijebi svo-

je visokotehnološko oružje i raznese opoziciju u ime vladavine 'zakona'. Nekako mislim da moramo biti za nijansu suptilniji od gomilanja oružja. Upoznao sam neke od ekstremnijih kršćanskih domoljuba u Sjedinjenim Državama, i kao što sam rekao jednom od njih: «Ne znam što mi se manje sviđa, svijet koji kontrolira Bratstvo ili onaj kojim ga vi želite zamijeniti». Taj je tip govorio o slobodi i potrebi da ju se brani oružanim otporom, istovremeno tvrdeći da su crnci genetički inferiorni bijelcima i da su američki Indijanci samo «čuvali» američke zemlje «dok mi (bijelci) nismo došli». Odlično bi se složio sa svojim junakom, članom Ustavotvorne skupštine Thomasom Jeffersonom. Ali ovdje opet vidimo istu temu. Ljudi poput tog momka će, siguran sam, u nekom trenutku završiti u oružanom sukobu sa snagama Bratstva. To je zaista neizbježno, ne promijene li svoje stavove, jer će se dogoditi da će dva ista stanja postojanja pod različitim imenima (Bratstvo i ekstremni Kršćanski domoljubi) privući jedni druge u svoje živote kako bi odigrali njihovu dramu uzajamnog nasilja. I jedni i drugi vjeruju u upotrebu nasilja, i zato su u istom frekvencijskom rasponu. Mogu sebe nazivati različitim imenima, ali oni nisu suprotnosti, oni su isti. Sukob se mora dogoditi da bi mogli evoluirati i naučiti da nasilje ne rješava ništa. Nikada nije i nikada neće. Kada Kršćanski domoljubi opisuju svoju alternativu za Program Bratstva kažu da žele imati «Jednu naciju pod Bogom». OK, ali čijom verzijom Boga? Kršćanskim Bogom? Muslimanskim Bogom? Hinduističkim Bogom? Bogom kako ga vidi Ethel u New Yorku ili Bill u Los Angelesu? Ne, oni, naravno, misle na kršćanskog Boga, viziju Boga u koju oni vjeruju. Oni zapravo Program Bratstva ne žele zamijeniti slobodom, nego vlastitom verzijom diktature. Opet, zato što i jedni i drugi žele nametati svoju volju drugima i gušiti druge načine života i vjerovanja, sigurno će privući jedni druge jer djeluju unutar istog frekvencijskog raspona. Ono što vrijedi za ekstremne kršćane jednako vrijedi i za ekstremne muslimane, hinduse, Židove i pripadnike drugih religija. Do neke mjere isto je vrijedilo i za američke Indijance kad su došli bijeli Europljani. Kultura Indijanaca sadrži neke sjajne mudrosti i ima daleko veće razumijevanje povezanosti svih stvari. Ali nemojmo pretjerati u veličanju kao što čine mnogi iz *New Age* pokreta sa svojom zanesenjačkom vizijom indijanske Amerike. Prije dolaska bijelaca brojna indijanska plemena običavala su međusobno ratovati samo zato što su bili u različitim plemenima. Bilo je mnogo pokolja i sukoba. Takav mačistički, ratoboran mentalitet privlači u svoj život drugu energiju koja isto tako misli da je nasilje opravdano. Uvijek kad imate dvije grupe koje misle da je nasilje opcija, one su u vibracijskom sukobu koji samo čeka da se ostvari.

Nasreću, mnogi kršćani, muslimani, hindusi, Židovi i američki Indijanci nisu ekstremni, i postoji alternativa nasilju. Možemo ili učiti iz najtežih i najbolnijih iskustava, ili možemo upotrijebiti našu inteligenciju i ljubav za promatranje ove situacije i promijeniti naše stanje postojanja bez ispaljenog metka. Tada ćemo izbjeći ove sukobe jer neće biti vibracijskog privlačenja između Bratstva i onih koji žele osujetiti njihov Program. Možemo to postići bez sukoba. Gmazovi su vibracijski povezani s čovječanstvom kroz emociju straha. Strah izjeda i njih same, što je i

Slika 64: *Kad su ljudi istrenirani da zatvore svoju svijest, oni se odvajaju od svoje vječne duše i sve ljubavi, mudrosti, znanja i nadahnuća koji su im na raspolaganju. Mi ne trebamo tražiti prosvjetljenje – mi jesmo prosvijetljeni. Samo trebamo ukloniti barijere straha koje nas odvajaju od naše prosvijetljenosti izvan «ljuske jajeta».*

razlog zašto se ponašaju kako se ponašaju. Ako mogu manipuliranjem dovesti čovječanstvo u stanje straha, kao što čine, uspostavljaju vibracijsku vezu koja im omogućuje da kontroliraju ljudsku psihu. Moglo bi se reći i da oni igraju na domaćem terenu, jer su stručnjaci za strah. Ta gmazovska grupa je sam izraz straha. Ukoliko mislimo zaustaviti reptile-Bratstvo sukobom na njihovom terenu straha uz mržnju, agresiju i nasilje, onda smo gotovi. Ali odgovorimo li na taj izazov iz frekvencijskog raspona koji Bratstvo ne može ni shvatiti – ljubavi – preobrazit ćemo svijet i okončat ćemo gmazovsku kontrolu. Mnogo je razloga za to. Kao prvo, kad otvorimo naša srca za ljubav, srčana čakra vrti se strahovito brzo i snažno, ubrzavajući frekvenciju naše utjelovljene svijesti do najvišeg vibracijskog izraza života, čiste ljubavi. Budući da je naša duša čista ljubav, povezujemo se sa strahovitom snagom našeg multidimenzionalnog jastva (*pogledati sliku 64*). Ljuska jajeta eksplodira.

Brza, kratka valna duljina ljubavi također aktivira 'antene' u našoj DNK koje nas ponovno povezuju sa svemirom, i otvorena srčana čakra usklađuje se s kozmičkim pulsom iz Zemlje, Sunca i središta galaktike, i prenosi to mijenjanjuće bubnjanje u naš mozak i svaku stanicu našega bića. To će dramatično preobraziti naše umove, emocije i fizički oblik dok se budu sinkronizirali sa sve bržim vibracijama u ovom vremenu nevjerojatnih promjena i evolucije. Uslijedit će skok naših osobnih frekvencija koji će nas uzdići iz vibracijske jame straha na razine koje su daleko iznad niže četvrte dimenzije. Gmazovska kontrola bit će gotova jer će oni biti na drugoj radijskoj postaji, da se tako izrazim, i morat će se suočiti s posljedicama vlastitih djela na svom putu do prosvjetljenja. Izbor je na nama - strah ili ljubav, zatvor ili sloboda.

Da gmazovi ne postoje morali bismo ih izmisliti, jer njihovo trenutno stanje postojanja predstavlja nešto što je ljudska svijest morala iskusiti. Da nije tako, gmazovi bi manipulirali nekim drugim. Mi ih ne bismo bili privukli. Oni su nam dali dar u našoj vječnoj evoluciji, dar proživljavanja posljedica straha i prepuštanja naše beskrajne moći drugoj sili, bili to roditelji, šef, pritisak vršnjaka, ili, na kraju, reptili i Bratstvo. Evolucijski proces povezan je s ljubavlju, ne kažnjavanjem. On nas ne kažnjava za naša djela, daje nam njihove posljedice, što je bitno drugačije. Bez toga ne možemo evoluirati. Na tom putu primamo ljubav razina svijesti (drugih aspekata jastva) koje nam nastoje pomoći da više volimo i postanemo

prosvjetljeniji, da potpuno ovladamo sobom. Mi biramo koliko nam tog iskustva treba prije nego što naučimo i krenemo dalje. Hoćemo li se promijeniti sada ili nam treba još ratova, gladi i patnje prije nego što žarulja zasvijetli? Hoćemo li proći kroz vrata koja nam se brzo približavaju i ući u potpuno novo stanje postojanja? Ili ćemo ostati tu gdje je jesmo i suočiti se s još jednim ciklusom inkarnacija i reinkarnacija dok ne dođe nova mogućnost? Gmazovska grupa o kojoj sam govorio vrlo je neuravnotežena zato što su odvojeni od onih svojih razina koje rezoniraju s ritmom ljubavi. Ali oni su još uvijek dio svega što postoji, oni su još uvijek vi i ja, jedan aspekt veličanstvene cjeline koju zovemo Bog. Zato, ako ih mrzimo, mrzimo sami sebe. Ako smo nasilni prema njima, nasilni smo prema sebi. A sve bi to bilo osuđeno na neuspjeh. Ja kažem: oprostimo im, jer ne znaju što čine. Pod opraštanjem i ljubavlju ne mislim da ih trebamo pustiti da nastave raditi to što rade. Oni nastoje nametnuti svoju volju, i zato postoji opravdan razlog da se tome usprotivimo. Ali ukoliko je ta kontrola koju provodi Bratstvo posljedica prepuštanja naših umova, moći i odgovornosti drugima i inzistiranja da to rade i drugi, moramo mijenjati *sami sebe*, ne samo ponašanje gmazova. Povratimo li našu moć, te sami sebe i jedni druge oslobodimo nametanja misli, vjerovanja i načina života, neće biti važno što Bratstvo radi. Kontrola iz središta bit će nemoguća, jer ne možete centralizirati kontrolu raznolikosti, samo uniformnosti. Tri stvari izmijenit će život na Zemlji i ukloniti kontrolu gmazova nad ljudskom psihom:

1 Odbacit ćemo svoj strah od toga što ljudi misle o nama i izražavat ćemo svoju jedinstvenost gledišta i načina života, čak i (ne, posebno) ako se razlikuje od 'norme'. Tad ćemo prestati biti ovce koje slijede stado.

2 Dopuštat ćemo svima da rade to isto bez straha od ismijavanja ili osuđivanja zbog zločina da su drukčiji. Kad to postignemo, prestat ćemo biti ovčarski psi za ostatak stada koji na njih vrše pritisak da se prilagođavaju onom što mi smatramo ispravnim.

3 Nitko neće nastojati nametati ono što vjeruje nekom drugom, time uvijek poštujući slobodnu volju i slobodu izbora.

Program Bratstva nema šanse preživjeti takve promjene u stavovima. Ljudi me pitaju što bi trebali učiniti kao odgovor na moje informacije, no nikada ne odgovaram na to pitanje. Jedina osoba koja zna što je za vas najbolje ste vi sami. Trik je u čišćenju kanala do vaših viših dimenzija kako biste se mogli povezati s najvišom razinom vaše mudrosti, ljubavi i nadahnuća, da vas oni navode da radite ono što je najprikladnije za vas. Ne trebamo sjediti u krugu u dimom ispunjenim sobama ili osnivati nove političke stranke. Trebamo ukloniti ljusku jaja niskovibracijske emocije – straha – i zakon vibracijskog privlačenja povezat će nas sa svim ljudima i organizacijama koje nam trebaju da bismo preobrazili Pla-

net. Ukoliko popravimo sebe, svijet se mora popraviti, jer smo mi svijet i svijet je mi. Ono što zovemo društvo zbroj je svih ljudskih razmišljanja i osjećaja. Ono je odraz naših stavova. Kad ih mijenjamo, mi mijenjamo društvo. Samo nas promjena uma dijeli od stvarne slobode, slobode da izražavamo našu bogomdanu jedinstvenost i slavimo različitost nadarenosti, gledišta i nadahnuća koja postoje unutar kolektivne ljudske psihe. Kreativna sila je u svima nama, i očajnički se želi izraziti. Gušenje te energije vodi do silne potisnute frustracije, i time do nasilja i depresije. Zamislite da ste nadareni umjetnik ili plesač, ali pritisak vršnjaka i roditelja i zahtjevi sustava inzistiraju da radite u banci ili cijeli dan sjedite kraj stroja u tvornici. Ili da želite izraziti svoju kreativnost i dati doprinos svijetu, ali zbog manipuliranja financijskim sustavom koje provodi Bratstvo ne možete naći posao. Ta svemoguća kreativna sila u vama ne može se zatomiti, zato izbija na neuravnotežen način, prožeta vibracijom bijesa, očaja ili frustracije, i tako imamo nasilje i potražnju za drogama i alkoholom kako bi se isključila emocionalna bol. Kad bismo cijenili vrijednost svake kreativnosti i tražili način da joj dopustimo da se izrazi, te stvari ne bi se događale u tolikoj mjeri. Umjesto toga tražimo da se takva kreativnost mora 'isplatiti' ili doprinositi ekonomiji - ekonomiji Bratstva. Znamo cijene svega i vrijednost ničega. Međutim, kad bismo mogli otvoriti naša srca za širu viziju mogućnosti, oslobodili bismo kreativnu silu u svakome i dopustili joj da izrazi svoju jedinstvenost. Kakav bismo svijet nevjerojatne raznolikosti i nadahnuća tada iskusili. Svijet kojim bi upravljao tok kreativne sile, a ne zahtjevi za profitom bankara Bratstva.

Na početku knjige govorio sam o zamišljanju nezamislivog. Ove informacije izazivaju vas da to učinite. Da razmislite o dokazima da gmazovi s druge dimenzije postojanja manipuliraju čovječanstvom već tisućama godina. Da razmislite o mogućnosti da niste nimalo obični i nemoćni, nego izvanredni i svemoćni. Obje su stvari većini ljudi nezamislive uz trenutnu razinu uvjetovanosti. Ali moguće ih je osjetiti. To je velika razlika. Razmišljate svojim intelektom koji je izuzetno osjetljiv na programiranje kroz oči i uši svakodnevnom dijetom od laži, zataškavanja i krivih interpretacija u medijima i od strane svih onih klonova Bratstva kojima to stvara pogodne uvjete. Ali kad *osjećamo*, mi koristimo naš srčani centar, našu intuiciju, tu vezu sa svemirom. Koliko često je ono što mislite i ono što instinktivno osjećate bilo u sukobu? Moj je život više od bilo čega preobrazio trenutak kad sam odlučio da ću slijediti svoju intuiciju uvijek kad se suprotstavlja mom intelektu. Svaki put kad sam tako postupio pokazalo se da je moja intuicija bila ispravna. To ponekad može biti zahtjevno i bolno, jer vaša intuicija, koja nije sputana potrebom da slijedi 'norme', često prkosi konvencijama. Ali uvijek će vas navoditi na ono što je najbolje za vas i vaše vječno evolucijsko putovanje kroz iskustva. Kod većine ljudi, kad instinktivno osjećaju da trebaju nešto učiniti, klepetalo uma počinje nabrajati sve razloge zašto to ne bi trebali učiniti. «Ne možeš to učiniti, što će reći susjedi, ili tvoja obitelj, ljudi na poslu, i momci u baru?»... «Ne možeš to učiniti, imaš hipoteku, auto, obitelj, i policu životnog osiguranja za koje trebaš

zarađivati.»... «Ne možeš, ne možeš, ne možeš.» Ali možete, možete, MOŽETE. Nema ništa loše u intelektu. On vas drži na zemlji, čuva i obrađuje informacije iz ovoga svijeta, i ima važnu ulogu. Tek kad je on sila koja nas kontrolira i sama donosi odluke postajemo zatvorenici uma. Intelekt je tu da vodstvo i nadahnuće intuicije učini fizičkim, a ne da određuje što ima prednost. Nemojte raditi za svoj um, neka vaš um radi za vas.

Zato nije važno što mislite o informacijama iznesenim u ovoj knjizi, važno je što *osjećate* u vezi s njima. Neki dijelovi prkosit će vašem intelektu do točke pucanja, ali vaša intuicija neće imati taj problem. Na toj razini sebe, ili osjećate da je istina, ili osjećate da nije. Ako osjećate da nije, zaboravite. Nikoga ne pokušavam 'preobratiti' na neku vjeru. Uopće me nije briga što mislite ili osjećate o meni i o mom radu. Ali strastveno me briga za vaše pravo da čujete što vam se trenutno uskraćuje. Kako ćete na to reagirati nije moja stvar, još manje moja briga. Vi ćete, međutim, gledati kako vam se pred očima u vašim svakodnevnim iskustvima odvija Program koji sam opisao. Nikada više nećete pogledati pregled vijesti, pročitati novine ili poslušati političke ili ekonomske izjave na isti način. Također ćete uočiti ubrzavanje klimatskih promjena i zapanjujuće geološke događaje dok se transformacija Zemljinih energetskih polja nastavlja velikom brzinom. Osjećat ćete sve jače vibracije u svom srcu i svom umu. Vaša percepcija života i vas samih ubrzano će se mijenjati i otvorit će vam nezamislive mogućnosti i potencijale. Mišljenje nezamislivog postat će način života za one koji zgrabe ovu priliku za povezivanje sa svime što postoji. Mnogi će ovu knjigu smatrati negativnom, ali ti su krivo shvatili što se ovdje događa. Ova informacija ponovno postaje dostupna javnosti nakon više tisuća godina, u isto vrijeme kad sve više i više ljudi postaje svjesno tko su zapravo. Iste vibracijske promjene odgovorne su za obje te stvari. U tijeku je iscjeljenje, i da bi ono započelo potrebno je pozabaviti se uzrokom bolesti. Rastuća frekvencija iznosi na površinu sve što je bilo skriveno, kolektivno i individualno, kako bi omogućila početak iscjeljenja. Zato su ljudi koji su se otvorili mijenjajućem kozmičkom ritmu otkrili da im se život najprije pretvori u pakao. Veze pucaju, gube se poslovi, obitelj i ljudi koje su smatrali prijateljima ih napuštaju. Ljudi doživljavaju mnoga različita iskustva. Kod mene je to bilo masovno javno ismijavanje, jer ja nikada ne radim stvari napola. U to vrijeme može vam se činiti da ste napravili ogromnu grešku, ali događa se upravo suprotno. Mi stvaramo našu stvarnost i kontroliramo našu sudbinu, i to najvećim dijelom radimo kroz našu namjeru. Ljudi mi tako često govore da se u njihovim životima nikada ništa ne događa i da im se čini da nikada ništa ne funkcionira. Ali kad ih pitam što bi zapravo htjeli raditi, oni odgovore: «Zapravo, ne znam». Pa, ako je takvo njihovo stanje postojanja, njihovo fizičko iskustvo odražavat će «Zapravo ne znam», i ništa značajno neće im se događati. Ako, umjesto toga, svoju namjeru fokusirate na određen cilj, ono što trebate napraviti da ga postignete dolazit će k vama, jer vibracijski uzorci privlače svoje odraze u ljudima, iskustvima i prilikama. Za većinu ljudi tu put završava. Kad se suoče s onim što trebaju učiniti kako

bi postigli svoj cilj, iznenada pomisle da to zapravo možda i nije bila tako dobra ideja. I to je pravo pitanje. Kažete da nešto želite? U redu, ali koliko jako? Samo malo? Dobro, onda nemojte uzalud trošiti svoje vrijeme. Svakim djelićem svoga bića? Pa, samo naprijed, jer svijet je vaš.

Sreo sam bezbroj ljudi koji kažu da žele preobraziti sebe i svoj život, i uskladiti se s novom vibracijom. Ali kada dođu izazovi, koji su nužni da bi se to moglo dogoditi, odmah žele izaći iz toga i vratiti se svom prijašnjem životu. Ipak, ti izazovi nas oslobađaju. Razlog zašto se suočavamo s osobnim i emocionalnim kaosom kada krenemo na ovo putovanje leži u potrebi da očistimo našu emocionalnu septičku jamu potisnutih i neprerađenih emocionalnih ostataka koje smo gurnuli duboko u našu podsvijest jer se ne želimo njima baviti. Ne raščistimo li emocionalnu kaljužu ovog i drugih fizičkih života, ne možemo se ponovno povezati s našim multidimenzionalnim jastvom. Ne možemo se osloboditi manipulacije gmazova i kontrole iz niže četvrte dimenzije. Zato, kada kažemo da se namjeravamo preobraziti, ta namjera k nama privlači ljude i iskustva koji su nužni za izvlačenje tih potisnutih emocija na površinu, gdje ih možemo vidjeti i riješiti ih se. Isto se događa na kolektivnoj razini dok informacije predstavljene u ovoj knjizi dopiru do javnosti, kako bismo ih mogli vidjeti, riješiti i izliječiti. Velik dio pripadnika *New Agea* potiskuje tu kolektivnu septičku jamu jer se ne žele suočiti s vlastitom septičkom jamom. Više vole sjediti oko svijeće i zavaravati se da su prosvijetljeni, dok su, u stvari, emocionalna ruševina s kristalom u ruci. Informacije iz ove knjige dio su iscjeljenja planeta Zemlje i ljudske svijesti dok se diže veo sa svega što je bilo skriveno i poricano.

Hej, divno je ovo vrijeme u kojem živimo. Usklađujemo se s kozmičkim plesom, vjetrom promjene, ritmom ponovnog povezivanja sa svime što postoji, što je postojalo ili će ikada postojati. Vi ste došli da provedete promjene, za sebe i za svijet. Imate priliku da to učinite sad, sad, sad. Iskoristite ju i završimo ovu besmislicu. Malobrojni mogu kontrolirati milijarde samo zato što milijarde to dopuštaju. Ne moramo im to dopuštati. I možemo to promijeniti jednostavno tako što ćemo biti mi sami, dopuštati drugim ljudima da budu oni sami, i uživati u daru života. Ovo nije vrijeme za strah i nije vrijeme za skrivanje. Ovo je vrijeme za pjevanje, vrijeme za ples.

Uzmite svoje partnere, molim. Krenimo!

DODATAK I

Krvna loza Windsor-Bush

Elitne krvne loze sežu daleko u drevnu prošlost, do 'bogova' i izvanzemaljsko-ljudskih hibrida koji su vladali Sumerom, Egiptom, Babilonom i Grčkom. Tu spadaju egipatski faraoni sve do 1550. pr. Kr. i dalje u prošlost, uključujući Ramzesa II (1295. - 1228. pr. Kr.), kojeg se uglavnom smatra najvećim faraonom svih vremena. On je bio majstor arhitekt (sveta geometrija) svoje zemlje, a njegovo ime može se vidjeti na gotovo svakom drevnom svetištu. Nubijski rudnici zlata učinili su ga nezamislivo bogatim.

Neki od zajedničkih temelja krvne loze koju sam nazvao Ramzes-Pizon-Bush su Filip Makedonski (382. - 336. pr. Kr.), koji je oženio Olimpiju, i njihov sin Aleksandar Makedonski (356. - 323. pr. Kr.), tiranin koji je pljačkao po onoj ključnoj regiji kojoj su pripadale Grčka, Perzija, Sirija, Fenikija, Egipat, Babilon, bivše zemlje Sumera i dio Indije prije nego što je umro u Babilonu u dobi od 33 godine. Tijekom svoje vladavine u Egiptu utemeljio je grad Aleksandriju. I njega je podučavao legendarni grčki filozof Aristotel, Platonov učenik. Krvne loze i znanje idu zajedno kroz povijest. Ova ključna loza proteže se preko najslavnije egipatske kraljice, Kleopatre (60. - 30. pr. Kr.), koja se udala za najslavnijeg rimskog imperatora Julija Cezara i rodila mu sina, koji je postao Ptolomej XIV. Osim toga, rodila je blizance s Markom Antonijem koji je imao vlastite genetske veze s ovom linijom i njezinim brojnim ograncima. Loza je također povezana s Herodom Velikim, 'Herodom' iz priča o Isusu, i nastavlja se do obitelji Pizon koja je napisala izvorne priče o Isusu iz Evanđelja! Ista loza uključuje Konstantina Velikog, rimskog cara, koji je 325. po. Kr., na temelju priča svojih predaka, Kršćanstvo pretvorio u religiju kakvu danas poznajemo. Pizoni su kasnije dali neke od ranih papa! Loza se zatim proteže dalje u Europu preko Meroveha ili Merovija, po kojem je nazvana merovinška loza, i nastavlja se s ostalima iz klana Merovinga, poput Klodija i Dagoberta, koji se spominju uz Sionski priorij i 'misterij' Rennes-le-Chateaua u Provansi, u južnoj Francuskoj.

Od Merovinga veze ove krvne loze do današnjeg dana uključuju: Karla Velikog (724. - 814.) koji je vladao kao car Zapada u Svetom Rimskom Carstvu; niz francuskih kraljeva, uključujući Roberta I, Roberta II, Philipa I, II i III i Louisa I, II, VI, VII, VIII, IX, XI, XIII, XV i XVI. Ovaj posljednji oženio je Mariju Antoanetu iz ove iste loze, i oboje su pogubljeni u Francuskoj revoluciji. Ali rodili su sina koji

je postao Daniel Payseur, tajna sila iza financijskih i industrijskih 'divova' poput *Carnegiea* i *Morgana*. Ta je loza ujedno povezana s obitelji Medici, sponzorima Kristofora Kolumba, i umjetnikom Leonardom da Vincijem, velikim majstorom Sionskog priorija. Catherine de Medici, francuska kraljica koja je umrla 1589., zaposlila je Nostradamusa kao svog liječnika. Rene d'Anjou, vojvoda od Lorraine, i kuća Lorraine, koja je zaposlila Nostradamusa i Kolumba, iz iste su loze. Njeni pripadnici su bili i Geoffrey Plantagenet i njegova kraljevska dinastija u Engleskoj; kralj John, koji je potpisao Magnu Cartu; kraljevi Henrik I, II i III, Marija Stuart i dinastija Stuart, uključujući i kralja Jamesa I od Engleske, sponzora Biblije kralja Jamesa. Jamesova loza se, prema dolje nabrojanim genealoškim izvorima, može pratiti unatrag do 1550. pr. Kr. i dalje, te uključuje mnoge egipatske faraone, među kojima i Ramzesa II. Loza uključuje kraljeve Georgea I, II i III; Eduarda I, II i III; kraljicu Viktoriju; Eduarda VII; Georgea V i VI; sadašnju kraljicu majku; kraljicu Elizabetu II; princa Charlesa i drugu Elizabetinu djecu, Anne, Andrewa i Edwarda; prinčeve Williama i Harrya iz Charlesovog 'braka' s princezom Dianom; američke predsjednike, Georgea Washingtona, Johna Adamsa, Johna Quincya Adamsa, Thomasa Jeffersona, Franklina Delana Roosevelta i Georgea Busha; i to ide dalje do pobjednika na predsjedničkim izborima 2000. Georgea W. Busha i njegovog brata Jeba Busha, guvernera Floride. U stvari, ukoliko dovoljno duboko uđete u istraživanje genealogije, otkrit ćete da *svi* predsjednici potječu iz ove loze. Njih 33-ojica su iz loze Karla Velikog, a 19 ih je u rodu s engleskim Eduardom III, a obojica, i Karlo Veliki i Eduard III, su iz krvne loze koju ovdje pratimo. Uključene su također i najvažnije škotske obitelji kao lordovi od Gallowaya i Comynsa; austrijska Marie-Luise koja se udala za Napoleona Bonapartea; Kaiser Wilhelm II, njemački kralj iz vremena Prvog svjetskog rata; Habsburgovci, najmoćnija europska obitelj za vrijeme Svetog Rimskog Carstva, i Maksimilijan Habsburški, vladar Meksika, koji je umro 1867. Ta ista krvna loza može se pratiti do Prijama, kralja Troje, i obje strane u Trojanskom ratu; do vladara drevne Krete, i do svih preživjelih kraljevskih obitelji u Europi, uključujući španjolskog kralja Juana Carlosa. Joseph Smith i Brigham Young, osnivači mormona, potekli su iz ove loze. Isto vrijedi i za Charlesa Tazea Russella, koji je stvorio 'religiju' Jehovinih svjedoka.

A to je samo *jedna* od gmazovskih krvnih loza i *neki* od njenih izdanaka. Postoje i druge koje se povezuju s gore spomenutim imenima i obuhvaćaju isto vremensko razdoblje i dalje u prošlost, tisućama godina prije Krista.

Detaljna obiteljska stabla spomenutih osoba dostupna su na Internetu na stranici o obitelji Pizon: **http://www.widomaker.com/~piso/**. Ovoj stranici također možete pristupiti preko moje web-lokacije: **www.davidicke.com**. Ostali genealoški izvori uključuju Povijesno genealoško društvo Nove Engleske i jednog genealoga iz Sjedinjenih Država koji već 26 godina proučava i izrađuje karte elitnih obitelji. On želi ostati anoniman iz očiglednih razloga.

Ima li još genealoga koji žele surađivati na razotkrivanju ovih krvnih loza?
Ako ima, molim vas da me kontaktirate preko web-lokacije: www.davidicke.com.

DODATAK II

Hitler je bio Rothschild

Službena povijest nije drugo nego veo koji skriva istinu o onom što se zaista dogodilo. Kad se veo podigne, svaki put iznova vidimo da službena verzija nije istinita, a često je i 100% pogrešna.

Uzmimo Rothschilde, krvnu lozu koja je ranije bila poznata, između ostalog, kao Baueri, jedna od najzloglasnijih crnih okultističkih loza srednjovjekovne Njemačke. Postala je poznata kao Rotschild ('crveni štit' ili *rotes-schild* na njemačkom) u 18. stoljeću, kada je Mayer Amschel Rothschild u Frankfurtu osnovao financijsku dinastiju radeći u savezu s iluminatskom kućom *Hesse* i drugima. Ime su uzeli po crvenom štitu ili heksagramu/Davidovoj zvijezdi s pročelja njihove kuće u Frankfurtu. Davidova zvijezda ili Salomonov pečat drevan je ezoterijski simbol, a postao je povezan sa Židovima tek nakon što su ga Rothschildi usvojili za sebe. Nema apsolutno nikakve veze s Davidom ili Salomonom, što potvrđuju i židovski povijesni izvori. Rothschildi su jedna od najviših iluminatskih krvnih loza na Planetu, gmazovi koji mijenjaju oblik.

Već čujem kako raste žamor glasova koji me optužuju za «antisemitizam» zato što Rothschildi tvrde da su Židovi. Organizacije poput Lige protiv kleveta i *B'nai B'rith* već su poduzele velike napore s ciljem da me tako etiketiraju jer sam razotkrio Rothschilde, te da me spriječe da govorim u javnosti. (*Pogledati moju web-lokaciju*). Nije li zabavno to što su obje organizacije stvorili i još uvijek financiraju Rothschildi. Čista slučajnost, ništa zbog čega bismo se trebali zabrinjavati. *B'nai B'rith* znači, baš prikladno, 'Sinovi Saveza', i Rothschildi su ih osnovali 1843. kao obavještajni organ, ali i kao instrument za klevetanje i uništavanje poštenih istraživača koje proglašavaju «antisemitima». Mnogi od njihovih glasnogovornika otvoreno su podržavali robovlasništvo za vrijeme Američkog građanskog rata, a danas neke crnačke vođe pokušavaju osuđivati kao antisemite ili rasiste! Liga protiv kleveta svake godine dodjeljuje svoju Baklju slobode (klasičan iluminatski simbol) osobi za koju smatraju da je naviše učinila za njihovu stvar. Jedne godine dodijelili su je Morrisu Dalitzu, bliskom prijatelju zloglasne gangsterske organizacije Meyera Lanskog koja je terorizirala Ameriku. Savršen izbor.

Naravno, plamen osude svakoga koga danas nazovu antisemitom raspiruju osjećaji izazvani stravičnim progonom Židova koji su provodili nacisti Adolfa Hitlera. Razotkrivati ili dovoditi u pitanje postupke Rothschilda ili bilo kojeg drugog

Židova ili židovske organizacije, znači biti nazvan «nacistom» ili «antisemitom», tom sveobuhvatnom etiketom koja je diskreditirala tako mnogo istraživača, oduzevši im mogućnost da govore u javnosti zbog prosvjeda nerazumnih robotskih radikala i uskraćivanja prostora za održavanje njihovih sastanaka. I ja sam to s vremena na vrijeme doživljavao, posebno u istočnoj Kanadi, zahvaljujući kampanji *B'nai B'ritha* i Lige protiv kleveta (koja se cijelo vrijeme bavi klevetanjem ljudi). Ponavljam, obje organizacije stvorili su i kontroliraju Rothschildi.

Kako, dakle, zvuči neobično da su Adolfa Hitlera i naciste stvorili i financirali – Rothschildi, kao što sam dokumentirao u knjigama *...I istina će vas osloboditi* i *Najveća tajna*. Dokaze za ovu tvrdnju možete pronaći u radovima brojnih drugih istraživača i znanstvenika. Rothschildi su sredili da Hitler dođe na vlast kroz tajna društva Illuminata u Njemačkoj, poput društva Thule i društva Vril, koje su stvorili kroz svoje njemačke mreže; Rothschildi su financirali Hitlera kroz Središnju banku Engleske i druge britanske i američke izvore kao što je banka Kuhn Loeb koja je financirala i Oktobarsku revoluciju.

Sama srž Hitlerove ratne mašinerije bio je kemijski gigant *I.G.Farben* čiju su američku podružnicu kontrolirali Rothschildi preko svojih slugu, Warburga. Paul Warburg, koji je 1913. manipuliranjem stvorio privatnu američku 'središnju' banku, Federalne rezerve, bio je u upravnom odboru američkog *I.G.*-a. U stvari, Hitlerov *I.G.Farben*, koji je upravljao robovskim radnim kampom u Auschwitzu, zapravo je bio odjel *Standard Oila*, čiji su službeni vlasnici bili Rockefelleri, no Rockefellerovo carstvo zapravo su financiranjem izgradili – Rothschildi. Detaljnu pozadinu toga i druge aspekte ove priče možete pronaći u knjizi *...I istina će vas osloboditi*. Rothschildi su također bili vlasnici njemačkih novinskih agencija tijekom oba svjetska rata, čime su kontrolirali protok 'informacija' do Nijemaca i vanjskog svijeta. Usput, kad su Savezničke snage ušle u Njemačku, otkrile su da tvornice *I.G.Farbena*, sama jezgra Hitlerove ratne operacije, nisu bile pogođene u masovnim bombardiranjima, kao ni tvornice *Forda* – još jednog iluminatskog Hitlerovog pristaše. Druge tvornice u blizini bile su razorene u napadima bombardera.

Tako je sila koja je stajala iza Hitlera, u ime Illuminata, bila kuća Rothschild, ta 'židovska' loza koja tvrdi da podržava i štiti židovsku vjeru i narod. U stvari, oni židovski narod iskorištavaju i gnjusno zlostavljaju za svoje stravične ciljeve. Kao i svi Illuminati, Rothschildi židovske mase tretiraju s potpunim prezirom. Oni su za njih, poput ostatka globalne populacije, samo stoka koju treba iskoristiti u promicanju Plana da globalnu kontrolu i vlast uspostavi mreža isprepletenih krvnih loza, impregnirana gmazovskim genetskim kodom, istraživačima poznata kao Illuminati.

Zaista, Illuminati su, zbog tog genetskog koda, do te mjere opsjednuti krvnim lozama da nije bilo šanse da netko poput Hitlera dođe na vlast u tim za Illuminate ključnim vremenima, a da nije iz gmazovske loze. Pogledate li Dodatak I, vidjet ćete kako je ista krvna loza držala položaje kraljevske, aristokratske, financijske,

političke i medijske moći u svijetu doslovno tisućama godina. To je krvna loza koja je dala *svu* četrdeset i dvojicu predsjednika Sjedinjenih Američkih Država od Georgea Washingtona 1789. (uključujući i njega). To je krvna loza pobjednika na izborima 2000., Georga W. Busha. Vođe iz Drugog svjetskog rata, Roosevelt, Churchill i Staljin, bili su pripadnici te loze; oni su također i masoni i sotonisti. Manipulacijama su postavljeni na položaje, a ratne napore njihovih zemalja financirali su Rothschildi i druge loze Illuminata.

Da li bismo onda trebali vjerovati da je, iako je ova grupa dokazano financirala Hitlerov dolazak na vlast i njegovu ratnu mašineriju, on bio izuzetak, vođa od presudne važnosti za plan koji *nije* bio iz loze? Ali, čekajte malo. Hitler nije mogao biti iz iste loze kao, recimo Rothschildi jer, kao što svi znamo, Rothschildi su branitelji židovskog naroda, a Hitler ih je ubijao, zajedno s komunistima, Ciganima i drugima koji su mu se suprotstavljali, ili koje je želio ukloniti. Rothschildi su Židovi, oni to nikada ne bi učinili.

Oh, stvarno?

Prema istraživačima i insajderima, ne samo da je Hitler uživao podršku Rothschilda, on je *bio* Rothschild. To otkriće savršeno se slaže s postupcima Rothschilda i drugih iluminatskih krvnih loza u Njemačkoj, koje su dovele Hitlera na položaj diktatora nacije. Njega je ujedno podržavala i britanska kraljevska obitelj, kuća Windsor (koja je u stvari njemačka kuća Saxe-Coburg-Gotha), uključujući i britanskog kraljevskog 'ratnog heroja', lorda Mountbattena, Rothschilda i sotonista. Njihovi kraljevski rođaci u Njemačkoj, za koje nikada ne biste pomislili da bi normalno podržali čovjeka s ulice kakav je Hitler prividno bio, bili su među njegovim najgorljivijim simpatizerima. Ali, naravno, oni su znali tko je on zapravo. Kad proučavate opsjednutost Illuminata krvnim lozama, nema nikakve šanse da Hitler nije bio jedan od njih. Psihoanalitičar Walter Langer napisao je u svojoj knjizi *The Mind of Hitler* (Hitlerov um) sljedeće:

> «Adolfov otac Alois Hitler bio je vanbračni sin Marije Anne Schicklgruber. Općenito se pretpostavljalo da je otac Aloisa Hitlera (Schicklgrubera) bio Johann Georg Hiedler. Ima ljudi koji ozbiljno sumnjaju da je Johann Georg Hiedler bio Aloisov otac – sastavljen je jedan austrijski dokument koji dokazuje da je Maria Anna Schicklgruber živjela u Beču kad je zanijela. U to je vrijeme radila kao sluškinja u kući baruna Rothschilda. Čim je obitelj otkrila da je trudna, poslali su je natrag kući... gdje je rođen Alois.»

Langerova informacija došla je od visokog časnika Gestapoa Hansjurgena Koehlera, koji ju je 1940. objavio pod naslovom *Unutar Gestapoa*. On je pisao o istraživanju Hitlerove prošlosti i podrijetla koje je proveo austrijski kancelar Dolfuss, na osnovu obiteljskih spisa Hitlera. Koehler je vidio kopiju Dolfussovih

dokumenata koje mu je dao Heydrich, šef nacističke tajne službe. Spisi su, pisao je Koehler, «izazvali takav metež kakav dotad nije uzrokovao nijedan spis na svijetu». On je također otkrio:

> «...Drugi snop papira u plavom fasciklu sadržavao je dokumente koje je prikupio Dolfuss. Stasom mali, ali širokogrudni austrijski kancelar morao je znati da bi iz tako osobnih spisa mogao biti u stanju štošta saznati o Hitleru. Njegov zadatak nije bio težak; kao austrijski vladar mogao je lako proučiti osobne podatke i obitelj Adolfa Hitlera, koji je rođen na austrijskom tlu... Kroz izvorne rodne listove, policijske registracijske kartone, protokole itd., koji su bili sadržani u izvornom spisu, austrijski kancelar uspio je sastaviti razdvojene dijelove slagalice, stvorivši manje-više logičnu cjelinu...
>
> ...Mala sluškinja – Hitlerova baka – došla je u Beč i postala kućna pomoćnica, uglavnom radeći za prilično bogate obitelji. Ali nije imala sreće, bila je zavedena i začela je dijete. Otišla je roditi kući u svoje selo. Kod koga je mala sluškinja služila u Beču? To nije bio odveć težak zadatak za otkriti. Beč je vrlo rano uveo sustav obaveznog prijavljivanja kod policije. I služinčad i poslodavci izlagali su se visokim globama u slučaju zanemarivanja te obaveze. Kancelar Dolfuss uspio je pronaći registracijski karton. Mala, nevina djevojka služila je u palači Rothschilda... a Hitlerovog neznanog djeda vjerojatno treba potražiti u toj veličanstvenoj kući. Dolfussov spis završava ovom tvrdnjom.»

Je li Hitlerova odlučnost da pripoji Austriju imala neke veze s njegovom željom da uništi dokaze o svom podrijetlu? Dopisnik moje web-stranice koji je temeljito istražio ovu temu, piše:

> «Čini mi se da je Hitler znao za svoje pravo podrijetlo mnogo prije nego što je postao kancelar. Poput njegovog oca prije njega, kad je život postao težak, otišao je živjeti u Beč. Hitlerov otac napustio je rodno selo u mladoj dobi kako bi potražio sreću u Beču. Kad je Hitler ostao siroče, nakon što mu je u prosincu 1907. umrla majka, nedugo nakon sprovoda otišao je u Beč. Čini se da je tamo nestao s vidika na deset mjeseci! Što se događalo tijekom tog desetomjesečnog boravka u Beču potpuna je zagonetka za koju povijest ne daje objašnjenje. Imalo bi smisla, sada kad je utvrđeno da je Hitler bio Rothschild, da su se on i njegovi rođaci upoznavali, i da je odmjeravan njegov potencijal za buduće obiteljske poslove.»

Rothschildi i Illuminati stvaraju brojne vanbračne potomke u svojim tajnim programima razmnožavanja, pri čemu se ta djeca odgajaju pod drugim imenima i s drugim roditeljima. Poput Billa Clintona, koji je gotovo sigurno Rockefeller nastao na isti način, ta «obična djeca iz obične sredine» postaju izvanredno uspješna

u svom izabranom polju djelovanja. Hitler je također vjerojatno imao neslužbene djece kako bi održao lozu, i očigledno danas postoje živi potomci njegove loze.

Dakle, koji je Rothschild bio Hitlerov djed? Alois, Hitlerov otac, rođen je 1837. u vrijeme kad je Salomon Meyer bio jedini Rothschild koji je živio u njihovoj palači u Beču. Čak ni njegova supruga nije živjela tamo, jer je njihov brak bio toliko loš da je ostala u Frankfurtu. Njihov sin Anselm Salomon proveo je veći dio svog radnog vijeka u Parizu i Frankfurtu, daleko od Beča i oca.

Otac Salomon Mayer, budući da je živio sam u bečkoj palači u kojoj je radila Hitlerova baka, prvi je i najočigledniji kandidat. A Hermann von Goldschmidt, sin višeg činovnika Salomona Meyera, napisao je knjigu objavljenu 1917. koja o Salomonu kaže: «...do 1840-ih razvio je pomalo lakomislen entuzijazam prema mladim djevojkama...» i «Pokazivao je pohotnu strast prema vrlo mladim djevojkama, i policija je morala zataškavati njegove avanture s njima».

A Hitlerova baka, mlada djevojka koja je radila pod istim krovom, mora da je bila predmet Salomonove žudnje? I ta ista djevojka zatrudnjela je dok je tamo radila? I njen unuk postao je njemački kancelar, kojeg su financirali Rothschildi, i pokrenuo je Drugi svjetski rat koji je bio više nego presudan za plan Rothschilda i Illuminata? I Illuminati su opsjednuti postavljanjem svojih krvnih loza na vlast na svim 'stranama' u sukobu? I Rothschildi su jedna od njihovih ključnih krvnih loza? I sve je to slučajnost?

Hitler je bio Rothschild!

BIBLIOGRAFIJA

Alder, *The Battle Of The Trees* (Freedom House, Crete, Greece, 1995).

Allen, D. S. and Delair J. B., *When the Earth Nearly Died* (Gateway Books, Wellow, Bath, England, 1995).

Andrews, George C, *Extraterrestrial Friends And Foes* (lllumiNet Press, Lilburn, GA, USA, 1993).

Andrews, George C, *Extraterrestrials Among Us* (Llewellyn Publications, St. Paul, Minnesota 55164-0383, USA, 1993).

Andrews, Richard, and Schellenberger, Paul, *The Tomb-Of God* (Little Brown and Company, London, 1996.)

Baigent, Michael, Leigh, Richard, and Lincoln, Henry, *HolyBlood, Holy Grail* (Corgi Books, London, 1982).

Baigent, Michael, and Leigh, Richard, *The Temple And The Lodge* (Arcade Publishing, New York, 1989).

Berlitz, Charles, *Atlantis, The Eighth Continent* (Fawcett Books, New York, 1984).

Bernard, Dr Raymond, *The Hollow Earth, The Greatest Discovery In History* (Carol Paperback, New York, 1991).

Boyd, Andrew, *Blasphemous Rumours* (Fount Paperbacks, dotisak Harper Collins, London, 1991).

Bramley, William, *Gods Of Eden* (Avon Books, New York).

Brennan, J. H., *Occult Reich* (Futura, London, 1974).

Bromberger, Merry and Serge, *Jean Monnet And The United States Of Europe* (Coward-McCann Publishers, New York, 1969).

Bryant, Alice, and Seebach, Linda, *Healing Shattered Reality: Understand Contactee Trauma* (Wild Flower Press, Tigard, Oregon, 1991).

Bullock, Alan, *Hitler, A Study In Tyranny* (Pelican Books, London, 1960).

Chaltkin, Anton, *Treason In America,* drugo izdanje (New Benjamin Franklin House, New York, 1984).

Christopher, Alex, *Pandora's Box Volumes I* and II (dostupno preko Pandora's Box, 2663 Valleydale Road, Suite 126, Birmingham, Alabama 35224).

Churchward, Albert, *Of Religion* (prvo izdanje 1924. a sada dostupno preko Health Research, Mokelumne Hills, CA 95245).

Coleman, John, *Conspirators Hierarchy* (Joseph Holding Company, Nevada, USA, 1995).

Collins, Andrew, *From The Ashes Of Angels, The Forbidden Legacy Of A Fallen Race* (Signet Books, London, 1997).

Collins, Piper, Michael, *Final Judgement, The MissingLink In The JFK Assassination* (The Wolfe Press, Washington DC, 1995.

Collins, Tony, *Open Verdict,* dokument o 25 tajanstvenih ubojstava u obrambenoj industriji (Sphere Books, London, 1990).

Cooper, William, *Behold A Pale Horse* (Light Technology Publishing, PO Box 1495, Sedona, Arizona, USA, 1991).

Crowley, Aleister, *Magick In Theory And Practice* (Dover, USA, 1929).

Daniel. John, *ScarletAnd The Beast, Volume III, English Freemasonry, Banks, And The Drug Trade* (JKI Publishing, Tyler, TX, USA, 1995).

Davies, Nigel, *Human Sacrifice, In History And Today* (William Morrow and Company, New York)

Deane, Rev. John Bathhurst, *The Worship of the Serpent* (J.G. and F. Rivington, London, 1833).

Doane, T. W., *Bible Myths, And Their Parallels In Other Religions* (Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA, USA 99347, prvo izdanje 1882).

Drosnin, Michael, *The Bible Code* (Weidenfeld and Nicolson, London, 1997).

Editors of *Executlve Intelligence Review,* Dope Inc. (Executive Intelligence Review, Washington DC, 1992).

Findlay, Arthur, *The Curse Of Ignorance, A History Of Mankind* (Headquarters Publishing Company, London, prvo izdanje 1947.), Volumes I and II.

Foster, Thomas, *Britain's Royal Throne* (Acadia Press, Victoria, Australia, 1986).

Fox, Dr Loreda, *The Spiritual And Clinical Dimensions Of Multiple Personality Disorder* (Salida, Colorado).

Gardner, Laurance, *Bloodline Of The Holy Grail* (Element Books, Shaftesbury, Dorset, 1996).

Goldberg, Hirsch *M. Jhe Jewish Connection* (Stein and Day, New York, 1976).

Hall, Manly P., *America's Assignment With Destiny, The Adepts In The Western Tradition* (Philosophical Research Society, Los Angeles, 1979), part five.

Hall, Manly P., *The Secret Teachings Of AII Ages* (The Philosophical Research Society, Los Angeles, California, the Diamond Jubilee Edition, 1988).

Hancox, Joy, *The Byrom Collection* (Jonathan Cape, London, 1992).

Hesemann, Michaei, *The Cosmic Connection* (Gateway Books, Wellow, Avon, England, 1993).

Higgins, Geoffrey, *Anacalypsis* (prvo izdanje 1836., dotisak 1972. Health Research, PO Box 850, Pomeroy, WA, USA 99347), Volume **I.**

Hitching, Francis, *The World Atlas Of Mysteries* (Pan Books, London, 1981).

Hoagland. Richard, *Monuments On Mars* (North Atlantic Books, Califomia, USA, 1996).

Horn, Dr Arthur David, *Humanity's Extraterresthal Origins, ET Influences On Humankind's Biological And Cultural Evolution* (A and L Horn, PO Box 1632, Mount Shasta, Califomia, 96067, 1994).

Horowitz, Dr Leonard G., *Emerging Viruses* (Tetrahedron Inc, Rockport, MA, USA, 1996).

Horsley, Sir Peter, *Sounds From Another Room* (Leo Cooper, England, 1997).

Hounam, Peter, and McAdam, Derek, *Who Killed Diana?* (Vision Books, London, 1998).

Howard. Michael, *The Occult Conspiracy (*Destiny Books, Rochester, Vermont, 1989).

Jones, Peter, *The Obedience Of Australia* (XPO-imprint, 26 Burlington Close, London, W9 3LZ, 1995).

Jones, Steve, *In The Blood* (Harper Collins, London, 1966).

Knight and Lomas, Christopher and Robert, *The Hiram Key* (Arrovv Books, London, 1997).

King, Francis, *Satan And Swastlka* (Mayflower Books, London, 1976).

Keith, Jim, *Casebook On Alternative 3* (IIlumiNet Press, Lilburn, USA, 1994).

Keith, Jim, *SecretAnd Suppressed* (Feral House, PO Box 3466, Portland, Oregon 97208,1993).

Knight, Stephen, *The Brotherhood* (Granada Books, London, 1985).

Koestler, Arthur, *The Thirteenth Tribe - The Khazar Empire And Its Hehtage* (Hutchinson, London, 1976).

Leedom, Tim C, (editor), *The Book Your Church Doesn't Want You To Read* (Kendall/Hunt Publishing, lowa, USA, 1993. Dostupno preko Truth Seeker Company, PO Box 2872, San Diego, California 92112).

Lilenthal, Alfred M., *What Price Israel?* (Henry Regnery, Chicago, 1953).

Maclellan, Alec, *The Lost World Of Agharti, The Mystery Of Vril Power* (Souvenir Press, 43 Great Russell Street, London, WC1B 3PA, 1982).

Marrs, Jim, *Crossfire: The Plot That Killed Kennedy* (Carrol and Graf Publishers, New York, 1989).

Morton, Andrew, *Diana, Her True Story(* Michael O'Mara Books, London, 1992, dotisak s naslovom *Diana, Her True Story, In Her Own Words,* 1997).

Mullins, Euctace, *The Curse Of Canaan* (Revel. Books, PO Box 11105, Staunton, VA, 1987).

Mullins, Euctace, *The World Order, Our Secret Rulers* (Ezra Pound Institute of Civilisation, Staunton, VA, 24401, USA, 1992).

Nichols, Preston B, and Moon, Peter, *Pyramids Of Montauk* (Sky Books, New York, 1995).

O'Brien, Cathy, and Phillips, Mark, *Trance Formation Of America* (Reality Marketing Inc, Las Vegas, Nevada, USA, 1995).

O'Brien, Christian, with O'Brien, Joy, *The Genius Of The Few - The Story Of Those Who Founded The Garden Of Eden* (Turnstone Press, Wellingborough, England, 1985).

O'Toole, Fintan, *Brand Leader, An investigation Of Tony O'Reilly* (Granta).

Perloff, James, *The Shadows Of Power: The Council On Foreign Relations And The American Decline.*

Picknett, Lynn, and Prince, Clive, *The Templar Revelation* (Bantam Press, London, 1997).

Pohl, Frederick J., *Prince Henry Sinclair. His Expedition To The New World In 1398* (Nimbus Publishing, Halifax, Novia Scotia, prvo izdanje 1967.).

Quinn, Bob, *Atlantean, Ireland's North African And Maritime Heritage* (Quartet Books, London, 1986).

Ramsey, A. H. M., *The Nameless War* (Omni Publications, London, 1952).

Ravenscroft, Trevor, *The Spear Of Destiny* (Samuel Weiser, Inc, Maine, USA, 1982).

Raymond, Capt. E., *Missing Links Discovered In Assyrian Tablets* (Artisan Sales, Thousand Oaks, Califomia, 1985).

Reagan, Simon, *Who Killed Diana?* (a *Scallywag* publication, Amsterdam, 1998).

Reuchlin, Abelard, *The True Authorship of the New Testament* (The Abelard Reuchlin Foundation, PO Box 5652, Kent, WA, USA, 1979).

Staniland, Wake C, *Serpent Worship And Other Essays* (Banton Press, Largs, 1990).

Schweitzer, Albert, *The Quest For The Historical Jesus* (Macmillan Publishing, New York, 1968).

Shahak, Israel, *Jewish History, Jewish Religion* (Pluto Press, London, 1994).

Sitchin, Zecharia, *The 12th Planet, Stairway To Heaven, The Lost Realms, When Time Began, The Wars Of Gods And Men, Genesls Revisited* (Avon Books, New York).

Sklar, Holly, (editor), *Trilateralism, The Trilateral Commission And The Elite Planning For World Management* (South End Press, Boston, LJSA, 1980).

Smith, Homer, *Man And His Gods* (Grossetts University Library, New York, 1956).

Smith, Morton, *The Secret Gospel* (Victor Gollancz, London, 1974).

Springmeier, Fritz, and Wheeler, Cisco, *The Illuminati Formula To Create An Undetectable Total Mind Controlled Slave* (Springmeier, SE Clackamas Road, Clackamas, Oregon, 97015, 1996).

Springmeier, Fritz, *The Top 13 Illuminati Bloodlines* (Springmeier. SE Clackamas Road. Clackamas, Oregon, 97015,1995).

Stitch, Rodney, *Defrauding America* (Diablo Western Press, Alamo, Califomia. 1994).

Sutton, Anthony C, *Wall StreetAnd The Rise Of Hitler* (Heritage Publications, Melboume. Australia).

Tarpley, Webster Griffin, and Chaitkin, Anton, *George Bush, The Unauthorised Biography* (Executive Intelligence Revievv, Washington DC 1992).

Taylor, Ian T., *In The Minds Of Men, Damin And The New World Order* (TFE Publishing, Toronto, Canada, 1984).

Thompson, Hunter S., *FearAnd Loathing In Las Vegas* (Vintage Books, New York, 1998, prvo izdanje 1971).

Thomson, Arthur Dynott, *On Mankind, Their Origin And Destiny* (Kessinger Publishing, PO Box 160, Kila, MT 59920, USA, prvo izdanje 1872).

Valerian, Valdamar, *Matrix II* (Arcturus Book Service, USA, 1990).

Van Helsing, Jan, *Secret Societies And Their Power In The 20th Century* (Ewertverlag, Gran Canaria, Spain, 1995).

Vermes, Geza, *The Dead Sea Scrolls In English* (Penguin Books, Harmondsworth, 1990).

Waddell, L. A., *The Phoenician Origin Of Britons, Scots And Anglo Saxons* (The Christian Book Club of America, Hawthome, California, prvo izdanje 1924).

Walker, Barbara G., *The Woman's Encyclopaedia Of Myths And Secrets* (Harper Collins, San Francisco, 1983).

Westbrook, Charles L, *The Talisman Of The United States, Signature Of The Invisible Brotherhood* (ako želite primjerak kontaktirajte *Talisman* newsletter, PO Box 54, Ayden, NC 28513, United States).

Wood, David, and Campbell, lan, *Geneset* (Bellevue Books, Sunbury on Thames, England, 1994).

Zim, Herbert S., and Baker, Robert H., *Stars, A Golden Guide* (Golden Press, New York, 1985).

Druge knjige te audio i video-snimke Davida Ickea:

It Doesn't Have To Be Like This
Truth Vibrations
Days of Decision
Heal the World
The Robots' Rebellion
Lifting The Veil
..And The Truth Shall Set You Free
I Am Me. I Am Free
The Turning Of The Tide - dvosatna video-snimka,
The Turning Of The Tide - dvostruka audio-kaseta
The Freedom Road - šestosatni trostruki video-set
Revelations Of A Mother Goddess – dvosatni video
Speaking Out - dvosatni video-intervju s Davidom Ickeom
Children of the Matrix
Alice in Wonderland and the World Trade Center Disaster
Tales from the Time Loop
Infinite Love is the Only Truth - Everything Else is Illusion
Freedom or fascism: The Time to Choose - DVD snimka trosatnog predavanja održanog 2006. godine u Brixton Akademiji u Londonu.

Sve knjige, DVD i video snimke Davida Ickea na engleskom jeziku mogu se naručiti preko Interneta na njegovoj web stranici **www.davidicke.com**